

Spis treści

PARLAMENT EUROPEJSKI

SESJA 2021–2022

Posiedzenia od 13 do 16 grudnia 2021 r.

TEKSTY PRZYJĘTE

I Rezolucje, zalecenia i opinie

REZOLUCJE

Parlament Europejski

Wtorek, 14 grudnia 2021 r.

2022/C 251/01	Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 14 grudnia 2021 r. zawierająca zalecenia dla Komisji w sprawie zwalczania przemocy ze względu na płeć: cyberprzemoc (2020/2035(INL))	2
---------------	--	---

Środa, 15 grudnia 2021 r.

2022/C 251/02	Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 15 grudnia 2021 r. w sprawie równości kobiet i mężczyzn w Unii Europejskiej w latach 2018–2020 (2021/2020(INI))	23
---------------	---	----

2022/C 251/03	Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 15 grudnia 2021 r. w sprawie wpływu przestępczości zorganizowanej na zasoby własne UE i na niewłaściwe wykorzystywanie funduszy unijnych, ze szczególnym uwzględnieniem zarządzania dzielonego z perspektywy audytu i kontroli (2020/2221(INI))	37
---------------	---	----

2022/C 251/04	Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 15 grudnia 2021 r. w sprawie oceny środków mających na celu zapobieganie korupcji, nieprawidłowym wydatkom i niewłaściwemu wykorzystywaniu funduszy unijnych i krajowych w przypadku funduszy pomocy w sytuacjach nadzwyczajnych i obszarów wydatków kryzysowych (2020/2222(INI))	48
---------------	---	----

2022/C 251/05	Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 15 grudnia 2021 r. w sprawie wdrożenia dyrektywy w sprawie charakterystyki energetycznej budynków (2021/2077(INI))	58
---------------	--	----

2022/C 251/06	Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 15 grudnia 2021 r. w sprawie wyzwań i perspektyw dotyczących wielostronnych systemów kontroli broni masowego rażenia i systemów rozbrojenia (2020/2001(INI))	69
---------------	--	----

2022/C 251/07	Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 15 grudnia 2021 r. w sprawie nowych kierunków operacji humanitarnych UE (2021/2163(INI))	80
2022/C 251/08	Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 15 grudnia 2021 r. w sprawie współpracy w zwalczaniu przestępczości zorganizowanej na Bałkanach Zachodnich (2021/2002(INI))	87
Czwartek, 16 grudnia 2021 r.		
2022/C 251/09	Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 16 grudnia 2021 r. z prac Komisji Petycji w roku 2020 (2021/2019(INI))	96
2022/C 251/10	Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 16 grudnia 2021 r. w sprawie demokracji w miejscu pracy: europejskie ramy praw pracowników do partycypacji i przegląd dyrektywy w sprawie europejskiej rady zakładowej (2021/2005(INI))	104
2022/C 251/11	Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 16 grudnia 2021 r. w sprawie ciągłego zwalczania społeczeństwa obywatelskiego i obrońców praw człowieka w Rosji: przypadek organizacji praw człowieka Memoriał (2021/3018(RSP))	115
2022/C 251/12	Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 16 grudnia 2021 r. w sprawie sytuacji na Kubie, w szczególności sprawy José Daniela Ferrera, Aymary Nieto (Kobiety w Bieli), Maykela Castillo, Luisa Roblesa, Félix Navarro, Luisa Manuela Otero, wielbego Lorenza Rosalesa Fajardo, Andy’ego Duniera Garcíi i Yunióra Garcíi Aguilery (2021/3019(RSP))	120
2022/C 251/13	Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 16 grudnia 2021 r. w sprawie pracy przymusowej w fabryce Linglong i protestów ekologicznych w Serbii (2021/3020(RSP))	124
2022/C 251/14	Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 16 grudnia 2021 r. w sprawie praw podstawowych i praworządności w Słowenii, zwłaszcza opóźnienia w wyznaczeniu prokuratorów europejskich (2021/2978(RSP))	127
2022/C 251/15	Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 16 grudnia 2021 r. w sprawie sytuacji w Nikaragui (2021/3000(RSP))	134
2022/C 251/16	Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 16 grudnia 2021 r. w sprawie ruchu MeToo i molestowania – konsekwencje dla instytucji UE (2021/2986(RSP))	138
2022/C 251/17	Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 16 grudnia 2021 r. w sprawie sytuacji na granicy ukraińskiej i na terytoriach Ukrainy okupowanych przez Rosję (2021/3010(RSP))	144
2022/C 251/18	Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 16 grudnia 2021 r. w sprawie wdrożenia systemu certyfikacji procesu Kimberley (2021/2885(RSP))	150

III Akty przygotowawcze

Parlament Europejski

Poniedziałek, 13 grudnia 2021 r.

2022/C 251/19	Rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 13 grudnia 2021 r. w sprawie stanowiska Rady w pierwszym czytaniu dotyczącego przyjęcia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie oceny technologii medycznych i zmiany dyrektywy 2011/24/UE (10531/3/2021 – C9-0422/2021 – 2018/0018(COD))	153
---------------	---	-----

Wtorek, 14 grudnia 2021 r.

2022/C 251/20	P9_TA(2021)0485	Unijny kontyngent taryfowy na wysokiej jakości wołowinę z Paragwaju ***I	
		Rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 14 grudnia 2021 r. w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/216 w odniesieniu do unijnego kontyngentu taryfowego na wysokiej jakości wołowinę z Paragwaju (COM(2021)0313 – C9-0228/2021 – 2021/0146(COD))	
	P9_TC1-COD(2021)0146		
		Stanowisko Parlamentu Europejskiego przyjęte w pierwszym czytaniu w dniu 14 grudnia 2021 r. w celu przyjęcia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/... w sprawie zmiany rozporządzenia (UE) 2019/216 w odniesieniu do unijnego kontyngentu taryfowego na wysokiej jakości wołowinę z Paragwaju	154
2022/C 251/21	P9_TA(2021)0486	Europejski Rok Młodzieży 2022 ***I	
		Rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 14 grudnia 2021 r. w sprawie wniosku dotyczącego decyzji Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie Europejskiego Roku Młodzieży 2022 (COM(2021)0634 – C9-0379/2021 – 2021/0328(COD))	
	P9_TC1-COD(2021)0328		
		Stanowisko Parlamentu Europejskiego przyjęte w pierwszym czytaniu w dniu 14 grudnia 2021 r. w celu przyjęcia decyzji Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/... w sprawie Europejskiego Roku Młodzieży (2022)	155
2022/C 251/22	P9_TA(2021)0487	Wspólne zespoły dochodzeniowo-śledcze: dostosowanie do przepisów unijnych dotyczących ochrony danych osobowych ***I	
		Rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 14 grudnia 2021 r. w sprawie wniosku dotyczącego dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającej decyzję ramową Rady 2002/465/WSiSW w zakresie jej dostosowania do przepisów UE dotyczących ochrony danych osobowych (COM(2021)0020 – C9-0005/2021 – 2021/0008(COD))	
	P9_TC1-COD(2021)0008		
		Stanowisko Parlamentu Europejskiego przyjęte w pierwszym czytaniu w dniu 14 grudnia 2021 r. w celu przyjęcia dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/... w sprawie zmiany decyzji ramowej Rady 2002/465/WSiSW w odniesieniu do jej dostosowania do przepisów unijnych dotyczących ochrony danych osobowych	158
2022/C 251/23	P9_TA(2021)0488	Europejski nakaz dochodzeniowy w sprawach karnych: dostosowanie do przepisów unijnych dotyczących ochrony danych osobowych ***I	
		Rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 14 grudnia 2021 r. w sprawie wniosku dotyczącego dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającej dyrektywę 2014/41/UE w zakresie jej dostosowania do przepisów UE dotyczących ochrony danych osobowych (COM(2021)0021 – C9-0006/2021 – 2021/0009(COD))	
	P9_TC1-COD(2021)0009		
		Stanowisko Parlamentu Europejskiego przyjęte w pierwszym czytaniu w dniu 14 grudnia 2021 r. w celu przyjęcia dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/... w sprawie zmiany dyrektywy nr 2014/41/UE w odniesieniu do jej dostosowania do przepisów unijnych dotyczących ochrony danych osobowych	159
2022/C 251/24		Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 14 grudnia 2021 r. w sprawie wniosku dotyczącego decyzji Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie uruchomienia Funduszu Solidarności Unii Europejskiej w celu udzielenia pomocy Chorwacji w związku z serią trzęsień ziemi, które rozpoczęły się 28 grudnia 2020 r. (COM(2021)0963 – C9-0403/2021 – 2021/0359(BUD))	160

2022/C 251/25	Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 14 grudnia 2021 r. w sprawie wniosku dotyczącego decyzji Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie uruchomienia Europejskiego Funduszu Dostosowania do Globalizacji dla Zwalnianych Pracowników w następstwie wniosku od Włoch – EGF/2021/003 IT Porto Canale (COM(2021)0935 – C9-0399/2021 – 2021/0337(BUD))	163
2022/C 251/26	Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 14 grudnia 2021 r. w sprawie wniosku dotyczącego decyzji Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie uruchomienia Europejskiego Funduszu Dostosowania do Globalizacji dla Zwalnianych Pracowników w następstwie wniosku złożonego przez Włochy – EGF/2021/002 IT/Air Italy (COM(2021)0936 – C9-0400/2021 – 2021/0338(BUD))	167
2022/C 251/27	Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 14 grudnia 2021 r. w sprawie wniosku dotyczącego decyzji Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie uruchomienia Europejskiego Funduszu Dostosowania do Globalizacji dla Zwalnianych Pracowników w następstwie wniosku złożonego przez Hiszpanię – EGF/2021/004 ES/ Aragón automotive (COM(2021)0683 – C9-0404/2021 – 2021/0356(BUD))	171
2022/C 251/28	Rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 14 grudnia 2021 r. w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Rady zmieniającego rozporządzenie (UE, Euratom) nr 609/2014 w celu zwiększenia przewidywalności dla państw członkowskich oraz uściślenia procedur rozstrzygania sporów przy udostępnianiu tradycyjnych zasobów własnych oraz zasobów własnych opartych na VAT i na DNB (COM(2021)0327 – C9-0257/2021 – 2021/0161(NLE))	175
2022/C 251/29	Rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 14 grudnia 2021 r. w sprawie projektu decyzji Rady w sprawie zawarcia, w imieniu Unii Europejskiej, Protokołu zmieniającego Umowę o transporcie lotniczym między Stanami Zjednoczonymi Ameryki a Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi (06385/2021 – C9-0368/2021 – 2010/0112(NLE))	181
2022/C 251/30	Rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 14 grudnia 2021 r. w sprawie projektu decyzji Rady w sprawie zawarcia w imieniu Unii Europejskiej Protokołu wykonawczego do Umowy o partnerstwie w sprawie połowów między Republiką Gabońską a Wspólnotą Europejską (2021–2026) (09172/2021 – C9-0253/2021 – 2021/0127(NLE))	182
2022/C 251/31	Poprawki przyjęte przez Parlament Europejski w dniu 14 grudnia 2021 r. w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie dostępu towarów i usług z państw trzecich do rynku wewnętrznego Unii w zakresie zamówień publicznych oraz procedur wspierających negocjacje dotyczące dostępu unijnych towarów i usług do rynków zamówień publicznych państw trzecich (COM(2016)0034 – C9-0018/2016 – 2012/0060(COD))	183
Środa, 15 grudnia 2021 r.		
2022/C 251/32	P9_TA(2021)0498 Przepisy przejściowe dotyczące niektórych wyrobów medycznych do diagnostyki <i>in vitro</i> oraz odroczonego stosowania wymogów dotyczących wyrobów na własny użytek ***I Rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 15 grudnia 2021 r. w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającego rozporządzenie (UE) 2017/746 as regards transitional provisions for certain <i>in vitro</i> diagnostic medical devices and deferred application of requirements for in-house devices (COM(2021)0627 – C9-0381/2021 – 2021/0323(COD)) P9_TC1-COD(2021)0323 Stanowisko Parlamentu Europejskiego przyjęte w pierwszym czytaniu w dniu 15 grudnia 2021 r. w celu przyjęcia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/... zmieniającego rozporządzenie (UE) 2017/746 w odniesieniu do przepisów przejściowych dotyczących niektórych wyrobów medycznych do diagnostyki <i>in vitro</i> oraz odroczonego stosowania warunków dotyczących wyrobów produkowanych w ramach instytucji zdrowia publicznego	226
2022/C 251/33	Poprawki przyjęte przez Parlament Europejski w dniu 15 grudnia 2021 r. w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie kontestowalnych i uczciwych rynków w sektorze cyfrowym (akt o rynkach cyfrowych) (COM(2020)0842 – C9-0419/2020 – 2020/0374(COD))	227

Skróty i symbole

- * Procedura konsultacji
- *** Procedura zgody
- ***I Zwykła procedura ustawodawcza: pierwsze czytanie
- ***II Zwykła procedura ustawodawcza: drugie czytanie
- ***III Zwykła procedura ustawodawcza: trzecie czytanie

(Wskazana procedura opiera się na podstawie prawnej zaproponowanej w projekcie aktu)

Poprawki Parlamentu:

Nowe fragmenty tekstu zaznacza się **wytłuszczonym drukiem i kursywą**. Fragmenty tekstu, które zostały skreślone, zaznacza się za pomocą symbolu **■** lub przekreśla. Zmianę brzmienia zaznacza się przez wyróżnienie nowego tekstu **wytłuszczonym drukiem i kursywą** i usunięcie lub przekreślenie zastąpionego tekstu.

PARLAMENT EUROPEJSKI

SESJA 2021–2022

Posiedzenia od 13 do 16 grudnia 2021 r.

TEKSTY PRZYJĘTE

Wtorek, 14 grudnia 2021 r.

I

(Rezolucje, zalecenia i opinie)

REZOLUCJE

PARLAMENT EUROPEJSKI

P9_TA(2021)0489

Zwalczanie przemocy ze względu na płeć: cyberprzemoc

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 14 grudnia 2021 r. zawierająca zalecenia dla Komisji w sprawie zwalczania przemocy ze względu na płeć: cyberprzemoc (2020/2035(INL))

(2022/C 251/01)

Parlament Europejski,

- uwzględniając art. 2 oraz art. 3 ust. 3 Traktatu o Unii Europejskiej,
- uwzględniając art. 8, art. 83 ust. 1 oraz art. 84 i art. 225 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
- uwzględniając Kartę praw podstawowych Unii Europejskiej, w szczególności jej art. 7, 8, 10, 11, 12, 21, 23, 24, 25, 26 i 47,
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 5 marca 2020 r. zatytułowany „Unia równości: strategia na rzecz równouprawnienia płci na lata 2020–2025”, a w szczególności określony w tej strategii cel, jakim jest uwolnienie kobiet i dziewcząt od przemocy i stereotypów,
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 14 kwietnia 2021 r. zatytułowany „Strategia UE w zakresie zwalczania handlu ludźmi na lata 2021–2025”,
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 28 września 2017 r. pt. „Zwalczanie nielegalnych treści w internecie – w kierunku większej odpowiedzialności platform internetowych”,
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 24 czerwca 2020 r. pt. „Strategia UE w zakresie praw ofiar (2020–2025)”,
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 12 listopada 2020 r. zatytułowany „Unia równości: strategia na rzecz równości osób LGBTIQ na lata 2020–2025”,
- uwzględniając wniosek Komisji dotyczący decyzji Rady w sprawie zawarcia, w imieniu Unii Europejskiej, Konwencji Rady Europy o zapobieganiu i zwalczaniu przemocy wobec kobiet i przemocy domowej,
- uwzględniając wniosek Komisji dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie jednolitego rynku usług cyfrowych (akt o usługach cyfrowych) i zmieniającego dyrektywę 2000/31/WE,
- uwzględniając kodeks postępowania w zakresie zwalczania nielegalnego nawoływania do nienawiści w internecie, opublikowany przez Komisję w maju 2016 r., a także piątą rundę jego monitorowania, w wyniku której powstał dokument „Nota faktograficzna – 5. runda monitorowania kodeksu postępowania”,

Wtorek, 14 grudnia 2021 r.

- uwzględniając Konwencję Rady Europy w sprawie zapobiegania i zwalczania przemocy wobec kobiet i przemocy domowej, otwartą do podpisu dnia 11 maja 2011 r. w Stambule,
- uwzględniając Konwencję Rady Europy o cyberprzestępczości z dnia 23 listopada 2001 r.,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 21 stycznia 2021 r. w sprawie europejskiej strategii na rzecz równouprawnienia płci ⁽¹⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 10 czerwca 2021 r. w sprawie wspierania równouprawnienia w kształceniu i pracy zawodowej w dziedzinie nauk przyrodniczych, technologii, inżynierii i matematyki (STEM) ⁽²⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 11 marca 2021 r. w sprawie ogłoszenia UE strefą wolności osób LGBTIQ ⁽³⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 10 lutego 2021 r. w sprawie wdrożenia dyrektywy 2011/36/UE w sprawie zapobiegania handlowi ludźmi i zwalczania tego procederu oraz ochrony ofiar ⁽⁴⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 11 lutego 2021 r. w sprawie przyszłych wyzwań w dziedzinie praw kobiet w Europie po ponad 25 latach od uchwalenia deklaracji pekińskiej i pekińskiej platformy działania ⁽⁵⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 21 stycznia 2021 r. w sprawie perspektywy płci w okresie kryzysu związanego z COVID-19 oraz w okresie pokryzysowym ⁽⁶⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 21 stycznia 2021 r. w sprawie zniwelowania przepaści cyfrowej między kobietami a mężczyznami: kobiety w sektorze cyfrowym ⁽⁷⁾;
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 25 listopada 2020 r. w sprawie wzmocnienia wolności mediów: ochrona dziennikarzy w Europie, nawoływanie do nienawiści, dezinformacja i rola platform ⁽⁸⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 17 kwietnia 2020 r. w sprawie skoordynowanych działań UE na rzecz walki z pandemią COVID-19 i jej skutkami ⁽⁹⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 28 listopada 2019 r. w sprawie przystąpienia UE do konwencji stambulskiej i innych środków przeciwdziałania przemocy ze względu na płeć ⁽¹⁰⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 13 lutego 2019 r. w sprawie pogorszenia sytuacji w zakresie praw kobiet i równouprawnienia w UE ⁽¹¹⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 11 września 2018 r. w sprawie środków na rzecz zapobiegania mobbingowi i molestowaniu seksualnemu w pracy, przestrzeni publicznej i życiu politycznym w UE, a także zwalczania tych zjawisk ⁽¹²⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 17 kwietnia 2018 r. w sprawie wzmocnienia pozycji kobiet i dziewcząt dzięki sektorowi cyfrowemu ⁽¹³⁾,

⁽¹⁾ Dz.U. C 456 z 10.11.2021, s. 208.

⁽²⁾ Teksty przyjęte, P9_TA(2021)0296.

⁽³⁾ Dz.U. C 474 z 24.11.2021, s. 140.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 465 z 17.11.2021, s. 30.

⁽⁵⁾ Dz.U. C 465 z 17.11.2021, s. 160.

⁽⁶⁾ Dz.U. C 456 z 10.11.2021, s. 191.

⁽⁷⁾ Dz.U. C 456 z 10.11.2021, s. 232.

⁽⁸⁾ Dz.U. C 425 z 20.10.2021, s. 28.

⁽⁹⁾ Dz.U. C 316 z 6.8.2021, s. 2.

⁽¹⁰⁾ Dz.U. C 232 z 16.6.2021, s. 48.

⁽¹¹⁾ Dz.U. C 449 z 23.12.2020, s. 102.

⁽¹²⁾ Dz.U. C 433 z 23.12.2019, s. 31.

⁽¹³⁾ Dz.U. C 390 z 18.11.2019, s. 28.

Wtorek, 14 grudnia 2021 r.

- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 26 października 2017 r. w sprawie przeciwdziałania molestowaniu i wykorzystywaniu seksualnemu w UE ⁽¹⁴⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 3 października 2017 r. w sprawie walki z cyberprzestępczością ⁽¹⁵⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 12 września 2017 r. w sprawie wniosku dotyczącego decyzji Rady w sprawie zawarcia, w imieniu Unii Europejskiej, Konwencji Rady Europy o zapobieganiu i zwalczaniu przemocy wobec kobiet i przemocy domowej ⁽¹⁶⁾,
- uwzględniając postanowienia instrumentów prawnych Organizacji Narodów Zjednoczonych w dziedzinie praw człowieka, w szczególności tych dotyczących praw kobiet i dzieci, a także innych instrumentów Organizacji Narodów Zjednoczonych dotyczących przemocy wobec kobiet i dzieci,
- uwzględniając rezolucje Zgromadzenia Ogólnego Narodów Zjednoczonych z dnia 16 grudnia 2020 r. pt. „Zintensyfikowanie wysiłków na rzecz zapobiegania wszelkim formom przemocy wobec kobiet i dziewcząt oraz ich wyeliminowania” (A/RES/75/161) oraz „Prawo do prywatności w erze cyfrowej” (A/RES/75/176),
- uwzględniając rezolucję Rady Praw Człowieka Organizacji Narodów Zjednoczonych z dnia 5 lipca 2018 r. pt. „Wzmożenie wysiłków na rzecz wyeliminowania przemocy wobec kobiet i dziewcząt: zapobieganie i reagowanie na przemoc wobec kobiet i dziewcząt w kontekstach cyfrowych” (A/HRC/RES/38/5),
- uwzględniając sprawozdania specjalnych sprawozdawców Organizacji Narodów Zjednoczonych w sprawie przemocy wobec kobiet, jej przyczyn i skutków, a w szczególności sprawozdanie z dnia 18 czerwca 2018 r. w sprawie przemocy wobec kobiet i dziewcząt w internecie z perspektywy praw człowieka (A/HRC/38/47), sprawozdanie z dnia 6 maja 2020 r. w sprawie zwalczania przemocy wobec dziennikarek (A/HRC/44/52) oraz sprawozdanie z dnia 24 lipca 2020 r. w sprawie krzyżowania się pandemii choroby koronawirusowej (COVID-19) i pandemii przemocy wobec kobiet ze względu na płeć, ze szczególnym uwzględnieniem przemocy domowej i inicjatywy „pokój w domu”,
- uwzględniając Deklarację Organizacji Narodów Zjednoczonych o likwidacji przemocy wobec kobiet z dnia 20 grudnia 1993 r.,
- uwzględniając Konwencję Organizacji Narodów Zjednoczonych w sprawie zakazu stosowania tortur oraz innego okrutnego, niehumanitarnego lub poniżającego traktowania albo karaniania z dnia 10 grudnia 1984 r.,
- uwzględniając Konwencję Organizacji Narodów Zjednoczonych w sprawie likwidacji wszelkich form dyskryminacji kobiet z dnia 18 grudnia 1979 r.,
- uwzględniając zalecenie ogólne nr 35 Komitetu ds. Likwidacji Dyskryminacji Kobiet z dnia 14 lipca 2017 r. w sprawie przemocy ze względu na płeć wobec kobiet, aktualizujące zalecenie ogólne nr 19,
- uwzględniając Konwencję o prawach dziecka ONZ przyjętą w dniu 20 listopada 1989 r.,
- uwzględniając komentarz ogólny nr 13 (2011) Komitetu Praw Dziecka z dnia 18 kwietnia 2011 r. w sprawie prawa dziecka do wolności od wszelkich form przemocy,
- uwzględniając Agendę na rzecz zrównoważonego rozwoju 2030, a w szczególności cel zrównoważonego rozwoju nr 5 dotyczący równouprawnienia płci,
- uwzględniając sprawozdanie Organizacji Bezpieczeństwa i Współpracy w Europie w sprawie bezpieczeństwa dziennikarek w internecie ⁽¹⁷⁾,

⁽¹⁴⁾ Dz.U. C 346 z 27.9.2018, s. 192.

⁽¹⁵⁾ Dz.U. C 346 z 27.9.2018, s. 29.

⁽¹⁶⁾ Dz.U. C 337 z 20.9.2018, s. 167.

⁽¹⁷⁾ https://www.osce.org/files/f/documents/2/9/468861_0.pdf

Wtorek, 14 grudnia 2021 r.

- uwzględniając badanie Biura Analiz Parlamentu Europejskiego pt. „Zwalczanie przemocy uwarunkowanej płcią: cyberprzemoc (ocena europejskiej wartości dodanej)”,
 - uwzględniając badanie Biura Analiz Parlamentu Europejskiego pt. „Cyber violence and hate speech online against women” [Przemoc cybernetyczna i mowa nienawiści w internecie wobec kobiet],
 - uwzględniając wskaźnik równouprawnienia płci Europejskiego Instytutu ds. Równości Kobiet i Mężczyzn,
 - uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/93/UE z dnia 13 grudnia 2011 r. w sprawie zwalczania niegodziwego traktowania w celach seksualnych i wykorzystywania seksualnego dzieci oraz pornografii dziecięcej, zastępującą decyzję ramową Rady 2004/68/WSiSW⁽¹⁸⁾,
 - uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/29/UE z dnia 25 października 2012 r. ustanawiającą normy minimalne w zakresie praw, wsparcia i ochrony ofiar przestępstw oraz zastępującą decyzję ramową Rady 2001/220/WSiSW⁽¹⁹⁾,
 - uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/1232 z dnia 14 lipca 2021 r. w sprawie tymczasowego odstępowania od niektórych przepisów dyrektywy 2002/58/WE w odniesieniu do wykorzystywania technologii przez dostawców usług łączności interpersonalnej niewykorzystujących numerów do przetwarzania danych osobowych i innych danych do celów zwalczania niegodziwego traktowania dzieci w celach seksualnych w internecie⁽²⁰⁾,
 - uwzględniając sprawozdanie Agencji Praw Podstawowych Unii Europejskiej z dnia 3 marca 2014 r. zatytułowane „Przemoc wobec kobiet Badanie na poziomie Unii Europejskiej”,
 - uwzględniając drugie sprawozdanie Agencji Praw Podstawowych Unii Europejskiej z dnia 14 maja 2020 r. dotyczące osób LGBTI: „A long way to go for LGBTI equality” [Daleka droga do równości osób LGBTI]⁽²¹⁾,
 - uwzględniając opinię prawną rzecznika generalnego Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej przedstawioną dnia 11 marca 2021 r. w sprawie Konwencji Rady Europy o zapobieganiu i zwalczaniu przemocy wobec kobiet i przemocy domowej, mającą na celu wyeliminowanie niepewności prawnej dotyczącej możliwości i sposobu podpisania i ratyfikowania przez Unię tej konwencji⁽²²⁾,
 - uwzględniając prace Agencji Unii Europejskiej ds. Współpracy Wymiarów Sprawiedliwości w Sprawach Karnych (Eurojust) i Agencji Unii Europejskiej ds. Współpracy Organów Ścigania (Europol), w tym Europejskiego Centrum ds. Walki z Cyberprzestępczością oraz jego ocenę zagrożenia przestępczością zorganizowaną w internecie,
 - uwzględniając art. 47 i 54 Regulaminu,
 - uwzględniając wspólne posiedzenia Komisji Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych oraz Komisji Praw Kobiet i Równouprawnienia zgodnie z art. 58 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych oraz Komisji Praw Kobiet i Równouprawnienia (A9-0338/2021),
- A. mając na uwadze, że równouprawnienie płci stanowi podstawową wartość i jest zasadniczym celem Unii oraz że powinno znaleźć odzwierciedlenie we wszystkich obszarach unijnej polityki; mając na uwadze, że prawo do równego traktowania i niedyskryminacji jest prawem podstawowym zapisanym w art. 2 i art. 3 ust. 3 Traktatu o Unii Europejskiej, art. 8, 10, 19 i 157 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) oraz art. 21 i 23 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej („Karty”); mając na uwadze, że pierwszym celem unijnej strategii na rzecz równouprawnienia płci na lata 2020–2025 jest wyeliminowanie przemocy ze względu na płeć, którą opisano w strategii jako „jedno z największych wyzwań dla naszych społeczeństw”, ponieważ przemoc ta dotyka kobiety na wszystkich poziomach społeczeństwa, niezależnie od wieku, wykształcenia, dochodów, pochodzenia społecznego czy kraju pochodzenia lub zamieszkania, oraz stanowi jedną z największych przeszkód w osiągnięciu równości płci;

⁽¹⁸⁾ Dz.U. L 335 z 17.12.2011, s. 1.

⁽¹⁹⁾ Dz.U. L 315 z 14.11.2012, s. 57.

⁽²⁰⁾ Dz.U. L 274 z 30.7.2021, s. 41.

⁽²¹⁾ https://fra.europa.eu/sites/default/files/fra_uploads/fra-2020-lgbti-equality-1_en.pdf

⁽²²⁾ <https://curia.europa.eu/juris/document/document.jsf?docid=238745&doclang=en>

Wtorek, 14 grudnia 2021 r.

- B. mając na uwadze, że przemoc wobec kobiet i dziewcząt oraz inne formy przemocy ze względu na płeć są szeroko rozpowszechnione w Unii i należy je rozumieć jako skrajną formę dyskryminacji, która ma ogromny wpływ na ofiary oraz ich rodziny i społeczności, a także formę naruszania praw człowieka wynikającą z różnic w traktowaniu kobiet i mężczyzn, do których utrwalania i wzmacniania się przyczyniają; mając na uwadze, że przemoc ze względu na płeć wynika z nierównego podziału władzy między kobietami a mężczyznami, z utrwalonych struktur i praktyk patriarchalnych, norm płciowych, seksizmu i szkodliwych stereotypów związanych z płcią oraz uprzedzeń, które doprowadziły do dominacji mężczyzn nad kobietami i dziewczętami w całej ich różnorodności – wliczając w to osoby LGBTIQ – oraz ich dyskryminacji;
- C. mając na uwadze, że przemoc wobec kobiet powinno się rozumieć jako oznaczającą wszelkie akty przemocy ze względu na płeć, które powodują lub mogą powodować fizyczną, seksualną, psychologiczną lub ekonomiczną szkodę lub cierpienie kobiet, w tym również groźby takich aktów, przymus lub arbitralne pozbawianie wolności, zarówno w życiu publicznym, jak i prywatnym, bądź w internecie lub poza nim;
- D. mając na uwadze, że kobiety i dziewczęta w całej swojej różnorodności oraz osoby LGBTIQ mogą być celem cyberprzemocy ze względu na płeć z uwagi na ich płeć, tożsamość płciową, ekspresję płciową lub cechy płciowe; mając na uwadze, że krzyżujące się formy dyskryminacji, w tym dyskryminacja ze względu na rasę, język, religię, światopogląd, pochodzenie narodowe lub społeczne, przynależność do mniejszości narodowej lub etnicznej, urodzenie, orientację seksualną, wiek, stan zdrowia, niepełnosprawność, stan cywilny lub status migranta lub uchodźcy mogą zaostrzyć skutki cyberprzemocy ze względu na płeć; mając na uwadze, że w unijnej strategii na rzecz równości osób LGBTIQ przypomniano, że każdy ma prawo do bezpieczeństwa, zarówno w domu, jak i w miejscu publicznym, jak i w internecie;
- E. mając na uwadze, że jak pokazuje drugie unijne badanie dotyczące osób LGBTIQ przeprowadzone przez FRA, 10 % osób LGBTIQ doświadczyło cybernękania w roku poprzedzającym badanie z powodu bycia osobą LGBTIQ, w tym w mediach społecznościowych; mając na uwadze, że problem ten dotyka w sposób ponadproporcjonalny (16 %) osoby interseksualne i transseksualne; mając na uwadze, że nastolatkom w wieku od 15 do 17 lat byli grupą najbardziej dotkniętą cyberprzemocą z powodu bycia osobą LGBTIQ (15 %) w porównaniu z innymi grupami wiekowymi (od 7 % do 12 %);
- F. mając na uwadze, że przemoc wobec kobiet i dziewcząt w całej ich różnorodności oraz przemoc ze względu na płeć przyjmują różne, choć niewykluczające się wzajemnie formy i przejawy; mając na uwadze, że przemoc w internecie jest często wzajemnie powiązana i nierozzerwalnie związana z aktami przemocy poza internetem, gdyż przemoc ta może poprzedzać te akty, współwystępować z nimi lub stanowić ich kontynuację; mając na uwadze, że cyberprzemoc ze względu na płeć należy zatem rozumieć jako continuum w środowisku internetowym przemocy ze względu na płeć poza internetem;
- G. mając na uwadze, że w badaniu Biura Analiz Parlamentu Europejskiego (EPRS) pt. „Zwalczanie przemocy uwarunkowanej płcią: cyberprzemoc – ocena europejskiej wartości dodanej” dotyczące cyberprzemocy ze względu na płeć szacuje się, że od 4 % do 7 % kobiet w Unii doświadczyło cybernękania w ciągu 12 miesięcy poprzedzających ocenę, a od 1 % do 3 % padło ofiarą cyberstalkingu; mając na uwadze, że cyberstalking przybiera różne formy i jest najczęstszą formą wyłącznego lub łącznego nawoływania do nienawiści oraz że zbyt długo pozostawał nierozpoznany i nie podejmowano w związku z nim żadnych działań; mając na uwadze, że jak wykazało badanie World Wide Web Foundation przeprowadzone w 2020 r. wśród respondentów ze 180 krajów, 52 % młodych kobiet i dziewcząt doświadczyło niegodziwego traktowania w internecie, takiego jak udostępnianie prywatnych zdjęć, filmów lub wiadomości bez ich zgody, podłe i poniżające wiadomości, obraźliwy i zastraszający język, molestowanie seksualne i fałszywe treści, a 64 % respondentów stwierdziło, że zna osobę, która takiego traktowania doświadczyła;
- H. mając na uwadze, że młode kobiety i dziewczęta są bardziej narażone na cyberprzemoc, szczególnie na cybernękanie i agresję elektroniczną; mając na uwadze, że do co najmniej 12,5 % przypadków prześladowania w szkole dochodzi w internecie⁽²³⁾; mając na uwadze, że coraz więcej osób młodych korzysta obecnie z sieci społecznościowych w coraz młodszych wiekach; mając na uwadze, że te formy przemocy zwiększają wagę problemu nierówności społecznych, ponieważ często ich ofiarami pada młodzież znajdująca się w najbardziej niekorzystnej sytuacji; mając na uwadze, że według UNICEF-u dziewczęta są dwa razy częściej nęcane niż chłopcy⁽²⁴⁾; mając na uwadze, że według tego badania kobiety bardziej sceptycznie odnoszą się do odpowiedzialnego wykorzystywania ich danych przez firmy z branży technologicznej;

⁽²³⁾ <https://www.ohchr.org/EN/Issues/Women/SRWomen/Pages/OnlineViolence.aspx>

⁽²⁴⁾ <https://www.coe.int/en/web/campaign-free-to-speak-safe-to-learn/-/bullying-perspectives-practices-and-insights-2017->

Wtorek, 14 grudnia 2021 r.

- I. mając na uwadze, że w 2014 r. w UE – zgodnie ze sprawozdaniem Agencji Praw Podstawowych Unii Europejskiej (FRA) z dnia 3 marca 2014 r. zatytułowanym „Violence against women: an EU-wide survey” [Przemoc wobec kobiet: ogólnounijne badanie] – 11 % kobiet doświadczyło cybernapiastowania, a 14 % doświadczyło nękania od 15. roku życia;
- J. mając na uwadze, że łączność internetowa i potrzeba dostępu do cyfrowej sfery publicznej stają się coraz bardziej niezbędne do rozwoju naszych społeczeństw i gospodarek; mając na uwadze, że w pracy w coraz większym stopniu wykorzystuje się rozwiązania cyfrowe, a praca staje się od nich zależna, co prowadzi do zwiększonego ryzyka zetknięcia się kobiet z cyberprzemocą ze względu na płęć, gdy uczestniczą w rynku pracy i prowadzą działalność gospodarczą;
- K. mając na uwadze, że coraz większy zasięgi internetu, szybkie rozpowszechnianie informacji za pośrednictwem urządzeń mobilnych oraz korzystanie z mediów społecznościowych w połączeniu z ciągłością wielorakich, powtarzających się i wzajemnie powiązanych form przemocy ze względu na płęć doprowadziły do rozpowszechnienia cyberprzemocy ze względu na płęć; mając na uwadze, że kobiety i dziewczęta mające dostęp do internetu częściej niż mężczyźni doświadczają przemocy w internecie; mając na uwadze, że specjalny sprawozdawca Narodów Zjednoczonych ds. przemocy wobec kobiet, jej przyczyn i skutków zauważył, że nowe technologie „w nieunikniony sposób spowodują różne i nowe przejawy przemocy wobec kobiet w internecie”; mając na uwadze, że innowacje powstają w tempie, które często nie pozwala na refleksję nad ich skutkami długoterminowymi, a występowanie cyberprzemocy ze względu na płęć prawdopodobnie będzie nadal rosło w nadchodzących latach; mając na uwadze, że istnieje potrzeba odpowiedniej oceny skutków, jakie cyberprzemoc ze względu na płęć wywołuje u ofiar, oraz zrozumienia mechanizmów sprawiających, że sprawcy tej formy przemocy ze względu na płęć stosują przemoc, aby możliwe było dochodzenie zadośćuczynienia, egzekwowanie odpowiedzialności i zapobieganie;
- L. mając na uwadze, że według Światowej Organizacji Zdrowia⁽²⁵⁾ co trzecia kobieta na całym świecie doświadcza przemocy fizycznej lub seksualnej, głównie ze strony partnera; mając na uwadze, że przemoc ze względu na płęć nasiliła się podczas pandemii COVID-19, a ograniczenia w przemieszczaniu się zwiększyły ryzyko przemocy domowej i znęcania się; mając na uwadze, że częstsze korzystanie z internetu podczas pandemii COVID-19 zwiększyło przemoc w internecie i przemoc ze względu na płęć za pośrednictwem ICT, gdyż agresywni partnerzy i byli partnerzy również kontrolują i śledzą swoje ofiary oraz grożą im i dopuszczają się przemocy z użyciem narzędzi cyfrowych; mając na uwadze, że cyberprzemoc może zbiegać się z przemocą fizyczną i eskalować ją, jeżeli nie zapobiegnie się jej na wczesnym etapie; mając na uwadze, że w strategii UE w zakresie praw ofiar na lata 2020–2025 Komisja przyznaje, że obecna sytuacja związana z pandemią COVID-19 spowodowała wzrost cyberprzestępczości, takiej jak przestępstwa na tle seksualnym i przestępstwa z nienawiści w internecie;
- M. mając na uwadze, że do najczęstszych rodzajów cyberprzemocy ze względu na płęć należą przestępstwa takie jak cybernękanie, cyberstalking, naruszanie prywatności za pośrednictwem ICT, w tym dostęp do danych lub obrazów (także danych intymnych), ich pobieranie i udostępnianie, a także ich tworzenie i manipulowanie nimi bez zgody, kradzież tożsamości i nawoływanie do nienawiści w internecie, stosowanie przymusu przez nadzór cyfrowy i kontrolę komunikacji za pomocą oprogramowania typu stalkerware i spyware, a także wykorzystywanie środków technologicznych do handlu ludźmi, w tym do celów wykorzystywania seksualnego;
- N. mając na uwadze, że cyberprzemoc ze względu na płęć może być stosowana przy użyciu wielu internetowych kanałów i narzędzi komunikacji, w tym mediów społecznościowych, treści internetowych, forów dyskusyjnych, portali randkowych, sekcji komentarzy i czatów dla graczy; mając na uwadze, że wiele różnych aktów cyberprzemocy ze względu na płęć może być popełnianych ze znacznie większą łatwością i na dużo większą skalę niż fizyczne formy przemocy ze względu na płęć;
- O. mając na uwadze, że niektóre państwa członkowskie przyjęły przepisy dotyczące tylko niektórych szczególnych form cyberprzemocy ze względu na płęć, w związku z czym utrzymują się znaczne luki; mając na uwadze, że obecnie nie istnieje wspólna definicja ani skuteczne podejście polityczne do zwalczania cyberprzemocy ze względu na płęć na szczeblu Unii; mając na uwadze, że taki brak zharmonizowanej definicji na szczeblu UE prowadzi do znacznych różnic między państwami członkowskimi pod względem zakresu przeciwdziałania i zapobiegania cyberprzemocy ze względu na płęć, co prowadzi do znacznych dysproporcji i fragmentacji pod względem poziomu ochrony ze strony państw członkowskich, pomimo transgranicznego charakteru przestępstwa; mając na uwadze, że potrzebna jest więc zharmonizowana prawna definicja cyberprzemocy ze względu na płęć, aby zapewnić zbieżność na szczeblu krajowym i unijnym;

(25) <https://www.who.int/publications/i/item/9789240022256>

Wtorek, 14 grudnia 2021 r.

- P. mając na uwadze, że według specjalnego sprawozdawcy Narodów Zjednoczonych ds. przemocy wobec kobiet, jej przyczyn i skutków definicja „przemocy wobec kobiet w internecie” obejmuje wszelkie formy przemocy wobec kobiet ze względu na płeć, której się dopuszczono, w którą się zaangażowano lub która się nasila, częściowo lub na pełną skalę, przy użyciu ICT, takich jak telefony komórkowe i smartfony, internet, platformy mediów społecznościowych lub poczta elektroniczna, wobec kobiety ze względu na jej płeć, lub która dotyka kobiety w stopniu nieproporcjonalnym⁽²⁶⁾;
- Q. mając na uwadze, że kryminalizacja cyberprzemocy ze względu na płeć może odstraszać sprawców z uwagi na obawę przed sankcjami lub świadomość, że popełniają oni przestępstwo;
- R. mając na uwadze, że powstają nowe formy ze względu na szybki rozwój i wykorzystanie technologii i aplikacji cyfrowych; mając na uwadze, że te różne formy cyberprzemocy ze względu na płeć i nękania w internecie obierają za cel wszystkie grupy wiekowe, od najmłodszych, przez osoby w wieku szkolnym i zawodowym, aż po osoby starsze; mając na uwadze, że nie należy również pomijać możliwości psychicznych przejawów przemocy w cyberprzestrzeni;
- S. mając na uwadze, że według Europejskiego Instytutu ds. Równości Kobiet i Mężczyzn (EIGE) siedem na dziesięć kobiet doświadczyło cybernękania; mając na uwadze, że stalkerware to oprogramowanie ułatwiające nadużycia, gdyż umożliwia monitorowanie urządzenia danej osoby bez jej zgody i bez informowania właściciela urządzenia o działaniach monitorujących, podczas gdy oprogramowanie pozostaje w ukryciu; mając na uwadze, że oprogramowanie typu stalkerware można legalnie zakupić i używać w Unii, ponieważ często sprzedawane jest jako oprogramowanie do kontroli rodzicielskiej;
- T. mając na uwadze, że wykorzystywanie seksualne na podstawie zdjęć jest często stosowane do nękania i poniżania ofiar; mając na uwadze, że technologia deepfake to stosunkowo nowy sposób stosowania przemocy ze względu na płeć, opierający się na sztucznej inteligencji do wykorzystywania, poniżania i nękania kobiet;
- U. mając na uwadze, że wykorzystywanie seksualne na podstawie zdjęć i strony internetowe, na których takie wykorzystywanie jest rozpowszechniane, stanowią coraz większą formę przemocy ze strony partnera; mając na uwadze, że skutki wykorzystywania seksualnego na podstawie zdjęć może mieć charakter seksualny (gdyż kontakt seksualny został nagrany lub rozpowszechniony bez zgody), psychologiczny (ze względu na wpływ upublicznienia życia prywatnego na ofiary) i gospodarczy (gdyż wykorzystywanie seksualne na podstawie zdjęć może potencjalnie zagrozić obecnemu i przeszłemu życiu zawodowemu ofiar);
- V. mając na uwadze, że istnieje coraz większe ryzyko rozpowszechniania bez zgody na pornograficznych stronach internetowych intymnych i seksualnych nagrań wideo dotyczących kobiet, które to materiały rozpowszechniane są dla korzyści finansowych; mając na uwadze, że rozpowszechnianie w internecie prywatnych treści bez zgody ofiary, a zwłaszcza wykorzystywanie seksualnego, stanowi dodatkowy traumatyczny element przemocy, często mający dramatyczne skutki, do których należy samobójstwo;
- W. mając na uwadze, że w szczególności młode kobiety i dziewczęta padają ofiarą cyberprzemocy ze względu na płeć z wykorzystaniem nowych technologii, w tym cybernękania i cyberstalkingu z użyciem gróźb gwałtu, gróźb śmierci, naruszania prywatności związanego z ICT oraz publikacji prywatnych informacji i zdjęć;
- X. mając na uwadze, że obecnie 15 państw członkowskich nie włączyło tożsamości płciowej do prawodawstwa dotyczącego mowy nienawiści; mając na uwadze, że w strategii Unii na rzecz równouprawnienia płci na lata 2020–2025 oraz w strategii na rzecz równości osób LGBTIQ na lata 2020–2025 Komisja zobowiązała się do przedstawienia inicjatywy mającej na celu rozszerzenie pojęcia przestępstwa, tam gdzie możliwa jest harmonizacja, w celu objęcia nim konkretnych form przemocy ze względu na płeć, zgodnie z art. 83 ust. 1 TFUE;
- Y. mając na uwadze, że ze statystyk wspomnianych w niniejszej rezolucji wynika, iż nawoływanie do nienawiści wobec osób LGBTIQ jest wszechobecne, w szczególności w internecie, oraz że w niektórych państwach członkowskich wyraźnie brakuje przepisów, które zapobiegałyby takim formom nadużyć w internecie, eliminowały je i przewidywały za nie kary;

⁽²⁶⁾ Sprawozdanie specjalnego sprawozdawcy ds. przemocy wobec kobiet i dziewcząt, jej przyczyn i skutków z dnia 18 czerwca 2018 r. w sprawie przemocy wobec kobiet i dziewcząt z perspektywy praw człowieka (A/HRC/38/47).

Wtorek, 14 grudnia 2021 r.

- Z. mając na uwadze, że w 2017 r. Unia podpisała Konwencję Rady Europy o zapobieganiu i zwalczaniu przemocy wobec kobiet i przemocy domowej („konwencję stambulską”), która pozostaje punktem odniesienia dla międzynarodowych norm w zwalczaniu przemocy ze względu na płeć, a przystąpienie Unii do konwencji jest dla Komisji kluczowym priorytetem;
- AA. mając na uwadze, że w celu położenia kresu przemocy ze względu na płeć, w tym cyberprzemocy ze względu na płeć, konieczne jest korzystanie ze spójnych, konkretnych, reprezentatywnych i porównywalnych danych administracyjnych, gromadzonych w oparciu o solidne i skoordynowane zasady; mając na uwadze, że brakuje kompleksowych i porównywalnych zdezagregowanych danych dotyczących wszystkich form przemocy ze względu na płeć i jej głównych przyczyn; mając na uwadze, że choć rośnie świadomość tego zjawiska, dokładną ocenę skali jego występowania uniemożliwia brak zbioru danych dotyczących wszystkich form przemocy ze względu na płeć; mając na uwadze, że taki brak dostępnych danych wiąże się z niskim poziomem zgłaszania przypadków cyberprzemocy ze względu na płeć; mając na uwadze, że konwencja stambulska i dyrektywa 2012/29/UE nakładają na państwa członkowskie obowiązek przekazywania danych statystycznych i tworzenia danych segregowanych według kryterium płci;
- AB. mając na uwadze, że w wielu państwach członkowskich reakcja organów wymiaru sprawiedliwości w sprawach karnych na cyberprzemoc ze względu na płeć jest nadal opóźniona, co świadczy o braku zrozumienia i braku świadomości powagi tych przestępstw oraz zniechęca do zgłaszania takich czynów; mając na uwadze, że funkcjonariusze policji wyposażeni w umiejętności miękkie polegające na starannym wysłuchaniu i zrozumieniu wszystkich ofiar wszystkich form przemocy ze względu na płeć oraz okazywaniu im szacunku mogą przyczynić się do zaradzenia problemowi niskiego poziomu zgłaszania i wtórnej wiktymizacji; mając na uwadze, że zapewnienie dostępnych procedur i mechanizmów zgłaszania oraz środków odwoławczych jest niezbędne dla promowania bezpieczniejszego środowiska dla wszystkich ofiar przemocy uwarunkowanej płcią; mając na uwadze, że ofiary cyberprzemocy powinny mieć dostęp do informacji na temat tego, w jaki sposób i z kim należy się kontaktować w organach ścigania, a także na temat dostępnych środków zaradczych, co pomogłoby im w sytuacjach zagrożenia;
- AC. mając na uwadze, że Europejskie Centrum ds. Walki z Cyberprzestępczością w Europolu, Eurojust i Agencja Unii Europejskiej ds. Cyberbezpieczeństwa (ENISA) przeprowadziły badanie na temat cyberprzestępczości w internecie; mając na uwadze, że niektóre kobiety i osoby LGBTIQ, takie jak feministki i aktywistki LGBTIQ, artystki, kobiety w polityce, kobiety zajmujące stanowiska publiczne, dziennikarki, blogerki, obrończynie praw człowieka i inne osobistości publiczne, są szczególnie narażone na cyberprzemoc ze względu na płeć, a także mając na uwadze, że przemoc ta powoduje nie tylko nadszarpnięcie reputacji, uraz psychiczny i cierpienie, ale może również prowadzić do zakłócenia sytuacji życiowej ofiary, naruszenia prywatności i zniszczenia relacji osobistych i życia rodzinnego oraz zniechęcać ofiary do cyfrowego uczestnictwa w życiu politycznym, społecznym, gospodarczym i kulturalnym;
- AD. mając na uwadze, że cyberprzemoc ze względu na płeć często prowadzi do autocenzury, co może mieć szkodliwy wpływ na życie zawodowe i reputację ofiar, które doświadczyły cyberprzemocy ze względu na płeć; mając na uwadze, że brutalny charakter gróźb związanych z płcią oznacza, że ofiary często uciekają się do używania pseudonimów, starają się być niewidoczne w internecie, decydują się na zawieszenie, dezaktywację lub trwałe usunięcie swoich kont internetowych, a nawet na całkowite zakończenie kariery zawodowej; mając na uwadze, że może to uciszyć głosy i opinie kobiet oraz pogłębić istniejące już różnice w traktowaniu kobiet i mężczyzn w życiu politycznym, społecznym i kulturalnym; mając na uwadze, że rosnąca cyberprzemoc ze względu na płeć, której doświadczają kobiety, może uniemożliwić im dalsze uczestnictwo w samym sektorze cyfrowym, utrwalając w ten sposób dyskryminujące ze względu na płeć koncepcje, rozwój i wdrażanie nowych technologii oraz powodując powielanie istniejących dyskryminujących praktyk i stereotypów przyczyniających się do normalizacji cyberprzemocy ze względu na płeć;
- AE. mając na uwadze, że cyberprzemoc ze względu na płeć ma bezpośredni wpływ na dobrostan i zdrowie seksualne, fizyczne i psychiczne kobiet oraz ma negatywne skutki społeczne i gospodarcze; mając na uwadze, że cyberprzemoc ze względu na płeć negatywnie wpływa na zdolność ofiar do pełnego korzystania z przysługujących im praw podstawowych, co w związku z tym ma tragiczne konsekwencje dla społeczeństwa i demokracji jako całości;
- AF. mając na uwadze, że szkodliwy wpływ gospodarczy przemocy ze względu na płeć i problemy ze zdrowiem psychicznym, jakie się z nią wiążą, mogą mieć poważny wpływ na ofiary, w tym na ich zdolność do poszukiwania pracy, oraz powodować obciążenia finansowe; mając na uwadze, że skutki gospodarcze przemocy ze względu na płeć mogą obejmować wpływ na zatrudnienie, taki jak częstsze nieobecności w pracy, ryzyko naruszenia statusu zatrudnienia, co powoduje ryzyko utraty pracy lub obniżenia wydajności; mając na uwadze, że wpływ cyberprzemocy

Wtorek, 14 grudnia 2021 r.

ze względu na płeć na zdrowie psychiczne może być złożony i długoterminowy; mając na uwadze, że wpływ cyberprzemocy ze względu na płeć na zdrowie psychiczne w postaci lęków, depresji i utrzymujących się objawów pourazowych ma szkodliwe skutki interpersonalne, społeczne, prawne, gospodarcze i polityczne, a ostatecznie wpływa na źródła utrzymania i tożsamość młodych ludzi; mając na uwadze, że niektóre z tych skutków potęgują inne formy dyskryminacji i pogłębiają istniejące formy dyskryminacji i nierówności;

AG. mając na uwadze, że w badaniu EPRS zatytułowanym „Combating gender-based violence: Cyber violence” [Zwalczanie przemocy uwarunkowanej płcią Cyberprzemoc] oszacowano całkowite koszty cybernękania i cyberstalkingu na 49–89,3 mld EUR, przy czym do kategorii największych kosztów należy utrata jakości życia, która stanowi ponad połowę całkowitych kosztów (ok. 60 % w przypadku cybernękania i ok. 50 % w przypadku cyberstalkingu);

AH. mając na uwadze, że kluczowym elementem każdej polityki publicznej mającej na celu przeciwdziałanie cyberprzemocy ze względu na płeć musi być zapobieganie, zwłaszcza poprzez edukację, w tym umiejętności cyfrowe i kompetencje cyfrowe takie jak higiena cyberbezpieczeństwa i netykieta;

1. podkreśla, że cyberprzemoc ze względu na płeć stanowi kontynuację przemocy ze względu na płeć, do której dochodzi poza internetem, oraz że żaden wariant polityki nie będzie skuteczny, jeżeli nie uwzględni tego faktu; podkreśla, że w obowiązujących unijnych aktach prawnych nie przewidziano mechanizmów niezbędnych do odpowiedniego zajęcia się problemem cyberprzemocy ze względu na płeć; wzywa państwa członkowskie i Komisję, aby opracowały i wdrożyły środki ustawodawcze i nieustawodawcze, zajęły się kwestią cyberprzemocy ze względu na płeć oraz włączały głosy ofiar cyberprzemocy ze względu na płeć do strategii przeciwdziałania temu zjawisku, łącząc je z inicjatywami na rzecz wyeliminowania stereotypów związanych z płcią, postaw seksistowskich i dyskryminacji kobiet; podkreśla, że te przyszłe wnioski powinny być zgodne z istniejącymi, takimi jak wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie jednolitego rynku usług cyfrowych (akt o usługach cyfrowych) i zmieniający dyrektywę 2000/31/WE, a także z już obowiązującymi aktami prawnymi, takimi jak dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/36/UE⁽²⁷⁾ oraz dyrektywa 2012/29/UE;

2. przypomina, że nie istnieje wspólna definicja cyberprzemocy ze względu na płeć, co prowadzi do znacznych różnic między państwami członkowskimi pod względem zasięgu zapobiegania i przeciwdziałania cyberprzemocy ze względu na płeć, oraz skutkuje znacznymi dysproporcjami w ochronie, wsparciu i zadośćuczynieniu dla ofiar między państwami członkowskimi; w związku z tym wzywa Komisję i państwa członkowskie, aby zdefiniowały i przyjęły wspólną definicję cyberprzemocy ze względu na płeć, która ułatwiłaby pracę nad analizą poszczególnych form cyberprzemocy ze względu na płeć i jej zwalczaniem, a tym samym zapewniłaby ofiarom cyberprzemocy ze względu na płeć w państwach członkowskich skuteczny dostęp do wymiaru sprawiedliwości i specjalistycznych usług wsparcia;

3. podkreśla, że pojęcie cyberprzemocy ze względu na płeć nie może ograniczać się do wykorzystywania systemów komputerowych, lecz powinno pozostać szerokie i obejmować wykorzystywanie technologii informacyjno-komunikacyjnych do powodowania i ułatwiania przemocy wobec osób fizycznych lub zagrożenia nią;

4. z zadowoleniem przyjmuje unijną strategię na rzecz równouprawnienia płci na lata 2020–2025 przedstawioną przez Komisję jako narzędzie walki z przemocą wobec kobiet w całej ich różnorodności i przemocą ze względu na płeć oraz eliminowania jej głównych przyczyn; podkreśla, że cyberprzemoc ze względu na płeć jest głęboko zakorzeniona w dynamice władzy, braku równowagi gospodarczej i normach dotyczących płci; wzywa państwa członkowskie i Komisję, aby zajęły się głównymi przyczynami cyberprzemocy ze względu na płeć oraz by zwalczały utrwalone postawy, role i stereotypy związane z płcią, które sprawiają, że przemoc wobec kobiet jest akceptowana;

5. wzywa państwa członkowskie, aby przeznaczyły odpowiednie zasoby kadrowe i finansowe na krajowe, regionalne i lokalne organy zarządzające oraz na pomoc prawną, opiekę zdrowotną (w szczególności w zakresie zdrowia psychicznego) i instytucje ochrony socjalnej (w tym organizacje kobiece), co skutecznie przyczyni się do zapobiegania cyberprzemocy ze względu na płeć i chronienia przed nią kobiet;

⁽²⁷⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/36/UE z dnia 5 kwietnia 2011 r. w sprawie zapobiegania handlowi ludźmi i zwalczania tego procederu oraz ochrony ofiar, zastępująca decyzję ramową Rady 2002/629/WSiSW (Dz.U. L 101 z 15.4.2011, s. 1).

Wtorek, 14 grudnia 2021 r.

6. wzywa Komisję do dopilnowania, by zajęto się również problemem cyberprzemocy, w tym formami, jakie przybiera ona w branży usług seksualnych; wzywa Komisję i państwa członkowskie do położenia kresu przemysłowi pornograficznemu opartemu na handlu seksem, gwałtach i innych formach napaści i wykorzystywania kobiet i dzieci; wzywa Komisję i państwa członkowskie do włączenia mizoginii do form mowy nienawiści, a mizoginistycznych napaści do przestępstw z nienawiści;
7. podkreśla, że dyskryminacja systemowa i społeczna, w tym dyskryminacja ze względu na płeć i rasę oraz dyskryminacja ekonomiczna, jest powielana i potęgowana w internecie; przypomina, że te formy dyskryminacji krzyżują się, co powoduje bardziej ekstremalne skutki dla osób znajdujących się w trudnej sytuacji, takich jak migrantki, kobiety ze społeczności etnicznych lub religijnych, kobiety z niepełnosprawnościami, osoby LGBTIQ i nastolatki;
8. z zadowoleniem przyjmuje zobowiązanie Komisji w ramach strategii na rzecz równości osób LGBTIQ na lata 2020–2025 dotyczące rozszerzenia wykazu „europrzestępstw” zgodnie z art. 83 ust. 1 TFUE tak, aby objąć nim przestępstwa z nienawiści i nawoływanie do nienawiści, w tym czyny skierowane przeciwko osobom LGBTIQ;
9. podkreśla pilną potrzebę zajęcia się głównymi przyczynami przemocy ze względu na płeć i wzywa Komisję do uwzględnienia tego podejścia w jej przyszłym wniosku;
10. podkreśla, że pandemia COVID-19 spowodowała dramatyczny wzrost przemocy i znęcania się ze strony partnera; zjawisko to, zwane „drugą pandemią”, obejmuje przemoc fizyczną, psychiczną, seksualną i ekonomiczną oraz jej wymiar internetowy, gdyż życie społeczne znacznie większej liczby osób przeniosło się do internetu, a ofiary były zmuszone spędzać więcej czasu ze sprawcami, przez co były bardziej odizolowane od sieci wsparcia; podkreśla również, że w czasie ograniczeń w przemieszczaniu się związanych z COVID-19 wiele osób LGBTIQ padło ofiarą nękania lub znęcania się lub było narażonych na przemoc, w tym ze strony członków rodziny, opiekunów prawnych lub konkubentów;
11. podkreśla, że „druga pandemia” utrudniła kobietom dostęp do skutecznej ochrony, służb wsparcia i wymiaru sprawiedliwości oraz ujawniła niedostatek zasobów i struktur związanych ze wsparciem, pozbawiający wiele kobiet odpowiedniej ochrony zapewnianej w odpowiednim czasie; wzywa państwa członkowskie, aby rozszerzyły zakres pomocy oferowanej przez wyspecjalizowane schroniska, telefony zaufania i służby udzielające wsparcia, co pozwoli chronić ofiary i ułatwi dochodzenie zadośćuczynienia i zgłaszanie oraz ściganie przypadków przemocy ze względu na płeć;
12. wyraża zaniepokojenie w związku z przypadkami przestępstw z nienawiści i nawoływania do nienawiści związanymi z zachęcaniem do dyskryminacji lub przemocy, które popełniano w trakcie pandemii COVID-19, co doprowadziło do stygmatyzacji osób z grup szczególnie narażonych;
13. wzywa Komisję, aby przeprowadziła pogłębioną analizę skutków pandemii COVID-19 dla wszystkich rodzajów cyberprzemocy ze względu na płeć, oraz wzywa państwa członkowskie, aby podjęły skuteczne działania przy wsparciu organizacji społeczeństwa obywatelskiego oraz organów, urzędów i agencji UE, takich jak FRA i Europol⁽²⁸⁾; zachęca ponadto Komisję, aby opracowała unijny protokół w sprawie przemocy motywowanej płcią w czasach kryzysu w celu uwzględnienia usług ochrony ofiar, jako podstawowych usług w państwach członkowskich;
14. wzywa Komisję i państwa członkowskie, aby rozszerzyły zakres nawoływania do nienawiści i objęły nim seksistowskie nawoływanie do nienawiści;
15. wskazuje na ponadnarodowy charakter cyberprzemocy ze względu na płeć; podkreśla, że cyberprzemoc ze względu na płeć wywołuje dodatkowe skutki ponadnarodowe z uwagi na fakt, iż stosowanie ICT ma wymiar transgraniczny; podkreśla, że sprawcy korzystają z platform internetowych lub telefonów komórkowych podłączonych do sieci innych państw lub hostowanych w państwach innych niż te, w których przebywają ofiary cyberprzemocy ze względu na płeć; podkreśla, że szybki rozwój technologiczny i cyfryzacja mogą prowadzić do powstawania nowych form cyberprzemocy ze względu na płeć, w wyniku czego sprawcy nie są pociągani do odpowiedzialności, co wzmacnia kulturę bezkarności;
16. wzywa instytucje, organy, urzędy i agencje Unii oraz państwa członkowskie i ich organy ścigania, aby współpracowały i podejmowały konkretne kroki w celu koordynacji działań na rzecz przeciwdziałania cyberprzemocy ze względu na płeć;

(28) <https://www.europol.europa.eu/publications-documents/pandemic-profiteering-how-criminals-exploit-covid-19-crisis>

Wtorek, 14 grudnia 2021 r.

17. podkreśla, że należy rozważyć częściowe pokrywanie się cyberprzemocy ze względu na płeć i handlu ludźmi opartego na wykorzystywaniu seksualnym kobiet i dziewcząt, zwłaszcza w kontekście pandemii COVID-19; podkreśla, że zwiększanie świadomości na temat internetowego handlu ludźmi w mediach społecznościowych odgrywa zasadniczą rolę w zapobieganiu pozyskiwaniu nowych ofiar do siatek handlu ludźmi; ponadto podkreśla, że wykorzystywanie seksualne na podstawie zdjęć jest skrajnym naruszeniem prywatności i stanowi również formę przemocy ze względu na płeć, czego przykładem jest sytuacja w Irlandii, gdy w listopadzie 2020 r. upubliczniono dziesiątki tysięcy zdjęć kobiet i dziewcząt o charakterze seksualnym bez ich zgody; w związku z tym zdecydowanie zachęca państwa członkowskie, aby znowelizowały prawo krajowe w celu włączenia wykorzystywania seksualnego na podstawie zdjęć i wszelkiego udostępniania osobistych materiałów o charakterze seksualnym bez zgody do wykazu przestępstw na tle seksualnym, odrębnego od instancji dotyczących przypadków związanych z pornografią dziecięcą;

18. zachęca państwa członkowskie, aby w należyty i skuteczny sposób przyjęły i wdrożyły odpowiednie prawo krajowe, w tym prawo dotyczące wymiaru sprawiedliwości w sprawach karnych, oraz konkretne strategie polityczne propagujące podnoszenie świadomości, a także by prowadziły kampanie i szkolenia oraz realizowały programy edukacyjne (dotyczące również edukacji cyfrowej oraz umiejętności i kompetencji cyfrowych) skierowane też do młodszych pokoleń; apeluje do Komisji, aby wspierała państwa członkowskie w tym względzie;

19. podkreśla znaczenie równouprawnienia płci w programach nauczania, gdyż umożliwi to zajęcie się podstawowymi przyczynami przemocy ze względu na płeć poprzez usunięcie stereotypów związanych z płcią oraz zmianę postaw społecznych i kulturowych, które prowadzą do szkodliwych norm społecznych i związanych z płcią; podkreśla rolę wykwalifikowanych specjalistów ds. szkoleń, takich jak kadra edukacyjna, we wspieraniu uczniów w kwestiach związanych z cyberprzemocą ze względu na płeć oraz znaczenie inwestowania w nich; zauważa, że szczególną uwagę należy zwrócić na edukację chłopców i mężczyzn;

20. wzywa państwa członkowskie, aby opracowały strategie polityczne i programy mające na celu wspieranie ofiar i zapewnienie im zadośćuczynienia oraz by podjęły odpowiednie kroki zwalczające bezkarność sprawców takich czynów, w tym przez rozważenie przeglądu i zmiany prawa krajowego dotyczącego nakazów sądowych w celu uwzględnienia cyberprzemocy jako jednej z form naruszania nakazu sądowego;

21. wzywa państwa członkowskie, aby uruchomiły sieć krajowych punktów kontaktowych i inicjatyw mających na celu poprawę zbliżania przepisów i usprawnienie egzekwowania obowiązujących przepisów, co przyczyni się do skuteczniejszego zapobiegania cyberprzemocy ze względu na płeć; przypomina, że Konwencja Rady Europy o cyberprzemocy, Konwencja Rady Europy o ochronie dzieci przed seksualnym wykorzystywaniem i niegodziwym traktowaniem w celach seksualnych oraz konwencja stambulska wymagają pociągania do odpowiedzialności karnej za konkretne czyny, takie jak przemoc wobec kobiet i dzieci, lub wiążą się z taką przemocą, np. cyberprzemocą ze względu na płeć;

22. wzywa Komisję i państwa członkowskie, aby zapewniły odpowiednie finansowanie organizacji opiniotwórczych i organizacji wspierających ofiary; podkreśla znaczenie badań nad zjawiskiem cyberprzemocy ze względu na płeć; ponadto wzywa Komisję i państwa członkowskie, aby zwiększyły fundusze, takie jak środki przeznaczane na kampanie uświadamiające i zwalczanie stereotypów związanych z płcią;

23. wzywa państwa członkowskie, aby w walce z cyberprzemocą ze względu na płeć na wszystkich etapach zadbały o obowiązkowe, ciągłe i uwzględniające aspekt płci budowanie zdolności, kształcenie i szkolenie dla wszystkich odpowiednich specjalistów, w szczególności dla organów wymiaru sprawiedliwości i organów ścigania, żeby wyposażyć ich w wiedzę o cyberprzemocy ze względu na płeć oraz sposobach lepszego zrozumienia ofiar, zwłaszcza tych, które decydują się na złożenie skargi, oraz zapewnienia im opieki, aby uniknąć wtórnej wiktymizacji i ponownej traumatyzacji; podkreśla również, że potrzebne są szkolenia w zakresie prowadzenia dochodzeń w sprawie przestępstw cyberprzemocy ze względu na płeć i ich ścigania;

24. przypomina o potrzebie zapewnienia usług wsparcia, telefonów zaufania, dostępnych mechanizmów zgłaszania i środków zaradczych, które mają chronić i wspierać ofiary cyberprzemocy ze względu na płeć; zachęca państwa członkowskie, aby z pomocą Unii opracowały zharmonizowany, przyjazny dla użytkownika, dostępny i regularnie aktualizowany katalog usług wsparcia, telefonów zaufania i mechanizmów zgłaszania dostępnych w indywidualnych przypadkach cyberprzemocy wobec kobiet, który to katalog można by udostępnić na jednej platformie i który mógłby zawierać również informacje na temat wsparcia dostępnego w przypadku innych form przemocy wobec kobiet; zauważa, że ze względu na niski poziom zgłaszania i normalizację cyberprzemocy ze względu na płeć problem cyberprzemocy ze względu na płeć jest prawdopodobnie bardziej znaczący niż wynika to z aktualnych danych;

Wtorek, 14 grudnia 2021 r.

25. podkreśla ważną rolę mediów i mediów społecznościowych w podnoszeniu wiedzy o zapobieganiu cyberprzemocy ze względu na płeć i jej zwalczaniu;

26. wzywa Komisję, aby propagowała kampanie uświadamiające, informacyjne i promocyjne, które dotyczą wszelkich form cyberprzemocy ze względu na płeć i pomagają zapewnić wszystkim bezpieczną cyfrową przestrzeń publiczną; uważa, że ogólnounijnna kampania uświadamiająca na temat cyberprzemocy ze względu na płeć powinna zawierać m.in. informacje mające uczyć młodszych obywateli Unii, jak rozpoznawać i zgłaszać formy cyberprzemocy, oraz informacje na temat praw cyfrowych; zauważa, że młode kobiety są szczególnie narażone na cyberprzemoc ze względu na płeć, i w związku z tym apeluje o opracowanie konkretnych inicjatyw prewencyjnych i uświadamiających⁽²⁹⁾;

27. wzywa Komisję i państwa członkowskie, aby ustanowiły rzetelny system stałego gromadzenia ogólnounijnych, zdezagregowanych, porównywalnych i istotnych danych statystycznych dotyczących przemocy ze względu na płeć, w tym cyberprzemocy i jej występowania, dynamiki i konsekwencji, a także aby ustanowiły wskaźniki do pomiaru postępów; potwierdza, że należy gromadzić kompleksowe, zdezagregowane i porównywalne dane, w tym dane naukowe, w celu pomiaru skali przemocy ze względu na płeć, znalezienia rozwiązań i pomiaru postępów; wzywa państwa członkowskie, aby gromadziły i dostarczały odpowiednie dane; zaleca Komisji i państwom członkowskim, aby korzystały z możliwości i wiedzy fachowej EIGE, Eurostatu, FRA, Europolu, Eurojustu i ENISA; wyraża zadowolenie, że Komisja zobowiązała się przeprowadzić ogólnounijne badanie na temat przemocy ze względu na płeć, którego wyniki mają być przedstawione w 2023 r.;

28. zauważa, że cyberprzemoc ze względu na płeć może mieć poważny wpływ na ofiary i przez całe życie mogą być odczuwane jej konsekwencje, takie jak skutki fizjologiczne i wpływ na zdrowie psychiczne, np. stres, problemy z koncentracją, niepokój, ataki paniki, niska samoocena, depresja, zespół stresu pourazowego, izolacja społeczna, brak zaufania i brak poczucia kontroli, strach, samookaleczenia i myśli samobójcze;

29. wskazuje, że wpływ cyberprzemocy ze względu na płeć na ofiary może prowadzić do utraty reputacji, problemów fizycznych i medycznych, zakłóceń sytuacji życiowej ofiary, naruszenia prawa do prywatności i wycofania się ze środowiska internetowego i pozainternetowego; podkreśla, że cyberprzemoc ze względu na płeć może również mieć szkodliwe skutki ekonomiczne, przejawiające się mniejszą obecnością w pracy, ryzykiem utraty pracy, zdolnością poszukiwania pracy i niższą jakością życia, oraz podkreśla, że niektóre z tych skutków łączą się z innymi formami dyskryminacji, jakiej doświadczają na rynku pracy kobiety i osoby LGBTIQ;

30. wyraża zaniepokojenie skutkami, jakie wpływ na zdrowie psychiczne może wywierać w szczególności na młodzież, gdyż może on powodować nie tylko znacznie gorsze wyniki w nauce, ale także prowadzić do wycofania z życia społecznego i publicznego, w tym oddalenia od rodziny;

31. podkreśla, że cyberprzemoc ze względu na płeć wywołuje negatywne skutki psychiczne, społeczne i gospodarcze w życiu kobiet i dziewcząt zarówno w internecie, jak i poza nim; zauważa, że cyberprzemoc ze względu na płeć dotyka kobiety i dziewczęta w różny sposób, co jest konsekwencją nakładających się na siebie form dyskryminacji – poza dyskryminacją ze względu na płeć również m.in. dyskryminacją ze względu na orientację seksualną, wiek, rasę, religię lub niepełnosprawność, oraz przypomina, że aby zrozumieć te szczególne formy dyskryminacji konieczne jest przyjęcie podejścia interseksjonalnego;

32. wzywa Komisję i państwa członkowskie, aby zwróciły szczególną uwagę na interseksjonalne formy cyberprzemocy ze względu na płeć, które mogą dotyczyć kobiety i dziewczęta należące do grup znajdujących się w trudnej sytuacji, takich jak osoby należące do mniejszości etnicznych, osoby z niepełnosprawnościami i osoby LGBTIQ; przypomina, że w komunikacji w internecie i poza internetem oraz w kampaniach przeciwko tzw. ideologii gender coraz powszechniejsze staje się określanie osób LGBTIQ mianem ideologii; podkreśla, że feministki i aktywiści LGBTIQ są często celem kampanii zniesławiających, mowy nienawiści w internecie i nękania online;

33. apeluje do państw członkowskich, aby utworzyły specjalne bezpłatne i dostępne usługi wsparcia dla grup znajdujących się w trudnej sytuacji, oferujące wsparcie w sytuacjach nadzwyczajnych i wsparcie długoterminowe, takie jak pomoc psychologiczna, medyczna, prawna, praktyczna i społeczno-ekonomiczna, oraz programy, w szczególności obejmujące edukację cyfrową oraz umiejętności i kompetencje cyfrowe; apeluje do Komisji o wsparcie krajów członkowskich w tym względzie;

⁽²⁹⁾ Sprawozdanie FRA z 3 marca 2014 r. pt. „Przemoc wobec kobiet: ogólnounijne badanie”.

Wtorek, 14 grudnia 2021 r.

34. ubolewa, że cyberprzemoc ze względu na płeć staje się coraz bardziej powszechna i ogranicza udział kobiet i osób LGBTIQ w życiu publicznym i w debacie publicznej, a w rezultacie podkopuje demokrację i zasady Unii oraz uniemożliwia kobietom i osobom LGBTIQ pełne korzystanie z podstawowych praw i wolności, w szczególności wolności słowa; ubolewa ponadto, że cyberprzemoc ze względu na płeć prowadzi również do cenzury; wyraża ubolewanie, że takie działanie uciszające jest wymierzone szczególnie w działaczki, w tym feministki, działaczki LGBTQ+, artystki, kobiety w branżach z przewagą liczebną mężczyzn, dziennikarki, polityczki, działaczki na rzecz praw człowieka i blogerki, i ma zniechęcić kobiety do udziału w życiu publicznym, w tym w polityce i obszarach podejmowania decyzji; jest zaniepokojony, że efekt mrozący powodowany cyberprzemocą ze względu na płeć często przenosi się na rzeczywistość poza internetem oraz że normalizacja przemocy w internecie wobec kobiet biorących udział w debacie publicznej aktywnie przyczynia się do niedostatecznego zgłaszania tych przestępstw i ogranicza zaangażowanie zwłaszcza młodych kobiet;

35. przypomina o nasileniu się ruchów mizoginicznych, ruchów antygenderowych i antifeministycznych oraz ich ataków na prawa kobiet;

36. przypomina, że normy płciowe i stereotypy płci leżą u podstaw dyskryminacji ze względu na płeć; uwypukla oddziaływanie obrazu stereotypów płci w mediach i w reklamach na równouprawnienie płci; wzywa media i przedsiębiorstwa, by wzmacniały mechanizmy samoregulacji i kodeksy postępowania w celu potępienia i zwalczania seksistowskich reklam i treści medialnych, takich jak seksistowskie wizerunki i język, seksistowskie praktyki i stereotypy płci;

37. zauważa, że większość sprawców przemocy ze względu na płeć to mężczyźni; podkreśla zasadniczą rolę, jaką edukacja w młodym wieku odgrywa w propagowaniu i traktowaniu równego statusu mężczyzn i kobiet oraz chłopców i dziewcząt i podziału władzy między płciami, a także w eliminowaniu uprzedzeń i stereotypów płci prowadzących do szkodliwych norm społecznych dotyczących płci; wyraża ponadto zaniepokojenie, że przemoc mężczyzn wobec kobiet zaczyna się często od przemocy chłopców wobec dziewcząt; przypomina, że język, programy nauczania i książki używane w szkołach mogą wzmacniać stereotypy płci, a ponadto przypomina o znaczeniu edukacji w zakresie umiejętności cyfrowych, takich jak higiena cybernetyczna i netykieta, a także o pełnym szacunku korzystaniu z technologii przez mężczyzn i chłopców i sposobach postępowania wobec kobiet i dziewcząt w internecie i zapewnienia kobietom wolności wypowiedzi i znaczącego udziału w dyskursie publicznym; apeluje w związku z tym do państw członkowskich, aby opracowały strategie zwalczania stereotypów płci w edukacji poprzez szkolenie pedagogiczne oraz przegląd programów nauczania, materiałów i praktyk pedagogicznych;

38. podkreśla, że kobiety, dziewczęta i osoby LGBTIQ napotykają wiele przeszkód utrudniających wejście w obszar ICT i technologii cyfrowych; wyraża ubolewanie, że różnice w traktowaniu kobiet i mężczyzn występują we wszystkich dziedzinach technologii cyfrowej, w tym w nowych technologiach, takich jak AI, oraz wyraża szczególne zaniepokojenie różnicami w traktowaniu kobiet i mężczyzn w dziedzinie innowacji technologicznych i badań; podkreśla, że jedna z najistotniejszych niedoskonałości AI jest związana z pewnymi rodzajami uprzedzeń, takimi jak płeć, wiek, niepełnosprawność, religia, pochodzenie rasowe bądź etniczne, pochodzenie społeczne lub orientacja seksualna; wzywa Komisję i państwa członkowskie, aby wzmogły działania mające zapobiegać takim uprzedzeniom, w szczególności przez rozwiązywanie problemu różnic w traktowaniu kobiet i mężczyzn w tym sektorze, i zapewniły pełną ochronę praw podstawowych;

39. zachęca państwa członkowskie, aby sprzyjały obecności kobiet w sektorze ICT i promowały ich kariery zawodowe w tym sektorze poprzez zapewnienie wystarczających zachęt w krajowych, regionalnych lub lokalnych planach działania lub strategiach politycznych dotyczących płci; wzywa Komisję i państwa członkowskie, aby starały się wyeliminować różnice w traktowaniu kobiet i mężczyzn w sektorach ICT oraz nauk ścisłych, technologii, inżynierii i matematyki (STEM) poprzez edukację, kampanie uświadamiające, szkolenia zawodowe, odpowiednie finansowanie, promowanie reprezentacji kobiet w tych sektorach, w szczególności na stanowiskach decyzyjnych, lepszą równowagę między życiem zawodowym a prywatnym, równe szanse, bezpieczne i pozwalające rozwinąć umiejętności środowisko pracy, w tym politykę zerowej tolerancji w zakresie molestowania seksualnego i moralnego;

40. wzywa Komisję i państwa członkowskie, aby zadbały o właściwe stosowanie dyrektywy 2011/93/UE w celu podniesienia świadomości i zmniejszenia ryzyka, że dzieci staną się ofiarami niegodziwego traktowania w celach seksualnych lub wykorzystywania seksualnego w internecie;

41. wyraża zadowolenie, że Komisja zapowiedziała w najnowszej strategii w zakresie praw ofiar, że uruchomi unijną sieć na rzecz zapobiegania przemocy ze względu na płeć i przemocy domowej oraz podejmie działania w celu ochrony bezpieczeństwa ofiar cyberprzestępczości ze względu na płeć poprzez ułatwienie opracowania ram współpracy między platformami internetowymi i innymi zainteresowanymi stronami;

Wtorek, 14 grudnia 2021 r.

42. odnotowuje apel Komitetu Doradczego Komisji ds. Równości Szans dla Kobiet i Mężczyzn o przyjęcie na szczeblu Unii przepisów dotyczących zwalczania przemocy wobec kobiet w internecie;
43. podkreśla potrzebę ochrony, upodmiotowienia i wsparcia ofiar cyberprzemocy ze względu na płeć i zapewnienia im zadośćuczynienia, a także umożliwienia wszystkim ofiarom cyberprzemocy ze względu na płeć równego dostępu do wymiaru sprawiedliwości, w szczególności jeśli chodzi o niezbędne wsparcie psychologiczne i doradztwo prawne;
44. wzywa państwa członkowskie, aby we współpracy z organizacjami społeczeństwa obywatelskiego zapewniły wysokiej jakości szkolenia uwzględniające aspekt płci dla praktyków i innych specjalistów, w tym pracowników służb socjalnych, funkcjonariuszy organów ścigania, urzędników wymiaru sprawiedliwości i kadry edukacyjnej;
45. przypomina w tym kontekście o znaczeniu wyposażenia niezależnych organizacji społeczeństwa obywatelskiego w zasoby finansowe i ludzkie tak, aby mogły świadczyć usługi wsparcia, takie jak doradztwo prawne i psychologiczne, oraz poradnictwo;
46. wzywa państwa członkowskie, aby zapewniły wszystkim ofiarom dostęp do usług wsparcia, w tym doradztwa prawnego i psychologicznego, aby ustanowiły jasny protokół pomocy ofiarom cyberprzemocy ze względu na płeć oraz zapobiegały dalszym szkodom i ponownej wiktymizacji, a także aby dopilnowały, żeby ofiary miały natychmiastowy dostęp do wymiaru sprawiedliwości; podkreśla, że należy zwiększać świadomość ofiar na temat dostępnych usług wsparcia w tym zakresie; wzywa ponadto państwa członkowskie, aby opracowały i rozpowszechniały przystępne informacje na temat możliwości prawnych i usług wsparcia dostępnych dla ofiar cyberprzemocy ze względu na płeć oraz aby utworzyły mechanizmy składania skarg, które byłyby łatwo i natychmiast dostępne dla ofiar, w tym za pośrednictwem środków cyfrowych;
47. wyraża zaniepokojenie wprowadzaniem na rynek technologii ułatwiających nadużycia, w szczególności wprowadzaniem na rynek oprogramowania stalkerware; odrzuca koncepcję, zgodnie z którą aplikacje typu stalkerware można uznać za aplikacje kontroli rodzicielskiej;
48. podkreśla ważną rolę, jaką platformy internetowe muszą odgrywać w poruszaniu problemu cyberprzemocy ze względu na płeć i zwalczaniu tej przemocy; podkreśla, że państwa członkowskie muszą współpracować z platformami internetowymi w celu przyjęcia środków, które zapewniłyby terminowe i dostępne mechanizmy sprawozdawczości w walce z cyberprzemocą oraz zagwarantowałyby bezpieczeństwo w internecie, prywatność kobiet w internecie i odpowiednie mechanizmy dochodzenia roszczeń;
49. apeluje o skuteczną współpracę między organami ścigania a przedsiębiorstwami technologicznymi i dostawcami usług, która powinna być w pełni zgodna z podstawowymi prawami i wolnościami oraz przepisami o ochronie danych i która miałaby na celu zapewnienie gwarancji ochrony praw ofiar i ich ochronę;
50. w związku z tym z zadowoleniem przyjmuje wniosek Komisji dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie jednolitego rynku usług cyfrowych (akt o usługach cyfrowych) i zmieniającego dyrektywę 2000/31/WE, którego celem jest stworzenie bezpieczniejszej przestrzeni cyfrowej, zgodnie z odpowiednimi aktami prawnymi Unii chroniącymi podstawowe prawa i wolności;
51. wzywa Radę, aby pilnie zakończyła proces ratyfikacji konwencji stambulskiej przez Unię na podstawie akcesji w szerokim zakresie bez jakichkolwiek ograniczeń oraz aby orędownała za ratyfikacją, szybkim i należyтым wdrożeniem oraz egzekwowaniem konwencji przez wszystkie państwa członkowskie; wyraża żal, że dotychczas jedynie 21 państw członkowskich ratyfikowało konwencję, i wzywa Bułgarię, Litwę, Łotwę, Słowację, Republikę Czeską i Węgry do ratyfikowania konwencji;
52. podkreśla, że konwencja stambulska jest najbardziej kompleksowym traktatem międzynarodowym poświęconym podstawowym przyczynom przemocy ze względu na płeć we wszystkich jej formach, zapewniającym działania ustawodawcze dotyczące przemocy ze względu na płeć zarówno w internecie, jak i poza nim, i należy ją postrzegać jako normę minimalną; zdecydowanie potępia podejmowane przez niektóre państwa członkowskie próby dyskredytowania konwencji stambulskiej i zahamowania postępów w walce z przemocą ze względu na płeć; podkreśla, że ważne jest skuteczne wdrożenie konwencji w całej Unii, i przypomina, że niedokończenie jej ratyfikacji podważa wiarygodność Unii; zaznacza, że wezwanie to nie umniejsza znaczenia apelu o przyjęcie aktu prawnego Unii w sprawie zwalczania przemocy ze względu na płeć, lecz raczej go uzupełnia; przypomina, że nowe środki ustawodawcze powinny być w każdym razie spójne z prawami i obowiązkami określonymi w konwencji stambulskiej i stanowić dopełnienie procesu jej ratyfikacji; wzywa zatem państwa członkowskie i Unię, aby w przyszłej dyrektywie w sprawie zapobiegania wszelkim formom przemocy ze względu na płeć i zwalczania takiej przemocy przyjęły dalsze środki, w tym wiążące środki ustawodawcze, służące zwalczaniu tych form przemocy;

Wtorek, 14 grudnia 2021 r.

53. potwierdza z mocą swoje wyrażane już wcześniej zaangażowanie w walkę z przemocą ze względu na płeć oraz ponawia apel dotyczący potrzeby przyjęcia kompleksowej dyrektywy, która obejmie wszystkie formy przemocy ze względu na płeć, w tym przypadki naruszania praw i zdrowia reprodukcyjnego i seksualnego kobiet, cyberprzemoc oraz wykorzystywanie seksualne i niegodziwe traktowanie w celach seksualnych, a także będzie przewidywać obowiązek zapobiegania jej, prowadzenia w jej sprawie postępowań przygotowawczych w sprawach karnych i ścigania sprawców, obowiązek ochrony ofiar i świadków oraz obowiązek gromadzenia danych, co będzie najlepszym instrumentem wyeliminowania przemocy ze względu na płeć;
54. wzywa Komisję, aby wykorzystwała przyszłą dyrektywę do kryminalizacji cyberprzemocy ze względu na płeć, co będzie podstawą harmonizacji istniejących i przyszłych aktów prawnych;
55. apeluje do Rady, aby uruchomiła klauzulę pomostową poprzez przyjęcie decyzji uznającej przemoc ze względu na płeć za dziedzinę szczególnie poważnej przestępczości o wymiarze transgranicznym zgodnie z art. 83 ust. 1 akapit trzeci TFUE;
56. zwraca się do Komisji o przedłożenie bez zbędnej zwłoki, jako element przyszłego wniosku ustawodawczego i na podstawie art. 83 ust. 1 akapit pierwszy TFUE, wniosku dotyczącego aktu ustanawiającego środki zwalczania cyberprzemocy ze względu na płeć, zgodnie z zaleceniami określonymi w załączniku do niniejszej rezolucji; zaznacza, że wniosek ten nie powinien podważać starań na rzecz uznania przemocy ze względu na płeć za nową dziedzinę szczególnie poważnej przestępczości o wymiarze transgranicznym zgodnie z art. 83 ust. 1 akapit trzeci TFUE ani żadnych powiązanych aktów prawnych dotyczących przemocy ze względu na płeć, o co Parlament zwracał się w swoich poprzednich wezwaniach;
57. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji oraz zaleceń zawartych w załączniku Komisji i Radzie.
-

Wtorek, 14 grudnia 2021 r.

ZAŁĄCZNIK DO REZOLUCJI:**ZALECENIA DLA KOMISJI DOTYCZĄCE TREŚCI POSTULOWANEGO WNIOSKU W SPRAWIE ZWALCZANIA PRZEMOCY ZE WZGLĘDU NA PŁEĆ: CYBERPRZEMOC*****Zalecenie 1 dotyczące celu wniosku ustawodawczego***

Celem jest włączenie do przyszłej dyrektywy w sprawie zwalczania wszelkich form przemocy ze względu na płeć minimalnych norm, stanowiących zharmonizowaną odpowiedź polityczną, dotyczących definicji przestępstwa cyberprzemocy ze względu na płeć i związanych z nim sankcji, ustanowienie środków, które promowałyby i wspierały działania państw członkowskich w dziedzinie zapobiegania tego rodzaju przestępczości, a także ustanowienie środków służących ochronie i wsparciu ofiar oraz zapewnieniu im zadośćuczynienia.

Ponadto, zgodnie ze strategią na rzecz równości osób LGBTIQ na lata 2020–2025, w przyszłym wniosku należy zapisać definicję przestępstwa z nienawiści i nawoływania do nienawiści w internecie, gdy są one skierowane do osób LGBTIQ.

Niniejszy wniosek nie powinien osłabiać wysiłków zmierzających do określenia wszystkich form przemocy ze względu na płeć jako nowej dziedziny szczególnie poważnej przestępczości.

Zalecenie 2 dotyczące zakresu stosowania i definicji

Definicja cyberprzemocy ze względu na płeć powinna obejmować zakres, zasięg i intersekcyjny charakter tego zjawiska związany z płcią oraz podkreślać, że cyberprzemoc ze względu na płeć jest elementem kontinuum przemocy ze względu na płeć

Wniosek powinien zawierać definicję opartą na definicjach określonych w istniejących instrumentach, takich jak Konwencja Rady Europy o cyberprzestępczości lub konwencja stambulska, definicjach opracowanych przez komitet Konwencji o cyberprzestępczości, Komitet Doradczy Komisji ds. Równości Szans dla Kobiet i Mężczyzn oraz specjalnego sprawozdawcę ONZ ds. przemocy wobec kobiet, jej przyczyn i konsekwencji oraz definicjach sformułowanych w kontekście cyberprzestępczości lub cyberprzemocy wobec dzieci lub przemocy wobec kobiet.

W oparciu o istniejące instrumenty ewentualna definicja mogłaby brzmieć: „Cyberprzemoc ze względu na płeć jest formą przemocy ze względu na płeć i jest każdym aktem przemocy ze względu na płeć, którego się dopuszczono, w którym współuczestniczono lub który spotęgowano, częściowo lub w pełni przy użyciu ICT, takich jak telefony komórkowe i smartfony, internet, platformy mediów społecznościowych lub poczta elektroniczna, wobec kobiety ze względu na jej płeć, lub który dotyka kobiety w stopniu nieproporcjonalnym, lub wobec osób LGBTIQ z powodu ich tożsamości płciowej, ekspresji płciowej lub cech płciowych, i który prowadzi lub może prowadzić do fizycznej, seksualnej, psychologicznej lub ekonomicznej szkody lub cierpienia, w tym również groźby takich aktów, przymus lub arbitralne pozbawienie wolności, zarówno w życiu publicznym, jak i prywatnym”.

— Jakie przestępstwa?

Włączenie terminu „przestępczość komputerowa” do art. 83 ust. 1 TFUE może również obejmować przestępstwa popełnione przeciwko sieciom łączności elektronicznej lub systemom informatycznym lub przy ich użyciu, a poważne formy przemocy ze względu na płeć występujące w internecie i mające wymiar transgraniczny mogą wchodzić w zakres „przestępczości komputerowej” w rozumieniu art. 83 ust. 1 TFUE.

Dodatkowo na podstawie art. 83 ust. 1 TFUE można by ustanowić środki, których celem jest zapobieganie cyberprzemocy ze względu na płeć i udzielanie pomocy ofiarom, jako że są one pomocnicze w stosunku do głównego celu wniosku ustawodawczego.

Zakres wniosku ustawodawczego powinien obejmować wszelkie formy przemocy ze względu na płeć, której się dopuszczono, w której współuczestniczono lub którą spotęgowano, częściowo lub w pełni przy użyciu ICT, takich jak telefony komórkowe i smartfony, internet, platformy mediów społecznościowych lub poczta elektroniczna, wobec kobiety ze względu na jej płeć, lub która dotyka kobiet w stopniu nieproporcjonalnym, lub wobec osób LGBTIQ ze względu na tożsamość płciową, ekspresję płciową lub cechy płciowe.

Wtorek, 14 grudnia 2021 r.

Choć zaprezentowanie wyczerpującej klasyfikacji różnych form cyberprzemocy ze względu na płeć nie jest możliwe, ponieważ zjawisko to stale się rozwija i pojawiają się nowe jego postaci, należy wymienić i zdefiniować następujące rodzaje:

- **cybernękanie**, w tym agresja elektroniczna, molestowanie seksualne w internecie, otrzymywanie niechcianych materiałów o charakterze seksualnym, nękanie psychiczne i używanie dawnego imienia osoby transpłciowej;
 - **cyberstalking**;
 - **naruszenia prywatności związane z ICT**, w tym dostęp do prywatnych danych lub obrazów, nagrywanie, tworzenie i udostępnianie ich oraz manipulacja nimi, w szczególności wykorzystywanie seksualne na podstawie zdjęć, tworzenie lub rozpowszechnianie prywatnych zdjęć o treściach seksualnych bez zgody, rozpowszechnianie informacji na temat ofiar w internecie w złej wierze i kradzież tożsamości;
 - **nagrywanie i udostępnianie obrazów przedstawiających gwałty lub inne formy napaści na tle seksualnym**;
 - **zdalna kontrola lub nadzór**, między innymi za pomocą aplikacji szpiegowskich na urządzeniach mobilnych;
 - **groźby**, w tym bezpośrednie groźby oraz groźby przemocy i wezwania do użycia przemocy, takie jak groźby gwałtu, wymuszenia, szantaż przy użyciu treści pornograficznych, szantaż kierowany wobec ofiary, jej dzieci lub krewnych lub innych osób wspierających ofiarę i pośrednio dotkniętych tymi groźbami;
 - **seksistowska mowa nienawiści**, w tym zamieszczanie i udostępnianie treści nawołujących do przemocy lub nienawiści wobec kobiet lub osób LGBTIQ ze względu na ich tożsamość płciową, ekspresję płciową lub cechy płciowe;
 - **zachęcanie do użycia przemocy wobec samego siebie**, np. samobójstwa lub anoreksji oraz zachowań powodujących urazy psychiczne;
 - **niszczenie przy użyciu komputera** plików, programów, urządzeń, ataki na strony internetowe i inne cyfrowe kanały komunikacji;
 - **bezprawny dostęp** do telefonów komórkowych, poczty elektronicznej, wiadomości w komunikatorach internetowych lub kont w mediach społecznościowych;
 - **naruszanie ograniczeń komunikowania się** nałożonych w drodze nakazów sądowych;
 - **wykorzystywanie środków technologicznych do handlu ludźmi**, w tym do wykorzystywania seksualnego kobiet i dziewcząt.
- **Kto jest ofiarą?**

Zakres podmiotowy wniosku powinien obejmować wszystkie ofiary cyberprzemocy ze względu na płeć, ze szczególnym uwzględnieniem interseksjonalnych form dyskryminacji oraz ofiar uczestniczących w życiu publicznym, w tym:

- kobiet i dziewcząt w całej ich różnorodności; oraz
- osób LGBTIQ ze względu na tożsamość płciową, ekspresję płciową lub cechy płciowe.

Zalecenie 3 dotyczące środków zapobiegawczych

Państwa członkowskie powinny wdrożyć szereg środków, aby zapobiegać cyberprzemocy ze względu na płeć, wszystkie takie środki powinny zapobiegać ponownej traumatyzacji i stygmatyzacji ofiar cyberprzemocy ze względu na płeć, powinny być ukierunkowane na ofiary i mieć charakter interseksjonalny. Środki te powinny obejmować:

- programy podnoszące świadomość i kształtujące, w tym programy skierowane do chłopców i mężczyzn, a także kampanie z udziałem wszystkich odpowiednich podmiotów i zainteresowanych stron odnoszące się do głównych przyczyn cyberprzemocy ze względu na płeć w ogólnym kontekście przemocy ze względu na płeć, aby doprowadzić do zmiany postaw społecznych i kulturowych oraz wyeliminować normy płciowe i stereotypy płci, a jednocześnie promować poszanowanie praw podstawowych w przestrzeni internetowej, ze szczególnym uwzględnieniem platform mediów społecznościowych, i zwiększać wiedzę na temat bezpiecznego korzystania z internetu;

Wtorek, 14 grudnia 2021 r.

- badania nad cyberprzemocą ze względu na płeć (w tym takimi aspektami jak przyczyny, występowanie, skutki; ofiary, sprawcy, przejawy, kanały i zapotrzebowanie na usługi wsparcia); takie badania powinny obejmować analizy i dostosowanie statystyk kryminalnych dotyczących cyberprzemocy ze względu na płeć, aby określić potrzeby ustawodawcze i nieustawodawcze; badania takie należy wspierać za pomocą gromadzenia zdezagregowanych, intersekcyjnych i kompleksowych danych;
- włączająca edukacja cyfrowa, umiejętności i kompetencje cyfrowe takie jak higiena cyberbezpieczeństwa i netykieta, obejmujące programy szkolne mające propagować lepsze zrozumienie technologii cyfrowych, w szczególności po to, aby zapobiegać niewłaściwemu korzystaniu z mediów społecznościowych oraz wzmocnić pozycję użytkowników, poprawić włączenie cyfrowe, zapewnić poszanowanie praw podstawowych, wyeliminować wszelkie nierówności płci i uprzedzenia w dostępie do technologii oraz zapewnić różnorodność płci w sektorze technologii, zwłaszcza w zakresie rozwoju nowych technologii, łącznie ze szkoleniami dla nauczycieli;
- ułatwianie kobietom dostępu do edukacji i środowiska akademickiego w dziedzinie technologii cyfrowych, aby wyeliminować różnice w traktowaniu kobiet i mężczyzn, w tym przepaść cyfrową między kobietami a mężczyznami, oraz zapewnić różnorodność płci w sektorach technologii, takich jak ICT i STEM, zwłaszcza w zakresie rozwoju nowych technologii, w tym AI, a w szczególności na stanowiskach decyzyjnych;
- propagowanie i wymiana najlepszych praktyk związanych z dostępem do wymiaru sprawiedliwości, wydawaniem wyroków i środkami odwoławczymi, które uwzględniają aspekt płci;
- promowanie we współpracy z odpowiednimi instytucjami i organizacjami społeczeństwa obywatelskiego zintegrowanych i kompleksowych programów edukacyjnych i terapeutycznych mających powstrzymać sprawców od ponownego popełnienia przestępstwa, a także wywołać zmianę zachowania i sposobu myślenia polegającą na odejściu od przemocy, z uwzględnieniem praktyk lokalnych i podejścia opartego na sprawiedliwości transformacyjnej, które mają kluczowe znaczenie dla zatrzymania cyklu szkód;
- rozwijanie współpracy, w zgodności z prawami podstawowymi, między państwami członkowskimi w celu wymiany informacji, wiedzy fachowej i najlepszych praktyk, w szczególności za pośrednictwem Europejskiej Sieci Zapobiegania Przemocy, w koordynacji z Europejskim Centrum ds. Walki z Cyberprzemocą przy Europolu i innymi powiązanymi organami, urzędami i agencjami, takimi jak Eurojust;
- w przypadku platform internetowych, które są głównie wykorzystywane do rozpowszechniania treści pornograficznych generowanych przez użytkowników, dopilnowanie, by platformy podejmowały niezbędne środki techniczne i organizacyjne w celu zagwarantowania, że użytkownicy rozpowszechniający treści zostaną poddani podwójnej weryfikacji – poprzez rejestrację za pomocą poczty elektronicznej i telefonu komórkowego;
- uznawanie i wspieranie organizacji społeczeństwa obywatelskiego działających w dziedzinie prewencji przemocy uwarunkowanej płcią, w tym poprzez zapewnienie im wsparcia finansowego, oraz dostarczanie informacji na ich temat;
- propagowanie ukierunkowanych i ustawicznych szkoleń dla praktyków i innych specjalistów, między innymi pracowników w sektorze usług socjalnych, funkcjonariuszy organów ścigania, urzędników wymiaru sprawiedliwości i innych odpowiednich podmiotów, aby zapewnić zrozumienie przyczyn i skutków cyberprzemocy ze względu na płeć i odpowiednie traktowanie ofiar, a także zadbanie, by szkolenia dla wszystkich praktyków uwzględniały aspekt płci;
- rozważenie regulacji rozwoju oprogramowania do monitorowania aplikacji, aby uwzględnić ewentualne niewłaściwe wykorzystywanie lub nadużywanie tych aplikacji oraz stworzyć odpowiednie zabezpieczenia w celu ochrony praw podstawowych i zapewnienia zgodności z obowiązującymi przepisami o ochronie danych; zakazanie przez Komisję wprowadzania do obrotu oprogramowania do monitorowania, które prowadzi inwigilację bez zgody użytkownika i bez wyraźnego sygnału działania;
- rozważenie kodeksu postępowania dla platform internetowych, z uwzględnieniem jego ewentualnych skutków lub roli w kontekście cyberprzemocy ze względu na płeć, oraz zapewnienie organizacjom społeczeństwa obywatelskiego możliwości udziału w ocenie i przeglądzie Kodeksu postępowania w zakresie zwalczania nielegalnego nawoływania do nienawiści w internecie; przyjęcie środków zobowiązujących przedsiębiorstwa z branży IT do poprawy informacji zwrotnych przekazywanych użytkownikom za pośrednictwem powiadomień, dzięki czemu mogliby oni szybko i skutecznie reagować na treści oznaczone jako nielegalne;
- uznanie cyfrowego wymiaru przemocy ze względu na płeć w krajowych strategiach, programach i planach działania jako część holistycznej odpowiedzi na wszystkie formy przemocy ze względu na płeć;

Wtorek, 14 grudnia 2021 r.

- propagowanie współpracy między państwami członkowskimi, pośrednikami internetowymi i organizacjami pozarządowymi zajmującymi się tą kwestią, na przykład poprzez wydarzenia związane ze wzajemnym uczeniem się i konferencje publiczne;
- współpraca wielodyscyplinarna z udziałem zainteresowanych stron, w tym spółek z branży technologicznej, dostawców usług hostingowych i właściwych organów, w zakresie najlepszych praktyk służących zwalczaniu przemocy ze względu na płeć zgodnie z prawami podstawowymi.

Zalecenie 4 dotyczące ochrony, wsparcia i zadośćuczynienia dla ofiar

Komisja i państwa członkowskie powinny podjąć następujące działania i we wszystkich z nich skupiać się na ofiarach i stosować podejście interseksjonalne:

- propagowanie obowiązkowych, specjalistycznych i ustawicznych szkoleń dla praktyków i osób zawodowo zajmujących się ofiarami cyberprzemocy ze względu na płeć, w tym dla organów ścigania, pracowników socjalnych, wychowawców i pracowników służby zdrowia, a także podmiotów wymiaru sprawiedliwości w sprawach karnych i pracowników wymiaru sprawiedliwości; ogólnounijne szkolenia mogłyby być realizowane w ramach programów „Sprawiedliwość” oraz „Obywatele, równość, prawa i wartości”, wspólnie z Agencją Unii Europejskiej ds. Szkolenia w Dziedzinie Ścigania (CEPOL) i Europejską Siecią Szkolenia Kadr Wymiaru Sprawiedliwości; w szczególności należy położyć nacisk na wtórną wiktyimizację i sposoby jej unikania, na podwójny wymiar przemocy ze względu na płeć (online/offline) oraz na dyskryminację interseksjonalną, a także na pomoc ofiarom o szczególnych potrzebach;
- należy dopilnować, aby wszystkie szkolenia dla praktyków opierały się na podejściu uwzględniającym aspekt płci oraz by program obejmował działania gwarantujące, że ofiara nie zostanie ponownie wiktyimizowana w trakcie postępowania karnego (ponowna wiktyimizacja i stygmatyzacja);
- dopilnowanie, aby platformy internetowe, które są wykorzystywane przede wszystkim do rozpowszechniania treści pornograficznych generowanych przez użytkowników, podjęły niezbędne środki techniczne i organizacyjne w celu zagwarantowania dostępności kwalifikowanej procedury powiadamiania, zgodnie z którą osoby fizyczne mogłyby powiadomić platformę, że materiał zawierający wizerunek je przedstawiający lub mogący je przedstawiać jest rozpowszechniany bez ich zgody, i dostarczyć platformie dowody prima facie potwierdzające ich fizyczną tożsamość oraz żądać zawieszenia w ciągu 48 godzin treści zgłoszonych w ramach tej procedury;
- dopilnowanie, aby platformy internetowe, które są wykorzystywane przede wszystkim do rozpowszechniania treści pornograficznych generowanych przez użytkowników, podjęły niezbędne środki techniczne i organizacyjne w celu zagwarantowania profesjonalnego moderowania treści przez człowieka, w przypadku gdy jest bardzo prawdopodobne, że są one nielegalne, na przykład treści przedstawiające podglądactwo lub sceny gwałtu;
- ustanowienie krajowych punktów kontaktowych w sektorze usług socjalnych i organach ścigania, w których zatrudnieni będą pracownicy przeszkoleni w zakresie cyberprzemocy ze względu na płeć i w których ofiary będą mogły zgłaszać przypadki cyberprzemocy ze względu na płeć w bezpiecznym otoczeniu; punkty kontaktowe powinny być koordynowane za pośrednictwem sieci; środki te przyczyniłyby się do rozwiązania problemu niskiego poziomu zgłaszania i ponownej wiktyimizacji oraz do stworzenia bezpieczniejszego otoczenia dla ofiar cyberprzemocy ze względu na płeć;
- ułatwianie ofiarom dostępu do informacji w prostym i przystępnym języku zrozumiałym dla ofiary, w szczególności informacji na temat pomocy prawnej i działań prawnych oraz usług wsparcia, i rozwijanie specjalistycznych usług dla ofiar cyberprzemocy (telefony zaufania, schroniska, pomoc prawna i psychologiczna); ułatwienie ofiarom składania zawiadomień, umożliwienie im uzyskania nakazów ochrony oraz opracowanie mechanizmów dochodzenia roszczeń przewidujących odpowiednie środki zadośćuczynienia;
- wyposażenie podmiotów prowadzących krajowe telefony zaufania w niezbędne zasoby i wiedzę fachową, aby mogły reagować na cyfrowy wymiar przemocy ze względu na płeć;
- uruchomienie ogólnounijnej infolinii jako punktu kontaktowego dla ofiar oraz zapewnienie ofiarom możliwości łatwego i swobodnego korzystania z niej; opracowanie katalogu usług wsparcia, zawierającego telefony zaufania i mechanizmy zgłaszania dostępne w poszczególnych przypadkach cyberprzemocy;

Wtorek, 14 grudnia 2021 r.

- zapewnienie ofiarom cyberprzemocy ze względu na płeć w państwach członkowskich dostępu do specjalistycznych usług wsparcia oraz do wymiaru sprawiedliwości, środków odwoławczych oraz bezpiecznych i dostępnych procedur i mechanizmów zgłaszania, niezależnie od złożenia skargi; usunięcie wszelkich przeszkód, jakie mogą napotykać ofiary, które zdecydują się złożyć skargę, oraz stworzenie mechanizmów składania skarg, które byłyby łatwo i natychmiast dostępne dla ofiar, w tym za pomocą środków cyfrowych;
- opracowanie mechanizmów współpracy między państwami członkowskimi, pośrednikami internetowymi i organizacjami pozarządowymi zajmującymi się tą kwestią, a także między odpowiednimi podmiotami, takimi jak sądownictwo, prokuratura, organy ścigania, władze lokalne i regionalne oraz organizacje społeczeństwa obywatelskiego;
- wspieranie organizacji społeczeństwa obywatelskiego, zwłaszcza tych, które świadczą usługi wsparcia ofiar, m.in. poprzez zapewnienie wsparcia finansowego;
- promowanie etycznego rozwoju i stosowania rozwiązań technologicznych, które wspierają ofiary i pomagają w identyfikacji sprawców, przy jednoczesnym zapewnieniu pełnej zgodności z prawami podstawowymi.

Komisja powinna opracować zasady przewodnie dla funkcjonariuszy organów ścigania w kontaktach z ofiarami zgłaszającymi cyberprzemoc ze względu na płeć, dzięki czemu funkcjonariusze ci posiadaliby niezbędne umiejętności miękkie pozwalające im uważnie wysłuchiwać, rozumieć i szanować wszystkie ofiary cyberprzemocy ze względu na płeć; zasady przewodnie powinny uwzględniać aspekt płci.

Państwa członkowskie powinny utworzyć wyspecjalizowane usługi ochrony i wsparcia dostępne bezpłatnie dla wszystkich ofiar, obejmujące wsparcie w sytuacjach nadzwyczajnych i wsparcie długoterminowe, takie jak pomoc psychologiczna, medyczna, prawna, praktyczna i wsparcie społeczno-ekonomiczne, z uwzględnieniem szczególnych potrzeb ofiar, oraz powinny zwrócić specjalną uwagę na ofiary należące do grup szczególnie narażonych lub znajdujących się w potrzebie. Komisja powinna wspierać państwa członkowskie w tym względzie.

Zalecenie 5 dotyczące ścigania karnego i kryminalizacji cyberprzemocy ze względu na płeć

W oparciu o definicję, o której mowa w zaleceniu 2, oraz z uwagi na to, że kryminalizacja cyberprzemocy ze względu na płeć może działać odstrasżająco na sprawców, w kryminalizacji cyberprzemocy ze względu na płeć powinno się uwzględnić następujące kryteria:

- formy cyberprzemocy ze względu na płeć, które państwa członkowskie powinny uznać za przestępstwa (obejmujące również wcześniejsze etapy cyberprzestępczości – podżeganie, pomocnictwo i usiłowanie);
- minimalne i maksymalne wymiary kar (pozbawienie wolności i grzywny);
- prowadzenie postępowań przygotowawczych i ściganie przestępstw o zasięgu transgranicznym;
- szczegółowe przepisy określające wytyczne dotyczące prowadzenia postępowań przygotowawczych i ścigania przestępstw skierowane głównie do organów ścigania i prokuratorów, które powinny również zawierać konkretne wskazówki dla organów ścigania dotyczące gromadzenia dowodów;
- skuteczna współpraca między organami ścigania a firmami z branży technologicznej i dostawcami usług, zwłaszcza w kwestii identyfikacji sprawców i gromadzenia dowodów, która powinna być w pełni zgodna z podstawowymi prawami i wolnościami oraz przepisami o ochronie danych;
- wszelkie dowody powinny być gromadzone w taki sposób, aby nie powodowały wtórnej wiktymizacji i ponownej traumatyzacji ofiary;
- okoliczności obciążające, w zależności od profilu kobiet, dziewcząt i osób LGBTIQ będących ofiarami, np. wykorzystywanie szczególnych cech lub podatności kobiet, dziewcząt i osób LGBTIQ na zagrożenia w sieci;
- ocena ryzyka powinna obejmować i uwzględniać wzorce zachowań i aspekty incydentu związane z płcią, takie jak stereotypy, dyskryminacja, groźby o charakterze seksualnym i zastraszanie na tle seksualnym; informacje te należy wykorzystywać do określenia działań następczych oraz do usprawnienia gromadzenia danych dotyczących różnych przejawów cyberprzemocy ze względu na płeć;
- dostarczanie dowodów nie powinno stanowić obciążenia dla ofiar ani przyczyniać się do dalszej wiktymizacji.

Wszystkie działania powinny być skoncentrowane na ofiarach i charakteryzować się podejściem interseksjonalnym.

Wtorek, 14 grudnia 2021 r.

Zalecenie 6 dotyczące gromadzenia danych i sprawozdawczości

Komisja i państwa członkowskie powinny regularnie gromadzić i publikować kompleksowe, zdezagregowane i porównywalne dane na temat różnych form cyberprzemocy ze względu na płeć, nie tylko na podstawie raportów organów ścigania lub organizacji społeczeństwa obywatelskiego, lecz także na podstawie doświadczeń ofiar. Po zgromadzeniu takich danych można by podjąć kompleksowe badania. Dane państw członkowskich dotyczące cyberprzemocy ze względu na płeć należy gromadzić i udostępniać za pośrednictwem baz danych statystycznych EIGE, FRA i Eurostatu, a państwa członkowskie powinny zadbać o jak najlepsze wykorzystanie potencjału i zasobów EIGE. W oparciu o najnowsze dane Unii FRA powinna przeprowadzić nowe szeroko zakrojone ogólnounijne badania dotyczące wszystkich form cyberprzemocy ze względu na płeć, aby zapewnić właściwą reakcję.

Komisja powinna regularnie przedkładać Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie oceniające, w jakim stopniu państwa członkowskie przedsięwzięły środki na podstawie tego zalecenia. Komisja powinna również poprawić dane segregowane według kryterium płci, dotyczące występowania cyberprzemocy ze względu na płeć oraz szkód, jakie przemoc ta powoduje, na poziomie Unii.

Komisja i państwa członkowskie powinny opracować wskaźniki służące do pomiaru skuteczności interwencji mających na celu zwalczanie cyberprzemocy ze względu na płeć.

Dodatkowe zalecenia mogłyby obejmować:

- tworzenie statystyk dotyczących występowania i form cyberprzemocy, przyczyniających się jednocześnie do jednolitości i porównywalności danych gromadzonych przez państwa członkowskie,
 - ogólnounijny program gromadzenia danych,
 - regularne gromadzenie danych, aby na bieżąco aktualizować wiedzę o ciągłym rozwoju narzędzi i technologii, które mogą zostać wykorzystane do stosowania cyberprzemocy,
 - zalecenie korzystania z możliwości i wiedzy fachowej EIGE, Eurostatu, FRA, Europolu, Eurojustu i ENISA.
-

Środa, 15 grudnia 2021 r.

P9_TA(2021)0500

Równość kobiet i mężczyzn w Unii Europejskiej w latach 2018–2020**Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 15 grudnia 2021 r. w sprawie równości kobiet i mężczyzn w Unii Europejskiej w latach 2018–2020 (2021/2020(INI))**

(2022/C 251/02)

Parlament Europejski,

- uwzględniając art. 2 i art. 3 Traktatu o Unii Europejskiej, art. 6, 8, 10, 83, 153 i 157 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej oraz art. 21 i 23 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej,
- uwzględniając Powszechną deklarację praw człowieka z 1948 r.,
- uwzględniając dyrektywy UE z 1975 r. dotyczące różnych aspektów równego traktowania kobiet i mężczyzn, a mianowicie dyrektywę Rady 79/7/EWG z dnia 19 grudnia 1978 r. w sprawie stopniowego wprowadzania w życie zasady równego traktowania kobiet i mężczyzn w dziedzinie zabezpieczenia społecznego⁽¹⁾, dyrektywę Rady 86/613/EWG z dnia 11 grudnia 1986 r. w sprawie stosowania zasady równego traktowania kobiet i mężczyzn pracujących na własny rachunek, w tym w rolnictwie, oraz w sprawie ochrony kobiet pracujących na własny rachunek w okresie ciąży i macierzyństwa⁽²⁾, dyrektywę Rady 92/85/EWG z dnia 19 października 1992 r. w sprawie wprowadzenia środków służących wspieraniu poprawy w miejscu pracy bezpieczeństwa i zdrowia pracownic w ciąży, pracownic, które niedawno rodziły, i pracownic karmiących piersią⁽³⁾, dyrektywę Rady 2004/113/WE z dnia 13 grudnia 2004 r. wprowadzająca w życie zasadę równego traktowania mężczyzn i kobiet w zakresie dostępu do towarów i usług oraz dostarczania towarów i usług⁽⁴⁾, dyrektywę 2006/54/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 5 lipca 2006 r. w sprawie wprowadzenia w życie zasady równości szans oraz równego traktowania kobiet i mężczyzn w dziedzinie zatrudnienia i pracy⁽⁵⁾, dyrektywę Rady 2010/18/UE z dnia 8 marca 2010 r. w sprawie wdrożenia zmienionego porozumienia ramowego dotyczącego urlopu rodzicielskiego zawartego przez BUSINESSEUROPE, UEAPME, CEEP i ETUC⁽⁶⁾ oraz dyrektywę 2010/41/UE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 lipca 2010 r. w sprawie stosowania zasady równego traktowania kobiet i mężczyzn prowadzących działalność na własny rachunek oraz uchylającą dyrektywę Rady 86/613/EWG⁽⁷⁾,
- uwzględniając Konwencję ONZ w sprawie zwalczania handlu ludźmi i eksploatacji prostytutki z 1949 r.,
- uwzględniając Agendę na rzecz zrównoważonego rozwoju 2030 i cele zrównoważonego rozwoju, w szczególności cel 5 wraz z jego zadaniami i wskaźnikami,
- uwzględniając Konwencję Rady Europy o zapobieganiu i zwalczaniu przemocy wobec kobiet i przemocy domowej (konwencję stambulską),
- uwzględniając deklarację pekińską i pekińską platformę działania, przyjęte podczas IV Światowej Konferencji w sprawie Kobiet w dniu 15 września 1995 r., a także późniejsze dokumenty końcowe z sesji specjalnych ONZ „Pekin + 5”, „Pekin + 10”, „Pekin + 15” i „Pekin + 20” ,
- uwzględniając Konwencję ONZ w sprawie likwidacji wszelkich form dyskryminacji kobiet z 18 grudnia 1979 r.,
- uwzględniając Konwencję nr 100 Międzynarodowej Organizacji Pracy dotyczącą jednakowego wynagrodzenia dla pracujących mężczyzn i kobiet za pracę jednakowej wartości,

⁽¹⁾ Dz.U. L 6 z 10.1.1979, s. 24.

⁽²⁾ Dz.U. L 359 z 19.12.1986, s. 56.

⁽³⁾ Dz.U. L 348 z 28.11.1992, s. 1.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 373 z 21.12.2004, s. 37.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 204 z 26.7.2006, s. 23.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 68 z 18.3.2010, s. 13.

⁽⁷⁾ Dz.U. L 180 z 15.7.2010, s. 1.

Środa, 15 grudnia 2021 r.

- uwzględniając Konwencję nr 156 Międzynarodowej Organizacji Pracy dotyczącą równości szans i traktowania pracowników obu płci: pracowników mających obowiązki rodzinne
- uwzględniając sprawozdanie Komisji z dnia 5 marca 2020 r. pt. „Unia równości: strategia na rzecz równouprawnienia płci na lata 2020–2025” (COM(2020)0152),
- uwzględniając komunikat Komisji z czwartek, 12 listopada 2020 r. pt. „Unia równości: strategia na rzecz równości osób LGBTIQ na lata 2020–2025” (COM(2020)0698),
- uwzględniając dokument roboczy służb Komisji z dnia 5 marca 2021 r. zatytułowany „2021 Report on gender equality in the EU” [Sprawozdanie z 2021 r. na temat równości płci w UE] (SWD(2021)0055),
- uwzględniając komunikat Komisji z 24 marca 2021 r. pt. „Strategia UE na rzecz praw dziecka (2020–2025)” (COM(2021)0142),
- uwzględniając badanie pt. „The gendered impact of the COVID-19 crisis and post-crisis” [Skutki kryzysu związanego z pandemią COVID-19 i okresu pokryzysowego w aspekcie płci], opublikowane przez Departament Tematyczny ds. Praw Obywatelskich i Spraw Konstytucyjnych w Dyrekcji Generalnej ds. Polityki Wewnętrznej w dniu 30 września 2020 r.,
- uwzględniając wskaźnik równouprawnienia płci za lata 2019 i 2020 opracowany przez Europejski Instytut ds. Równości Kobiet i Mężczyzn,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 9 czerwca 2015 r. w sprawie strategii UE na rzecz równości kobiet i mężczyzn w okresie po 2015 r. ⁽⁸⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 14 czerwca 2017 r. w sprawie potrzeby opracowania unijnej strategii mającej na celu wyeliminowanie zróżnicowania emerytur ze względu na płeć i zapobieganie występowaniu takich różnic ⁽⁹⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 17 grudnia 2020 r. w sprawie potrzeby stworzenia osobnego składu Rady do spraw równości płci ⁽¹⁰⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 21 stycznia 2021 r. w sprawie europejskiej strategii na rzecz równouprawnienia płci ⁽¹¹⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 21 stycznia 2021 r. w sprawie perspektywy płci w okresie kryzysu związanego z COVID-19 oraz w okresie pokryzysowym ⁽¹²⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 11 lutego 2021 r. w sprawie przyszłych wyzwań w dziedzinie praw kobiet w Europie: ponad 25 lat po deklaracji pekińskiej i pekińskiej platformie działania ⁽¹³⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z 24 czerwca 2021 r. w sprawie sytuacji w zakresie zdrowia seksualnego i reprodukcyjnego oraz praw w tej dziedzinie w UE w kontekście zdrowia kobiet ⁽¹⁴⁾,
- uwzględniając art. 54 Regulaminu,
- uwzględniając sprawozdanie Komisji Praw Kobiet i Równouprawnienia (A9-0315/2021),

⁽⁸⁾ Dz.U. C 407 z 4.11.2016, s. 2.

⁽⁹⁾ Dz.U. C 331 z 18.9.2018, s. 60.

⁽¹⁰⁾ Teksty przyjęte, P9_TA(2020)0379.

⁽¹¹⁾ Teksty przyjęte, P9_TA(2021)0025.

⁽¹²⁾ Teksty przyjęte, P9_TA(2021)0024.

⁽¹³⁾ Teksty przyjęte, P9_TA(2021)0058.

⁽¹⁴⁾ Teksty przyjęte, P9_TA(2021)0314.

Środa, 15 grudnia 2021 r.

- A. mając na uwadze, że prawa kobiet są prawami człowieka, a zatem prawami uniwersalnymi i niepodzielnymi, jak zapisano w Traktacie o Unii Europejskiej i Karcie praw podstawowych; mając na uwadze, że walka o równość płci oraz propagowanie i ochrona praw kobiet to prawdziwie wspólna odpowiedzialność, która wymaga szybszych postępów i szybszych działań ze strony instytucji UE i państw członkowskich; mając na uwadze, że UE i jej państwa członkowskie muszą dążyć do zwalczania nierówności i dyskryminacji ze względu na płeć, promować równość płci i gwarantować równe prawa i równe traktowanie kobietom i mężczyznom w całej ich różnorodności, a także zapewnić im równe uprawnienia i szanse kształtowania społeczeństwa i własnego życia; mając na uwadze, że według Europejskiego Instytutu ds. Równości Kobiet i Mężczyzn Unię Europejską dzieli co najmniej 60 lat od osiągnięcia pełnej równości płci; mając na uwadze, że równość kobiet i mężczyzn nie została jeszcze osiągnięta w UE, a w niektórych regionach i krajach proces osiągania równości nadal postępuje powoli, ulega stagnacji lub nawet regresowi; mając na uwadze, że wynik wskaźnika równouprawnienia płci dla UE wzrósł zaledwie o 4,1 punktu od 2010 r. i o 0,5 punktu od 2017 r. ⁽¹⁵⁾; mając na uwadze, że w 2020 r. państwa członkowskie osiągnęły średni wynik 67,9 na 100;
- B. mając na uwadze, że kobiety muszą mieć takie same możliwości osiągnięcia niezależności ekonomicznej jak mężczyźni; mając na uwadze, że choć wskaźnik zatrudnienia kobiet wzrósł, nierówność płci na rynku pracy pozostaje niepokojącą rzeczywistością i poważnym wyzwaniem, podczas gdy tendencje na rynku pracy związane z pandemią mają większy wpływ na kobiety niż na mężczyzn ⁽¹⁶⁾; mając na uwadze, że wskaźnik zatrudnienia mężczyzn w wieku produkcyjnym w UE-27 w 2019 r. wyniósł 79 % i był o 11,7 punktu procentowego wyższy niż wskaźnik zatrudnienia kobiet; mając na uwadze, że jeśli chodzi o udział w rynku pracy, 8 % mężczyzn w UE pracuje w niepełnym wymiarze godzin w porównaniu z 31 % kobiet, co wskazuje na utrzymujące się nierówności; mając na uwadze, że różnica w poziomie zatrudnienia kobiet i mężczyzn mierzona w ekwiwalentach pełnego czasu pracy wzrosła od 2010 r. w ośmiu państwach członkowskich; mając na uwadze, że poczyniono zbyt małe postępy w zwalczaniu sektorowej i zawodowej segregacji płci na rynku pracy; mając na uwadze, że różnica w poziomie zatrudnienia jest szczególnie duża w przypadku kobiet o niskim statusie społeczno-ekonomicznym, takich jak samotne matki, kobiety pełniące obowiązki opiekuńcze, kobiety niepełnosprawne, migrantki i uchodźczynie, kobiety z różnych środowisk rasowych i etnicznych, kobiety należące do mniejszości religijnych, kobiety o niskich kwalifikacjach, kobiety LGBTIQ+ oraz kobiety młode i starsze;
- C. wynagrodzenie za godzinę pracy kobiet w Unii Europejskiej jest średnio o 14 % niższe niż wynagrodzenie mężczyzn, a zróżnicowanie wynagrodzenia ze względu na płeć w państwach członkowskich waha się od 3,3 % do 21,7 %; mając na uwadze, że chociaż od 1957 r. zasada równości wynagrodzeń dla mężczyzn i kobiet stanowi część dorobku prawnego UE i obszernego zbioru przepisów krajowych oraz że pomimo podjętych działań i wydatkowanych środków na rzecz zmniejszenia tych nierówności postępy są bardzo powolne, a nierówności płacowe nawet wzrosły w niektórych państwach członkowskich; mając na uwadze, że znacznie więcej kobiet niż mężczyzn (8,9 mln w porównaniu z 560 000) pracuje w niepełnym wymiarze czasu pracy ze względu na obowiązki opiekuńcze; mając na uwadze, że rosnące potrzeby w zakresie opieki długoterminowej i brak usług opiekuńczych pogłębiają nierówności między płciami w rodzinach i na rynku pracy; mając na uwadze, że dane Eurostatu pokazują, iż bezrobocie wśród kobiet wzrosło z 6,9 % w kwietniu do 7,9 % w sierpniu 2020 r., podczas gdy stopa bezrobocia wśród mężczyzn wzrosła w tym samym okresie z 6,5 % do 7,1 %;
- D. mając na uwadze, że kobiety doświadczają wzajemnie powiązanych nierówności i dyskryminacji, w tym ze względu na rasę, pochodzenie etniczne lub społeczne, orientację seksualną, tożsamość i ekspresję płciową, religię lub światopogląd, status rezydenta i niepełnosprawność, a także mając na uwadze, że należy podjąć wysiłki na rzecz zwalczania wszelkich form dyskryminacji w celu osiągnięcia równości płci dla wszystkich kobiet; mając na uwadze, że do tej pory w strategiach politycznych UE nie stosowano podejścia przekrojowego i zajęto się jedynie indywidualnym wymiarem dyskryminacji, pomijając tym samym jej wymiar instytucjonalny, strukturalny i historyczny; mając na uwadze, że stosowanie analizy przekrojowej pomaga nie tylko zrozumieć bariery strukturalne, ale również dostarcza dowodów na poziomy wskaźników referencyjnych i otwiera drogę dla strategicznych i skutecznych strategii politycznych mających na celu zwalczanie systemowej dyskryminacji, wykluczenia i nierówności społecznych;
- E. mając na uwadze, że w sprawozdaniu Komisji z 2021 r. na temat równości płci w UE stwierdzono, że pandemia COVID-19 ma istotny wpływ na życie kobiet i zwiększyła istniejące nierówności w traktowaniu kobiet i mężczyzn w niemal wszystkich aspektach życia; mając na uwadze, że około 70 % pracowników socjalnych i służby zdrowia

⁽¹⁵⁾ Sprawozdanie dotyczące wskaźnika równouprawnienia płci za 2020 r.

⁽¹⁶⁾ Eurostat, Eurowskaźnik z maja 2021 r.: Bezrobocie w strefie euro na poziomie 7,9 %, w UE 7,3 %, 1 lipca 2021 r.

Środa, 15 grudnia 2021 r.

znajdujących się na pierwszej linii walki z pandemią to kobiety, m.in. pielęgniarki, lekarki lub personel sprząający; mając na uwadze, że wielorakie skutki pandemii dla kobiet są zróżnicowane, poczynając od wzrostu przemocy ze względu na płeć i przemocy domowej oraz nękania, po wzrost obciążeń związanych z nieodpłatną opieką i obowiązkami domowymi, przy czym kobiety nadal wykonują większość zadań domowych i rodzinnych, zwłaszcza gdy pracują zdalnie, są bezrobotne lub pracują w niepełnym wymiarze godzin; mając ponadto na uwadze, że kobiety, w szczególności kobiety pracujące w służbie zdrowia, jako opiekunki i zatrudnione w innych sektorach zdominowanych przez kobiety, gdzie praca jest niepewna, cierpią z powodu niekorzystnej sytuacji gospodarczej na rynku pracy, a ich dostęp do praw i zdrowia reprodukcyjnego i seksualnego jest ograniczony; mając na uwadze, że skutki gospodarcze pandemii mogą zniszczyć wszystko to, co z tak wielkim trudem zostało osiągnięte w zakresie niezależności ekonomicznej kobiet w ostatnim dziesięcioleciu; mając na uwadze, że spadek zatrudnienia kobiet w czasie pandemii był gwałtowniejszy niż podczas recesji w 2008 r. ⁽¹⁷⁾, co ma poważne konsekwencje dla kobiet i ich rodzin oraz całej gospodarki, w tym zmniejszenie szans, wolności, praw i dobrobytu; mając na uwadze, że w sprawozdaniu na temat różnic w traktowaniu kobiet i mężczyzn z 2021 r. stwierdzono, że w wyniku pandemii czas potrzebny na zlikwidowanie różnic w traktowaniu kobiet i mężczyzn wydłużył się o jedno pokolenie z 99,5 do 135,6 lat ⁽¹⁸⁾;

- F. mając na uwadze, że w ostatnim dziesięcioleciu nacisk na równouprawnienie płci w sporcie był bezprecedensowy, ale nie zawsze z najlepszych powodów i dla najlepszych celów, zwłaszcza jeśli chodzi o prawa kobiet w praktyce;
- G. mając na uwadze, że Europejski Instytut ds. Równości Kobiet i Mężczyzn definiuje przemoc ze względu na płeć wobec kobiet jako wszelkie formy przemocy skierowanej przeciwko kobiecie, dlatego że jest kobietą, lub przemocy dotykającej kobiety w sposób nieproporcjonalny; mając na uwadze, że wszelkie formy przemocy wobec kobiet (fizyczna, seksualna, psychologiczna, gospodarcza lub w internecie) stanowią naruszenie praw człowieka, skrajną formę dyskryminacji kobiet i jedną z głównych przeszkód w osiągnięciu równości płci; mając na uwadze, że przemoc ze względu na płeć jest zakorzeniona w nierównym podziale władzy między kobietami i mężczyznami, strukturach patriarchalnych i stereotypach płci, które doprowadziły do dominacji mężczyzn nad kobietami i dyskryminacji kobiet przez mężczyzn, co nie zawsze wygląda taka samo i może przybierać różne stopnie i formy; mając na uwadze, że społeczeństwo wolne od przemocy uwarunkowanej płcią powinno zostać uznane za warunek wstępny równouprawnienia płci;
- H. mając na uwadze, że 31 % kobiet w Europie doświadczyło przemocy fizycznej lub seksualnej, a wiele kobiet doświadcza przemocy seksualnej i molestowania seksualnego w związkach intymnych i w życiu publicznym ⁽¹⁹⁾; mając na uwadze, że sprawozdania i dane liczbowe z kilku państw członkowskich wskazują na niepokojący wzrost przemocy ze względu na płeć podczas pandemii COVID-19; mając na uwadze, że według Światowej Organizacji Zdrowia niektóre państwa członkowskie zgłosiły 60-procentowy wzrost liczby zgłoszeń alarmowych od kobiet, które w czasie pandemii padły ofiarą przemocy ze strony swojego partnera ⁽²⁰⁾; mając na uwadze, że według sprawozdania Europolu liczba przypadków seksualnego niegodziwego traktowania dzieci w celach seksualnych w internecie w UE dramatycznie wzrosła ⁽²¹⁾; mając na uwadze, że skutki obostrzeń dla życia społecznego, gospodarczego, psychologicznego i demokratycznego są nieproporcjonalnie dotkliwe dla osób i kobiet znajdujących się w trudnej sytuacji, w szczególności pod względem podatności na przemoc, zwiększonej zależności ekonomicznej oraz nierówności w miejscu pracy i w podziale ról opiekuńczych; mając ponadto na uwadze, że obostrzenia utrudniły ofiarom przemocy ze strony partnera zwracanie się o pomoc, ponieważ często przebywały one w izolacji ze sprawcami i miały ograniczony dostęp do usług wsparcia; mając na uwadze, że niewystarczające lub nieodpowiednie struktury wsparcia i zasoby pogłębiły istniejącą mroczną stronę pandemii;

⁽¹⁷⁾ Wskaźnik równouprawnienia płci 2020.

⁽¹⁸⁾ Światowe Forum Ekonomiczne, Global Gender Gap Report 2021 [Raport w sprawie różnic w traktowaniu kobiet i mężczyzn na świecie], 31 marca 2021 r.

⁽¹⁹⁾ Światowa Organizacja Zdrowia, Violence against women prevalence estimates 2018: global, regional and national prevalence estimates for intimate partner violence against women and global and regional prevalence estimates for non-partner sexual violence against women [Szacunkowe dane dotyczące przemocy wobec kobiet z 2018 r.: szacunkowe dane dotyczące występowania przemocy wobec kobiet w związkach intymnych w skali globalnej, regionalnej i krajowej oraz szacunkowe dane dotyczące występowania przemocy seksualnej wobec kobiet poza związkami intymnymi w skali globalnej i regionalnej], 2021 r.

⁽²⁰⁾ Komunikat prasowy Hansa Henriego P. Kluge, dyrektora regionalnego Światowej Organizacji Zdrowia ds. Europy, 7 maja 2020 r.

⁽²¹⁾ Europol, Exploiting isolation: Offenders and victims of online child sexual abuse during the COVID-19 pandemic [Wykorzystanie izolacji: sprawcy i ofiary niegodziwego traktowania dzieci w celach seksualnych w internecie podczas pandemii COVID-19], 19 czerwca 2020 r.

Środa, 15 grudnia 2021 r.

- I. mając na uwadze, że w całej Europie pojawiły się niepokojące ruchy przeciwko równouprawnieniu płci i prawom kobiet, które atakują prawa kobiet w całej Europie, podważają osiągnięcia i postępy, godząc tym samym w wartości demokratyczne; mając na uwadze, że ostry sprzeciw wobec polityki równości płci i praw kobiet wyrażany w tych ruchach staje się kwestią budzącą poważne zaniepokojenie;
- J. mając na uwadze, że handel ludźmi jest zjawiskiem silnie uwarunkowanym płcią, a prawie trzy czwarte wszystkich ofiar zgłaszanych w UE to kobiety i dziewczęta, które stały się przedmiotem handlu ludźmi głównie w celu wykorzystywania seksualnego; mając na uwadze, że handel ludźmi stanowi coraz większą część przestępczości zorganizowanej i naruszenie praw człowieka; mając na uwadze, że 78 % wszystkich dzieci będących ofiarami handlu ludźmi to dziewczęta, a 68 % dorosłych ofiar stanowią kobiety;
- K. mając na uwadze, że dostęp do zdrowia seksualnego i reprodukcyjnego oraz praw w tym zakresie, w tym edukacji seksualnej i w zakresie związków, planowania rodziny, metod antykoncepcyjnych oraz bezpiecznej i legalnej aborcji, ma zasadnicze znaczenie dla osiągnięcia równości płci i wyeliminowania przemocy ze względu na płeć; mając na uwadze, że autonomia dziewcząt i kobiet oraz możliwość podejmowania przez nie swobodnych i niezależnych decyzji dotyczących ich ciała i życia są warunkiem wstępnym ich niezależności ekonomicznej, a tym samym osiągnięcia równości płci i wyeliminowania przemocy ze względu na płeć; mając na uwadze, że nie do przyjęcia jest fakt, że kilka państw członkowskich próbuje obecnie ograniczyć dostęp do zdrowia reprodukcyjnego i seksualnego oraz praw w tym zakresie poprzez bardzo restrykcyjne przepisy, które prowadzą do dyskryminacji ze względu na płeć i mają negatywny wpływ na zdrowie kobiet;
- L. mając na uwadze, że kobiety w UE są znacznie bardziej dotknięte ubóstwem lub zagrożone wykluczeniem społecznym niż mężczyźni, zwłaszcza kobiety, które doświadczają dyskryminacji z wielu przyczyn jednocześnie ze względu na czynniki strukturalne, normy płci i stereotypy; mając na uwadze, że zróżnicowanie zarobków kobiet i mężczyzn wzrosło od 2010 r. w 17 państwach członkowskich, a zróżnicowanie dochodów kobiet i mężczyzn zwiększyło się w 19 państwach członkowskich, co prowadzi do ogólnego wzrostu nierówności w zarobkach i dochodach kobiet i mężczyzn w UE ⁽²²⁾; mając na uwadze, że w 2019 r. 40,3 % gospodarstw domowych osób samotnie wychowujących dzieci w UE było zagrożonych ubóstwem lub wykluczeniem społecznym ⁽²³⁾; mając na uwadze, że kobiety są w większym stopniu zagrożone ubóstwem i niepewnym zatrudnieniem, a osoby zagrożone często pracują na nisko płatnych stanowiskach o niewystarczającym wynagrodzeniu, aby przezwyciężyć pułap ubóstwa i niepewne warunki pracy;
- M. mając na uwadze, że ważne jest zagwarantowanie zapisanego w traktatach prawa do równego wynagrodzenia za taką samą pracę lub za pracę takiej samej wartości;
- N. mając na uwadze, że zróżnicowanie wynagrodzenia ze względu na płeć w UE wynosi 14,1 %, chociaż odsetek ten różni się w poszczególnych państwach członkowskich; mając na uwadze, że zróżnicowanie wynagrodzenia ze względu na płeć ma szereg konsekwencji, w tym różnicę w wysokości 29,5 % ⁽²⁴⁾ w odniesieniu do odpowiednich uprawnień emerytalno-rentowych, co prowadzi do zróżnicowania emerytur ze względu na płeć i zarazem zwiększa zagrożenie ubóstwem i wykluczeniem społecznym w przypadku starszych kobiet; mając na uwadze, że wynika to z różnic w karierze zawodowej i zatrudnieniu, które narosły wskutek obowiązków opiekuńczych kobiet lub pracy w niepewnym wymiarze godzin, a także wynikających z tego skutków dla dostępu do zasobów finansowych, takich jak świadczenia i emerytury; mając na uwadze, że prawo do równego wynagrodzenia za taką samą pracę lub pracę o takiej samej wartości nie zawsze jest zagwarantowane, co pozostaje jednym z głównych wyzwań w walce z dyskryminacją płacową ⁽²⁵⁾; mając na uwadze, że w celu rozwiązania problemu zróżnicowania wynagrodzenia ze względu na płeć ważne jest, aby urlop rodzicielski był równo rozdzielany między kobiety i mężczyzn; mając na uwadze, że choć praca w sektorach zdominowanych przez kobiety, takich jak opieka, sprzątanie, sprzedaż detaliczna i edukacja, jest niezbędna i bardzo cenna z punktu widzenia społeczno-gospodarczego, często jest mniej prestiżowa i gorzej opłacana niż praca w sektorach zdominowanych przez mężczyzn; mając na uwadze, że w związku z tym istnieje pilna potrzeba ponownej oceny adekwatności wynagrodzeń w sektorach zdominowanych przez kobiety;
- O. mając na uwadze, że w Unii Europejskiej tylko 20,6 % kobiet niepełnosprawnych jest zatrudnionych w pełnym wymiarze czasu pracy, w porównaniu z 28,5 % niepełnosprawnych mężczyzn; mając na uwadze, że dane pokazują, iż średnio 29,5 % kobiet niepełnosprawnych w UE jest zagrożonych ubóstwem i wykluczeniem społecznym, w porównaniu z 27,5 % w przypadku niepełnosprawnych mężczyzn;

⁽²²⁾ Eurostat, Gender pay gap statistics [Dane statystyczne dotyczące zróżnicowania wynagrodzenia ze względu na płeć], luty 2021 r.

⁽²³⁾ Eurostat, Children at risk of poverty or social exclusion [Dzieci zagrożone ubóstwem lub wykluczeniem społecznym], październik 2020 r.

⁽²⁴⁾ Sprawozdanie Komisji z 2021 r. na temat równości płci w UE.

⁽²⁵⁾ Sprawozdanie Komisji z 2021 r. na temat równości płci w UE.

Środa, 15 grudnia 2021 r.

- P. mając na uwadze, że stereotypy dotyczące płci nadal wpływają na podział zadań w domu, w edukacji, w miejscu pracy i w społeczeństwie; mając na uwadze, że nieodpłatna opieka i praca w gospodarstwie domowym, która jest wykonywana głównie przez kobiety i w której odgrywają one kluczową rolę, stanowi nieproporcjonalne obciążenie dla kobiet; mając na uwadze, że pandemia COVID-19 ujawniła przerażający stan europejskich placówek opiekuńczych i całego sektora, który zatrudnia głównie kobiety; mając na uwadze, że 80 % pracy opiekuńczej w UE wykonują opiekunowie nieformalni, z czego 75 % stanowią kobiety⁽²⁶⁾; mając na uwadze, że przed wybuchem pandemii COVID-19 kobiety w UE poświęcały na nieodpłatną opiekę i prace domowe tygodniowo średnio o 13 godzin więcej niż mężczyźni; mając na uwadze, że nierówny podział obowiązków opiekuńczych w państwach członkowskich pogłębia ograniczony lub całkowity brak dostępu do odpowiednich i dostępnych placówek opiekuńczych, w tym publicznych placówek opieki nad dziećmi i osobami starszymi, co prowadzi do okresów nieobecności na rynku pracy oraz zwiększa różnicowanie wynagrodzenia i emerytur ze względu na płeć; mając na uwadze, że w 2019 r. 7,7 mln kobiet w wieku 20-64 lat zostało wykluczonych z uniijnego rynku pracy ze względu na opiekę nad dziećmi lub innymi osobami wymagającymi opieki, w porównaniu z 450 000 mężczyzn; mając na uwadze, że inwestycje w usługi powszechne, w tym usługi opiekuńcze, mogą zmniejszyć nieproporcjonalnie dużą liczbę obowiązków opiekuńczych spoczywających na kobietach i zwiększyć ich możliwość swobodnego uczestnictwa w rynku pracy; mając na uwadze, że każdy, bez względu na płeć, ma prawo do pracy i godzenia życia zawodowego i prywatnego;
- Q. mając na uwadze, że środki mające na celu osiągnięcie równowagi między życiem zawodowym a prywatnym są ważne dla zapewnienia zrównoważonego podziału obowiązków opiekuńczych między kobietami i mężczyznami oraz dla wyeliminowania różnic w dochodach i zatrudnieniu; mając na uwadze, że osiągnięcie równowagi między życiem zawodowym a prywatnym zależy od dostępności wysokiej jakości usług opiekuńczych po przystępnych cenach; mając na uwadze, że należy zagwarantować i utrzymać wszystkie świadczenia macierzyńskie przy pełnym wdrożeniu przez państwa członkowskie dyrektywy w sprawie równowagi między życiem zawodowym a prywatnym⁽²⁷⁾; mając na uwadze, że konieczna jest polityka publiczna w celu ochrony i promowania sprawowania opieki i karmienia piersią;
- R. mając na uwadze, że 5 marca 2020 r. Komisja przyjęła strategię na rzecz równouprawnienia płci na lata 2020–2025, określającą ambitne ramy promowania równouprawnienia płci w UE; mając na uwadze, że strategię polityczną muszą być skuteczniejsze w promowaniu równouprawnienia płci; mając na uwadze, że kobiety są w nieproporcjonalnym stopniu dotknięte rosnącym bezrobociem, coraz większą niepewnością zatrudnienia, niskimi płacami i cięciami budżetowymi, w tym w sektorze usług publicznych, zwłaszcza w dziedzinie zdrowia i edukacji; mając na uwadze, że Parlament wezwał Komisję do opracowania konkretnego planu działania zawierającego harmonogramy, cele, coroczny przegląd i mechanizm monitorowania, jasne i wymierne wskaźniki wyników oraz ukierunkowane dodatkowe środki; mając na uwadze, że UE za pośrednictwem swoich strategii politycznych, programów i stosunków z państwami członkowskimi, w tym ścisłej współpracy w zakresie krajowych funduszy odbudowy, powinna starannie ocenić państwa członkowskie, aby upewnić się, że należycie uwzględniają one aspekt płci w pandemii COVID-19;
- S. mając na uwadze, że udział kobiet w parlamentach narodowych UE w obu izbach zwiększył się z 24 % w 2010 r. do 32 % w 2020 r.; mając na uwadze, że odsetek kobiet wśród ministrów rządów krajowych wzrósł z 26 % w 2010 r. do 32 % w 2020 r.; mając na uwadze, że istnieją jednak znaczne różnice między państwami członkowskimi, a jedynie siedem państw członkowskich osiągnęło parytet płci lub równowagę płci w składzie swoich rządów; mając na uwadze, że tempo zmian na szczeblu regionalnym i lokalnym jest nadal bardzo powolne, przy czym w 2019 r. kobiety zajmowały jedynie 29 % mandatów, natomiast na Węgrzech, na Słowacji i w Rumunii odsetek mężczyzn w zgromadzeniach regionalnych przekraczał 80 %;
- T. mając na uwadze, że prawo do równego wynagrodzenia za taką samą pracę lub pracę o takiej samej wartości nie zawsze jest gwarantowane, nawet jeżeli jest zapisane w prawie; mając na uwadze, że należy zająć się podstawowymi przyczynami takiej dyskryminacji, czy to poprzez ochronę i wzmocnienie praw pracowniczych, czy też poprzez nasilenie kontroli nad przedsiębiorstwami, zwłaszcza przez krajowe inspektoraty pracy; mając na uwadze, że rokowania zbiorowe są decydującym czynnikiem w przeciwdziałaniu nierównościom i przewyciężaniu ich;
- U. mając na uwadze, że równość płci jest ściśle związana z transformacją ekologiczną i cyfrową oraz mając na uwadze, że zrównoważony rozwój i skuteczne zarządzanie transformacją ekologiczną i cyfrową wymagają udziału kobiet w procesach decyzyjnych, aby osiągnąć uczciwą i sprawiedliwą transformację, niepozostawiającą nikogo w tyle; mając

⁽²⁶⁾ Eurocarers, „The gender dimension of informal care” [Aspekty płci w opiece nieformalnej], 2017 r.

⁽²⁷⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1158 z dnia 20 czerwca 2019 r. w sprawie równowagi między życiem zawodowym a prywatnym rodziców i opiekunów oraz uchylająca dyrektywę Rady 2010/18/UE (Dz.U. L 188 z 12.7.2019, s. 79).

Środa, 15 grudnia 2021 r.

na uwadze, że wszystkie działania w dziedzinie klimatu i polityka cyfrowa muszą uwzględniać perspektywę płci oraz podejście przekrojowe;

- V. mając na uwadze, że wpływ zaangażowania mężczyzn i ojcostwa na rodziny pokazuje, że sprawowanie opieki przez mężczyzn ma istotne znaczenie dla optymalnego rozwoju dzieci i może poprawić równowagę między życiem zawodowym a prywatnym oraz pomóc w korygowaniu różnic w traktowaniu kobiet i mężczyzn w relacjach międzyludzkich; mając na uwadze, że zaangażowanie mężczyzn może pomóc w zapobieganiu przemoc domowej i przyczynić się do tworzenia bardziej sprawiedliwych społeczeństw;
- W. mając na uwadze, że utrzymujące się stereotypy dotyczące płci oraz oczekiwania co do ról mężczyzn i chłopców mogą utrudniać im okazywanie pozytywnych emocji i skłaniać ich do ukrywania negatywnych emocji, takich jak smutek i lęk, co może skutkować wyższym poziomem agresji i nienawiści u mężczyzn i chłopców niż u kobiet; mając na uwadze, że może to zwiększyć prawdopodobieństwo stosowania przez mężczyzn i chłopców przemoc, takiej jak przemoc ze względu na płeć;
- X. mając na uwadze, że nierównowaga płci jest stałym zjawiskiem w bankach centralnych, które są podstawowymi filarami w podejmowaniu decyzji gospodarczych i które kształtują realia społeczne, polityczne i gospodarcze; mając na uwadze, że na czele banków centralnych wszystkich państw członkowskich stoją obecnie mężczyźni oraz mając na uwadze, że w ubiegłym roku kobiety zajmowały tylko jedną czwartą (24,6 %) stanowisk w kluczowych organach decyzyjnych krajowych banków centralnych w UE;
- Y. mając na uwadze, że Europejski Instytut ds. Równości Kobiet i Mężczyzn stwierdził, że wyniki państw członkowskich w zakresie uwzględniania aspektu płci pogorszyły się od 2012 r.; mając na uwadze, że pomimo podjęcia przez rządy bardziej ambitnych zobowiązań do uwzględniania aspektu płci w administracji publicznej, struktury służące uwzględnianiu aspektu płci są obecnie ograniczone, a stosowanie narzędzi służących uwzględnianiu aspektu płci zmniejszyło się;

Gospodarka oparta na równouprawnieniu płci

1. podkreśla, że poszanowanie prawa do pracy, równości wynagrodzeń i równego traktowania to podstawowe warunki wstępne równych praw kobiet, ich niezależności ekonomicznej i rozwoju zawodowego; podkreśla, że równość szans i większy udział kobiet w rynku pracy zwiększają dobrobyt gospodarczy w Europie; uważa, że zwalczanie nierówności płci musi być kluczową kwestią w miejscu pracy; przypomina, że kobiety są nadmiernie reprezentowane wśród osób o niskich i minimalnych zarobkach, pracy w niepełnym wymiarze godzin i niepewnych formach zatrudnienia; uznaje równe prawo wszystkich kobiet i mężczyzn do godnego wynagrodzenia zapewniającego im i ich rodzinom odpowiedni poziom życia; podkreśla w związku z tym, że należy lepiej zwalczać niepewne formy zatrudnienia, tak aby wszyscy pracownicy otrzymywali godziwe wynagrodzenie wystarczające do zapewnienia im i ich rodzinom godnego poziomu życia dzięki ustawowym mechanizmom ustalania minimalnego wynagrodzenia lub układom zbiorowym zgodnie z zasadą, że stałe zatrudnienie musi być prawdziwym stosunkiem pracy, który uznaje i wzmacnia prawa pracowników; wzywa Komisję i państwa członkowskie do promowania polityki mającej na celu wyeliminowanie niepewnego zatrudnienia i przymusowego zatrudnienia w niepełnym wymiarze godzin w celu poprawy sytuacji kobiet na rynku pracy; zachęca państwa członkowskie, by we współpracy z partnerami społecznymi eliminowały nierówności między mężczyznami i kobietami za pomocą strategii politycznych zwiększających wartość pracy i płac oraz poprawiających warunki pracy i warunki życia pracowników i ich rodzin;
2. zwraca uwagę, że należy zwrócić szczególną uwagę na sytuację i prawa czołowych sportowców zawodowych i niezawodowych reprezentujących swoje kraje w zawodach międzynarodowych i europejskich zarówno w trakcie ich kariery sportowej, jak i po jej zakończeniu; wzywa państwa członkowskie do zagwarantowania dzieciom i młodzieży pełnego prawa do uprawiania sportu oraz do zwalczania pogłębiających się podziałów społecznych w dostępie do sportu;
3. jest zaniepokojony wynikami wskaźnika równouprawnienia płci w 2020 i 2021 r.; podkreśla, że w 2018 r. ponad jedna trzecia państw członkowskich uzyskała mniej niż 60 punktów⁽²⁸⁾; ubolewa, że postępy w kierunku równouprawnienia płci są powolne i że nie wszystkie państwa członkowskie uznają tę kwestię za priorytet w kształtowaniu polityki; ubolewa, że w 2019 r. Słowenia poczyniła krok wstecz w kwestii równości płci, gdyż jej wynik w 2019 r. spadł o 0,1 punktu; wzywa państwa członkowskie do podjęcia praktycznych środków w celu zapewnienia kobietom równego

⁽²⁸⁾ Wszystkie następujące rankingi wskaźnika równouprawnienia płci (UE-28 i średnia): Szwecja (83,9), Dania (77,4), Francja (75,1), Finlandia (74,7), Niemcy (74,1), Zjednoczone Królestwo (72,7), Irlandia (72,2), Hiszpania (72,0), Belgia (71,4), Luksemburg (70,3), średnia UE (67,9), Słowenia (67,7), Austria (67,5), Włochy (66,5), Malta (63,4), Portugalia (61,3), Łotwa (60,8), Estonia (60,7), Bułgaria (59,6), Chorwacja (57,9), Cypr (56,9), Litwa (56,3), Czechy (56,2), Polska (55,8), Słowacja (55,5), Rumunia (54,4), Węgry (53), Grecja (52,2).

Środa, 15 grudnia 2021 r.

dostępu do rynku pracy i zatrudnienia oraz godnych warunków pracy, w tym pracy gwarantującej równe prawa i równe płace, a także sprawiedliwego wynagrodzenia, zwłaszcza w sektorach zdominowanych przez kobiety; uznaje rolę partnerów społecznych i rokowań zbiorowych w zwalczaniu i eliminowaniu nierówności poprzez promowanie równouprawnienia płci i przeciwdziałanie dyskryminacji płacowej kobiet w całej ich różnorodności oraz wzywa do przestrzegania w praktyce i w prawie zasady równości wynagrodzeń za taką samą pracę lub pracę tej samej wartości;

4. z zadowoleniem przyjmuje wniosek Komisji w sprawie wiążących środków w zakresie przejrzystości wynagrodzeń jako ważną inicjatywę mającą na celu utrzymanie i wdrożenie zasady równości wynagrodzeń za taką samą pracę lub pracę tej samej wartości, ale podkreśla, że sama przejrzystość płac nie skoryguje głęboko zakorzenionych nierówności leżących u podstaw tej różnicy; wzywa państwa członkowskie do określenia jasnych celów w celu wyeliminowania różnic w wynagrodzeniach i emeryturach kobiet i mężczyzn; podkreśla potrzebę uwzględnienia w tym planie działania perspektywy przekrojowej oraz różnych realiów i doświadczeń związanych z dyskryminacją, z jaką spotykają się kobiety z określonych grup;

5. podkreśla znaczenie podejmowania przez państwa członkowskie zdecydowanych środków, w tym sankcji, w przypadku gdy przedsiębiorstwa nie przestrzegają przepisów prawa pracy zwalczających dyskryminację ze względu na płeć i nierówne traktowanie ze względu na płeć; podkreśla potrzebę zapewnienia warunkowości przy przyznawaniu funduszy UE przedsiębiorstwom, które nie gwarantują praw pracowniczych, zwłaszcza tym, które z naruszeniem prawa dyskryminują kobiety; wzywa Komisję i Radę do dopilnowania, aby wszystkie środki budżetowe w wieloletnich ramach finansowych na lata 2021–2027 były zgodne z zasadą równości kobiet i mężczyzn oraz promowały uwzględnianie aspektu płci i sporządzanie budżetu z uwzględnieniem aspektu płci we wszystkich strategiach politycznych UE; wzywa do włączenia wskaźnika równouprawnienia płci do tablicy wskaźników społecznych oraz do dostarczania danych z podziałem na płeć dotyczących istniejących wskaźników, aby lepiej reagować na wyzwania specyficzne dla poszczególnych krajów; wzywa do wspierania działań promujących niezależność ekonomiczną kobiet za pośrednictwem wszystkich programów UE i funduszy strukturalnych, takich jak strategiczne wdrożenie Europejskiego Funduszu Społecznego, który powinien być wykorzystywany do promowania równości płci, poprawy dostępu kobiet do rynku pracy i reintegracji na nim oraz zwalczania bezrobocia, ubóstwa i wykluczenia społecznego kobiet oraz wszelkich form dyskryminacji; wzywa Komisję do zaproponowania w ramach Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich proaktywnych środków mających na celu wspieranie zatrudnienia kobiet na obszarach wiejskich;

6. podkreśla znaczenie zapewnienia wszystkim, niezależnie od płci, prawa do pracy i godzenia życia zawodowego i prywatnego; wzywa UE i jej państwa członkowskie do dalszego wzmocnienia uprawnień macierzyńskich i ojcowskich poprzez poprawę okresów równego i pełnopłatnego urlopu, tak aby mężczyźni mogli być w równym stopniu zaangażowani w nieodpłatną pracę, w tym obowiązki opiekuńcze, przy jednoczesnym uwzględnieniu zalecenia Światowej Organizacji Zdrowia; wzywa do zagwarantowania w praktyce prawa do elastycznej organizacji pracy po urlopie macierzyńskim, ojcowskim i rodzicielskim, tak aby oboje rodzice mogli w równym stopniu dzielić pracę z obowiązkami opiekuńczymi; wzywa do wsparcia tych środków poprzez inwestowanie w nowoczesną, wysokiej jakości lokalną infrastrukturę oraz finansowanie usług i opiekunów w celu zapewnienia powszechnej wczesnej edukacji i opieki nad dziećmi, w tym za pośrednictwem usług publicznych;

7. zauważa, że pandemia COVID-19 wywarła silny wpływ na życie kobiet, zwłaszcza kobiet zatrudnionych; zauważa, że nieproporcjonalnie duża część obciążeń spoczywała na pracujących zdalnie kobietach, których życie stało się trudniejsze z powodu konieczności łączenia pracy, opieki nad dziećmi i obowiązków domowych; zwraca uwagę, że wiele kobiet borykało się z wyższymi kosztami i niższymi płacami;

8. podkreśla potrzebę zwiększenia wskaźnika zatrudnienia kobiet w UE; wzywa do podjęcia środków na rzecz tworzenia miejsc pracy i podnoszenia płac, skutecznego zwalczania bezrobocia i promowania zatrudnienia w pełnym wymiarze godzin dla wszystkich kobiet; wzywa do wspierania istniejących systemów krajowych, ze szczególnym naciskiem na dialog społeczny i rokowania zbiorowe, a także do promowania ich wiążącego charakteru, ożywienia zatrudnienia i zwalczania niepewnego zatrudnienia; zauważa, że mężczyźni i kobiety są narażeni na różne zagrożenia w miejscu pracy i w związku z tym podkreśla znaczenie podejścia do bezpieczeństwa i higieny pracy uwzględniającego aspekt płci poprzez zapewnienie organizacji czasu pracy w taki sposób, aby zarówno mężczyźni, jak i kobiety mogli w równym stopniu korzystać z okresów odpoczynku dobowego i tygodniowego, przerw i urlopów oraz zapewnienie odpowiednich warunków pracy; wzywa UE i jej państwa członkowskie do zachęcania pracodawców do przyjmowania środków przyjaznych rodzinie, takich jak możliwość skrócenia czasu pracy mężczyzn i kobiet w celu zagwarantowania opieki nad dziećmi i edukacji dzieci;

9. wzywa Komisję i państwa członkowskie do lepszego stosowania zasady równości wynagrodzeń za taką samą pracę lub pracę o takiej samej wartości dla mężczyzn i kobiet we wszystkich sektorach gospodarki; wzywa w związku z tym do stworzenia neutralnych pod względem płci narzędzi oceny zatrudnienia i kryteriów klasyfikacji, w ścisłej współpracy z partnerami społecznymi i z poszanowaniem ich autonomii, a także układów zbiorowych oraz krajowych tradycji i modeli

Środa, 15 grudnia 2021 r.

rynku pracy, które mogą przyczynić się do podniesienia wartości pracy, a tym samym do osiągnięcia sprawiedliwszego wynagrodzenia za pracę w sektorach zdominowanych przez kobiety;

10. wzywa UE do przedstawienia zestawu strategii politycznych, programów, finansowania i zaleceń mających w celu promowanie przejścia na gospodarkę opiekuńczą z myślą o przybliżeniu się do modelu społeczeństw, w których życie i dobrobyt wszystkich ludzi traktowane są priorytetowo i w których wartość pracy opiekuńczej – zarówno płatnej, jak i nieodpłatnej – leży u podstaw gospodarek przy jednoczesnym uwzględnieniu skutków społecznych dla osób sprawujących obowiązki opiekuńcze;

11. wzywa do podjęcia środków na rzecz promowania przedsiębiorczości zarówno mężczyzn, jak i kobiet w Unii poprzez promowanie środków podatkowych, gospodarczych i finansowych w celu tworzenia nowych miejsc pracy i zmniejszenia obciążeń finansowych dla przedsiębiorców;

12. podkreśla, że zasadnicze znaczenie ma wyeliminowanie zniekształceń i nierówności związanych z płcią w dziedzinie opodatkowania oraz że systemy podatkowe, w tym systemy podatku dochodowego od osób fizycznych, powinny się do tego przyczynić; wzywa państwa członkowskie do dopilnowania, by polityka fiskalna, w tym opodatkowanie, służyła zwalczaniu i eliminowaniu nierówności społeczno-ekonomicznych i nierówności płci we wszystkich ich wymiarach;

13. zwraca uwagę, że pandemia COVID-19 ujawniła niepewną sytuację pracownic umysłowych (badaczek, architektek i innych zawodów), które szczególnie ucierpiały z powodu braku stałego zatrudnienia; podkreśla potrzebę podjęcia nadzwyczajnych środków w celu złagodzenia skutków działań ograniczających podejmowanych przez państwa członkowskie oraz podkreśla znaczenie środków strukturalnych uwzględniających równość w pracy i w życiu codziennym oraz zapewniających poszanowanie praw kobiet;

14. podkreśla rolę kobiet pracujących w sektorze społecznym; uznaje, że ich obciążenie pracą jeszcze bardziej wzrosło w wyniku pandemii oraz że niskie płace, wzrost wyzysku (szczególnie w przypadku migrantek) oraz zatrudnianie osób bez wykształcenia lub kwalifikacji do wykonywania zadań dodatkowo pogarszają ich warunki pracy i życia; podkreśla znaczenie poprawy warunków pracy i płac, przestrzegania czasu pracy i korzystania z rokowań zbiorowych w celu zagwarantowania przestrzegania warunków pracy;

Wykorzenianie przemocy ze względu na płeć

15. zwraca uwagę na przypadki nierównego traktowania i nękania kobiet w miejscu pracy oraz podkreśla potrzebę zwalczania wyzysku, nierówności, dyskryminacji i przemocy wobec kobiet, zauważając, że molestowanie w miejscu pracy prowadzi do wykluczenia kobiet ze ścieżki zawodowej i wybranych przez nie sektorów oraz że takie nękanie stanowi poważny atak na ich zdrowie psychiczne i fizyczne; zauważa, że kobiety są znacznie bardziej narażone na molestowanie seksualne niż mężczyźni; wzywa państwa członkowskie i UE do ratyfikowania konwencji Międzynarodowej Organizacji Pracy nr 190 w celu zapewnienia zgodności z globalnymi normami dotyczącymi położenia kresu przemocy i molestowaniu w miejscu pracy oraz Konwencji nr 189 dotyczącej osób pracujących w gospodarstwie domowym, którą ratyfikowało zaledwie osiem państw i której celem jest zapewnienie prawnego uznania pracy w gospodarstwie domowym, rozszerzenie praw na wszystkie kobiety wykonujące pracę domową, zwłaszcza kobiety pracujące w gospodarce nieformalnej, oraz zapobieganie naruszeniom i nadużyciom; wzywa UE i jej państwa członkowskie do opracowania przepisów dotyczących molestowania seksualnego kobiet w celu zwalczania molestowania seksualnego w miejscu pracy; wzywa państwa członkowskie, pracodawców i stowarzyszenia do zapewnienia odpowiednich procedur zapobiegania dyskryminacji ze względu na płeć, molestowaniu seksualnemu i przemocy ze względu na płeć, które powodują toksyczną atmosferę, oraz nalega, aby procedury te chroniły ofiary przemocy ze względu na płeć popełnianej w miejscu pracy lub w ich organizacjach i zapewniały poniesienie odpowiedzialności za taką przemoc;

16. potępia wszelkie formy przemocy wobec kobiet i dziewcząt w całej ich różnorodności; zdecydowanie potwierdza swoje zaangażowanie w zwalczanie przemocy uwarunkowanej płcią; wzywa UE i jej państwa członkowskie, w tym Bułgarię, Republikę Czeską, Węgry, Łotwę, Litwę i Słowację, do ratyfikowania lub właściwego wdrożenia konwencji stambulskiej, która między innymi zwraca uwagę na nieporozumienia w zakresie ról związanych z płcią w naszym społeczeństwie, takie jak „tradycyjne wartości rodzinne”, oraz dąży do zwalczania represyjnych postaw wobec kobiet; przypomina, że konwencję należy uznać za normę minimalną, i zdecydowanie ponawia swój wcześniejszy apel o kompleksowe prawodawstwo obejmujące wszystkie formy przemocy uwarunkowanej płcią jako najlepszy sposób położenia kresu takiej przemocy;

17. zauważa, że przemoc między mężczyznami a kobietami nasila się we wszystkich rodzajach sytuacji kryzysowych, niezależnie od tego, czy jest to kryzys gospodarczy, konflikt czy epidemia; zauważa, że nierówności oraz presja gospodarcza i społeczna wynikające z obostrzeń związanych z pandemią COVID-19 obejmujących ograniczenia w przemieszczaniu się i izolację społeczną doprowadziły do nasilenia przemocy wobec kobiet; zwraca uwagę, że wiele

Środa, 15 grudnia 2021 r.

kobiet zostało zamkniętych w domu ze swoimi oprawcami; zauważa, że ogólnie w niektórych państwach członkowskich podczas pierwszego zamknięcia przemoc domowa wzrosła nawet o 30 %⁽²⁹⁾; wzywa państwa członkowskie do opracowania i wdrożenia skutecznych strategii politycznych i środków na rzecz zwalczania przemocy wobec kobiet oraz do podjęcia wszelkich niezbędnych środków w celu zapewnienia identyfikacji i ścigania sprawców nadużyć przez policję i inne organy w celu zapobiegania przemocy i śmierci, a także do zapewnienia ochrony, wsparcia i zadośćuczynienia kobietom będącym ofiarami przemocy, do zapewnienia większych i wystarczających środków oraz do podjęcia przez państwa członkowskie bardziej skutecznych działań; podkreśla potrzebę specjalnych programów ochrony i monitorowania ofiar przemocy, a także środków mających na celu zwiększenie wsparcia społecznego i poprawę dostępu do wymiaru sprawiedliwości, schronienia i profilaktycznej, leczniczej i rehabilitacyjnej opieki w zakresie zdrowia psychicznego;

18. z zadowoleniem przyjmuje wyrażony przez Komisję zamiar zaproponowania środków mających na celu zwalczanie przemocy w internecie wobec kobiet; uważa, że transgraniczny charakter przemocy w internecie wobec kobiet i dziewcząt wymaga wspólnej reakcji UE; podkreśla, że państwa członkowskie powinny wprowadzić programy mające na celu lepsze wskazywanie zagrożeń i zapobieganie powtarzającym się przypadkom przemocy domowej, ponownego popełnienia przestępstwa i kobietobójstwa, a także środki mające na celu wyeliminowanie wszelkich form przemocy w internecie; podkreśla pilną potrzebę ochrony kobiet i dziewcząt przed przemocą w internecie i poza nim oraz przypomina, że przemoc wobec kobiet może przybierać różne formy; uznaje strukturalny charakter przemocy wobec kobiet jako przemocy uwarunkowanej płcią i wskazuje, że przemoc wobec kobiet stanowi jeden z głównych mechanizmów społecznych, za pomocą których kobiety są podporządkowywane mężczyznom; zauważa, że tego rodzaju przemoc jest nadal niedostatecznie zgłaszana i nie wywołuje wystarczających reakcji;

19. podkreśla, że przemoc mężczyzn wobec kobiet zaczyna się od przemocy chłopców wobec dziewcząt; podkreśla, że kompleksowa i dostosowana do wieku edukacja seksualna i edukacja w obszarze budowania relacji ma zasadnicze znaczenie dla zapobiegania przemocy ze względu na płć oraz dla wyposażenia dzieci i młodzieży w umiejętności niezbędne do budowania bezpiecznych związków wolnych od przemocy seksualnej, przemocy ze względu na płć i przemocy partnerskiej; wzywa państwa członkowskie do wdrożenia programów prewencyjnych, w tym środków edukacyjnych skierowanych do młodych ludzi i realizowanych wraz z nimi w takich kwestiach, jak umiejętności potrzebne do tworzenia bezpiecznych i zdrowych relacji, podnoszenie świadomości na temat zakorzenionych uprzedzeń związanych z obowiązkami opiekuńczymi, równość kobiet i mężczyzn, wzajemny szacunek, pokojowe rozwiązywanie konfliktów w relacjach międzyludzkich, przemoc wobec kobiet ze względu na płć oraz prawo do integralności osobistej;

20. podkreśla, że od 2010 r. nieznacznie wzrosła segregacja płciowa w edukacji, zwłaszcza segregacja ze względu na płć w niektórych umiejętnościach, przy czym sytuacja pogorszyła się w 13 państwach członkowskich, a w innych pozostała prawie niezmienną⁽³⁰⁾; podkreśla, że nadal stanowi to istotną przeszkodę dla równouprawnienia płci w UE; wzywa państwa członkowskie do zadbania o to, by każdy miał pełny dostęp do równych szans w rozwoju osobistym bez przeszkód ze względu na stereotypowe pod względem płci struktury, uprzedzenia i postrzeganie; wzywa państwa członkowskie do zwalczania seksizmu i szkodliwych stereotypów związanych z płcią w ich systemach kształcenia i szkolenia, a także opartej na płci segmentacji rynku pracy w zawodach w dziedzinie nauk ścisłych, technologii, inżynierii i matematyki poprzez inwestowanie w formalne, pozaformalne i nieformalne kształcenie kobiet, uczenie się przez całe życie i szkolenie zawodowe kobiet w celu zapewnienia kobietom dostępu do wysokiej jakości miejsc pracy oraz możliwości przekwalifikowania się i podnoszenia kwalifikacji w celu zaspokojenia przyszłych potrzeb rynku pracy oraz zapobiegania szkodliwej segregacji między płciami na rynku pracy;

21. podkreśla, że wykorzystywanie seksualne jest poważną formą przemocy, która dotyczy głównie kobiety i dzieci; przypomina w szczególności, że prawie trzy czwarte wszystkich ofiar handlu ludźmi w UE to kobiety i dziewczęta, które są przedmiotem handlu głównie w celu wykorzystywania seksualnego; podkreśla, że handel ludźmi do celów wykorzystywania seksualnego, zwłaszcza kobietami i dziećmi, jest formą niewolnictwa i narusza godność ludzką; podkreśla, że handel ludźmi nasila się na całym świecie i jest napędzany coraz bardziej dochodową przestępczością zorganizowaną; podkreśla znaczenie podejścia do handlu ludźmi uwzględniającego aspekt płci oraz zwraca uwagę na potrzebę zapewnienia przez państwa członkowskie odpowiednich środków finansowych na zapewnienie wsparcia społecznego i psychologicznego oraz dostępu do usług publicznych dla ofiar handlu ludźmi lub wykorzystywania seksualnego, a także zapewnienia specjalnych usług na rzecz włączenia społecznego kobiet i dziewcząt znajdujących się

⁽²⁹⁾ Gama, A., Pedro, A.R., de Carvalho, M. J. L., Guerreiro, A. E., Duarte, V., Quintas, J., Matias, A., Keygnaert, I. i Dias, S., Domestic Violence during the COVID-19 Pandemic in Portugal [Przemoc domowa podczas pandemii COVID-19 w Portugalii], Portugal Journal of Public Health, 2020, 38 (Suppl. 1), s. 32-40.

⁽³⁰⁾ Europejski Instytut ds. Równości Kobiet i Mężczyzn, Gender segregation in education, training and the labour market: Review of the implementation of the Beijing Platform for Action in the EU Member States, 2017 r.

Środa, 15 grudnia 2021 r.

w trudnej sytuacji; wzywa państwa członkowskie do pełnego wdrożenia dyrektywy w sprawie zwalczania handlu ludźmi⁽³¹⁾ oraz do pilnego zaprzestania zatrzymywania lub wydalania potencjalnych ofiar; podkreśla jednak, że wykorzystywanie seksualne i handel ludźmi do celów seksualnych są napędzane popytem oraz że w wysiłkach na rzecz ich zwalczania należy skupić się na działaniach prewencyjnych i ograniczaniu popytu; nalega, aby wszelkie przepisy dotyczące przestępstw seksualnych opierały się na koncepcji wyrażenia zgody; podkreśla, że jedynie dobrowolne czynności seksualne powinny być uznawane za legalne; wzywa Komisję do priorytetowego traktowania zapobiegania handlowi ludźmi do celów wykorzystywania seksualnego, w tym poprzez kampanie informacyjne, uświadamiające i edukacyjne, poprzez przyjęcie środków i programów mających na celu zmniejszenie do popytu i ograniczenie go, a także poprzez przyjęcie odpowiednich przepisów w przyszłości;

22. podkreśla, że przemoc ze względu na płeć ma związek z wieloma formami ucisku; podkreśla, że niepełnosprawne kobiety i dziewczęta są od dwóch do pięciu razy bardziej narażone na przemoc w różnych formach niż inne kobiety i dziewczęta; podkreśla, że UE jako strona Konwencji ONZ o prawach osób niepełnosprawnych musi podjąć środki w celu zapewnienia pełnego i równego korzystania przez niepełnosprawne kobiety i dziewczęta z wszystkich praw człowieka i podstawowych wolności; zauważa, że Komitet ONZ ds. Praw Osób z Niepełnosprawnościami zalecił w 2015 r., aby UE zwiększyła wysiłki w tym kierunku, między innymi poprzez ratyfikację konwencji stambulskiej;

23. z zadowoleniem przyjmuje jednoznaczną obronę wszystkich wolności na całym świecie i potępia środki podważające prawa, wolności i gwarancje, a także wszelkie formy uprzedzeń i dyskryminacji z jakichkolwiek względów; wzywa do podjęcia skutecznych działań w celu zwalczania przemocy uwarunkowanej płcią, w tym za pomocą środków edukacyjnych ukierunkowanych na młodych ludzi i realizowanych z ich udziałem, a także do zapewnienia wszystkim młodym ludziom kompleksowej edukacji w zakresie praw i zdrowia seksualnego i reprodukcyjnego oraz edukacji na temat relacji międzyludzkich; wzywa do dalszych wysiłków na rzecz zwalczania stereotypów związanych z płcią, w tym poprzez skupienie się na mężczyznach i chłopcach oraz kwestionowanie szkodliwych relacji i norm dotyczących płci; wzywa państwa członkowskie do wdrożenia jaśniejszych środków ukierunkowanych na te normy, ponieważ stereotypy płci są jedną z podstawowych przyczyn nierówności płci i mają wpływ na wszystkie obszary życia społecznego; podkreśla znaczenie walki z ubóstwem i pogłębiającymi się nierównościami wśród kobiet, zwłaszcza kobiet znajdujących się w trudnej sytuacji;

24. podkreśla, że każda strategia mająca na celu osiągnięcie równości płci powinna obejmować wszystkie formy przemocy wobec kobiet, w tym ograniczanie i naruszanie praw kobiet do opieki zdrowotnej i zdrowia reprodukcyjnego i seksualnego; ponownie podkreśla, że dostęp do opieki zdrowotnej i usług, w tym usług publicznych, dostęp do wsparcia aborcyjnego oraz bezpieczne, legalne i bezpłatne wsparcie psychologiczne dla kobiet będących ofiarami przemocy należy uznać za priorytet; podkreśla, że naruszenia w zakresie zdrowia seksualnego i reprodukcyjnego oraz związanych z nim praw, w tym odmowa dostępu do bezpiecznej i legalnej aborcji, stanowią formę przemocy wobec kobiet i dziewcząt; podkreśla, że autonomia kobiet i dziewcząt oraz możliwość podejmowania przez nie swobodnych i niezależnych decyzji dotyczących ich ciała i życia są warunkami wstępnymi ich niezależności ekonomicznej, a tym samym osiągnięcia równości płci i wyeliminowania przemocy uwarunkowanej płcią; wzywa Komisję i państwa członkowskie do zwiększenia wsparcia politycznego udzielanego obrońcom praw człowieka, podmiotom świadczącym opiekę zdrowotną promującym zdrowie seksualne i reprodukcyjne oraz związane z nim prawa, a także organizacjom społeczeństwa obywatelskiego zajmującym się zdrowiem seksualnym i reprodukcyjnym oraz związanymi z nim prawami, które są kluczowymi podmiotami społeczeństwa opartego na równości płci oraz ważnymi dostawcami usług w zakresie zdrowia seksualnego i reprodukcyjnego oraz informacji na ich temat, a także na rynku zdrowia reprodukcyjnego;

Zdrowie, edukacja, włączenie społeczne i ubóstwo

25. podkreśla, że prawa związane z opieką zdrowotną, w szczególności ze zdrowiem seksualnym i reprodukcyjnym, są podstawowymi prawami kobiet, które należy wzmacniać i których nie należy w żaden sposób ograniczać ani usuwać; przypomina, że usługi w zakresie zdrowia seksualnego i reprodukcyjnego oraz związanych z nim praw są podstawowymi usługami zdrowotnymi, które powinny być dostępne dla wszystkich, w tym dla migrantek i uchodźczyń; potępia działania ruchów przeciwko równouprawnieniu płci i prawom kobiet w Europie i na świecie, które systematycznie atakują prawa kobiet i osób LGBTIQ+, w tym, w tym prawa i zdrowie reprodukcyjne i seksualne; wzywa Komisję do zdecydowanego potępienia regresu w odniesieniu do praw kobiet, praw i zdrowia reprodukcyjnego i seksualnego oraz osób LGBTIQ+ w niektórych państwach członkowskich oraz do wykorzystania wszystkich dostępnych jej uprawnień do wzmocnienia

⁽³¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/36/UE z dnia 5 kwietnia 2011 r. w sprawie zapobiegania handlowi ludźmi i zwalczania tego procederu oraz ochrony ofiar, zastępująca decyzję ramową Rady 2002/629/WSiSW (Dz.U. L 101 z 15.4.2011, s. 1).

Środa, 15 grudnia 2021 r.

środków na rzecz przeciwdziałania temu zjawisku, w tym do zwiększenia wsparcia dla obrońców praw kobiet i organizacji praw kobiet w UE, a także organizacji zajmujących się prawami i zdrowiem reprodukcyjnym i seksualnym i LGBTIQ+;

26. podkreśla, że państwa członkowskie muszą przyjąć politykę kładącą szczególny nacisk na poprawę systemów i usług zdrowotnych oraz zapobieganie chorobom i uwzględniającą aspekty związane z płcią, gwarantując przystępną cenowo opiekę zdrowotną wysokiej jakości oraz zapewniając dostępność zasobów niezbędnych do rozwiązania najważniejszych problemów zdrowotnych, takich jak te spowodowane obecnym kryzysem pandemicznym; podkreśla, że nierówności w zakresie zdrowia nawarstwiają się w przypadku kobiet o niskim poziomie wykształcenia i kobiet niepełnosprawnych, których stan zdrowia jest gorszy i które mają ograniczony dostęp do usług zdrowotnych; podkreśla, że dostęp do opieki zdrowotnej w niektórych państwach członkowskich został ograniczony przez obostrzenia związane z COVID-19 oraz że nie zawsze zapewniano konsultacje, leczenie i diagnostykę; wzywa państwa członkowskie do wzmocnienia systemów opieki zdrowotnej, w tym usług publicznych, w celu przyspieszenia dostępu do odwołanych konsultacji, leczenia i diagnostyki;

27. z zadowoleniem przyjmuje zbliżający się przegląd celów barcelońskich i podkreśla potrzebę ich osiągnięcia oraz zapewnienia wczesnej edukacji i opieki nad dziećmi, w tym publicznej edukacji przedszkolnej; podkreśla potrzebę zapewnienia usług wczesnej edukacji i opieki nad dzieckiem, które są rzeczywiście dostępne dla wszystkich dzieci i odgrywają kluczową rolę w zwiększaniu udziału kobiet w rynku pracy, zwłaszcza biorąc pod uwagę doświadczenia związane z pandemią COVID-19; uznaje potrzebę stworzenia i rozszerzenia infrastruktury wsparcia dla osób starszych i osób niepełnosprawnych, a także rozwoju placówek opieki długoterminowej; wzywa Komisję i państwa członkowskie do osiągnięcia tych celów, które mają kluczowe znaczenie dla promowania równouprawnienia płci i modelu równości pod względem podejmowania pracy zarobkowej i świadczenia opieki;

28. podkreśla, że ubóstwo lub wykluczenie społeczne nasilają się wśród niektórych grup kobiet, takich jak samotne matki, kobiety powyżej 65 roku życia, kobiety niepełnosprawne, kobiety o niskim poziomie wykształcenia i kobiety ze środowisk migracyjnych; podkreśla znaczenie zwalczania ubóstwa i wykluczenia społecznego oraz jego złożonych przyczyn; wzywa państwa członkowskie do podjęcia konkretnych działań w celu zapobiegania i zwalczania zagrożenia ubóstwem kobiet starszych i emerytowanych, biorąc pod uwagę starzenie się społeczeństwa i odsetek starszych kobiet znajdujących się w niekorzystnej sytuacji lub w trudnej sytuacji; uważa, że konieczne jest zajęcie się kwestią równowagi między życiem zawodowym a prywatnym oraz zlikwidowanie różnicowania emerytur ze względu na płeć poprzez zagwarantowanie wszystkim kobietom sprawiedliwych emerytur i dostępu do powszechnych i solidarnych systemów zabezpieczenia społecznego, a także lepsze egzekwowanie zasady równości wynagrodzeń za taką samą pracę lub pracę o takiej samej wartości, aby zlikwidować różnicowanie wynagrodzenia ze względu na płeć i zapobiec pogłębianiu się tej różnicy przez cały okres kariery zawodowej kobiet; jest głęboko zaniepokojony faktem, że od 2017 r. w 21 państwach członkowskich wzrosło różnicowanie ubóstwa ze względu na płeć⁽³²⁾;

29. podkreśla, że nadal panuje błędne przekonanie, że bezdomność kobiet jest stosunkowo niewielkim problemem społecznym w Europie; zwraca uwagę, że brak podstawowych danych na temat charakteru i skali bezdomności wśród kobiet zmniejsza widoczność tego problemu; podkreśla znaczenie uznania przemocy ze względu na płeć i traumy uwarunkowanej płcią za jedną z podstawowych przyczyn bezdomności kobiet, a także analizy szerszych wyzwań społecznych, które łączą się z szerszymi barierami społeczno-gospodarczymi i strukturalnymi, takimi jak ubóstwo, brak przystępnych cenowo mieszkań i inne czynniki strukturalne; wzywa UE i jej państwa członkowskie do uwzględnienia perspektywy płci w strategiach politycznych i praktykach dotyczących bezdomności oraz do opracowania specjalnej strategii zwalczania bezdomności kobiet, a także do zapewnienia odpowiedniego i skutecznego funkcjonowania usług w celu zaspokojenia potrzeb bezdomnych kobiet;

30. przypomina o potrzebie zwalczania przekrojowych form dyskryminacji, dotyczących w szczególności grupy zmarginalizowane, takie jak kobiety niepełnosprawne, kobiety czarnoskóre, migrantki, kobiety należące do mniejszości etnicznych i kobiety romskie, kobiety starsze, samotne matki, osoby LGBTIQ+ i kobiety bezdomne; podkreśla znaczenie uwzględnienia ich potrzeb i obaw w strategiach politycznych i inicjatywach UE; wzywa Komisję Europejską do opracowania konkretnych wytycznych dotyczących wdrażania ram przekrojowych oraz do przedstawienia planu działania UE zawierającego konkretne środki mające na celu poprawę sytuacji społeczno-gospodarczej kobiet doświadczających krzyżujących się form dyskryminacji oraz zwalczanie feminizacji ubóstwa i niepewnych form zatrudnienia;

⁽³²⁾ Sprawozdanie dotyczące wskaźnika równouprawnienia płci za 2020 r.

Środa, 15 grudnia 2021 r.

Równość w życiu

31. uznaje, że zasadnicze znaczenie ma zapewnienie szeregu skutecznych, odpowiednich i ukierunkowanych środków mających na celu zwalczanie dyskryminacyjnych postaw i praktyk, osiągnięcie równych szans i równości wynagrodzeń za taką samą pracę oraz promowanie równouprawnienia płci, ze szczególnym uwzględnieniem skutków pandemii COVID-19, a także promowanie wymiany najlepszych praktyk w zakresie zwalczania dyskryminacji i umożliwienie kobietom korzystania z przysługujących im praw obywatelskich i politycznych na równych zasadach oraz pełnego uczestnictwa we wszystkich aspektach naszego społeczeństwa; podkreśla potrzebę zapewnienia odpowiednich inwestycji w usługi świadczone w interesie ogólnym i usługi publiczne, w szczególności w dziedzinie zdrowia, edukacji i transportu, w celu promowania niezależności, równości i emancypacji kobiet; wzywa państwa członkowskie do wdrożenia konkretnych środków społecznych i uwzględniających aspekt płci w celu zwalczania ryzyka wykluczenia społecznego i ubóstwa w odniesieniu do dostępu do mieszkań, transportu i energii, zwłaszcza w przypadku kobiet znajdujących się w trudnej sytuacji;

32. jest głęboko zaniepokojony faktem, że Europejski Zielony Ład i powiązane z nim inicjatywy w zakresie klimatu i środowiska nie uwzględniają perspektywy płci; wzywa Komisję do wypełnienia obowiązku uwzględniania aspektu płci we wszystkich obszarach polityki UE, w tym w polityce UE w zakresie środowiska i klimatu; nalega, aby polityce tej towarzyszyła dogłębna analiza pod kątem płci w celu dopilnowania, aby uwzględniała ona nierówności płci i inne formy wykluczenia społecznego; wzywa Komisję do opracowania planu działania na rzecz realizacji zobowiązań wynikających z planu działania w sprawie równości płci uzgodnionego na COP 25 w ramach Ramowej konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu oraz do wyznaczenia stałego punktu kontaktowego UE ds. płci i zmiany klimatu, dysponującego wystarczającymi środkami budżetowymi, aby wdrażać i monitorować działania w dziedzinie klimatu uwzględniające aspekt płci w UE i na świecie;

33. podkreśla istotny wkład kobiet w zatrudnienie, kulturę, edukację, naukę i badania naukowe; uznaje, że zawieszenie działalności gospodarczej i kulturalnej w czasie pandemii COVID-19 doprowadziło do znacznego pogorszenia warunków życia kobiet pracujących w dziedzinie kultury i sztuki, kobiet prowadzących mikroprzedsiębiorstwa i małe przedsiębiorstwa, a także kobiet pracujących w gospodarstwach rolnych i żyjących w społecznościach wiejskich;

34. wzywa państwa członkowskie do jak najszybszego wypracowania wspólnego stanowiska w sprawie wniosku dotyczącego dyrektywy Rady w sprawie wprowadzenia w życie zasady równego traktowania osób bez względu na religię lub światopogląd, niepełnosprawność, wiek lub orientację seksualną⁽³³⁾, który został zablokowany od czasu jego przyjęcia przez Parlament w kwietniu 2009 r.;

35. ponownie podkreśla znaczenie uwzględniania aspektu płci jako systematycznego podejścia do osiągania równości płci; w związku z tym z zadowoleniem przyjmuje utworzenie przez Komisję grupy roboczej ds. równych szans; podkreśla znaczenie przejrzystości i zaangażowania organizacji działających na rzecz praw kobiet i organizacji społeczeństwa obywatelskiego wywodzących się z różnych środowisk;

36. uważa, że zasadnicze znaczenie ma promowanie udziału kobiet w zajęciach sportowych, strukturach i rozwoju sportu; dostrzega potrzebę zniwelowania różnic w dostępie kobiet do sportu i w przyznawaniu nagród;

37. wzywa państwa członkowskie i Radę do ustanowienia formalnego składu Rady ds. równości płci w celu zapewnienia ministrom i sekretarzom stanu odpowiedzialnym za równouprawnienie płci specjalnego forum do prowadzenia dyskusji na temat równości płci na najwyższym szczeblu politycznym oraz w celu promowania uwzględniania problematyki płci we wszystkich obszarach polityki UE;

38. podkreśla znaczenie sporządzania budżetu z uwzględnieniem aspektu płci w celu stosowania zasady uwzględniania aspektu płci we wszystkich procedurach budżetowych;

39. zwraca uwagę na ustalenia Europejskiego Trybunału Obrachunkowego, zgodnie z którymi Komisja nie wypełniła jeszcze swojego zobowiązania do uwzględniania aspektu płci w budżecie UE; w związku z tym wzywa Komisję do wdrożenia zaleceń Trybunału Obrachunkowego dotyczących wzmocnienia ram instytucjonalnych wspierania sporządzania budżetu z uwzględnieniem aspektu płci, przeprowadzenia analizy potrzeb i skutków pod kątem płci oraz do aktualizacji wytycznych dotyczących lepszego stanowienia prawa, do gromadzenia i analizowania istniejących danych z podziałem na

⁽³³⁾ Wniosek Komisji z dnia 2 lipca 2008 r. (COM(2008)0426).

Środa, 15 grudnia 2021 r.

płeć w odniesieniu do programów finansowania UE oraz do systematycznego przedstawiania sprawozdań na ten temat, do wykorzystywania celów i wskaźników związanych z płcią do monitorowania postępów, do opracowania systemu monitorowania środków przydzielanych i wydawanych na rzecz równouprawnienia płci oraz do corocznego składania sprawozdań na temat wyników osiągniętych w zakresie równouprawnienia płci;

40. z zadowoleniem przyjmuje zobowiązanie do uwzględnienia równości płci w ramach Instrumentu na rzecz Odbudowy i Zwiększania Odporności, który stanowi największą część instrumentu NextGenerationEU; wyraża jednak głębokie ubolewanie, że brak wskaźników i celów uwzględniających aspekt płci utrudni monitorowanie wpływu tych funduszy na aspekt płci oraz podejmowanie działań uwzględniających wyniki; w związku z tym wzywa Komisję do wykorzystywania danych i wskaźników z podziałem na płeć, w szczególności w tabeli wyników w zakresie odbudowy i zwiększania odporności, do oceny wpływu wdrożonych środków i wyników pod kątem płci przy ocenie krajowych planów państw członkowskich określających reformy i programy inwestycyjne, a także do zapewnienia zrównoważonego pod względem płci zarządzania Instrumentem na rzecz Odbudowy i Zwiększania Odporności oraz europejskim semestrem;

41. ubolewa nad słabym powiązaniem między strategią UE na rzecz równouprawnienia płci a Europejskim Zielonym Ładem; wzywa Komisję do wzmocnienia powiązania między polityką przeciwdziałania zmianie klimatu a równouprawnieniem płci w przyszłych wnioskach;

42. wzywa Komisję do uwzględniania kwestii równości płci we wszystkich procesach kształtowania polityki oraz do przeprowadzania oceny skutków dla kwestii płci przy opracowywaniu nowej polityki, aby pomóc zapewnić spójniejszą i opartą na faktach reakcję polityczną UE w odpowiedzi na wyzwania związane z równouprawnieniem płci; wzywa państwa członkowskie do podjęcia odpowiednich środków na szczeblu krajowym;

o

o o

43. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie i Komisji.

Środa, 15 grudnia 2021 r.

P9_TA(2021)0501

Wpływ przestępczości zorganizowanej na zasoby własne UE i na niewłaściwe wykorzystywanie funduszy unijnych

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 15 grudnia 2021 r. w sprawie wpływu przestępczości zorganizowanej na zasoby własne UE i na niewłaściwe wykorzystywanie funduszy unijnych, ze szczególnym uwzględnieniem zarządzania dzielonego z perspektywy audytu i kontroli (2020/2221(INI))

(2022/C 251/03)

Parlament Europejski,

- uwzględniając art. 310, 317 i 325 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
- uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1371 z dnia 5 lipca 2017 r. w sprawie zwalczania za pośrednictwem prawa karnego nadużyć na szkodę interesów finansowych Unii (dyrektywa PIF) ⁽¹⁾,
- uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/843 z dnia 30 maja 2018 r. zmieniającą dyrektywę (UE) 2015/849 w sprawie zapobiegania wykorzystywaniu systemu finansowego do prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu oraz zmieniającą dyrektywy 2009/138/WE i 2013/36/UE ⁽²⁾,
- uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) 2018/1046 z dnia 18 lipca 2018 r. w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii, zmieniające rozporządzenia (UE) nr 1296/2013, (UE) nr 1301/2013, (UE) nr 1303/2013, (UE) nr 1304/2013, (UE) nr 1309/2013, (UE) nr 1316/2013, (UE) nr 223/2014 i (UE) nr 283/2014 oraz decyzję nr 541/2014/UE, a także uchylające rozporządzenie (UE, Euratom) nr 966/2012 ⁽³⁾ (rozporządzenie finansowe),
- uwzględniając sprawozdania OLAF za 2019 i 2020 r. oraz sprawozdania roczne z działalności Komitetu Nadzoru OLAF za 2019 i 2020 r.,
- uwzględniając sprawozdanie specjalne Europejskiego Trybunału Obrachunkowego nr 01/2019 pt. „Zwalczanie nadużyć finansowych w wydatkowaniu środków UE – konieczne jest podjęcie działań”,
- uwzględniając sprawozdanie specjalne Europejskiego Trybunału Obrachunkowego nr 06/2019 pt. „Zwalczanie nadużyć finansowych w wydatkowaniu środków UE w obszarze spójności – instytucje zarządzające powinny usprawnić wykrywanie, reagowanie i koordynację działań”,
- uwzględniając sprawozdanie specjalne ETO nr 13/2021 pt. „Działania UE na rzecz zwalczania prania pieniędzy w sektorze bankowym pozostają rozproszone i nie są wdrażane w wystarczającym stopniu”,
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 28 kwietnia 2019 r. „Strategia Komisji w zakresie zwalczania nadużyć finansowych – wzmoczenie działań w celu ochrony budżetu UE” (COM(2019)0196) i dołączony do niego dokument roboczy służb Komisji „Ocena ryzyka nadużyć finansowych” (SWD(2019)0171),
- uwzględniając sprawozdanie Komisji dla Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 3 września 2020 r. pt. „31. sprawozdanie roczne dotyczące ochrony interesów finansowych Unii Europejskiej i zwalczania nadużyć finansowych (2019 r.)” (sprawozdanie o ochronie interesów finansowych UE) (COM(2020)0363) oraz dołączone do niego dokumenty robocze służb Komisji (SWD(2020)0156, SWD(2020)0157, SWD(2020)0158, SWD(2020)0159 i SWD(2020)0160),

⁽¹⁾ Dz.U. L 198 z 28.7.2017, s. 29.

⁽²⁾ Dz.U. L 156 z 19.6.2018, s. 43.

⁽³⁾ Dz.U. L 193 z 30.7.2018, s. 1.

Środa, 15 grudnia 2021 r.

- uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/785 z dnia 29 kwietnia 2021 r. ustanawiające Unijny program zwalczania nadużyć finansowych i uchylające rozporządzenie (UE) nr 250/2014 ⁽⁴⁾,
 - uwzględniając rozporządzenie Rady (UE) 2017/1939 z dnia 12 października 2017 r. wdrażające wzmocnioną współpracę w zakresie ustanowienia Prokuratury Europejskiej (EPPO) ⁽⁵⁾,
 - uwzględniając decyzję Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1798 z dnia 23 października 2019 r. w sprawie powołania Europejskiego Prokuratora Generalnego w Prokuraturze Europejskiej ⁽⁶⁾,
 - uwzględniając art. 5 ust. 3 Traktatu o Unii Europejskiej oraz Protokół (nr 2) w sprawie stosowania zasad pomocniczości i proporcjonalności,
 - uwzględniając sprawozdanie Organizacji Współpracy Gospodarczej i Rozwoju (OECD) za 2019 r. pt. „Fraud and corruption in European Structural and Investment Funds – a spotlight on common schemes and preventive actions” [Nadużycia finansowe i korupcja w europejskich funduszach strukturalnych i inwestycyjnych – przegląd wspólnych systemów i działań zapobiegawczych] ⁽⁷⁾,
 - uwzględniając wytyczne dotyczące krajowych strategii w zakresie zwalczania nadużyć finansowych opracowane przez grupę roboczą ekspertów z państw członkowskich, kierowaną i koordynowaną przez dział ds. nadużyć finansowych, sprawozdawczości i analiz działający w ramach Europejskiego Urzędu ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych (OLAF) ⁽⁸⁾ opublikowane w dniu 13 grudnia 2016 r.,
 - uwzględniając komunikat Komisji z dnia 14 kwietnia 2021 r. w sprawie unijnej strategii zwalczania przestępczości zorganizowanej 2021–2025 (COM(2021)0170),
 - uwzględniając badanie opublikowane przez Dyрекcję Generalną ds. Polityki Wewnętrznej Unii Europejskiej Parlamentu Europejskiego dnia 7 lipca 2021 r. pt. „The Impact of Organised Crime on the EU’s Financial Interests” [Wpływ przestępczości zorganizowanej na interesy finansowe UE],
 - uwzględniając pakiet czterech wniosków ustawodawczych Komisji w sprawie harmonizacji unijnych przepisów dotyczących przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu (AML/CFT), opublikowany w dniu 20 lipca 2021 r.,
 - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 7 lipca 2021 r. w sprawie ochrony interesów finansowych UE – zwalczanie nadużyć finansowych – sprawozdanie roczne za 2019 r. ⁽⁹⁾,
 - uwzględniając art. 54 Regulaminu,
 - uwzględniając opinie przedstawione przez Komisję Rolnictwa i Rozwoju Wsi oraz Komisję Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Kontroli Budżetowej (A9-0330/2021),
- A. mając na uwadze, że przestępstwa finansowe i gospodarcze wiążą się z korupcją, nadużyciami finansowymi, przymusem, przemocą, ze zmnową, z utrudnianiem działania wymiaru sprawiedliwości i zastraszaniem w celu uzyskania nieuczciwego zysku, a środki pieniężne pochodzące z nielegalnej działalności ukrywa się przez pranie pieniędzy i ewentualnie umożliwia ich dalsze wykorzystanie do nielegalnych celów, w tym do finansowania terroryzmu;
- B. mając na uwadze, że zdaniem Europejskiego Trybunału Obrachunkowego kwestii zapobiegania nadużyciom finansowym nie poświęcono wystarczającej uwagi, a Komisja nie dysponuje wyczerpującymi informacjami na temat skali, charakteru i przyczyn nadużyć finansowych;

⁽⁴⁾ Dz.U. L 172 z 17.5.2021, s. 110.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 283 z 31.10.2017, s. 1.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 274 z 28.10.2019, s. 1.

⁽⁷⁾ <https://www.oecd.org/gov/ethics/prevention-fraud-corruption-european-funds.pdf>

⁽⁸⁾ <https://ec.europa.eu/sfc/sites/default/files/EN-ORI-General%20Guidelines%20on%20National%20Anti-Fraud%20Strategies%20ARES%282016%296943965.pdf>

⁽⁹⁾ Teksty przyjęte, P9_TA(2021)0337.

Środa, 15 grudnia 2021 r.

- C. mając na uwadze wzrost liczby zorganizowanych grup przestępczych, często o zasięgu transgranicznym, działających na terenie UE; mając na uwadze, że zjawisko to staje się coraz bardziej złożone ze względu na nowe rynki przestępcze i nowe sposoby działania, które pojawiają się wraz z postępującą globalizacją i rozwojem nowych technologii; mając na uwadze, że organizacje typu mafijnego wykazują szczególną aktywność w przechwytywaniu funduszy europejskich w różnych państwach członkowskich;
- D. mając na uwadze, że dostępna technologia daje nowe możliwości wykrywania i monitorowania, usprawniając przy tym pracę organów śledczych i umożliwiając tworzenie bardziej inteligentnych środków egzekwowania prawa;

Fundusze unijne dotknięte skutkami przestępczości zorganizowanej

1. podkreśla, że organizacje przestępcze dowiodły, że potrafią przenikać głęboko do struktur społecznych, politycznych, finansowych, gospodarczych, biznesowych i administracyjnych państw członkowskich i prac w legalnej gospodarce ogromne dochody z przestępstw, w tym tych naruszających interesy finansowe UE, co stanowi poważne zagrożenie dla swobód obywateli UE; w tym kontekście podkreśla również, że przestępczość zorganizowana poważnie zagraża demokracji i praworządności, a walka z korupcją i przenikaniem przestępczości zorganizowanej do legalnej gospodarki ma zasadnicze znaczenie, aby zagwarantować równe traktowanie wobec prawa, chronić prawa i dobrobyt obywateli, zapobiegać nadużyciom oraz pociągać do odpowiedzialności osoby sprawujące urzędy publiczne; uważa, że niezbędna jest wspólna, skoordynowana reakcja UE i jej państw członkowskich;
2. zauważa, że nadużycia finansowe w zakresie dochodów, w tym oszustwa celne, to dziedzina, w której szkody wyrządzone przez przestępczość zorganizowaną są szczególnie poważne; zauważa, że oszustwa są istotnym elementem nadużyć po stronie dochodów; zauważa, że ten rodzaj oszustwa często popełnia się przez fałszowanie zgłoszeń przywozowych, używanie fałszywych dokumentów do zgłaszania towarów oraz fałszywe deklarowanie pochodzenia towarów w celu obejścia ceł antydumpingowych UE; zauważa, że Europejski Trybunał Obrachunkowy zwrócił ostatnio uwagę na niedociągnięcia w ustawodawstwie w zakresie kontroli celnych oraz w jego stosowaniu, które to niedociągnięcia prowadzą do niedostatecznej harmonizacji, oceny ryzyka i wymiany informacji w całej Unii i między państwami członkowskimi; wyraża zaniepokojenie, że stwarza to przestępczości zorganizowanej możliwość, by wykorzystywać słabości istniejącego systemu i defraudować dochody Unii i jej państw członkowskich; zauważa, że oszustwa celne popełnia się również często przez zaniżanie deklarowanej wartości towarów przywożonych do UE, dzięki czemu oszuści mogą uniknąć płacenia wyższych stawek ceł przywozowych; stwierdza, że mechanizmy zaniżania wartości badane przez OLAF w ostatnich latach dotyczą głównie towarów przywożonych z Chin; z zadowoleniem przyjmuje prace wykonane przez OLAF w ramach dochodzeń w tych sprawach, co zmniejszyło szacowane straty w budżecie UE z ponad 1 mld EUR w 2017 r. do 180 mln EUR w 2020 r.⁽¹⁰⁾; podkreśla, że niezależnie od tych pozytywnych zmian należy kontynuować walkę z oszustwami związanymi z zaniżaniem wartości, ponieważ systemy oszustw ewoluują wraz z rozwojem nowych technologii, w szczególności w dziedzinie handlu elektronicznego;
3. zauważa, że oszustwa związane z podatkiem od wartości dodanej (VAT) stanowią kolejny istotny element nadużyć finansowych w zakresie dochodów; zauważa, że oszustwo związane z VAT definiuje się jako unikanie płacenia podatku VAT lub oszukańcze ubieganie się o zwrot tego podatku od organów krajowych w następstwie nielegalnego łańcucha transakcji; zauważa, że najczęstszymi formami oszustw związanych z VAT są wewnątrzspółnotowe oszustwa typu „znikający podatek”, oszustwa w handlu elektronicznym oraz oszustwa związane z procedurą celną 42; zwraca uwagę, że wśród sektorów najbardziej zagrożonych oszustwami związanymi z VAT jest branża paliwowa, w której siatki przestępcze nadużywają przepisów przewidujących zwolnienie z VAT i różnic cenowych między różnymi rodzajami paliw, co powoduje znaczne straty w dochodach podatkowych; wyraża zaniepokojenie faktem, że dowiedziono, iż grupy przestępcze wymieniają się wiedzą, informacjami oraz danymi wywiadowczymi w dziedzinie oszustw związanych z VAT oraz szeroko wykorzystują nowe technologie, alternatywne kryptowaluty i braki w legalnych strukturach biznesowych w celu rozszerzenia i ukrycia działalności przestępczej, by generować wielomiliardowe zyski z oszustw związanych z VAT; podkreśla, że zgodnie z oceną Europolu dotyczącą zagrożenia poważną i zorganizowaną przestępczością w Unii Europejskiej (SOCTA) z 2021 r. oszustwa związane z VAT popełniają osoby dobrze znające system VAT, przepisy i procedury podatkowe; wyraża ubolewanie z powodu słabości systemowych obecnego wewnątrzspółnotowego systemu VAT oraz niewystarczającej wymiany informacji między państwami członkowskimi;
4. wyraża ubolewanie, że dotacje są obszarem dotkniętym nadużyciami finansowymi po stronie wydatków w budżecie ogólnym; z głębokim niepokojem zauważa, że według sprawozdań Europolu liczba takich przypadków na przestrzeni lat stale rośnie; zauważa, że oszustwa związane z dotacjami mają miejsce w wielu obszarach wydatków UE, takich jak polityka rolna, polityka spójności, badania i rozwój oraz polityka w dziedzinie środowiska; zauważa z niepokojem, że oszukańcze

⁽¹⁰⁾ Sprawozdanie OLAF-u za 2020 r.

Środa, 15 grudnia 2021 r.

wnioski o dotacje i przetargi UE opierają się zazwyczaj na fałszywych deklaracjach, sprawozdaniach z postępów i fakturach; zwraca uwagę, że wiele tego rodzaju oszustw jest dokonywanych przez zorganizowane grupy przestępcze, w tym grupy typu mafijnego;

5. zauważa, że przestępczość zorganizowana wiąże się nie tylko z oczywistymi zagrożeniami dla porządku publicznego i bezpieczeństwa wynikającymi z typowych dla organizacji przestępczych przejawów przemocy, ale także z równie poważnymi zagrożeniami w formie wkraczania do legalnej gospodarki oraz powiązanego postępowania korupcyjnego wobec urzędników państwowych i będącego jego skutkiem przenikania do instytucji i administracji publicznej; ponownie apeluje do UE, aby bezzwłocznie uzyskała status pełnoprawnego członka Grupy Państw przeciwko Korupcji (GRECO); podkreśla, że należy zapewnić wystarczające zasoby systemowi sądownictwa oraz spójnie wykorzystywać wszystkie dostępne narzędzia we wszystkich państwach członkowskich, aby wykrywać i zwalczać nadużycia finansowe oraz przestępstwa finansowe i gospodarcze;

6. podkreśla, że wspólna polityka rolna (WPR) jest największym elementem składowym budżetu UE, odpowiadającym za 31 % całkowitych wydatków budżetowych na lata 2021–2027; podkreśla kluczową rolę właściwie funkcjonujących systemów kontroli WPR na szczeblu europejskim i krajowym w zapewnieniu skutecznej ochrony interesów finansowych UE i jej obywateli przed wszelkimi nadużyciami funduszy UE; zwraca uwagę na szczególny wpływ, jaki wywiera przestępczość zorganizowana na niewłaściwe wykorzystanie funduszy w ramach WPR; ponownie wyraża zaniepokojenie faktem, że obecna struktura dotacji w ramach WPR przyczynia się do masowego wykupu i dzierżawy ziemi przez struktury przestępcze i oligarchiczne; podkreśla, że struktury oligarchiczne w porównaniu z zorganizowanymi grupami przestępczymi są równie lub bardziej szkodliwe finansowo dla WPR oraz że identyfikacja tych struktur ma zasadnicze znaczenie dla ochrony osób faktycznie prowadzących działalność rolniczą; podkreśla, że rolnicy muszą być chronieni przed zastraszaniem ze strony grup przestępczych, które chcą ubiegać się o dotacje do ich gruntów; podkreśla, że ograniczona przejrzystość w połączeniu z korupcją umożliwia organizacjom przestępczym ukrywanie swoich działań i uniemożliwia dotarcie finansowania unijnego do zamierzonych beneficjentów; przypomina, że opracowanie na szczeblu unijnym właściwych instrumentów prawnych, które mają zapobiegać masowemu wykupowi i dzierżawie ziemi, oraz umożliwienie skutecznej wymiany informacji mają kluczowe znaczenie w tym obszarze; zdecydowanie przypomina o potrzebie lepszej współpracy między Komisją a państwami członkowskimi;

7. podkreśla, że utworzenie scentralizowanej i interoperacyjnej bazy danych zawierającej ustandaryzowane dane wysokiej jakości wskazujące bezpośrednich i końcowych beneficjentów unijnych dotacji ma kluczowe znaczenie dla identyfikacji oszustów, sieci przestępczych i struktur oligarchicznych oraz dla zapobiegania nadużywaniu przez nich środków finansowych UE; podkreśla, że taka baza danych znacznie zwiększyłaby zdolność organów ścigania do odzyskiwania niewłaściwie wykorzystanych środków; podkreśla, że aby stworzyć taką bazę danych, należy poprawić interoperacyjność istniejących baz danych na szczeblu krajowym i unijnym; wzywa Komisję i państwa członkowskie, aby współpracowały przy tworzeniu takiej scentralizowanej bazy danych zgodnie z orzeczeniami Europejskiego Trybunału Sprawiedliwości; podkreśla, że informacje muszą mieć odpowiednią jakość i muszą być dostępne w znormalizowanej formie, tak aby można je było wymieniać i agregować w sposób zautomatyzowany; podkreśla, że beneficjenci muszą posiadać niepowtarzalny identyfikator, który zapewni możliwość ich śledzenia we wszystkich państwach członkowskich i funduszach, niezależnie od metody zarządzania; podkreśla, że wykorzystanie nowych technologii, takich jak całościowe cyfrowe rejestry gruntów, ma zasadnicze znaczenie dla zwiększenia przejrzystości, skutecznego gromadzenia danych i ograniczania ryzyka, co ostatecznie ogranicza możliwości działania oszustów; z zadowoleniem przyjmuje starania Komisji o szersze stosowanie takich technologii i wzywa wszystkie państwa członkowskie do przyspieszenia wdrażania tych rozwiązań; zwraca uwagę na potrzebę większej kontroli ze strony Komisji lub właściwych agencji, w tym w sektorze hodowlanym, w szczególności nad środkami przyznawanymi w zależności od liczby zwierząt gospodarskich, którą należy odpowiednio weryfikować;

8. zwraca uwagę, że wsparcie dochodów dla rolników ma głównie formę bezpośrednich płatności obszarowych; podkreśla potrzebę bardziej ukierunkowanego wsparcia i lepszej równowagi między dużymi i małymi beneficjentami na szczeblu państw członkowskich; ubolewa, że w nowej WPR stosowanie górnego limitu ma wciąż charakter dobrowolny; wzywa państwa członkowskie do stosowania różnych narzędzi redystrybucyjnych w ramach nowej WPR jako środka przeciwdziałającego niewłaściwemu wykorzystywaniu funduszy rolnych i umożliwiającego ich sprawiedliwszy podział; krytykuje fakt, że na specjalnym szczycie Rady Europejskiej w lipcu 2020 r. państwa członkowskie jednostronnie postanowiły nie wprowadzać maksymalnych kwot dla osób fizycznych w ramach pierwszego lub drugiego filaru, uprzedzając decyzję w ramach negocjacji trójstronnych w sprawie reformy WPR;

9. podkreśla, że państwa członkowskie są odpowiedzialne za fundusze rolne UE w ramach zarządzania dzielonego z Komisją; podkreśla, że nowy model realizacji i nowe krajowe plany strategiczne mogą stanowić okazję do tego, by wzmocnić środki kontrolne państw członkowskich i Komisji względem dystrybucji funduszy i zarządzania nimi, pod

Środa, 15 grudnia 2021 r.

warunkiem że państwa członkowskie dysponują skutecznymi systemami zarządzania i kontroli, a także by uwrażliwić organy odpowiedzialne za udzielanie dotacji na możliwości nadużyć; podkreśla, że zasada jednolitej kontroli powinna pomóc w zmniejszeniu presji na rolników oraz że kontrole nie powinny powodować niepotrzebnych lub dodatkowych obciążeń administracyjnych dla małych i średnich rolników; podkreśla w tym kontekście znaczenie wymiany między europejskimi organami ścigania a organami odpowiedzialnymi za uwalnianie środków finansowych w celu zapewnienia z wyprzedzeniem jak najwyższego poziomu uwrażliwienia na wystąpienie ewentualnych nadużyć;

10. wzywa Komisję do uwrażliwiania państw członkowskich na zjawisko przestępczości zorganizowanej w kontekście uchylania się od opodatkowania, korupcji i nielegalnych praktyk (takich jak „umowy kieszeniowe”) w związku z transakcjami dotyczącymi gruntów, a także do wspierania państw członkowskich w walce z tym przestępstwami;

11. uważa, że należy dołożyć wszelkich starań, by nowy model realizacji WPR nie spowodował zmniejszenia poziomu absorpcji środków WPR przez beneficjentów końcowych w wyniku nieintencjonalnych błędów, braku przejrzystości przepisów lub braku odpowiednich informacji, szczególnie w pierwszym okresie wdrażania;

12. podkreśla potrzebę specjalnie dostosowanego systemu zapobiegania nadużyciom finansowym w celu zapobiegania wszelkim nadużyciom unijnych funduszy rolnych; zwraca uwagę, że chociaż liczba przypadków nadużyć finansowych znacznie się zmniejszyła w ostatnich latach, zwalczanie nadużyć finansowych powinno pozostać priorytetem UE i państw członkowskich; podkreśla, że fundusze UE muszą być odzyskiwane w odpowiednim czasie oraz z zadowoleniem przyjmuje przepisy rozporządzenia horyzontalnego WPR dotyczącego proporcjonalnych kar jako skutecznych środków odstraszających;

13. zauważa, że OLAF jest odpowiedzialny za zwalczanie nadużyć finansowych w płatnościach w ramach WPR oraz że sprawy wszczyna się w oparciu o informacje od państw członkowskich lub doniesieniach od zainteresowanych obywateli, którzy mogą być narażeni na działania odwetowe; podkreśla ponadto, że sprawy prowadzone przez OLAF są wysoce poufne i nie są szeroko nagłaśniane po ich zakończeniu; w związku z tym wzywa do ochrony sygnalistów oraz do wymiany najlepszych praktyk w tej dziedzinie przez organy prowadzące dochodzenia w sprawie nadużyć finansowych w państwach członkowskich;

14. podkreśla potrzebę monitorowania rolnych agencji płatniczych w państwach członkowskich oraz zapewnienia ich formalnej i nieformalnej niezależności, a także dostosowania ich pracy do przepisów UE, przy czym lepszy system kontroli mogą zapewnić m.in. kontrole wyrywkowe na miejscu;

15. podkreśla, że rozporządzenie finansowe, a w szczególności jego art. 61, musi być przestrzegane i wdrażane we wszystkich państwach członkowskich oraz stosowane do wszystkich płatności z funduszy UE, w tym do płatności bezpośrednich w rolnictwie;

16. wzywa Komisję, by zaproponowała ustanowienie scentralizowanego unijnego mechanizmu składania skarg, aby wspierać osoby dotknięte nieuczciwymi praktykami zawłaszczania ziemi i zastraszaniem przez organizacje przestępcze przez umożliwienie takim osobom szybkiego wnoszenia skarg do Komisji;

17. apeluje do państw członkowskich, aby szybko wdrożyły dyrektywę (UE) 2019/1937 w sprawie ochrony osób zgłaszających naruszenia prawa Unii⁽¹⁾ (dyrektywa o ochronie sygnalistów) oraz uwzględniły gwarancje prawne dla osób fizycznych i niezależnych organów ujawniających korupcję, w tym dziennikarzy, sygnalistów, niezależnych mediów i organizacji pozarządowych walczących z korupcją; apeluje do wszystkich państw członkowskich, aby ustanowiły kompleksowe ramy ochrony sygnalistów; podkreśla, że jest to pilny postulat, biorąc pod uwagę doniesienia o coraz częstszych fizycznych atakach na dziennikarzy, wzroście liczby strategicznych powództw zmierzających do stłumienia debaty publicznej (powództw typu SLAPP) oraz stosowanych w niektórych państwach członkowskich przepisach bezpieczeństwa umożliwiających postępowanie w trybie przyspieszonym, w których za przestępstwo uznaje się rozpowszechnianie wizerunków lub danych funkcjonariuszy organów ścigania, co utrudnia pracę dziennikarską i pociąganie do odpowiedzialności władz krajowych;

18. z zaniepokojeniem odnotowuje, że Komisja i OLAF uznały nadużycia finansowe w obszarze przetargów i udzielania zamówień publicznych za tendencję dominującą wśród oszustów; zauważa, że zmowy między osobami i organizacjami, wykorzystywanie sfałszowanych faktur, tworzenie fałszywych firm i referencji oraz przekierowywanie środków finansowych z ich pierwotnego przeznaczenia to powszechne formy oszustw w procedurach zamówień publicznych; zwraca uwagę, że przypadki nadużyć finansowych często mają charakter ponadnarodowy i mogą obejmować kilka krajów (zarówno z UE, jak i spoza niej), co utrudnia ich wykrywanie i zwalczanie; wyraża ubolewanie, że w wielu państwach członkowskich nie ma szczegółowych przepisów dotyczących przestępczości zorganizowanej; podkreśla, że terminowa współpraca między krajowymi organami ścigania jest kluczowym elementem skutecznej reakcji na przestępczość międzynarodową; apeluje do właściwych organów unijnych i krajowych o poprawę interoperacyjności systemów, co ułatwi

⁽¹⁾ Dz.U. L 305 z 26.11.2019, s. 17.

Środa, 15 grudnia 2021 r.

szybką wymianę informacji i usprawni współpracę oraz wspólne operacje zwalczania międzynarodowej przestępczości zorganizowanej; w związku z tym wzywa do wzmocnienia transnarodowego charakteru walki z oszustwami i do harmonizacji prawa karnego w państwach członkowskich w celu zwalczania przestępczości zorganizowanej, gdyż ma to zasadnicze znaczenie; zachęca Komisję do opracowania ram wspólnych przepisów, które pozwoliłyby państwom członkowskim na przeniesienie postępowania karnego do innego państwa członkowskiego w celu uniknięcia równoległych dochodzeń;

19. zwraca uwagę, że pandemia COVID-19 tworzy nowe możliwości dla oszustów i przestępczości zorganizowanej; z zaniepokojeniem odnotowuje, że Europol zaobserwował nasilenie działalności przestępczej związanej z pandemią COVID-19 w formie cyberprzestępczości, nadużyć finansowych i fałszerstwa, w tym fałszerstwa materiałów sanitarnych i środków ochrony indywidualnej; przywołuje, jako jeden z wielu szkodliwych przypadków, oszustwa i fałszywe oferty dotyczące szczepionek wykryte przez kraje UE, w ramach których oszuści próbowali sprzedać ponad 1,1 mld dawek szczepionek za całkowitą kwotę ponad 15,4 mld euro; podkreśla, że zagrożenie nielegalną sprzedażą fałszywych cyfrowych zaświadczeń COVID-19 szybko rośnie, czego liczne przykłady odnotowano w kilku państwach członkowskich;

20. wyraża zaniepokojenie oceną zawartą w sprawozdaniu o ochronie interesów finansowych UE, w którym stwierdzono, że w 2019 r. siedem państw członkowskich wykryło nadużycia finansowe związane z infrastrukturą zdrowotną, a także że infrastruktura zdrowotna została szczególnie dotknięta naruszeniami przepisów dotyczących zamówień publicznych; zwraca uwagę, że uzależnienie od procedur w zakresie zamówień publicznych w sytuacjach nadzwyczajnych w odpowiedzi na kryzys związany z COVID-19 mogło pogłębić te problemy; podkreśla, że procedury kryzysowe muszą spełniać te same standardy przejrzystości i rozliczalności, co procedury zwykłe; apeluje do Komisji i organów państw członkowskich o uzupełnienie tych procedur przez wykorzystanie narzędzi ograniczających ryzyko i koncentrowanie się na zapobieganiu, a także przez kompleksowe kontrole i nadzór ex post;

21. wyraża poważne zaniepokojenie prognozami Europolu, według których recesja gospodarcza będąca następstwem pandemii stworzy nowe możliwości dla rozwoju przestępczości zorganizowanej; ostrzega, że ze względu na to, iż przestępczość zorganizowana podąża za pieniędzmi, bezprecedensowy wzrost wydatków UE w kontekście planu odbudowy NextGenerationEU niesie za sobą duże ryzyko niewłaściwego wykorzystania środków przez przestępczość zorganizowaną; podkreśla, że temu bezprecedensowemu wzrostowi wydatków muszą towarzyszyć odpowiednie środki dla właściwych instytucji, które tworzą unijne i krajowe ramy walki z korupcją, nadużyciami finansowymi i przestępczością zorganizowaną; przypomina w związku z tym, że stosowanie nowych technologii, takich jak baza danych Arachne oraz system wczesnego wykrywania i wykluczania, powinno stać się obowiązkowym elementem wykonania budżetu UE; ponownie wzywa Radę do wyrażenia zgody na dodanie 40 stanowisk audytorskich w Trybunale Obrachunkowym oraz ponawia apel do OLAF-u i Prokuratury Europejskiej o przeznaczanie wystarczających środków na wykrywanie i ściganie działalności przestępczej wymierzonej w NextGenerationEU;

22. podkreśla, że przestępczość zorganizowana, w szczególności przestępczość typu mafijnego, już w przeszłości obierała za cel działalność w sektorze energii odnawialnej; ostrzega, że organizacje przestępcze aktywne w tym sektorze mogą z łatwością przechwycić fundusze przeznaczone na transformację ekologiczną, które stanowią znaczny odsetek środków z instrumentu NextGenerationEU;

23. z zaniepokojeniem odnotowuje czynniki ułatwiające przestępczość zorganizowaną, takie jak pranie pieniędzy, cyberprzestępczość, przestępstwa przeciwko wiarygodności dokumentów, podstawianie fikcyjnych właścicieli oraz wykorzystanie przedsiębiorstw „skrzynki pocztowych”; podkreśla, że powyższe działania wywierają wpływ na zdolność władz do skutecznego monitorowania, czy środki UE są wydawane zgodnie ze swoim przeznaczeniem;

Dane szacunkowe dotyczące skutków finansowych przestępczości zorganizowanej

24. wyraża zaniepokojenie, że zadanie polegające na oszacowaniu zakresu i krytyczności wpływu przestępczości zorganizowanej na budżet UE zostało wielokrotnie uznane za bardzo trudne, a nawet niemożliwe do zrealizowania, między innymi z powodu różnych definicji przestępczości zorganizowanej w państwach członkowskich i braku wiarygodnych szacunków w ramach oceny sytuacji, co komplikuje wysiłki na rzecz koordynowania działań oraz prowadzenia dochodzeń i ścigania w poszczególnych przypadkach; wyraża ubolewanie, że Komisja i organy krajowe nie dysponują wiedzą na temat skali, charakteru ani przyczyn nadużyć finansowych, a także że do tej pory nie przeprowadziły spójnej oceny niewykrytych przypadków nadużyć finansowych; podkreśla, że brak wiarygodnych szacunków uniemożliwia dokładną ocenę sytuacji, co utrudnia walkę z przestępczością zorganizowaną; apeluje do właściwych organów krajowych o usprawnienie gromadzenia danych i zwiększenie wiarygodności danych przekazywanych Komisji; apeluje do Komisji o koordynację działań i współpracę z organami państw członkowskich w celu przeprowadzenia kompleksowej ogólnounijnej oceny rzeczywistych rozmiarów, charakteru i przyczyn nadużyć finansowych, z udziałem właściwych agencji UE i we współpracy z partnerami z krajów sąsiadujących z UE;

Środa, 15 grudnia 2021 r.

25. zauważa, że w sprawozdaniu o ochronie interesów finansowych UE za 2019 r. wymieniono 514 przypadków nieprawidłowości związanych z nadużyciami finansowymi po stronie wydatków o wartości 381,4 mln euro oraz 425 przypadków nieprawidłowości związanych z nadużyciami finansowymi po stronie dochodów o całkowitej wartości 79,7 mln euro; podkreśla, że dane te nie odzwierciedlają rzeczywistej skali nadużyć finansowych, która prawdopodobnie jest znacznie większa; podkreśla ponadto, że nie wszystkie nadużycia finansowe są popełniane przez zorganizowane grupy przestępcze, szczególnie w obszarze wydatków, gdzie nadużycia finansowe są często popełniane przez osoby fizyczne lub przedsiębiorstwa, a nawet może to dotyczyć wysokich rangą urzędników państwowych lub rządowych;

26. zwraca uwagę, że, jak wynika z przeprowadzonych niedawno badań, infiltracja sektora udzielania zamówień publicznych w UE przez przestępczość zorganizowaną dotyczy od 2,7 do 3,6 % całkowitych wydatków; wyraża ubolewanie, że powyższe dane wskazują, iż w latach 2014–2020 mogło dojść do sprzeniewierzenia przez przestępczość zorganizowaną kwoty od 1,9 mld do 2,6 mld euro z Funduszy Spójności UE; zauważa, że choć ograniczenia w zakresie danych mają wpływ na wiarygodność tych szacunków, to dają one jednak obraz skali problemu;

27. z zaniepokojeniem podkreśla, że korupcja jest integralnym elementem niemal wszystkich działań organizacji przestępczych, stanowiącym poważne zagrożenie interesów finansowych UE, oraz że szacowana utrata PKB związana z korupcją wynosi od 170 do 990 mld EUR, przy czym UE ponosi koszty przekraczające 5 mld EUR rocznie tylko w związku z wydatkami wynikającymi z zamówień publicznych⁽¹²⁾;

28. wyraża ubolewanie, że według szacunków Europolu traci się rocznie od 40 do 60 mld euro na rzecz zorganizowanych grup przestępczych na skutek szczególnej formy oszustwa związanego z VAT, jakim jest wewnątrzspółnotowe oszustwo typu „znikający podmiot gospodarczy”; podkreśla, że większość strat z tytułu VAT ponoszą państwa członkowskie, jako że jedynie 0,3 % pobranego podatku VAT przekazuje się do budżetu UE; podkreśla jednak, że zasoby własne oparte na VAT stanowiły w 2019 r. 11,97 % całkowitych dochodów budżetowych UE, co wskazuje na to, że straty z tytułu VAT spowodowane przez działalność organizacji przestępczych wywierają poważny wpływ na dochody UE;

Środki audytu i kontroli przeciwko przestępczości zorganizowanej

29. wyraża ubolewanie, że Komisja stwierdziła braki w swoim sposobie gromadzenia i analizowania danych w zakresie zwalczania nadużyć finansowych, w stosowaniu przez państwa członkowskie systemów sprawozdawczości (takich jak system wczesnego wykrywania i wykluczania oraz baza danych Arachne) oraz w przepływie informacji; zauważa, że ustawodawstwo UE w zakresie wymiany informacji na temat przestępczości transgranicznej zaktualizowano dopiero niedawno i nie obejmuje ono wszystkich właściwych organów, co utrudnia skuteczną wymianę informacji między organami UE a państwami członkowskimi;

30. uznaje dyrektywę w sprawie zwalczania za pośrednictwem prawa karnego nadużyć na szkodę interesów finansowych Unii (dyrektywa PIF) za ważny krok w kierunku ochrony budżetu UE, jako że podaje ona wspólną definicję czynu zabronionego i niewłaściwego użycia środków pieniężnych, a także przewiduje ujednoczenie sankcji za przestępstwa na szkodę interesów finansowych UE; docenia fakt, że w dyrektywie określono jasne procedury w zakresie sprawozdawczości i prowadzenia dochodzeń, zdefiniowano monitorowanie ram zarządzania ryzykiem nadużyć finansowych oraz wsparto wykorzystanie przez państwa członkowskie informacji, baz danych i analiz danych; z zadowoleniem przyjmuje niedawną ocenę Komisji dotyczącą wdrożenia dyrektywy w sprawie ochrony interesów finansowych UE oraz fakt, że wszystkie państwa członkowskie zgłosiły pełną transpozycję tej dyrektywy⁽¹³⁾; wyraża jednak zaniepokojenie stopniem, w jakim dyrektywa została transponowana do prawa krajowego; przypomina, że Komisja zidentyfikowała problemy związane ze zgodnością w kilku państwach członkowskich; zauważa, że problemy te dotyczą m. in. definicji przestępstw („nadużycie finansowe naruszające interesy finansowe Unii”, „pranie pieniędzy”, „korupcja”, „sprzeniewierzenie”), odpowiedzialności osób prawnych i fizycznych oraz sankcji wobec nich, a także spoczywającego na państwach członkowskich obowiązku corocznego przekazywania Komisji danych statystycznych; zwraca się do państw członkowskich, by w pełni dostosowały przepisy krajowe do wymogów dyrektywy PIF, i apeluje do Komisji o ścisłe monitorowanie przestrzegania przepisów przez państwa członkowskie, gdyż właściwa transpozycja jest ważna, aby Prokuratura Europejska mogła prowadzić skuteczne dochodzenia i ścigać przestępstwa; wzywa Komisję do podjęcia wszelkich niezbędnych kroków w celu zagwarantowania prawidłowej i kompleksowej transpozycji, z możliwością wszczęcia postępowania w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego;

⁽¹²⁾ Rand Europe, 2016, *The Cost of Non-Europe in the area of Organised Crime and Corruption: Annex II: Corruption* [Koszt braku działań na poziomie europejskim w dziedzinie przestępczości zorganizowanej i korupcji – załącznik II: Korupcja].

⁽¹³⁾ Sprawozdanie Komisji dla Parlamentu Europejskiego i Rady z wdrażania dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1371 z dnia 5 lipca 2017 r. w sprawie zwalczania za pośrednictwem prawa karnego nadużyć na szkodę interesów finansowych Unii (COM(2021)0536).

Środa, 15 grudnia 2021 r.

31. z zadowoleniem przyjmuje utworzenie Prokuratury Europejskiej, której mandat obejmuje prowadzenie dochodzeń w sprawie przestępstw na szkodę budżetu UE, ich ściganie oraz doprowadzanie sprawców przed sąd, i uznaje ją za ważny element walki z nadużyciami finansowymi i przestępczością zorganizowaną w UE; wzywa do skutecznego finansowania działań i apeluje o odpowiedni przydział zasobów ludzkich dla Prokuratury Europejskiej; uważa rolę EPPO za szczególnie obiecującą w zwalczaniu przestępczości transgranicznej związanej z budżetem Unii, ponieważ władze krajowe w ściganie przestępstw są ograniczone granicami, a inne organy UE (takie jak Eurojust, Europol i OLAF) nie posiadają wymaganych uprawnień śledczych i prokuratorskich; zauważa, że główne cele mandatu EPPO zostały określone w dyrektywie PIF i obejmują zwalczanie nadużyć w wydatkach i dochodach UE, oszustw związanych z VAT, prania pieniędzy, korupcji i udziału w organizacjach przestępczych; podkreśla, że cele te mają kluczowe znaczenie w walce z przestępczością zorganizowaną, i wierzy, że EPPO będzie skutecznym narzędziem walki z organizacjami przestępczymi, które działają na szkodę budżetu UE; ubolewa, że pięć państw członkowskich nie przystąpiło jeszcze do Prokuratury Europejskiej, i wzywa je do podjęcia niezbędnych kroków w celu przystąpienia do EPPO; zanim to nastąpi, wzywa Komisję do zintensyfikowania nadzoru nad tymi państwami członkowskimi oraz ubolewa nad tym, że niektóre państwa, w szczególności Słowenia, nie nominowały delegowanych prokuratorów europejskich, oraz nad znacznymi opóźnieniami w tym zakresie w wielu innych państwach członkowskich; podkreśla, że poważnie osłabia to skuteczność i efektywność ogólnoeuropejskiego zwalczania przez EPPO przestępczości transgranicznej;

32. podkreśla potrzebę skuteczniejszego zwalczania przestępstw przeciwko środowisku o wymiarze transgranicznym, które mają wpływ na różnorodność biologiczną i zasoby naturalne, takich jak nielegalny handel roślinami i zwierzętami, nielegalne pozyskiwanie drewna i handel drewnem, a także nielegalny handel odpadami; wzywa Komisję, by zainicjowała rozszerzenie mandatu Prokuratury Europejskiej w celu objęcia nim transgranicznych przestępstw przeciwko środowisku;

33. ubolewa, że Komisja ustanowiła plan zatrudnienia dla EPPO, który nie pozwala na skuteczne wypełnianie jej mandatu; podkreśla, że aby EPPO mogła realizować główne zadanie, czyli walkę z przestępczością transgraniczną mającą wpływ na budżet UE, niezbędny jest odpowiedni personel; wyraża ubolewanie, że EPPO dysponuje obecnie niewystarczającą liczbą analityków poszczególnych spraw i śledczych finansowych, aby wspierać działalność prokuratorską delegowanych prokuratorów europejskich; ubolewa, że personel operacyjny EPPO koncentruje się obecnie głównie na rejestracji spraw, a nie na ich ściganie; wyraża ubolewanie, że EPPO poinformowała o pilnym braku dodatkowych wykwalifikowanych ekspertów prawnych i informatycznych, a także personelu administracyjnego, co uniemożliwia sprawne funkcjonowanie; podkreśla, że oprócz 2 tys. spraw rocznie EPPO ma do rozpatrzenia ponad 3 tys. spraw zaległych; wyraża zaniepokojenie, że obciążenie pracą EPPO wzrośnie jeszcze bardziej w nadchodzących latach w świetle bezprecedensowych kwot uruchomionych za pomocą Instrumentu na rzecz Odbudowy i Zwiększania Odporności (RRF) oraz przyspieszenia procedur udzielania zamówień w czasie kryzysu związanego z COVID-19; podkreśla, że przedstawiony przez Komisję plan zatrudnienia w EPPO na rok 2022 jest niewystarczający, aby zaradzić brakom wskazanym przez Prokuraturę; podkreśla, że gdy EPPO będzie w pełni funkcjonalna, korzyści z ochrony budżetu UE przekroczą jej koszty; stanowczo wzywa Komisję do zwiększenia budżetu i liczby wykwalifikowanego personelu do dyspozycji EPPO, tak aby mogła ona w pełni wykorzystać swój potencjał w walce z przestępczością;

34. z zadowoleniem przyjmuje komunikat Komisji w sprawie unijnej strategii zwalczania przestępczości zorganizowanej 2021–2025 oraz jej zamiar, by wzmocnić skuteczną i terminową wymianę informacji między organami UE a państwami członkowskimi, np. poprzez ulepszenie interoperacyjności systemów informacyjnych UE oraz zapewnienie połączenia odpowiednich baz danych w obrębie państw członkowskich; docenia zobowiązanie Komisji do usprawnienia współpracy organów ścigania i do pełnego wykorzystania potencjału istniejących narzędzi, takich jak europejska multidyscyplinarna platforma przeciwko zagrożeniom przestępczymi (EMPACT); z zadowoleniem przyjmuje zamiar Komisji, by ulepszyć wymianę informacji i współpracę między Europolem, Eurojustem i państwami niebędącymi członkami UE;

35. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że Komisja kładzie nacisk na zapobieganie przenikaniu przestępczości zorganizowanej do legalnej gospodarki, np. poprzez przegląd unijnych ram przeciwdziałania praniu pieniędzy oraz istniejących unijnych przepisów antykorupcyjnych; z zadowoleniem przyjmuje starania Komisji mające na celu dostosowanie organów ścigania do epoki cyfrowej;

36. zauważa, że pranie pieniędzy umożliwia przestępcom utrzymywanie zysków w tajemnicy oraz że oferowanie usług prania pieniędzy samo w sobie stało się dochodową działalnością organizacji przestępczych; podkreśla, że wpływa to znacząco na interesy finansowe Unii i państw członkowskich, ponieważ aż 98 % szacowanych dochodów z działalności przestępczej nie ulega konfiskacie i pozostaje do dyspozycji przestępców; uważa, że walka z praniem pieniędzy ma kluczowe znaczenie dla zapobiegania niewłaściwemu wykorzystywaniu funduszy przez organizacje przestępcze; jest głęboko zaniepokojony ustaleniami Europejskiego Trybunału Obrachunkowego⁽¹⁴⁾, zgodnie z którymi działania UE mające

⁽¹⁴⁾ Sprawozdanie specjalne Europejskiego Trybunału Obrachunkowego nr 13/2021: „Działania UE na rzecz zwalczania prania pieniędzy w sektorze bankowym pozostają rozproszone i nie są wdrażane w wystarczającym stopniu”.

Środa, 15 grudnia 2021 r.

na celu zapobieganie praniu pieniędzy są rozproszone i słabo skoordynowane, a istniejące ramy prawne są niespójne i wciąż jeszcze nie wdrożono ich w pełni we wszystkich państwach członkowskich, co może być wykorzystywane przez przestępców; wyraża uznanie dla Komisji za nowy pakiet legislacyjny mający na celu przegląd ram przeciwdziałania praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu, będący jednolitym zbiorem przepisów, który stanowi duży krok naprzód w walce z praniem pieniędzy i pozwoli na jednolite stosowanie przepisów w tej dziedzinie;

37. z zadowoleniem przyjmuje w szczególności propozycję utworzenia nowej agencji UE – Urzędu ds. Przeciwdziałania Praniu Pieniędzy (AMLA) – i podkreśla, że urząd ten musi dysponować odpowiednimi zasobami ludzkimi i finansowymi, aby osiągnąć pełną operacyjność; wyraża ubolewanie, że nie przewiduje się utworzenia AMLA do 2023 r. i że nie będzie on w pełni operacyjny do 2026 r.; podkreśla, że obecne kwestie dotyczące prania pieniędzy i finansowania terroryzmu mają charakter naglący i nie można tracić więcej czasu; wzywa Komisję, by przedstawiła konkretne środki pozwalające na rozwiązywanie obecnych problemów, zanim AMLA stanie się w pełni operacyjny;

38. z zadowoleniem przyjmuje ponadto nowe wnioski Komisji dotyczące kryptoaktywów, w dużej mierze nieuregulowanego sektora szeroko wykorzystywanego przez przestępczość zorganizowaną, która bezkarnie zarządza dużymi przepływami nielegalnych pieniędzy na rynku kryptowalut; przypomina, że anonimowość towarzysząca niektórym kryptowalutom prowadzi do wzrostu ich wykorzystania do celów niezgodnych z prawem; wzywa państwa członkowskie, by zachęcały przedsiębiorstwa zajmujące się kryptowalutami do wykorzystywania narzędzi analizy do oceny potencjalnej działalności przestępczej związanej z adresami przeznaczenia i adresami użytkowników oraz by zapewniały pełne stosowanie przez te przedsiębiorstwa przepisów w sprawie przeciwdziałania praniu pieniędzy, gdy użytkownicy wymieniają kryptowaluty na prawdziwą walutę; podkreśla, że kryptowaluty muszą podlegać tym samym organom nadzorczym, co waluty tradycyjne;

39. zauważa, że jednostki analityki finansowej (FIU) odgrywają istotną rolę w wykrywaniu przypadków transgranicznego prania pieniędzy i finansowania terroryzmu; zwraca uwagę, że w UE jednostki analityki finansowej działają na szczeblu krajowym oraz że Komisja uznała koordynację i wymianę informacji między krajowymi jednostkami analityki finansowej za niewystarczającą⁽¹⁵⁾; ubolewa, że istnieją różnice w ilości i rodzaju danych wymienianych między FIU; wskazuje, że utrudnia to współpracę między nimi, co z kolei negatywnie wpływa na zdolność FIU do wykrywania i ścigania przestępczości transgranicznej w odpowiednim czasie;

40. wyraża ubolewanie, że krajowe podejścia do zwalczania przestępczości zorganizowanej różnią się znacznie między poszczególnymi państwami członkowskimi pod względem ustawodawstwa, strategii oraz zdolności operacyjnej; zauważa, że jest to częściowo uwarunkowane różnym stopniem przyjęcia i wdrożenia ustawodawstwa UE; wyraża zaniepokojenie zróżnicowaną rolą i możliwościami jednostek koordynujących zwalczanie nadużyć finansowych (AFCOS) w państwach członkowskich, być może dlatego, że prawodawstwo UE nie precyzuje w wystarczającym stopniu ich mandatu, co komplikuje koordynację na szczeblu krajowym i unijnym; wyraża zaniepokojenie faktem, że zwalczanie nadużyć związanych ze środkami finansowymi UE zwykle nie jest traktowane priorytetowo w takim samym stopniu, jak nadużycia dotyczące wydatków krajowych; świadczy o tym fakt, że ponad połowa dochodzeń prowadzonych przez OLAF nie jest kontynuowana przez państwa członkowskie, a jeszcze mniej dochodzeń osiąga etap ścigania; wyraża głębokie ubolewanie, że niektóre państwa członkowskie stale nie wdrażają zaleceń OLAF-u po zakończeniu dochodzenia i nie wszczynają postępowań sądowych mających na celu odzyskanie zdefraudowanych środków finansowych UE; wzywa Komisję do skorzystania z przysługujących jej prerogatyw i podjęcia środków niezbędnych do zapewnienia terminowego i prawidłowego wdrożenia przepisów UE;

41. wyraża ubolewanie, że jak wskazują niedawne badania, niektóre państwa członkowskie nie przykładają równej wagi do nadużyć związanych ze środkami finansowymi UE i do nadużyć mających wpływ na wydatki krajowe; zauważa, że choć Komisja zachęcała państwa członkowskie do rozwinięcia krajowych strategii zwalczania nadużyć finansowych, to tylko 13 państw członkowskich tego dokonało, przy czym żadne z nich nie skorzystało z modelu przekazanego przez Komisję; z zaniepokojeniem odnotowuje, że te różnice występujące między państwami członkowskimi mogą prowadzić do pojawienia się przeszkód w skutecznej współpracy; w związku z tym wzywa Komisję, by podjęła bardziej zdecydowane działania w celu wprowadzenia przepisów zobowiązujących państwa członkowskie do zapobiegania oszustwom na szkodę UE;

⁽¹⁵⁾ Dokument roboczy służb Komisji SWD(2021)0190. Ocena skutków dołączona do pakietu dotyczącego przeciwdziałania praniu pieniędzy, 20.7.2021 r.

Środa, 15 grudnia 2021 r.

Wnioski

42. wzywa Komisję, by opracowała wspólne podejście na potrzeby oceny wpływu przestępczości zorganizowanej na fundusze EU i oceniła skuteczność środków wprowadzonych, aby rozwiązać ten problem we wszystkich państwach członkowskich; uważa, że terminowa, pełna i skuteczna wymiana informacji ma zasadnicze znaczenie i dlatego ponownie podkreśla znaczenie harmonizacji definicji, co pozwoli na uzyskanie porównywalnych danych między organami UE a państwami członkowskimi dla oszacowania wpływu działań przestępczości zorganizowanej na finanse UE oraz dla szybkiego działania w celu jej zwalczania;

43. wyraża zaniepokojenie, że obecnie obowiązujący system obejmujący zróżnicowane podejścia krajowe uniemożliwia skuteczne, transgraniczne podejście do rozwiązania problemu, co daje przestępcom możliwość kontynuowania działań bez ponoszenia odpowiedzialności; wzywa państwa członkowskie, aby ściśle współpracowały z organami UE oraz między sobą i aby w pełni wykorzystywały narzędzia i służby UE w walce przeciwko przestępczości zorganizowanej w celu zmaksymalizowania wymiany danych i ułatwienia operacji transgranicznych wymierzonych w przestępczość zorganizowaną działającą na szkodę budżetu UE;

44. wzywa państwa członkowskie i Komisję, aby rozwały bardziej spójne wykorzystanie wszelkich dostępnych narzędzi do wykrywania i zwalczania nadużyć finansowych, w szczególności platformy internetowej Arachne oraz systemu wczesnego wykrywania i wykluczania; podkreśla, że interoperacyjność Arachne, systemu wczesnego wykrywania i wykluczania oraz instytucjonalnych i krajowych baz danych ma kluczowe znaczenie dla zapewnienia skutecznej wymiany informacji, która ma na celu zapobieganie nadużyciom finansowym na szkodę budżetu UE oraz ich identyfikację; wyraża ubolewanie, że Arachne oraz system wczesnego wykrywania i wykluczania mają obecnie ograniczony zakres, a państwa członkowskie nie mają pełnej wiedzy na ich temat i nie w pełni z nich korzystają; podkreśla w związku z tym, że system wczesnego wykrywania i wykluczania obejmuje fundusze zarządzane bezpośrednio i pośrednio, ale nie fundusze w ramach zarządzania dzielonego, chociaż te ostatnie stanowią około 80 % wydatków UE; wzywa Komisję, aby objęła te fundusze systemem wczesnego wykrywania i wykluczania; ponawia swój apel do Komisji, w szczególności zaś do państw członkowskich w Radzie, o wprowadzenie obowiązku korzystania z Arachne; oczekuje od Komisji ponownej oceny ram wymiany danych między instytucjami UE i z państwami członkowskimi w celu zmaksymalizowania stopnia skutecznej wymiany informacji, z zapewnieniem przestrzegania wymogów dotyczących ochrony danych;

45. wzywa Komisję, by wspierała państwa członkowskie przez zapewnienie organom krajowym szkoleń mających na celu przekazanie im wiedzy niezbędnej, aby jak najskuteczniej i zgodnie z normami UE w zakresie sprawozdawczości korzystać z narzędzi takich jak system wczesnego wykrywania i wykluczania oraz Arachne; zwraca się do Komisji, by we współpracy z państwami członkowskimi przeanalizowała trudności, jakie napotykają władze krajowe podczas korzystania z systemu wczesnego wykrywania i wykluczania oraz Arachne, oraz by wydała konkretne zalecenia i poprawiła istniejące ogólne wytyczne, a także ułatwiła korzystanie z tych narzędzi; wyraża ubolewanie, że niektóre państwa członkowskie są przeciwne korzystaniu z tych narzędzi w obawie przed zwiększonym obciążeniem biurokratycznym; podkreśla, że narzędzia te, jeśli są odpowiednio zintegrowane, mogą w istocie ograniczyć biurokrację; apeluje do państw członkowskich o ponowne rozważenie stanowiska w tej sprawie, a do Komisji o niestrudzone promowanie zalet systemu wczesnego wykrywania i wykluczania oraz systemu Arachne wśród państw członkowskich; apeluje o wprowadzenie programów szkoleniowych na temat przeciwdziałania praniu pieniędzy, umożliwiających władzom wykrywanie ryzyka potencjalnych nadużyć przed wypłatą środków, szczególnie na temat zasady „znaj swojego klienta” i nieujawnionego zaangażowania osób zajmujących eksponowane stanowiska polityczne w dotacje, projekty i subwencje w ramach WPR;

46. wyraża przekonanie, że rozporządzenie w sprawie wspólnych przepisów⁽¹⁶⁾, które ustanawia wspólne zasady mające zastosowanie do europejskich funduszy strukturalnych i inwestycyjnych, Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego Plus i Funduszu Spójności, jest kolejnym ważnym elementem zapobiegania niewłaściwemu wykorzystywaniu środków finansowych UE przez przestępczość zorganizowaną;

47. podkreśla, że ważnym krokiem w kierunku zwalczania przestępczości zorganizowanej jest uczynienie jej mniej opłacalną; przywołuje w tym kontekście działania prowadzone przez OLAF, którego dochodzenia stanowią kluczowe narzędzie walki z nadużyciami finansowymi; wyraża ubolewanie, że odsetek aktów oskarżenia wniesionych w następstwie zaleceń OLAF-u dla państw członkowskich jest niski i wykazuje tendencję spadkową, gdyż zmniejszył się z 53 % w latach 2007–2014 do 37 % w latach 2016–2020; zauważa ponadto, że stopień, w jakim kwoty finansowe, których odzyskanie się zaleca, są faktycznie odzyskiwane, nie został oceniony w ostatnich latach, a najnowsza ocena obejmująca lata 2002–2016 wskazuje, że stopień odzysku wynosi 30 %; wzywa OLAF i Komisję, aby zbadały przyczyny leżące u podstaw tego zjawiska, a także wzywa państwa członkowskie, aby wypełniły prawny obowiązek odzyskania środków finansowych oraz ściśle

⁽¹⁶⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/1060 z dnia 24 czerwca 2021 r. ustanawiające wspólne przepisy dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego Plus, Funduszu Spójności, Funduszu na rzecz Sprawiedliwej Transformacji i Europejskiego Funduszu Morskiego, Rybackiego i Akwakultury, a także przepisy finansowe na potrzeby tych funduszy oraz na potrzeby Funduszu Azyłu, Migracji i Integracji, Funduszu Bezpieczeństwa Wewnętrznego i Instrumentu Wsparcia Finansowego na rzecz Zarządzania Granicami i Polityki Wizowej (Dz.U. L 231 z 30.6.2021, s. 159).

Środa, 15 grudnia 2021 r.

współpracowały z organami Unii, aby zapewnić, że środki wykorzystywane przez przestępczość zorganizowaną niezgodnie z ich przeznaczeniem będą skutecznie odzyskiwane, gdyż szacuje się, że aż 98 % dochodów z przestępstwa nie jest konfiskowanych i pozostaje do dyspozycji przestępców; wzywa OLAF, by gromadził informacje na temat stopy odzysku w następstwie swoich zaleceń finansowych oraz by publikował te informacje w swoich sprawozdaniach rocznych; uważa, że zdecydowane działania mające na celu odzyskanie środków, w tym zajęcie zapobiegawcze oraz zajęcie równowartości mienia uzyskanego na drodze przestępstwa, mogą zniechęcić organizacje przestępcze do popełniania oszustw na szkodę UE i chronić jej interesy finansowe; apeluje do państw członkowskich o zwiększenie wskaźnika konfiskaty środków finansowych związanych z nadużyciami i położenie większego nacisku na środki zapobiegawcze; zwraca się do Komisji, by rozważyła możliwość uzupełnienia obecnego fragmentarycznego podejścia do odzyskiwania aktywów o ogólnounijny organ odpowiedzialny za zapewnienie terminowego i skutecznego odzyskiwania środków finansowych UE;

48. jest zdania, że zapobieganie nadużyciom finansowym i zwalczanie takich nadużyć popełnianych przez zorganizowane grupy przestępcze powinno być priorytetem instytucji zarządzających, certyfikujących i audytowych, a także przedmiotem specjalistycznych dochodzeń finansowych; uważa, że walka ze zorganizowanymi grupami przestępczymi wymaga również udoskonalenia przepisów i środków zamrażania i konfiskaty mienia, w tym, w stosownych przypadkach, czasowego zajęcia mienia o równowartości korzyści pochodzących z przestępstwa, aby zapobiec przekazaniu lub zbyciu tych korzyści przed zakończeniem postępowania karnego; przypomina, że bezwzględnie należy dokładać wszelkich starań, aby odzyskiwać środki skradzione UE; zdecydowanie popiera zwiększenie skuteczności dochodzeń w celu rozbicia struktur przestępczości zorganizowanej i podkreśla, że organy ścigania muszą wyprzedzać przestępców, którzy coraz częściej posługują się nowymi technologiami i wykorzystują każdą okazję do rozszerzenia swojej nielegalnej działalności, zarówno w internecie, jak i poza nim;

o

o o

49. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie i Komisji.

Środa, 15 grudnia 2021 r.

P9_TA(2021)0502

Zapobieganie korupcji, nieprawidłowym wydatkom i niewłaściwemu wykorzystywaniu funduszy unijnych i krajowych w przypadku funduszy pomocy w sytuacjach nadzwyczajnych i obszarów wydatków kryzysowych

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 15 grudnia 2021 r. w sprawie oceny środków mających na celu zapobieganie korupcji, nieprawidłowym wydatkom i niewłaściwemu wykorzystywaniu funduszy unijnych i krajowych w przypadku funduszy pomocy w sytuacjach nadzwyczajnych i obszarów wydatków kryzysowych (2020/2222(INI))

(2022/C 251/04)

Parlament Europejski,

- uwzględniając art. 310, 317 i 325 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
- uwzględniając Kartę praw podstawowych Unii Europejskiej,
- uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/23/UE z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie udzielania koncesji ⁽¹⁾,
- uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/24/UE z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie zamówień publicznych, uchylającą dyrektywę 2004/18/WE ⁽²⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 14 lutego 2017 r. w sprawie roli demaskatorów w ochronie interesów finansowych UE ⁽³⁾,
- uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1371 z dnia 5 lipca 2017 r. w sprawie zwalczania za pośrednictwem prawa karnego nadużyć na szkodę interesów finansowych Unii (dyrektywa PIF) ⁽⁴⁾,
- uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/843 z dnia 30 maja 2018 r. zmieniającą dyrektywę (UE) 2015/849 w sprawie zapobiegania wykorzystywaniu systemu finansowego do prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu oraz zmieniającą dyrektywy 2009/138/WE i 2013/36/UE ⁽⁵⁾,
- uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) 2018/1046 z dnia 18 lipca 2018 r. w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii, zmieniające rozporządzenia (UE) nr 1296/2013, (UE) nr 1301/2013, (UE) nr 1303/2013, (UE) nr 1304/2013, (UE) nr 1309/2013, (UE) nr 1316/2013, (UE) nr 223/2014 i (UE) nr 283/2014 oraz decyzję nr 541/2014/UE, a także uchylające rozporządzenie (UE, Euratom) nr 966/2012 ⁽⁶⁾,
- uwzględniając sprawozdanie OLAF za 2019 r. ⁽⁷⁾ oraz sprawozdanie roczne z działalności Komitetu Nadzoru OLAF za 2019 r.,
- uwzględniając sprawozdanie specjalne Europejskiego Trybunału Obrachunkowego nr 01/2019 zatytułowane „Zwalczanie nadużyć finansowych w wydatkowaniu środków UE – konieczne jest podjęcie działań”,
- uwzględniając sprawozdanie specjalne Europejskiego Trybunału Obrachunkowego nr 06/2019 zatytułowane „Zwalczanie nadużyć finansowych w wydatkowaniu środków UE w obszarze spójności – instytucje zarządzające powinny usprawnić wykrywanie, reagowanie i koordynację działań”,

⁽¹⁾ Dz.U. L 94 z 28.3.2014, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 94 z 28.3.2014, s. 65.

⁽³⁾ Dz.U. C 252 z 18.7.2018, s. 56.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 198 z 28.7.2017, s. 29.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 156 z 19.6.2018, s. 43.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 193 z 30.7.2018, s. 1.

⁽⁷⁾ OLAF, „Dwudzieste sprawozdanie Europejskiego Urzędu ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych za okres od 1 stycznia do 31 grudnia 2019 r.”, 2020 r.

Środa, 15 grudnia 2021 r.

- uwzględniając przegląd Europejskiego Trybunału Obrachunkowego nr 06/2020 zatytułowany „Zagrożenia, wyzwania i szanse związane z gospodarczą odpowiedzią UE na kryzys wywołany przez pandemię COVID-19”,
- uwzględniając Grupę Państw przeciwko Korupcji (GRECO) i jej 21. sprawozdanie ogólne z działalności (2020 r.),
- uwzględniając badanie zatytułowane „Public Integrity for an Effective COVID-19 Response and Recovery” [„Uczciwość w sektorze publicznym na rzecz skutecznej reakcji na COVID-19 i naprawy gospodarczej”], opublikowane przez OECD w kwietniu 2020 r.,
- uwzględniając badanie zatytułowane „Corruption in the times of Pandemia” [„Korupcja w dobie pandemii”], opublikowane w maju 2020 r. ⁽⁸⁾,
- uwzględniając sprawozdanie Komisji dla Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 3 września 2020 r. zatytułowane „31. sprawozdanie roczne dotyczące ochrony interesów finansowych Unii Europejskiej i zwalczania nadużyć finansowych (2019 r.)” (COM(2020)0363) oraz towarzyszące mu dokumenty robocze służb Komisji ⁽⁹⁾,
- uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/2221 z dnia 23 grudnia 2020 r. zmieniające rozporządzenie (UE) nr 1303/2013 w odniesieniu do zasobów dodatkowych i przepisów wykonawczych w celu zapewnienia pomocy na wspieranie kryzysowych działań naprawczych w kontekście pandemii COVID-19 i jej skutków społecznych oraz przygotowanie do ekologicznej i cyfrowej odbudowy gospodarki zwiększającej jej odporność (REACT-EU) ⁽¹⁰⁾,
- uwzględniając instrument wsparcia w sytuacjach nadzwyczajnych,
- uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/241 z dnia 12 lutego 2021 r. ustanawiające Instrument na rzecz Odbudowy i Zwiększania Odporności ⁽¹¹⁾,
- uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/523 z dnia 24 marca 2021 r. ustanawiające Program InvestEU i zmieniające rozporządzenie (UE) 2015/1017 ⁽¹²⁾,
- uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/785 z dnia 29 kwietnia 2021 r. ustanawiające Unijny program zwalczania nadużyć finansowych i uchylające rozporządzenie (UE) nr 250/2014 ⁽¹³⁾,
- uwzględniając art. 5 ust. 3 Traktatu o Unii Europejskiej oraz Protokół (nr 2) w sprawie stosowania zasad pomocniczości i proporcjonalności,
- uwzględniając opinię Trybunału Obrachunkowego nr 4/2020 w sprawie wniosku 2020/0101 (COD) dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającego rozporządzenie (UE) nr 1303/2013 w odniesieniu do nadzwyczajnych zasobów dodatkowych i przepisów wykonawczych w ramach celu „Inwestycje na rzecz wzrostu i zatrudnienia”, aby zapewnić pomoc na wspieranie kryzysowych działań naprawczych w kontekście pandemii COVID-19 i przygotowania do ekologicznej i cyfrowej odbudowy gospodarki zwiększającej jej odporność (REACT-EU), oraz zmienionego wniosku 2018/0196 (COD) dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającego wspólne przepisy dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego Plus, Funduszu Spójności, Funduszu na rzecz Sprawiedliwej Transformacji i Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego, a także przepisy finansowe na potrzeby tych funduszy oraz na potrzeby Funduszu Azylu i Migracji, Funduszu Bezpieczeństwa Wewnętrznego i Instrumentu na rzecz Zarządzania Granicami i Wiz ⁽¹⁴⁾,

⁽⁸⁾ Gallego, J., Prem, M. i Vargas, J.F., „Corruption in the times of Pandemia”, maj 2020 r.

⁽⁹⁾ SWD(2020)0156, SWD(2020)0157, SWD(2020)0158, SWD(2020)0159 i SWD(2020)0160.

⁽¹⁰⁾ Dz.U. L 437 z 28.12.2020, s. 30.

⁽¹¹⁾ Dz.U. L 57 z 18.2.2021, s. 17.

⁽¹²⁾ Dz.U. L 107 z 26.3.2021, s. 30.

⁽¹³⁾ Dz.U. L 172 z 17.5.2021, s. 110.

⁽¹⁴⁾ Dz.U. C 272 z 17.8.2020, s. 1.

Środa, 15 grudnia 2021 r.

- uwzględniając komunikat prasowy Europolu z dnia 5 czerwca 2020 r. zatytułowany „Europol launches the European Financial and Economic Crime Centre” [„Europol uruchamia Europejski Ośrodek ds. Przemoczości Gospodarczej i Finansowej”]⁽¹⁵⁾,
 - uwzględniając komunikat prasowy Europolu z dnia 12 kwietnia 2021 r. zatytułowany „Serious and organised crime in the EU: A corrupting influence” [„Poważna i zorganizowana przemoczość w UE: korumpujący wpływ”]⁽¹⁶⁾,
 - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 29 kwietnia 2021 r. w sprawie zabójstwa Daphne Caruany Galizii i praworządności na Malcie⁽¹⁷⁾,
 - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 7 lipca 2021 r. w sprawie ochrony interesów finansowych UE – zwalczanie nadużyć finansowych – sprawozdanie roczne za 2019 r.⁽¹⁸⁾,
 - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 10 czerwca 2021 r. w sprawie prowadzonej obecnie przez Komisję i Radę oceny krajowych planów odbudowy i zwiększania odporności⁽¹⁹⁾,
 - uwzględniając art. 54 Regulaminu,
 - uwzględniając opinię przedstawioną przez Komisję Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Kontroli Budżetowej (A9-0320/2021),
- A. mając na uwadze, że przestępstwa finansowe i gospodarcze dotyczą nielegalnych czynów popełnianych przez osobę lub grupę osób w celu uzyskania korzyści ekonomicznych lub zawodowych oraz że zalicza się do nich między innymi korupcję, nadużycia finansowe, przymus, zmnowę, utrudnianie działań, pranie pieniędzy i finansowanie terroryzmu;
- B. mając na uwadze, że spowodowany pandemią COVID-19 kryzys w dziedzinie zdrowia publicznego, w połączeniu z następującą po nim kryzysową sytuacją gospodarczą i niepokojami społecznymi, zmusił UE i organy publiczne w państwach członkowskich do zapewnienia dodatkowego finansowania lub zaangażowania się w zarządzanie nim oraz znacznego i szybkiego zwiększenia wydatków;
- C. mając na uwadze, że Instrument na rzecz Odbudowy i Zwiększania Odporności z pulą środków finansowych wynoszącą ponad 670 mld EUR oraz REACT-EU, ze środkami finansowymi w kwocie ponad 50 mld EUR, są potężnymi narzędziami mającymi pomóc państwom UE w odbudowie ich gospodarek; mając na uwadze, że już wiosną 2020 r. w ramach polityki spójności zapewniono na reagowanie w sytuacjach nadzwyczajnych pomoc w wysokości 11,2 mld EUR na wsparcie przedsiębiorstw, 7,6 mld EUR w ramach realokacji środków UE na działania w dziedzinie zdrowia i 4,1 mld EUR na bezpośrednie wsparcie dla pracowników;
- D. mając na uwadze, że w dniu 2 kwietnia 2020 r., w ramach reakcji UE na wybuch pandemii COVID-19, Komisja zaproponowała uruchomienie instrumentu wsparcia w sytuacjach nadzwyczajnych;
- E. mając na uwadze, że decyzja o jego uruchomieniu została podjęta przez samą Radę, bez udziału Parlamentu zgodnie z przepisami dotyczącymi uruchomienia wsparcia określonymi w art. 2 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2016/369 („rozporządzenie w sprawie instrumentu wsparcia w sytuacjach nadzwyczajnych”)⁽²⁰⁾;
- F. mając na uwadze, że NextGenerationEU jest tymczasowym narzędziem służącym odbudowie, którego wartość sięga około 800 mld EUR w cenach bieżących, ustanowionym w celu wsparcia procesu odbudowy UE po pandemii koronawirusa oraz pomocy w budowaniu bardziej zielonej, bardziej cyfrowej i odporniejszej Europy;
- G. mając na uwadze, że ze względu na pilny charakter kryzysu w wielu miejscach zapewniono większą elastyczność przepisów postępowania o udzielenie zamówienia oraz środków kontroli w celu przyspieszenia realizacji tych zamówień;

⁽¹⁵⁾ <https://www.europol.europa.eu/newsroom/news/europol-launches-european-financial-and-economic-crime-centre>

⁽¹⁶⁾ <https://www.europol.europa.eu/newsroom/news/serious-and-organised-crime-in-eu-corrupting-influence>

⁽¹⁷⁾ Teksty przyjęte, P9_TA(2021)0148.

⁽¹⁸⁾ Teksty przyjęte, P9_TA(2021)0337.

⁽¹⁹⁾ Teksty przyjęte, P9_TA(2021)0288.

⁽²⁰⁾ Dz.U. L 70 z 16.3.2016, s. 1.

Środa, 15 grudnia 2021 r.

- H. mając na uwadze, że plany reagowania nie uwzględniają w wystarczającym stopniu kwestii zarządzania ani problemu, jakim są nielegalne działania, takie jak korupcja i nadużycia finansowe, jak również środków służących unikaniu nieprawidłowości niezwiązanych z nadużyciami finansowymi;
- I. mając na uwadze, że kryzys stwarza okazje do licznych naruszeń uczciwości i może prowadzić do nasilenia się takich zjawisk, jak nadużycia i korupcja, a także nieprawidłowości niezwiązane z nadużyciami finansowymi, zwłaszcza w przypadku zamówień publicznych i pakietów bodźców gospodarczych, jak również w organizacjach publicznych;
- J. mając na uwadze, że według Trybunału Obrachunkowego zapobieganiu nadużyciom finansowym nie poświęcono wystarczająco wiele uwagi, a Komisja nie ma wyczerpujących informacji na temat skali, charakteru i przyczyn nadużyć finansowych; mając na uwadze, że oficjalne statystyki dotyczące wykrytych nadużyć finansowych nie są kompletne, a Komisja nie przeprowadziła dotychczas żadnej oceny niewykrytych nadużyć finansowych ⁽²¹⁾;
- K. mając na uwadze, że korupcja stanowi poważne zagrożenie w sferach prywatnej i publicznej oraz wywiera nieproporcjonalny wpływ na grupy znajdujące się w najtrudniejszej sytuacji, ponieważ powoduje zmniejszenie zasobów, co zagraża długoterminowemu wzrostowi, ochronie socjalnej i sprawiedliwemu dostępowi do usług publicznych (w tym opieki zdrowotnej, edukacji i wymiaru sprawiedliwości), a wszystko to osłabia zaufanie publiczne, zwiększa nierówności społeczne i podważa podstawowe wartości Unii; mając na uwadze, że konieczne jest lepsze zrozumienie przyczyn korupcji, aby móc skutecznie walczyć z tym zjawiskiem;
- L. mając na uwadze, że w UE działa coraz więcej zorganizowanych grup przestępczych, często o zasięgu transgranicznym; mając na uwadze, że zjawisko to staje się coraz bardziej złożone, wraz z pojawieniem się nowych rynków przestępczych i nowych sposobów działania w wyniku globalizacji i nowych technologii, co umożliwia im działanie z dowolnego miejsca na świecie i w dowolnym czasie;
- M. mając na uwadze, że technologia daje nowe możliwości w zakresie wykrywania i monitorowania, zmniejszając obciążenie śledczych i umożliwiając opracowanie inteligentniejszych środków egzekwowania prawa;
- N. mając na uwadze, że integralność unijnego systemu finansowego zależy od przejrzystości podmiotów o charakterze korporacyjnym oraz innych podmiotów prawnych, trustów i podobnych porozumień prawnych;
- O. mając na uwadze, że Komisja podjęła szereg działań w celu przeciwdziałania zagrożeniom związanym z korupcją i niewłaściwym wykorzystaniem funduszy w Unii, w tym poczyniła postępy w zakresie wniosków ustawodawczych dotyczących przeciwdziałania praniu pieniędzy, ochrony sygnalistów, zamówień publicznych i europejskiego mechanizmu praworządności;
- P. mając na uwadze, że zgodnie z najnowszym sprawozdaniem Transparency International i ośrodka współpracującego ze Światową Organizacją Zdrowia (WHO CC) ⁽²²⁾ Komisja Europejska – stosując preredagowanie w celu ukrycia elementów tekstu w umowach zakupu z wyprzedzeniem – nie respektuje w pełni własnych zobowiązań dotyczących przejrzystości i międzynarodowych zasad „dobrych praktyk” w zakresie przejrzystości zamówień publicznych; mając na uwadze, że Komisja jest jednak prawnie zobowiązana do przestrzegania przepisów rozporządzenia finansowego oraz że konieczna jest lepsza i udoskonalona struktura szybszego reagowania Komisji na przyszłe kryzysy;
- Q. mając na uwadze, że ograniczenie korupcji wymaga odpowiedzialności rządu za reformy, wsparcia publicznego, zaangażowania politycznego, współpracy międzynarodowej oraz wspólnych wysiłków społeczeństwa obywatelskiego i sektora prywatnego;
- R. mając na uwadze, że w sytuacji wysokich oczekiwań, silnej presji i bezprecedensowo dużych wydatków odpowiedzialność za sprostanie temu wyzwaniu spoczywa na urzędnikach publicznych, którzy potrzebują odpowiedniego wsparcia, aby poradzić sobie zarówno z podwyższonymi standardami zawodowymi, jak i nowymi trudnościami w wypełnianiu ich misji; mając również na uwadze, że urzędnicy niekoniecznie muszą natychmiast zdawać sobie sprawę z tego, że w danych sytuacjach występuje konflikt interesów;
- S. mając na uwadze, że istnieją dowody na to, iż profesjonalizacja i odpowiednie wynagrodzenie w dziedzinie zamówień publicznych pozytywnie wpływają na powstrzymanie się urzędników publicznych od korupcji ⁽²³⁾;

⁽²¹⁾ Zwalczenie nadużyć finansowych w wydatkowaniu środków UE –konieczne jest podjęcie działań (europa.eu)

⁽²²⁾ <http://ti-health.org/wp-content/uploads/2021/05/For-Whose-Benefit-Transparency-International.pdf>

⁽²³⁾ <https://dspace.library.uu.nl/handle/1874/309580>

Środa, 15 grudnia 2021 r.

T. mając na uwadze, że obrany w traktacie lizbońskim kierunek służy wzmocnieniu roli Parlamentu Europejskiego, aby zapewnić większą spójność, kontrolę parlamentarną i demokratyczną rozliczalność;

U. mając na uwadze, że walka z korupcją ma zasadnicze znaczenie dla ochrony interesów finansowych UE oraz dla utrzymania zaufania obywateli do instytucji europejskich;

1. przyznaje, że ostatnie kryzysy potwierdziły potrzebę zdolności do uruchamiania inwestycji i koncentracji wsparcia finansowego już w pierwszych latach wychodzenia z kryzysu; jest świadomy, że w czasach kryzysu zasoby trzeba udostępniać szybko i w gwałtownie zmieniających się okolicznościach; zauważa, że znaczna ilość dodatkowych zasobów, które mają zostać wydane w krótkim czasie, zwiększa presję na systemy kontroli; podkreśla jednak, że szybkiemu uruchomieniu środków i szybkiemu przyjęciu aktów prawnych muszą towarzyszyć odpowiednie środki administracyjne; zwraca uwagę, że presja związana z udzielaniem pomocy i chęć wykorzystania zasobów w jak najkrótszym czasie może zwiększać ryzyko korupcji, nadużyć finansowych i innych nieprawidłowości, a taka sytuacja wymaga skutecznych środków zapobiegawczych i procedur zarządzania kontrolą; przypomina, że wszystkie postępowania o udzielenie zamówień muszą być zgodne z najwyższymi standardami otwartości, przejrzystości i rozliczalności;

2. wzywa Komisję i państwa członkowskie do uwzględnienia w swoich odpowiednich strategiach antykorupcyjnych ukierunkowanych środków dotyczących wydatkowania funduszy publicznych w czasach kryzysu; podkreśla w związku z tym, że przepisy dotyczące ochrony interesów finansowych Unii mają zastosowanie w równym stopniu również w przypadku wsparcia w sytuacjach nadzwyczajnych i instrumentów wsparcia w sytuacjach nadzwyczajnych, takich jak CRII, CRII+, REACT-EU i Instrument na rzecz Odbudowy i Zwiększania Odporności (RRF);

3. zwraca uwagę na istotną rolę środków zapobiegawczych w przewidywaniu ryzyka korupcji w sytuacjach kryzysowych i w skutecznym reagowaniu na takie ryzyko, a także we wzmacnianiu polityki antykorupcyjnej i polityki uczciwości, jak również organów, które je realizują, a tym samym w poprawie ogólnego sprawowania rządów; uważa zatem, że w związku z kryzysem spowodowanym pandemią COVID-19 w nadchodzących latach będziemy kłaść większy nacisk na sprawowanie rządów ze względu na wzmożone starania mające przeciwdziałać niszczącym skutkom i kosztom pandemii dla ludzi i gospodarek;

4. uważa, że praworządność jest podstawowym warunkiem zgodności z zasadą należytego zarządzania finansami w odniesieniu do funduszy pomocy w sytuacjach nadzwyczajnych w ramach budżetu UE; przypomina, że praworządność obowiązuje przez cały czas, również w czasach kryzysu, a środki nadzwyczajne muszą zapewniać zgodność z zasadami praworządności oraz proporcjonalności i konieczności, a także być ograniczone w czasie i regularnie kontrolowane pod kątem ich wpływu;

5. podkreśla, że sytuacje nadzwyczajne, zwłaszcza kryzysy w zakresie zdrowia i bezpieczeństwa, mają również wpływ na funkcjonowanie organów publicznych i stwarzają możliwości naruszeń w odniesieniu do uczciwości, co może prowadzić do niewłaściwego wykorzystania funduszy i korupcji w czasie, gdy zasoby publiczne są już pod presją; zachęca Komisję do zajęcia się odpornością instytucji UE w takich sytuacjach, aby chronić fundusze pomocy w sytuacjach nadzwyczajnych;

6. ponownie podkreśla, że potrzeba zwiększyć ogólną przejrzystość środowiska gospodarczego i finansowego Unii, ponieważ zapobieganie przestępstwom gospodarczym i finansowym nie będzie skuteczne, dopóki przestępcy będą mogli ukrywać swoje czyny za pomocą nieprzejrzystych struktur;

7. podkreśla w związku z tym, że UE – zarówno jej instytucje, jak i państwa członkowskie – nie może sobie pozwolić na utratę cennych zasobów nawet w najlepszych czasach, a tym bardziej w trakcie pandemii i po jej zakończeniu;

8. docenia wszystkie wysiłki podjęte przez Komisję w celu zwiększenia reform w zakresie przejrzystości, kontroli i walki z korupcją w państwach członkowskich za pomocą jej wzmocnionego zestawu narzędzi w zakresie praworządności; wyraża jednak zaniepokojenie, że wdrażanie tych reform napotkało w niektórych państwach członkowskich pewien opór, który w większości przypadków można wytłumaczyć lukami legislacyjnymi lub instytucjonalnymi, a w bardzo szczególnych przypadkach tym, że wpływają one na osobiste interesy twórców prawa i urzędników państwowych odpowiedzialnych za ich egzekwowanie; podkreśla, że należy zapobiegać wszelkiemu faktycznemu lub potencjalnemu konfliktowi interesów, który dotyka prawodawców i urzędników państwowych oraz że państwa członkowskie muszą wprowadzić solidne ramy antykorupcyjne;

9. przypomina, że należy dolożyć większych starań w zakresie kontroli ex ante w odniesieniu do identyfikowalności funduszy, zwłaszcza w przypadkach, gdy takie kontrole i oceny zostały przeprowadzone w ramach środków nadzwyczajnych; przypomina, że rządy i inne władze publiczne potrzebują skutecznej i przejrzystej sprawozdawczości, niezależnych audytów ex post i procedur rozliczalności, a także otwartych kanałów komunikacji ze społeczeństwem obywatelskim i sektorem prywatnym, aby zagwarantować, że pieniądze i środki rzeczywiście pomagają osobom, które najbardziej ich potrzebują; zwraca uwagę na znaczenie dostarczania społeczeństwu aktualnych, przejrzystych i wiarygodnych informacji w sytuacjach kryzysowych;

Środa, 15 grudnia 2021 r.

10. podkreśla kluczową rolę organizacji społeczeństwa obywatelskiego i dziennikarzy śledczych w demaskowaniu korupcji; ubolewa w związku z tym, że w czasie pandemii COVID-19 kilka państw członkowskich przyjęło środki utrudniające publiczny dostęp do dokumentów oraz że pracownicy mediów doświadczyli trudności i nieuzasadnionych odmów, a także nacisków i gróźb związanych z dostępem do dokumentów publicznych; uważa, że istotne jest, aby obywatele byli informowani i angażowali się w walkę z korupcją oraz byli w pełni chronieni przed negatywnymi konsekwencjami osobistymi i zawodowymi, zwłaszcza w przypadku sygnalizowania nieprawidłowości; ponownie podkreśla w związku z tym potrzebę szybkiego wdrożenia dyrektywy (UE) 2019/1937 w sprawie ochrony sygnalistów;

11. zwraca uwagę, że uczestnictwo obywateli w publicznym procesie decyzyjnym jest kluczowe dla skutecznego reagowania w sytuacjach nadzwyczajnych; wzywa państwa członkowskie do opracowania kompleksowych planów zarządzania kryzysowego w celu przygotowania się na podobne sytuacje w przyszłości oraz do uwzględnienia zabezpieczenia roli społeczeństwa obywatelskiego jako strażnika publicznego; przypomina, że publiczny dostęp do dokumentów w formacie nadającym się do odczytu maszynowego jest kluczowym elementem zapewnienia przejrzystości i kontroli wydatków publicznych; apeluje do Komisji o zapewnienie odpowiednich platform sprzyjających zaangażowaniu i przypomina o istniejących możliwościach zgłaszania domniemych przypadków nadużyć finansowych do Prokuratury Europejskiej (EPPO) i Europejskiego Urzędu ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych (OLAF);

12. zauważa, że w trakcie kryzysu gospodarczego, kryzysu bezpieczeństwa lub kryzysu związanego ze zdrowiem rządy mają tendencję do uelastyczniania procedur dotyczących udzielania zamówień, aby szybko reagować na taki kryzys; podkreśla, że unijna dyrektywa w sprawie zamówień publicznych umożliwia już znacznie szybsze procedury, które są również mniej uciążliwe pod względem administracyjnym, oraz że rządy państw członkowskich powinny zarządzać tymi procedurami w ramach obowiązujących wymogów prawnych; podkreśla, że jakiegokolwiek złagodzeniu procedur i środkom upraszczającym, które mogą być konieczne w sytuacjach kryzysowych w celu uniknięcia kosztownych błędów i nieprawidłowości niezwiązanych z nadużyciami finansowymi, wynikającymi ze złożoności przepisów, powinny towarzyszyć konkretne wytyczne i szczegółowa kontrola za pomocą mechanizmów ex post;

13. z zadowoleniem przyjmuje skoordynowane i zdecydowane działania na szczeblu UE, których wynikiem jest przyjęcie szerokiego pakietu inicjatyw – NextGenerationEU – ukierunkowanych na skutki pandemii COVID-19 mającej destrukcyjny wpływ na zdrowie obywateli i na przedsiębiorstwa w całej UE; podkreśla jednak, że bezprecedensowy wzrost finansowania unijnego jest podatny na zwiększone ryzyko korupcji i nadużyć finansowych oraz wiąże się z dodatkowymi wyzwaniami w zakresie monitorowania i rozliczalności; wzywa Komisję i państwa członkowskie do wzmocnienia i wdrożenia skutecznej polityki antykorupcyjnej;

14. przypomina – w celu zapewnienia przejrzystości, rozliczalności i efektywności wydatków UE – o znaczeniu systemów monitorowania i audytu w ramach funduszy objętych zarządzaniem dzielonym; przypomina, że Parlament odgrywa zasadniczą rolę w kontrolowaniu pakietu stymulacyjnego i że Komisja musi go regularnie informować o wdrażaniu tego pakietu;

15. zauważa, że RRF⁽²⁴⁾, kluczowy instrument NextGenerationEU, umożliwia państwom członkowskim dotacji (w wysokości do 312 mld EUR) i pożyczek (w wysokości do 360 mld EUR)⁽²⁵⁾ na inwestycje publiczne i reformy mające na celu wyeliminowanie słabości strukturalnych i zwiększenie odporności gospodarek państw członkowskich, skupiając się na zrównoważonej transformacji, transformacji cyfrowej, spójności gospodarczej, społecznej i terytorialnej, odporności instytucjonalnej i Europejskim filarze praw socjalnych;

16. z zadowoleniem przyjmuje przekazanie Komisji uprawnień do ustanowienia w drodze aktu delegowanego tabeli wyników w celu ścisłego monitorowania realizacji planów odbudowy i zwiększania odporności państw członkowskich;

17. przypomina, że tabela wyników posłuży jako podstawa dialogu na temat odbudowy i zwiększania odporności oraz że Komisja powinna ją aktualizować co dwa lata; wzywa w związku z tym Komisję do zapewnienia dokładnego i ścisłego monitorowania postępów w osiąganiu wyznaczonych celów pośrednich i wartości docelowych, zgodnie z rozporządzeniem ustanawiającym Instrument na rzecz Odbudowy i Zwiększania Odporności (RRF), na podstawie ustalonych wspólnych wskaźników i metodologii sprawozdawczej; przypomina ponadto, że RRF podlega warunkom gwarantującym przejrzyste wykorzystanie wypłaconych środków finansowych i powinien zapobiegać korupcji lub nadużyciom finansowym, podwójnemu finansowaniu lub konfliktom interesów, oraz uważa, że kontrole należy rozszerzyć również na koszty faktycznie poniesione przez beneficjentów końcowych; z zadowoleniem przyjmuje fakt, że dzięki Parlamentowi Europejskiemu państwa członkowskie są obecnie zobowiązane do dostarczania informacji o odbiorcach końcowych;

⁽²⁴⁾ <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/PL/TXT/?uri=CELEX%3A32021R0241>

⁽²⁵⁾ Obie możliwości według cen z 2018 r.

Środa, 15 grudnia 2021 r.

18. zachęca władze unijne i krajowe do uwzględniania wkładu władz lokalnych i regionalnych przy opracowywaniu i wdrażaniu środków nadzwyczajnych i służących odbudowie;
19. zauważa, że w swojej rezolucji w sprawie opinii Parlamentu na temat prowadzonej obecnie przez Komisję i Radę oceny krajowych planów odbudowy i zwiększania odporności Parlament nalegał na dużą przejrzystość i rozliczalność ze strony Komisji, państw członkowskich i wszystkich partnerów wykonawczych w procesie wdrażania;
20. wzywa Komisję do dokładnego monitorowania potencjalnych zagrożeń dla interesów finansowych UE oraz do niedokonywania jakichkolwiek płatności, jeżeli nie zostaną osiągnięte kamienie milowe związane ze środkami służącymi zapobieganiu korupcji i nadużyciom finansowym, a także ich wykrywaniu i eliminowaniu; wzywa ponadto Komisję do niezwłocznego informowania władz budżetowych o wszystkich sytuacjach, w których środki nie są wypłacane z powodu zarzutów dotyczących niewłaściwego wykorzystania środków, korupcji, nadużyć finansowych lub naruszenia praworządności oraz w których państwa członkowskie nie dysponują wystarczającymi systemami zwalczania nadużyć finansowych;
21. jest zdania, że trzeba dążyć do należytego zarządzania finansami i nie należy przedkładać absorpcji, pozostającej istotnym celem, nad kwestie związane z wynikami i efektywnością kosztową oraz unijną wartością dodaną programów, a w przypadku nieprawidłowości należy zapewnić odzyskanie środków za pomocą korekt finansowych;
22. wzywa państwa członkowskie, aby uwzględniły oceny ryzyka korupcji na wszystkich etapach opracowywania i realizacji programów w obszarze bodźców gospodarczych i dotacji; zauważa, że sytuacjami, w których występuje takie ryzyko, należy zajmować się kompleksowo, stosując w miarę możliwości podejście obejmujące całą administrację rządową;
23. jest zdania, że większa przejrzystość, w połączeniu z technologią i nauką o danych, ma zasadnicze znaczenie w zapobieganiu i ograniczaniu korupcji; w związku z tym apeluje do Komisji i państw członkowskich o pełne wykorzystywanie dostępnych narzędzi, takich jak system wczesnego wykrywania i wykluczania (EDES), Arachne i system zarządzania nieprawidłowościami (IMS), aby skutecznie i efektywnie identyfikować problematyczne podmioty gospodarcze i powiązane z nimi osoby prywatne (lub fizyczne), zarówno w ramach zarządzania bezpośredniego, jak i pośredniego;
24. podkreśla dodatkowe korzyści, jakie wymiana informacji może przynieść w odniesieniu do zwalczania korupcji; wzywa Komisję i państwa członkowskie do dopilnowania, by odbywało się to za pomocą cyfrowego, interoperacyjnego i znormalizowanego systemu gromadzenia danych, oraz zachęca państwa członkowskie do wymiany informacji zarówno między sobą, jak i z Komisją i właściwymi organami UE (w szczególności z Europejskim Trybunałem Obrachunkowym, OLAF-em, Prokuraturą Europejską i Europollem), zwłaszcza w sytuacjach kryzysowych, w celu usprawnienia gromadzenia danych, zwiększenia skuteczności kontroli i zabezpieczenia odzyskania niewłaściwie wykorzystanych środków;
25. podkreśla, że kluczowe znaczenie ma wiedza na temat podmiotów korzystających z funduszy UE, aby zapobiegać korupcji, nieprawidłowym wydatkom i niewłaściwemu wykorzystywaniu funduszy; wyraża ubolewanie, że obecnie dane służące do identyfikowania podmiotów gospodarczych i ich beneficjentów rzeczywistych nie są łatwo dostępne lub w ogóle nie są dostępne⁽²⁶⁾; uważa, że utworzenie jednej, interoperacyjnej bazy danych zawierającej informacje na temat bezpośrednich i końcowych beneficjentów dotacji UE stanowiłoby ważny krok w kierunku zaradzenia tej sytuacji;
26. zaznacza, że beneficjenci muszą być identyfikowalni we wszystkich państwach członkowskich i niezależnie od funduszy, w tym zarówno tych objętych zarządzaniem bezpośrednim, jak i dzielonym; podkreśla, że baza danych powinna ograniczać się do niezbędnych informacji oraz że informacje mogą być publikowane zgodnie z utrwalonym orzecznictwem Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej (TSUE); wzywa państwa członkowskie do współpracy z Komisją w celu stworzenia takiej jednej, scentralizowanej bazy danych umożliwiającej śledzenie przepływów środków pieniężnych z UE;
27. kładzie nacisk na potrzebę wzmocnienia systemu wczesnego wykrywania i wykluczania oraz jego zakresu w kontekście zbliżającego się ukierunkowanego przeglądu rozporządzenia finansowego; wzywa Komisję do rozszerzenia zakresu systemu wczesnego wykrywania i wykluczania na fundusze objęte zarządzaniem dzielonym przy należytych poszanowaniu zasad proporcjonalności i adekwatności;

⁽²⁶⁾ Badanie pt. „The Largest 50 Beneficiaries in each EU Member State of CAP and Cohesion Funds” [„50 największych beneficjentów w każdym państwie członkowskim UE w ramach wspólnej polityki rolnej i Funduszu Spójności”], Parlament Europejski, Dyrekcja Generalna ds. Polityki Wewnętrznej, Departament Tematyczny ds. Budżetu, maj 2021 r.

Środa, 15 grudnia 2021 r.

28. ubolewa, że OLAF i Europejski Trybunał Obrachunkowy nie mają pełnego dostępu do narzędzia oceny ryzyka Arachne i muszą w każdym przypadku zwracać się o dostęp do obliczeń ryzyka Arachne, co komplikuje proces wymiany informacji, a tym samym utrudnia wykrywanie pojawiających się wzorców ryzyka i reagowanie na nie; uważa, że konieczne jest znalezienie rozwiązania w zakresie przyznania OLAF-owi i Europejskiemu Trybunałowi Obrachunkowemu dostępu do narzędzia analizy ryzyka Arachne; jest zdania, że włączenie Arachne do krajowych systemów zarządzania i kontroli powinno być obowiązkowe dla wszystkich instytucji zarządzających;

29. wzywa Komisję, aby przeprowadziła ocenę reakcji na pandemię COVID-19 na kilku frontach, w tym w odniesieniu do zapobiegawczych środków antykorupcyjnych, analizy dowodów empirycznych oraz wskaźnika absorpcji wniosków o płatność, zbadała, czy korupcja wpłynęła na wynik tej oceny i czy uczciwość została zachowana bądź podważona, oraz aby przedstawiła Parlamentowi sprawozdania z głównych ustaleń w celu umożliwienia mu (jako organowi udzielającemu absolutorium) włączenie do absolutorium za rok 2020 specjalnego rozdziału poświęconego funduszom pomocy w sytuacjach nadzwyczajnych i wydatkom związanym z kryzysami;

30. ubolewa, że Komisja w szerokim zakresie wykorzystuje narzędzie redakcyjne w celu ukrycia części zapisów umów zakupu z wyprzedzeniem; podkreśla, że niezależnie od wrażliwości informacji takie szczegóły są ważne dla poprawy rozliczalności i globalnej reakcji na wirusa; wzywa Komisję, aby w odpowiedzi na przyszłe kryzysy lepiej zajęła się aspektami przejrzystości i rozliczalności, przyczyniając się w ten sposób do zwiększenia zaufania publicznego, ożywienia debaty publicznej i promowania wartości UE; zauważa, że Komisja stosuje art. 38 ust. 3 lit. d) rozporządzenia finansowego, odnosząc się do przypadku, w którym ujawnienie danych grozi naruszeniem interesów handlowych odbiorców, i apeluje o proporcjonalność skutecznej kontroli i pełną rozliczalność za wykorzystanie zasobów na rzecz interesu publicznego;

31. uważa, że gdyby odpowiednie dane dotyczące zamówień publicznych zostały upublicznione do analizy oraz były swobodnie i łatwo dostępne, w otwartym i znormalizowanym formacie, wraz z danymi dotyczącymi wyroków sądowych i rejestrów przedsiębiorstw, mogłoby to znacznie ułatwić zapobieganie potencjalnym przypadkom korupcji i ich wykrywanie; jest zatem zdania, że odpowiednie informacje dotyczące wszystkich umów w sprawie zamówień publicznych (z wykorzystaniem środków publicznych) powinny być publicznie dostępne i publikowane na specjalnej stronie internetowej przy minimalnej redakcji tekstu oraz pełnej zgodności z przepisami dotyczącymi ochrony danych i innymi wymogami prawnymi;

32. zauważa, że zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2016/369 z dnia 15 marca 2016 r. w sprawie udzielania wsparcia w sytuacjach nadzwyczajnych na terenie Unii decyzję o uruchomieniu instrumentu wsparcia w sytuacjach nadzwyczajnych ma podjąć Rada na podstawie wniosku Komisji; krytykuje jednak, że mimo silnych powiązań z budżetem UE uruchomienie instrumentu wsparcia w sytuacjach nadzwyczajnych nastąpiło bez pełnego poszanowania i przestrzegania prerogatyw Parlamentu jako organu budżetowego i ostatecznego nadzorca budżetu UE;

33. ubolewa, że mimo kilku prób uzyskania jasnego obrazu sytuacji Komisja Budżetowa i Komisja Kontroli Budżetowej nie mają dostępu do odpowiednich danych dotyczących środków UE wydanych w ramach instrumentu wsparcia w sytuacjach nadzwyczajnych na finansowanie umów zakupu z wyprzedzeniem, wynoszących około 2,5 mld EUR w przypadku sześciu takich umów;

34. przyznaje, że umowa dotycząca wspólnego udzielania zamówień⁽²⁷⁾ umożliwia państwom członkowskim, EOG i innym krajom wspólne negocjowanie lepszych warunków dostaw sprzętu medycznego; wzywa Komisję do dokonania oceny, z myślą o ustanowieniu dobrych praktyk na wypadek przyszłego kryzysu, skuteczności i efektywności umowy dotyczącej wspólnego udzielania zamówień oraz zapasów sprzętu medycznego w ramach rescEU; wzywa ponadto Komisję do wprowadzenia solidnych i przejrzystych ram unijnych w zakresie zamówień publicznych dotyczących pełnego lub częściowego zaangażowania środków z budżetu UE, które to ramy uwzględniłyby kompleksową kontrolę ze strony Parlamentu, zwłaszcza w odniesieniu do głównych obszarów wydatków związanych z kryzysem gospodarczym, kryzysem bezpieczeństwa lub kryzysem zdrowotnym;

35. wzywa Komisję do zaproponowania przeglądu rozporządzenia finansowego zawierającego solidną podstawę prawną do obowiązkowego wykorzystywania otwartych i ustandaryzowanych danych dotyczących zamówień publicznych, a także wzywa do uczynienia systemów informatycznych kontroli budżetowej obowiązkowymi, publicznymi i interoperacyjnymi z krajowymi bazami danych;

36. apeluje do Komisji i państw członkowskich o współpracę na rzecz przyjęcia solidnych krajowych strategii zwalczania nadużyć finansowych, które to strategie przyniosą korzyści w postaci koordynacji działań wielu podmiotów oraz zapewnienia optymalizacji zasobów i uwzględnienia wszystkich obszarów zainteresowania (wydatki w ramach zarządzania pośredniego i dzielonego, fundusze krajowe itp.); zauważa, że do końca 2020 r. 14 państw członkowskich przyjęło krajowe strategie zwalczania nadużyć finansowych, a 5 uruchomiło procedury w tym celu; zauważa, że stanowi to

(27) https://ec.europa.eu/health/security/preparedness_response_pl

Środa, 15 grudnia 2021 r.

postęp w porównaniu z 2019 r., ale ubolewa, że wciąż nie wszystkie państwa członkowskie przyjęły krajowe strategie zwalczania nadużyć finansowych lub zamierzają to zrobić; wyraża zaniepokojenie, że istniejące strategie różnią się pod względem zakresu i głębi oraz wymagają aktualizacji w tym względzie;

37. wzywa państwa członkowskie do harmonizacji i dostosowania swoich standardów oraz wzywa Komisję do wszczęcia postępowania w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego przeciwko państwom członkowskim, które tego odmówiły; wzywa Komisję do wspierania państw członkowskich w ulepszaniu ich strategii w celu zapewnienia istnienia solidnych krajowych strategii zwalczania nadużyć finansowych w całej Unii;

38. uważa, że ważne jest, aby Komisja w swoim przyszłym sprawozdaniu na temat praworządności oceniła nie tylko istnienie, lecz także również skuteczność krajowych strategii zwalczania nadużyć finansowych; jest ponadto zdania, że przyszłe sprawozdania na temat praworządności powinny opierać się na dobrych praktykach i zawierać zalecenia dla poszczególnych krajów dotyczące sposobów rozwiązania stwierdzonych problemów lub zaradzenia naruszeniom, w tym – w stosownych przypadkach – terminy ich wdrożenia oraz punkty odniesienia do celów monitorowania; uważa, że należy również przeanalizować środki przyjęte w odpowiedzi na pandemię COVID-19, które mają wpływ na praworządność;

39. przypomina, że ochrona interesów finansowych Unii jest sprawą najwyższej wagi i konieczne są ciągle intensywne działania na wszystkich szczeblach;

40. podkreśla potrzebę współpracy między Prokuraturą Europejską a innymi organami UE, takimi jak Eurojust, Europol i OLAF, w celu prowadzenia postępowań przygotowawczych i ścigania karnego w ramach odpowiednich mandatów/kompetencji; podkreśla kluczową rolę wspomnianych instytucji i organów w sytuacjach nadzwyczajnych i kryzysowych w walce z tymi, którzy nieuczciwie korzystają z funduszy UE, i przyjmuje w związku z tym do wiadomości uzgodnienia robocze podpisane między nimi; podkreśla, że skuteczna współpraca jest możliwa wyłącznie wtedy, gdy organy UE mają poparcie polityczne i są wyposażone w wystarczające zasoby ludzkie i finansowe;

41. krytykuje to, że Komisja zignorowała wezwanie Parlamentu do zwiększenia planu zatrudnienia Prokuratury Europejskiej i nie wdrożyła porozumienia zawartego w toku postępowania pojednawczego w 2020 r.; ponownie podkreśla potrzebę zwiększenia zasobów i personelu Prokuratury Europejskiej i OLAF-u w celu ułatwienia walki z korupcją, nadużyciami finansowymi, nieprawidłowymi wydatkami i niewłaściwym wykorzystywaniem funduszy;

42. ostrzega, że zorganizowane grupy przestępcze działają niezależnie od istnienia granic i coraz częściej uzyskują mienie w państwach członkowskich innych niż te, w których głównie działają, oraz w państwach trzecich;

43. wzywa do zwiększenia skutecznej współpracy międzynarodowej w zakresie gromadzenia dowodów, wzajemnego uznawania, doręczania dokumentów oraz konfiskaty i zamrażania mienia w celu zapewnienia właściwym organom środków umożliwiających śledzenie, zamrażanie i konfiskatę dochodów z przestępstwa oraz zarządzanie nimi; wzywa zatem Komisję do wspierania i promowania ogólnounijnej harmonizacji definicji przestępstw korupcyjnych, a także do lepszego wykorzystania istniejących zbiorów danych i metodyki do opracowywania nowych definicji w celu uzyskania danych porównawczych z całej UE na temat rozpatrywania przypadków korupcji;

44. wzywa do ściślejszej współpracy między przedstawicielami organów krajowych a OLAF-em w celu zapewnienia należytego uwzględnienia dochodzeń prowadzonych w związku z nadużyciami finansowymi ze szkodą dla budżetu UE;

45. podkreśla, że Grupa Państw przeciwko Korupcji (GRECO) wydała kompleksowe zalecenia dla państw członkowskich dotyczące wykorzystania środków publicznych w sytuacjach kryzysowych i nadzwyczajnych; wzywa wszystkie państwa członkowskie do pełnego wdrożenia tych zaleceń, co zwiększy przejrzystość i rozliczalność; w tym względzie z zadowoleniem przyjmuje możliwość przystąpienia UE do GRECO w charakterze pełnoprawnego członka;

46. z zadowoleniem przyjmuje pakiet wniosków ustawodawczych przedstawiony przez Komisję w celu wzmocnienia unijnych przepisów dotyczących przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu; wzywa do skutecznego i spójnego wdrożenia przyszłych ram przewidujących sytuacje nadzwyczajne, w których stabilność i bezpieczeństwo w UE mogą być zagrożone;

47. z niepokojem odnotowuje wniosek Europolu, że przestępcy to cyfrowi tubylcy, co oznacza, że praktycznie każda działalność przestępcza obejmuje obecnie pewien element internetowy, a wiele przestępstw w pełni przeniosło się do sieci; wyraża zaniepokojenie, że nowe technologie umożliwiają również dalsze popełnianie tradycyjnych przestępstw w nietradycyjny sposób, z dowolnego miejsca na świecie i w dowolnym czasie; wzywa Komisję i państwa członkowskie do poczynienia zdecydowanych inwestycji i silnego zaangażowania politycznego w sprostanie tym nowym wyzwaniom;

Środa, 15 grudnia 2021 r.

48. jest zdania, że postępy w dziedzinie sztucznej inteligencji są dla sektora publicznego ogromną szansą na wykrywanie nadużyć finansowych i zapobieganie im, na przykład poprzez wzmocnienie centralnych zdolności analitycznych Komisji, ponieważ narzędzia informatyczne mogą z łatwością gromadzić, łączyć i analizować niezbędne dane oraz wykrywać potencjalne nieprawidłowości, nadużycia finansowe i korupcję; wzywa Komisję i państwa członkowskie do wprowadzenia w życie jednego zintegrowanego, interoperacyjnego systemu informacji i monitorowania, w tym jednolitego narzędzia do eksploracji danych i punktowej oceny ryzyka, w celu uzyskania dostępu do odpowiednich danych i ich analizy, oraz zwiększenia wiarygodności kontroli z myślą o powszechnym zastosowaniu, w tym przy pomocy Instrumentu Wsparcia Technicznego;

49. zauważa, że gromadzenie danych dotyczących podmiotów ostatecznie korzystających, bezpośrednio lub pośrednio, z finansowania unijnego w ramach zarządzania dzielonego oraz projektów i reform wspieranych przez RRF, w tym danych dotyczących beneficjentów rzeczywistych odbiorców środków, jest niezbędne do zapewnienia skutecznych kontroli i audytów, a zasady związane z gromadzeniem i przetwarzaniem takich danych powinny być zgodne z obowiązującymi przepisami o ochronie danych;

50. podkreśla korzyści wynikające z cyfrowych ksiąg wieczystych dla przejrzystości własności oraz zapobiegania korupcji i jej zwalczania; z zadowoleniem przyjmuje inicjatywy Komisji mające na celu wdrożenie takich programów w całej UE; wzywa władze krajowe do współpracy z Komisją na rzecz szerokiego wdrożenia tych programów;

51. jest zdania, że scentralizowany system informacji i monitorowania powinien obejmować wymogi dotyczące zamówień publicznych wraz z ogólnounijnymi, publicznie dostępnymi danymi w rozbiciu na kraje, aby wykonawcy i instytucje zamawiające systematycznie przekazywali konkretne dane o projekcie, postępach w realizacji głównych etapów oraz bezpośrednich i ostatecznych beneficjentach (w znormalizowanym formacie); uważa, że należy stworzyć taki system w celu ułatwienia gromadzenia, interoperacyjności i przetwarzania danych na szczeblu UE oraz zapewnienia skutecznych kontroli i audytów; podkreśla, że system ten powinien ograniczać się do niezbędnych informacji oraz że powinna istnieć możliwość publikowania informacji zgodnie z utrwalonym orzecznictwem TSUE; zwraca jednak uwagę, że można wprowadzić poziom pośredni na szczeblu krajowym (tj. zdecentralizowany punkt zbierania danych), aby ułatwić proces gromadzenia danych, uwzględniając różnice językowe i cechy lokalne (takie jak obowiązki regionalne);

52. sugeruje wykorzystanie systemów ujawniania informacji finansowych/majątkowych w celu zapobiegania korupcji, jej wykrywania, prowadzenia dochodzeń w sprawie korupcji i/lub jej ścigania, aby promować rozliczalność i zwiększać świadomość wśród urzędników publicznych, a tym samym unikać konfliktu interesów;

53. uważa, że platformy danych mogą wzmocnić mechanizmy nadzoru i poprawić skuteczną wymianę informacji z innymi departamentami rządowymi;

54. wierzy w korzyści płynące z profesjonalizacji i odpowiednich wynagrodzeń w dziedzinie zamówień publicznych, a mianowicie w to, że posiadanie wyspecjalizowanego, dobrze wyszkolonego i dobrze opłacanego personelu zajmującego się zamówieniami publicznymi, który dzieli się swoim doświadczeniem, wiedzą i badaniami (rynkowymi), również ponad granicami państw członkowskich, jest pozytywną praktyką, którą należy wdrożyć wraz z innymi technikami zapobiegania korupcji;

55. zachęca państwa członkowskie do właściwego wykorzystania funduszy i programów UE; wzywa organy krajowe do współpracy z OLAF-em w celu umożliwienia szkoleń pracowników dotyczących różnych rodzajów nadużyć finansowych, tendencji, zagrożeń i ryzyka w tym obszarze, a także zjawiska korupcji i innych nielegalnych działań mających wpływ na interesy finansowe UE;

56. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie i Komisji.

Środa, 15 grudnia 2021 r.

P9_TA(2021)0503

Wdrożenie dyrektywy w sprawie charakterystyki energetycznej budynków

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 15 grudnia 2021 r. w sprawie wdrożenia dyrektywy w sprawie charakterystyki energetycznej budynków (2021/2077(INI))

(2022/C 251/05)

Parlament Europejski,

- uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 194,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 17 września 2020 r. w sprawie maksymalizacji potencjału w zakresie efektywności energetycznej zasobów budowlanych w UE ⁽¹⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 21 stycznia 2021 r. w sprawie powszechnego dostępu do godnych i przystępnych cenowo mieszkań ⁽²⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 19 maja 2021 r. w sprawie strategii europejskiej na rzecz integracji systemów energetycznych ⁽³⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 19 maja 2021 r. w sprawie europejskiej strategii w zakresie wodoru ⁽⁴⁾,
- uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/31/UE z dnia 19 maja 2010 r. w sprawie charakterystyki energetycznej budynków ⁽⁵⁾ („dyrektywa w sprawie charakterystyki energetycznej budynków”),
- uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/27/UE z dnia 25 października 2012 r. w sprawie efektywności energetycznej, zmiany dyrektyw 2009/125/WE i 2010/30/UE oraz uchylenia dyrektyw 2004/8/WE i 2006/32/WE ⁽⁶⁾ („dyrektywa w sprawie efektywności energetycznej”),
- uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/94/UE z dnia 22 października 2014 r. w sprawie rozwoju infrastruktury paliw alternatywnych ⁽⁷⁾, a także jej planowany przegląd,
- uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/631 z dnia 17 kwietnia 2019 r. określające normy emisji CO₂ dla nowych samochodów osobowych i dla nowych lekkich pojazdów użytkowych ⁽⁸⁾ oraz wnioszek Komisji z dnia 14 lipca 2021 r. dotyczący zmiany rozporządzenia (UE) 2019/631 w odniesieniu do zaostrzenia wspomnianych norm zgodnie z ambitniejszymi celami klimatycznymi Unii (COM(2021)0556),
- uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/1119 z 30 czerwca 2021 r. w sprawie ustanowienia ram na potrzeby osiągnięcia neutralności klimatycznej i zmiany rozporządzeń (WE) nr 401/2009 i (UE) 2018/1999 (Europejskie prawo o klimacie) ⁽⁹⁾,
- uwzględniając zalecenie Komisji (UE) 2019/786 z dnia 8 maja 2019 r. w sprawie renowacji budynków ⁽¹⁰⁾,
- uwzględniając zalecenie Komisji (UE) 2019/1019 z dnia 7 czerwca 2019 r. w sprawie modernizacji budynków ⁽¹¹⁾,

⁽¹⁾ Dz.U. C 385 z 22.9.2021, s. 68.

⁽²⁾ Dz.U. C 456 z 10.11.2021, s. 145.

⁽³⁾ Teksty przyjęte, P9_TA(2021)0240.

⁽⁴⁾ Teksty przyjęte, P9_TA(2021)0241.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 153 z 18.6.2010, s. 13.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 315 z 14.11.2012, s. 1.

⁽⁷⁾ Dz.U. L 307 z 28.10.2014, s. 1.

⁽⁸⁾ Dz.U. L 111 z 25.4.2019, s. 13.

⁽⁹⁾ Dz.U. L 243 z 9.7.2021, s. 1.

⁽¹⁰⁾ Dz.U. L 127 z 16.5.2019, s. 34.

⁽¹¹⁾ Dz.U. L 165 z 21.6.2019, s. 70.

Środa, 15 grudnia 2021 r.

- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 11 grudnia 2019 r. w sprawie Europejskiego Zielonego Ładu (COM(2019)0640) oraz rezolucję Parlamentu Europejskiego z 15 stycznia 2020 r. ⁽¹²⁾ w tej sprawie,
 - uwzględniając komunikat Komisji z dnia 11 marca 2020 r. zatytułowany „Nowy plan działania UE dotyczący gospodarki o obiegu zamkniętym na rzecz czystszej i bardziej konkurencyjnej Europy” (COM(2020)0098),
 - uwzględniając komunikat Komisji z dnia 14 października 2020 r. zatytułowany „Fala renowacji na potrzeby Europy – ekologizacja budynków, tworzenie miejsc pracy, poprawa jakości życia” (COM(2020)0662),
 - uwzględniając komunikat Komisji z dnia 9 grudnia 2020 r. zatytułowany „Strategia na rzecz zrównoważonej i inteligentnej mobilności – europejski transport na drodze ku przyszłości” (COM(2020)0789),
 - uwzględniając komunikat Komisji z dnia 6 lipca 2021 r. w sprawie strategii dotyczącej finansowania transformacji w stronę gospodarki zrównoważonej (COM(2021)0390),
 - uwzględniając dokument roboczy służb Komisji z dnia 25 marca 2021 r. zatytułowany „Wstępna analiza długoterminowych strategii renowacji 13 państw członkowskich” (SWD(2021)0069),
 - uwzględniając ostatnio opublikowany pakiet „Gotowi na 55”,
 - uwzględniając art. 54 Regulaminu, a także art. 1 ust. 1 lit. e) decyzji Konferencji Przewodniczących z 12 grudnia 2002 r. w sprawie procedury udzielania zgody na sporządzenie sprawozdań z własnej inicjatywy i załącznik 3 do tej decyzji,
 - uwzględniając opinię przedstawioną przez Komisję Transportu i Turystyki,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Przemysłu, Badań Naukowych i Energii (A9-0321/2021),
- A. mając na uwadze, że budynki odpowiadają za 36 % całkowitych emisji gazów cieplarnianych, oraz mając na uwadze, że sektor renowacji budynków jest jednym z kluczowych obszarów umożliwiających ograniczenie emisji gazów cieplarnianych i osiągnięcie celów UE w zakresie neutralności klimatycznej, efektywności energetycznej i Europejskiego Zielonego Ładu;
- B. mając na uwadze, że zasadniczym elementem każdej przekonującej strategii będą gruntowne i gruntowne etapowe renowacje 210 milionów istniejących budynków, ponieważ są one najbardziej niewydajne pod względem energetycznym, zaś 110 milionów budynków potencjalnie wymaga renowacji ⁽¹³⁾;
- C. mając na uwadze, że w 2019 r. 6 % gospodarstw domowych w UE nie było w stanie opłacić rachunków za media; mając na uwadze, że efektywność energetyczna budynków może mieć pozytywny wpływ na zwalczanie ubóstwa energetycznego;
- D. mając na uwadze, że obecne tempo renowacji budynków jest bardzo niskie i wynosi około 1 % rocznie, a wskaźnik gruntownych renowacji kształtuje się na poziomie 0,2 % rocznie; mając na uwadze, że programy renowacji nie zawsze obejmują poprawę efektywności energetycznej i zwiększenie udziału odnawialnych źródeł energii;
- E. mając na uwadze, że zgodnie z definicją zawartą w art. 2 pkt 18 rozporządzenia (UE) 2018/1999 ⁽¹⁴⁾ w sprawie zarządzania unią energetyczną i działaniami w dziedzinie klimatu, zasada „efektywność energetyczna przede wszystkim” jest wiodącą zasadą unijnej polityki energetycznej, której celem jest zwiększenie efektywności zapotrzebowania na energię i dostaw energii, zwłaszcza dzięki racjonalnym pod względem kosztów oszczędnościom końcowego zużycia energii, inicjatywom w zakresie reakcji strony popytowej, a także wydajniejszej konwersji i dystrybucji oraz wydajniejszemu przesyłowi energii;

⁽¹²⁾ Dz.U. C 270 z 7.7.2021, s. 2.

⁽¹³⁾ Dyrekcja Generalna ds. Polityki Wewnętrznej Parlamentu Europejskiego, Departament Tematyczny ds. Polityki Gospodarczej i Naukowej, „Boosting Building Renovation: What Potential and Value for Europe?” [Przyspieszenie renowacji budynków – potencjał i wartość dla Europy], październik 2016 r.

⁽¹⁴⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1999 z dnia 11 grudnia 2018 r. w sprawie zarządzania unią energetyczną i działaniami w dziedzinie klimatu, zmiany rozporządzeń Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 663/2009 i (WE) nr 715/2009, dyrektyw Parlamentu Europejskiego i Rady 94/22/WE, 98/70/WE, 2009/31/WE, 2009/73/WE, 2010/31/UE, 2012/27/UE i 2013/30/UE, dyrektyw Rady 2009/119/WE i (EU) 2015/652 oraz uchylene rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 525/2013 (Dz.U. L 328 z 21.12.2018, s. 1).

Środa, 15 grudnia 2021 r.

- F. mając na uwadze, że zgodnie z oceną Komisji samo ogrzewanie i podgrzewanie wody pochłania 79 % całkowitego końcowego wykorzystania energii w gospodarstwach domowych w UE (192,5 Mtoe)⁽¹⁵⁾;
- G. mając na uwadze, że ostatni przegląd dyrektywy w sprawie charakterystyki energetycznej budynków przeprowadzony w 2018 r. za pośrednictwem dyrektywy (UE) 2018/844⁽¹⁶⁾ miał przyspieszyć renowację istniejących budynków do 2050 r., wesprzeć modernizację wszystkich budynków za pomocą inteligentnych technologii oraz wyraźnego powiązania z ekologiczną mobilnością, a także zapewnić stabilne warunki do podejmowania decyzji inwestycyjnych i umożliwić konsumentom i przedsiębiorcom dokonywanie bardziej świadomych wyborów, które pozwoliłyby im zaoszczędzić energię i pieniądze;
- H. mając na uwadze, że od czasu ostatniego przeglądu dyrektywy w sprawie charakterystyki energetycznej budynków UE przyjęła za cel osiągnięcie neutralności klimatycznej najpóźniej do 2050 r.;
- I. mając na uwadze, że przepisy dyrektywy w sprawie charakterystyki energetycznej budynków nakładają na państwa członkowskie obowiązek przyjęcia długoterminowych strategii renowacji, ale nie wymagają od nich prowadzenia renowacji ani nie określają sposobu renowacji, a także nie przewidują jasnych narzędzi do oceny strategii pod względem osiągniętych rezultatów;
- J. mając na uwadze, że długoterminowe strategie renowacji powinny odpowiednio wspierać efektywność energetyczną mieszkań socjalnych;
- K. mając na uwadze, że środki dotyczące systemów automatyki i kontroli budynków przewidziane w zmienionej dyrektywie w sprawie charakterystyki energetycznej budynków nie zostały jeszcze w pełni transponowane w państwach członkowskich; mając na uwadze, że wdrożenie dałoby inwestorom i specjalistom większą pewność;
- L. mając na uwadze, że dyrektywa w sprawie efektywności energetycznej nakłada na państwa członkowskie obowiązek przeprowadzania kompleksowych ocen efektywnych i odnawialnych technologii grzewczych i chłodniczych, aby określić potencjał rozwiązań w zakresie ogrzewania i chłodzenia w sektorze budowlanym i zaproponować strategie pozwalające wykorzystać potencjał w zakresie efektywności i odnawialnych źródeł energii;
- M. mając na uwadze, że inicjatywa „nowy europejski Bauhaus” ma zlikwidować przepaść między wzornictwem i funkcjonalnością, zrównoważonym stylem życia, inteligentnym wykorzystaniem zasobów a innowacyjnymi i inkluzywnymi rozwiązaniami;
- N. mając na uwadze, że odpowiednie finansowanie i środki finansowe mają kluczowe znaczenie dla wywołania fali renowacji; mając na uwadze, że renowacja stanowi sztandarowy obszar inwestycji i reform w Instrumencie na rzecz Odbudowy i Zwiększania Odporności;
- O. mając na uwadze, że pojazdy elektryczne stanowią ważny element przejścia UE na czystą energię w oparciu o środki w zakresie efektywności energetycznej, energię ze źródeł odnawialnych, paliwa alternatywne i innowacyjne rozwiązania w zakresie zarządzania elastycznością energetyczną oraz osiągnięcia celu neutralności klimatycznej najpóźniej do 2050 r.;
- P. mając na uwadze, że dyrektywa w sprawie charakterystyki energetycznej budynków stanowi uzupełnienie dyrektywy 2014/94/UE w sprawie rozwoju infrastruktury paliw alternatywnych, zapewniając podstawę prawną dla instalowania punktów ładowania w budynkach mieszkalnych i niemieskalnych; mając na uwadze, że dyrektywa w sprawie charakterystyki energetycznej budynków odgrywa na szczeblu UE kluczową rolę we wspieraniu inteligentnego, prywatnego ładowania, z uwagi na to, że większość ładowania będzie prawdopodobnie odbywała się w obiektach prywatnych oraz w publicznie dostępnych miejscach niemieskalnych;
- Q. mając na uwadze, że istniejące prywatne urządzenia do ładowania pojazdów elektrycznych mają często inne zastosowania i wymagania techniczne niż publiczne punkty ładowania ze względu na mniejszą moc i dłuższy czas ładowania, przy czym pozostają one w dużej mierze najbardziej przystępną cenowo metodą ładowania;
- R. mając na uwadze, że dyrektywa w sprawie charakterystyki energetycznej budynków musiałaby odzwierciedlać wymogi dotyczące instalacji minimalnej liczby punktów ładowania dla miejsc parkingowych w budynkach poprzez wprowadzenie obowiązku przygotowania odpowiedniego okablowania do ładowania pojazdów elektrycznych; mając na uwadze, że od 2025 r. państwa członkowskie muszą ustanawiać minimalne wymagania dotyczące instalowania punktów ładowania we wszystkich budynkach niemieskalnych, zarówno publicznych, jak i prywatnych, w których jest więcej niż 20 miejsc parkingowych, z uwzględnieniem odpowiednich uwarunkowań krajowych, regionalnych i lokalnych;

⁽¹⁵⁾ Badanie pt. „Mapping and analyses of the current and future (2020-2030) heating/cooling fuel deployment (fossil/renewables)” [Inwentaryzacja i analizy obecnego i przyszłego (2020–2030) wykorzystania paliw grzewczych/chłodniczych (kopalnych/odnawialnych)], marzec 2017 r.

⁽¹⁶⁾ Dz.U. L 156 z 19.6.2018, s. 75.

Środa, 15 grudnia 2021 r.

Uwagi

1. podkreśla, że przepisy art. 2a dyrektywy w sprawie charakterystyki energetycznej budynków będą musiały zostać wzmocnione i faktycznie wdrożone, aby zagwarantować, że sektor budynków skutecznie przyczyni się do redukcji emisji gazów cieplarnianych o co najmniej 55 % do 2030 r. oraz realizacji celu UE, jakim jest osiągnięcie neutralności klimatycznej najpóźniej do 2050 r.; uważa, że w związku z tym konieczne będzie również dostosowanie głównego celu i celów pośrednich oraz wskaźników określonych w dyrektywie w sprawie charakterystyki energetycznej budynków, ponieważ długoterminowe strategie renowacji nie znajdują się obecnie na poziomie niezbędnym do osiągnięcia celów dyrektywy w sprawie charakterystyki energetycznej budynków;
2. podkreśla, że dyrektywa w sprawie charakterystyki energetycznej budynków i szczególne długoterminowe strategie renowacji powinny nadać impuls działaniom mającym rozszerzyć zakres, przyspieszyć, pogłębić i podnieść jakość renowacji zasobów budowlanych w Europie poprzez nowe innowacyjne środki polityczne, zgodnie z zaleceniami zawartymi w inicjatywie „Fala renowacji”;
3. wyraża ubolewanie, że niektóre państwa członkowskie przedstawiły swoje długoterminowe strategie renowacji z opóźnieniem, a jedno z nich jeszcze tego nie zrobiło; wskazuje, że w związku z tym trudno jest porównać plany państw członkowskich; podkreśla pozytywny fakt, że w planach przekazanych z opóźnieniem można było uwzględnić odniesienia do krajowych planów odbudowy przyjętych w wyniku kryzysu związanego z COVID-19 oraz najnowsze inicjatywy polityczne UE, takie jak Europejski Zielony Ład i fala renowacji; zauważa jednak, że doprowadziło to do rozbieżności z państwami członkowskimi, które przedłożyły swoje długoterminowe strategie renowacji przed planami odbudowy po pandemii;
4. przypomina, że istotne jest, aby udostępnić za pośrednictwem NextGenerationEU odpowiednie zasoby finansowe w obszarze renowacji oraz charakterystyki i efektywności energetycznej budynków; uważa, że powiązanie renowacji budynków z funduszami odbudowy stanowi szansę gospodarczą i sposób na ograniczenie emisji gazów cieplarnianych przez państwa członkowskie;
5. zauważa, że przedłożone długoterminowe strategie renowacji w znacznym stopniu spełniły wymogi art. 2a dyrektywy w sprawie charakterystyki energetycznej budynków, jako że przekazują informacje dotyczące różnych określonych w nim kategorii; ubolewa jednak, że strategie różnią się między sobą pod względem poziomu szczegółowości i ambicji; wyraża ubolewanie, że kilka państw członkowskich nie określiło jednoznacznie celów pośrednich na lata 2030, 2040 i 2050 wymaganych na mocy art. 2a; ubolewa ponadto, że nie wszystkie długoterminowe strategie renowacji zawierają dane dotyczące redukcji emisji gazów cieplarnianych, co utrudnia ocenę ambicji strategii pod względem łagodzenia zmiany klimatu; uważa, że długoterminowe strategie renowacji powinny sprzyjać stworzeniu jasnych środków i narzędzi monitorowania, aby potroić roczny wskaźnik renowacji, z uwzględnieniem różnych sytuacji wyjściowych i zasobów budowlanych w poszczególnych państwach członkowskich;
6. zwraca uwagę, że państwa członkowskie skupiły się zasadniczo na dekarbonizacji systemów dostaw energii i emisjach gazów cieplarnianych, zamiast aktywnie opracowywać specjalne środki i strategie służące poprawie charakterystyki energetycznej budynków dzięki zastosowaniu zasady „efektywność energetyczna przede wszystkim”, co mogłoby przyczynić się do obniżenia ogólnego zużycia energii w tym sektorze w ramach zintegrowanego systemowego podejścia do energii; podkreśla, że należy maksymalnie podnieść efektywność energetyczną i wykorzystanie energii odnawialnej w całym łańcuchu wartości energii, w tym energii elektrycznej, ciepła i gazu, a nie tylko w pojedynczych budynkach;
7. wzywa Komisję, aby dokładnie monitorowała, czy cele długoterminowych strategii renowacji są zgodne z falą renowacji, kompleksową oceną ogrzewania i chłodzenia wymaganą na mocy dyrektywy w sprawie efektywności energetycznej i dyrektywy w sprawie odnawialnych źródeł energii⁽¹⁷⁾, a także nowymi celami w zakresie klimatu i energii dla każdego państwa członkowskiego w zależności od jego zasobów budowlanych;
8. wzywa państwa członkowskie, aby wspierały renowację, która sprzyja włączeniu odnawialnych źródeł energii do systemu energetycznego w budynkach, np. instalację infrastruktury do ładowania pojazdów elektrycznych, magazynowanie ciepła i podłączenie do inteligentnych sieci; zachęca państwa członkowskie i Komisję do propagowania wymiany najlepszych praktyk;

⁽¹⁷⁾ Dz.U. L 328 z 21.12.2018, s. 82.

Środa, 15 grudnia 2021 r.

9. uważa, że zaangażowanie obywateli w zieloną transformację i renowację budynków jest kluczem do sukcesu; podkreśla, że do poprawy wdrażania przyczynić się może włączenie ekspertów i wykorzystanie wiedzy fachowej społeczeństwa; wzywa państwa członkowskie, aby zadbały o wystarczającą przejrzystość w całym procesie konsultacji publicznych na temat długoterminowych strategii renowacji oraz zapewniły pluralistyczny charakter tego procesu poprzez ułatwienie zaangażowania wszystkich zainteresowanych stron zgodnie ze szczegółowymi wymogami dyrektywy w sprawie charakterystyki energetycznej budynków;

10. wyraża ubolewanie, że UE nie osiągnęła celu w zakresie efektywności energetycznej na 2020 r.; podkreśla, że istnieje luka dotycząca wspólnej ambicji pod względem wkładów krajowych na rzecz osiągnięcia celu w zakresie efektywności energetycznej w 2030 r. przewidzianych w krajowych planach w zakresie energii i klimatu i że w związku z tym państwa członkowskie będą musiały znacznie zwiększyć swoje wysiłki;

11. podkreśla, że budownictwo jest działalnością złożoną, która wymaga ścisłej koordynacji wielu specjalistów i rzemieślników oraz opiera się na wykorzystaniu szerokiego zakresu technik i materiałów budowlanych; jest zdania, że podczas przeglądu dyrektywy w sprawie charakterystyki energetycznej budynków należy uwzględnić interakcje z innymi politykami dotyczącymi zrównoważonego budownictwa oraz neutralności materiałowej, aby skutecznie obniżyć emisyjność europejskich budynków;

12. podkreśla znaczenie zrównoważonego wykorzystania materiałów i zużycia zasobów w cyklu życia budynku, od wydobycia surowców, przez budowę i użytkowanie, po zakończenie użytkowania i rozbiórkę, a także recyklingu i ponownego wykorzystania, w tym odnawialnych i zrównoważonych materiałów pochodzenia naturalnego; podkreśla ponadto, że w planowaniu budynków należy wykorzystywać gospodarkę o obiegu zamkniętym na różnych etapach procesu budowlanego;

13. opowiada się za stosowaniem zrównoważonych, innowacyjnych i nietoksycznych materiałów budowlanych oraz podkreśla, że należy wzmocnić obieg zamknięty materiałów budowlanych poprzez wdrożenie lub stworzenie systemu oznakowania gospodarki o obiegu zamkniętym, opartego na normach i specjalnych kryteriach środowiskowych dotyczących niektórych materiałów; zauważa, że konieczne są dalsze badania nad zrównoważonymi materiałami i zrównoważonymi procesami; podkreśla, że materiały drewnopochodne mogą odgrywać pewną rolę, zastępując alternatywne rozwiązania oparte na paliwach kopalnych w budowie budynków, oraz zwraca uwagę na ich potencjał długoterminowego składowania dwutlenku węgla;

14. przyznaje, że o ile gruntowne renowacje są korzystne, ponieważ w sposób całościowy zmieniają charakterystykę energetyczną budynku, etapowe i gruntowne etapowe renowacje mogą umożliwić zastosowanie mniej inwazyjnych i bardziej opłacalnych środków renowacji poprzez dostosowanie ich do określonych punktów aktywacji; zauważa, że takie sytuacje wynikają albo z praktycznych możliwości, sytuacji osobistej, zmiany własności, albo ze zmiany najemcy w wynajmowanych nieruchomościach; zachęca państwa członkowskie, aby rozważyły, w jaki sposób wykorzystać punkty aktywacji do stymulowania renowacji; zauważa, że renowacje jednostopniowe i etapowe nie są względem siebie konkurencyjne, lecz stanowią odpowiednie rozwiązania w zależności od konkretnej sytuacji; jest zdania, że etapowe i gruntowne etapowe renowacje należy prowadzić zgodnie ze standardami gruntownej renowacji, aby uniknąć efektu „lock-in” poprzez zapewnienie planu działania w zakresie renowacji budynków;

15. zauważa, że obecna definicja budynku o niemal zerowym zużyciu energii zawarta w dyrektywie w sprawie charakterystyki energetycznej budynków ma charakter jakościowy i pozostawia państwom członkowskim szeroki margines swobody przy ustalaniu odpowiednich standardów; wzywa Komisję, aby wprowadziła standard gruntownej renowacji, który umożliwi oszczędność energii i redukcję emisji gazów cieplarnianych, a także jednolitą definicję budynków o niemal zerowym zużyciu energii;

16. uważa, że renowacje i standardy dla nowych budynków powinny uwzględniać bezpieczeństwo pożarowe i zagrożenia związane z intensywną aktywnością sejsmiczną, które wpływają na efektywność energetyczną i żywotność budynków, a także powinny obejmować wysokie normy zdrowotne; wzywa państwa członkowskie, aby opracowały system kontroli instalacji elektrycznej z uwagi na to, że przyczyną 30 % pożarów w domach i 50 % przypadkowych pożarów w gospodarstwach domowych są źródła energii elektrycznej⁽¹⁸⁾; uważa, że renowacje europejskich zasobów budowlanych powinny obejmować kontrole bezpieczeństwa elektrycznego i modernizację w tym zakresie oraz gwarantować wystarczającą wentylację odprowadzającą dym w przypadku pożaru; podkreśla, że długoterminowe strategie renowacji powinny również przyczynić się do statycznego i strukturalnego wzmocnienia zasobów budowlanych;

⁽¹⁸⁾ Forum na rzecz europejskiego bezpieczeństwa wewnętrznego energii elektrycznej (FEEDS), „In the news: the European Parliament calls on Member States to develop an electrical inspection regime” [Aktualności: Parlament Europejski wzywa państwa członkowskie do opracowania systemu kontroli instalacji elektrycznej].

Środa, 15 grudnia 2021 r.

17. ponownie podkreśla, że podczas modernizacji budynków w celu zwiększenia ich efektywności energetycznej konieczne jest uwzględnienie obecności elementów zawierających azbest w budynkach i ich usunięcie oraz zabezpieczenie budynków przed emisją azbestu do środowiska ⁽¹⁹⁾;

18. wyraża ubolewanie, że choć termin transpozycji dyrektywy w sprawie charakterystyki energetycznej budynków do prawa krajowego upłynął 10 marca 2020 r., niektóre państwa członkowskie wciąż nie wdrożyły w pełni tych przepisów;

19. przypomina, jak ważne jest wprowadzenie odpowiednich zachęt do renowacji budynków, a także środków finansowych uzależnionych od poprawy efektywności energetycznej i oszczędności energii, zgodnie z art. 10 ust. 6 dyrektywy w sprawie charakterystyki energetycznej budynków oraz w celu zapewnienia przystępności cenowej renowacji;

20. podkreśla znaczenie przekazywania potencjalnym nabywcom i najemcom jasnych i precyzyjnych informacji na temat charakterystyki energetycznej budynków i kosztów energii; dostrzega potrzebę poprawy i lepszej harmonizacji świadectw charakterystyki energetycznej w państwach członkowskich, aby ułatwić ich porównywanie oraz poprawić jakość i wiarygodność, przy jednoczesnym uwzględnieniu różnych punktów wyjściowych i zasobów budowlanych w poszczególnych państwach członkowskich; uważa w związku z tym, że należy ułatwić dostęp do świadectw charakterystyki energetycznej i zwiększyć ich zrozumiałość, że powinny one zawierać praktyczne informacje na temat rzeczywistej charakterystyki energetycznej, zwłaszcza na temat faktycznego śladu węglowego budynku, że powinny mieć formę cyfrową i obejmować informacje pochodzące z lokalnego rynku na szczeblu UE oraz informacje dotyczące parametrów jakości środowiska w pomieszczeniach, takich jak komfort cieplny; podkreśla, że w związku z tym świadectwa charakterystyki energetycznej mogłyby być wykorzystywane do opcjonalnych usług reagowania na zapotrzebowanie jako punkt odniesienia dla środków regulacyjnych, programów finansowania i zintegrowanych strategii renowacji;

21. podkreśla rozbieżność między rzeczywistą charakterystyką energetyczną a charakterystyką obliczoną na podstawie świadectwa charakterystyki energetycznej, co prowadzi do dezorientacji użytkowników świadectw; wskazuje na potrzebę połączenia w ramach świadectwa charakterystyki energetycznej paszportu renowacji budynku, cyfrowego dziennika budowy oraz wskaźnika gotowości budynków do obsługi inteligentnych sieci, aby uniknąć mnożenia narzędzi i zapewnić konsumentom większą przejrzystość; jest zdania, że ułatwi to renowację, zwiększy jej zakres, zapewni koordynację poszczególnych środków w czasie oraz pozwoli uzyskać wielorakie korzyści;

22. przypomina, że długoterminowe strategie renowacji powinny obejmować szersze korzyści płynące z renowacji, takie jak zdrowie, bezpieczeństwo, komfort cieplny i jakość powietrza w pomieszczeniach; zauważa, że według badania przeprowadzonego przez Komisję ⁽²⁰⁾ główną zachętą dla prywatnych właścicieli domów do przeprowadzania renowacji energetycznej było zdrowie, przy czym istnieje wyraźny związek między jakością domów, ubóstwem energetycznym i zdrowiem; jest zdania, że przy promowaniu przez państwa członkowskie renowacji budynków, między innymi za pomocą publicznych systemów zachęt i kampanii informacyjnych, uwzględniać należy jakość powietrza w pomieszczeniach; zachęca państwa członkowskie, aby usprawniły gromadzenie danych na temat parametrów jakości środowiska w pomieszczeniach, z myślą o opracowaniu minimalnych norm jakości środowiska w pomieszczeniach;

23. podkreśla, że ambitne cele dotyczące etapowej i gruntownej etapowej renowacji istniejących zasobów budowlanych mogłyby przyczynić się do stworzenia, głównie na szczeblu lokalnym, do dwóch milionów miejsc pracy ⁽²¹⁾ – stanowisk bez możliwości outsourcingu – w szczególności w małych i średnich przedsiębiorstwach, a także do zapewnienia konsumentom czystej energii po przystępnych cenach oraz do poprawy warunków mieszkaniowych lokatorów;

24. przypomina, że budynki publiczne muszą prowadzić pod względem wskaźników renowacji oraz wyników dekarbonizacji, efektywności energetycznej i opłacalności i przyczynić się w ten sposób do podnoszenia świadomości i uzyskania akceptacji wśród ogółu społeczeństwa;

⁽¹⁹⁾ Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 20 października 2021 r. zawierająca zalecenia dla Komisji w sprawie ochrony pracowników przez zagrożeniami związanymi z azbestem, Teksty przyjęte, P9_TA(2021)0427.

⁽²⁰⁾ „Comprehensive study of building energy renovation activities and the uptake of nearly zero-energy buildings in the EU” [Kompleksowe badanie działań w zakresie renowacji energetycznej budynków i zwiększania liczby budynków o niemal zerowym zużyciu energii w UE], listopad 2019 r.

⁽²¹⁾ Komunikat Komisji z dnia 27 maja 2020 r. pt.: „Decydujący moment dla Europy: naprawa i przygotowanie na następną generację” (COM(2020)0456).

Środa, 15 grudnia 2021 r.

25. ponawia apel o propagowanie unijnej inicjatywy na rzecz umiejętności, obejmującej aspekty sprzyjające inkluzywności płci, wraz z działaniami na szczeblu krajowym, aby umożliwić pośrednikom, takim jak instalatorzy, architekci lub wykonawcy, doradzanie i zalecanie zastosowania odpowiednich rozwiązań, w tym także cyfrowych, na potrzeby programów efektywności energetycznej i zdekarbonizowanych zasobów budowlanych lub instalowanie takich rozwiązań, jak również zwrócenie szczególnej uwagi na podnoszenie i zmianę kwalifikacji wszystkich podmiotów sektora budowlanego; uważa za konieczne, by państwa członkowskie wyraźnie powiązały swoje krajowe długoterminowe strategie renowacji z odpowiednimi inicjatywami na rzecz promowania umiejętności i edukacji w sektorach budownictwa i efektywności energetycznej;

26. uważa, że dzięki zasadom oszczędności kosztowej i neutralności kosztowej, zgodnie z którymi wzrost czynszu jest równoważony oszczędnością energii, obniżą się rachunki odbiorców końcowych za energię; zachęca państwa członkowskie, aby systematycznie włączały do długoterminowych strategii renowacji strategie polityczne i działania mające rozwiązać problem ubóstwa energetycznego i budynków o najgorszej charakterystyce energetycznej w krajowych zasobach budowlanych, a także aby przeciwdziałały zakłóceniom rynku i spekulacyjnym zakupom prowadzącym do wyższych czynszów, co w nieproporcjonalny sposób dotyka najemców o niskich dochodach; przypomina, że poprawa efektywności energetycznej budynków może znacząco obniżyć obciążenia konsumentów znajdujących się w najtrudniejszej sytuacji spowodowane zmiennością na rynkach energii; podkreśla, że trzeba zapewnić tym konsumentom elastyczne wsparcie i mechanizmy finansowe, aby pomóc w zwalczaniu ubóstwa energetycznego; zauważa jednak, że należy rozważyć zachęty służące obniżeniu kosztów renowacji dla określonych grup i sektorów docelowych;

27. podkreśla, że dyrektywa w sprawie charakterystyki energetycznej budynków powinna zagwarantować, że renowacje zapewnią właścicielom mieszkań i budynków zwrot z inwestycji poprzez wprowadzenie rzeczywistych i wymiernych ulepszeń w zakresie charakterystyki energetycznej budynków; podkreśla, że podejście, którego podstawą jest pomiar energii zaoszczędzonej dzięki renowacji, będzie sprzyjać obniżeniu kosztów oraz zwiększy zakres, jakość i skalę modernizacji istniejących budynków pod kątem efektywności energetycznej; wzywa Komisję, aby zbadała, czy w ramach przeglądu dyrektywy w sprawie charakterystyki energetycznej budynków konieczna jest zmiana poziomu optymalnego pod względem kosztów, określonego w art. 2 pkt 14;

28. z zadowoleniem przyjmuje względny sukces punktów kompleksowej obsługi i podkreśla kluczową rolę, jaką mogą one odegrać w łączeniu potencjalnych projektów, w szczególności projektów na mniejszą skalę, z podmiotami rynkowymi, w tym obywatelami, organami publicznymi i wykonawcami projektów; zauważa, że nie ma wspólnej interpretacji pojęcia punktu kompleksowej obsługi, jako że modele istniejące w UE różnią się między sobą pod względem struktury, sposobu zarządzania i rodzaju udzielanej pomocy; przypomina, że ważne jest zwiększanie wiedzy na temat punktów kompleksowej obsługi, w tym na szczeblu lokalnym i regionalnym; podkreśla, że punkty kompleksowej obsługi mogą odegrać znaczną rolę, jeśli chodzi o rozwiązanie problemu długich i uciążliwych procedur wydawania pozwoleń oraz propagowanie dostępu do finansowania renowacji budynków, poprzez pomoc w rozpowszechnianiu informacji dotyczących warunków; uważa, że punkty kompleksowej obsługi powinny służyć doradztwem i wsparciem, jeśli chodzi zarówno o domy jednorodzinne, jak i budynki wielorodzinne, a także zapewniać wsparcie akredytowanym instalatorom;

29. przypomina, że art. 19 dyrektywy w sprawie charakterystyki energetycznej budynków przewiduje klauzulę przeglądową, w tym ocenę ex post, która ma zostać przeprowadzona najpóźniej do 2026 r.; podkreśla, że powinno to umożliwić wyciągnięcie wniosków z wdrażania dyrektywy w sprawie charakterystyki energetycznej budynków i posłużyć do oceny postępów poczynionych w jej stosowaniu w całej Unii;

Zalecenia

30. podkreśla, że dyrektywa w sprawie charakterystyki energetycznej budynków ma zasadnicze znaczenie dla pomyślnej realizacji fali renowacji i ograniczenia emisji;

31. wzywa państwa członkowskie, aby zadbały o właściwe wdrożenie dyrektywy we wszystkich jej aspektach, ze szczególnym uwzględnieniem zasobów mieszkalnictwa socjalnego; wzywa Komisję, aby nadal monitorowała to wdrażanie i jeśli to konieczne, podejmowała działania w razie stwierdzenia nieprawidłowości;

32. wzywa Komisję, aby wzmocniła obecne przepisy dyrektywy w sprawie charakterystyki energetycznej budynków w celu zapewnienia, żeby długoterminowe strategie renowacji opracowane przez państwa członkowskie były spójne z celami UE w zakresie neutralności klimatycznej i celami energetycznymi; podkreśla, że aby UE mogła osiągnąć neutralność klimatyczną do 2050 r., renowacje budynków będą musiały być przeprowadzane w tempie 3 % rocznie w przypadku gruntownych i gruntownych etapowych modernizacji;

Środa, 15 grudnia 2021 r.

33. wzywa Komisję, aby wskazała, w jaki sposób sformułować standardowy wzór, z którego mogłyby korzystać państwa członkowskie, żeby uwzględnić wszystkie wymogi wynikające z art. 2a dyrektywy w sprawie charakterystyki energetycznej budynków, oraz zharmonizowała cele i wymogi, żeby zapewnić lepszą porównywalność postępów i wyników oraz ocenę krajowych planów odbudowy i zwiększania odporności lub wszelkich innych funduszy UE uwarunkowanych przedstawieniem kompletnej długoterminowej strategii renowacji; zachęca Komisję do utworzenia sieci ekspertów ad hoc, którzy wspieraliby państwa członkowskie podczas opracowywania, monitorowania i wdrażania długoterminowych strategii renowacji;

34. wzywa Komisję, aby rozważyła, w jaki sposób jeszcze bardziej ułatwić rozwój punktów kompleksowej obsługi świadczących usługi doradcze dla obywateli i innych zainteresowanych stron, w tym poprzez bardziej rygorystyczne środki w dyrektywie w sprawie charakterystyki energetycznej budynków; jest przekonany, że dodatkowe wytyczne i środki wsparcia, zwłaszcza pomoc techniczna, kampanie informacyjne, szkolenia i finansowanie projektów, mogą prowadzić do wyższego wskaźnika renowacji;

35. wzywa państwa członkowskie do maksymalizacji synergii między długoterminowymi strategiami renowacji, krajowymi planami odbudowy i zwiększania odporności oraz innymi środkami odbudowy, co sprawi, że NextGenerationEU będzie zapewniał natychmiastowe finansowanie gruntownych i gruntownych etapowych renowacji, ze szczególnym uwzględnieniem budynków o najgorszej charakterystyce i gospodarstw domowych o niskich dochodach, oraz tworzył ramy umożliwiające dalszy rozwój wiodących rynków w zakresie zrównoważonej renowacji po zakończeniu okresu finansowania;

36. jest zdania, że cyfryzacja budynków i technologii budowlanych, tam gdzie jest to wykonalne, może odegrać ważną rolę w zwiększaniu efektywności energetycznej; uważa, że przegląd dyrektywy w sprawie charakterystyki energetycznej budynków powinien posłużyć do dalszego promowania inteligentnych i elastycznych technologii budynków zgodnie z zasadą „efektywność energetyczna przede wszystkim” oraz wspierania podejścia opartego na danych; zachęca do korzystania z nowych technologii, takich jak inteligentne liczniki, inteligentne pobieranie opłat, inteligentne urządzenia grzewcze, technologie magazynowania i systemy zarządzania energią współdziałające z siecią energetyczną, modelowanie i symulacje 3D oraz sztuczna inteligencja, a także do ich wdrażania, aby ograniczać emisję gazów cieplarnianych na każdym etapie istnienia budynku, począwszy od etapu planowania i projektowania, poprzez budowę, eksploatację, po modernizację;

37. podkreśla, że aktualne, wiarygodne i kompletne dane dotyczące charakterystyki energetycznej wszystkich europejskich zasobów budowlanych mają kluczowe znaczenie dla opracowania i wdrożenia skutecznej polityki mającej na celu poprawę efektywności energetycznej tego sektora; zauważa, że technologie cyfrowe powinny być także wykorzystywane w celu identyfikacji istniejących zasobów i wspierania wdrażania długoterminowych strategii renowacji;

38. uważa, że należy zastosować podejście ukierunkowane na dane, aby zapewnić szerszą dostępność zagregowanych i zanonimizowanych danych dla właścicieli domów, najemców i stron trzecich, którzy mogą wykorzystywać je do optymalizacji zużycia energii, w tym za pomocą systemów zgody obwarowanych RODO, a także do celów statystycznych i badawczych;

39. zachęca państwa członkowskie, aby zadbały o skuteczne, ambitne i spójne wdrożenie zatwierdzonego systemu wskaźników gotowości budynków do obsługi inteligentnych sieci w całej UE; zaznacza, że wskaźnik gotowości budynków do obsługi inteligentnych sieci powinien przyczynić się do realizacji fali renowacji i integracji systemu energetycznego poprzez wspieranie rozwoju inteligentnych i elastycznych budynków; uznaje, że wskaźnik gotowości budynków do obsługi inteligentnych sieci będzie nadal sprzyjał projektowaniu i budowie nowych budynków jako budynków o niemal zerowym zużyciu energii;

40. uważa, że długoterminowe strategie renowacji powinny zawierać więcej szczegółów dotyczących długoterminowych działań i planowania infrastruktury zintegrowanej w oparciu o plan działania zawierający konkretne strategie polityczne i harmonogram z jasno określonymi celami pośrednimi na lata 2030, 2040 i 2050 w celu stworzenia stabilniejszego otoczenia dla inwestorów, deweloperów, właścicieli i najemców oraz uwzględnienia oddziaływania budynków w całym cyklu życia; podkreśla, że państwa członkowskie muszą poprawić dostęp do szeregu mechanizmów finansowych i fiskalnych, aby pomóc w uruchomieniu inwestycji prywatnych i pobudzać partnerstwa publiczno-prywatne; postuluje podjęcie działań promujących pożyczki, w przypadku których efektywność energetyczna stanowi kryterium obniżenia oprocentowania;

41. podkreśla, że dyrektywa w sprawie charakterystyki energetycznej budynków powinna zagwarantować, że renowacje będą opłacalne dla właścicieli mieszkań i budynków, a także zapewnią im zwrot z inwestycji, niższe rachunki za energię i poprawę zrównoważoności dzięki wprowadzeniu rzeczywistych i wymiernych ulepszeń w zakresie charakterystyki energetycznej budynków; podkreśla, że podejście, którego podstawą jest faktyczna oszczędność energii dzięki renowacji, pozwoli obniżyć koszty oraz podnieść zarówno jakość, jak i skalę modernizacji istniejących budynków pod kątem efektywności energetycznej;

Środa, 15 grudnia 2021 r.

42. zwraca uwagę na potencjał zielonej infrastruktury, takiej jak zielone dachy i ściany, pod względem poprawy charakterystyki energetycznej budynków i propagowania przystosowania się do zmiany klimatu i jej łagodzenia oraz różnorodności biologicznej, zwłaszcza na obszarach miejskich;

43. wzywa państwa członkowskie, aby wykorzystały długoterminowe strategie renowacji do wdrożenia innowacyjnych strategii politycznych, które będą aktywnie angażować obywateli w kształtowanie i realizację strategii oraz w programy efektywności energetycznej; podkreśla, że ważne dla dekarbonizacji budynków jest angażowanie i mobilizowanie zainteresowanych stron, w tym obywateli, lokalnych władz gminnych, spółdzielni mieszkaniowych i specjalistów z branży budowlanej, w opracowanie zintegrowanych planów i strategii wdrażania;

44. dostrzega zróżnicowaną dynamikę budowy i renowacji poszczególnych rodzajów budynków (publicznych i prywatnych, niemieszkalnych i mieszkalnych) w państwach członkowskich; wzywa Komisję, aby przedstawiła ramy wprowadzenia minimalnych norm charakterystyki energetycznej uwzględniających różne punkty wyjściowe i zasoby budynków w państwach członkowskich, zwłaszcza budynków o szczególnych walorach architektonicznych lub historycznych, aby przyspieszyć tempo renowacji i zapewnić widoczność oczekiwanej poprawy w całym łańcuchu wartości oraz stymulować innowacje, a jednocześnie zagwarantować przystępność cenową, zwłaszcza osobom o niskich dochodach i znajdującym się w trudnej sytuacji;

45. wzywa państwa członkowskie, aby opracowały zintegrowane wbudowane ramy obejmujące odpowiednie finansowanie i pomoc techniczną związaną ze stopniowym wprowadzaniem minimalnych norm charakterystyki energetycznej, co ostatecznie zapewni osiągnięcie celów pośrednich na lata 2030, 2040 i 2050 określonych w długoterminowych strategiach renowacji; podkreśla, że takie minimalne normy pomogłyby podążać ścieżką prowadzącą do osiągnięcia neutralności klimatycznej w sektorze budowlanym najpóźniej do 2050 r. oraz mogłyby zapewnić widoczność i bezpieczeństwo rynku w odniesieniu do transformacji istniejących zasobów budowlanych; przyznaje, że państwa członkowskie mają swobodę opracowywania niezbędnych środków pozwalających uwzględnić zróżnicowane warunki gospodarcze, klimatyczne, polityczne, społeczne i budowlane; uważa, że należy przewidzieć specjalne instrumenty finansowe i zachęty dotyczące budynków obciążonych ograniczeniami technicznymi, architektonicznymi, związanymi z dziedzictwem kulturowym i historycznymi, w przypadku gdy renowacja takich budynków po rozsądnych kosztach w stosunku do wartości nieruchomości nie jest możliwa;

46. wzywa Komisję, by powiązała długoterminowe strategie renowacji z odpowiednimi zapisami dyrektywy w sprawie efektywności energetycznej i dyrektywy w sprawie energii odnawialnej dotyczącymi wydajnych systemów lokalnego ogrzewania i chłodzenia oraz wspierania wykorzystania energii ze źródeł odnawialnych w sektorze budowlanym, takiej jak słoneczna energia cieplna i energia geotermalna, a także większej roli magazynowania energii i konsumpcji własnej w reakcji na sygnały sieci i mikrosieci, przy czym należy dostrzegać, że obecnie w systemach grzewczych budynków wykorzystuje się paliwa kopalne, w szczególności gaz ziemny; zauważa, że konsumenci potrzebują wsparcia, aby odejść od paliw kopalnych;

47. wzywa państwa członkowskie do pełnego wdrożenia przepisów art. 14 i art. 15 ust. 4 dyrektywy w sprawie charakterystyki energetycznej budynków i jak najszybszego dostarczenia obywatelom i specjalistom jasnych, szczegółowych informacji dotyczących tego, jak system automatyki i sterowania budynkami może zapewnić wymagane funkcje, aby zagwarantować, że wszystkie działania przygotowawcze zostaną podjęte bezzwłocznie i przed upływem terminu wyznaczonego na 2025 r.; wzywa Komisję i państwa członkowskie, aby zastanowiły się nad wykorzystaniem narzędzi lub list kontrolnych opracowanych przez ekspertów i specjalistów podczas transpozycji tych przepisów;

48. wzywa państwa członkowskie, aby ukierunkowały się na dekarbonizację ogrzewania i chłodzenia budynków zgodnie z priorytetami fali renowacji oraz rozważyły systemy zachęt, ze szczególnym uwzględnieniem konsumentów znajdujących się w najtrudniejszej sytuacji, w celu zastąpienia starych, opartych na paliwach kopalnych i nieefektywnych systemów ogrzewania w budynkach, w tym poprzez wprowadzenie celów dotyczących wymiany zgodnie z długoterminowymi strategiami renowacji;

49. przypomina swój postulat, by podczas kolejnego przeglądu oceniono, czy potrzebne jest zaostrenie wymogów dotyczących infrastruktury ładowania pojazdów elektrycznych zawartych w dyrektywie w sprawie charakterystyki energetycznej budynków, z uwzględnieniem potrzeby zapewnienia stabilności sieci, na przykład poprzez wprowadzenie funkcji inteligentnego ładowania, i wspierania mobilności zgodnej z zasadami zrównoważonego rozwoju, a także by uwzględniono zintegrowane, systemowe i cyrkularne podejście do rozwoju obszarów wiejskich i miejskich, zgodnie z odpowiednimi planami przestrzeni miejskiej i trasami transportu;

50. zachęca państwa członkowskie, aby rozważyły, jak najlepiej spożytkować korzyści wynikające z lokalnego podejścia do renowacji na dużą skalę we współpracy z zainteresowanymi stronami i społecznościami lokalnymi;

Środa, 15 grudnia 2021 r.

51. wzywa Komisję i państwa członkowskie do dopilnowania, aby punkty ładowania w budynkach były gotowe do inteligentnego ładowania, oraz do dostosowania wymogów do wymogów określonych w zmienionej dyrektywie w sprawie odnawialnych źródeł energii; wzywa państwa członkowskie, aby opracowały ramy, które pomogą uprościć i przyspieszyć rozmieszczanie punktów ładowania w nowych i istniejących budynkach mieszkalnych i niemieszkalnych, wyeliminować ewentualne bariery regulacyjne oraz promować przy projektowaniu budynków odpowiednie rozwiązania zapewniające łatwy dostęp i możliwość przechowywania rowerów;

52. wyraża zadowolenie, że Komisja dostrzegła znaczenie elektromobilności i wprowadziła minimalne wymogi dotyczące parkingów przekraczających pewną wielkość oraz inne minimalne wymogi dotyczące infrastruktury dla mniejszych budynków; podkreśla, że należy nadal wspierać rozwój tej infrastruktury ładowania;

53. podkreśla ważną rolę, jaką może odegrać renowacja istniejących budynków i projektowanie nowych budynków w zachęcaniu do korzystania z pojazdów elektrycznych, takich jak samochody osobowe, dostawcze, rowery i motocykle, poprzez zapewnienie zarówno odpowiedniej przestrzeni parkingowej, jak i infrastruktury ładowania, co tym samym przyczyni się do ogólnej dekarbonizacji sektora transportu; zauważa, że dzięki takiej interwencji budynki mogą stać się zdrowsze, bardziej ekologiczne, wzajemnie połączone w ramach osiedla oraz bardziej odporne na negatywne skutki zmiany klimatu; wzywa Komisję, aby zastanowiła się nad rozszerzeniem zakresu mobilności w dyrektywie w sprawie charakterystyki energetycznej budynków poprzez wprowadzenie w różnych rodzajach budynków, w miarę możliwości, minimalnych wymogów dotyczących infrastruktury parkingowej dla rowerów i punktów ładowania rowerów elektrycznych;

54. z zadowoleniem przyjmuje uznanie znaczenia wymogów dotyczących przygotowania infrastruktury okablowania w nowych budynkach mieszkalnych i niemieszkalnych jako jednego z warunków szybkiego instalowania punktów ładowania; wzywa Komisję, aby sprzyjała włączaniu takich wymogów do krajowych ram polityki;

55. podkreśla, że dostępność punktów ładowania jest jedną z zachęt dla lokatorów lub właścicieli prywatnych, by wybrać rozwiązanie z dziedziny elektromobilności; zauważa jednak, że obecnie dyrektywa w sprawie charakterystyki energetycznej budynków określa wymogi dotyczące infrastruktury kanałowej tylko w odniesieniu do nowych budynków i budynków poddawanych ważniejszym renowacjom, w których jest więcej niż 10 miejsc parkingowych; zwraca uwagę, że w dyrektywie przewidziano odstępstwo, w przypadku gdy koszty instalacji ładowania i infrastruktury kanałowej przekraczają 7 % całkowitego kosztu renowacji budynku; wzywa Komisję, by we współpracy z państwami członkowskimi przeprowadziła analizę kosztów, żeby zbadać możliwe sposoby zachęcania deweloperów do udostępniania odpowiedniej infrastruktury z myślą o użytkownikach pojazdów elektrycznych;

56. przypomina, że do 1 stycznia 2025 r. państwa członkowskie muszą ustanowić wymagania dotyczące instalowania określonej liczby punktów ładowania we wszystkich budynkach niemieszkalnych, w których jest więcej niż 20 miejsc parkingowych; zwraca w związku z tym uwagę, że należy wskazać niedociągnięcia we wdrażaniu dyrektywy w sprawie charakterystyki energetycznej budynków, której przegląd powinien wprowadzać przepisy jeszcze bardziej zachęcające do instalowania prywatnej i publicznej infrastruktury ładowania w budynkach mieszkalnych i niemieszkalnych oraz ułatwiające takie instalowanie;

57. podkreśla, że rozwiązania w dziedzinie elektromobilności muszą być łatwo dostępne dla wszystkich ludzi; podkreśla w związku z tym potrzebę renowacji budynków, w tym parkingów, aby poprawić dostępność dla osób o ograniczonej możliwości poruszania się; podkreśla ponadto potrzebę wyznaczenia w poddawanych renowacji i nowych budynkach przestrzeni przewidzianej na przechowywanie urządzeń transportu osobistego, w tym na wózków inwalidzkich i spacerowych;

58. wyraża zadowolenie, że dostrzeżono środki potrzebne do tego, by ułatwić i przyspieszyć instalowanie infrastruktury ładowania poprzez usuwanie istniejących barier, takich jak sprzeczność bodźców i obciążenia administracyjne; zwraca jednak uwagę, że na szczeblu krajowym i lokalnym nadal istnieją bariery administracyjne, jeśli chodzi o planowanie infrastruktury i procedury udzielania pozwoleń na infrastrukturę ładowania, które to bariery hamują instalowanie infrastruktury ładowania w nowych i istniejących budynkach mieszkalnych i niemieszkalnych; podkreśla, że konieczne są dalsze wysiłki, aby usunąć te wyraźne bariery administracyjne;

59. zwraca uwagę na koncepcję, zgodnie z którą ładowanie pojazdów elektrycznych w budynkach mieszkalnych i niemieszkalnych musi uzupełniać publicznie dostępną infrastrukturę ładowania, aby zapewnić możliwość ładowania pojazdów elektrycznych; podkreśla potrzebę zwiększenia inwestycji w elektromobilność i instalowania infrastruktury ładowania umożliwiającej inteligentne ładowanie, co może ułatwić przesuwanie obciążeń i reakcję popytu, a tym samym stworzyć tańsze i bardziej wydajne sieci elektroenergetyczne, które wymagają mniejszej mocy wytwórczej i infrastruktury;

Środa, 15 grudnia 2021 r.

60. uważa, że wdrożenie publicznej, półpublicznej i prywatnej inteligentnej infrastruktury ładowania pozostaje głównym koniecznym warunkiem wstępnym stymulującym wprowadzanie pojazdów elektrycznych na rynek; postuluje zatem zwiększenie inwestycji w budynki i mobilność, pobudzenie innowacji i korzystanie z narzędzi cyfrowych służących elektromobilności;

61. zwraca uwagę, że odpowiednie prawodawstwo unijne powinno ułatwiać wprowadzanie punktów ładowania pojazdów elektrycznych w obiektach poddawanych renowacji, nowych budynkach i nowych instalacjach; podkreśla znaczenie inwestycji w publiczne stacje ładowania wzdłuż korytarzy sieci bazowej oraz w sieci kompleksowej, podkreśla jednak, że mogą one stanowić jedynie uzupełnienie znacznie większej liczby punktów ładowania, które będą potrzebne na obszarach miejskich; zwraca uwagę, że najbardziej opłacalnym i praktycznym sposobem przyspieszenia przejścia na energię elektryczną w parkach pojazdów jest udostępnienie punktów ładowania w pobliżu gospodarstw domowych i miejsc pracy, gdzie są one podstawowym uzupełnieniem niezbędnej, ale droższej infrastruktury szybkiego ładowania;

62. podkreśla, że ważne jest zapewnienie wszystkim Europejczykom i regionom, w tym regionom najbardziej oddalonym, sprzyjającej włączeniu społecznemu, spójnej i zrównoważonej mobilności; podkreśla znaczenie propagowania alternatywnych, sprzyjających włączeniu społecznemu, bezpiecznych i zrównoważonych rodzajów transportu i niezbędnej do tego infrastruktury; wzywa państwa członkowskie do zapewnienia spójności społeczno-gospodarczej i terytorialnej przy opracowywaniu wymogów dotyczących instalacji minimalnej liczby punktów ładowania; wzywa państwa członkowskie, aby zidentyfikowały i usunęły wszelkie bariery społeczne, gospodarcze, prawne, regulacyjne i administracyjne, które utrudniają szybki rozwój punktów ładowania;

63. uznaje, że podczas planowania budowy infrastruktury do ładowania w budynkach mieszkalnych i niemieszkalnych oraz miejsc parkingowych należy utrzymać w jak najszerszym zakresie istniejące miejskie tereny zielone i zrównoważone systemy odwadniania;

64. zauważa, że tylko kilka państw członkowskich zgłosiło obiecujące postępy w zakresie infrastruktury ładowania pojazdów elektrycznych w budynkach i na parkingach; wyraża zaniepokojenie brakiem postępów w innych państwach członkowskich i wzywa do szybszego udostępniania szerszego zestawu danych; zauważa, że większość państw członkowskich przedstawiła oszacowania dotyczące wykorzystywania pojazdów elektrycznych i cele dotyczące wprowadzenia urządzeń do ładowania pojazdów elektrycznych na 2020 r.; zaznacza jednak, że tylko około dwie trzecie państw członkowskich przedstawiło dane dotyczące celów na lata 2025 i 2030;

65. zwraca uwagę, że niektóre władze lokalne rozpoczęły opracowywanie planów dekarbonizacji, które obejmują również ustalenie wiążących terminów wprowadzenia zakazu używania pojazdów z silnikami spalinowymi; apeluje do tych władz o zapewnienie, by ich plany obejmowały specjalne wsparcie finansowe i techniczne z przeznaczeniem na dostosowanie zasobów budowlanych w celu realizacji planów dekarbonizacji;

o

o o

66. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie i Komisji.

Środa, 15 grudnia 2021 r.

P9_TA(2021)0504

Wyzwania i perspektywy wielostronnych systemów kontroli zbrojeń i rozbrojenia**Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 15 grudnia 2021 r. w sprawie wyzwań i perspektyw dotyczących wielostronnych systemów kontroli broni masowego rażenia i systemów rozbrojenia (2020/2001(INI))**

(2022/C 251/06)

Parlament Europejski,

- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 14 lutego 2019 r. w sprawie przyszłości traktatu INF oraz konsekwencji dla Unii Europejskiej ⁽¹⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 20 października 2020 r. zawierającą zalecenia dla Komisji w sprawie ram aspektów etycznych sztucznej inteligencji, robotyki i powiązanych z nimi technologii ⁽²⁾,
- uwzględniając swoje zalecenie z dnia 21 października 2020 r. dla Rady oraz wiceprzewodniczącego komisji / wysokiego przedstawiciela Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa w sprawie przygotowań do 10. przeglądu Układu o nierozprzestrzenianiu broni jądrowej, kontroli broni jądrowej i opcji rozbrojenia nuklearnego ⁽³⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 20 stycznia 2021 r. w sprawie realizacji wspólnej polityki bezpieczeństwa i obrony – sprawozdanie roczne za 2020 r. ⁽⁴⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 12 września 2018 r. w sprawie autonomicznych systemów uzbrojenia ⁽⁵⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 17 stycznia 2013 r. w sprawie zaleceń konferencji przeglądowej stron Układu o nierozprzestrzenianiu broni jądrowej dotyczących utworzenia na Bliskim Wschodzie strefy wolnej od broni masowego rażenia ⁽⁶⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 27 października 2016 r. w sprawie bezpieczeństwa jądrowego i nierozprzestrzeniania broni jądrowej ⁽⁷⁾,
- uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/821 z dnia 20 maja 2021 r. ustanawiające unijny system kontroli wywozu, pośrednictwa, pomocy technicznej, tranzytu i transferu produktów podwójnego zastosowania ⁽⁸⁾ (rozporządzenie w sprawie podwójnego zastosowania),
- uwzględniając sprawozdania roczne z postępów w realizacji strategii Unii Europejskiej przeciw rozprzestrzenianiu broni masowego rażenia (w szczególności sprawozdania za lata 2019 ⁽⁹⁾ i 2020 ⁽¹⁰⁾),
- uwzględniając decyzję Rady 2010/212/WPZiB z dnia 29 marca 2010 r. dotyczącą stanowiska Unii Europejskiej na konferencji przeglądową 2010 stron Układu o nierozprzestrzenianiu broni jądrowej ⁽¹¹⁾,

⁽¹⁾ Dz.U. C 449 z 23.12.2020, s. 149.⁽²⁾ Dz.U. C 404 z 6.10.2021, s. 63.⁽³⁾ Dz.U. C 404 z 6.10.2021, s. 240.⁽⁴⁾ Dz.U. C 456 z 10.11.2021, s. 78.⁽⁵⁾ Dz.U. C 433 z 23.12.2019, s. 86.⁽⁶⁾ Dz.U. C 440 z 30.12.2015, s. 97.⁽⁷⁾ Dz.U. C 215 z 19.6.2018, s. 202.⁽⁸⁾ Dz.U. L 206 z 11.6.2021, s. 1.⁽⁹⁾ Dz.U. C 341 z 13.10.2020, s. 1.⁽¹⁰⁾ Dz.U. C 298 z 26.7.2021, s. 1.⁽¹¹⁾ Dz.U. L 90 z 10.4.2010, s. 8.

Środa, 15 grudnia 2021 r.

- uwzględniając decyzję Rady (WPZiB) 2020/1656 z dnia 6 listopada 2020 r. w sprawie wspierania przez Unię działań Międzynarodowej Agencji Energii Atomowej (MAEA) w zakresie jądowego bezpieczeństwa fizycznego oraz w ramach wdrażania strategii UE przeciw rozprzestrzenianiu broni masowego rażenia ⁽¹²⁾,
- uwzględniając decyzję Rady (WPZiB) 2020/901 z dnia 29 czerwca 2020 r. w sprawie wspierania przez Unię działań Komisji Przygotowawczej Organizacji do spraw Traktatu o Całkowitym Zakazie Prób Jądowych (CTBTO) w celu zwiększenia jej zdolności w zakresie monitorowania i kontroli oraz w ramach realizacji strategii UE przeciw rozprzestrzenianiu broni masowego rażenia ⁽¹³⁾,
- uwzględniając decyzję Rady (WPZiB) 2019/938 z dnia 6 czerwca 2019 r. w sprawie wsparcia procesu budowy zaufania prowadzącego do ustanowienia na Bliskim Wschodzie strefy wolnej od broni jądowej i wszelkich innych rodzajów broni masowego rażenia ⁽¹⁴⁾,
- uwzględniając rozporządzenie Rady (UE) 2018/1542 z dnia 15 października 2018 r. w sprawie środków ograniczających proliferację i stosowanie broni chemicznej ⁽¹⁵⁾ i rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) 2020/1480 z dnia 14 października 2020 r. wykonujące rozporządzenie Rady (UE) 2018/1542 w sprawie środków ograniczających proliferację i stosowanie broni chemicznej ⁽¹⁶⁾,
- uwzględniając decyzję Rady (WPZiB) 2020/906 z dnia 29 czerwca 2020 r. zmieniającą decyzję (WPZiB) 2019/615 w sprawie wspierania przez Unię działań prowadzących do konferencji przeglądowej 2020 stron Układu o nierozprzestrzenianiu broni jądowej (NPT) ⁽¹⁷⁾,
- uwzględniając decyzję Rady (WPZiB) 2019/97 z dnia 21 stycznia 2019 r. wspierającą Konwencję o zakazie broni biologicznej i toksycznej w ramach strategii UE przeciw rozprzestrzenianiu broni masowego rażenia ⁽¹⁸⁾,
- uwzględniając oświadczenie Rady Północnoatlantyckiej z dnia 15 grudnia 2020 r. w sprawie wejścia w życie Traktatu o zakazie broni jądowej,
- uwzględniając oświadczenie Rady Północnoatlantyckiej z dnia 3 lutego 2021 r. w sprawie przedłużenia Traktatu między Federacją Rosyjską a Stanami Zjednoczonymi Ameryki o środkach zmierzających do dalszej redukcji i ograniczenia strategicznej broni ofensywnej,
- uwzględniając 16. doroczną konferencję NATO w sprawie broni masowego rażenia, kontroli zbrojeń, rozbrojenia i nierozprzestrzeniania broni z dnia 10 listopada 2020 r.,
- uwzględniając oświadczenie Rady Północnoatlantyckiej z dnia 18 czerwca 2021 r. w sprawie Traktatu o otwartych przestworzach,
- uwzględniając oświadczenie sekretarza generalnego NATO z 2 sierpnia 2019 r. w sprawie upadku traktatu INF,
- uwzględniając przemówienie sekretarza generalnego NATO z 10 listopada 2020 r. podczas 16. dorocznej konferencji NATO w sprawie broni masowego rażenia, kontroli zbrojeń, rozbrojenia i nierozprzestrzeniania broni,
- uwzględniając program działania ONZ na 2018 r. na rzecz rozbrojenia pt. „Zabezpieczenie naszej wspólnej przyszłości”,
- uwzględniając oświadczenie sekretarza generalnego ONZ António Guterresa z 24 października 2020 r. w sprawie wejścia w życie Traktatu o zakazie broni jądowej,

⁽¹²⁾ Dz.U. L 372 I z 9.11.2020, s. 4.

⁽¹³⁾ Dz.U. L 207 z 30.6.2020, s. 15.

⁽¹⁴⁾ Dz.U. L 149 z 7.6.2019, s. 63.

⁽¹⁵⁾ Dz.U. L 259 z 16.10.2018, s. 12.

⁽¹⁶⁾ Dz.U. L 341 z 15.10.2020, s. 1.

⁽¹⁷⁾ Dz.U. L 207 z 30.6.2020, s. 36.

⁽¹⁸⁾ Dz.U. L 19 z 22.1.2019, s. 11.

Środa, 15 grudnia 2021 r.

- uwzględniając cele zrównoważonego rozwoju ONZ, w szczególności cel nr 16 zakładający promowanie pokojowych i inkluzywnych społeczeństw z myślą o zrównoważonym rozwoju,
 - uwzględniając decyzję Konferencji Państw Stron Konwencji o zakazie broni chemicznej z dnia 21 kwietnia 2021 r. w sprawie rozwiązania problemu posiadania i stosowania broni chemicznej przez Syryjską Republikę Arabską,
 - uwzględniając Wspólny wszechstronny plan działania (JCPOA – porozumienie jądrowe z Iranem) z 2015 r.,
 - uwzględniając oświadczenie E3⁽¹⁹⁾ na temat JCPOA z 19 sierpnia 2021 r.,
 - uwzględniając 64. Konferencję Ogólną MAEA, która odbyła się w dniach 21–25 września 2020 r. w Wiedniu,
 - uwzględniając przemówienie wygłoszone przez prezydenta Republiki Francuskiej w dniu 7 lutego 2020 r. dotyczące strategii Francji w zakresie obrony i odstraszania,
 - uwzględniając wspólne oświadczenie prezydenta Stanów Zjednoczonych i prezydenta Rosji z dnia 16 czerwca 2021 r. dotyczące strategicznej stabilności,
 - uwzględniając art. 54 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Spraw Zagranicznych (A9-0324/2021),
- A. mając na uwadze, że broń masowego rażenia, w szczególności broń jądrowa, stanowi poważne zagrożenie dla długoterminowego bezpieczeństwa ludzkości; mając na uwadze, że solidna i kompleksowa struktura w zakresie kontroli zbrojeń, nierozprzestrzeniania broni i rozbrojenia, oparta o wiążące traktaty i solidne mechanizmy budowy zaufania oraz wzmocniona niezawodną i przejrzystą procedurą weryfikacji ma kluczowe znaczenie dla budowania i utrzymania pokoju, stabilności, przewidywalności, bezpieczeństwa, zrównoważonego rozwoju, postępu gospodarczego i społecznego, łagodzenia napiętych stosunków między państwami i ograniczenia prawdopodobieństwa konfliktu zbrojnego o nieprzewidywalnych i katastrofalnych skutkach humanitarnych, środowiskowych, społecznych i gospodarczych;
- B. mając na uwadze, że w obecnej napiętej sytuacji europejskiej i geopolitycznej kluczowe traktaty w sprawie kontroli zbrojeń, które weszły w życie pod koniec zimnej wojny, zostały niedawno osłabione lub zrezygnowano z nich; mając na uwadze, że w ostatnich latach nasiliły się napięte stosunki i brak zaufania między stronami układu NPT, zaostrzane przez coraz gorsze dwustronne stosunki amerykańsko-rosyjskie i kolejne kroki podejmowane przez Rosję w celu ponownej oceny jądrowych aspektów jej doktryny wojskowej; mając na uwadze, że pojawił się nowy klimat międzynarodowy oparty na nasilających się walkach o władzę; mając na uwadze, że w tym nowym środowisku, w którym nie gwarantuje się niezbędnej stabilności ani przewidywalności dla europejskiej i globalnej architektury bezpieczeństwa, UE rozpoczęła proces refleksji nad możliwymi sposobami wzmocnienia swojej strategicznej autonomii; mając na uwadze, że w świecie globalnej współzależności odnowione światowe wysiłki w zakresie kontroli zbrojeń i rozbrojenia mają zasadnicze znaczenie dla bezpieczeństwa UE; mając na uwadze, że Stany Zjednoczone i Federacja Rosyjska zobowiązały się 16 czerwca 2021 r. do prowadzenia zintegrowanego strategicznego dialogu na temat stabilności;
- C. mając na uwadze, że UE dąży do tego, aby być światowym podmiotem działającym na rzecz pokoju i wspierającym międzynarodowy porządek oparty na zasadach; mając na uwadze, że kontrola zbrojeń i nierozprzestrzenianie broni jądrowej od samego początku leży u podstaw projektu UE, zwłaszcza poprzez utworzenie Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej (EURATOM); mając na uwadze, że za pośrednictwem swojej strategii przeciw rozprzestrzenianiu broni masowego rażenia UE działa na rzecz rozbrojenia oraz zapobiegania użyciu broni masowego rażenia i jej rozprzestrzenianiu; mając na uwadze, że strategia ta powinna również skupiać się na nowych zagrożeniach, takich jak autonomiczne systemy uzbrojenia oraz inne nowe i przełomowe technologie;
- D. mając na uwadze, że w ciągu ponad pięćdziesięciu lat istnienia Układ o nierozprzestrzenianiu broni jądrowej, opierający się na trzech wzajemnie wzmacniających się filarach, stał się i wciąż jest podstawą światowej struktury kontroli broni jądrowej, a także okazał się skutecznym narzędziem pozwalającym stać na straży pokoju i bezpieczeństwa na świecie, zapewniając przestrzeganie przez zdecydowaną większość państw-sygnatariuszy zobowiązań do nierozprzestrzeniania broni jądrowej poprzez wdrożenie rygorystycznych zabezpieczeń i norm

⁽¹⁹⁾ Francja, Niemcy i Zjednoczone Królestwo.

Środa, 15 grudnia 2021 r.

- dotyczących zakazu nabywania broni jądrowej; mając na uwadze, że oczekujemy wykonania art. 6 układu NPT; mając na uwadze, że 10. konferencja przeglądowa NPT została przełożona z powodu pandemii COVID-19;
- E. mając na uwadze, że nie istnieje międzynarodowy mechanizm regulujący wywóz wysoko wzbogaconego paliwa uranowego do okrętów podwodnych o napędzie atomowym;
- F. mając na uwadze, że Międzynarodowa Agencja Energii Atomowej (MAEA) odgrywa zasadniczą rolę we wdrażaniu układu NPT; mając na uwadze, że protokół dodatkowy znacznie rozszerza możliwości MAEA w zakresie kontroli pod kątem istnienia tajnych obiektów jądrowych;
- G. mając na uwadze, że w ostatnich latach nasiliły się napięte stosunki i brak zaufania między stronami NPT;
- H. mając na uwadze, że Traktat o zakazie broni jądrowej (TPNW) wszedł w życie 22 stycznia 2021 r. w wyniku ruchu obejmującego różne kraje i regiony, którego celem jest zwrócenie uwagi na katastrofalne skutki humanitarne wszelkiego użycia broni jądrowej; mając na uwadze, że trzy państwa członkowskie UE są stronami TPNW; mając na uwadze, że sześć państw członkowskich UE uczestniczyło w negocjacjach dotyczących TPNW w Zgromadzeniu Ogólnym ONZ, a pięć z nich głosowało za przyjęciem nowego traktatu; mając na uwadze, że wśród państw-stron TPNW nie ma członków NATO ani państw posiadających broń jądrową; mając na uwadze, że nie ma stanowiska Rady w sprawie TPNW; mając na uwadze, że zaangażowanie i aktywne uczestnictwo wszystkich państw-stron układu NPT i wszystkich państw jądrowych jest pożądane w celu osiągnięcia znaczących wyników w ramach globalnych wysiłków na rzecz rozbrojenia;
- I. mając na uwadze, że JCPOA stanowi osiągnięcie wielostronnej dyplomacji prowadzonej przez UE; mając na uwadze, że strony JCPOA 2015 – UE, Chiny, Rosja, Iran i USA – rozpoczęły pośrednie negocjacje w sprawie wznowienia realizacji JCPOA przez Iran i USA; mając na uwadze, że w 2018 r. Stany Zjednoczone ponownie nałożyły sankcje, a Iran zniósł ograniczenia dotyczące produkcji wzbogaconego uranu; mając na uwadze, że Iran zaprzestał stosowania protokołu dodatkowego i wdrażania zmienionego kodeksu 3.1 uzgodnień pomocniczych do irańskiego porozumienia w sprawie środków ochronnych, jednocześnie intensyfikując swoje programy wzbogacania uranu do poziomu klasy zbrojeniowej; mając na uwadze, że stanowi to zagrożenie dla pokoju i bezpieczeństwa w regionie i na świecie, a także dla światowych starań na rzecz rozbrojenia i nierozprzestrzeniania broni; mając na uwadze, że rząd i nowy prezydent Iranu muszą jeszcze wykazać, że zamierzają przestrzegać JCPOA oraz dążyć do konstruktywnej i pokojowej współpracy z UE;
- J. mając na uwadze, że Traktat o całkowitym zakazie prób jądrowych (CTBT) nie został jeszcze w pełni ratyfikowany; mając na uwadze, że do wejścia w życie traktatu CTBT konieczna jest jeszcze ratyfikacja przez osiem państw, w tym USA i Chiny; mając na uwadze, że UE konsekwentnie upowszechnia wkład traktatu CTBT w pokój, bezpieczeństwo, rozbrojenie i nierozprzestrzenianie broni;
- K. mając na uwadze, że w ramach Konferencji Rozbrojeniowej po 25 latach niewielkich postępów nadal nie rozpoczęto formalnie negocjacji w sprawie projektu Traktatu o zakazie produkcji materiałów rozszczepialnych dla broni jądrowej lub innych jądrowych urządzeń wybuchowych;
- L. mając na uwadze, że na skutek upadku układu o całkowitej likwidacji pocisków raketowych pośredniego zasięgu w wyniku wycofania się zeń przez USA w sierpniu 2019 r., co miało miejsce po tym, jak Rosja wielokrotnie nie wypełniała zobowiązań z niego wynikających, gdyż uruchomiła system pocisków SSC-8 zdolnych do przenoszenia głowic jądrowych, Stanów Zjednoczonych i Rosji nie obowiązuje już zakaz tworzenia i rozmieszczania tego rodzaju broni ani angażowania się w nowy wyścig zbrojeń, zwłaszcza w Europie i w Azji; mając na uwadze, że agresywne zachowanie Rosji w jej sąsiedztwie zwiększyło zagrożenie konfrontacją wojskową; mając na uwadze, że Rosja przemieściła niedawno w kierunku granicy z UE kilka systemów raketowych pocisków balistycznych zdolnych do przenoszenia broni jądrowej, które uważa się za zdolne do przekroczenia zasięgu 500 km;
- M. mając na uwadze, że Stany Zjednoczone i Federacja Rosyjska zgodziły się, by przedłużyć o pięć lat okres obowiązywania nowego układu o ograniczeniu zbrojeń strategicznych (nowy START);

Środa, 15 grudnia 2021 r.

- N. mając na uwadze, że prezydenckie inicjatywy jądrowe, które są dobrowolnymi środkami jednostronnymi, doprowadziły do znacznego zmniejszenia zarówno amerykańskiego, jak i rosyjskiego arsenału;
- O. mając na uwadze, że naziemne rakiety balistyczne i manewrowe o zasięgu od 500 do 5 500 km uznaje się za szczególnie niebezpieczne ze względu na krótki czas lotu, śmiertelność i możliwość manewrowania, trudności z ich przechwytywaniem oraz ich zdolność do przenoszenia głowic jądrowych; mając na uwadze, że w ostatnich latach pojawiła się nowa generacja pocisków manewrujących i taktycznych;
- P. mając na uwadze, że w ostatnich latach Chiny znacznie przyspieszyły rozwój swoich zdolności konwencjonalnych, raketowych i jądrowych; mając na uwadze, że Chiny wykazały się brakiem przejrzystości i niechęcią do angażowania się w rozmowy na temat swojego potencjalnego udziału w wielostronnych instrumentach kontroli broni jądrowej, co umożliwiło im utworzenie bez przeszkód dużego arsenału zaawansowanych technologicznie pocisków balistycznych o średnim zasięgu, takich jak Dong-Feng 26s; mając na uwadze, że UE powinna koordynować swoje działania z partnerami o podobnych poglądach, aby angażować się w intensywne działania dyplomatyczne z Chinami w celu rozwijania funkcjonalnej struktury kontroli zbrojeń, rozbrojenia i nierozprzestrzeniania broni oraz z myślą o ochronie interesów UE w zakresie bezpieczeństwa;
- Q. mając na uwadze, że zarówno Francja, jak i Zjednoczone Królestwo, które są jedynymi krajami europejskimi posiadającymi broń jądrową, podzielają pogląd, że minimalne, wiarygodne odstraszenie posiadaniem broni jądrowej ma zasadnicze znaczenie dla zbiorowego bezpieczeństwa Europy i NATO; mając na uwadze, że po wystąpieniu Zjednoczonego Królestwa z UE Francja jest obecnie jedynym państwem członkowskim posiadającym broń jądrową oraz kontynuuje modernizację swojego arsenału jądrowego; mając na uwadze, że w 2020 r. prezydent Francji Emmanuel Macron zaproponował rozpoczęcie strategicznego dialogu z chętnymi partnerami europejskimi na temat potencjalnej roli francuskiego elementu odstraszenia nuklearnego w „naszym wspólnym bezpieczeństwie”; mając na uwadze, że Zjednoczone Królestwo ogłosiło, iż podniesie pułap całego arsenału jądrowego o ponad 40 %, do 260 głowic dostępnych operacyjnie, oraz że uczyni swoją postawę w dziedzinie jądrowej bardziej nieprzejrzystą, zaprzestając deklarowania liczby składowanych głowic;
- R. mając na uwadze, że Izrael nie jest stroną układu NPT;
- S. mając na uwadze, że szereg innych państw uzyskało zdolności naukowe, technologiczne i przemysłowe niezbędne do produkcji pocisków balistycznych i manewrujących; mając na uwadze, że Indie i Pakistan ogłosiły, iż posiadają broń jądrową; mając na uwadze, że obydwa państwa nie są stronami układu NPT;
- T. mając na uwadze, że niepokojące jest ryzyko przechwycenia arsenału jądrowego przez organizacje terrorystyczne; mając na uwadze, że nielegalna proliferacja wśród zbójcekich reżimów nadal stanowi zagrożenie, o czym świadczy sieć Abdula Qadeera Chana;
- U. mając na uwadze, że Haski kodeks postępowania przeciwko rozprzestrzenianiu rakiet balistycznych (HCoC) ma wymiar dotyczący nierozprzestrzeniania pocisków kierowanych, mimo że jego charakter nie jest prawnie wiążący;
- V. mając na uwadze, że obowiązujący od 2002 r. Traktat o otwartych przestworzach miał na celu budowanie zaufania, pewności i wzajemnego zrozumienia między Rosją a USA i ich europejskimi sojusznikami; mając na uwadze, że Rosja przez wiele lat nie wywiązywała się z obowiązków wynikających z Traktatu o otwartych przestworzach; mając na uwadze, że Stany Zjednoczone i Rosja kolejno wycofały się z traktatu;
- W. mając na uwadze, że konwencja o broni chemicznej to pierwsze na świecie wielostronne porozumienie w sprawie rozbrojenia mające na celu możliwą do sprawdzenia eliminację całej kategorii broni masowego rażenia; mając na uwadze, że w minionej dekadzie norma prawna dotycząca zakazu stosowania broni chemicznej została kilkakrotnie naruszona, w tym przez rząd Syrii i Rosję; mając na uwadze, że konwencję o zakazie broni chemicznej należy dostosować do nowych procesów produkcji przemysłowej, innowacyjnego przemysłu chemicznego i pojawienia się nowych przedmiotów;
- X. mając na uwadze, że UE jest w pełni zaangażowana w międzynarodowe wysiłki na rzecz poprawy bezpieczeństwa biologicznego i różnorodności biologicznej dzięki wdrożeniu konwencji o zakazie broni biologicznej; mając na uwadze, że 13 państw nie jest jeszcze stronami tej konwencji; mając na uwadze, że konwencję o zakazie broni biologicznej przyjęto bez ustalenia mechanizmów weryfikacji mających na celu zapewnienie stosowania się do tej konwencji; mając na uwadze, że 20 lat temu wstrzymano negocjacje w sprawie protokołu dotyczącego weryfikacji;

Środa, 15 grudnia 2021 r.

- Y. mając na uwadze, że działania i programy Koreańskiej Republiki Ludowo-Demokratycznej (KRLD) w zakresie pocisków balistycznych i jądrowych oraz broni masowego rażenia, a także rozprzestrzenianie i wywóz takiej broni stanowi poważne zagrożenie dla pokoju i bezpieczeństwa na świecie, a także dla światowych starań na rzecz rozbrojenia i nierozprzestrzeniania broni; mając na uwadze, że przywódcy KRLD często próbują wykorzystywać swój program broni jądrowej do wymuszenia politycznych i gospodarczych ustępstw ze strony społeczności międzynarodowej, a jednocześnie nadal sprzedają technologię raketową małego i średniego zasięgu oraz know-how w dziedzinie jądrowej;
- Z. mając na uwadze, że pojawienie się praktyki rozbrojenia humanitarne zakwestionowało w pozytywnym znaczeniu tradycyjne praktyki rozbrojeniowe, które pozostały po zimnej wojnie;
- AA. mając na uwadze, że liczba kobiet zaangażowanych w wysiłki zmierzające do wyeliminowania broni masowego rażenia pozostaje alarmująco niska, również w obszarze dyplomacji na rzecz jej nierozprzestrzeniania i rozbrojenia;
- AB. mając na uwadze, że zagrożenia związane z klimatem mogą negatywnie wpłynąć na strategiczne środowisko bezpieczeństwa UE; mając na uwadze, że starania na rzecz rozbrojenia i nierozprzestrzeniania broni masowego rażenia bardzo przyczyniają się do zrównoważonego rozwoju, globalnego bezpieczeństwa, przewidywalności, długoterminowej stabilności oraz ochrony źródeł utrzymania, środowiska naturalnego i planety;
- AC. mając na uwadze, że pandemia COVID-19 pokazała potrzebę zwiększenia gotowości i świadomości w UE w zakresie broni chemicznej, biologicznej, radiologicznej i jądrowej (CBRJ), zacieśnienia współpracy między sektorem cywilnym i wojskowym CBRJ oraz inwestycji w tych sektorach, opracowania środków zapobiegawczych i naprawczych w ramach istniejącego Unijnego Mechanizmu Ochrony Ludności, stworzenia unijnej puli wiedzy specjalistycznej w obszarze CBRJ oraz wspierania powiązań między zdrowiem a bezpieczeństwem;
1. ponownie podkreśla swoje pełne zaangażowanie na rzecz utrzymania skutecznych międzynarodowych systemów kontroli zbrojeń, rozbrojenia i nierozprzestrzeniania broni, stanowiących podstawę globalnego i europejskiego bezpieczeństwa; przypomina o swoim zaangażowaniu w realizację polityki mającej na celu przyspieszenie zmniejszania i eliminacji wszystkich arsenałów jądrowych oraz stworzenie warunków do budowy świata wolnego od broni jądrowej i broni CBRJ; wzywa do odnowienia wielostronnego porządku kontroli zbrojeń i rozbrojenia, tak aby obejmował on wszystkie zainteresowane strony;
2. wyraża zaniepokojenie aktualnym osłabieniem światowej struktury nierozprzestrzeniania broni, rozbrojenia i kontroli zbrojeń, które to pogłębia się wraz z szybkim rozwojem nowych potencjalnie destabilizujących systemów, takich jak systemy broni oparte na sztucznej inteligencji oraz technologii pocisków hipersonicznych i bezzałogowych statków powietrznych; podkreśla potrzebę zajęcia się w szczególności kwestią technologii pocisków hipersonicznych, która zwiększa ryzyko użycia broni jądrowej w odpowiedzi na atak; obawia się, że wycofanie się z głównych traktatów o kontroli zbrojeń lub odstąpienie od ich przedłużenia poważnie zaszkodziłoby międzynarodowym systemom kontroli zbrojeń, które zapewniają pewną stabilność, i osłabiłoby stosunki między państwami posiadającymi broń jądrową; podkreśla pilną potrzebę przywrócenia zaufania transgranicznego; wyraża zaniepokojenie i zdecydowany sprzeciw wobec wszelkich przypadków uciekania się do broni masowego rażenia jako sposobu rozwiązywania sporów geopolitycznych;
3. jest zaniepokojony decyzją kilku państw o ponownej ocenie w odniesieniu do aspektu jądrowego ich doktryn wojskowych; wzywa wszystkie państwa posiadające broń jądrową, by wykazały się odpowiedzialnością i rozważyły możliwość ograniczenia roli i znaczenia broni jądrowej w ich koncepcjach, doktrynach i politykach wojskowych i w dziedzinie bezpieczeństwa; z zadowoleniem przyjmuje zamiar przeprowadzenia przez USA – w ramach trwającego przeglądu stanowiska w kwestiach jądrowych – oceny możliwych sposobów zmniejszenia znaczenia broni jądrowej w strategii bezpieczeństwa narodowego;
4. potwierdza swoje pełne poparcie dla układu NPT i jego trzech wzajemnie się uzupełniających filarów jako jednego z najbardziej powszechnie akceptowanych prawnie wiążących instrumentów i podstawy systemu nierozprzestrzeniania broni jądrowej; przypomina, że układ NPT przyczynił się do utrzymania szerokiego wachlarza norm związanych z rozbrojeniem i pokojowym wykorzystaniem energii jądrowej, a jednocześnie egzekwowania norm nierozprzestrzeniania broni jądrowej; oczekuje, że państwa posiadające broń jądrową przedsięwzją w dobrej wierze kroki mające na celu wypełnienie zobowiązań traktatowych i świadczące o ich rzeczywistym zaangażowaniu na rzecz rozbrojenia nuklearnego, w tym poprzez podejmowanie konkretnych działań określonych w ostatecznej wersji układu NPT z 2010 r. oraz przez wzmocnienie normy nierozprzestrzeniania broni jądrowej i rozszerzenie zdolności MAEA w zakresie zabezpieczeń; ostrzega, że przyszłość układu NPT nie powinna być uważana za pewnik, i wzywa państwa-strony układu, by dołożyły wszelkich starań, aby przyczynić się do pomyślnego i satysfakcjonującego zakończenia zbliżającej się 10. konferencji przeglądowej we wszystkich jej filarach – rozbrojenie, nierozprzestrzenianie i pokojowe wykorzystanie energii jądrowej – poprzez uzgodnienie konstruktywnego oświadczenia końcowego, które przyczyniłoby się do dalszego wzmocnienia układu NPT oraz pomogło w zachowaniu stabilności strategicznej i powstrzymaniu nowego wyścigu zbrojeń; wzywa wszystkie państwa, by podpisały NPT i przystąpiły do niego oraz utrzymały wynikające z niego zobowiązania; wzywa 10.

Środa, 15 grudnia 2021 r.

konferencję przeglądową do omówienia luki w przepisach układu NPT dotyczących wywozu reaktorów o napędzie jądrowym do celów wojskowych; wzywa państwa członkowskie UE do wysłania swoich najwyższych rangą polityków na konferencję przeglądową; wzywa zatem wszystkie państwa-strony NPT, by w konstruktywny sposób angażowały się w ramy układu oraz ustaliły realistyczne, skuteczne, konkretne, wzajemne i możliwe do sprawdzenia środki pozwalające na osiągnięcie wspólnego celu, jakim jest rozbrojenie jądrowe;

5. kładzie nacisk na potrzebę zapewnienia, by UE odgrywała istotną i konstruktywną rolę w rozwijaniu i wzmacnianiu światowych i opartych na zasadach starań na rzecz nierozprzestrzeniania broni oraz na rzecz struktury kontroli zbrojeń i rozbrojenia z myślą o wyeliminowaniu w dłuższej perspektywie wszelkiej broni CBRJ przez pełne wykorzystanie wszystkich dostępnych instrumentów; z zadowoleniem przyjmuje pracę specjalnego wysłannika ds. nieprolifracji i rozbrojenia w tej dziedzinie; wzywa Radę do opowiedzenia się za tym, by UE przemawiała jednym głosem na międzynarodowych forach zajmujących się rozbrojeniem, nieprolifracją i kontrolą zbrojeń, a także do promowania środków budowy zaufania wśród wszystkich stron układu NPT w celu złagodzenia napięć i zmniejszenia nieufności; podkreśla potrzebę wykorzystania prac podjętych w ramach Strategicznego kompasu, tak by w pełni uwzględnić kwestię rozprzestrzeniania broni masowego rażenia we wspólnym rozumieniu zagrożeń i osiągnąć wspólną kulturę strategiczną w tym względzie; zachęca Europejską Służbę Działań Zewnętrznych (ESDZ) do rozpoczęcia procesu refleksji na temat wpływu brexitu na jej politykę rozbrojeniową i nieprolifacyjną;

6. z zadowoleniem przyjmuje znaczący stały wkład finansowy UE m.in. na rzecz Biura ds. Rozbrojenia (UNODA), MAEA, Organizacji ds. Zakazu Broni Chemicznej (OPCW) oraz mechanizmu dochodzeniowego sekretarza generalnego ONZ w związku z domniemanym użyciem broni chemicznej i biologicznej;

7. podkreśla kluczowe znaczenie szkoleń i podnoszenia świadomości; wzywa zatem do pogłębiania dostępnej w UE wiedzy fachowej w zakresie nierozprzestrzeniania broni i kontroli zbrojeń, w tym również w dziedzinie informatyki kwantowej w UE, a także do poprawy szkolenia personelu UE i państw członkowskich; podkreśla potrzebę zacieśnienia więzi między sektorem prywatnym i publicznym, środowiskiem akademickim, ośrodkami analitycznymi i organizacjami społeczeństwa obywatelskiego; w związku z tym z zadowoleniem przyjmuje stałe wsparcie finansowe dla Europejskiej Sieci Kształcenia Jądrowego, Konsorcjum UE ds. Nieprolifracji i Rozbrojenia oraz Europejskiego Ośrodka Szkoleń w zakresie Jądrowego Bezpieczeństwa Fizycznego; podkreśla potencjał współpracy w zakresie projektów szkoleniowych i edukacyjnych z Europejskim Kolegium Bezpieczeństwa i Obrony; apeluje, by dalej inwestować w edukację na temat rozbrojenia oraz ułatwiać zaangażowanie młodzieży;

8. podkreśla rozszerzony mandat w zakresie sprawozdawczości na temat przejrzystości, jak i w zakresie koordynacji i egzekwowania oraz rozszerzony zakres obowiązków w rozporządzeniu dotyczącym produktów podwójnego zastosowania;

9. wzywa delegatury UE, by nadały kwestii rozbrojenia w skali globalnej i regionalnej, nieprolifracji i kontroli zbrojeń wysoki priorytet w programie dialogu politycznego z państwami trzecimi, aby UE mogła wspierać starania mające na celu upowszechnienie istniejących traktatów i instrumentów w dziedzinie rozbrojenia, kontroli zbrojeń i nieprolifracji; zwraca się do ESDZ, by prowadziła szerokie działania na rzecz wzmacniania szkolenia i budowania potencjału naszych najbliższych partnerów, zwłaszcza krajów objętych europejską polityką sąsiedztwa i procesem rozszerzenia, w dziedzinie rozbrojenia, nieprolifracji i kontroli zbrojeń w kontekście broni masowego rażenia; z zadowoleniem przyjmuje wkład UE na rzecz łagodzenia zagrożeń chemicznych, biologicznych, radiologicznych i jądrowych na całym świecie poprzez udzielanie pomocy krajom partnerskim i wyraża uznanie dla unijnej inicjatywy centrów doskonałości w zakresie ograniczania ryzyka związanego z CBRJ, finansowanej w ramach Instrumentu Sąsiedztwa oraz Współpracy Międzynarodowej i Rozwojowej;

10. wzywa UE do wzmocnienia przywództwa w zakresie pomocy ofiarom i remediacji środowiska w odpowiedzi na konsekwencje prób jądrowych na obszarach dotkniętych takimi próbami; zwraca się do wiceprzewodniczącego Komisji / wysokiego przedstawiciela Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa o zaproponowanie działań, które UE i jej państwa członkowskie mogą podjąć w celu wzmocnienia roli UE w tym zakresie;

11. z zadowoleniem przyjmuje wsparcie NATO i ułatwienie dialogu między sojusznikami i partnerami, aby umożliwić im wypełnianie ich zobowiązań w zakresie nierozprzestrzeniania; podkreśla, że sojusznicy NATO muszą utrzymywać swoje zaangażowanie na rzecz tworzenia warunków dla dalszego zmniejszania, a w dłuższej perspektywie – eliminacji arsenału jądrowego, a także zaangażowanie na rzecz świata wolnego od broni jądrowej w oparciu o zasadę wzajemności oraz prawnie wiążące traktaty, których wdrożenie jest możliwe do sprawdzenia; podkreśla, że wszystkie państwa muszą zaangażować się w konstruktywny i wiarygodny dialog w tej sprawie na odpowiednich forach międzynarodowych i dwustronnych;

12. podkreśla swoje pełne wsparcie dla działań Biura ONZ ds. Rozbrojenia, ambitnego planu działań sekretarza generalnego ONZ na rzecz rozbrojenia oraz wielostronnych obrad i negocjacji prowadzonych pod auspicjami ONZ; podkreśla, że należy zapewnić zaangażowanie wszystkich zainteresowanych stron, społeczeństwa obywatelskiego i środowiska akademickiego oraz znaczący i zróżnicowany udział obywateli w debatach na temat rozbrojenia i nierozprzestrzeniania broni;

Środa, 15 grudnia 2021 r.

13. popiera środki budowy zaufania przyjęte przez Organizację Bezpieczeństwa i Współpracy w Europie jako istotny wkład w ograniczenie nieporozumień lub błędnych obliczeń oraz zapewnienie większej otwartości i przejrzystości; zachęca wszystkie państwa posiadające broń jądrową do podjęcia niezbędnych środków w celu zwiększenia przejrzystości co do ich arsenałów jądrowych;
14. z zadowoleniem przyjmuje zobowiązanie UE do pomocy w ustanowieniu strefy wolnej od broni masowego rażenia na Bliskim Wschodzie, zgodnie z rezolucją w sprawie Bliskiego Wschodu przyjętą podczas Konferencji Przegłądowej i Przedłużającej Układu o nierozprzestrzenianiu broni jądrowej z 1995 r., a także promowanie przez UE środków budowy zaufania na poparcie tego procesu w sposób pełny, nieodwracalny i dający się zweryfikować;
15. jest zaniepokojony prowadzonymi przez Koreańską Republikę Ludowo-Demokratyczną działaniami jądrowymi i balistycznymi, naruszającymi liczne rezolucje Rady Bezpieczeństwa ONZ, oraz rozwojem nowych zdolności przez KRLD; ponownie wyraża chęć podjęcia działań na rzecz osiągnięcia całkowitej, nieodwracalnej i dającej się zweryfikować denuklearyzacji Półwyspu Koreańskiego i uważa, że UE powinna kontynuować wysiłki na rzecz usunięcia wszelkiej broni masowego rażenia z Półwyspu Koreańskiego; wzywa Koreańską Republikę Ludowo-Demokratyczną, by natychmiast zaprzestała działań jądrowych i raketowych, a także wstrzymała inne programy w zakresie broni masowego rażenia i środków jej przenoszenia, w pełni zastosowała się do wszystkich odnośnych rezolucji Rady Bezpieczeństwa ONZ, niezwłocznie podpisała i ratyfikowała traktat CTBT oraz powróciła do stosowania układu NPT;
16. wzywa państwa nieobjęte układem NPT, ale posiadające broń jądrową, by powstrzymały się od rozprzestrzeniania wszelkich wojskowych technologii jądrowych i przystąpiły do tego układu;
17. odnotowuje wejście w życie TPNW i uznaje jej wizję świata wolnego od broni jądrowej; przypomina, że nie należy osłabiać roli układu NPT jako niezbędnego forum służącego realizacji celu rozbrojenia jądrowego oraz zapewnieniu stabilności międzynarodowej i bezpieczeństwa zbiorowego; podkreśla znaczenie układu NPT, którego stroną jest 191 państw, a także wskazuje na potrzebę zadbania o jego skuteczność; wzywa zatem wszystkie państwa-strony układu NPT, by w konstruktywny sposób angażowały się w ramy układu oraz ustaliły realistyczne, skuteczne, konkretne, wzajemne i możliwe do sprawdzenia środki pozwalające na osiągnięcie ostatecznego wspólnego celu długoterminowego, jakim jest rozbrojenie jądrowe; jest zdania, że traktat TPNW nie powinna osłabiać bezpieczeństwa państw członkowskich;
18. ponownie podkreśla kluczową rolę, jaką odgrywa MAEA jako gwarant przestrzegania postanowień układu NPT przez państwa uczestniczące; podkreśla, że działania weryfikacyjne MAEA odgrywają zasadniczą rolę w zapobieganiu rozprzestrzenianiu broni jądrowej; wzywa państwa, które nie ratyfikowały jeszcze protokołu dodatkowego MAEA, by niezwłocznie to uczyniły i wdrożyły protokół; wzywa również państwa, które zaprzestały stosowania protokołu dodatkowego, aby powróciły do wywiązywania się z niego;
19. podkreśla niebagatelne znaczenie MAEA dla monitorowania i weryfikowania, czy Iran przestrzega porozumienia o zabezpieczeniach, a w szczególności wyraża uznanie dla kluczowej roli, jaką MAEA odgrywa od 23 lutego 2021 r., kiedy wdrożono tymczasowe dwustronne porozumienie techniczne z Iranem, dzięki czemu MAEA mogła kontynuować niezbędne działania weryfikacyjne i monitorujące;
20. potwierdza swoje pełne poparcie dla JCPOA jako kluczowego elementu globalnej struktury nierozprzestrzeniania broni jądrowej; podkreśla, że pełne wdrożenie umowy ma kluczowe znaczenie dla bezpieczeństwa Europy oraz stabilności i bezpieczeństwa na Bliskim Wschodzie i na świecie; z zadowoleniem przyjmuje stałe zaangażowanie UE w sprawy związane z cywilną współpracą jądrową z Iranem oraz środki podjęte w celu realizacji projektów na rzecz poprawy bezpieczeństwa jądrowego zgodnie z załącznikiem III do JCPOA; wzywa Iran, by niezwłocznie zaprzestał działań jądrowych naruszających JCPOA, co powinno iść w parze ze zniesieniem wszystkich sankcji związanych z energią jądrową; wzywa wszystkie strony, by na nowo podjęły negocjacje w celu ponownego zapewnienia pełnej i skutecznej zgodności z porozumieniem;
21. potwierdza, że wejście w życie i ratyfikacja CTBT jako silnego instrumentu budującego zaufanie i pewność nadal stanowią istotny cel w ramach strategii UE przeciw rozprzestrzenianiu broni masowego rażenia; zauważa, że CTBT ratyfikowało 170 państw, i zwraca uwagę, że aby traktat ten mógł wejść w życie, jeszcze osiem państw musi to uczynić; z zadowoleniem przyjmuje wysiłki dyplomatyczne UE mające na celu dotarcie do krajów niebędących sygnatariuszami, aby zabiegać o ich zobowiązanie do ratyfikacji traktatu CTBT i jego powszechnego przestrzegania; z zadowoleniem przyjmuje wsparcie UE, również za pośrednictwem wkładów finansowych, dla działań Komisji Przygotowawczej Organizacji do spraw Traktatu o Całkowitym Zakazie Prób Jądrowych mających wzmocnić zdolności tej organizacji do kontroli i monitorowania; wzywa wszystkie państwa, które nie podpisały traktatu CTBT, do przystąpienia doń oraz apeluje do wszystkich państw, które podpisały ten traktat, ale go nie ratyfikowały, aby to uczyniły; wzywa wszystkie państwa do powstrzymania się od prób jądrowych;
22. ponownie wyraża swoje długoterminowe poparcie dla rozpoczęcia negocjacji w sprawie Traktatu o zakazie produkcji materiałów rozszczepialnych dla broni jądrowej lub innych jądrowych urządzeń wybuchowych i wzywa wszystkie państwa posiadające broń jądrową, które jeszcze tego nie uczyniły, do przyjęcia natychmiastowego moratorium na produkcję materiałów rozszczepialnych do broni jądrowej i innych jądrowych urządzeń wybuchowych;

Środa, 15 grudnia 2021 r.

23. ponownie wyraża głębokie ubolewanie z powodu wycofania się USA i Federacji Rosyjskiej z układu INF w następstwie nieustannego łamania przez Rosję jego postanowień, a także z powodu braku komunikacji między stronami; jest szczególnie zaniepokojony możliwym ponownym pojawieniem się naziemnych pocisków raketowych średniego zasięgu w europejskim obszarze działań w kontekście zakończenia INF oraz nowym wyścigiem zbrojeń i remilitaryzacją Europy; z zadowoleniem przyjmuje podjęte przez Stany Zjednoczone i Rosję zobowiązanie do dalszej pracy na rzecz osiągnięcia zadeklarowanych wspólnych celów zakładających zapewnienie przewidywalności w dziedzinie strategii oraz zmniejszenie ryzyka wybuchu konfliktu zbrojnego i zagrożenia wojną jądrową; wzywa obie strony, by wykorzystały ten impuls do stworzenia ambitnych podstaw do wznowienia negocjacji w sprawie nowej struktury kontroli zbrojeń i środków zmniejszających ryzyko, które uwzględniałyby zmieniający się kontekst geopolityczny i pojawienie się nowych sił;

24. wzywa wszystkie inne państwa, w szczególności Chiny, posiadające systemy międzykontynentalnych pocisków kierowanych i pocisków średniego zasięgu lub pracujące nad ich rozwojem, by zaangażowały się w działania na rzecz wielostronnego i powszechnego stosowania układu zastępującego układ INF, z uwzględnieniem najnowszych osiągnięć w dziedzinie systemów uzbrojenia, oraz aby aktywnie uczestniczyły w rozmowach na temat wszelkich innych porozumień w sprawie kontroli zbrojeń;

25. z zaniepokojeniem odnotowuje obecną modernizację i rozszerzenie chińskiego arsenału jądrowego, w tym pocisków hipersonicznych zdolnych do przenoszenia głowic jądrowych; wzywa Chiny do aktywnego i lojalnego zaangażowania się w międzynarodowe negocjacje w sprawie kontroli zbrojeń, rozbrojenia i nieprolifracji;

26. z niepokojem zauważa częste naruszanie przez Rosję międzynarodowych norm i traktatów, a także jej coraz bardziej wrogą retorykę dotyczącą broni jądrowej wobec państw członkowskich; wzywa Rosję, by zaniechała wrogich działań i powróciła do przestrzegania norm międzynarodowych; wyraża szczególne zaniepokojenie rosyjskimi działaniami dotyczącymi testowania broni jądrowej oraz budowy floty łodołamaczy o napędzie jądrowym i konwencjonalnym w Arktyce; podkreśla, że takie działania są sprzeczne z celem utrzymania stabilności i pokoju, a także mogą być bardzo niebezpieczne dla wrażliwego środowiska Arktyki;

27. ze szczególnym zadowoleniem przyjmuje podjętą przez Stany Zjednoczone i Federację Rosyjską decyzję o przedłużeniu nowego układu o ograniczeniu zbrojeń strategicznych, co stanowi istotny wkład w zbliżającą się 10. konferencję przeglądową NPT oraz we wdrożenie art. VI nowego układu START; podkreśla, że przedłużenie tego układu powinno stanowić podstawę do negocjacji dotyczących nowego porozumienia w sprawie kontroli zbrojeń, które obejmowałoby zarówno broń rozmieszczoną, jak i nierozmieszczoną, a także broń strategiczną i niestrategiczną; zwraca się do obu sygnatariuszy o dokonanie dogłębnej oceny wszystkich wariantów dotyczących zakresu, rozmieszczenia i kategorii broni, które mają zostać uwzględnione, oraz wzywa do dialogu z innymi państwami posiadającymi broń jądrową i apeluje o ich zaangażowanie w negocjacje w sprawie wszelkich nowych umów w sprawie kontroli zbrojeń, zwłaszcza z Chinami, w świetle stałego zwiększania i modernizacji arsenału jądrowego przez ten kraj, a także ze Zjednoczonym Królestwem i Francją; wzywa wszystkie państwa posiadające broń jądrową, by potwierdziły zasadę, że wojny jądrowej nie można wygrać i nigdy nie wolno jej prowadzić;

28. podkreśla znaczenie prezydenckich inicjatyw jądrowych mających na celu redukcję rozmieszczonej taktycznej broni jądrowej krótkiego zasięgu; z zaniepokojeniem odnotowuje realizowane przez Rosję programy modernizacji niestrategicznej broni jądrowej, które budzą wątpliwości co do jej zgodności z celami prezydenckich inicjatyw jądrowych; przypomina, że prezydenckie inicjatywy jądrowe, pomimo niewiążącego charakteru, odegrały zasadniczą rolę w architekturze kontroli zbrojeń, oraz wzywa zarówno Stany Zjednoczone, jak i Federację Rosyjską, by dotrzymały swoich zobowiązań w zakresie niestrategicznej broni jądrowej, a także by poprawiły przejrzystość w zakresie arsenału, rozmieszczenia posiadanej przez nie broni i jej statusu, a także modernizacji czy prac nad nową bronią;

29. podkreśla, że społeczność międzynarodowa musi pracować nad środkami mającymi na celu przeciwdziałanie ryzyku rozprzestrzeniania pocisków; wzywa państwa posiadające znaczną liczbę pocisków manewrujących, aby w pierwszej kolejności skoncentrowały się na środkach budowania zaufania i przejrzystości, w tym na negocjacjach i przyjęciu kodeksów postępowania dotyczących rozmieszczania i wykorzystywania pocisków manewrujących; wzywa wiceprzewodniczącego Komisji Europejskiej / wysokiego przedstawiciela Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa, by podjął dialog z państwami eksportującymi, aby w pełni przystąpiły one do Reżimu Kontrolnego Technologii Raketowych (MTCR), jedyne istniejącego wielostronnego porozumienia, które obejmuje transfer pocisków i sprzętu związanego z pociskami, oraz koordynował wysiłki w tym zakresie;

30. z zadowoleniem przyjmuje starania podjęte przez wiceprzewodniczącego / wysokiego przedstawiciela na rzecz wspierania upowszechnienia Haskiego kodeksu postępowania przeciwko rozprzestrzenianiu rakiet balistycznych (HCoC), jedyne wielostronne instrumentu służące przejrzystości i budowaniu zaufania w dziedzinie rozprzestrzeniania rakiet balistycznych, z myślą o dalszym wkładzie w wysiłki na rzecz powstrzymania rozprzestrzeniania rakiet balistycznych zdolnych do przenoszenia broni masowego rażenia; wzywa wiceprzewodniczącego / wysokiego przedstawiciela, aby przewodził wysiłkom na rzecz większej spójności między HCoC a innymi instrumentami kontroli zbrojeń;

31. podkreśla kluczową rolę, jaką w stosunkach transatlantyckich odgrywa Traktat o otwartych przestworzach, a także jego cenny wkład w światową strukturę kontroli zbrojeń, budowanie zaufania, przejrzystość działań wojskowych prowadzonych przez państwa będące jego sygnatariuszami oraz długofalową stabilność w Europie i na świecie; podkreśla, że Traktat o otwartych przestworzach dał mniejszym państwom europejskim możliwość monitorowania swoich sąsiadów

Środa, 15 grudnia 2021 r.

i pociągania ich do odpowiedzialności za podejmowane działania wojskowe; ubolewa nad niedawnym przyjęciem przez rosyjską Dumę Państwową ustawy o wycofaniu się, a także z powodu wycofania się USA z Traktatu o otwartych przestworzach; wzywa pozostałych sygnatariuszy do dalszego wdrażania traktatu; apeluje do Stanów Zjednoczonych i Federacji Rosyjskiej, by wznowiły rozmowy z myślą o powrocie do traktatu i jego pełnej, skutecznej i możliwej do sprawdzenia realizacji; wzywa pozostałe państwa do dalszego wzmacniania traktatu jako środka budowania zaufania poprzez rozszerzenie jego zakresu, tak aby obejmował wymianę między naukowcami, współpracę w reagowaniu kryzysowym, monitorowanie środowiska i inne misje;

32. jest zaniepokojony zagrożeniem, jakie wojna chemiczna stwarza w następstwie najpoważniejszego i długotrwałego użycia broni chemicznej w ciągu dziesięcioleci; jest szczególnie zaniepokojony większą zdolnością niektórych podmiotów państwowych i niepaństwowych do szybszego wytwarzania zakazanych czynników chemicznych oraz ograniczonymi wskaźnikami wykrywalności; kładzie nacisk na konieczność przestrzegania światowej normy etycznej przeciw broni chemicznej poprzez zapobieganie bezkarności za stosowanie tego rodzaju broni; wzywa do skutecznego stosowania niedawno przyjętego globalnego systemu sankcji UE w zakresie praw człowieka w celu utrzymania tej normy; wyraża aprobatę z powodu przyjęcia przez Radę systemu sankcji przekrojowych w celu rozwiązania problemu rosnących naruszeń w zakresie produkcji, składowania i rozprzestrzeniania broni chemicznej; ponownie wyraża głębokie zaniepokojenie próbą zabójstwa Aleksieja Nawalnego oraz Siergieja i Julii Skripalów przy użyciu zakazanego środka paralityczno-drgawkowego z grupy nowiczków, co w rozumieniu konwencji o broni chemicznej uznaje się za użycie broni chemicznej; przyjmuje z zadowoleniem sankcje nałożone na rosyjskich urzędników w dniu 14 października 2020 r. w odpowiedzi na to rażące naruszenie standardów międzynarodowych i międzynarodowych zobowiązań Rosji; wzywa Rosję do udzielenia ważnych odpowiedzi w związku z zatruciem krytyka Kremla Aleksieja Nawalnego, o co zwróciła się grupa 45 krajów zachodnich zgodnie z zasadami OPCW;

33. wyraża uznanie dla kluczowej roli, jaką OPCW odgrywa w kontrolowanym procesie niszczenia bojowych środków chemicznych; zdecydowanie potępia rozwój i wykorzystywanie broni chemicznej na szeroką skalę przez państwa będące stronami konwencji o broni chemicznej oraz potępia liczne przypadki łamania praw człowieka i akty okrucieństwa popełniane przez reżim Syryjskiej Republiki Arabskiej Baszara al-Assada; podkreśla, że należy zapewnić odpowiedzialność za tak poważne naruszenia konwencji o broni chemicznej; z zadowoleniem przyjmuje decyzję podjętą na 25. sesji konferencji państw-stron konwencji o broni chemicznej o zawieszeniu niektórych praw i przywilejów Syrii wynikających z tej konwencji; z zadowoleniem przyjmuje stałe wsparcie UE dla mechanizmu dochodzeniowego sekretarza generalnego, a jednocześnie podkreśla, jak ważne jest zagwarantowanie rozliczalności w ramach tego mechanizmu; potępia próby podważenia niezależności mechanizmu poprzez podporządkowanie go Radzie Bezpieczeństwa ONZ;

34. ponownie wyraża pełne poparcie dla konwencji o zakazie broni biologicznej, która zakazuje stosowania niebezpiecznych wirusów, bakterii i substancji toksycznych wobec ludzi; z zadowoleniem przyjmuje wkład finansowy zapewniony przez UE bezpośrednio na rzecz konwencji o zakazie broni biologicznej oraz na rzecz wzmocnienia bezpieczeństwa biologicznego poza UE; wzywa wiceprzewodniczącego / wysokiego przedstawiciela, by kontynuował swoje starania na rzecz upowszechnienia konwencji o zakazie broni biologicznej; zwraca uwagę na konieczność zintensyfikowania wysiłków na rzecz wprowadzenia prawnie wiążącego mechanizmu weryfikacji zgodności z konwencją o zakazie broni biologicznej; wzywa wszystkie strony, w tym USA, do powrotu do negocjacji za pośrednictwem grupy ad hoc ds. konwencji o zakazie broni biologicznej;

35. podkreśla ważną pracę wykonaną przez Centrum Satelitarne Unii Europejskiej w zakresie wykorzystania potencjału kosmicznego, obrazowania satelitarne i wywiadu geoprzestrzennego do monitorowania, czy przestrzegane są zobowiązania w zakresie rozbrojenia i nierozprzestrzeniania broni masowego rażenia;

36. zwraca uwagę na szybkie postępy w zakresie rozwoju systemów opartych na sztucznej inteligencji w dziedzinie wojskowości; w związku z tym ponawia swój apel do UE o objęcie przewodnictwa w międzynarodowych wysiłkach regulacyjnych w celu dopilnowania, by rozwój i stosowanie sztucznej inteligencji do celów wojskowych odbywało się w ścisłych granicach określonych w prawie międzynarodowym, w tym międzynarodowym prawie humanitarnym i prawie dotyczącym praw człowieka; wzywa UE, by utorowała również drogę ku globalnym negocjacjom mającym na celu aktualizację wszystkich istniejących instrumentów kontroli zbrojeń, rozbrojenia i nierozprzestrzeniania broni, tak aby uwzględnić systemy oparte na sztucznej inteligencji wykorzystywane podczas wojny; podkreśla, że nowe technologie nieobjęte prawem międzynarodowym powinny być oceniane w świetle zasady humanitaryzmu i dyktatu sumienia publicznego; wzywa wiceprzewodniczącego / wysokiego przedstawiciela, państwa członkowskie i Radę Europejską do przyjęcia wspólnego stanowiska w sprawie autonomicznych systemów uzbrojenia, które zapewni istotną kontrolę człowieka nad funkcjami krytycznymi systemów uzbrojenia; nalega, aby UE wspierała wysiłki w ramach konwencji ONZ w sprawie niektórych rodzajów broni konwencjonalnej, w ramach których wysokie umawiające się strony wnoszą wkład w prace grupy ekspertów rządowych ds. nowych technologii związanych ze śmiertelnymi autonomicznymi systemami uzbrojenia w celu osiągnięcia porozumienia w sprawie prawnie wiążącego instrumentu, który zakazywałby w pełni autonomicznej broni bez istotnej kontroli człowieka;

Środa, 15 grudnia 2021 r.

37. wzywa UE do zwiększenia inwestycji w zdolności w zakresie sztucznej inteligencji w sposób dopasowany do koncepcji operacyjnych państw członkowskich; podkreśla, że rosnące znaczenie sztucznej inteligencji wymaga również ściślejszej współpracy z partnerami o podobnych poglądach;
38. podkreśla potrzebę zapewnienia i powszechnego uwzględniania równego, pełnego i znaczącego udziału kobiet w konferencjach i forach dotyczących rozbrojenia i nierozprzestrzeniania, w tym w działaniach dyplomatycznych na rzecz rozbrojenia i we wszystkich procesach decyzyjnych związanych z rozbrojeniem;
39. zwraca uwagę na konieczność podjęcia dodatkowych środków mających na celu zwalczanie finansowania rozprzestrzeniania broni masowego rażenia, aby uniemożliwić transfer technologii i wiedzy do wrogich podmiotów niepaństwowych, jak również zwraca uwagę na zagrożenie, jakie terroryzm chemiczny, biologiczny, radiologiczny i jądrowy stanowi dla naszego zbiorowego bezpieczeństwa; zwraca uwagę na konieczność wspierania przez UE odpowiedzialnej nauki w celu zapobiegania niewłaściwemu wykorzystywaniu badań naukowych i eksperymentów; podkreśla potrzebę zwalczania przemytu materiałów CBRJ i nielegalnego handlu nimi oraz zapobiegania ryzyku zmiany zamierzonego końcowego zastosowania; zwraca się do ESDZ i Komisji, by zajęły się tą kwestią w oczekiwanym wspólnym komunikacie w sprawie strategicznego podejścia do wsparcia rozbrojenia, demobilizacji i reintegracji byłych uczestników walk;
40. podkreśla potrzebę zwiększenia wysiłków w celu dalszego wzmocnienia gotowości UE i działań przeciwko zagrożeniom chemicznym, biologicznym, radiologicznym i jądrowym poprzez rozwój zdolności w zakresie dekontaminacji, składowania i monitorowania w ramach istniejącego Unijnego Mechanizmu Ochrony Ludności;
41. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Europejskiej Służbie Działań Zewnętrznych, wiceprzewodniczącemu Komisji / wysokiemu przedstawicielowi Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa, Radzie i Komisji.
-

Środa, 15 grudnia 2021 r.

P9_TA(2021)0505

Nowe kierunki działań humanitarnych UE

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 15 grudnia 2021 r. w sprawie nowych kierunków operacji humanitarnych UE (2021/2163(INI))

(2022/C 251/07)

Parlament Europejski,

- uwzględniając art. 208 i 214 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
- uwzględniając art. 21 Traktatu o Unii Europejskiej,
- uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1257/96 z dnia 20 czerwca 1996 r. dotyczące pomocy humanitarnej ⁽¹⁾,
- uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/836 z dnia 20 maja 2021 r. zmieniające decyzję nr 1313/2013/UE w sprawie Unijnego Mechanizmu Ochrony Ludności ⁽²⁾,
- uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/947 z dnia 9 czerwca 2021 r. ustanawiające Instrument Sąsiedztwa oraz Współpracy Międzynarodowej i Rozwojowej – Globalny wymiar Europy, zmieniające i uchylające decyzję Parlamentu Europejskiego i Rady nr 466/2014/UE oraz uchylające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1601 i rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 480/2009 ⁽³⁾,
- uwzględniając wspólne oświadczenie Rady i przedstawicieli rządów państw członkowskich zebranych w Radzie, Parlamencie Europejskiego i Komisji Europejskiej w sprawie konsensusu europejskiego w sprawie pomocy humanitarnej z 2008 r. ⁽⁴⁾,
- uwzględniając czwartą konwencję genewską z dnia 12 sierpnia 1949 r. o ochronie osób cywilnych podczas wojny,
- uwzględniając decyzję Rady 2003/335/WSiSW z dnia 8 maja 2003 r. w sprawie wykrywania i karania ludobójstwa, zbrodni przeciw ludzkości i zbrodni wojennych ⁽⁵⁾,
- uwzględniając konkluzje Rady z 26 listopada 2018 r. w sprawie poprawy światowego bezpieczeństwa żywnościowego i żywieniowego,
- uwzględniając wytyczne UE dotyczące propagowania przestrzegania międzynarodowego prawa humanitarnego ⁽⁶⁾,
- uwzględniając rezolucję Rady Bezpieczeństwa ONZ nr 2286 z 3 maja 2016 r. w sprawie ochrony rannych i chorych, personelu medycznego i personelu organizacji humanitarnych w konfliktach zbrojnych,
- uwzględniając sprawozdanie sekretarza generalnego ONZ z dnia 23 sierpnia 2016 r. w sprawie wyników Światowego Szczytu Humanitarnego oraz zobowiązań podjętych przez uczestników szczytu,
- uwzględniając tzw. wielki układ (Grand Bargain) zawarty w dniu 23 maja 2016 r., roczne niezależne sprawozdania na jego temat, w szczególności sprawozdanie za rok 2021, oraz ramy Grand Bargain 2.0 i załączniki przedstawione na dorocznym posiedzeniu Grand Bargain w dniach 15–17 czerwca 2021 r.,
- uwzględniając sprawozdanie Wysokiego Komisarza Narodów Zjednoczonych ds. Uchodźców z lipca 2021 r. w sprawie wykorzystania elastycznego finansowania w 2020 r. oraz aktualizacje tego sprawozdania,

⁽¹⁾ Dz.U. L 163 z 2.7.1996, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 185 z 26.5.2021, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 209 z 14.6.2021, s. 1.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 25 z 30.1.2008, s. 1.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 118 z 14.5.2003, s. 12.

⁽⁶⁾ Dz.U. C 303 z 15.12.2009, s. 12.

Środa, 15 grudnia 2021 r.

- uwzględniając ramy z Sendai dotyczące ograniczenia ryzyka klęsk żywiołowych w latach 2015–2030 przyjęte na 3. światowej konferencji ONZ poświęconej zmniejszaniu ryzyka związanego z klęskami żywiołowymi, która odbyła się w dniach 14–18 marca 2015 r. w Sendai, w Japonii, a także rezultaty prac światowych platform na rzecz zmniejszania ryzyka związanego z klęskami żywiołowymi, które odbyły się w Cancun w 2017 r. i w Genewie w 2019 r.,
 - uwzględniając Agendę ONZ na rzecz zrównoważonego rozwoju 2030 i cele zrównoważonego rozwoju ONZ,
 - uwzględniając światowy przegląd sytuacji humanitarnej z 2021 r. przygotowany przez Biuro Narodów Zjednoczonych ds. Koordynacji Pomocy Humanitarnej oraz jego comiesięczne aktualizacje,
 - uwzględniając komunikat Komisji z dnia 3 marca 2021 r. pt. „Unia równości – strategia na rzecz praw osób z niepełnosprawnościami na lata 2021–2030 (COM(2021)0101),
 - uwzględniając komunikat Komisji z dnia 10 marca 2021 r. w sprawie operacji humanitarnych UE: nowe wyzwania, te same zasady (COM(2021)0110) oraz późniejsze konkluzje Rady z dnia 20 maja 2021 r.,
 - uwzględniając swoje rezolucje w sprawie pomocy humanitarnej, w szczególności rezolucje z dnia 11 grudnia 2013 r. w sprawie podejścia UE do kwestii odporności i działań zmniejszających ryzyko związane z klęskami żywiołowymi w krajach rozwijających się: wyciąganie wniosków z kryzysu bezpieczeństwa żywnościowego ⁽⁷⁾, z dnia 26 listopada 2015 r. w sprawie edukacji dzieci w sytuacjach nadzwyczajnych i w czasie przedłużających się kryzysów ⁽⁸⁾, z dnia 16 grudnia 2015 r. w sprawie przygotowań do Światowego Szczytu Humanitarneho: wyzwania i szanse w zakresie pomocy humanitarnej ⁽⁹⁾, z dnia 1 czerwca 2017 r. w sprawie odporności jako strategicznego priorytetu działań zewnętrznych UE ⁽¹⁰⁾, oraz z dnia 17 kwietnia 2018 r. w sprawie wdrażania Instrumentu Finansowania Współpracy na rzecz Rozwoju, Instrumentu Pomocy Humanitarnej oraz Europejskiego Funduszu Rozwoju ⁽¹¹⁾,
 - uwzględniając art. 54 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Rozwoju (A9-0328/2021),
- A. mając na uwadze, że potrzeby humanitarne są rekordowo wysokie – w 2021 r. pomocy będzie potrzebować 238 mln osób – i wynikają w dużej mierze z konfliktów, ale także z czynników systemowych, takich jak zmiana klimatu, klęski żywiołowe, degradacja środowiska, wzrost liczby ludności na świecie, brak bezpieczeństwa żywnościowego, ograniczone zasoby wody i nieudolne sprawowanie rządów; mając na uwadze, że rosnące potrzeby humanitarne i ich coraz większa złożoność dotyczą każdego z celów zrównoważonego rozwoju i wskazują na niepokojący brak globalnych postępów we wdrażaniu Agendy 2030;
- B. mając na uwadze, że pandemia COVID-19 pogłębiła istniejące słabości i nierówności, zwiększyła potrzeby humanitarne – zwłaszcza gwałtowny wzrost głodu i braków w dostawach żywności, przy czym prawie 300 mln osób jest zagrożonych poważnym brakiem bezpieczeństwa żywnościowego, a ponad 40 mln stoi w obliczu nadzwyczajnego poziomu braku bezpieczeństwa żywnościowego – oraz utrudniła działania humanitarne z uwagi na zamknięcie granic i inne ograniczenia, jakie próbują wprowadzić strony konfliktów zbrojnych; mając na uwadze, że wzrost potrzeb humanitarnych jest po części wynikiem zakresu pomocy rozwojowej, który jest niewystarczający, by zaradzić przyczynom niestabilności; mając na uwadze, że według Organizacji Współpracy Gospodarczej i Rozwoju (OECD) pomoc humanitarna dla wszystkich państw w sytuacjach niestabilności wzrosła o 38 % w latach 2015–2016, podczas gdy programowana pomoc rozwojowa dla państw w takich sytuacjach nie wzrosła w tym samym okresie ⁽¹²⁾; mając na uwadze, że w latach 2014–2018 pomoc humanitarna stanowiła drugi co do wielkości udział we wkładach na rzecz zagranicznej pomocy rozwojowej w 29 krajach należących do Komitetu Pomocy Rozwojowej ⁽¹³⁾;

⁽⁷⁾ Dz.U. C 468 z 15.12.2016, s. 120.

⁽⁸⁾ Dz.U. C 366 z 27.10.2017, s. 151.

⁽⁹⁾ Dz.U. C 399 z 24.11.2017, s. 106.

⁽¹⁰⁾ Dz.U. C 307 z 30.8.2018, s. 177.

⁽¹¹⁾ Dz.U. C 390 z 18.11.2019, s. 33.

⁽¹²⁾ Organizacja Współpracy Gospodarczej i Rozwoju, *States of Fragility 2018* [Kraje niestabilne], 17 lipca 2018 r.

⁽¹³⁾ Nomura, S., Sakamoto, H., Ishizuka, A., Shimizu, K. i Shibuya, K., *Tracking sectoral allocation of official development assistance: a comparative study of the 29 Development Assistance Committee countries, 2011–2018* [Monitorowanie sektorowej alokacji oficjalnej pomocy rozwojowej – studium porównawcze 29 krajów należących do Komitetu Pomocy Rozwojowej, 2011–2018], *Global Health Action* [globalne działania w zakresie zdrowia], styczeń 2021 r.

Środa, 15 grudnia 2021 r.

- C. mając na uwadze, że pandemia COVID-19 z jednej strony stworzyła liczne przeszkody dla organizacji międzynarodowych w prowadzeniu logistyki operacji pomocowych, z drugiej strony, te wyzwania logistyczne przyczyniły się do pewnych pozytywnych zmian w sposobie wdrażania programów pomocowych, w szczególności w zwiększaniu znaczenia lokalizowania pomocy humanitarnej;
- D. mając na uwadze, że w 2018 r. około 108 mln osób potrzebowało międzynarodowej pomocy humanitarnej w wyniku burz, powodzi, susz i pożarów środowiskowych; mając na uwadze, że do 2050 r. ponad 200 mln osób może potrzebować pomocy humanitarnej każdego roku w wyniku katastrof związanych z klimatem i społeczno-gospodarczych skutków zmiany klimatu;
- E. mając na uwadze, że kobiety i dziewczęta najdotkliwiej odczuwają skutki sytuacji kryzysowych; mając na uwadze, że prawdopodobieństwo, iż dorastające dziewczęta w strefach konfliktu nie uczęszczają do szkoły wynosi 90 %; mając na uwadze, że 70 % kobiet na obszarach klęski humanitarnej jest bardziej narażonych na przemoc ze względu na płeć, a także mając na uwadze, że kobiety stanowią ponad 70 % osób cierpiących z powodu chronicznego głodu;
- F. mając na uwadze, że humanitarny most powietrzny UE, który został utworzony w reakcji na ograniczenia w transporcie spowodowane pandemią, w znacznym stopniu pomógł wypełnić krytyczne luki w działaniach humanitarnych, gdyż ułatwił transport pomocy, pomocy doraźnej i pracowników organizacji humanitarnych;
- G. mając na uwadze, że większa częstotliwość i intensywność klęsk spowodowanych zmianą klimatu podsyca konflikty i sprawia, że coraz więcej osób w niespotykanym dotąd wymiarze pada ofiarą przedłużających się przesiedleń, podczas gdy wiele długotrwałych kryzysów pozostaje nierozwiązanych;
- H. mając na uwadze, że rosnącym potrzebom humanitarnym nie towarzyszą odpowiednie środki, co prowadzi do szybko rosnącej luki w finansowaniu: w 2020 r. zrealizowano mniej niż połowę działań w zakresie pomocy humanitarnej, o którą apelowało ONZ, a w sierpniu 2021 r. na zaspokojenie potrzeb opiewających na kwotę 36,6 mld USD (30 % całości) dostępne były jedynie środki w wysokości 10,9 mld USD ⁽¹⁴⁾; mając na uwadze, że w 2020 r. finansowanie niezwiązane z odpowiedzią na pandemię COVID-19 pochodzące od dwudziestu największych darczyńców publicznych spadło poniżej poziomu z 2019 r. ⁽¹⁵⁾;
- I. mając na uwadze, że finansowanie pomocy humanitarnej na świecie nadal w dużym stopniu zależy od bardzo ograniczonej liczby darczyńców, zaś dziesięciu największych z nich zapewnia około 85 % wszystkich środków;
- J. mając na uwadze, że pomoc humanitarna jest kluczowym elementem działań zewnętrznych UE oraz że w 2020 r. łączne środki finansowe UE i państw członkowskich stanowiły 36 % globalnej pomocy humanitarnej, co stanowi największy wkład na świecie; mając na uwadze, że poziom wkładów w ramach UE jest zróżnicowany, przy czym cztery państwa członkowskie i Komisja odpowiadają za około 90 % wszystkich środków finansowych UE przeznaczonych na pomoc humanitarną;
- K. mając na uwadze, że ponowne zobowiązanie sygnatariuszy w dokumencie Grand Bargain 2.0 (wielka umowa) do zapewnienia, by działania humanitarne były jak najbardziej lokalne i jedynie w niezbędnym stopniu umiędzynarodowione, pociąga za sobą potrzebę przekazywania co najmniej 25 % środków finansowych przeznaczonych na pomoc humanitarną w sposób jak najbardziej bezpośredni podmiotom lokalnym i krajowym; mając jednak na uwadze, że cel ten jest daleki od osiągnięcia;
- L. mając na uwadze, że obecna luka w finansowaniu na rzecz rozwoju powoduje konieczność zwiększenia wydajności, skuteczności, widoczności, przejrzystości i rozliczalności, a także poprawy podziału ryzyka w systemie pomocy humanitarnej oraz zapewnienia udziału większej liczby krajów w działaniach humanitarnych, aby pomoc ta zaspokajała potrzeby dotkniętej skutkami luki ludności, co podkreślono ostatnio w dokumencie Grand Bargain 2.0, w którym za kluczowe czynniki priorytetowe uznano przede wszystkim aspekty lokalne i finansowanie wysokiej jakości;
- M. mając na uwadze, że finansowanie wysokiej jakości obejmuje jeden z dwóch podstawowych priorytetów Grand Bargain 2.0; mając na uwadze, że w drugim filarze Forum Politycznego Wysokiego Szczebla ONZ ds. Finansowania Działań Humanitarnych z 2016 r. wzywa się do poszerzenia zasobów humanitarnych przez partnerstwa z nowymi darczyńcami dwustronnymi i sektorem prywatnym, ułatwianie przepływów przekazów pieniężnych i islamskie finansowanie społeczne ⁽¹⁶⁾; mając na uwadze, że pomoc humanitarna pochodząca od prywatnych darczyńców już rośnie i zwiększyła się o 9 %, z 6,2 mld USD w 2018 r. do rekordowej kwoty 6,8 mld USD w 2019 r. ⁽¹⁷⁾;

⁽¹⁴⁾ Biuro Narodów Zjednoczonych ds. Koordynacji Pomocy Humanitarnej, System monitorowania finansowego, Wkład w pomoc humanitarną za 2021 r.

⁽¹⁵⁾ Development Initiatives, *Global Humanitarian Assistance Report 2021* [Sprawozdanie w sprawie globalnej pomocy humanitarnej 2021].

⁽¹⁶⁾ High-Level Panel on Humanitarian Financing, report for the UN Secretary-General entitled „Too important to fail – addressing the humanitarian financing gap” [Panel Wysokiego Szczebla ds. Finansowania Działań Humanitarnych, sprawozdanie dla sekretarza generalnego pt. „Zbyt ważne, by się nie udało – rozwiązanie problemu luki w finansowaniu pomocy humanitarnej”], 17 stycznia 2016 r.

⁽¹⁷⁾ Development Initiatives, *Global Humanitarian Assistance Report* [Sprawozdanie w sprawie globalnej pomocy humanitarnej], 2021.

Środa, 15 grudnia 2021 r.

- N. mając na uwadze, że Komisja zaproponowała uruchomienie projektu pilotażowego dotyczącego łączenia zasobów w celu znacznego zwiększenia zasobów na działania humanitarne i w związku z tym zaapelowała o większe zaangażowanie sektora prywatnego;
- O. mając na uwadze, że niezmiennie wyzwaniem pozostaje rozdrobnienie pomocy humanitarnej ze względu na dużą liczbę darczyńców i agencji niosących pomoc oraz brak koordynacji ich działań i projektów;
- P. mając na uwadze, że darczyńcy zachęcają do organizacji konsorcjów w ramach współpracy na rzecz rozwoju i pomocy humanitarnej; mając na uwadze, że w porównaniu z innymi metodami organizacja konsorcjum charakteryzuje się zazwyczaj szerszymi celami i większymi zasobami;
- Q. mając na uwadze, że rozwiązywanie kryzysów humanitarnych wymaga nie tylko większych środków finansowych, lecz także zdecydowanych wysiłków politycznych na rzecz ograniczenia potrzeb polegających na zapobieganiu konfliktom i ich zakończeniu, ochronie podstawowych praw człowieka, promowaniu zrównoważonego rozwoju, ograniczaniu ryzyka i podatności na zagrożenia, przeciwdziałaniu zmianie klimatu i dostosowywaniu się do niej, walce z korupcją przy przydzielaniu środków finansowych oraz rozwiązaniu problemu braku przejrzystości w stosunkach z organizacjami lokalnymi;
- R. mając na uwadze, że podstawowe normy i zasady są kwestionowane na całym świecie, co przejawia się systematycznym naruszaniem międzynarodowego prawa humanitarnego, w tym atakami na ludność cywilną oraz pracowników organizacji humanitarnych i medycznych, a także coraz większymi przeszkodami w udzielaniu pomocy humanitarnej;
- S. mając na uwadze, że w ostatnich latach dramatycznie wzrosła liczba ataków na personel organizacji humanitarnych;
1. z zadowoleniem przyjmuje komunikat Komisji w sprawie operacji humanitarnych UE – nowe wyzwania, te same zasady, oraz zawarte w nim konkretne propozycje poprawy świadczenia pomocy humanitarnej; wzywa do szybkiego wdrożenia tych propozycji w ramach ścisłych konsultacji i we współpracy z partnerami humanitarnymi, aby zapewnić przewidywalność pomocy oraz aby nie była ona fragmentaryczna i nie prowadziła do powielania innych działań; ponownie podkreśla, że zgodnie z Konsensusem europejskim w sprawie pomocy humanitarnej pomoc humanitarna UE musi być zawsze udzielana wyłącznie w zależności od precyzyjnie określonych potrzeb wynikających ze wstępnej oceny, musi być w pełni zgodna z zasadami humanitarnymi, takimi jak humanitaryzm, neutralność, bezstronność i niezależność, a w ramach dostępu do pomocy humanitarnej musi uwzględniać w szczególności wyzwania, przed jakimi stoją grupy znajdujące się w trudnej sytuacji, takie jak osoby z niepełnosprawnościami, mniejszości i osoby wysoce zmarginalizowane; wzywa Komisję do zadbania o to, aby zasada „nie pomijać nikogo” była podstawą nowego podejścia do działań humanitarnych; z zadowoleniem przyjmuje inicjatywę Komisji dotyczącą uwzględniania edukacji w sytuacjach nadzwyczajnych w celu zapobiegania przedwczesnemu porzucaniu nauki przez dzieci, zwłaszcza w przypadku długotrwałych konfliktów;
 2. zauważa z zaniepokojeniem gwałtowny wzrost luki w finansowaniu pomocy humanitarnej spowodowany zmniejszeniem finansowania przez głównych darczyńców w momencie rosnących potrzeb; podkreśla wyraźne różnice w wysokości wkładów, zarówno na poziomie globalnym, jak i w obrębie UE; apeluje do Komisji o zapewnienie solidnego budżetu rocznego na pomoc humanitarną UE, aby zagwarantować terminowe, przewidywalne i elastyczne finansowanie pomocy humanitarnej od początku każdego roku finansowego, zarówno z myślą o przedłużających się konfliktach, jak i reagowaniu na nowe konflikty, oraz o stworzenie wyodrębnionej puli środków w rezerwie na rzecz solidarności i pomocy nadzwyczajnej (SEAR) na wypadek kryzysów humanitarnych poza granicami UE, aby utrzymać istniejącą zdolność do szybkiego uruchomienia dodatkowych funduszy w przypadku pojawiających się, nasilających lub nagłych sytuacji kryzysowych; wzywa UE, aby opowiedziała się za większym podziałem odpowiedzialności międzynarodowej i zwiększeniem środków na pomoc humanitarną; wzywa państwa członkowskie, aby dawały przykład i przeznaczały stałą część swoich dochodów narodowych brutto na pomoc humanitarną; wzywa Komisję do składania rocznych sprawozdań na temat wysokości środków finansowych przeznaczonych przez UE na pomoc humanitarną na świecie;
 3. apeluje do Komisji i Europejskiej Służby Działań Zewnętrznych o opracowanie strategii długoterminowej współpracy z państwami trzecimi, w szczególności z nowymi darczyńcami, z wykorzystaniem dwustronnej, regionalnej i wielostronnej dyplomacji UE, aby zwiększyć liczbę krajów będących darczyńcami dobrowolnej pomocy humanitarnej; podkreśla, że wkład ze strony dodatkowych krajów będących darczyńcami umożliwiłby zgromadzenie kwoty potrzebnej do stawienia czoła międzynarodowym kryzysom humanitarnym; z zaniepokojeniem odnotowuje brak formalnego porozumienia w sprawie pomocy humanitarnej w umowie o handlu i współpracy między UE a Zjednoczonym Królestwem oraz wzywa Komisję i państwa członkowskie, by podjęły starania o formalne partnerstwo UE i Zjednoczonego Królestwa w dziedzinie pomocy humanitarnej;
 4. podkreśla zobowiązanie Komisji do wykorzystania finansowania prywatnego i większego zaangażowania sektora prywatnego w pomoc humanitarną UE oraz popiera uruchomienie pilotażowej inicjatywy łączenia środków z budżetu humanitarnego UE w 2021 r.; wzywa Komisję, by dostarczyła Parlamentowi więcej informacji, a także pisemną ocenę wdrożenia pilotażowego projektu łączonego finansowania działań humanitarnych, zawierającą analizę dostosowania do

Środa, 15 grudnia 2021 r.

celów działań zewnętrznych; podkreśla potencjał inicjatyw dotyczących łączenia środków, w tym obligacje humanitarne i systemy ubezpieczeń od skutków klęsk żywiołowych, w tym również wykorzystywanie w pełni Europejskiego Banku Inwestycyjnego i Europejskiego Funduszu na rzecz Zrównoważonego Rozwoju Plus do celów związanych z pomocą humanitarną; podkreśla jednak, że dalsza współpraca z sektorem prywatnym wymaga analizy wyników osiągniętych dotychczas dzięki tej współpracy oraz wyłącznego promowania partnerstw zgodnych z celami działań zewnętrznych UE i międzynarodowymi zasadami humanitarnymi;

5. jest zaniepokojony rosnącą liczbą poważnych naruszeń międzynarodowego prawa humanitarnego i prawa dotyczącego praw człowieka; wzywa do ustanowienia mechanizmu koordynacji UE w celu opracowania spójnego podejścia UE do międzynarodowego prawa humanitarnego, a także monitorowania naruszeń i opowiedzenia się za zapewnieniem poszanowania międzynarodowego prawa humanitarnego, również przez wykorzystanie odpowiednich instrumentów politycznych, handlowych i ekonomicznych oraz dotyczących pomocy rozwojowej w działaniach zewnętrznych UE;

6. wzywa Komisję, wiceprzewodniczącą Komisji / wysokiego przedstawiciela Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa oraz państwa członkowskie do dokładnego monitorowania naruszeń międzynarodowego prawa humanitarnego i do uwzględniania tych naruszeń jako kryterium umieszczania osób lub podmiotów w odpowiednich systemach sankcji UE zgodnie z wytycznymi Unii Europejskiej w sprawie promowania przestrzegania międzynarodowego prawa humanitarnego; zaznacza, że sankcje i środki ograniczające podjęte w ramach wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa UE muszą być zgodne z międzynarodowym prawem humanitarnym i nie mogą utrudniać prowadzenia działań humanitarnych; podkreśla potrzebę konsekwentnego uwzględniania wyłączeń ze względów humanitarnych w systemach środków ograniczających oraz zapewnienia partnerom niezbędnego wsparcia i wytycznych, aby mogli oni skutecznie stosować te wyłączenia;

7. wzywa Komisję i państwa członkowskie do wzmocnienia międzynarodowego prawa humanitarnego oraz do stanowczego ścigania i karania tych, którzy wykorzystują głód jako broń wojenną, aby przeciwdziałać powszechnemu naruszaniu prawa do pożywienia podczas konfliktów, powtarzającemu się wykorzystywaniu głodu jako metody prowadzenia wojny oraz odmawianiu dostępu do pomocy humanitarnej;

8. wzywa UE i jej państwa członkowskie do szybkiego wypełnienia zobowiązań podjętych na Światowym Szczycie Humanitarnym oraz w ramach umowy Grand Bargain; podkreśla znaczenie uczynienia pomocy humanitarnej bardziej wydajną i skuteczną poprzez zwiększenie elastyczności finansowania za pomocą finansowania nieprzydzielonego, w mniejszym stopniu przeznaczonego na określony cel i wieloletniego, które byłoby dostosowane do warunków lokalnych, ukierunkowane na potrzeby i na ludzi, a także m.in. poprzez zmniejszenie obciążeń administracyjnych dla partnerów humanitarnych dzięki harmonizacji i uproszczeniu wniosków darczyńców i wymogów w zakresie sprawozdawczości, finansowaniu podmiotów krajowych i lokalnych oraz promowaniu innowacyjnych rozwiązań; przypomina, że przedłużające się kryzysy to sytuacje wymagające działań humanitarnych oraz wzywa UE i jej państwa członkowskie, by przewidziały konkretne rozwiązania dotyczące skutecznego przydziału środków finansowych na pomoc humanitarną i rozwój dla partnerów działających w tych sytuacjach; zachęca UE i jej państwa członkowskie do wprowadzenia do umów o dotacje zawieranych z partnerami środków zapewniających tym partnerom wystarczającą elastyczność programu, umożliwiającą im szybkie przejście od działań rozwojowych do reagowania w sytuacjach nadzwyczajnych w razie nagłej sytuacji kryzysowej, w tym również w przypadku finansowania udostępnianego w ramach Instrumentu Sąsiedztwa oraz Współpracy Międzynarodowej i Rozwojowej – „Globalny wymiar Europy”;

9. apeluje do Komisji i państw członkowskich o utrzymywanie i wspieranie realistycznego dialogu na temat podziału ryzyka między właściwymi departamentami oraz z ich partnerami humanitarnymi i innymi zainteresowanymi stronami, w oparciu o niedawne doświadczenia i wyciągnięte wnioski, aby stale dążyć do poprawy obowiązujących przepisów dotyczących finansowania i zwiększyć ich wydajność i skuteczność, zwłaszcza w czasie bardzo zmiennych kryzysów humanitarnych; zwraca uwagę, że świadomość ryzyka okazała się skutecznym narzędziem jego ograniczania;

10. podkreśla szczególne znaczenie wspierania podmiotów lokalnych i wzywa Komisję do opracowania ambitnej polityki dotyczącej lokalizacji, w tym do promowania przejrzystości, wykorzystania wiedzy fachowej i doświadczenia partnerów oraz określenia sposobów zapewnienia większego i lepszego wsparcia lokalnym respondentom w celu wzmocnienia ich zdolności, umożliwienia im korzystania ze wszystkich dostępnych instrumentów i zapewnienia ich zaangażowania w procesy decyzyjne, przy jednoczesnym rozwiązaniu kwestii wzajemnej rozliczalności i podziału ryzyka, ponieważ wzmocnienie lokalnych respondentów jest głównym czynnikiem zmniejszającym zapotrzebowanie na międzynarodową pomoc humanitarną w przyszłości; apeluje do Komisji o dopilnowanie, aby wprost włączyć uczestnictwo kobiet na równych zasadach i ich równouprawnienie do wszelkich nowych mechanizmów mających na celu zwiększenie roli podmiotów lokalnych w działaniach humanitarnych;

Środa, 15 grudnia 2021 r.

11. podkreśla, że w kontekście pandemii COVID-19 lokalizacja umożliwi reakcję zdrowotną dostosowaną do kontekstu krajów rozwijających się w celu uniknięcia uprzedzeń w stosunku do Europy, zwłaszcza w odniesieniu do protokołów ograniczania rozprzestrzeniania się choroby i kampanii zapobiegawczych; apeluje, aby poprzez dalszą lokalizację działań humanitarnych odpowiednio zakwestionować dominację europocentrycznej perspektywy w sytuacjach kryzysowych;

12. podkreśla wyzwania związane ze zmianą klimatu i z zadowoleniem przyjmuje zobowiązania do dalszego uwzględniania skutków zmiany klimatu i czynników środowiskowych w działaniach humanitarnych, do wzmocnienia odporności na zmianę klimatu w regionach podatnych na zagrożenia oraz do budowania odporności społeczności podatnych na zmianę klimatu poprzez gotowość na wypadek klęsk żywiołowych i działania antycypacyjne dzięki podejściu opartemu na potrójnym powiązaniu z udziałem ludności tubylczej i społeczności lokalnych, z myślą o szczególnych potrzebach w zakresie pomocy i ochrony ludności dotkniętej klęskami żywiołowymi oraz negatywnymi skutkami zmiany klimatu, w szczególności osób przesiedlonych i społeczności przyjmujących; z zadowoleniem przyjmuje również zobowiązania do nadania pomocy humanitarnej UE bardziej zrównoważonego charakteru pod względem środowiskowym i śledzenia wydatków związanych z klimatem; wzywa Komisję do zapewnienia niezbędnych środków na przystosowanie się do zmiany klimatu i zmniejszenie ryzyka związanego z klęskami żywiołowymi, między innymi za pośrednictwem Instrumentu Sąsiedztwa oraz Współpracy Międzynarodowej i Rozwojowej – „Globalny wymiar Europy”, oraz do przyspieszenia realizacji zobowiązań z Sendai w ramach działań zewnętrznych UE;

13. z zadowoleniem przyjmuje konkretne osiągnięcia humanitarnego mostu powietrznego UE oraz koncepcję stworzenia potencjału europejskich działań w dziedzinie pomocy humanitarnej w celu wypełnienia luk w działaniach humanitarnych UE; wzywa do regularnego konsultowania się z państwami członkowskimi i partnerami w dziedzinie pomocy humanitarnej w sprawie wszelkich nowych inicjatyw Komisji, w których powinno się korzystać z istniejących możliwości podmiotów niosących pomoc humanitarną i mechanizmów UE, takich jak Unijny Mechanizm Ochrony Ludności, zamiast je powielać;

14. podkreśla, że choć pomoc humanitarna ma na celu natychmiastowe zajęcie się sytuacjami zagrażającymi życiu, kryzysy powodowane są przez czynniki, które wymagają rozwiązań długoterminowych, gdyż pierwotna sytuacja niestabilności jest ważnym elementem poprzedzającym kryzysy humanitarne; wzywa Komisję i Europejską Służbę Działań Zewnętrznych do przyjęcia komunikatu określającego jasną politykę dotyczącą powiązań między pomocą humanitarną, rozwojem i pokojem, aby wyeliminować rozbieżności między poszczególnymi obszarami polityki, a jednocześnie zagwarantować przestrzeganie szczególnego charakteru prawnego i specjalnych zasad pomocy humanitarnej; podkreśla, że podejście oparte na powiązaniach powinno wzmocnić odporność i promować zrównoważone reagowanie, natomiast cele zrównoważonego rozwoju należy wykorzystywać jako ramy takiego podejścia, ponieważ Agenda 2030 stanowi jedyną w swoim rodzaju okazję do wyeliminowania pierwotnych przyczyn niestabilności i konfliktów, m.in. w oparciu o praktyczne doświadczenia organizacji pozarządowych; wzywa UE i państwa członkowskie do szybkiego wdrożenia tego podejścia opartego na powiązaniach, ze szczególnym naciskiem na eliminowanie niestabilności, zapobieganie konfliktom, walkę z głodem, przeciwdziałanie wysiedleniom związanym z klęskami żywiołowymi i negatywnymi skutkami zmiany klimatu, zapewnienie możliwości kształcenia i środków do życia, wspieranie wczesnej odbudowy, zwiększanie zdolności reagowania, promowanie samodzielności i budowanie odporności; wzywa Komisję do opublikowania oceny wdrożenia koncepcji powiązania pomocy humanitarnej z rozwojową w sześciu państwach pilotażowych wskazanych w 2017 r.;

15. wzywa Komisję do oceny dotychczasowych doświadczeń i programów dotyczących kwestii związanych z płcią, ponieważ istnieje coraz większa potrzeba zajęcia się nimi, a to z uwagi na znaczącą rolę kobiet jako ofiar konfliktów i katastrof; wzywa do wdrożenia bardziej konkretnych elementów uwzględniania aspektu płci w przyszłych działaniach humanitarnych, w tym analiz uwzględniających kontekst i aspekt płci, przy jednoczesnej ochronie praw słabszych grup społecznych, w tym kobiet, dziewcząt i osób ze społeczności LGBTIQ+; popiera swobodny dostęp do bezpłatnych publicznych usług ochrony zdrowia i wysiłki na rzecz zmniejszenia śmiertelności i zachorowalności, jak również podkreśla potrzebę zwiększenia gotowości na wypadek wystąpienia epidemii i pandemii;

16. apeluje do UE i państw członkowskich o wdrożenie i promowanie inicjatywy nansenowskiej w postaci programu działania na rzecz ochrony osób przesiedlonych w regionach transgranicznych w kontekście klęsk żywiołowych i zmiany klimatu; podkreśla znaczenie współpracy między podmiotami zajmującymi się pomocą humanitarną, rozwojem, zmniejszaniem ryzyka związanego z klęskami żywiołowymi i zmianą klimatu w celu zmniejszenia ryzyka przesiedleń w kontekście klęsk żywiołowych i niekorzystnych skutków zmiany klimatu oraz zaspokojenia potrzeb w dziedzinie pomocy i ochrony;

17. wzywa do poświęcenia szczególnej uwagi kwestii żywienia jako podstawowego prawa wszystkich ludzi w celu zapewnienia bezpieczeństwa żywnościowego i poprawy odporności systemów żywnościowych na wstrząsy gospodarcze, klimatyczne i wywołane przez człowieka; apeluje o przegląd unijnego planu działania w dziedzinie żywienia, aby zająć się wszystkimi formami niedożywienia w kontekstach humanitarnych i rozwojowych, zgodnie z konkluzjami Rady z listopada 2018 r.;

Środa, 15 grudnia 2021 r.

18. ponownie podkreśla zaangażowanie Komisji i jej nieustające wysiłki na rzecz wspierania widoczności i świadomości pomocy humanitarnej UE wśród różnych zainteresowanych stron w całej UE, w tym organizacji pozarządowych, oraz na rzecz zwiększenia widoczności UE w jej działaniach zewnętrznych;

19. z zadowoleniem przyjmuje zapowiedź zorganizowania pierwszego w historii Forum Humanitarnego UE, które ma się odbyć w styczniu 2022 r; podkreśla, że forum powinno mieć włączający charakter, być dostępne, obejmować udział partnerów wykonawczych w dziedzinie pomocy humanitarnej, dążyć do zwiększenia widoczności pomocy humanitarnej UE i pracy jej partnerów, promować strategiczny dialog na temat polityki humanitarnej UE, zwiększać wsparcie polityczne i świadomość charakteru opartej na zasadach i potrzebach pomocy humanitarnej UE oraz przyspieszać realizację kluczowych działań określonych w komunikacie Komisji;

20. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, wiceprzewodzącemu Komisji / wysokiemu przedstawicielowi Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa, Europejskiej Służbie Działań Zewnętrznych oraz rządów i parlamentom państw członkowskich.

Środa, 15 grudnia 2021 r.

P9_TA(2021)0506

Współpraca w zwalczaniu przestępczości zorganizowanej na Bałkanach Zachodnich**Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 15 grudnia 2021 r. w sprawie współpracy w zwalczaniu przestępczości zorganizowanej na Bałkanach Zachodnich (2021/2002(INI))**

(2022/C 251/08)

Parlament Europejski,

- uwzględniając odpowiednie konwencje ONZ, w szczególności Konwencję Narodów Zjednoczonych przeciwko międzynarodowej przestępczości zorganizowanej i protokoły do niej (protokół z Palermo z 2000 r.) oraz Konwencję Narodów Zjednoczonych przeciwko korupcji,
- uwzględniając prawnokarną i cywilnoprawną konwencję Rady Europy o korupcji, otwarte do podpisu w Strasburgu odpowiednio 27 stycznia 1999 r. i 4 listopada 1999 r., oraz rezolucje (98)7 i (99)5 przyjęte przez Komitet Ministrów Rady Europy odpowiednio 5 maja 1998 r. i 1 maja 1999 r. ustanawiające Grupę Państw Przeciwko Korupcji (GRECO),
- uwzględniając Europejską konwencję o pomocy prawnej w sprawach karnych,
- uwzględniając Europejską konwencję o przekazywaniu ścigania w sprawach karnych,
- uwzględniając Konwencję Rady Europy o praniu, ujawnianiu, zajmowaniu i konfiskacie dochodów pochodzących z przestępstwa oraz o finansowaniu terroryzmu,
- uwzględniając Konwencję Rady Europy o cyberprzestępczości (Konwencja o cyberprzestępczości),
- uwzględniając działalność Komitetu Ekspertów ds. Oceny Środków Przeciwdziałania Praniu Pieniędzy i Finansowaniu Terroryzmu (MONEYVAL) oraz zalecenia Grupy Specjalnej ds. Przeciwdziałania Praniu Pieniędzy,
- uwzględniając konkluzje Rady z 26 czerwca 2018 r., 18 czerwca 2019 r. i 25 marca 2020 r. w sprawie rozszerzenia oraz procesu stabilizacji i stowarzyszenia,
- uwzględniając decyzję Rady (WPZiB) 2018/1788 z 19 listopada 2018 r. w sprawie wsparcia Centrum Kontroli Broni Strzeleckiej i Lekkiej dla Europy Wschodniej i Południowo-Wschodniej w realizacji regionalnego planu działania w sprawie zwalczania nielegalnego handlu bronią na Bałkanach Zachodnich ⁽¹⁾,
- uwzględniając komunikat Komisji z 6 lutego 2018 r. pt. „Wiarygodna perspektywa rozszerzenia dla Bałkanów Zachodnich oraz zwiększone zaangażowanie UE w tym regionie” (COM(2018)0065),
- uwzględniając komunikat Komisji z 24 lipca 2020 r. w sprawie strategii UE w zakresie unii bezpieczeństwa (COM(2020)0605),
- uwzględniając komunikat Komisji z 24 lipca 2020 r. pt. „Plan działania UE w sprawie nielegalnego handlu bronią palną na lata 2020–2025” (COM(2020)0608),
- uwzględniając komunikat Komisji z 14 kwietnia 2021 r. w sprawie unijnej strategii zwalczania przestępczości zorganizowanej na lata 2021–2025 (COM(2021)0170) oraz towarzyszący mu dokument roboczy służb Komisji pt. „EMPACT – instrument przewodni UE w zakresie współpracy na rzecz zwalczania poważnej i zorganizowanej przestępczości międzynarodowej” (SWD(2021)0074),

⁽¹⁾ Dz.U. L 293 z 20.11.2018, s. 11.

Środa, 15 grudnia 2021 r.

- uwzględniając komunikat Komisji z 14 kwietnia 2021 r. pt. „Strategia UE w zakresie zwalczania handlu ludźmi na lata 2021–2025” (COM(2021)0171),
 - uwzględniając porozumienia w sprawie współpracy operacyjnej i strategicznej między Agencją Unii Europejskiej ds. Współpracy Organów Ścigania (Europol) a Albanią, Bośnią i Hercegowiną, Czarnogórą, Macedonią Północną i Serbią, a także porozumienie robocze ustanawiające stosunki współpracy między organami ścigania Kosowa a Europolem,
 - uwzględniając porozumienia o współpracy między Eurojustem a Albanią, Czarnogórą, Macedonią Północną i Serbią,
 - uwzględniając porozumienia o współpracy w zakresie zarządzania granicami między Europejską Agencją Straży Granicznej i Przybrzeżnej (Frontex) a Albanią, Bośnią i Hercegowiną, Czarnogórą, Macedonią Północną i Serbią,
 - uwzględniając proces berliński oraz zobowiązania antykorupcyjne podjęte przez kraje Bałkanów Zachodnich w 2018 r.,
 - uwzględniając sporządzoną przez Europol ocenę zagrożenia poważną i zorganizowaną przestępczością z 12 kwietnia 2021 r. oraz ocenę zagrożenia wykorzystaniem internetu przez zorganizowane grupy przestępcze z 5 października 2020 r.,
 - uwzględniając sprawozdanie Biura Narodów Zjednoczonych ds. Narkotyków i Przemocności (UNODC) pt. „Measuring Organized Crime in the Western Balkans” [„Ocena skali przestępczości zorganizowanej na Bałkanach Zachodnich”],
 - uwzględniając swoją rezolucję z 5 lipca 2016 r. w sprawie zwalczania handlu ludźmi w stosunkach zewnętrznych UE ^(?),
 - uwzględniając swoje zalecenie z 19 czerwca 2020 r. dla Rady, Komisji i wiceprzewodniczącego Komisji / wysokiego przedstawiciela Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa w sprawie Bałkanów Zachodnich po szczycie w 2020 r. ^(?),
 - uwzględniając swoje rezolucje na lata 2019–2020 w sprawie sprawozdań Komisji dotyczących Albanii, Bośni i Hercegowiny, Kosowa, Czarnogóry, Macedonii Północnej i Serbii,
 - uwzględniając art. 54 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Spraw Zagranicznych (A9-0298/2021),
- A. mając na uwadze, że przestępczość zorganizowana stała się centralną kwestią w sprawach międzynarodowych oraz zagrożeniem dla pokoju i rozwoju, które wymaga wspólnej i skoordynowanej reakcji ze strony UE, jej państw członkowskich i partnerów międzynarodowych;
- B. mając na uwadze, że skuteczne zwalczanie przestępczości zorganizowanej jest częścią procesu przystąpienia do UE, zwłaszcza w kłastrze zasad podstawowych oraz w 24. rozdziale negocjacyjnym dotyczącym sprawiedliwości, wolności i bezpieczeństwa;
- C. mając na uwadze, że korupcja i przestępczość zorganizowana nadal stanowią poważny problem w całym regionie Bałkanów Zachodnich, co może mieć również negatywne skutki dla państw członkowskich UE; mając na uwadze, że siatki przestępczości zorganizowanej są ze sobą ściśle powiązane i zakorzenione w państwach członkowskich UE i w państwach spoza UE;
- D. mając na uwadze, że proces integracji europejskiej krajów Bałkanów Zachodnich jest bezpośrednio uzależniony od normalizacji ich stosunków zarówno między sobą, jak i z państwami członkowskimi UE;
- E. mając na uwadze, że przestępczość zorganizowana na Bałkanach Zachodnich jest problemem strukturalnym, mającym głęboko zakorzenione powiązania z biznesem i instytucjami państwowymi oraz będącym jednym z przejawów zawłaszczania państwa, któremu mają zaradzić reformy związane z procesem integracji z UE;
- F. mając na uwadze, że przestępczość zorganizowana i korupcja idą w parze z praniem brudnych pieniędzy, uchylaniem się od opodatkowania, klientelizmem oraz bezkarnością;

^(?) Dz.U. C 101 z 16.3.2018, s. 47.

^(?) Dz.U. C 362 z 8.9.2021, s. 129.

Środa, 15 grudnia 2021 r.

- G. mając na uwadze, że zorganizowane grupy przestępcze ściśle współpracują ponad granicami i podziałami etnicznymi, w przeciwieństwie do policji i organów sądowych krajów Bałkanów Zachodnich, które muszą pilnie poprawić tę koordynację;
- H. mając na uwadze, że zorganizowane grupy przestępcze współpracują z grupami z krajów szerszego sąsiedztwa europejskiego w takich działaniach, jak handel ludźmi, handel migrantami, przemysł dzieł sztuki i pranie pieniędzy;
- I. mając na uwadze, że zharmonizowane ramy prawne, ich skuteczne wdrażanie, niezależne organy antykorupcyjne i antyprzestępcze oraz rzeczywista wola polityczna, mają kluczowe znaczenie dla zwalczania przestępczości zorganizowanej;
- J. mając na uwadze, że zgodnie ze sprawozdaniem UNODC pt. „Measuring Organized Crime in the Western Balkans” [„Ocena skali przestępczości zorganizowanej na Bałkanach Zachodnich”] na Bałkanach Zachodnich ścigani i skazywani są raczej niską rangą członkowie organizacji przestępczych, a przywódcy grup częściej cieszą się bezkarnością;
- K. mając na uwadze, że organizacje społeczeństwa obywatelskiego zyskały pozycję ważnych podmiotów w walce z przestępczością zorganizowaną i korupcją w całym regionie oraz odgrywają kluczową rolę, zwłaszcza w monitorowaniu i ocenie strategii antykorupcyjnych;
- L. mając na uwadze, że potrzeba więcej badań i bardziej wiarygodnych danych na temat przestępczości zorganizowanej, aby lepiej opracować skuteczne rozwiązania polityczne dotyczące przestępczości zorganizowanej i korupcji w regionie;
- M. mając na uwadze, że edukacja odgrywa kluczową rolę w zapobieganiu przestępczości i promowaniu kultury poszanowania prawa;
- N. mając na uwadze, że zagrożenie ze strony zorganizowanych grup przestępczych pochodzących z Bałkanów Zachodnich było w niektórych krajach błędnie wykorzystywane jako argument przeciwko przystąpieniu do UE, należy zatem odpowiednio podejść do tej kwestii, aby wspomóc dalsze kroki w procesie przystąpienia krajów Bałkanów Zachodnich do UE;
- O. mając na uwadze, że w celu spełnienia kryteriów członkostwa w UE kraje Bałkanów Zachodnich muszą przeprowadzić kompleksowe reformy w kluczowych obszarach oraz osiągnąć konkretne wyniki w reformie sądownictwa oraz walce z korupcją i przestępczością zorganizowaną;
- P. mając na uwadze, że wzmocnienie praworządności, walka z korupcją i przestępczością zorganizowaną to kamienie węgielne strategii UE dla Bałkanów Zachodnich z 2018 r.;
- Q. mając na uwadze, że na projekty związane ze zwalczaniem przestępczości zorganizowanej na Bałkanach Zachodnich przeznaczono około 64 mln EUR z Instrumentu Pomocy Przedakcesyjnej (IPA II), z którego sfinansowano wiele projektów krajowych i wielonarodowych wspierających skuteczniejsze sprawowanie wymiaru sprawiedliwości w sprawach dotyczących przestępczości zorganizowanej i korupcji na Bałkanach Zachodnich, w tym poprzez monitorowanie procesów sądowych; mając na uwadze, że IPA III również obejmuje szczegółowe cele dotyczące opracowania skutecznych narzędzi zapobiegania handlowi ludźmi i nielegalną bronią palną, handlowi narkotykami i praniu pieniędzy oraz zwalczania takiej działalności;

Kontekst ogólny

1. podkreśla, że przestępczość zorganizowana i korupcja szkodzą przede wszystkim obywatelom krajów Bałkanów Zachodnich, ponieważ podważają ich prawo do bezpieczeństwa i spójności społecznej, a także zaufanie do systemu demokratycznego, tworzą przeszkody dla demokratycznych reform i utrudniają proces akcesyjny, a jednocześnie mają potencjalny i faktyczny negatywny wpływ na bezpieczeństwo i stabilność państw członkowskich UE;
2. zaznacza, że pozbawienie krajów Bałkanów Zachodnich perspektywy europejskiej pogarsza sytuację w zakresie przestępczości zorganizowanej oraz że sytuację tę można poprawić poprzez wspieranie procesu integracji z UE i współpracę z państwami członkowskimi; podkreśla, że walka z przestępczością zorganizowaną i pogłębianie integracji z UE to procesy wzajemnie się wzmacniające, dlatego należy przyspieszyć proces integracji z UE;
3. jest zdania, że powiązanie liberalizacji reżimu wizowego dla Kosowa ze zwalczaniem przestępczości zorganizowanej przynosi skutki odwrotne do zamierzonych, ponieważ izolacja zachęca do działalności przestępczej; podkreśla po raz kolejny, że Kosowo spełniło wszystkie kryteria liberalizacji reżimu wizowego, i wzywa Radę do bezzwłocznego przyznania tej liberalizacji;

Środa, 15 grudnia 2021 r.

4. zauważa, że praworządność oraz walka z korupcją i przestępczością zorganizowaną to kluczowe dziedziny, w których kraje Bałkanów Zachodnich muszą wykazać się konkretnymi wynikami, aby poczynić większe postępy na drodze do integracji z UE; wzywa je, by znacznie zwiększyły wysiłki na rzecz przyspieszenia niezbędnych reform, i wzywa UE do promowania – jako priorytetu polityki rozszerzenia – prawidłowej transpozycji i wdrożenia odpowiednich instrumentów międzynarodowych wspierających praworządność i służących zwalczaniu korupcji i przestępczości zorganizowanej poprzez pomoc finansową i praktyczną współpracę;

5. z zadowoleniem przyjmuje publikację 14 kwietnia 2021 r. unijnej strategii zwalczania przestępczości zorganizowanej na lata 2021–2025 i wzywa UE do zacieśnienia współpracy międzynarodowej w zwalczaniu przestępczości zorganizowanej, w szczególności z krajami Bałkanów Zachodnich, aby skutecznie przeciwdziałać temu ponadnarodowemu zagrożeniu;

6. zauważa, że brak możliwości zatrudnienia, korupcja, dezinformacja, elementy zawłaszczania państwa, nierówność, obca ingerencja niedemokratycznych reżimów, takich jak Rosja i Chiny, oraz powolny proces przystąpienia do UE należą do czynników, które sprawiają, że społeczeństwa Bałkanów Zachodnich są podatne na przestępczość zorganizowaną; wzywa zarówno władze krajów Bałkanów Zachodnich, jak i ich partnerów międzynarodowych, w szczególności UE, do wzmocnienia wysiłków na rzecz sprostania tym wyzwaniom, które zwiększają niestabilność, podważają integrację oraz opóźniają rozwój demokratyczny i gospodarczy;

7. ubolewa z powodu braku rzeczywistej woli politycznej wśród części lokalnych elit politycznych, by zwalczać przestępczość zorganizowaną i korupcję oraz eliminować wszelkie elementy zawłaszczania państwa;

8. ubolewa z powodu częstego braku niezależności i właściwego funkcjonowania sądownictwa w krajach Bałkanów Zachodnich i nalega na przyjęcie bardziej strategicznego podejścia do wyzwań związanych z przestępczością zorganizowaną; apeluje do UE o dalszą pomoc, aby rozwijać kulturę profesjonalizmu i skuteczności wymiaru sprawiedliwości w sprawach karnych oraz poprawić uczciwość w sądownictwie; zauważa, że choć poczyniono pewne postępy w zakresie reformy wymiaru sprawiedliwości, nadal konieczne są znaczne wysiłki, aby osiągnąć wymierne rezultaty;

9. wzywa kraje Bałkanów Zachodnich, by w pełni zajęły się niedociągnięciami swoich systemów wymiaru sprawiedliwości w sprawach karnych, w tym długością postępowań; apeluje do UE i innych partnerów międzynarodowych o przedstawienie dalszych wytycznych dla organów ścigania i sądownictwa w celu zwiększenia profesjonalizmu i skuteczności wymiaru sprawiedliwości w sprawach karnych;

10. z zadowoleniem przyjmuje transpozycję do prawa krajowego przez kraje Bałkanów Zachodnich unijnych i międzynarodowych standardów odzyskiwania mienia, a także inne wysiłki na rzecz zwalczania przestępczości zorganizowanej w regionie, takie jak opracowanie rządowych mechanizmów koordynacji oraz specjalnych sądów i jednostek egzekwowania prawa; ubolewa jednak, że poziom wdrożenia pozostaje niski, i wzywa władze krajów Bałkanów Zachodnich, by osiągnęły solidne wyniki w odzyskiwaniu takich aktywów z korzyścią dla wszystkich obywateli oraz by uznały konfiskatę dochodów i narzędzi pochodzących z przestępstwa za priorytet w walce z korupcją i przestępczością zorganizowaną; apeluje o wsparcie UE w zapewnianiu organom ścigania odpowiednich zdolności, warunków i zasobów, podkreślając w szczególności potrzebę zwiększenia wiedzy specjalistycznej w dziedzinie kryminalistycznych ekspertyz finansowych w prokuraturach;

11. apeluje do krajów Bałkanów Zachodnich, aby skoncentrowały swoje wysiłki na zwalczaniu całych organizacji przestępczych, a nie tylko indywidualnych przypadków, co pozwoli na osiągnięcie przyzwoitych wyników w ściganiu i skazywaniu czołowych przestępców; zwraca uwagę, że prawidłowe rozpoznanie działalności przestępczej jako „zorganizowanej” i właściwe jej zbadanie ma zasadnicze znaczenie dla reakcji wymiaru sprawiedliwości w sprawach karnych; wzywa właściwe władze, aby usunęły luki prawne, które narażają informatorów i sygnalistów, oraz by chroniły ich i ich najbliższych przed nękaniami, pozywaniem do sądu lub groźbami, tak aby zwiększyć zdolności do rozbijania zorganizowanych grup przestępczych oraz skutecznie zwalczać korupcję i przestępczość zorganizowaną; zachęca do wymiany najlepszych praktyk z państwami członkowskimi, które odniosły wyjątkowy sukces w walce z przestępczością zorganizowaną; wzywa państwa członkowskie do wspierania systemów ochrony świadków, w tym poprzez relokację;

12. wzywa kraje Bałkanów Zachodnich do osiągnięcia trwałych wyników w zwalczaniu przestępczości zorganizowanej, korupcji i prania pieniędzy oraz do sporządzania okresowych sprawozdań krajowych na ten temat, a także do zacieśniania współpracy międzyinstytucjonalnej, w tym w zakresie gromadzenia i wymiany informacji wywiadowczych, tak by lepiej zrozumieć i zwalczać przestępczość zorganizowaną;

Środa, 15 grudnia 2021 r.

13. ponownie wskazuje na potrzebę zlikwidowania politycznych i administracyjnych powiązań z przestępczością zorganizowaną poprzez jasne zabezpieczenia antykorupcyjne i skuteczne ściganie karne w przypadku korupcji na wysokim szczeblu; wzywa UE, aby zwiększyła wsparcie na rzecz konsolidacji administracji publicznej w oparciu o zasługi; jest wysoce zaniepokojony doniesieniami i oskarżeniami o powiązania między osobistościami politycznymi wysokiego szczebla a zorganizowanymi grupami przestępczymi, podczas gdy system sądowniczy jest nieskuteczny w reagowaniu na te oskarżenia; podkreśla, że sektor budowlany na Bałkanach Zachodnich należy do najbardziej narażonych na przestępczość zorganizowaną i korupcję;

14. jest zaniepokojony, że pandemia COVID-19 została wykorzystana przez organizacje przestępcze, w tym przez nadużywanie bezpośrednich zamówień publicznych na niezbędny sprzęt medyczny i usługi dla struktur opieki zdrowotnej, sprzedaż sfałszowanych zaświadczeń COVID-19 oraz nasilenie praktyki lichwiarstwa; wzywa władze krajów Bałkanów Zachodnich do podjęcia działań przeciwko podrabianiu szczepionek i kart szczepień; wzywa Komisję, by powiązała wsparcie budżetowe z jasnymi celami antykorupcyjnymi; podkreśla, że w tym celu konieczne jest ustanowienie solidnych mechanizmów, by monitorować wdrażanie;

15. przypomina, że IPA III przewiduje surową warunkowość, a finansowanie musi być różnicowane lub nawet zawieszane w przypadku znacznego regresu lub trwałego braku postępów w obszarze tzw. podstaw, zwłaszcza w dziedzinie praworządności i praw podstawowych, w tym walki z korupcją i przestępczością zorganizowaną; podkreśla, że we własnym interesie bezpieczeństwa UE i w jej odpowiedzialności leży zagwarantowanie, by fundusze UE nie przyniosły efektu przeciwnego do zamierzonego przez wzmocnienie klientelistycznych sieci skorumpowanych polityków i uprzywilejowanych przedsiębiorstw;

16. zauważa, że powiązania między przestępczością zorganizowaną, polityką i przedsiębiorstwami istniały przed rozpadem Jugosławii i utrzymują się od lat dziewięćdziesiątych; potępia widoczny brak woli właściwych organów do otwarcia archiwów byłej Jugosławii; w związku z tym ponawia swój apel o otwarcie archiwów byłej Jugosławii, a w szczególności o udostępnienie akt byłych jugosłowiańskich służb specjalnych (UDBA) i tajnych służb Jugosłowiańskiej Armii Ludowej (KOS), oraz o przekazanie tych akt odpowiednim rządów na ich wniosek;

17. podkreśla znaczenie współpracy i wymiany danych wywiadowczych z państwami członkowskimi, partnerami międzynarodowymi, takimi jak Stany Zjednoczone, Kanada i Zjednoczone Królestwo, a także z organizacjami międzynarodowymi, takimi jak NATO, GRECO i Organizacja Bezpieczeństwa i Współpracy w Europie (OBWE) oraz UNODC;

18. z zadowoleniem przyjmuje ponowne konstruktywne zaangażowanie Stanów Zjednoczonych na Bałkanach Zachodnich, w tym ich skupienie się na walce z korupcją; podkreśla w tym kontekście amerykański dekret nakładający sankcje na osoby przyczyniające się do destabilizacji sytuacji na Bałkanach Zachodnich, a także działania USA wymierzone w osoby i podmioty za znaczące akty korupcji; wzywa UE, by przeprowadziła dokładną ocenę możliwości dostosowania się do takich działań;

Szczególne rodzaje przestępczości zorganizowanej

19. zauważa, że kraje Bałkanów Zachodnich są krajami pochodzenia i tranzytu oraz krajami docelowymi dla handlu ludźmi, którego ofiarą padają głównie kobiety i dziewczęta sprzedawane w celu wykorzystania seksualnego; zauważa, że handel ludźmi jest przestępstwem, które proporcjonalnie ma najwięcej powiązań z przestępczością zorganizowaną; wzywa właściwe władze, aby skupiły się w większym stopniu na działaniach prewencyjnych i wzmacnianiu odporności grup narażonych na ryzyko handlu ludźmi, i jednocześnie podkreśla potrzebę przyjęcia podejścia intersekcjonalnego uwzględniającego kwestie płci; z uznaniem przyjmuje wspólne działania prowadzone z partnerami międzynarodowymi, w tym z Interpolem i Europolem, które to działania doprowadziły do aresztowań osób podejrzanych o handel ludźmi i przemyt ludzi;

20. zauważa, że Bałkany Zachodnie stanowią korytarz tranzytowy dla migrantów i uchodźców, a znaczne przemieszczenia ludności w ostatnich latach stanowią ogromne wyzwanie dla tego regionu i dla państw członkowskich; wzywa do wzmoczenia wysiłków na rzecz rozwiązania problemu przemytu migrantów i ochrony praw podstawowych przemycanych osób, w szczególności nieletnich pozbawionych opieki, a także do intensywniejszej wymiany informacji i lepszej koordynacji między krajami Bałkanów Zachodnich, a także z państwami członkowskimi; zachęca UE i jej państwa członkowskie, aby udzieliły większego wsparcia w rozwiązywaniu tych kwestii, np. w postaci wsparcia finansowego i technicznego, zawierania nieformalnych umów o statusie oraz wspierania współpracy za pośrednictwem wspólnego biura operacyjnego i platformy operacyjnej „Szlak wschodniośroziemnomorski”, przy jednoczesnym uwzględnieniu specyfiki i potrzeb szlaku zachodniobałkańskiego, a także poprzez pomoc w ustanowieniu godnych warunków przyjmowania; wzywa do zwiększenia ochrony granic zewnętrznych UE we współpracy z państwami Bałkanów Zachodnich;

Środa, 15 grudnia 2021 r.

21. podkreśla, że walka z finansowaniem działalności przestępczej ma kluczowe znaczenie dla jej ujawniania i zapobiegania przenikaniu do legalnej gospodarki; podkreśla, że przejrzystość w zakresie własności rzeczywistej jest ważnym narzędziem polityki w zwalczaniu korupcji, powstrzymywaniu nielegalnych przepływów finansowych oraz walce z uchylaniem się od opodatkowania; z zadowoleniem przyjmuje działania rządów krajów Bałkanów Zachodnich na rzecz rozwiązania problemu prania pieniędzy, obejmujące m.in. przyjęcie zmienionych ram przeciwdziałania praniu pieniędzy; wyraża jednak zaniepokojenie brakiem ich odpowiedniego wdrożenia; ponownie podkreśla potrzebę znaczącej poprawy egzekwowania przepisów dotyczących należytej staranności oraz przejrzystości własności rzeczywistej, w tym w sektorze bankowym;

22. z zaniepokojeniem odnotowuje duży udział szarej strefy (szacowany na ponad 30 % PKB regionu) oraz masowe nielegalne płatności gotówkowe przepływające przez Bałkany Zachodnie; wzywa rządy w regionie do wdrożenia środków mających na celu ograniczenie nieformalnych transakcji tam, gdzie jest to możliwe; podkreśla, że niewystarczające regulacje dotyczące bankowości internetowej zwiększają ryzyko prania pieniędzy, i wzywa państwa Bałkanów Zachodnich oraz Komisję, by zajęły się kwestią międzynarodowej i regionalnej harmonizacji w procesie rozszerzenia UE;

23. z uznaniem przyjmuje zaangażowanie krajów Bałkanów Zachodnich w zwalczanie nielegalnego handlu bronią strzelecką i lekką, w szczególności poprzez przyjęcie na szczycie UE-Bałkany Zachodnie w Londynie regionalnego planu działania, którego celem jest rozwiązanie problemu nielegalnego posiadania, wykorzystywania i produkcji broni strzeleckiej i lekkiej oraz handlu nią; podkreśla jednak, że według planu działania UE w sprawie nielegalnego handlu bronią palną na lata 2020–2025 nielegalne posiadanie broni palnej i handel nią pozostają poważnym problemem, gdyż większość broni znajdującej i wykorzystywanej w przestępczości zorganizowanej w całej UE pochodzi z tego regionu; wzywa sześć państw Bałkanów Zachodnich do inwestowania w programy wspierające rozbrojenie;

24. podkreśla znaczenie pracy Centrum Kontroli Broni Strzeleckiej i Lekkiej dla Europy Wschodniej i Południowo-Wschodniej (SEESAC) na rzecz wzmocnienia zdolności zainteresowanych stron na szczeblu krajowym i regionalnym do kontroli i ograniczania rozprzestrzeniania i nielegalnego używania broni strzeleckiej i lekkiej, a także wzywa do zacieśnienia współpracy i koordynacji z SEESAC;

25. zauważa, że sześć krajów Bałkanów Zachodnich pozostaje głównym regionem tranzytowym dla nielegalnego handlu narkotykami oraz że produkcja narkotyków i handel narkotykami są przestępstwami, za które w tym regionie najczęściej zapadają wyroki skazujące; z zadowoleniem przyjmuje rosnącą liczbę wspólnych operacji antynarkotykowych; wzywa w związku z tym do zacieśnienia współpracy między organami ścigania UE, takimi jak Europol, i organami ścigania państw członkowskich a krajami Bałkanów Zachodnich; podkreśla, że organy ścigania muszą zwiększać swoje zdolności, aby lepiej monitorować i zwalczać nielegalny handel narkotykami;

26. zauważa wzrost zorganizowanej działalności cyberprzestępczej; z uznaniem przyjmuje wysiłki krajów Bałkanów Zachodnich na rzecz zwiększenia ich zdolności do walki z cyberprzestępczością oraz wzrost liczby ścigania karnego cyberprzestępstw; zachęca UE, aby wspierała kraje Bałkanów Zachodnich odpowiednimi narzędziami i środkami w zakresie zwalczania cyberprzestępczości i innych zagrożeń internetowych, w tym za pośrednictwem nowo utworzonego Europejskiego Centrum Kompetencji Przemysłowych, Technologicznych i Badawczych w dziedzinie Cyberbezpieczeństwa; podkreśla znaczenie zwalczania manipulacyjnej dezinformacji w ściślejszej współpracy z partnerami europejskimi;

27. apeluje, by UE i kraje Bałkanów Zachodnich wspólnie zajęły się nieustannymi i rosnącymi zagrożeniami dla ochrony i zachowania dziedzictwa kulturowego oraz przemysłem dóbr kultury, zwłaszcza w strefach konfliktów; wzywa do zacieśnienia współpracy między poszczególnymi organami ścigania, w tym do natychmiastowej wymiany informacji między krajowymi agencjami wywiadowczymi, a także do zacieśnienia współpracy między organami ścigania a środowiskiem artystycznym i archeologicznym;

28. zauważa, że kraje Bałkanów Zachodnich muszą zwiększyć wysiłki, aby przeciwstawić się innym nielegalnym działaniom prowadzonym przez zorganizowane grupy przestępcze, do których należą m.in. wyzysk pracowników, przestępstwa przeciwko środowisku, takie jak nielegalne pozyskiwanie drewna i kłusownictwo, oraz wymuszenia;

Współpraca z UE (jej państwami członkowskimi i agencjami) oraz współpraca międzyregionalna

29. z zadowoleniem przyjmuje wzmoczoną współpracę między UE a krajami Bałkanów Zachodnich w walce z przestępczością zorganizowaną i zachęca UE, aby dalej wspierała budowanie zdolności na Bałkanach Zachodnich oraz ułatwianie współpracy policyjnej i sądowej w zwalczaniu przestępczości zorganizowanej; podkreśla, że wszelkie umowy o współpracy ze strukturami UE muszą być w pełni zgodne z prawami podstawowymi i zapewniać odpowiedni poziom ochrony danych; wzywa kraje Bałkanów Zachodnich do dalszej harmonizacji przepisów z dorobkiem prawnym UE w dziedzinie zamówień publicznych, walki z przestępczością zorganizowaną i terroryzmem, praniem pieniędzy i cyberprzestępczością;

Środa, 15 grudnia 2021 r.

30. zaleca wzmocnienie istniejących struktur wspieranych przez UE, takich jak Rada Współpracy Regionalnej, tak aby mogły one odgrywać spójną rolę w zachęcaniu do dalszej współpracy między UE, jej państwami członkowskimi i krajami Bałkanów Zachodnich;

31. wyraża satysfakcję z zawarcia umów o współpracy między Eurojustem a Albanią, Macedonią Północną, Czarnogórą i Serbią, a także z zezwolenia na rozpoczęcie negocjacji z Bośnią i Hercegowiną; wzywa Radę, aby wyraziła zgodę na jak najszybsze rozpoczęcie negocjacji w sprawie podobnego porozumienia z Kosowem, ponieważ współpraca wymiarów sprawiedliwości w sprawach karnych ze wszystkimi krajami Bałkanów Zachodnich ma kluczowe znaczenie dla zwalczania przestępczości zorganizowanej, zwłaszcza handlu ludźmi i przemytu narkotyków, które stanowią większość działalności przestępczej w tym regionie; zauważa, że Eurojust umożliwił przeprowadzenie około 200 wspólnych postępowań przygotowawczych między państwami członkowskimi UE a krajami Bałkanów Zachodnich;

32. pochwała udaną współpracę z prokuratorami łącznikowymi z Albanii, Czarnogóry, Macedonii Północnej i Serbii, oddelegowanymi do Eurojustu w celu zapewnienia wsparcia w dochodzeniach transgranicznych obejmujących ich kraje i podkreśla znaczny wzrost liczby spraw po powołaniu prokuratorów łącznikowych; zachęca w związku z tym do podobnej współpracy z pozostałymi krajami Bałkanów Zachodnich; z zadowoleniem przyjmuje rosnącą od 2019 r. liczbę spraw w ramach współpracy wymiarów sprawiedliwości mimo trudnych okoliczności spowodowanych pandemią COVID-19;

33. podkreśla, że Bałkany Zachodnie to region o szczególnym znaczeniu dla Europolu; z zadowoleniem przyjmuje porozumienia o współpracy operacyjnej między Europolem a pięcioma krajami Bałkanów Zachodnich, jak również ustalenia robocze z organami ścigania Kosowa; wzywa do pełnej realizacji tych porozumień i wyraża uznanie dla udanych operacji przeprowadzonych w ramach tej współpracy; z zadowoleniem przyjmuje otwarcie biura łącznikowego Europolu w Albanii w 2019 r. oraz decyzję o otwarciu podobnych biur łącznikowych w Bośni i Hercegowinie oraz w Serbii; zachęca do podobnej współpracy z pozostałymi krajami Bałkanów Zachodnich; podkreśla również znaczenie współpracy z Prokuraturą Europejską (EPPO) i Europejskim Urzędem ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych (OLAF); apeluje w tym kontekście do UE i krajów Bałkanów Zachodnich o ustanowienie ram owocnej współpracy między EPPO a krajami Bałkanów Zachodnich, tak by umożliwić EPPO skuteczne wykonywanie jej kompetencji w dziedzinie funduszy UE, w szczególności funduszy IPA III w krajach Bałkanów Zachodnich;

34. z zadowoleniem przyjmuje porozumienia robocze zawarte przez Agencję Unii Europejskiej ds. Szkolenia w Dziedzinie Ścigania (CEPOL) z krajami Bałkanów Zachodnich w konkretnych kwestiach związanych ze zwalczaniem przestępczości zorganizowanej; podkreśla znaczenie dalszego wzmocnienia ustanowionych mechanizmów między CEPOL-em a regionem Bałkanów Zachodnich; odnotowuje sprawozdania dotyczące poszczególnych krajów wydane przez GRECO i podkreśla, że ważne jest, by kraje przystępujące do UE zacieśniły współpracę z GRECO i dokładnie wdrożyły jej szczegółowe zalecenia;

35. podkreśla, że Interpol jest ważnym narzędziem w walce z przestępczością zorganizowaną; ubolewa, że mimo wielokrotnych starań Kosowo nie jest jeszcze członkiem Interpolu; wzywa państwa członkowskie UE, by proaktywnie wspierały starania Kosowa o przystąpienie do tej organizacji; jest zdania, że członkostwo wszystkich sześciu krajów Bałkanów Zachodnich w Interpolu zwiększyłoby skuteczność środków na rzecz zwalczania przestępczości transgranicznej;

36. z zadowoleniem przyjmuje wejście w życie porozumień w sprawie współpracy w zarządzaniu granicami między Europejską Agencją Straży Granicznej i Przybrzeżnej (Frontex) a Albanią, Czarnogórą i Serbią, które umożliwiają Fronteksowi prowadzenie wspólnych operacji w tych krajach w celu poprawy zarządzania granicami, zwalczania przestępczości transgranicznej i kontroli nielegalnej migracji zgodnie ze standardami międzynarodowymi i przy pełnym poszanowaniu praw człowieka; z zadowoleniem przyjmuje podobne umowy o statusie zawarte z Macedonią Północną oraz Bośnią i Hercegowiną i wzywa wszystkie strony do jak najszybszej ratyfikacji tych umów oraz do opracowania podobnego porozumienia z Kosowem; podkreśla potrzebę dalszego rozwoju współpracy między Fronteksem a krajami Bałkanów Zachodnich w kwestiach związanych ze zwalczaniem przestępczości zorganizowanej;

37. ponownie podkreśla potrzebę położenia większego nacisku na działania prewencyjne i edukacyjne, zwłaszcza w związku z negatywnym wpływem przestępczości zorganizowanej, handlu ludźmi, narkotykami i bronią na społeczeństwa, a także nacisku na właściwe rozumienie obywatelstwa, oraz konieczność zwiększenia odporności, a przy tym zwrócenia większej uwagi na warunki społeczno-gospodarcze, zwłaszcza na obszarach podmiejskich i wiejskich, oraz zapewnienia wsparcia dla lokalnych inicjatyw mających na celu zmniejszenie podatności na przestępczość i korupcję, i jednocześnie zwraca uwagę na potrzebę przyjęcia podejścia intersekcyjnego uwzględniającego kwestie płci; podkreśla znaczenie budowania zdolności demokratycznych w regionie Bałkanów Zachodnich, w tym między innymi poprzez specjalistyczne programy i projekty pilotażowe mające na celu wzmocnienie demokracji uczestniczącej i omawianie kwestii związanych ze zwalczaniem przestępczości zorganizowanej i korupcji;

Środa, 15 grudnia 2021 r.

38. podkreśla znaczenie monitorowania powiązań między zorganizowanymi grupami przestępczymi a radykalizowanymi jednostkami i organizacjami terrorystycznymi; przypomina o znaczeniu roli UE w przeciwdziałaniu finansowaniu terroryzmu i praniu pieniędzy; zachęca do dalszej współpracy w tym zakresie, zwłaszcza poprzez wsparcie UE na rzecz szkolenia ekspertów finansowych w regionie, dzielenia się informacjami oraz wymiany najlepszych praktyk i know-how; z zadowoleniem przyjmuje uznanie przez uczestników szczytu w sprawie Bałkanów Zachodnich w Berlinie 5 lipca 2021 r., że potrzebna jest reakcja wielu agencji, w tym współpraca z sektorem prywatnym i organizacjami społeczeństwa obywatelskiego, tak aby zwiększyć skuteczność wspólnych działań na rzecz zwalczania poważnej i zorganizowanej przestępczości, nielegalnych finansów, korupcji i terroryzmu;

39. zaznacza, że współpraca regionalna ma kluczowe znaczenie dla skutecznego zwalczania przestępczości zorganizowanej; wyraża uznanie dla pracy w ramach istniejących inicjatyw regionalnych mających na celu wzmocnienie stosunków międzyinstytucjonalnych w walce z korupcją i przestępczością zorganizowaną między krajami Bałkanów Zachodnich, takich jak Centrum Organów Ścigania Europy Południowo-Wschodniej, i zachęca do dalszej współpracy regionalnej w celu skuteczniejszego zwalczania transgranicznej przestępczości zorganizowanej;

40. pochwala rolę, jaką odgrywają inicjatywy regionalne z udziałem państw członkowskich UE i krajów Bałkanów Zachodnich, takie jak strategia UE na rzecz regionu Morza Adriatyckiego i Morza Jońskiego (EUSAIR), inicjatywa adriatycko-jońska, inicjatywa środkowoeuropejska oraz proces berliński; zachęca zarówno państwa członkowskie UE, jak i kraje Bałkanów Zachodnich do udziału w tych inicjatywach i do pełnego wykorzystania ich potencjału;

41. z zadowoleniem przyjmuje finansowanie z IPA projektów obejmujących cały region i mających na celu poprawę zdolności krajów Bałkanów Zachodnich do zwalczania korupcji i przestępczości zorganizowanej; wyraża szczególne uznanie dla programu ochrony świadków w ramach IPA II, który doprowadził do utworzenia „sieci bałkańskiej”; wzywa do kontynuowania tej współpracy i przyjęcia przez partnerów z Bałkanów Zachodnich odpowiedzialności za utrzymanie tej sieci;

42. wyraża poparcie dla finansowanego ze środków IPA programu wielokrajowego „wspieranie skuteczniejszego sprawowania wymiaru sprawiedliwości w sprawach dotyczących korupcji i przestępczości zorganizowanej na Bałkanach Zachodnich poprzez monitorowanie procesów sądowych” jako kroku w kierunku skuteczniejszej reakcji władz sądowniczych na korupcję i przestępczość zorganizowaną na Bałkanach Zachodnich; wzywa rządy krajów Bałkanów Zachodnich, by w pełni wdrożyły zalecenia sformułowane w ramach wzajemnej oceny przez ekspertów z państw członkowskich;

43. uważa, że partnerzy z Bałkanów Zachodnich powinni aktywnie zaangażować się w Konferencję w sprawie przyszłości Europy i zostać włączeni do szerszej europejskiej debaty na temat zwalczania przestępczości zorganizowanej;

44. wzywa międzynarodowych darczyńców do zapewnienia lepszej koordynacji różnych programów przeciwdziałania przestępczości zorganizowanej i korupcji na Bałkanach Zachodnich, aby uniknąć powielania działań i zwiększyć skuteczność współpracy międzynarodowej w tych dziedzinach;

45. Z zaniepokojeniem odnotowuje brak wiarygodnych danych na temat przestępczości zorganizowanej w regionie i wzywa kraje Bałkanów Zachodnich, by poszerzały wiedzę na temat przestępczości zorganizowanej poprzez zwiększenie swoich zdolności do gromadzenia i przetwarzania wiarygodnych danych na temat przestępczości zorganizowanej; podkreśla potrzebę prowadzenia bardziej dogłębnych badań interdyscyplinarnych i przekrojowego podejścia uwzględniającego problematykę płci oraz zachęca kraje Bałkanów Zachodnich do współpracy z partnerami międzynarodowymi w celu ustanowienia krajowych systemów statystycznych, które pozwolą rejestrować i analizować przestępczość zorganizowaną, tak by lepiej opracowywać skuteczne, oparte na dowodach strategie polityczne służące zapobieganiu przestępczości zorganizowanej i korupcji oraz ich zwalczaniu;

Rola społeczeństwa obywatelskiego i mediów

46. podkreśla, że organizacje społeczeństwa obywatelskiego, naukowcy i dziennikarze odgrywają kluczową rolę w monitorowaniu pracy rządów, organów sądowych i organów ścigania i w ocenie osiągnięć w zwalczaniu przestępczości zorganizowanej; zauważa, że w krajach Bałkanów Zachodnich istnieją już w dużej mierze ramy prawne i instytucjonalne umożliwiające udział organizacji społeczeństwa obywatelskiego, ubolewa jednak, że ich potencjał nie jest w pełni wykorzystywany, a organizacje społeczeństwa obywatelskiego zajmujące się korupcją i przestępczością zorganizowaną spotykają się czasem z wrogością ze strony swoich rządów; wzywa do szerszego włączenia organizacji społeczeństwa obywatelskiego w proces legislacyjny oraz do umożliwienia im wniesienia znaczącego wkładu w kluczowe akty prawne; w związku z tym wzywa władze Bałkanów Zachodnich do pilnego opracowania, przyjęcia i wdrożenia poprawionych przepisów dotyczących swobodnego dostępu do informacji za pośrednictwem procesów integracyjnych;

Środa, 15 grudnia 2021 r.

47. docenia ważną rolę, jaką organizacje społeczeństwa obywatelskiego często odgrywają w działaniach prewencyjnych, we wspieraniu grup znajdujących się w trudnej sytuacji, w kształtowaniu polityki oraz w przejmowaniu roli nadzorczej w sytuacji, gdy brakuje niezależnych organów publicznych; jest zaniepokojony kampaniami oszczerstw, naciskami i próbami zastraszenia, które przyspieszają kurczenie się przestrzeni działania dla organizacji społeczeństwa obywatelskiego;

48. zachęca organizacje społeczeństwa obywatelskiego na Bałkanach Zachodnich do tworzenia silniejszych sieci wśród podmiotów społeczeństwa obywatelskiego, identyfikowania lokalnych partnerów, którzy zajmują się podobnymi kwestiami, oraz do dalszej wymiany doświadczeń i najlepszych praktyk, aby zrozumieć charakter i przyczyny przestępczości zorganizowanej i wspierać zapobieganie radykalizacji w regionie; z zadowoleniem przyjmuje wkład w strategiczne kampanie komunikacyjne prowadzone przez zainteresowane strony, takie jak sieć upowszechniania wiedzy o radykalizacji postaw i Europejska Sieć Komunikacji Strategicznej;

49. zauważa, że wiele organizacji społeczeństwa obywatelskiego jest uzależnionych od finansowania prywatnego i napotyka trudności z pozyskaniem wystarczających funduszy na podtrzymanie swojej działalności; stwierdza, że dotacje są często przyznawane na projekty krótkoterminowe oraz że wsparcie dla działań przeciwko przestępczości zorganizowanej jest niewielkie; uznaje, że krótkoterminowe finansowanie powoduje zatrudnianie pracowników wyłącznie do celów związanych z konkretnym projektem, co prowadzi do braku stabilnych norm zatrudnienia i daje pracownikom niewielkie możliwości rozwoju podstawowych umiejętności, co wpływa niekorzystnie na długoterminowe planowanie strategiczne;

50. pochwała cenną pracę dziennikarzy śledczych relacjonujących sprawy wysokiego szczebla i ujawniających powiązania między zorganizowanymi grupami przestępczymi, politykami i przedsiębiorstwami; stanowczo potępia akty agresji, w tym ukierunkowane zabójstwa, zastraszanie, nawoływanie do nienawiści i kampanie oszczerstw skierowane przeciwko dziennikarzom śledczym i społeczeństwu obywatelskiemu; odnotowuje ze szczególnym zaniepokojeniem stosowanie mowy nienawiści i prowadzenie kampanii oszczerstw przez urzędników państwowych, parlamentarzystów i przedstawicieli rządów, partii rządzących oraz mediów będących własnością państwa lub częściowo przez nie finansowanych; wzywa władze i organy ścigania do zadbania o to, by dziennikarze śledczy i społeczeństwo obywatelskie byli chronieni i mogli pracować bez przeszkód, oraz wzywa do karania wszelkich form mowy nienawiści skierowanych do mniejszości i słabszych grup społecznych, zwłaszcza ze względu na pochodzenie narodowe lub etniczne; ponawia swój apel do Komisji i Europejskiej Służby Działań Zewnętrznych, aby zacieśniły współpracę ze społeczeństwem obywatelskim, organizacjami pozarządowymi, decydentami zorientowanymi na reformy, środowiskiem akademickim i niezależnymi mediami lokalnymi, a także aby zwiększyły wsparcie dla nich; zachęca Komisję i lokalne delegatury UE do współpracy z lokalnymi zainteresowanymi stronami w celu usprawnienia procedur regularnego monitorowania procesów sądowych związanych z korupcją i przestępczością zorganizowaną;

51. głęboko ubolewa nad rosnącą liczbą strategicznych powództw zmierzających do stłumienia debaty publicznej, które są często wykorzystywane do zastraszania dziennikarzy i osób fizycznych, co ma zapobiec ujawnianiu nadużyć popełnianych przez rządzących; wzywa władze krajów Bałkanów Zachodnich, by znacznie zwiększyły wysiłki na rzecz zapewnienia przejrzystości własności mediów i niezależności redakcji informacyjnych oraz ochrony wolności mediów przed ingerencją polityczną, ponieważ są one kluczowymi elementami wolnego i demokratycznego społeczeństwa oraz mają zasadnicze znaczenie dla powodzenia walki z przestępczością zorganizowaną i korupcją;

o

o o

52. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, wiceprzewodniczącemu Komisji / wysokiemu przedstawicielowi Unii ds. zagranicznych i polityki bezpieczeństwa, a także rządóm i parlamentom państw członkowskich oraz krajów Bałkanów Zachodnich.

Czwartek, 16 grudnia 2021 r.

P9_TA(2021)0507

Prace Komisji Petycji w 2020 r.

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 16 grudnia 2021 r. z prac Komisji Petycji w roku 2020 (2021/2019(INI))

(2022/C 251/09)

Parlament Europejski,

- uwzględniając swoje wcześniejsze rezolucje w sprawie działalności Komisji Petycji,
 - uwzględniając art. 10 i 11 Traktatu o Unii Europejskiej (TUE),
 - uwzględniając art. 20, 24 i 227 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE), w których odzwierciedlono znaczenie przywiązywane w Traktacie do prawa obywateli i osób mających miejsce zamieszkania w UE do informowania Parlamentu o ich obawach,
 - uwzględniając art. 228 TFUE dotyczący roli i funkcji Europejskiego Rzecznika Praw Obywatelskich,
 - uwzględniając art. 44 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej (zwanej dalej „Kartą”, w którym jest mowa o prawie do składania petycji do Parlamentu Europejskiego,
 - uwzględniając postanowienia TFUE dotyczące postępowania w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego, w szczególności jego art. 258 i 260,
 - uwzględniając art. 54 i art. 227 ust. 7 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Petycji (A9-0323/2021),
- A. mając na uwadze, że w 2020 r. do Parlamentu wpłynęły 1 573 petycje, co stanowi wzrost o 15,9 % względem 1 357 petycji złożonych w 2019 r. oraz wzrost o 28,9 % względem 1 220 petycji złożonych w 2018 r.;
- B. mając na uwadze, że w 2020 r. 48 882 użytkowników poparło co najmniej jedną petycję na internetowym portalu petycji Parlamentu Europejskiego, co stanowi znaczny wzrost w porównaniu z 2019 r., kiedy było to 28 076 użytkowników; mając na uwadze, że liczba kliknięć popierających petycje również wzrosła w 2020 r. i wyniosła ogółem 55 129;
- C. mając na uwadze, że do wzrostu liczby petycji zarejestrowanych w 2020 r. w porównaniu z ubiegłymi latami w znacznym stopniu przyczyniła się duża liczba petycji, w których obywatele wyrażali zaniepokojenie sytuacją zagrożenia zdrowia publicznego i kryzysem społeczno-gospodarczym będącymi następstwem wybuchu pandemii COVID-19; mając na uwadze, że 13,23 % petycji otrzymanych w 2020 r. dotyczyło pandemii COVID-19;
- D. mając na uwadze, że duża liczba petycji złożonych w 2020 r. pokazuje, że w czasach kryzysu obywatele polegają na wybranych przez siebie przedstawicielach na szczelbu UE, kierując swoje obawy i skargi bezpośrednio do nich;
- E. mając jednak na uwadze, że ogólna liczba petycji jest nadal niewielka, jeśli wziąć pod uwagę całkowitą liczbę ludności UE, co pokazuje, że wciąż należy jeszcze bardziej zwiększać starania na rzecz podnoszenia świadomości obywateli na temat ich prawa do składania petycji oraz zachęcać ich do korzystania z tego prawa; mając na uwadze, że obywatele korzystający z prawa do składania petycji oczekują, iż instytucje Unii wniosą wartość dodaną w rozwiązanie ich problemów;
- F. mając na uwadze, że kryteria dopuszczalności petycji są określone w art. 227 TFUE i art. 226 Regulaminu Parlamentu Europejskiego, które zawierają wymóg, aby petycje były składane przez obywateli Unii lub osoby mające miejsce zamieszkania w Unii, których bezpośrednio dotyczą sprawy wchodzące w zakres działań UE;

Czwartek, 16 grudnia 2021 r.

- G. mając na uwadze, że spośród 1 573 petycji złożonych w 2020 r. 392 uznano za niedopuszczalne, a 51 wycofano; mając na uwadze, że odnotowany w 2020 r. stosunkowo wysoki odsetek (24,92 %) petycji niedopuszczalnych wskazuje na wciąż powszechny brak jasności co do zakresu i granic obszarów odpowiedzialności Unii;
- H. mając na uwadze, że prawo do składania petycji do Parlamentu Europejskiego jest jednym z podstawowych praw obywateli Unii; mając na uwadze, że prawo do składania petycji zapewnia obywatelom Unii i osobom mającym miejsce zamieszkania w Unii otwarty, demokratyczny i przejrzysty mechanizm pozwalający na bezpośrednie zwracanie się do swoich wybranych przedstawicieli, a tym samym jest niezbędny do tego, aby umożliwić obywatelom aktywne uczestnictwo w obszarach działalności Unii;
- I. mając na uwadze, że prawo do składania petycji zapewnia Parlamentowi możliwość lepszego reagowania na skargi i obawy związane z poszanowaniem unijnych praw podstawowych i przestrzeganiem przepisów UE w państwach członkowskich; mając na uwadze, że petycje są przez to użytecznym źródłem informacji na temat przypadków błędnego stosowania lub naruszeń prawa Unii, a zatem umożliwiają Parlamentowi i innym instytucjom Unii ocenę transpozycji i stosowania prawa Unii oraz jego ewentualnego wpływu na prawa obywateli Unii i osób mających miejsce zamieszkania w Unii;
- J. mając na uwadze, że Parlament od dawna odgrywa pierwszoplanową rolę w rozwoju procesu rozpatrywania petycji w skali międzynarodowej i stosuje najbardziej otwartą i przejrzystą procedurę składania i rozpatrywania petycji w Europie, umożliwiającą składającym petycje uczestnictwo w jego działaniach;
- K. mając na uwadze, że Komisja Petycji uważnie bada i rozpatruje każdą petycję złożoną do Parlamentu; mając na uwadze, że każdy składający petycję ma prawo do otrzymania odpowiedzi i informacji na temat decyzji w sprawie dopuszczalności oraz działań następczych podjętych przez komisję w rozsądnym terminie, we własnym języku lub w języku użytym w petycji; mając na uwadze, że każdy składający petycję może wystąpić z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie jego petycji na podstawie nowych istotnych elementów;
- L. mając na uwadze, że działania Komisji Petycji opierają się na wiedzy pochodzącej od składających petycje; mając na uwadze, że informacje przedstawione przez składających petycje w samych petycjach i na posiedzeniach komisji, wraz z oceną Komisji oraz odpowiedziami państw członkowskich i innych organów, mają kluczowe znaczenie dla prac komisji; mając na uwadze, że dopuszczalne petycje stanowią również cenny wkład w prace innych komisji parlamentarnych, ponieważ Komisja Petycji przekazuje te petycje innym komisjom do wglądu lub w celu uzyskania opinii;
- M. mając na uwadze, że Komisja Petycji przywiązuje ogromną wagę do rozpatrywania i publicznego omawiania petycji na swoich posiedzeniach; mając na uwadze, że składający petycje mają prawo przedstawić swoje petycje oraz często zabierają głos w dyskusji, biorąc tym samym aktywny udział w pracach komisji; mając na uwadze, że w 2020 r. odbyło się 13 posiedzeń Komisji Petycji, na których omówiono 116 petycji w obecności 110 składających petycje, a 78 składających petycje uczestniczyło aktywnie w posiedzeniach, zabierając głos; mając na uwadze, że mniejsza liczba petycji omawianych na posiedzeniach w 2020 r. w porównaniu z 2019 r. wynika ze skrócenia czasu posiedzeń komisji, zwłaszcza od kwietnia do lipca, ze względu na ograniczone możliwości tłumaczenia ustnego będące następstwem środków ostrożności wprowadzonych przez Parlament w związku z pandemią;
- N. mając na uwadze, że główne tematy poruszane w petycjach złożonych w 2020 r. dotyczą praw podstawowych (w szczególności wpływu środków nadzwyczajnych związanych z pandemią COVID-19 na praworządność i demokrację, a także na swobodę przemieszczania się, prawo do pracy, prawo do informacji i prawo do nauki, a także liczne petycje dotyczące prawa osób LGBTQ+ w Unii), zdrowia (zwłaszcza kwestii dotyczących związanego z pandemią kryzysu w dziedzinie zdrowia publicznego, począwszy od ochrony zdrowia obywateli, w tym leczenia i sprzętu ochronnego, aż po zarządzanie kryzysem zdrowotnym w państwach członkowskich oraz zakup i dystrybucję szczepionek), środowiska naturalnego (głównie działalności wydobywczej i jej wpływu na środowisko, bezpieczeństwa jądowego, zanieczyszczenia powietrza i pogorszenia stanu ekosystemów naturalnych), wymiaru sprawiedliwości (zwłaszcza kwestii związanych z dostępem do wymiaru sprawiedliwości lub domniemanymi nieprawidłowościami proceduralnymi lub obaw dotyczących praworządności, a także transgranicznych przypadków uprowadzenia dziecka i prawa do pieczy nad dzieckiem), zatrudnienia (w szczególności dostępności rynku pracy i niepewnej formy zatrudnienia), edukacji (zwłaszcza kwestii związanych z dyskryminującym dostępem do edukacji) oraz rynku wewnętrznego (zwłaszcza kwestii związanych z krajowymi ograniczeniami w podróżowaniu w związku z pandemią oraz ich wpływem na swobodę przemieszczania się osób w UE i poza nią), oraz wprowadzania w życie umowy o wystąpieniu Zjednoczonego Królestwa z Unii Europejskiej, a także wielu innych obszarów działalności;

Czwartek, 16 grudnia 2021 r.

- O. mając na uwadze, że 79,7 % (1 254) petycji otrzymanych w 2020 r. złożono za pośrednictwem internetowego portalu petycji Parlamentu, w porównaniu z 73,9 % (1 003 petycje) w 2019 r., co potwierdza, że internetowy portal petycji Parlamentu stał się zdecydowanie najczęściej wykorzystywanym przez obywateli kanałem składania petycji do Parlamentu;
- P. mając na uwadze, że w 2020 r. nadal rozwijano portal petycji, aby stał się bardziej przyjazny dla użytkownika, bezpieczniejszy i bardziej dostępny dla obywateli; mając na uwadze, że zaktualizowano sekcję dotyczącą często zadawanych pytań, wprowadzono szereg ulepszeń w zakresie ochrony danych w celu wdrożenia zaleceń Europejskiego Inspektora Ochrony Danych, a także zastosowano nowy mechanizm odzyskiwania hasła; mając na uwadze, że dalej rozwijano wzajemne powiązania między portalem petycji, ePeti i PETIGREF oraz prowadzono prace nad zapewnieniem integracji modyfikacji zewnętrznych i systemu Hermes; mając na uwadze, że z powodzeniem rozpatrzono dużą liczbę indywidualnych wniosków użytkowników o pomoc;
- Q. mając na uwadze, że w 2020 r. wiele petycji w sprawie COVID-19 zostało włączonych do porządku dziennego w trybie pilnym;
- R. mając na uwadze, że w 2020 r. odbyła się tylko jedna wizyta informacyjna Komisji Petycji; mając na uwadze, że żadna inna wizyta informacyjna nie mogła się odbyć ze względu na sytuację spowodowaną pandemią i na decyzję przewodniczącego Parlamentu o odwołaniu wydarzeń parlamentarnych, w tym delegacji, podjętą w ramach niezbędnych środków ostrożności przyjętych w celu ograniczenia rozprzestrzeniania się COVID-19 i zminimalizowania zagrożeń dla zdrowia posłów i pracowników Parlamentu;
- S. mając na uwadze, że Komisja Petycji jako komisja zaangażowana wraz z komisjami przedmiotowo właściwymi (Komisją Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych (LIBE) oraz Komisją Kultury i Edukacji (CULT)) zorganizowały 15 października 2020 r. wysłuchanie publiczne na temat europejskiej inicjatywy obywatelskiej zatytułowanej „Minority SafePack – milion podpisów za różnorodnością w Europie”; mając na uwadze, że ze względu na pandemię wysłuchanie odbyło się w formacie hybrydowym, organizatorzy EIO mogli uczestniczyć w posiedzeniu zdalnie, a opinia publiczna mogła śledzić posiedzenie za pośrednictwem transmisji internetowej;
- T. mając na uwadze, że Komisja, jako strażniczka Traktatów, pełni istotną rolę w pracy Komisji Petycji, a informacje przekazywane przez składających petycje są pomocne w wykrywaniu ewentualnych naruszeń lub przypadków niewłaściwego stosowania prawa europejskiego;
- U. mając na uwadze, że strategia Komisji w zakresie rozpatrywania petycji opiera się na komunikacie z 2016 r. pt. „Prawo Unii: lepsze wyniki dzięki lepszemu stosowaniu” (C(2016)8600);
- V. mając na uwadze, że sprawozdania roczne Komisji z kontroli stosowania prawa UE odnoszą się do petycji bardzo ogólnie, co wskazuje na brak odpowiedniego systemu gromadzenia informacji dotyczących petycji oraz ich powiązań z postępowaniami w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego lub aktami UE;
- W. mając na uwadze, że zgodnie z Regulaminem Parlamentu Europejskiego Komisja Petycji odpowiada za kontakty z Europejskim Rzecznikiem Praw Obywatelskich, do którego zadań należy rozpatrywanie skarg wnoszonych w związku z niewłaściwym administrowaniem w instytucjach i organach UE; mając na uwadze, że obecna Europejska Rzecznik Praw Obywatelskich, Emily O'Reilly, przedstawiła swoje sprawozdanie roczne za rok 2019 na posiedzeniu Komisji Petycji w dniu 3 września 2020 r.;
- X. mając na uwadze, że Komisja Petycji jest członkiem europejskiej sieci rzeczników praw obywatelskich, w której skład wchodzi także Europejski Rzecznik Praw Obywatelskich, rzecznicy krajowi i regionalni oraz podobne organizacje z państw członkowskich UE, krajów kandydujących i z innych państw należących do Europejskiego Obszaru Gospodarczego; mając na uwadze, że sieć ta ma na celu promowanie wymiany informacji o prawie i polityce UE oraz wymianę najlepszych praktyk;
1. podkreśla, że Komisja Petycji odgrywa zasadniczą rolę w ochronie i propagowaniu praw obywateli Unii i osób mających miejsce zamieszkania w Unii poprzez dopilnowywanie, by obawy i skargi składających petycje rozpatrywano w sposób terminowy i skuteczny oraz by w miarę możliwości zajmowano się nimi w ramach otwartej, demokratycznej, szybkiej i przejrzystej procedury składania i rozpatrywania petycji; podkreśla, że narzędzie petycji ma kluczowe znaczenie dla promowania zasad demokracji bezpośredniej i poprawy aktywnego uczestnictwa obywateli w Unii Europejskiej;
 2. zaznacza, że udział obywateli w procesie decyzyjnym Unii ma zasadnicze znaczenie dla uczynienia Unii bardziej demokratyczną, otwartą i przejrzystą; podkreśla, że Komisja Petycji odgrywa zasadniczą rolę w angażowaniu obywateli europejskich w działania Unii i stanowi forum dyskusyjne, dzięki któremu głos obywateli może docierać do instytucji UE; wzywa instytucje UE do lepszego reagowania na problemy obywateli w ramach kształtowania polityki poprzez uwzględnianie opinii i skarg zawartych w petycjach;

Czwartek, 16 grudnia 2021 r.

3. ponownie podkreśla znaczenie ciągłej debaty publicznej na temat zakresu działań Unii w celu zapewnienia obywatelom właściwych informacji o zakresie kompetencji Unii i różnych szczeblach podejmowania decyzji; wzywa w związku z tym do przeprowadzenia skutecznych kampanii informacyjnych; podkreśla, że aktywne zaangażowanie służb prasowych i komunikacyjnych zarówno na szczeblu europejskim, jak i krajowym, oraz bardziej aktywne media społecznościowe zwiększyłyby widoczność pracy i zdolność reagowania Komisji Petycji na obawy opinii publicznej;
4. uważa, że wysiłki w tym kierunku przyczyniłyby się również do zapobieżenia dezinformacji dotyczącej prac Komisji Petycji, co wpisuje się w walkę z tym zjawiskiem promowaną przez Komisję, oraz do poszerzenia wiedzy obywateli na temat ich prawa do składania petycji oraz na temat zakresu i granic odpowiedzialności Unii i kompetencji Komisji Petycji z myślą o zmniejszeniu liczby petycji uznawanych za niedopuszczalne; uważa, że ważne jest też, by zwrócić uwagę na pomyślnie rozwiązane sprawy, w których Komisja Petycji udzieliła wsparcia; w związku z tym zwraca uwagę na znaczenie wielojęzycznej polityki komunikacyjnej UE dla lepszego kontaktu z obywatelami wszystkich państw członkowskich;
5. podkreśla, że Konferencję w sprawie przyszłości Europy należy wykorzystać jako okazję do wyjaśnienia obywatelom UE roli Komisji Petycji, aby uświadomić im, że mają prawo do składania petycji, oraz zachęcić ich do aktywnego udziału oraz do zgłaszania uwag i pomysłów demokratycznie wybranym przedstawicielom;
6. zwraca uwagę, że petycje są dla obywateli drzwiami do instytucji europejskich i dają Parlamentowi i innym instytucjom UE wyjątkową szansę na nawiązanie bezpośredniego kontaktu z obywatelami i rezydentami Unii, zrozumienie ich problemów i prowadzenie z nimi regularnego dialogu, w szczególności w sytuacjach, gdy odczuwają oni skutki niewłaściwego stosowania prawa Unii; podkreśla potrzebę ściślejszej współpracy między Komisją Petycji, komisjami przedmiotowo właściwymi i instytucjami, organami i agencjami Unii a władzami krajowymi, regionalnymi i lokalnymi w zakresie dochodzeń lub wniosków dotyczących wdrażania i przestrzegania prawa Unii, w tym udzielania Komisji Petycji niezbędnych odpowiedzi; uważa, że taka współpraca ma kluczowe znaczenie, jeśli chodzi o rozpatrywanie i rozwiązywanie zgłaszanych przez obywateli problemów dotyczących stosowania prawa UE, oraz przyczynia się do wzmocnienia legitymacji demokratycznej i odpowiedzialności Unii; apeluje zatem o bardziej aktywny udział przedstawicieli państw członkowskich w posiedzeniach Komisji Petycji oraz o szybsze udzielanie odpowiedzi na kierowane do organów krajowych wnioski Komisji Petycji o wyjaśnienia lub informacje; wzywa Komisję do podjęcia działań zapewniających jak największą spójność i obszerność wykładni zakresu stosowania art. 51 Karty;
7. wzywa Komisję do aktywniejszej współpracy z Komisją Petycji, aby zapewnić, że obywatele Unii otrzymują szczegółową i zrozumiałą odpowiedź;
8. podkreśla, że trzeba respektować podejścia i stanowiska Komisji wyrażane w jej odpowiedziach dla Komisji Petycji, a także respektować jej rolę na straży Traktatów;
9. przypomina, że petycje mają znaczący wkład w realizację przez Komisję roli strażniczki Traktatów; podkreśla, że wzmocnienie współpracy między Komisją Petycji a Komisją ma zasadnicze znaczenie dla skutecznego procesu rozpatrywania petycji; apeluje do Komisji, aby powstrzymała się od odpowiedzi ogólnych oraz reagowała terminowo, konkretnie i w ukierunkowany sposób, tak by skutecznie odpowiadać na konkretne postulaty składających petycje; zwraca się do Komisji, aby zapewniła przejrzystość i dostęp do dokumentów w ramach procedur EU Pilot dotyczących otrzymanych petycji oraz zakończonych już procedur EU Pilot i postępowań w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego, oraz aby przy wszczynaniu postępowań w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego priorytetowo traktowała wszelkie sprawy dotyczące naruszeń prawa UE zgłaszane w petycjach, zwłaszcza gdy sprawy te dotyczą prawodawstwa w zakresie ochrony środowiska;
10. zwraca się do Komisji, aby doprecyzowała swoje kompetencje w odniesieniu do petycji, w tym petycji dotyczących kwestii wchodzących w zakres działań UE, ale nienależących do obszaru polityki, w którym UE posiada kompetencje ustawodawcze;
11. wzywa organy krajowe, aby proaktywnie podejmowały niezbędne środki pozwalające reagować na zgłaszane w petycjach obawy obywateli w przypadkach systemowego braku zgodności z prawem Unii; wzywa Komisję do regularnego śledzenia postępów poczynionych w zakresie zgodności z prawodawstwem europejskim w zbadanych przypadkach;
12. podkreśla, że Komisja Petycji musi przestrzegać kryteriów dopuszczalności określonych w art. 226 i 227 TFUE oraz w Regulaminie Parlamentu Europejskiego;

Czwartek, 16 grudnia 2021 r.

13. przypomina, że zasadnicze znaczenie dla dokładnego i kompleksowego rozpatrywania petycji ma współpraca z innymi komisjami w Parlamencie; zauważa, że w 2020 r. wysłano do innych komisji 56 petycji z wnioskiem o opinię i 385 petycji do wglądu; z zadowoleniem przyjmuje fakt, że od innych komisji otrzymano 40 opinii i 60 potwierdzeń uwzględnienia petycji w ich pracach; zauważa, że wysłuchania publiczne organizowane wspólnie z innymi komisjami parlamentarnymi przyczyniają się do pełnego rozpatrzenia petycji; przypomina, że składający petycje otrzymują informację o tym, że na potrzeby rozpatrzenia ich petycji zwrócono się do innych komisji o wydanie opinii; wzywa komisje parlamentarne, aby zwiększyły starania na rzecz aktywnego udziału w rozpatrywaniu petycji – poprzez wykazanie się wiedzą specjalistyczną – i umożliwiły w ten sposób Parlamentowi szybszą i bardziej wszechstronną reakcję na obawy obywateli; wyraża ubolewanie, że w 2020 r. nie mogło odbyć się posiedzenie sieci petycji, ze względu na sytuację spowodowaną pandemią COVID-19;

14. uważa, że sieć petycji jest użytecznym narzędziem służącym szerzeniu wiedzy o kwestiach poruszanych w petycjach oraz ułatwianiu rozpatrywania petycji w innych komisjach, do których są one przesyłane w celu uzyskania opinii lub do wglądu; zwraca uwagę, że w pracy parlamentarnej i ustawodawczej trzeba ułatwiać podejmowanie działań następczych w odpowiedzi na petycje; uważa, że sieć ta powinna wzmocnić dialog i współpracę z Komisją i innymi instytucjami Unii Europejskiej; jest przekonany, że regularne posiedzenia sieci petycji mają kluczowe znaczenie dla wzmocnienia współpracy między komisjami parlamentarnymi dzięki wymianie informacji i najlepszych praktyk między członkami sieci; wzywa Parlament do opracowania mechanizmu umożliwiającego Komisji Petycji bezpośredni udział w procesie legislacyjnym;

15. zwraca uwagę na swoją rezolucję z dnia 17 grudnia 2020 r. w sprawie wyniku działalności Komisji Petycji w roku 2019 ⁽¹⁾;

16. podkreśla, że mimo skróconego czasu posiedzeń Komisji Petycji w 2020 r. ze względu na wprowadzone przez Parlament środki ostrożności mające zapobiec rozprzestrzenianiu się COVID-19 w jego budynkach i wynikające z tego ograniczone możliwości tłumaczenia ustnego, Komisja Petycji wyraziła swoją opinię na temat ważnych kwestii poruszanych w petycjach, wnosząc wkład w znaczną liczbę sprawozdań parlamentarnych, zwłaszcza w sprawie zawarcia Umowy o wystąpieniu Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej z Unii Europejskiej i Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej ⁽²⁾, w sprawie kontroli stosowania prawa Unii Europejskiej w latach 2017 i 2018 ⁽³⁾, w sprawie zaleceń dotyczących negocjacji w sprawie nowego partnerstwa ze Zjednoczonym Królestwem Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej ⁽⁴⁾, w sprawie sytuacji w zakresie praw podstawowych w Unii Europejskiej – sprawozdanie roczne za lata 2018–2019 ⁽⁵⁾, w sprawie ograniczenia nierówności ze szczególnym uwzględnieniem ubóstwa osób pracujących ⁽⁶⁾, w sprawie Turcji – roczne sprawozdanie z postępów za 2019 r. ⁽⁷⁾ oraz w sprawie wdrożenia dyrektywy Rady 2000/78/WE ustanawiającej ogólne warunki ramowe równego traktowania w zakresie zatrudnienia i pracy w świetle Konwencji ONZ o prawach osób niepełnosprawnych ⁽⁸⁾; docenia działalność sekretariatu Komisji Petycji w ogóle, a w szczególności w czasie pandemii, gdy warunki pracy stały się trudniejsze; zaznacza, że trzeba zastanowić się nad wyzwaniem czasu pandemii i rozważyć, w jaki sposób poprawić pracę Komisji Petycji, zwłaszcza w dobie kryzysów;

17. przypomina, że w swoich zaleceniach dotyczących negocjacji w sprawie nowej umowy ze Zjednoczonym Królestwem członkowie Komisji Petycji powtórzyli, że każdy obywatel UE mieszkający w Zjednoczonym Królestwie ma prawo do złożenia petycji do Parlamentu Europejskiego na mocy art. 227 TFUE, do udziału w europejskiej inicjatywie obywatelskiej oraz do zwrócenia się do Europejskiego Rzecznika Praw Obywatelskich po przewidzianym zakończeniu okresu przejściowego (31 grudnia 2020 r.), a jednocześnie wzywa Europejską Rzecznik Praw Obywatelskich do kontynuowania prac rozpoczętych w trakcie negocjacji nad umową o wystąpieniu, aby zapewnić przejrzystość negocjacji prowadzonych w ramach przyszłego partnerstwa między Unią i Zjednoczonym Królestwem;

18. zwraca uwagę na dużą liczbę petycji dotyczących pandemii COVID-19, które Komisja Petycji rozpatrzyła i na które odpowiedziała w 2020 r., stosując w większości przypadków tryb pilny; podkreśla, że w większości tych petycji apelowano o ochronę praw podstawowych i wolności obywateli w obliczu środków nadzwyczajnych, w tym lockdownu, a także o przejrzystość w pracach nad szczepionkami przeciwko COVID-19 oraz w ich zakupie i dystrybucji; podkreśla, że petycje te dotyczyły też kwestii leczenia, sprzętu ochronnego, a także oceny zarządzania kryzysem zdrowotnym w państwach

⁽¹⁾ Dz.U. C 445 z 29.10.2021, s. 168.

⁽²⁾ Opinia przyjęta w dniu 21 stycznia 2020 r.

⁽³⁾ Opinia przyjęta w dniu 19 lutego 2020 r.

⁽⁴⁾ Opinia przyjęta w dniu 30 kwietnia 2020 r.

⁽⁵⁾ Opinia przyjęta w dniu 7 września 2020 r.

⁽⁶⁾ Opinia przyjęta w dniu 7 września 2020 r.

⁽⁷⁾ Opinia przyjęta w dniu 29 października 2020 r.

⁽⁸⁾ Opinia przyjęta w dniu 3 grudnia 2020 r.

Czwartek, 16 grudnia 2021 r.

członkowskich; przypomina również, że wielu składających petycje wyraziło obawy dotyczące wpływu krajowych środków nadzwyczajnych, w tym lockdownu, na demokrację, praworządność i prawa podstawowe, kwestionując ograniczenia w podróżowaniu i pracy, a także początkowy brak koordynacji między państwami członkowskimi w kwestii kontroli na granicach wewnętrznych, który utrudniał swobodne przemieszczanie się w strefie Schengen i stawał w szczególności w trudnej sytuacji wielu pracowników transgranicznych, studentów i pary osób różnej narodowości, a także sposób zarządzania odwołanymi lotami i podróżami w czasie pandemii i politykę danych linii lotniczych dotyczącą zwrotu kosztów; przypomina, że wszystkie środki ograniczające muszą być konieczne, proporcjonalne i tymczasowe; zaznacza, że zapewnienie skutecznego, jednakowego i jednolitego stosowania prawa UE ma zasadnicze znaczenie dla utrzymania praworządności, która jest jedną z podstawowych wartości Unii i jej państw członkowskich zgodnie z art. 2 TUE, nawet podczas kryzysów takich jak pandemia COVID-19; jest zdania, że szybkie i skuteczne rozpatrywanie petycji, zwłaszcza w czasach poważnego kryzysu, jest warunkiem sine qua non zdobycia zaufania obywateli do instytucji europejskich;

19. podkreśla, że w pierwszych miesiącach pandemii postanowiono, że Komisja Petycji będzie priorytetowo traktować petycje związane z COVID-19, aby odpowiednio reagować na pilne żądania obywateli wyrażone w pierwszych miesiącach 2020 r.;

20. wyraża poważne zaniepokojenie zdrowiem publicznym i szkodami społeczno-gospodarczymi spowodowanymi pandemią COVID-19; z zadowoleniem przyjmuje doskonałą pracę wykonaną przez Komisję Petycji, która – zgłaszając obawy obywateli dotyczące kryzysu w dziedzinie zdrowia publicznego i kryzysu społeczno-gospodarczego w związku z pandemią COVID-19 – przyczyniła się do zapewnienia reakcji Parlamentu na potrzeby i oczekiwania obywateli, zwłaszcza tych, których szczególnie dotknął kryzys sanitarny, w zakresie zdolności Unii do stawiania czoła takiemu globalnemu wyzwaniu; zwraca w związku z tym uwagę na ważne działania następcze, które Komisja Petycji podjęła w odpowiedzi na kwestie poruszone w petycjach dotyczących pandemii COVID-19 i które doprowadziły do przyjęcia na posiedzeniu plenarnym rezolucji w sprawie systemu Schengen i środków podjętych w czasie kryzysu związanego z COVID-19⁽⁹⁾, w sprawie praw osób z niepełnosprawnością intelektualną oraz ich rodzin w dobie kryzysu związanego z pandemią COVID-19⁽¹⁰⁾ oraz w sprawie zajęcia się poziomem bezdomności w UE⁽¹¹⁾;

21. podkreśla istotny wkład Komisji Petycji w ochronę praw dzieci, o którym świadczy rozpatrywanie przez nią szeregu petycji w sprawie uprowadzeń rodzicielskich w Japonii; wskazuje w związku z tym na rezolucję w sprawie międzynarodowych i wewnątrz krajowych uprowadzeń rodzicielskich dzieci z UE w Japonii, której projekt został przyjęty przez Komisję Petycji w dniu 16 czerwca 2020 r., przyjętą na posiedzeniu plenarnym w dniu 8 lipca 2020 r.⁽¹²⁾;

22. zwraca uwagę na wysłuchanie z dnia 29 października 2020 r. pt. „Obywatelstwo Unii: umocnienie pozycji, integracja, udział”, które Komisja Petycji zorganizowała wspólnie z Komisją Prawną, Komisją Spraw Konstytucyjnych oraz Komisją Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych; uważa, że wydarzenie to pozwoliło wnieść Parlamentowi znaczący wkład w przygotowywane przez Komisję sprawozdanie na temat obywatelstwa UE za 2020 r. i toczące się w Komisji Petycji prace nad uczestnictwem obywatelskim;

23. zauważa, że oprócz zagadnień związanych z prawami podstawowymi głównym przedmiotem troski obywateli w 2020 r. były kwestie dotyczące zdrowia; uznaje jednocześnie, że w centrum prac Komisji Petycji znalazły się kwestie dotyczące zdrowia związane z pandemią COVID-19; zwraca uwagę na rezolucję w sprawie dodatkowego finansowania badań biomedycznych nad encefalopatią miażdżycową – której projekt został przyjęty przez komisję w dniu 30 kwietnia 2020 r. – przyjętą na posiedzeniu plenarnym w dniu 18 czerwca 2020 r.⁽¹³⁾; przypomina, że ta rezolucja Parlamentu została bardzo dobrze przyjęta przez środowiska naukowe i pacjentów, ponieważ wzywa do lepszego rozpoznawania tego rodzaju chorób na szczeblu państw członkowskich poprzez specjalne ukierunkowane szkolenia dla organów publicznych, pracowników służby zdrowia i ogólnie urzędników; ponawia w związku z tym swój apel o skoordynowane i wzmożone wysiłki badawcze oraz o dodatkowe finansowanie, w tym w ramach programu „Horyzont Europa”, wspierające postępy w badaniach, aby stawić czoła ludzkim i społeczno-gospodarczym konsekwencjom tego, że coraz więcej osób żyje i pracuje z długotrwałymi i przewlekłymi schorzeniami powodującymi niepełnosprawność;

24. zauważa, że w 2020 r. przedmiotem poważnej troski obywateli nadal były kwestie dotyczące środowiska naturalnego; ubolewa nad tym, że państwa członkowskie nie zawsze wdrażają prawidłowo przepisy dotyczące środowiska, co opisano w licznych petycjach zawierających skargi dotyczące zanieczyszczenia powietrza, pogorszenia stanu ekosystemów naturalnych, bezpieczeństwa jądowego i wpływu działalności wydobywczej na środowisko; podkreśla, jak

⁽⁹⁾ Dz.U. C 425 z 20.10.2021, s. 7.

⁽¹⁰⁾ Dz.U. C 371 z 15.9.2021, s. 6.

⁽¹¹⁾ Dz.U. C 425 z 20.10.2021, s. 2.

⁽¹²⁾ Dz.U. C 371 z 15.9.2021, s. 2.

⁽¹³⁾ Dz.U. C 362 z 8.9.2021, s. 2.

Czwartek, 16 grudnia 2021 r.

ważne jest spełnienie oczekiwań obywateli Unii w zakresie ochrony środowiska; wzywa zatem Komisję, by wraz z państwami członkowskimi zapewniła prawidłowe wdrożenie prawodawstwa UE w tej dziedzinie;

25. z zadowoleniem przyjmuje szczególną rolę ochronną, jaką odgrywa Komisja Petycji w UE w ramach Konwencji ONZ o prawach osób niepełnosprawnych; zwraca uwagę na ważną bieżącą pracę Komisji Petycji w związku z petycjami dotyczącymi niepełnosprawności; zauważa, że w porównaniu z rokiem poprzednim w 2020 r. liczba petycji dotyczących niepełnosprawności była niemal dwukrotnie większa; podkreśla, że dyskryminacja oraz dostęp do edukacji i zatrudnienia pozostają jednymi z głównych wyzwań, z którymi muszą mierzyć się osoby z niepełnosprawnością, i uważa, że Komisja i państwa członkowskie powinny podjąć dalsze wysiłki, by zagwarantować pełny dostęp do podstawowych usług; wzywa do wdrożenia konkretnych propozycji sprzyjających włączeniu społecznemu oraz ułatwiających uznanie i umożliwiających przenoszenie umiejętności w UE;

26. przypomina, że w 2020 r. Komisja Petycji zwróciła szczególną uwagę na omówienie petycji dotyczących trudności, z jakimi borykają się osoby z niepełnosprawnością intelektualną i ich rodziny podczas pandemii COVID-19, zwłaszcza jeśli chodzi o dostęp do świadczeń zdrowotnych, bezpośrednią pomoc oraz kontakt z rodzinami i opiekunami; zwraca w związku z tym uwagę na rezolucję złożoną przez Komisję Petycji w sprawie praw osób z niepełnosprawnością intelektualną oraz ich rodzin w dobie kryzysu związanego z pandemią COVID-19, przyjętą na sesji plenarnej 8 lipca 2020 r.; z zadowoleniem przyjmuje wynik dorocznych warsztatów Komisji Petycji poświęconych ochronie praw osób z niepełnosprawnościami – „Nowa strategia w sprawie niepełnosprawności” – zorganizowanych na posiedzeniu komisji w dniu 28 października 2020 r.;

27. przypomina, że kontakty z Europejskim Rzecznikiem Praw Obywatelskich należą do obowiązków, które Regulamin Parlamentu Europejskiego powierza Komisji Petycji; podkreśla konstruktywną współpracę Parlamentu z Europejską Rzecznik Praw Obywatelskich oraz jego zaangażowanie w działania europejskiej sieci rzeczników praw obywatelskich; zauważa regularny wkład Europejskiej Rzecznik Praw Obywatelskich w prace Komisji Petycji przez cały rok; zdecydowanie uważa, że instytucje, organy i agencje Unii muszą zapewnić spójne i skuteczne stosowanie się do zaleceń Europejskiego Rzecznika Praw Obywatelskich;

28. uważa, że niezbędne jest, aby obywatele mogli bezpośrednio uczestniczyć w inicjowaniu wniosków ustawodawczych; zaznacza, że dla Komisji Petycji EIO jest ważnym instrumentem aktywnego obywatelstwa, a także wyjątkowym narzędziem europejskiej demokracji uczestniczącej; trzeba zatem do niej podchodzić w sposób otwarty i elastyczny; podkreśla, że wysłuchania publiczne są dla organizatorów inicjatyw kluczową okazją do ich publicznego zaprezentowania instytucjom unijnym i ekspertom, co pozwala Komisji i Parlamentowi na dogłębne zrozumienie założonego wyniku EIO; wzywa Komisję, aby rozważyła wystąpienie z wnioskiem ustawodawczym opartym na treści wszelkich pozytywnie rozpatrzonych EIO;

29. zaznacza, że przejrzystość i publiczny dostęp do dokumentów instytucji UE mają zasadnicze znaczenie dla zapewnienia najwyższego poziomu ochrony obywatelskich praw demokratycznych i zaufania obywateli do instytucji UE; zwraca uwagę, że obowiązujące rozporządzenie (WE) nr 1049/2001 w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji nie odpowiada już sytuacji faktycznej; głęboko ubolewa, że od lat nie poczyniono postępów, jeśli chodzi o przegląd rozporządzenia (WE) nr 1049/2001; wzywa Komisję, aby przedłożyła wniosek dotyczący przekształcenia rozporządzenia z 2001 r. w celu zwiększenia przejrzystości i odpowiedzialności przez promowanie dobrych praktyk administracyjnych, zgodnie z wymogami traktatu lizbońskiego;

30. podkreśla, że internetowy portal petycji jest podstawowym narzędziem zapewniającym sprawny, skuteczny i przejrzysty proces składania petycji; w tym kontekście z zadowoleniem przyjmuje ulepszenia, jakie wprowadzono w zakresie ochrony danych i zabezpieczeń i dzięki którym portal stał się bardziej przyjazny dla użytkowników i bezpieczniejszy dla obywateli; podkreśla, że należy kontynuować działania, aby spopularyzować portal, za pomocą mediów społecznościowych, oraz ułatwić korzystanie z niego i zapewnić jego dostępność dla wszystkich obywateli, zwłaszcza dla osób z niepełnosprawnościami, m.in. przez umożliwienie składania petycji w krajowych językach migowych; wzywa, aby na portalu internetowym petycji publikowano więcej informacji, w tym na temat postępów w rozpatrywaniu petycji i w dochodzeniach prowadzonych z innymi instytucjami; wzywa do oceny, w jaki sposób można zapobiegać wykorzystywaniu skradzionych lub fałszywych tożsamości; podkreśla także, że trzeba pilnie zmienić lub zaktualizować skomputeryzowany system rejestracji i podpisów, tak aby był on faktycznie sprawny i umożliwiał obywatelom udział stosownie do potrzeb w czasie rzeczywistym; popiera utworzenie jednolitego portalu cyfrowego, na którym obywatele mogliby łatwo uzyskać dostęp do wszystkich procedur petycji i znaleźć wszystkie odnośne informacje;

Czwartek, 16 grudnia 2021 r.

31. zauważa, że choć wyraźnie wzrosła liczba poparcia dla jednej lub większej liczby petycji, wielu składających petycje nadal porusza złożoność działań, jakie trzeba wykonać na portalu petycji Parlamentu Europejskiego w celu poparcia petycji; jest zdania, że uproszczenie tego procesu umożliwiłoby obywatelom lepsze wykorzystanie ich prawa do składania petycji;

32. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji i sprawozdania Komisji Petycji Radzie, Komisji, Europejskiemu Rzecznikowi Praw Obywatelskich, rządowi i parlamentom państw członkowskich oraz komisjom ds. petycji państw członkowskich, a także rzecznikom praw obywatelskich lub podobnym właściwym organom.

Czwartek, 16 grudnia 2021 r.

P9_TA(2021)0508

Europejskie ramy praw pracowników do partycypacji i przegląd dyrektywy w sprawie europejskiej rady zakładowej

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 16 grudnia 2021 r. w sprawie demokracji w miejscu pracy: europejskie ramy praw pracowników do partycypacji i przegląd dyrektywy w sprawie europejskiej rady zakładowej (2021/2005(INI))

(2022/C 251/10)

Parlament Europejski,

- uwzględniając motyw czwarty preambuły Traktatu o Unii Europejskiej (TUE) potwierdzający przywiązanie Unii Europejskiej do demokracji,
- uwzględniając art. 3 ust. 3 TUE,
- uwzględniając art. 9 i 151 oraz art. 153 ust. 1 lit. e) i f) Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE),
- uwzględniając art. 12, 27, 28, 30 i 31 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej (zwanej dalej „kartą”),
- uwzględniając dyrektywę Rady nr 98/59/WE z dnia 20 lipca 1998 r. w sprawie zbliżania ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do zwolnień grupowych⁽¹⁾,
- uwzględniając dyrektywę Rady 2000/78/WE z dnia 27 listopada 2000 r. ustanawiającą ogólne warunki ramowe równego traktowania w zakresie zatrudnienia i pracy⁽²⁾,
- uwzględniając wniosek Komisji z dnia 14 listopada 2012 r. dotyczący dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie poprawy równowagi płci wśród dyrektorów niewykonawczych spółek, których akcje są notowane na giełdzie, i odnośnych środków (dyrektywa w sprawie kobiet w zarządach) (COM(2012)0614),
- uwzględniając dyrektywę Rady 2000/43/WE z dnia 29 czerwca 2000 r. wprowadzającą w życie zasadę równego traktowania osób bez względu na pochodzenie rasowe lub etniczne⁽³⁾,
- uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 492/2011 z dnia 5 kwietnia 2011 r. w sprawie swobodnego przepływu pracowników wewnątrz Unii⁽⁴⁾,
- uwzględniając dyrektywę Rady 2001/23/WE z dnia 12 marca 2001 r. w sprawie zbliżania ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do ochrony praw pracowniczych w przypadku przejęcia przedsiębiorstw, zakładów lub części przedsiębiorstw lub zakładów⁽⁵⁾,
- uwzględniając dyrektywę Rady 2001/86/WE z dnia 8 października 2001 r. uzupełniającą statut spółki europejskiej w odniesieniu do uczestnictwa pracowników⁽⁶⁾ oraz dyrektywę Rady 2003/72/WE z dnia 22 lipca 2003 r. uzupełniającą statut spółdzielni europejskiej w odniesieniu do zaangażowania pracowników⁽⁷⁾,
- uwzględniając dyrektywę 2002/14/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 marca 2002 r. ustanawiającą ogólne ramowe warunki informowania i przeprowadzania konsultacji z pracownikami we Wspólnocie Europejskiej⁽⁸⁾,

⁽¹⁾ Dz.U. L 225 z 12.8.1998, s. 16.

⁽²⁾ Dz.U. L 303 z 2.12.2000, s. 16.

⁽³⁾ Dz.U. L 180 z 19.7.2000, s. 22.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 141 z 27.5.2011, s. 1.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 82 z 22.3.2001, s. 16.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 294 z 10.11.2001, s. 22.

⁽⁷⁾ Dz.U. L 207 z 18.8.2003, s. 25.

⁽⁸⁾ Dz.U. L 80 z 23.3.2002, s. 29.

Czwartek, 16 grudnia 2021 r.

- uwzględniając badanie Departamentu Tematycznego ds. Praw Obywatelskich i Spraw Konstytucyjnych z maja 2012 r. dotyczące relacji między organami nadzorczymi a kierownictwem przedsiębiorstwa, w którym to badaniu proponuje się zmianę dyrektywy 2002/14/WE dotyczącej informowania i przeprowadzania konsultacji z pracownikami w celu uwzględnienia obecności przedstawicieli pracowników w zarządach przedsiębiorstw,
- uwzględniając dyrektywę 2004/25/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 21 kwietnia 2004 r. w sprawie ofert przejęcia ⁽⁹⁾,
- uwzględniając dyrektywę 2005/56/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 października 2005 r. w sprawie transgranicznego łączenia się spółek kapitałowych ⁽¹⁰⁾,
- uwzględniając dyrektywę 2009/38/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 maja 2009 r. w sprawie ustanowienia europejskiej rady zakładowej lub trybu informowania pracowników i konsultowania się z nimi w przedsiębiorstwach lub w grupach przedsiębiorstw o zasięgu wspólnotowym ⁽¹¹⁾ (dyrektywa w sprawie ustanowienia europejskiej rady zakładowej),
- uwzględniając ocenę europejskiej wartości dodanej ze stycznia 2021 r. pt. „European works councils (EWCs) – legislative-initiative procedure: revision of European Works Councils Directive” [Europejskie rady zakładowe – procedura inicjatywy ustawodawczej: przegląd dyrektywy w sprawie ustanowienia europejskiej rady zakładowej],
- uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego z dnia 9 czerwca 2021 r. pt. „Żadnego Zielonego Ładu bez ładu społecznego” ⁽¹²⁾,
- uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego z dnia 2 grudnia 2020 r. pt. „Transformacja przemysłowa w kierunku ekologicznej i cyfrowej gospodarki europejskiej: wymogi regulacyjne oraz rola partnerów społecznych i społeczeństwa obywatelskiego” ⁽¹³⁾,
- uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego z dnia 29 października 2020 r. pt. »Dialog społeczny jako istotny filar stabilności gospodarczej oraz odporności gospodarek, z uwzględnieniem wpływu ożywionej debaty publicznej w państwach członkowskich« ⁽¹⁴⁾,
- uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego z dnia 31 sierpnia 2020 r. w sprawie unijnych ram dotyczących zabezpieczenia i wzmocnienia prawa pracowników do otrzymywania informacji, wyrażania opinii w drodze konsultacji i partycypacji,
- uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego z dnia 17 października 2018 r. w sprawie pakietu dotyczącego europejskiego prawa spółek ⁽¹⁵⁾,
- uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego z dnia 16 marca 2016 r. pt. »Usprawnianie jednolitego rynku: więcej możliwości dla obywateli i przedsiębiorstw« ⁽¹⁶⁾, w której wezwano do tego, by w większym stopniu włączyć pracowników w zarządzanie przedsiębiorstwem,
- uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego z dnia 20 marca 2013 r. w sprawie udziału i zaangażowania pracowników jako niezbędnych podmiotów dobrego ładu korporacyjnego i zrównoważonych rozwiązań na rzecz przetrwania kryzysu ⁽¹⁷⁾,

⁽⁹⁾ Dz.U. L 142 z 30.4.2004, s. 12.

⁽¹⁰⁾ Dz.U. L 310 z 25.11.2005, s. 1.

⁽¹¹⁾ Dz.U. L 122 z 16.5.2009, s. 28.

⁽¹²⁾ Dz.U. C 341 z 24.8.2021, s. 23.

⁽¹³⁾ Dz.U. C 56 z 16.2.2021, s. 10.

⁽¹⁴⁾ Dz.U. C 10 z 11.1.2021, s. 14.

⁽¹⁵⁾ Dz.U. C 62 z 15.2.2019, s. 24.

⁽¹⁶⁾ Dz.U. C 177 z 18.5.2016, s. 1.

⁽¹⁷⁾ Dz.U. C 161 z 6.6.2013, s. 35.

Czwartek, 16 grudnia 2021 r.

- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 12 marca 2009 r. w sprawie partycypacji pracowników w przedsiębiorstwach mających statut spółki europejskiej oraz w sprawie innych środków towarzyszących ⁽¹⁸⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 14 czerwca 2012 r. w sprawie przyszłości europejskiego prawa spółek ⁽¹⁹⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 15 stycznia 2013 r. zawierającą zalecenia dla Komisji w sprawie informowania pracowników i konsultowania się z nimi, przewidywania restrukturyzacji i zarządzania nimi ⁽²⁰⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 12 września 2013 r. w sprawie transgranicznych rokowań zbiorowych i ponadnarodowego dialogu społecznego ⁽²¹⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 17 grudnia 2020 r. w sprawie silnej Europy socjalnej na rzecz sprawiedliwej transformacji ⁽²²⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 21 stycznia 2021 r. w sprawie europejskiej strategii na rzecz równouprawnienia płci ⁽²³⁾, w której to rezolucji wezwano do niezwłocznego przełamania impasu w Radzie w celu przyjęcia proponowanej dyrektywy w sprawie poprawy równowagi płci wśród dyrektorów niewykonawczych spółek, których akcje są notowane na giełdzie i odnośnych środków (COM(2012)0614),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 12 grudnia 2012 r. pt. »Plan działania: Europejskie prawo spółek i ład korporacyjny – nowoczesne ramy prawne na rzecz bardziej zaangażowanych udziałowców i zrównoważonych przedsiębiorstw« (COM(2012)0740),
- uwzględniając rezolucję Europejskiej Konfederacji Związków Zawodowych z dnia 22 października 2014 r. pt. »Towards a new framework for more democracy at work« [Nowe ramy na rzecz zwiększenia demokracji w miejscu pracy],
- uwzględniając stanowisko Europejskiej Konfederacji Związków Zawodowych z 9–10 grudnia 2020 r. w sprawie nowych ram UE dotyczących informowania, konsultacji i reprezentowania na szczeblu zarządu form spółek europejskich oraz spółek korzystających z instrumentów unijnego prawa spółek umożliwiających mobilność przedsiębiorstw,
- uwzględniając projekt badawczy Uniwersytetu w Leuven z maja 2016 r., zatytułowany »European Works Councils on the Move: Management Perspectives on the Development of a Transnational Institution for Social Dialogue« [Europejskie Rady Zakładowe na drodze do postępu: perspektywy zarządzania w związku z rozwojem ponadnarodowej instytucji na rzecz dialogu społecznego],
- uwzględniając stanowisko Europejskiej Konfederacji Związków Zawodowych z 15–16 marca 2017 r. w sprawie przyjęcia nowoczesnej dyrektywy w sprawie ustanowienia europejskiej rady zakładowej (ERZ) w erze cyfrowej,
- uwzględniając raport Europejskiego Lobby Kobiet z lutego 2012 r. pt. »Women on boards in Europe: from a snail's pace to a giant leap? Progress, gaps and good practice« [Kobiety w zarządach w Europie: od ślimaczego tempa do ogromnego skoku? Postęp, luki i dobre praktyki],
- uwzględniając opracowanie Międzynarodowej Organizacji Pracy (MOP) z lutego 2010 r. pt. »A comparative overview of terms and notions on employee participation« [Przegląd porównawczy pojęć i koncepcji dotyczących partycypacji pracowników],
- uwzględniając opracowanie MOP z listopada 2018 r. w sprawie modeli ładu korporacyjnego: struktura, różnorodność, ocena i perspektywy,
- uwzględniając Zasady nadzoru korporacyjnego G20/OECD z 2015 r. oraz stanowisko Komitetu Doradczego Związków Zawodowych przy OECD z dnia 28 maja 2021 r.,
- uwzględniając przeprowadzone przez Eurofound trzecie europejskie badanie przedsiębiorstw z dnia 14 grudnia 2015 r. dotyczące bezpośredniej i pośredniej partycypacji pracowników,
- uwzględniając przeprowadzone przez Eurofound czwarte europejskie badanie przedsiębiorstw z dnia 13 października 2020 r. dotyczące praktyk w miejscu pracy uwalniających potencjał pracowników,

⁽¹⁸⁾ Dz.U. C 87 E z 1.4.2010, s. 133.

⁽¹⁹⁾ Dz.U. C 332 E z 15.11.2013, s. 78.

⁽²⁰⁾ Dz.U. C 440 z 30.12.2015, s. 23.

⁽²¹⁾ Dz.U. C 93 z 9.3.2016, s. 161.

⁽²²⁾ Dz.U. C 445 z 29.10.2021, s. 75.

⁽²³⁾ Dz.U. C 456 z 10.11.2021, s. 208.

Czwartek, 16 grudnia 2021 r.

- uwzględniając zasadę 7 i 8 Europejskiego filaru praw socjalnych (EPSR),
 - uwzględniając komunikat Komisji z dnia 4 marca 2021 r. pt. »Plan działania na rzecz Europejskiego filaru praw socjalnych« (COM(2021)0102),
 - uwzględniając deklarację z Porto oraz zobowiązanie społeczne z Porto,
 - uwzględniając art. 54 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Zatrudnienia i Spraw Socjalnych (A9-0331/2021),
- A. mając na uwadze, że demokracja w ujęciu ogólnym, a w szczególności demokracja w miejscu pracy są podstawowymi wartościami Unii Europejskiej i zapewniają bardzo solidne podstawy do wzmacniania odporności i umowy społecznej Europy; mając na uwadze, że te podstawowe wartości uwzględniono również we Wspólnotowej karcie socjalnych praw podstawowych pracowników, w karcie oraz EPSR; mając na uwadze, że praca jest działalnością o zasadniczym znaczeniu, która nadaje strukturę społeczeństwu, zapewniając nie tylko środki do życia, ale także rozwój jednostki i jej więź ze społeczeństwem; mając na uwadze, że konieczne jest podjęcie działań w celu zapewnienia równowagi siły przetargowej między pracodawcami a pracownikami, którą można poprawić poprzez wzmocnienie demokracji w miejscu pracy;
- B. mając na uwadze, że partnerstwo społeczne i rokowania zbiorowe między przedstawicielami pracowników i pracodawców na szczeblu krajowym oraz dialog społeczny na szczeblu unijnym to kluczowe elementy europejskiego modelu społecznego, w którym różnorodna i zrównoważona pod kątem ekonomicznym, społecznym i środowiskowym przyszłość jest zbudowana na wspólnym dziedzictwie dialogu społecznego, partycypacji pracowników, rokowań zbiorowych, obecności przedstawicieli pracowników w zarządach przedsiębiorstw i przedstawicielstwa pracowników w sprawach bezpieczeństwa i higieny pracy oraz na stosunkach trójstronnych;
- C. mając na uwadze, że otoczenie regulacyjne Unii w dziedzinie prawa pracy i prawa spółek jest nadal nadmiernie rozdrobnione, co może skutkować brakiem pewności prawa w zakresie obowiązujących przepisów i praw, zarówno po stronie pracodawców, jak i pracowników; mając na uwadze, że konieczne jest wzmocnienie zestawu narzędzi Unii w tych dziedzinach przez wprowadzenie ambitnej dyrektywy ramowej, która uporządkuje i uprości obowiązujące przepisy oraz wzmocni prawa pracowników, zwłaszcza prawo do informacji, konsultacji i partycypacji;
- D. mając na uwadze, że demokracja w miejscu pracy odgrywa kluczową rolę we wzmacnianiu praw człowieka w miejscu pracy i społeczeństwie, zwłaszcza w przypadku aktywnego zaangażowania przedstawicieli pracowników, w tym związków zawodowych, w procesy należytej staranności przedsiębiorstwa; mając na uwadze, że zwiększenie demokracji w miejscu pracy wraz z większą przejrzystością mogłoby stanowić skuteczny sposób przeciwdziałania nierównościom w miejscu pracy oraz w społeczeństwie; mając na uwadze, że demokracja w miejscu pracy może zwiększyć zaufanie do wartości demokratycznych i motywować pracowników do angażowania się w demokratyczną kulturę i praktyki;
- E. mając na uwadze, że propagowanie demokracji w miejscu pracy wymaga ochrony i przestrzegania różnych praw i zasad socjalnych i pracowniczych, w tym prawa do zbiorowego organizowania się oraz działań zbiorowych; mając na uwadze, że wysoki poziom demokracji w miejscu pracy wiąże się z lepszą jakością stosunków pracy, stabilnością, wyższymi płacami i wyższym poziomem ochrony zdrowia i bezpieczeństwa, co obejmuje też przeciwdziałanie molestowaniu w miejscu pracy; mając na uwadze, że sprawiedliwość społeczna, a w szczególności demokracja w miejscu pracy, jest mocno ugruntowana w międzynarodowych i europejskich instrumentach i standardach dotyczących praw człowieka; mając na uwadze, że demokracja w pracy już od ponad stu lat przyczynia się do postępu społecznego w Europie i na świecie; mając na uwadze, że MOP została założona w 1919 r. z głębokim przekonaniem, że powszechny pokój można osiągnąć tylko wtedy, gdy opiera się on na sprawiedliwości społecznej⁽²⁴⁾; mając na uwadze, że dialog społeczny, rokowania zbiorowe i reprezentacja pracowników stanowią podstawowe wartości i prawa MOP i są przewidziane w licznych konwencjach i zaleceniach MOP oraz że Rada Europy również zalicza demokrację w miejscu pracy do swoich podstawowych wartości wyrażonych w europejskiej konwencji praw człowieka i Europejskiej Karcie Społecznej;
- F. mając na uwadze, że przedstawicielstwo i partycypacja pracowników, a także zakres rokowań zbiorowych mają zasadnicze znaczenie dla należytego wdrożenia praw pracowników i prawidłowego funkcjonowania przedsiębiorstw; mając na uwadze, że według Eurofoundu⁽²⁵⁾ w 2019 r. mniej niż jedna trzecia (31 %) przedsiębiorstw w UE ułatwiała regularny bezpośredni udział pracowników w podejmowaniu decyzji organizacyjnych;

⁽²⁴⁾ Zob. Konstytucja Międzynarodowej Organizacji Pracy (z 1919 r.), deklaracja filadelfijska MOP (z 1944 r.).

⁽²⁵⁾ <https://www.eurofound.europa.eu/news/news-articles/companies-capitalise-on-direct-employee-involvement-to-enhance-performance-and-well-being>

Czwartek, 16 grudnia 2021 r.

- G. mając na uwadze, że zgodnie z zasadami nadzoru korporacyjnego OECD i G-20 z 2015 r. »stopień, w jakim pracownicy uczestniczą w nadzorze korporacyjnym, zależy od przepisów i praktyk stosowanych w poszczególnych państwach i może on być także różny w różnych spółkach«;
- H. mając na uwadze, że związki zawodowe i przedstawiciele pracowników odgrywają kluczową rolę w łagodzeniu skutków pandemii COVID-19 w miejscu pracy: od wprowadzania środków ochrony zdrowia i bezpieczeństwa pracowników, zwłaszcza niezbędnych pracowników na stanowiskach o znacznym stopniu narażenia, po wdrażanie planów utrzymania miejsc pracy, przewidujących m.in. zmniejszenie wymiaru czasu pracy oraz nowe formy organizacji pracy, takie jak praca zdalna;
- I. mając na uwadze, że pandemia COVID-19 pogłębiła istniejące wcześniej różnice w traktowaniu kobiet i mężczyzn na rynku pracy oraz zwiększyła lukę między kobietami a mężczyznami pod względem aktywności zawodowej; mając na uwadze, że dotknęła ona w szczególności sektory silnie sfeminizowane, charakteryzujące się niskimi płacami i złymi warunkami pracy, w których duża liczba kobiet pracuje na pierwszej linii frontu – zwłaszcza jako pracownicy służby zdrowia, pracownicy sektora opieki, pracownicy sprzątający i konserwatorzy oraz pracownicy domowi – walcząc z wirusem, a jednocześnie często musząc godzić pracę z obowiązkami rodzinnymi w czasie obostrzeń;
- J. mając na uwadze, że z powodu kryzysu związanego z COVID-19 prowadzi się obecnie wiele procesów restrukturyzacyjnych; mając na uwadze, że negatywny wpływ pandemii przyspieszył tymczasowo tempo restrukturyzacji przedsiębiorstw i rozszerzył jej zakres, szczególnie w niektórych sektorach; mając na uwadze, że konsultacje z pracownikami oraz ich uczestnictwo i rokowania zbiorowe mają zasadnicze znaczenie dla odbioru pozytywnych i negatywnych skutków restrukturyzacji; mając na uwadze, że rozwój technologiczny, przejście na gospodarkę niskoemisyjną oraz odbudowa gospodarcza i społeczna po pandemii COVID-19 stanowią okazję do przejścia w miejscach pracy na formy organizacji pracy charakteryzujące się dużym zaangażowaniem na wszystkich poziomach; mając na uwadze, że według Eurostatu w państwach członkowskich o dobrze rozwiniętych systemach stosunków pracy, uzgodnień dotyczących pracy i rozwiązań w zakresie pracy w zmniejszonym wymiarze czasu odnotowano lepsze wyniki niż wynosi średnia w UE w 2020 r. i znacznie mniej pracowników straciło tam pracę;
- K. mając na uwadze, że badania wykazują, iż partycypacja w miejscu pracy przyczynia się do poprawy wyników przedsiębiorstwa, jakości pracy i dobrostanu pracowników; mając na uwadze, że według Eurofoundu⁽²⁶⁾ mniej niż jedna trzecia (31 %) przedsiębiorstw w UE-27 ułatwiała regularny bezpośredni udział pracowników w procesie decyzyjnym organizacji w 2019 r. oraz że skala partycypacji pracowników w UE zmniejszyła się w ciągu ostatniej dekady⁽²⁷⁾; mając na uwadze, że ponad połowa przedsiębiorstw w Szwecji (56 %) i Danii (55 %) charakteryzowała się regularnym, wywierającym duży wpływ bezpośrednim zaangażowaniem pracowników; mając na uwadze, że to samo można powiedzieć tylko o około jednej piątej zakładów w Polsce (20 %) i Holandii (21 %);
- L. mając na uwadze, że zrównoważony ład korporacyjny można osiągnąć wyłącznie przy udziale pracowników;
- M. mając na uwadze, że zgodnie z badaniem MOP z lutego 2010 r. pt. »A comparative overview of terms and notions on employee participation« [Analiza porównawcza zasad i koncepcji partycypacji pracowników] »istnieje wiele różnych modeli partycypacji pracowników«, a »w niektórych systemach krajowych (...) pracownicy mają prawo wybierania swoich przedstawicieli do organów nadzoru lub administracji przedsiębiorstw«;
- N. mając na uwadze, że tym, co wyróżnia zrównoważone przedsiębiorstwa, są mechanizmy umożliwiające pracownikom wyrażanie opinii oraz uwzględnianie ich uwag w procesie podejmowania decyzji strategicznych, które mają wpływ na siłę roboczą oraz na całe społeczeństwo i regiony⁽²⁸⁾;

⁽²⁶⁾ Europejskie badanie przedsiębiorstw 2019.

⁽²⁷⁾ Europejski Instytut Związków Zawodowych, 2021 r., »Benchmarking Working Europe 2020 – COVID-19 and the world of work: the impact of a pandemic« [Analiza porównawcza pracującej Europy w 2020 r. – COVID-19 a świat pracy: wpływ pandemii]

⁽²⁸⁾ Rapp, M. S., Wolff, M., Udoieva, I., Hennig, J. C., »Mitbestimmung im Aufsichtsrat und ihre Wirkung auf die Unternehmensführung« [Współdecydowanie w radzie nadzorczej i jego wpływ na ład korporacyjny], Hans-Böckler-Stiftung, nr 424, czerwiec 2019; Ernst and Young, Study on directors' duties and sustainable corporate governance [Badanie dotyczące obowiązków dyrektorów i zrównoważonego ładu korporacyjnego], lipiec 2020.

Czwartek, 16 grudnia 2021 r.

- O. mając na uwadze, że – jak wykazano w badaniach – partycypacja pracowników prowadzi do poprawy produktywności, zaangażowania pracowników, innowacyjności i organizacji pracy, sprzyja przejściu na neutralną pod względem emisji dwutlenku węgla, neutralną dla klimatu i zasobooszczędną gospodarkę o obiegu zamkniętym⁽²⁹⁾, a także równouprawnieniu płci, poprawia dobrą organizację pracy i proces podejmowania decyzji oraz oferuje alternatywy dla redukcji zatrudnienia spowodowanej kryzysem;
- P. mając na uwadze, że na stanowiskach decyzyjnych nadal utrzymuje się różnicowanie wynagrodzenia ze względu na płeć, co uniemożliwia kobietom uczestniczenie w pełni w życiu gospodarczym i społecznym oraz wnoszenie w nie wkładu, a tym samym powoduje utrzymywanie się niskiego poziomu zatrudnienia kobiet, z poważnymi konsekwencjami dla społeczeństwa i wzrostu gospodarczego;
- Q. mając na uwadze, że zgodnie z opinią Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego z dnia 17 października 2018 r. w sprawie pakietu europejskiego prawa spółek należy, zgodnie z dyrektywą 2009/38/WE, wzmocnić rolę europejskich rad zakładowych w przypadku przekształceń dużych przedsiębiorstw;
- R. mając na uwadze, że pracownicy są nie tylko „interesariuszami” przedsiębiorstw, ale wraz z udziałowcami i kierownictwem tworzą dane przedsiębiorstwo; mając na uwadze, że partycypacja pracowników w przedsiębiorstwach stanowi kluczowy element pluralistycznego modelu ładu korporacyjnego, którego podstawą są zasady demokracji, sprawiedliwości i efektywności⁽³⁰⁾;
- S. mając na uwadze, że aktywne włączenie pracowników w procesy decyzyjne przedsiębiorstw będzie miało zasadnicze znaczenie dla zapewnienia szybkich, znaczących i trwałych zmian w polityce i strategiach wymaganych w związku z bliźniaczymi przemianami cyfrowymi i ekologicznymi, które zwiastują znaczące zmiany w świecie pracy; mając na uwadze, że doprowadzi to również do lepszego włączenia pracowników znajdujących się w najtrudniejszej sytuacji w proces transformacji w kierunku ekologicznej i cyfrowej gospodarki;
- T. mając na uwadze, że plan odbudowy oferuje zarówno pracodawcom, jak i pracownikom wyjątkową szansę na innowacje w zakresie finansowania zrównoważonych i cyfrowych inwestycji i projektów; mając na uwadze, że terminowe i skuteczne zaangażowanie pracowników w planowanie i realizację tych projektów ma zasadnicze znaczenie dla odpowiedniego określenia i przewidzenia ich potencjalnych skutków i zarządzania tymi skutkami w miejscu pracy i w stosunkach między partnerami społecznymi;
- U. mając na uwadze, że pandemia COVID-19 uwiarygodniła pilną potrzebę znacznie szerszego i silniejszego udziału partnerów społecznych, szczególnie jeśli ma nastąpić ekologiczna i cyfrowa transformacja w kierunku zrównoważonej, sprawiedliwej i społecznej przyszłości UE;
- V. mając na uwadze, że Konferencja w sprawie przyszłości Europy jest okazją do wyjścia z trybu kryzysowego i zaangażowania obywateli Unii w kształtowanie jej przyszłości, dzięki czemu wzmocni się demokrację na każdym szczeblu;
- W. mając na uwadze, że małe i średnie przedsiębiorstwa (MŚP) zapewniają 6 na 10 miejsc pracy w UE;

Partycypacja pracowników w przedsiębiorstwach

1. zwraca uwagę na bogatą, gęstą sieć partycypacji pracowników w miejscach pracy w całej Unii, od pracowników i przedstawicieli pracowników, w tym związków zawodowych, wybranych przez siłę roboczą spośród jej członków na szczeblu lokalnym, przez międzywydziałowe rady zakładowe w bardziej złożonych przedsiębiorstwach, aż po specjalnych przedstawicieli w sprawach bezpieczeństwa i higieny pracy oraz obecność przedstawicieli pracowników w organach nadzorczych i zarządzających przedsiębiorstw;
2. zdaje sobie sprawę z różnic w przepisach dotyczących udziału pracowników w zarządach w 18 państwach członkowskich UE; podkreśla znaczące różnice w zakresie i intensywności udziału pracowników w organach zarządzających przedsiębiorstw; podkreśla, że transformacja cyfrowa i ekologiczna w znacznym stopniu wpływa na świat pracy oraz że bardziej odporne i zrównoważone są te przedsiębiorstwa, które mają dobrze ugruntowane systemy uczestnictwa pracowników w sprawach przedsiębiorstwa⁽³¹⁾;

⁽²⁹⁾ Wytyczne dotyczące sprawiedliwej transformacji w kierunku zrównoważonych środowiskowo gospodarek i społeczeństw dla wszystkich, https://www.ilo.org/wcmsp5/groups/public/-ed_emp/-emp_ent/documents/publication/wcms_432859.pdf; Zatrudnienie i kwestie społeczne w Europie w 2021 r., zob. <https://op.europa.eu/en/publication-detail/-/publication/e823d46f-e518-11eb-a1a5-01aa75ed71a1/language-en>

⁽³⁰⁾ Opracowanie MOP z listopada 2018 r. w sprawie modeli ładu korporacyjnego: struktura, różnorodność, ocena i perspektywy.

⁽³¹⁾ https://www.boeckler.de/pdf/mbf_praes_arguments_co_determination.pdf

Czwartek, 16 grudnia 2021 r.

3. jest przekonany, że głos pracowników musi być kluczowym elementem inicjatyw UE mających na celu zapewnienie zrównoważonego i demokratycznego ładu korporacyjnego oraz należytej staranności w zakresie praw człowieka, w tym w odniesieniu do pracy, zmiany klimatu i środowiska, a także ograniczenie stosowania nieuczciwych praktyk, takich jak wyzysk pracowników i nieuczciwa konkurencja na rynku wewnętrznym, również, w stosownych przypadkach, w świetle art. 154 TFUE;
4. podkreśla znaczenie ciągłej poprawy polityki UE i państw członkowskich w zakresie kształcenia, szkolenia i umiejętności, w tym szkolenia zawodowego, w szczególności w celu zapewnienia uczenia się i szkolenia przez całe życie, a także podnoszenia i zmiany kwalifikacji wszystkich pracowników;
5. wzywa Komisję, aby respektowała umowy zawarte między europejskimi partnerami społecznymi na szczeblu zarówno międzybranżowym, jak i sektorowym, zgodnie z postanowieniami traktatów; podkreśla, że poszanowanie europejskich umów o partnerstwie społecznym obejmuje ich wdrożenie, na wspólny wniosek stron-sygnatariuszy, w sprawach objętych art. 153 TFUE, w drodze decyzji Rady i na wniosek Komisji;
6. zwraca uwagę, że wskutek luk prawnych⁽³²⁾ statut spółki europejskiej (Societas Europaea – SE) w sposób niezamierzony może umożliwiać przedsiębiorstwom obchodzenie przepisów krajowych, zwłaszcza dotyczących obecności przedstawicieli pracowników w organach zarządzających; ubolewa nad faktem, że pakiet dotyczący prawa spółek z 2019 r.⁽³³⁾ nie usunął tych niedociągnięć i zwraca się do Komisji o przeprowadzenie oceny natychmiast po transpozycji tego pakietu przez państwa członkowskie w celu oceny domniemanych luk prawnych; stwierdza, że niektóre fuzje transgraniczne mogą wzmocnić jednolity rynek poprzez zwiększenie synergii między przedsiębiorstwami europejskimi, lecz czasami mogą one prowadzić też do nieuczciwych praktyk, którymi należy się zająć, a także mogą być wykorzystywane do unikania praw do reprezentacji; podkreśla, że należy zwrócić szczególną uwagę na złożone struktury korporacyjne oraz łańcuchy dostaw lub podwykonawstwa, aby zapewnić przestrzeganie norm społecznych;
7. podkreśla, że przedstawiciele pracowników muszą mieć prawo do informacji na temat delegowania pracowników w łańcuchach podwykonawstwa oraz możliwość skontaktowania się z tymi pracownikami, zgodnie z obowiązkiem przewidzianym w art. 8 dyrektywy w sprawie pracy tymczasowej⁽³⁴⁾, która zobowiązuje przedsiębiorstwo użytkownika do dostarczania informacji o korzystaniu z pracowników tymczasowych organom reprezentującym pracowników;
8. podkreśla, że motyw 35 dyrektywy (UE) 2019/2121⁽³⁵⁾ w sprawie transgranicznych przekształceń, połączeń i podziałów spółek stanowi, że „w pewnych okolicznościach prawo spółek do przeprowadzenia operacji transgranicznej może być wykorzystywane do popełniania nadużyć lub oszustw, takich jak obchodzenie praw pracowników, płatności z tytułu zabezpieczenia społecznego lub obowiązków podatkowych, lub do celów przestępczych”; w związku z tym uważa, że zasadnicze znaczenie ma odpowiednie określenie ambitnych minimalnych norm UE w zakresie informowania, konsultacji, reprezentacji i udziału pracowników na szczeblu zarządu w przypadkach, gdy przedsiębiorstwa dokonują restrukturyzacji transgranicznej; wzywa Komisję, by w kontekście zbliżającej się oceny dyrektywy (UE) 2019/2121 uwzględniła istnienie dobrych praktyk oraz wyniki badań i ocen pozytywnych skutków i konsekwencji społeczno-gospodarczych reprezentacji pracowników w organach przedsiębiorstw, zmieniając jednocześnie obowiązujące dyrektywy dotyczące tej kwestii, co może przyczynić się do poprawy ładu korporacyjnego; wzywa Komisję do opracowania inicjatyw mających na celu upowszechnianie i pogłębianie wiedzy na temat krajowych i unijnych przepisów regulujących reprezentację pracowników w organach przedsiębiorstw w różnych państwach członkowskich oraz do wspierania wymiany najlepszych praktyk, oceny różnych form uczestnictwa pracowników i ich skutków społeczno-gospodarczych;

⁽³²⁾ <https://www.etui.org/sites/default/files/R%20121%20Conchon%20BLER%20in%20Europe%20EN%20WEB.pdf>. W obecnym kształcie ramy prawne SE nie pomagają w ochronie istniejących wcześniej praw reprezentacji pracowników na poziomie zarządu (BLER), a nawet umożliwiają przedsiębiorstwom obchodzenie krajowych praw BLER (Kluge i Stollt, 2011; Keller i Werner, 2010). Wydaje się, że statut SE mógłby zostać wykorzystany do wspierania trzech potencjalnych strategii obchodzenia przepisów, a mianowicie unikania BLER; „zamrożenia” BLER; lub zmniejszenia liczby miejsc przyznanych przedstawicielom pracowników na poziomie zarządu, zwłaszcza gdy są one zajmowane przez zewnętrznych związkowców.

⁽³³⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/2121 z dnia 27 listopada 2019 r. zmieniająca dyrektywę (UE) 2017/1132 w odniesieniu do transgranicznego przekształcania, łączenia i podziału spółek (Dz.U. L 321 z 12.12.2019, s. 1).

⁽³⁴⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/104/WE z dnia 19 listopada 2008 r. w sprawie pracy tymczasowej (Dz.U. L 327 z 5.12.2008, s. 9).

⁽³⁵⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/2121 z dnia 27 listopada 2019 r. zmieniająca dyrektywę (UE) 2017/1132 w odniesieniu do transgranicznego przekształcania, łączenia i podziału spółek (Dz.U. L 321 z 12.12.2019, s. 1).

Czwartek, 16 grudnia 2021 r.

9. podkreśla, że w szeregu unijnych aktów prawnych dotyczących prawa pracowników do reprezentacji w zarządzie nie określono wymogów minimalnych dla tego rodzaju reprezentacji w spółkach europejskich o różnych formach lub w przedsiębiorstwach, które stosują instrumenty unijnego prawa spółek w celu przeprowadzenia transgranicznej mobilności oraz reorganizacji prawnej przedsiębiorstw, w tym w ramach transgranicznego łączenia, przekształcania i podziału⁽³⁶⁾; wzywa Komisję i państwa członkowskie do podjęcia pilnych i zdecydowanych działań w celu zagwarantowania, że przedsiębiorstwa europejskie będą przestrzegać praw pracowników do informacji, konsultacji i partycypacji oraz że będą przestrzegać istniejących unijnych i krajowych zobowiązań prawnych;

10. wzywa Komisję, aby wprowadziła niezbędne udoskonalenia w ramach regulujących SE i spółdzielnie europejskie oraz – na podstawie terminowej oceny Komisji – w pakiecie przepisów dotyczących prawa spółek, a także zmieniła je w celu wprowadzenia minimalnych norm unijnych w zakresie partycypacji i reprezentacji pracowników w radach nadzorczych, w tym zasad dotyczących równości płci;

11. wzywa Komisję i państwa członkowskie do ustanowienia warunków i wymogów niezbędnych do tego, by do 2030 r. co najmniej 80 % przedsiębiorstw w UE było objętych porozumieniami dotyczącymi zrównoważonego ładu korporacyjnego⁽³⁷⁾, z uwzględnieniem także szczególnych związanych z tym obciążeń administracyjnych dla MŚP; w tym celu wzywa do ustanowienia uzgodnionych z pracownikami strategii, które pozytywnie wpłyną na rozwój środowiskowy, społeczny i gospodarczy poprzez praktyki zarządcze oraz obecność na rynku, w celu wzmocnienia roli członków zarządu w realizacji długoterminowych interesów ich przedsiębiorstwa i poprawy odpowiedzialności członków zarządu za włączanie zasad zrównoważonego rozwoju w proces podejmowania decyzji w przedsiębiorstwie, a także promowania praktyk dotyczących ładu korporacyjnego wspierających zrównoważony rozwój przedsiębiorstwa, w tym w zakresie sprawozdawczości przedsiębiorstwa, wynagradzania członków zarządu, składu zarządu oraz zaangażowania zainteresowanych stron⁽³⁸⁾;

12. wzywa Komisję, aby wypełniła swoje zobowiązanie do niezwłocznego przedstawienia dyrektywy w sprawie wiążącej należytej staranności w zakresie środowiska i praw człowieka oraz odpowiedzialnego prowadzenia działalności gospodarczej, uwzględniającej prawa pracownicze, takie jak prawo organizowania się i prawo do rokowań zbiorowych, bezpieczeństwo i higiena pracy oraz warunki pracy; podkreśla, że w dyrektywie tej należy ustanowić wymogi pod względem należytej staranności, obejmujące operacje, działalność przedsiębiorstw oraz ich relacje biznesowe, w tym łańcuchy dostaw i łańcuchy podwykonawców, a także należy zapewnić pełne zaangażowanie związków zawodowych i przedstawicieli pracowników w proces należytej staranności, w tym w proces opracowania i wdrożenia;

13. wyraża przekonanie, że wprowadzenie nowych technologii cyfrowych w miejscu pracy może wywrzeć pozytywny wpływ na środowisko pracy, jeżeli będą one wdrażane i monitorowane w sposób godny zaufania, co będzie wymagało terminowego i kompleksowego informowania przedstawicieli pracowników, w tym związków zawodowych, oraz konsultowania się z nimi, aby zapewnić pełne poszanowanie dla ich zdrowia i bezpieczeństwa, ochrony danych, równego traktowania, stabilności zatrudnienia, ochrony socjalnej i dobrostanu w miejscu pracy oraz aby zapobiec nadmiernemu wyzyskowi i inwigilacji pracowników, jak również dyskryminacji i stygmatyzacji, zwłaszcza w drodze zarządzania przez algorytmy; podkreśla, że związki zawodowe i przedstawiciele pracowników muszą mieć niezbędny dostęp do technologii cyfrowej oraz środki do jej oceny i ewaluacji przed jej wprowadzeniem; podkreśla, że nowe technologie cyfrowe i sztuczna inteligencja nie powinny powielać istniejących uprzedzeń społecznych i dyskryminacji, lecz powinny sprzyjać włączeniu społecznemu i partycypacji różnorodnych grup; podkreśla potrzebę stosowania zasady domyślnego poszanowania etyki w całym cyklu życia technologii cyfrowych w celu wykorzystania ich pełnego potencjału i uniknięcia uprzedzeń; podkreśla, że struktury dialogu społecznego, sektorowe rokowania zbiorowe, informowanie związków zawodowych i przedstawicieli pracowników oraz konsultowanie się z nimi i ich partycypacja mają kluczowe znaczenie dla zapewnienia pracownikom niezbędnego wsparcia, aby mogli oni lepiej budować technologię cyfrową w miejscu pracy oraz uczestniczyć w jej wdrażaniu i monitorowaniu przez partnerów społecznych;

14. uważa, że prawa pracowników do organizowania się, zbiorowej reprezentacji związkowej, wolności zgromadzeń i zrzeszania się oraz zbiorowego domagania się reform w miejscu pracy to fundamentalne aspekty projektu europejskiego i podstawowe zasady modelu społecznego, które są zatwierdzone i prawnie podtrzymywane przez instytucje UE; wyraża zaniepokojenie faktem, że niektórzy pracownicy uczestniczący w nowych formach pracy nie korzystają ze skutecznych praw do reprezentacji i partycypacji w miejscu pracy; ubolewa nad faktem, że ma to miejsce zwłaszcza w sektorach, w których większość pracowników stanowią kobiety⁽³⁹⁾; ponawia swój apel do Komisji i państw członkowskich o zapewnienie pracownikom prawa do wolności zrzeszania się i do partycypacji w miejscu pracy, niezależnie od formy

⁽³⁶⁾ <https://www.eurofound.europa.eu/observatories/eurwork/industrial-relations-dictionary/directive-on-cross-border-mobility-of-companies>

⁽³⁷⁾ Dokument roboczy służb Komisji z dnia 4 marca 2021 r. towarzyszący planowi działania na rzecz Europejskiego filaru praw socjalnych (SWD(2021)0046).

⁽³⁸⁾ Dokument roboczy służb Komisji z dnia 4 marca 2021 r. towarzyszący planowi działania na rzecz Europejskiego filaru praw socjalnych (SWD(2021)0046).

⁽³⁹⁾ [https://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/STUD/2020/662491/IPOL_STU\(2020\)662491_EN.pdf](https://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/STUD/2020/662491/IPOL_STU(2020)662491_EN.pdf)

Czwartek, 16 grudnia 2021 r.

zatrudnienia; wzywa Komisję do uzupełnienia działań państw członkowskich w celu ochrony pracowników korzystających z prawa do wolności zrzeszania się i do partycypacji w miejscu pracy;

15. wzywa Komisję i państwa członkowskie, aby wraz z partnerami społecznymi zobowiązały się do osiągnięcia do 2030 r. zasięgu rokowań zbiorowych na poziomie 90 % w tych systemach krajowych, które łączą regulacje ustawowe i regulacje partnerów społecznych dotyczące zatrudnienia i warunków pracy; podkreśla, że rokowania zbiorowe przyczyniają się do społecznej gospodarki rynkowej, zgodnie z założeniami traktatu lizbońskiego; przypomina, że traktaty UE, które wyraźnie chronią autonomię partnerów społecznych, oraz systemy samoregulacji obowiązujące w niektórych państwach członkowskich muszą być chronione, aby partnerzy społeczni mogli niezależnie wprowadzać regulacje, co zapewni silną legitymację i rozszerzenie zasięgu układów zbiorowych; wzywa państwa członkowskie do usunięcia wszelkich przepisów krajowych, które utrudniają rokowania zbiorowe, w tym przez zapewnienie związkom zawodowym dostępu do miejsc pracy pracowników w celu organizowania się;

16. podkreśla, że reformy w państwach członkowskich nie powinny negatywnie wpływać na rokowania zbiorowe, które należy wspierać na szczeblu sektorowym, również przez wspieranie budowania zdolności partnerów społecznych; wzywa Komisję i państwa członkowskie do pełnego zaangażowania partnerów społecznych w kształtowanie polityki UE; podkreśla, że reformy rynku pracy na szczeblu krajowym muszą przyczynić się do wdrażania Europejskiego filaru praw socjalnych, w tym zasady 8. dotyczącej dialogu społecznego i zaangażowania pracowników, rokowań zbiorowych i poszanowania autonomii partnerów społecznych, ich praw do podejmowania działań zbiorowych oraz do uzyskiwania informacji i wyrażania opinii w odpowiednim czasie w odniesieniu do transferów, restrukturyzacji oraz łączenia przedsiębiorstw, a także zwolnień grupowych; wzywa Komisję do przeanalizowania reform rynku pracy pod kątem tych konkretnych aspektów w krajowych planach odbudowy i zwiększania odporności;

Nowe ramy dotyczące informowania, konsultacji i reprezentacji na szczeblu zarządu

17. podkreśla konieczność dokładnego egzekwowania, oceny i – w razie potrzeby w oparciu o tę ocenę – wzmocnienia i skonsolidowania wszystkich odpowiednich przepisów UE w celu zagwarantowania, że informowanie pracowników i konsultacje z nimi stanowią integralną część procesu decyzyjnego w przedsiębiorstwie oraz że odbywają się na odpowiednim szczeblu w przedsiębiorstwach;

18. podkreśla znaczenie terminowych i istotnych informacji i konsultacji w całej UE przed podjęciem decyzji zarządczych mających potencjalny wpływ na pracowników, zatrudnienie i warunki pracy oraz dotyczących polityk lub działań, szczególnie mających skutki transgraniczne; podkreśla, że przedstawiciele pracowników, w tym związki zawodowe, muszą mieć dostęp do niezbędnej wiedzy specjalistycznej i dokumentów potwierdzających dotyczących decyzji zarządczych w celu dokonania oceny wpływu takich polityk i procesów transgranicznych na pracowników i przedsiębiorstwa oraz zaproponowania alternatywy; podkreśla, że związki zawodowe, przedstawiciele pracowników i kierownictwo muszą prowadzić prawdziwy dialog na temat tych alternatyw;

19. podkreśla wagę znaczącego udziału przedstawicieli pracowników, a w szczególności europejskich rad zakładowych, w opracowywaniu i wdrażaniu kwestii ponadnarodowych, które mają istotny wpływ na interesy pracowników, po uprzednim skutecznym poinformowaniu ich i przeprowadzeniu z nimi konsultacji; podkreśla, że powinno to obejmować sprawy, które mają znaczenie dla europejskiej siły roboczej ze względu na zakres ich potencjalnych skutków lub które wiążą się z przenoszeniem działalności między państwami członkowskimi; podkreśla, że europejską radę zakładową należy informować i konsultować się z nią w kwestiach dotyczących zwłaszcza bieżącej sytuacji i prawdopodobnych tendencji w zakresie zatrudnienia i inwestycji oraz istotnych zmian związanych z organizacją, wprowadzeniem nowych metod pracy lub nowych procesów produkcji, przeniesieniem produkcji, fuzji przedsiębiorstw, redukcją rozmiarów, zamknięciem przedsiębiorstw, zakładów pracy lub ważnych części zakładów pracy oraz ze zwolnieniami grupowymi; podkreśla również, że zaangażowanie europejskich rad zakładowych może rozwijać i promować kulturę i spójność przedsiębiorstwa oraz że przedstawiciele pracowników powinni uczestniczyć w opracowywaniu planów socjalnych w celu uregulowania zmian, które mogą mieć wpływ na pracowników i prowadzić do zwolnień; uważa, że konieczne jest wzmocnienie europejskich rad zakładowych, biorąc pod uwagę różnice w systemach stosunków pracy w państwach członkowskich;

20. zauważa, że między państwami UE utrzymują się rozbieżności pod względem jakości, czasu i skuteczności zapewniania informacji i konsultacji przed podjęciem decyzji w przedsiębiorstwie oraz że procesy restrukturyzacyjne są przeprowadzane w różny sposób w całej Europie; zauważa, że dialog dotyczący alternatyw dla zwolnień i zamykania zakładów jest w UE niejednorodny; przypomina, że już w 2013 r. Parlament zaproponował ramy prawne⁽⁴⁰⁾ dotyczące informowania pracowników i konsultowania się z nimi, a także przewidywania restrukturyzacji i zarządzania nią, z myślą o kształtowaniu zrównoważonej i sprzyjającej włączeniu społecznemu restrukturyzacji oraz o tym, by żaden pracownik nie

⁽⁴⁰⁾ https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=uriserv%3AOJ.C_.2015.440.01.0023.01.ENG&toc=OJ%3AC%3A2015%3A440%3ATOC

Czwartek, 16 grudnia 2021 r.

pozostał w tyle; uważa, że konsekwentna strategia UE jest niezbędna, aby wyposażać przedsiębiorstwa i pracowników w narzędzia umożliwiające im radzenie sobie w obliczu ekologicznej i cyfrowej transformacji;

21. podkreśla, że należy zawsze terminowo zapewnić prawo pracowników do informacji i konsultacji i powinno ono dotyczyć potencjalnych ilościowych i jakościowych skutków dla zatrudnienia i warunków pracy oraz zmian wynikających z technologii i aplikacji cyfrowych mających na celu poprawę istniejących procesów biznesowych i wydajności siły roboczej; zwraca uwagę, że informowanie pracowników oraz konsultacje z nimi i partycypacja na szczeblu zarządu to skuteczne narzędzia egzekwowania praw pracowniczych;

22. wzywa UE do zapewnienia reprezentacji pracowników również w zarządach przedsiębiorstw, które wykorzystują przepisy UE⁽⁴¹⁾ do celów restrukturyzacji lub mobilności transgranicznej; podkreśla potrzebę zrównoważonych pod względem płci zarządów, zarówno pod względem liczby miejsc dla pracowników, jak i całego zarządu; ponawia apel do Rady, aby zaprzestala blokowania dyrektywy w sprawie kobiet w zarządach, wskazując na fakt, że aby osiągnąć partycypacyjne miejsca pracy, należy zapewnić równouprawnienie płci na wszystkich szczeblach;

23. wskazuje, że pozostaje jeszcze wiele do zrobienia, aby zapewnić równouprawnienie płci i równe szanse we wszystkich aspektach partycypacji pracowników w całej UE, a także odpowiednią reprezentację pracowników z niepełnosprawnościami; zwraca uwagę, że utrzymujące się różnice w traktowaniu kobiet i mężczyzn przejawiają się także w ograniczonym dostępie kobiet do stanowisk kierowniczych i przedstawicielskich w miejscu pracy; ponownie podkreśla, że równouprawnienie płci i różnorodność w zarządach stanowią kluczową zasadę demokracji, która niesie ze sobą pozytywne gospodarcze skutki uboczne; wzywa do wprowadzenia dodatkowych środków, w porozumieniu z partnerami społecznymi, w celu zapewnienia zrównoważonej reprezentacji i równouprawnienia płci; stwierdza, że parytety płci przyczyniają się do osiągnięcia większej różnorodności, równości i równouprawnienia płci we wszystkich organach decyzyjnych;

24. jest zdania, że przedsiębiorstwa powinny poczynić postępy w gwarantowaniu różnorodności i równouprawnienia płci, w tym poprzez równość wynagrodzenia w miejscu pracy; apeluje do Rady o poczynienie postępów w zakresie dyrektywy w sprawie kobiet w zarządach; wzywa do stosowania kwoty wynoszącej 40 % zarówno wśród dyrektorów niewykonawczych, jak i wykonawczych (rozpatrywanych niezależnie), tak w przedsiębiorstwach prywatnych, jak i publicznych, przy stopniowym dostosowywaniu przepisów krajowych;

25. wzywa Komisję do podjęcia działań mających na celu realizację priorytetów zawartych w europejskiej strategii na rzecz równouprawnienia płci na lata 2020–2025, a w szczególności do dopilnowania, aby odblokowano w Radzie wnioski dotyczące dyrektywy w sprawie poprawy równowagi płci wśród dyrektorów niewykonawczych spółek, których akcje są notowane na giełdzie, i odnośnych środków;

26. wzywa Komisję, aby po przeprowadzeniu przewidywanej oceny skutków i w porozumieniu z partnerami społecznymi przedstawiła nową dyrektywę ramową w sprawie informowania pracowników, przeprowadzania konsultacji z nimi i ich partycypacji w przypadku spółek europejskich, a także przedsiębiorstw korzystających z europejskich instrumentów dotyczących mobilności spółek, tak aby ustanowić minimalne normy w takich kwestiach jak przewidywanie zmian, w tym w odniesieniu do środków dotyczących zmiany klimatu, transformacji cyfrowej i restrukturyzacji, zwłaszcza na szczeblu przedsiębiorstwa;

27. podkreśla, że niektóre luki w prawie UE mogłyby zostać usunięte poprzez wprowadzenie progów dla minimalnego unijnego standardu reprezentacji na szczeblu zarządu na mocy wspomnianej nowej dyrektywy ramowej; uważa w związku z tym, że liczba/proporcja miejsc w zarządach dla przedstawicieli pracowników powinna wahać się od kilku miejsc do parytetu, w zależności od liczby pracowników w przedsiębiorstwie i jego spółkach zależnych;

28. przypomina, że dyrektywa w sprawie ustanowienia europejskiej rady zakładowej stanowi część dorobku prawnego UE w zakresie prawa pracowników do partycypacji, informacji i konsultacji; wyraża zaniepokojenie brakami w konstrukcji tej dyrektywy, zwłaszcza jeśli chodzi o egzekwowanie i skuteczność prawa do informacji i konsultacji, oraz ubolewa, że w 2008 r. stracono okazję do dalszego rozwoju i znacznego ulepszenia dyrektywy;

⁽⁴¹⁾ Dyrektywa (UE) 2019/2121, dyrektywa 2001/86/WE i dyrektywa 2003/72/WE.

Czwartek, 16 grudnia 2021 r.

29. podkreśla potrzebę upowszechniania wiedzy na temat europejskich rad zakładowych wśród przedstawicieli pracowników i kadry kierowniczej; podkreśla, że europejskie rady zakładowe są jedynymi w swoim rodzaju ponadnarodowymi organami⁽⁴²⁾ powołanymi w celu informowania pracowników i konsultowania się z nimi oraz budowania i promowania tożsamości przedsiębiorstw, a na ich funkcjonowanie wpływa poziom lub intensywność stosunków pracy oraz ramy polityczne; wyraża ubolewanie, że centralne kierownictwo nie zawsze zapewnia zasoby finansowe, materialne i prawne, które są niezbędne do tego, by europejskie rady zakładowe mogły w odpowiedni sposób wykonywać swoje zadania; wzywa Komisję do zbadania działań koniecznych do zwiększenia udziału pracowników i lepszego egzekwowania dyrektywy w sprawie europejskiej rady zakładowej, a w razie potrzeby do zaproponowania przeglądu dyrektywy w celu wzmocnienia prawa przedstawicieli pracowników do informacji i konsultacji, zwłaszcza podczas procesów restrukturyzacyjnych;

30. wzywa Komisję i państwa członkowskie, aby zagwarantowały wzmocnienie praw do informacji i konsultacji, aby zapewnić, że opinia europejskiej rady zakładowej będzie brana pod uwagę przy podejmowaniu decyzji w przedsiębiorstwach i że zostanie ona wydana przed zakończeniem konsultacji na danym szczeblu i przed podjęciem decyzji przez organy zarządzające; ponadto wzywa Komisję do wzmocnienia mechanizmów egzekwowania, państwa członkowskie – do zapewnienia specjalnym zespołom negocjacyjnym i europejskim radom zakładowym skutecznego dostępu do wymiaru sprawiedliwości, do wprowadzenia skutecznych, odstraszających i proporcjonalnych kar w celu zapewnienia przestrzegania przepisów, do położenia kresu – po ponad 20 latach – odstępstwom dla starych, tzw. dobrowolnych porozumień poprzedzających wejście w życie dyrektywy, do dążenia do wyjaśnienia pojęcia „ponadnarodowego charakteru podnoszonej kwestii” w kontekście dyrektywy w sprawie europejskiej rady zakładowej, do zapobiegania nadużywaniu zasad poufności jako środka ograniczania dostępu do informacji i skutecznej partycypacji oraz do zapewnienia skutecznej koordynacji procesów informowania pracowników, konsultowania się z nimi i ich partycypacji na szczeblu lokalnym, krajowym i unijnym;

o

o o

31. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie i Komisji.

⁽⁴²⁾ <https://www.eurofound.europa.eu/observatories/eurwork/industrial-relations-dictionary/european-works-councils>: „Europejskie rady zakładowe są stałymi organami, które ułatwiają informowanie pracowników przedsiębiorstw europejskich i europejskich grup przedsiębiorstw oraz konsultowanie się z nimi zgodnie z wymogami dyrektywy w sprawie europejskiej rady zakładowej z 1994 r.”.

Czwartek, 16 grudnia 2021 r.

P9_TA(2021)0509

Ciągle zwalczanie społeczeństwa obywatelskiego i obrońców praw człowieka w Rosji: przypadek organizacji praw człowieka Memoriał**Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 16 grudnia 2021 r. w sprawie ciągłego zwalczania społeczeństwa obywatelskiego i obrońców praw człowieka w Rosji: przypadek organizacji praw człowieka Memoriał (2021/3018(RSP))**

(2022/C 251/11)

Parlament Europejski,

- uwzględniając swoje poprzednie rezolucje i sprawozdania w sprawie Rosji,
 - uwzględniając międzynarodowe zobowiązania w zakresie praw człowieka, których Rosja zobowiązała się przestrzegać jako członek Rady Europy, Organizacji Bezpieczeństwa i Współpracy w Europie (OBWE) oraz Organizacji Narodów Zjednoczonych (ONZ), a także jako sygnatariusz innych traktatów dotyczących praw człowieka,
 - uwzględniając europejską konwencję praw człowieka i protokoły do niej, w szczególności art. 10 tej konwencji dotyczący prawa do wolności wyrażania opinii oraz jej art. 11 dotyczący prawa do wolności zgromadzeń i stowarzyszenia się,
 - uwzględniając opinie Komisji Weneckiej w sprawie rosyjskiej ustawy o „zagranicznych agentach”,
 - uwzględniając oświadczenie wiceprzewodniczącego Komisji / wysokiego przedstawiciela Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa z 13 listopada 2021 r. w sprawie kroków prawnych przeciwko organizacji pozarządowej Memoriał,
 - uwzględniając oświadczenie sekretarza generalnej Rady Europy Mariji Pejčinović Burić z 12 listopada 2021 r. oraz pismo komisarza Rady Europy ds. praw człowieka Dunji Mijatović do Prokuratora Generalnego Federacji Rosyjskiej z 30 listopada 2021 r.,
 - uwzględniając art. 144 ust. 5 i art. 132 ust. 4 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że Memoriał jest nie tylko jedną z najstarszych i najbardziej szanowanych organizacji praw człowieka w Rosji, ale także międzynarodowym wzorem dla organizacji zajmujących się historycznym upamiętnianiem represji politycznych i obroną praw człowieka; mając na uwadze, że od dziesięcioleci Memoriał opowiadał się za żywą, humanistyczną kulturą pamięci o zbrodniach reżimu sowieckiego przeciwko własnemu narodowi oraz innym narodom Związku Radzieckiego i innych krajów, a także za aktywnym, obywatelskim zaangażowaniem na rzecz praw człowieka oraz ochrony ofiar i grup szczególnie wrażliwych; mając na uwadze, że Memoriał nadal wnosi nieoceniony wkład w ujawnianie prawdy o zbrodniach sowieckich, historyczną ocenę i rehabilitację osób prześladowanych politycznie i niesprawiedliwie skazanych, a także jest symbolem nieustającej walki o wolność, demokrację i prawa człowieka na obszarze poradzieckim i poza nim;
- B. mając na uwadze, że Memoriał zbudował również imponującą bazę danych o ponad 40 tys. funkcjonariuszy wewnętrznych sił bezpieczeństwa ZSRR i udokumentował popełnione przez nich zbrodnie; mając na uwadze, że członkowie reżimu Putina, z których niektórzy mają zawodowe i rodzinne powiązania z KGB, próbują ukryć ujawnione przestępstwa;
- C. mając na uwadze, że Memoriał odegrał ważną rolę w ujawnieniu dokumentów i faktów dotyczących zbrodni katyńskiej z 1940 r. – serii masowych mordów na blisko 22 tys. polskich oficerów wojskowych i przedstawicieli inteligencji, a także obławy augustowskiej z 1945 r. oraz innych represji z czasów sowieckich i ofiar Wielkiego Terroru Józefa Stalina;
- D. mając na uwadze, że Memoriał jest jedną z ostatnich organizacji kontynuujących prace na rzecz praw człowieka w Czeczenii – niemal totalitarnej enklawie w ramach Federacji Rosyjskiej, gdzie lokalny przywódca wspierany przez Kreml, Ramzan Kadyrow, bezwzględnie eliminuje wszelkie formy sprzeciwu poprzez brutalne represje;

Czwartek, 16 grudnia 2021 r.

- E. mając na uwadze, że Parlament Europejski nazwał Nagrodę im. Sacharowa na rzecz Wolności Myśli imieniem współzałożyciela i pierwszego przewodniczącego organizacji Memoriał Andrieja Sacharowa i przyznał nagrodę za rok 2009 tej organizacji, reprezentowanej przez Ludmiłę Aleksiejewą, Siergieja Kowaliowa i Olega Orłowa;
- F. mając na uwadze, że obu podmiotom prawnym Memoriał – stowarzyszeniu Memoriał i Centrum Praw Człowieka Memoriał – grozi obecnie likwidacja; mając na uwadze, że 11 listopada 2021 r. stowarzyszenie Memoriał zawiadomiono o wszczęciu postępowania przez prokuratora generalnego Federacji Rosyjskiej, który domaga się zamknięcia organizacji w związku z rzekomymi powtarzającymi się naruszeniami krajowych przepisów dotyczących „zagranicznych agentów”, a w szczególności w związku z nieoznakowaniem niektórych publikacji etykietą „zagraniczny agent”; mając na uwadze, że 12 listopada 2021 r. Centrum Praw Człowieka Memoriał zawiadomiono o podobnym postępowaniu wszczętym przez prokuraturę miasta Moskwy, opartym na dodatkowych zarzutach, że artykuły Centrum rzekomo usprawiedliwały działalność organizacji terrorystycznych i ekstremistycznych w związku z publikacją na jego stronie internetowej list więźniów politycznych oraz oświadczeń m.in. w obronie praw człowieka Tatarów krymskich i Świadków Jehowy; mając na uwadze, że postępowanie sądowe zostało otwarte 23 listopada 2021 r. w odniesieniu do Centrum Praw Człowieka Memoriał oraz 25 listopada 2021 r. w odniesieniu do stowarzyszenia Memoriał; mając na uwadze, że następna rozprawa w sprawie Centrum Praw Człowieka Memoriał odbędzie się 16 grudnia 2021 r., a w sprawie stowarzyszenia Memoriał – 28 grudnia 2021 r.;
- G. mając na uwadze, że 12 listopada 2021 r. nawet rosyjska Prezydencka Rada ds. Społeczeństwa Obywatelskiego i Praw Człowieka określiła postępowanie jako nieproporcjonalne, argumentując, że w ciągu poprzednich 14 miesięcy nie wykryto ani jednego naruszenia prawa ze strony stowarzyszenia Memoriał, a Centrum Praw Człowieka Memoriał dopuściło się jedynie dwóch drobnych naruszeń;
- H. mając na uwadze, że próba likwidacji tych prominentnych organizacji pozarządowych następuje po latach prześladowań obu organizacji; mając na uwadze, że w 2014 i 2016 r. organizacje te uznano za „zagranicznych agentów” i nałożono na nie wygórowane grzywny za rzekome nieprzestrzeganie ustawy o „zagranicznych agentach” oraz wszczęto arbitralne postępowania karne wobec ich pracowników, którzy byli również obiektem ataków i nękania; mając na uwadze, że ataki te, takie jak zabójstwo działaczki Centrum Praw Człowieka Memoriał Natalii Estemirowej w 2009 r., nie zostały odpowiednio zbadane, a sprawcy nadal pozostają bezkarni; mając na uwadze, że Ojub Titiew, szef biura Centrum Praw Człowieka Memoriał w Czechenii, i Jurij Dmitriew, szef karelskiego oddziału stowarzyszenia Memoriał, zostali uwięzieni na podstawie zarzutów o podłożu politycznym; mając na uwadze, że ostatnio, 14 października 2021 r., biuro stowarzyszenia Memoriał w Moskwie zostało napadnięte przez agresywny tłum, a następnie wtargnęła do niego policja;
- I. mając na uwadze, że prześladowanie Memoriału odbywa się w kontekście powtarzających się i systematycznych prób rządu rosyjskiego, aby napisać historię na nowo i ograniczyć wolną debatę na temat oceny zbrodni i wydarzeń historycznych, zwłaszcza tych związanych z rządami sowieckimi; mając na uwadze, że władze fałszują fakty historyczne, aby zaprzeczyć ustaleniom Centrum Praw Człowieka Memoriał w sprawie represji i prześladowań w okresie stalinowskim;
- J. mając na uwadze, że próby zastraszenia, uciszenia i w końcu zamknięcia Memoriału są symbolem coraz bardziej represyjnej polityki władz rosyjskich i dodają tym samym nowy rozdział do historii represji politycznych w Rosji; mając na uwadze, że w latach 1987–1992 Memoriał został utworzony specjalnie w celu dokumentowania, badania, upamiętniania i nauczania tematów związanych z represjami w przeszłości i tragiczną spuścizną historyczną kraju;
- K. mając na uwadze, że aktywne społeczeństwo obywatelskie jest kluczowym aspektem demokratycznego i otwartego społeczeństwa, oraz ma zasadnicze znaczenie dla ochrony praw człowieka i praworządności; mając na uwadze, że organizacje pozarządowe odgrywają kluczową rolę w nowoczesnych społeczeństwach demokratycznych i dlatego muszą mieć możliwość swobodnego działania bez nadmiernej ingerencji ze strony władz publicznych; mając na uwadze, że postępowanie przeciwko organizacji Memoriał stanowi najnowszy przykład prześladowania przez władze rosyjskie społeczeństwa obywatelskiego i obrońców praw człowieka, a w ostatecznym rozrachunku szkodzi interesom narodu rosyjskiego oraz możliwości prowadzenia otwartego i swobodnego dialogu;
- L. mając na uwadze, że rosyjska ustawa o „zagranicznych agentach” została przyjęta w 2012 r., a w ubiegłym roku rozszerzona przez parlament rosyjski tak, aby móc dotyczyć każdego krytyka lub działacza publicznego; mając na uwadze, że w ostatnich miesiącach drastycznie wzrosła liczba organizacji i osób, które władze uznały za „zagranicznych agentów”; mając na uwadze, że władze rosyjskie wykorzystują wspomnianą ustawę do łatwiejszego zwalczania niezależnego społeczeństwa obywatelskiego działającego w Rosji, biorąc na cel organizacje pozarządowe, obrońców praw człowieka, dziennikarzy, prawników, działaczy na rzecz praw kobiet i praw osób LGBTIQ+ oraz aktywistów ekologicznych; mając na uwadze, że ta ustawa, jak również przepisy dotyczące „niepożądanych organizacji”

Czwartek, 16 grudnia 2021 r.

- i „przeciwdziałania działalności ekstremistycznej” naruszają konstytucję Rosji i międzynarodowe zobowiązania w zakresie praw człowieka, w szczególności dotyczące wolności zrzeszania się i wypowiedzi, prawa do prywatności, prawa do udziału w sprawach publicznych i zakazu dyskryminacji; mając na uwadze, że przykład Memoriału wyraźnie pokazuje, jak te ustawy są wykorzystywane przez władze rosyjskie jako narzędzie zastraszania i uciszania krytyków i niezależnych głosów;
1. potępia powtarzające się prześladowania i ostatnie politycznie umotywowane próby zamknięcia stowarzyszenia Memoriał i Centrum Praw Człowieka Memoriał; wzywa władze rosyjskie do natychmiastowego wycofania wszystkich zarzutów wobec organizacji Memoriał i zadbania, aby Memoriał mógł nadal bezpiecznie wykonywać swoją ważną pracę bez ingerencji państwa; domaga się, by władze zapewniły w międzyczasie pełną ochronę i dostęp do wszystkich materialnych i niematerialnych dóbr Memoriału, w tym do jego archiwów, a także do przedstawień i prac niezależnych teatrów, dziennikarzy i artystów;
 2. przyjmuje z zadowoleniem pismo z 30 listopada 2021 r. skierowane przez komisarz Rady Europy ds. praw człowieka do prokuratora generalnego Federacji Rosyjskiej; podkreśla, że wnioski o likwidację nie mają żadnego rozsądnego uzasadnienia prawnego; wzywa przewodniczących Komisji i Rady oraz państwa członkowskie UE do wydania otwartych deklaracji poparcia z żądaniem, by władze rosyjskie zapewniły Memoriałowi bezpieczeństwo i niewinność od wszelkich zarzutów; wzywa delegaturę UE i przedstawicielstwa państw członkowskich w Rosji do publicznego okazania solidarności z Memoriałem;
 3. wzywa wiceprzewodniczącego / wysokiego przedstawiciela do nałożenia sankcji w ramach globalnego systemu sankcji UE za naruszenia praw człowieka na urzędników rosyjskich zaangażowanych w bezprawne represje wobec Memoriału oraz w postępowania sądowe przeciwko jego organizacjom i członkom;
 4. wzywa Rosję do zaprzestania represji wobec społeczeństwa obywatelskiego, obrońców praw człowieka i niezależnych mediów poprzez uchylenie przepisów dotyczących „zagranicznych agentów” i „niepożądanych organizacji”, zaniechanie tworzenia specjalnych przepisów lub nadużywania istniejących przepisów prawa karnego lub administracyjnego w celu zwalczania dysydentów w kraju lub za granicą oraz dostosowanie ustawodawstwa do zobowiązań, które dobrowolnie podjęła na mocy prawa międzynarodowego i własnej konstytucji, w tym poprzez pełne przywrócenie wolności zrzeszania się i wypowiedzi, a także wolności mediów i internetu; wzywa władze rosyjskie, aby zapewniły wprowadzenie środków restytucyjnych i zadośćuczynienia w celu rozwiązania problemu naruszeń popełnionych w procesie wdrażania przepisów dotyczących „zagranicznych agentów” i „niepożądanych organizacji”;
 5. wyraża solidarność z narodem rosyjskim i wzywa władze rosyjskie do zaprzestania prześladowania organizacji Memoriał, jej personelu i wszystkich innych organizacji pozarządowych, obrońców praw człowieka, dziennikarzy, prawników, naukowców, historyków, działaczy na rzecz praw kobiet i osób LGBTIQ+ oraz działaczy ekologicznych w Rosji; ponownie wyraża poparcie dla rosyjskiego społeczeństwa obywatelskiego i obrońców praw człowieka oraz wzywa Rosję do ustanowienia jasnych ram prawnych i bezpiecznych warunków działania dla społeczeństwa obywatelskiego zgodnie z międzynarodowymi standardami praw człowieka; podkreśla potrzebę zagwarantowania skutecznych i wydajnych procedur odwoławczych podmiotom społeczeństwa obywatelskiego, których swoboda pracy została zagrożona;
 6. podkreśla, że swobodna i niezależna praca organizacji społeczeństwa obywatelskiego i mediów jest podstawą demokratycznego społeczeństwa opartego na praworządności; w związku z tym wzywa Komisję Europejską Służbę Działań Zewnętrznych (ESDZ) i państwa członkowskie, aby zwiększyły wsparcie dla społeczeństwa obywatelskiego, niezależnych organizacji pozarządowych, obrońców praw człowieka, historyków i niezależnych mediów działających w Rosji, w tym trwałego i elastycznego wsparcia finansowego i pomocy w sytuacjach nadzwyczajnych, a także by zachęcały do większego międzynarodowego wsparcia dla tych podmiotów i ich szerszego włączenia do międzynarodowych sieci społeczeństwa obywatelskiego; odwołuje się do poczucia odpowiedzialności rosyjskiego środowiska akademickiego w celu zapewnienia tym naukowcom i historykom odpowiednich i bezpiecznych możliwości prowadzenia działalności akademickiej;
 7. potępia kampanie zniesławiające prowadzone przez obecne władze rosyjskie przeciwko historykom i naukowcom, którzy otwarcie mówią o zbrodniach popełnionych przez reżim komunistyczny i którzy ujawniają bezpośrednie powiązania między tym reżimem a ludźmi będącymi obecnie u władzy w Rosji; wyraża ubolewanie, że Rosja, która do dziś pozostaje największą ofiarą sowieckiego totalitaryzmu komunistycznego, nie jest w stanie pogodzić się ze swoją straszliwą przeszłością, a zamiast tego jej władze prześladowają tych, którzy pracują na rzecz ujawnienia zbrodni sowieckiego totalitaryzmu;

Czwartek, 16 grudnia 2021 r.

8. pochwała znaczący wkład Memoriału w dokumentację, badania i edukację w zakresie represji politycznych w Związku Radzieckim i podkreśla, że tymi pracami ustanowiono międzynarodowe standardy; wyraża uznanie dla niestrudzonej pracy tej organizacji na rzecz obrony praw człowieka w dzisiejszej Rosji i poza jej granicami; w szczególności wyraża uznanie dla jej inicjatyw takich jak wnioski o wszczęcie postępowania karnego przeciwko członkom Wagner Group w imieniu ofiar w Syrii oraz stałe wysiłki na rzecz ścigania przestępstw i naruszeń praw człowieka w Czeczenii; oddaje hołd członkom Memoriału, takim jak Natalia Estemirowa, którzy zapłacili najwyższą cenę za ujawnienie popełnianych tam okrucieństw; podkreśla, że likwidacja stowarzyszenia Memoriał i Międzynarodowego Centrum Praw Człowieka Memoriał miałyby zatem poważne negatywne konsekwencje dla całego społeczeństwa obywatelskiego, a w szczególności dla ochrony praw człowieka w Rosji;

9. podkreśla, że likwidacja tych organizacji oznaczałaby również koniec unikatowych baz danych i zbiorów dokumentów Memoriału, oraz uważa, że dokumenty te stanowią wyjątkowe dziedzictwo ludzkości; podkreśla, że niezwykle ważne jest, aby je zachować i ochronić oraz by były one nadal dostępne dla wszystkich zainteresowanych, w tym dla studentów, badaczy i rodzin ofiar; w związku z tym zwraca się do Komisji i ESDZ o sporządzenie, wraz ze społeczeństwem obywatelskim i rosyjskimi ekspertami w dziedzinie praw człowieka, kompleksowego sprawozdania na temat wspomnień milionów ofiar terroru politycznego w Związku Radzieckim, które opierałoby się na zeznaniach świadków i bazach danych zgromadzonych przez Memoriał;

10. potępia politykę rewizjonizmu historycznego i gloryfikacji stalinizmu promowaną przez rząd i władze rosyjskie, przejawiającą się nie tylko w obecnych próbach likwidacji Centrum Praw Człowieka Memoriał, ale również w wielu innych przypadkach, takich jak odkrycie masowych grobów w Sandarmoch w Republice Karelii, a następnie politycznie umotywowany wyrok więzienia oparty na sfabrykowanych zarzutach dla lokalnego przywódcy Memoriału Jurija Dmitriewa, a także konfiskatę książki Agnes Haikary dotyczącej tragicznego losu norweskich i fińskich kolonistów na Półwyspie Kolskim; podkreśla, że upamiętnienie ofiar totalitarnych i autorytarnych reżimów oraz uznanie wspólnego europejskiego dziedzictwa zbrodni komunizmu, nazizmu i innych dyktatur są kluczowe dla zapewnienia jedności Europy oraz budowania odporności na współczesne zagrożenia dla demokracji, zwłaszcza wśród młodszych pokoleń;

11. wzywa delegaturę UE i krajowe przedstawicielstwa dyplomatyczne w Rosji do dokładnego monitorowania sytuacji i procesów związanych z Memoriałem na miejscu, zapewnienia widoczności tych wysiłków oraz zaoferowania im wszelkiego potrzebnego wsparcia, w tym bezpośredniej pomocy finansowej na opłacenie prawników i ekspertów, a także wsparcia psychospołecznego i medycznego dla pracowników, którzy są teraz pod ogromną presją;

12. wzywa państwa członkowskie UE, aby dalej wspierały oddziały Memoriału w swoich krajach; wzywa państwa członkowskie, aby rozważyły udzielenie schronienia organizacjom pozarządowym z Rosji, które są zagrożone lub których działalność zakazano, oraz aby umożliwiły im w razie potrzeby prowadzenie działalności z terytorium UE, a także aby przyznały nadzwyczajne wizy pracownikom organizacji Memoriał i innym zagrożonym aktywistom, tak aby mogli oni opuścić Rosję i znaleźć chwilową przystań w UE;

13. wzywa wiceprzewodniczącego / wysokiego przedstawiciela i państwa członkowskie do podjęcia skoordynowanych działań z krajami o podobnych poglądach w celu zwiększenia międzynarodowej kontroli nad restrykcyjnymi przepisami, strategiami politycznymi i działaniami Rosji oraz do stałego podnoszenia i potępienia ograniczeń podstawowych wolności i praw człowieka przez władze rosyjskie, w tym poprzez interwencje na wysokim szczeblu i interwencje publiczne, skoordynowane działania, stałą kontrolę na międzynarodowych i regionalnych forach praw człowieka oraz regularne oceny wpływu na prawa człowieka w celu zapewnienia, aby współpraca z Rosją nie podważała celów w zakresie praw człowieka ani nie przyczyniała się bezpośrednio lub pośrednio do łamania praw człowieka;

14. zachęca ambasadorów UE i państw członkowskich w Rosji do przeprowadzenia wspólnej, nagłośnionej wizyty solidarnościowej w biurze stowarzyszenia Memoriał i Centrum Praw Człowieka Memoriał po zakończeniu rozpraw sądowych;

15. wzywa ESDZ, aby nadal poruszała kwestię zwalczania przez Rosję społeczeństwa obywatelskiego, obrońców praw człowieka i niezależnych mediów, zwłaszcza niedawnego przypadku organizacji Memoriał, oraz aby zainicjowała procedury monitorowania i oceny na wszystkich odpowiednich forach, takich jak Organizacja Bezpieczeństwa i Współpracy w Europie, Rada Europy i Rada Praw Człowieka ONZ, a w szczególności by dodała kwestię niesłabnących represji wobec społeczeństwa obywatelskiego w Rosji do programu kolejnej sesji Rady Praw Człowieka ONZ, która rozpocznie się w lutym 2022 r.;

16. wzywa ESDZ i Komisję, aby na bieżąco uważnie monitorowały wpływ ustawy o „zagranicznych agentach”, w szczególności w celu prowadzenia szczegółowego rejestru organizacji i osób uznanych za „zagranicznych agentów” i podlegających sankcjom jako takie, a także aby oceniły zmiany w prawie i ich wpływ na rosyjskie społeczeństwo obywatelskie; wzywa UE i jej państwa członkowskie do systematycznego zajmowania się obawami dotyczącymi ustawy

Czwartek, 16 grudnia 2021 r.

o „zagranicznych agentach” i innych restrykcyjnych przepisów dotyczących społeczeństwa obywatelskiego i obrońców praw człowieka podczas wszystkich spotkań z przedstawicielami Rosji oraz wzywa Rosję do natychmiastowego uchylenia ustawy o „zagranicznych agentach” i dostosowania przepisów do międzynarodowych zobowiązań i międzynarodowych standardów praw człowieka;

17. wzywa Radę, ESDZ i Komisję, aby uwzględniły kwestię praw człowieka i konsultacji ze społeczeństwem obywatelskim we wszystkich dialogach i obszarach współpracy między UE, jej państwami członkowskimi i Rosją oraz aby wywiązywały się z zobowiązania do uwzględniania aspektu płci;

18. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji wiceprzewodniczącemu Komisji / wysokiemu przedstawicielowi Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa, Radzie, Komisji, rządowi i parlamentom państw członkowskich, Radzie Europy, Organizacji Bezpieczeństwa i Współpracy w Europie, stowarzyszeniu Memoriał i Centrum Praw Człowieka Memoriał oraz prezydentowi, rządowi i Dumie Państwowej Federacji Rosyjskiej.

Czwartek, 16 grudnia 2021 r.

P9_TA(2021)0510

Sytuacja na Kubie, w szczególności przypadku José Daniela Ferrera, Aymary Nieto (Kobiety w Bieli), Maykela Castillo, Luisa Roblesa, Félix Navarro, Luisa Manuela Otero, wielebnego Lorenza Fajardo, Andy’ego Duniera Garcíi i Yunióra Garcíi Aguilery

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 16 grudnia 2021 r. w sprawie sytuacji na Kubie, w szczególności sprawy José Daniela Ferrera, Aymary Nieto (Kobiety w Bieli), Maykela Castillo, Luisa Roblesa, Félix Navarro, Luisa Manuela Otero, wielebnego Lorenza Rosalesa Fajardo, Andy’ego Duniera Garcíi i Yunióra Garcíi Aguilery (2021/3019(RSP))

(2022/C 251/12)

Parlament Europejski,

- uwzględniając swoje poprzednie rezolucje w sprawie Kuby, w szczególności rezolucję z 16 września 2021 r. w sprawie tłumienia przez rząd protestów i rządowych represji wobec obywateli na Kubie ⁽¹⁾,
 - uwzględniając Umowę o dialogu politycznym i współpracy między UE a Kubą (PDCA) podpisaną w grudniu 2016 r. i stosowaną tymczasowo od 1 listopada 2017 r. ⁽²⁾,
 - uwzględniając oświadczenie rzecznika Europejskiej Służby Działań Zewnętrznych z 14 listopada 2021 r. w sprawie decyzji o unieważnieniu legitymacji prasowych dziennikarzy EFE,
 - uwzględniając Międzynarodowy pakt praw obywatelskich i politycznych oraz inne międzynarodowe traktaty i instrumenty dotyczące praw człowieka,
 - uwzględniając oświadczenie Międzyamerykańskiej Komisji Praw Człowieka i Biura Specjalnego Sprawozdawcy ds. Wolności Wypowiedzi z 29 listopada 2021 r. w sprawie represyjnych działań państwa, które uniemożliwiły marsz obywatelski zwołany na 15 listopada 2021 r.,
 - uwzględniając oświadczenie z 8 grudnia 2021 r. złożone przez grupę artystów wspólnie z organizacjami PEN International, PEN America’s Artists at Risk Connection i Human Rights Watch w sprawie położenia kresu represjom na Kubie,
 - uwzględniając Konwencję Narodów Zjednoczonych w sprawie zakazu tortur oraz innego okrutnego, niehumanitarnego lub poniżającego traktowania lub karania, której Kuba jest stroną,
 - uwzględniając pismo zastępcy dyrektora zarządzającego ds. Ameryk w ESDZ z 10 maja 2021 r. adresowane do przedstawicieli społeczeństwa obywatelskiego i dotyczące ich zaangażowania we wdrażanie PDCA (ARES(2021) 247104),
 - uwzględniając definicję organizacji społeczeństwa obywatelskiego opublikowaną na stronie internetowej Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej (EUR-Lex),
 - uwzględniając konstytucję kubańską i kubański kodeks karny,
 - uwzględniając art. 144 ust. 5 i art. 132 ust. 4 Regulaminu,
- A. mając na uwadze masowe demonstracje, które odbyły się 11 lipca 2021 r. w ponad 50 miastach na wyspie w celu pokojowego zaprotestowania przeciwko dotkliwemu kryzysowi społeczno-gospodarczemu, chronicznym niedoborom leków i innych podstawowych towarów oraz systematycznym ograniczeniom praw człowieka; mając na uwadze, że te problemy, w połączeniu z COVID-19, spowodowały, że nasiliły się żądania praw obywatelskich i politycznych oraz demokracji; mając na uwadze, że w odpowiedzi na te demonstracje, rząd kubański za cel ataków systematycznie obiera między innymi demonstrantów, dysydentów politycznych, przywódców religijnych, działaczy na rzecz praw człowieka i niezależnych artystów – wśród których są laureaci Nagrody im. Sacharowa – w związku z ich pokojową działalnością na rzecz demokracji i praw człowieka; mając na uwadze, że według doniesień kilkadziesiąt osób zostało arbitralnie aresztowanych, zatrzymanych lub umieszczonych w areszcie domowym pod stałym nadzorem oraz że postawiono im fałszywe i oszczercze zarzuty karne;

⁽¹⁾ Teksty przyjęte, P9_TA(2021)0389.

⁽²⁾ Dz.U. L 337 I z 13.12.2016, s. 1.

Czwartek, 16 grudnia 2021 r.

- B. mając na uwadze, że José Daniel Ferrer, Aymara Nieto (Kobiety w Bieli), Maykel Castillo, Luis Robles, Félix Navarro, Luis Manuel Otero, wieloletni Lorenzo Rosales Fajardo, Andy Dunier García i Yunior García Aguilera to tylko niektórzy z setek Kubańczyków doświadczających niesprawiedliwości i represji ze strony kubańskiego reżimu;
- C. mając na uwadze, że osoby arbitralnie uwięzione są przetrzymywane w stałej izolacji, w tym również w karcerze, poddawane okrutnym torturom oraz nieludzkiemu i poniżającemu traktowaniu, a także pozbawione dostępu do prawników i odpowiedniej opieki medycznej; mając na uwadze, że niektóre z tych osób są przetrzymywane w więzieniach z dala od miejsc zamieszkania, co uniemożliwia rodzinom ich odwiedzanie; mając na uwadze, że niektóre zatrzymane osoby cierpią na problemy zdrowotne, w związku z czym ich uwolnienie jest sprawą szczególnie pilną;
- D. mając na uwadze, że wielu innym osobom, które uciekły z kraju lub zostały zmuszone do jego opuszczenia, nie pozwolono na powrót i w przewidywalnej przyszłości będą one pozostawać na wygnaniu; mając na uwadze, że 4 sprawozdawców ONZ już potępiło zbrodnię przymusowej ekspatriacji kubańskich dysydentów;
- E. mając na uwadze, że 21 września 2021 r. platforma Archipiélago i inne grupy społeczeństwa obywatelskiego publicznie i przejrzyście zwróciły się do właściwych organów o zezwolenie na zorganizowanie 15 listopada 2021 r. pokojowej demonstracji na rzecz poszanowania praw człowieka i uwolnienia więźniów politycznych na Kubie; mając na uwadze, że władze kubańskie zakazały planowanych protestów, uznając je za niezgodne z prawem, a ich zgłoszone powody za bezzasadne;
- F. mając na uwadze, że w przeddzień pokojowych demonstracji planowanych na 15 listopada 2021 r. władze kubańskie unieważniły legitymacje prasowe dziennikarzy pracujących dla hiszpańskiej agencji informacyjnej EFE na Kubie, co ewidentnie służyło zablokowaniu otwartych i rzetelnych relacji z wyspy;
- G. mając na uwadze, że obowiązkiem Republiki Kuby jest uznanie, ochrona i zapewnienie praw do pokojowych zgromadzeń i wolności wypowiedzi, bez dyskryminacji ze względu na poglądy polityczne; mając na uwadze, że niezbędne jest, aby funkcjonariusze państwowych organów ścigania ściśle przestrzegali międzynarodowych standardów praw człowieka, z uwzględnieniem zasad legalności, wyjątkowości, proporcjonalności i konieczności;
- H. mając na uwadze, że 5 lipca 2017 r. Parlament wyraził zgodę na PDCA, zawierającą jasne warunki związane z poprawą stanu praw człowieka i demokracji na Kubie, w tym klauzulę zawieszającą w razie naruszenia postanowień dotyczących praw człowieka; mając na uwadze, że 26 lutego 2021 r. UE i Kuba przeprowadziły na mocy PDCA między UE a Kubą trzeci formalny dialog dotyczący praw człowieka; mając na uwadze, że strony rozmawiały o wolności pokojowego zgromadzania się i zrzeszania się; mając na uwadze, że UE podkreśliła, zgodnie z międzynarodowym prawem dotyczącym praw człowieka, iż wszystkim obywatelom trzeba umożliwić czynny udział w życiu społecznym za pośrednictwem organizacji i stowarzyszeń społeczeństwa obywatelskiego; mając na uwadze, że UE przypomniała o konieczności przestrzegania zobowiązań wynikających z międzynarodowego prawa dotyczącego praw człowieka;
- I. mając na uwadze, że każdy dialog polityczny musi obejmować bezpośredni i aktywny udział niezależnego społeczeństwa obywatelskiego i wszystkich bez wyjątku podmiotów opozycji politycznej, jak podkreślono w art. 36 PDCA;
- J. mając na uwadze, że Parlament Europejski wielokrotnie potępiał pogwałcenia praw człowieka na Kubie, zwracając uwagę na naruszenia postanowień art. 1 ust. 5, art. 2 lit. c), art. 5, art. 22 i art. 43 ust. 2 PDCA między UE a Kubą podpisanej w 2016 r., w której rząd kubański zobowiązał się do poszanowania praw człowieka;
- K. mając na uwadze, że Parlament trzykrotnie przyznał działaczom kubańskim Nagrodę im. Sacharowa za wolność myśli – otrzymali ją: Oswaldo Payá w 2002 r., Kobiety w Bieli w 2005 r. oraz Guillermo Fariñas w 2010 r.; mając na uwadze, że laureaci Nagrody im. Sacharowa i ich krewni nadal są regularnie prześladowani i zastraszeni oraz pozbawieni możliwości opuszczania kraju i uczestnictwa w wydarzeniach międzynarodowych; mając na uwadze, że 8 grudnia 2021 r. laureaci Nagrody im. Sacharowa Berta Soler (przywódczyni Kobiet w Bieli) i Guillermo Fariñas wysłali do wysokiego przedstawiciela Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa pismo, w którym oświadczyli, że zrzekną się nagrody, jeżeli w najbliższej przyszłości ESDZ będzie nadal pozostawiać społeczeństwo obywatelskie bez pomocy, podczas gdy na Kubie popełniane są zbrodnie przeciwko ludzkości; mając na uwadze, że 9 grudnia 2021 r. Guillermo Fariñas został wprowadzony i wbrew swej woli zabrany do szpitala;

Czwartek, 16 grudnia 2021 r.

1. stanowczo potępia systematyczne nadużycia rządu kubańskiego wobec między innymi demonstrantów, dysydentów politycznych, przywódców religijnych, działaczy na rzecz praw człowieka i niezależnych artystów, w tym arbitralne zatrzymania i bezpodstawne ograniczenia w przemieszczaniu się i łączności, np. areszt domowy i inwigilację, a także tortury i brutalne traktowanie;
2. wzywa do natychmiastowego i bezwarunkowego uwolnienia José Daniela Ferrera, Kobiety w Bieli Aymary Nieto, Maykela Castillo, Luisa Roblesa, Félix Navarro, Luisa Manuela Otero, wielbego Lorenza Rosalesa Fajardo i Andy'ego Duniera Garcíi oraz wszystkich osób przetrzymywanych za korzystanie z prawa do wolności wypowiedzi i pokojowych zgromadzeń; wzywa władze kubańskie do wycofania bezzasadnych zarzutów karnych i umożliwienia osobom wygnanym powrotu do kraju, w tym np. Yuniorowi Garcíi; potępia rząd kubański za systematyczne zmuszanie obywateli do wyjazdu z kraju ze względu na przekonania; potępia niedawne uprowadzenie i arbitralne zatrzymanie laureata Nagrody im. Sacharowa Guillermo Fariñasa oraz, pomimo jego niedawnego uwolnienia, wzywa do położenia kresu regularnym i utrzymującym się arbitralnym aresztowaniom i nękanii;
3. potępia tortury, nieludzkie, poniżające i złe traktowanie stosowane przez władze kubańskie; wzywa do szybkiego i bezstronnego dochodzenia w takich przypadkach oraz do zapewnienia rodzinom natychmiastowego dostępu do ofiar oraz możliwości wyboru opieki medycznej;
4. wzywa do wiarygodnego zagwarantowania prawa do rzetelnego procesu sądowego i niezależności sądów oraz apeluje o zapewnienie osobom pozbawionym wolności dostępu do niezależnego adwokata;
5. wzywa władze kubańskie do natychmiastowego zaprzestania represji, które tworzą atmosferę strachu i likwidują możliwość dialogu, a także wolność słowa i zgromadzeń; potępia ciągle represyjne i zastraszające strategie Kuby, które utrudniają społeczeństwu obywatelskiemu inicjatywy na rzecz demokracji, takie jak marsz obywatelski zaplanowany na 15 listopada 2021 r., który się nie odbył z powodu pogroźek, nękania, blokad, zatrzymań i innych represji; podkreśla, że prawa podstawowe, takie jak wolność słowa, zrzeszania się i zgromadzeń, muszą być zawsze szanowane i przestrzegane; wzywa władze kubańskie do zapewnienia i zagwarantowania prawa do wolności słowa, zrzeszania się i pokojowych zgromadzeń przez cały czas i umożliwienia pokojowych demonstracji w kraju;
6. nalega, aby władze kubańskie zapewniły poszanowanie praw gospodarczych, społecznych i kulturalnych ludności, zaspokoili zapotrzebowanie na większy dostęp do żywności i leków oraz skutecznie reagowały na pandemię COVID-19;
7. wzywa władze kubańskie do natychmiastowego przyznania specjalnemu sprawozdawcy ONZ ds. wolności opinii i wypowiedzi oraz specjalnemu sprawozdawcy ONZ ds. obrońców praw człowieka prawa wjazdu do kraju w celu udokumentowania sytuacji praw człowieka na Kubie;
8. ponawia apel do państw członkowskich, ESDZ i jej delegatury na Kubie o zdecydowane i publiczne potępienie arbitralnych zatrzymań i izolacji J.D. Ferrera, A. Nieto, M. Castillo, L. M. Otero, L. Roblesa, F. Navarro, wielbego L. Rosalesa Fajardo i Y. Garcíi Lorenzo oraz setek pokojowych demonstrantów uwięzionych po demonstracjach z 11 lipca i 15 listopada 2021 r., a także o podjęcie wszelkich niezbędnych działań w celu obrony demokracji i praw człowieka; udziela zdecydowanego wsparcia artystom zmuszonym do wyjazdu oraz dziennikarzom, obrońcom praw człowieka oraz działaczom społecznym i politycznym przymusowo wygnanym z Kuby, takim jak Y. García Aguilera;
9. zwraca się do władz kubańskich o umożliwienie im dostępu delegaturze UE i przedstawicielom państw członkowskich, a także niezależnym organizacjom praw człowieka, w celu monitorowania procesów i składania wizyt w więzieniach, w których przebywają setki działaczy i zwykłych Kubańczyków, nadal przetrzymywanych za korzystanie z prawa do wolności wypowiedzi i zgromadzeń, w tym osoby oskarżone na podstawie kodeksu karnego o „znieważenie”, „stawianie oporu” i „podżeganie do popełnienia przestępstwa”, między innymi;
10. apeluje do rządu Kuby, aby dostosował swoją politykę w dziedzinie praw człowieka do norm międzynarodowych określonych w kartach, deklaracjach i instrumentach międzynarodowych, których Kuba jest sygnatariuszką, oraz aby umożliwił społeczeństwu obywatelskiemu i przedstawicielom opozycji politycznej aktywne i nieograniczone uczestnictwo w życiu politycznym i społecznym, bez ograniczeń, i z gwarancją poszanowania podstawowych swobód; wzywa władze kubańskie do słuchania głosu obywateli i do zaangażowania się w demokratyczne procesy;

Czwartek, 16 grudnia 2021 r.

11. potępia arbitralne unieważnianie legitymacji prasowych EFE oraz wszelkie arbitralne restrykcje uniemożliwiające pracę międzynarodowym i kubańskim korespondentom;
12. przypomina o swoim zdecydowanym poparciu dla obrońców praw człowieka na Kubie i ich pracy; wzywa przedstawicieli wszystkich państw członkowskich do poruszania kwestii praw człowieka i okazywania szerokiego poparcia prawdziwemu i niezależnemu społeczeństwu obywatelskiemu w trakcie spotkań z władzami kubańskimi oraz do spotykania się z laureatami Nagrody im. Sacharowa podczas wizyt na Kubie, aby zapewnić spójność wewnętrznej i zewnętrznej polityki UE w dziedzinie praw człowieka, a tym samym wzmocnić udział przedstawicieli niezależnego społeczeństwa obywatelskiego i poprawić warunki pracy obrońców praw człowieka; ubolewa, że kubańscy i europejscy niezależni przedstawiciele społeczeństwa obywatelskiego zostali wykluczeni z dialogu, który jest wiążący zgodnie z postanowieniami PDCA; wyraża ubolewanie z powodu rozbieżności stanowisk i strategii politycznych dotyczących Kuby między ESDZ a Parlamentem Europejskim i zdecydowanie wzywa ESDZ, aby nie pozostawiała społeczeństwa obywatelskiego Kuby bez pomocy;
13. głęboko ubolewa nad tym, że władze kubańskie odmawiają Parlamentowi Europejskiemu, jego delegacjom i niektórym grupom politycznym prawa wjazdu na Kubę, pomimo zgody Parlamentu na PDCA; wzywa władze do natychmiastowego wydania zezwolenia na wjazd do kraju;
14. podkreśla, że wszystkie strony są zobowiązane do przestrzegania wiążących postanowień PDCA oraz rezolucji z 5 lipca 2017 r.; w tym kontekście przypomina, że dialog między Unią Europejską a kubańskim społeczeństwem obywatelskim na temat możliwości finansowania musi odbywać się wyłącznie z niezależnymi organizacjami społeczeństwa obywatelskiego, tak aby żadne fundusze nie trafiały do kubańskiego reżimu i by służyły poprawie warunków życia kubańskiego społeczeństwa;
15. wyraża ubolewanie, że pomimo przyjęcia PDCA sytuacja w zakresie demokracji i praw człowieka nie uległa poprawie, a wręcz przeciwnie, znacznie się pogorszyła; przypomina, że zgodnie z PDCA Kuba musi nie tylko przestrzegać zasad praworządności, demokracji i praw człowieka, ale także je umacniać; głęboko ubolewa, że wszystkie wyżej wymienione przypadki stanowią dodatkowe i trwałe naruszenie umowy;
16. ponawia apel do Rady o nałożenie sankcji na osoby odpowiedzialne za ciągłe naruszanie praw człowieka na Kubie;
17. przypomina, że PDCA zawiera klauzulę praw człowieka, tj. standardowy i zasadniczy element umów międzynarodowych zawieranych przez UE, umożliwiającą zawieszenie umowy w razie naruszeń postanowień o prawach człowieka;
18. ponawia apel do Unii Europejskiej o uruchomienie art. 85 ust. 3 lit. b) w celu zwołania natychmiastowego posiedzenia wspólnej komisji w związku z naruszeniem umowy przez rząd kubański, co stanowi „szczególnie pilną sprawę”, która może doprowadzić do zawieszenia umowy ze względu na ciągłe, poważne i materialne naruszanie zasad demokracji oraz brak poszanowania wszystkich podstawowych praw człowieka i podstawowych wolności, określonych w Powszechnej deklaracji praw człowieka, które stanowią zasadniczy element umowy, jak zapisano w art. 1 ust. 5, oraz ze względu na brak reakcji mimo licznych wezwań;
19. zobowiązuje przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji rządowi i Zgromadzeniu Narodowemu Władzy Ludowej Kuby, wiceprzewodniczącemu Komisji / wysokiemu przedstawicielowi Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa, Komisji, Specjalnemu Przedstawicielowi Unii Europejskiej ds. Praw Człowieka, rządowi i parlamentom państw członkowskich, Wysokiemu Komisarzowi Narodów Zjednoczonych ds. Praw Człowieka oraz rządowi państw członkowskich Wspólnoty Państw Ameryki Łacińskiej i Karaibów.

Czwartek, 16 grudnia 2021 r.

P9_TA(2021)0511

Praca przymusowa w fabryce Linglong i protesty ekologiczne w Serbii

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 16 grudnia 2021 r. w sprawie pracy przymusowej w fabryce Linglong i protestów ekologicznych w Serbii (2021/3020(RSP))

(2022/C 251/13)

Parlament Europejski,

- uwzględniając swoje poprzednie rezolucje w sprawie Serbii,
 - uwzględniając Układ o stabilizacji i stowarzyszeniu między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Serbii, z drugiej strony ⁽¹⁾, który wszedł w życie 1 września 2013 r., oraz uwzględniając fakt, że Serbia ma status kraju kandydującego,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji za rok 2021 r. w sprawie Serbii, opublikowane 19 października 2021 r. (SWD(2021)0288),
 - uwzględniając konwencje Międzynarodowej Organizacji Pracy,
 - uwzględniając europejską konwencję praw człowieka (EKPC),
 - uwzględniając Powszechną deklarację praw człowieka z 1948 r.,
 - uwzględniając art. 144 ust. 5 i art. 132 ust. 4 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że Serbia, podobnie jak każdy kraj, który aspiruje do członkostwa w UE, musi być oceniana na podstawie własnych osiągnięć, jeżeli chodzi o spełnianie, wdrażanie i przestrzeganie kryteriów i wspólnych wartości wymaganych do przystąpienia;
- B. mając na uwadze, że demokracja, prawa człowieka i praworządność są podstawowymi wartościami, na których opiera się UE, oraz centralnym elementem procesów rozszerzenia, stabilizacji i stowarzyszenia; mając na uwadze, że trwałe reformy są niezbędne, by sprostać poważnym wyzwaniom, które wciąż istnieją w tych obszarach;
- C. mając na uwadze, że Serbia musi osiągnąć niepodważalne wyniki w zakresie przestrzegania, stania na straży i obrony takich wartości jak poszanowanie godności ludzkiej, wolność, demokracja, równość, praworządność i poszanowanie praw człowieka;
- D. mając na uwadze, że swoboda wypowiedzi i niezależność mediów nadal stanowią poważny problem, którym należy się zająć w trybie priorytetowym;
- E. mając na uwadze, że Serbia zwiększa liczbę umów z dużymi chińskimi przedsiębiorstwami przemysłowymi i przyznaje Chinom coraz więcej przywilejów prawnych, nawet jeśli są one sprzeczne z prawem UE; mając na uwadze, że porozumienie między Belgradem a Pekinem w sprawie zatrudniania cudzoziemców umożliwia stosowanie chińskiego prawa pracy w Serbii; mając na uwadze, że w marcu 2021 r. pojawiły się doniesienia prasowe, według których pracownicy chińskiej firmy Zijin Mining, która w 2018 r. przejęła kopalnię miedzi we wschodniej Serbii, są źle traktowani, zostali pozbawieni paszportów i mieszkają w fatalnych warunkach;
- F. mając na uwadze poważne zarzuty wobec chińskiego producenta opon Linglong Tire dotyczące warunków pracy 500 pracowników z Wietnamu w miejscowości Zrenjanin w północnej Serbii; mając na uwadze, że zarzuty te dotyczą naruszeń praw człowieka, handlu ludźmi i warunków, które mogą zagrażać zdrowiu i życiu ludzi; mając na uwadze, że skonfiskowano paszporty pracowników; mając na uwadze, że umowy osób zatrudnionych w fabryce Linglong Tire zawierają nieprawidłowości, które wskazują, że doszło do wyzysku pracowników w odniesieniu do wynagrodzeń, urlopów i godzin pracy, co jest sprzeczne z obowiązującymi przepisami serbskiego prawa pracy;

⁽¹⁾ Dz.U. L 278 z 18.10.2013, s. 16.

Czwartek, 16 grudnia 2021 r.

- G. mając na uwadze, że niedawno w całej Serbii doszło do licznych protestów ekologicznych w związku z pośpiesznym przyjęciem dwóch ustaw – ustawy o referendum i inicjatywie obywatelskiej oraz ustawy o wywłaszczeniu gruntów; mając na uwadze, że ta druga ustawa jest postrzegana jako otwarcie pola do kontrowersyjnych inwestycji zagranicznych, takich jak kopalnia Rio Tinto, które mają poważne skutki dla środowiska; mając na uwadze, że obywatele Serbii skorzystali z przysługującego im podstawowego prawa człowieka do pokojowych zgromadzeń; mając na uwadze, że w stanowczych zarzutach podkreślono, iż siły policyjne nie wywiązały się z obowiązku ochrony życia, praw i wolności obywateli, a także ochrony praworządności; mając na uwadze, że policja masowo używała siły i aresztowała kilku demonstrantów; mając na uwadze, że demonstranci zostali zaatakowani przez niezidentyfikowane ugrupowania zbrojne, chuliganów i buldożery;
- H. mając na uwadze, że rząd Serbii podjął decyzję o wycofaniu ustawy o wywłaszczeniu gruntów z prac parlamentarnych po odesłaniu jej przez prezydenta do ponownego rozpatrzenia; mając na uwadze, że rząd przeanalizuje tę ustawę i wprowadzi zmiany po szerokiej debacie publicznej; mając na uwadze, że 10 grudnia 2021 r. Zgromadzenie Narodowe przyjęło zmiany do ustawy o referendum i inicjatywie obywatelskiej dotyczące poświadczania podpisów i zniesienia opłaty za weryfikację podpisów;
- I. mając na uwadze, że zarówno w przypadku protestów dotyczących fabryki Linglong Tire, jak i protestów ekologicznych pojawiają się zarzuty o zastraszanie i fizyczne atakowanie pracowników mediów, aktywistów, organizacji społeczeństwa obywatelskiego i organizacji pozarządowych;
- J. mając na uwadze, że 14 grudnia 2021 r. na konferencji międzyrządowej otwarto klaster 4 w negocjacjach akcesyjnych z Serbią;
1. wyraża głębokie zaniepokojenie doniesieniami na temat pracy przymusowej, naruszeń praw człowieka i handlu ludźmi w odniesieniu do 500 Wietnamczyków pracujących na terenie budowy chińskiej fabryki Linglong Tire w Serbii;
 2. wzywa władze serbskie do uważnego zbadania tej sprawy i zapewnienia poszanowania podstawowych praw człowieka w tej fabryce, zwłaszcza praw pracowniczych, do przedstawienia UE wniosków z prowadzonych dochodzeń oraz do pociągnięcia sprawców do odpowiedzialności; wzywa władze serbskie do umożliwienia organizacjom pozarządowym, organizacjom społeczeństwa obywatelskiego, urzędnikom UE i przedstawicielom innych organizacji międzynarodowych swobodnego, szerokiego i niezakłóconego dostępu do fabryki Linglong Tire w miejscowości Zrenjanin oraz do miejsc zakwaterowania wietnamskich pracowników; wzywa delegaturę Unii Europejskiej w Republice Serbii do uważnego śledzenia tych działań oraz losu 500 wietnamskich pracowników;
 3. wzywa Serbię do zapewnienia większej spójności z unijnym prawem pracy, przyjęcia nowej ustawy o prawie do strajku, rozwiązania problemu pracy nierejestrowanej oraz zmiany ustawy o nadzorze nad inspekcjami w celu zapewnienia zgodności z odpowiednimi konwencjami Międzynarodowej Organizacji Pracy ratyfikowanymi przez Serbię;
 4. wyraża głębokie zaniepokojenie poważnymi problemami związanymi z korupcją i praworządnością w dziedzinie środowiska, ogólnym brakiem przejrzystości oraz ocenami oddziaływania środowiskowego i społecznego projektów infrastrukturalnych, w tym z udziałem chińskich inwestycji i pożyczek, a także ze strony przedsiębiorstw wielonarodowych, takich jak Rio Tinto; w związku z tym odnotowuje otwarcie klastra 4 „Zielony program działań i zrównoważona łączność” w negocjacjach akcesyjnych z UE; wzywa UE i władze serbskie, by podjęły działania w związku z uzasadnionymi obawami wyrażonymi podczas protestów ekologicznych oraz by pilnie zajęły się tymi problemami w toku negocjacji;
 5. wyraża zaniepokojenie rosnącym wpływem Chin w Serbii i na Bałkanach Zachodnich; wzywa Serbię do wzmocnienia norm dotyczących przestrzegania prawa w odniesieniu do działalności gospodarczej Chin; podkreśla, że serbskie przepisy prawa pracy i ochrony środowiska powinny mieć również zastosowanie do chińskich przedsiębiorstw działających w tym kraju;
 6. wyraża głębokie zaniepokojenie nasilającą się przemocą ze strony grup ekstremistycznych i chuliganów wobec pokojowych demonstrantów ekologicznych; ubolewa nad ogromem siły stosowanej przez policję wobec demonstrantów; potępia brutalne zachowanie chuliganów wobec pokojowych demonstrantów; zdecydowanie potępia wszelkie naruszenia podstawowego prawa do pokojowych zgromadzeń; podkreśla, że wolność zgromadzeń jest prawem człowieka; wzywa władze serbskie do należytego zbadania niedawnych przypadków masowych protestów, podczas których siły policyjne rzekomo przekroczyły swoje uprawnienia lub nie chroniły demonstrantów przed przemocą ani nie chroniły przysługującego im prawa człowieka do pokojowych zgromadzeń; wzywa władze serbskie, by publicznie potępiły ataki chuliganów na demonstrantów;

Czwartek, 16 grudnia 2021 r.

7. w tym kontekście potępia również rolę grup chuliganów w ochronie muralu przedstawiającego skazanego zbrodniarza wojennego Ratko Mladicia w Belgradzie oraz związane z tym incydenty, które ujawniły bliskie powiązania między chuliganami a policją; wyraża zaniepokojenie wyraźną niechęcią władz do trwałego usunięcia tego muralu wbrew zarówno woli najemców, jak i formalnym decyzjom gminy;
8. wyraża zaniepokojenie ograniczonym czasem i przestrzenią do otwartej debaty nad ustawą o referendum i inicjatywie obywatelskiej oraz poprawkami do ustawy o wywłaszczeniu gruntów; przyjmuje do wiadomości decyzję o wycofaniu i ponownym rozpatrzeniu ustawy o wywłaszczeniu gruntów oraz przyjętych poprawek do ustawy o referendum i inicjatywie obywatelskiej;
9. ubolewa z powodu długotrwałych tendencji do stronnictwa mediów i zacierania granic między działaniami urzędników państwowych, policjantów i polityków; ubolewa nad pogorszeniem się stanu wolności mediów oraz wzrostem liczby przypadków obraźliwego języka, zastraszania, a nawet mowy nienawiści wobec członków opozycji parlamentarnej, niezależnych intelektualistów, organizacji pozarządowych, dziennikarzy i czołowych osobistości, w tym ze strony członków partii rządzących, w przypadku których obowiązek traktowania z szacunkiem wszystkich przedstawicieli mediów jest niezwykle istotny; wzywa władze Serbii do podjęcia bezzwłocznych działań gwarantujących swobodę wypowiedzi i niezależność mediów oraz do zapewnienia właściwych dochodzeń w tych sprawach;
10. z zaniepokojeniem zauważa, że działalność organizacji społeczeństwa obywatelskiego i organizacji pozarządowych odbywa się w środowisku, które nie jest otwarte na krytykę; ubolewa nad niedawnymi atakami na liderkę zjednoczonej serbskiej opozycji Marinikę Tepić ze względu na jej pochodzenie etniczne, do których doszło na antenie rządowego kanału telewizyjnego; wzywa władze serbskie, by przeciwdziałały kurczeniu się przestrzeni dla społeczeństwa obywatelskiego i niezależnych mediów oraz by zapewniły im możliwość pracy wolnej od wszelkich ograniczeń, w tym zastraszania i kryminalizacji tych organizacji; wzywa władze, by jak najszybciej stworzyły atmosferę sprzyjającą pracy wszystkich organizacji społeczeństwa obywatelskiego;
11. apeluje do Komisji i Europejskiej Służby Działań Zewnętrznych, aby zacieśniły współpracę ze społeczeństwem obywatelskim, organizacjami pozarządowymi i niezależnymi mediami lokalnymi, a także by zwiększyły wsparcie dla nich; ponownie wyraża poparcie dla działalności demokratycznych europejskich fundacji politycznych na rzecz wzmocnienia procesów demokratycznych w Serbii i promowania nowego pokolenia przywódców politycznych;
12. wzywa serbski rząd do przeprowadzenia skutecznych, weryfikowalnych i podstawowych reform oraz do zajęcia się strukturalnymi reformami i niedociągnięciami w dziedzinie praworządności, praw podstawowych, wolności mediów, zwalczania korupcji oraz funkcjonowania instytucji demokratycznych i administracji publicznej;
13. wyraża zadowolenie, że członkostwo w UE jest dla Serbii nadal celem strategicznym i znajduje się wśród priorytetów rządu; zachęca władze serbskie, by w debacie publicznej aktywniej i jednoznaczniej informowały o swoim zaangażowaniu na rzecz wartości UE oraz oczekuje wyraźnego i jednoznacznego zobowiązania ze strony Serbii – zarówno w słowach, jak i w czynach – do wypełniania jej obowiązków w widoczny i weryfikowalny sposób w ramach procesu przystąpienia do UE;
14. oczekuje, że rozpoczęcie negocjacji w ramach klastra 4 w sprawie zielonego programu działań i zrównoważonej łączności (rozdziały 14, 15, 21 i 27) nastąpi dzięki wznowieniu wysiłków na rzecz pełnego wdrożenia standardów UE;
15. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji przewodniczącemu Rady Europejskiej, Komisji, wiceprzewodniczącemu Komisji / wysokiemu przedstawicielowi Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa, rządowi i parlamentom państw członkowskich oraz prezydentowi, rządowi i parlamentowi Serbii.

Czwartek, 16 grudnia 2021 r.

P9_TA(2021)0512

Prawa podstawowe i praworządność w Słowenii, zwłaszcza opóźnienie w wyznaczeniu prokuratorów europejskich**Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 16 grudnia 2021 r. w sprawie praw podstawowych i praworządności w Słowenii, zwłaszcza opóźnienia w wyznaczeniu prokuratorów europejskich (2021/2978(RSP))**

(2022/C 251/14)

Parlament Europejski,

- uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej (TUE), w szczególności jego art. 2,
- uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE), w szczególności jego art. 86,
- uwzględniając Kartę praw podstawowych Unii Europejskiej („karta”),
- uwzględniając orzecznictwo Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej (TSUE),
- uwzględniając europejską konwencję praw człowieka (ECHR) oraz powiązane orzecznictwo Europejskiego Trybunału Praw Człowieka (ETPC),
- uwzględniając sprawozdanie Komisji na temat praworządności z 2020 r. z dnia 30 września 2020 r. (COM(2020)0580) oraz sprawozdanie na temat praworządności z 2021 r. z dnia 20 lipca 2021 r. (COM(2021)0700),
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 24 czerwca 2021 r. w sprawie sprawozdania Komisji na temat praworządności z 2020 r. ⁽¹⁾,
- uwzględniając rozporządzenie Rady (UE) 2017/1939 z dnia 12 października 2017 r. wdrażające wzmocnioną współpracę w zakresie ustanowienia Prokuratury Europejskiej ⁽²⁾,
- uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) 2020/2092 z dnia 16 grudnia 2020 r. w sprawie ogólnego systemu warunkowości służącego ochronie budżetu Unii (rozporządzenie w sprawie warunkowości w zakresie praworządności) ⁽³⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 7 października 2020 r. w sprawie ustanowienia unijnego mechanizmu na rzecz demokracji, praworządności i praw podstawowych ⁽⁴⁾,
- uwzględniając sprawozdanie Komisji Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych z 17 listopada 2021 r. z wyjazdu delegacji ad hoc do Słowenii w dniach 13–15 października 2021 r. zorganizowanego w celu oceny przestrzegania wartości UE i praworządności,
- uwzględniając prace przeprowadzone przez Grupę ds. Monitorowania Demokracji, Praworządności i Praw Podstawowych Komisji Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych (DFRMG),
- uwzględniając debatę plenarną Parlamentu Europejskiego przeprowadzoną 25 listopada 2020 r. w sprawie ingerencji Węgier w media w Słowenii i Macedonii Północnej,
- uwzględniając pisma wysłane przez Komisję w dniach 15 lutego, 29 kwietnia i 23 czerwca 2021 r. do ministra sprawiedliwości, w których wyrażono pewne obawy dotyczące zakończenia toczącej się krajowej procedury mianowania dwojga delegowanych prokuratorów europejskich, a także podejrzenia, że procedura krajowa nie została właściwie przeprowadzona,

⁽¹⁾ Teksty przyjęte, P9_TA(2021)0313.

⁽²⁾ Dz.U. L 283 z 31.10.2017, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 433 I z 22.12.2020, s. 1.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 395 z 29.9.2021, s. 2.

Czwartek, 16 grudnia 2021 r.

- uwzględniając pismo ministra spraw zagranicznych Republiki Słowenii skierowane w dniu 4 maja 2020 r. do komisarza ds. wymiaru sprawiedliwości w odpowiedzi na przygotowanie przez Komisję pierwszego rocznego sprawozdania na temat praworządności,
 - uwzględniając pismo premiera Republiki Słowenii skierowane w dniu 23 lutego 2021 r. do przewodniczącej Komisji w ramach przygotowań do słoweńskiej prezydencji w Radzie UE,
 - uwzględniając art. 132 ust. 2 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że zgodnie z art. 2 TUE Unia Europejska opiera się na wartościach takich jak poszanowanie godności osoby ludzkiej, wolność, demokracja, równość, praworządność i poszanowanie praw człowieka, które są wspólne dla wszystkich państw członkowskich i których musi przestrzegać zarówno Unia, jak i każde z państw członkowskich we wszystkich dziedzinach swojej polityki;
- B. mając na uwadze, że praworządność należy do wspólnych wartości tworzących fundament UE; mając na uwadze, że za zagwarantowanie poszanowania praworządności jako jednej z głównych wartości Unii oraz za zapewnienie przestrzegania i stosowania prawa, wartości i zasad UE odpowiedzialna jest – na mocy traktatów – Komisja wraz z Parlamentem i Radą;
- C. mając na uwadze, że skuteczny, niezawisły i bezstronny wymiar sprawiedliwości ma zasadnicze znaczenie dla zapewnienia praworządności i ochrony praw podstawowych i wolności obywatelskich mieszkańców UE;
- D. mając na uwadze, że rozporządzenie (UE) 2017/1939 ustanawiające Prokuraturę Europejską na podstawie wzmocnionej współpracy między 22 państwami członkowskimi, w tym Słowenią, zostało przyjęte w dniu 12 października 2017 r. i weszło w życie w dniu 20 listopada 2017 r.; mając na uwadze, że Prokuratura Europejska, jako niezależna i zdecentralizowana prokuratura w Unii Europejskiej, ma kompetencje w zakresie prowadzenia postępowań przygotowawczych, wnoszenia i popierania oskarżeń oraz wytaczania powództw w sprawie przestępstw przeciwko budżetowi UE, takich jak nadużycia finansowe, korupcja lub poważne transgraniczne oszustwa związane z VAT;
- E. mając na uwadze, że Prokuratura Europejska jest zorganizowana zarówno na szczeblu centralnym, jak i krajowym; mając na uwadze, że szczebel zdecentralizowany tworzą delegowani prokuratorzy europejscy w uczestniczących państwach UE, a prokuratorzy ci prowadzą sprawy, zajmują się postępowaniami przygotowawczymi i ściganiem w swoich państwach członkowskich pochodzenia; mając na uwadze, że delegowani prokuratorzy europejscy stanowią integralną część Prokuratury Europejskiej i jako tacy są funkcjonalnie i prawnie niezależni w prowadzeniu postępowań przygotowawczych i ściganiu przestępstw wchodzących w zakres kompetencji Prokuratury Europejskiej;
- F. mając na uwadze, że 1 czerwca 2021 r. Prokuratura Europejska przejęła zadania związane z prowadzeniem postępowań przygotowawczych oraz czynności związane z wnoszeniem i popieraniem oskarżeń powierzone jej na mocy rozporządzenia (UE) 2017/1939; mając na uwadze, że do dnia 1 czerwca 2021 r. każde państwo członkowskie miało powołać co najmniej dwóch delegowanych prokuratorów europejskich; mając na uwadze, że 22 listopada 2021 r. Słowenia, jako ostatni kraj uczestniczący i ze znacznym opóźnieniem, powołała dwoje delegowanych prokuratorów; mając na uwadze, że w opinii rządu słoweńskiego nominacje te miały charakter jedynie tymczasowy, do czasu zakończenia krajowej procedury wyboru; mając na uwadze, że 24 listopada 2021 r. Kolegium Prokuratury Europejskiej powołało dwoje delegowanych prokuratorów europejskich ze Słowenii na okres pięciu lat; mając na uwadze, że państwo członkowskie nie może bez zgody Europejskiego Prokuratora Generalnego odwołać delegowanego prokuratora europejskiego ani wszcząć wobec niego postępowania dyscyplinarnego z powodów, które wiążą się z jego obowiązkami wynikającymi z rozporządzenia w sprawie Prokuratury Europejskiej;
- G. mając na uwadze, że po powołaniu dwojga prokuratorów delegowanych do Prokuratury Europejskiej minister sprawiedliwości ogłosił zmianę legislacyjną, opracowaną przez urząd premiera i uchwaloną w ramach przyspieszonej procedury bez zwyczajowej konsultacji z ekspertami, która to zmiana przyznaje Ministerstwu Sprawiedliwości swobodę decyzyjną w zakresie proponowania kandydatów w przypadku zgłoszenia niewystarczającej liczby kandydatów w ramach zaproszenia publicznego, a tym samym oznacza przeniesienie władzy z Krajowej Rady Prokuratorów na rząd;
- H. mając na uwadze, że ta sama zmiana legislacyjna przewiduje przepisy przejściowe, które umożliwiłyby zastąpienie prokuratorów delegowanych do Prokuratury Europejskiej w ciągu trzech miesięcy od wejścia w życie ustawy;

Czwartek, 16 grudnia 2021 r.

- I. mając na uwadze, że prokuratorzy są integralną częścią systemu wymiaru sprawiedliwości i odgrywają kluczową rolę w ochronie praworządności; mając na uwadze, że istotne jest, aby prokuratorzy byli niezależni i byli w stanie wykonywać swoje zadania i obowiązki bez nieuzasadnionej ingerencji lub nacisków; mając na uwadze, że w Słowenii obsadzonych jest obecnie jedynie 206 z 258 stanowisk prokuratorów; mając na uwadze, że co najmniej 15 wybranych prokuratorów oczekuje na mianowanie przez rząd; mając na uwadze, że w rozdziale poświęconym Słowenii w sprawozdaniu na temat praworządności z 2021 r. Komisja stwierdziła, że nominacje prokuratorów krajowych zostały bezpodstawnie opóźnione;
- J. mając na uwadze, że wolność mediów jest jednym z filarów i gwarancji funkcjonowania demokracji i praworządności; mając na uwadze, że wolność, pluralizm, niezależność i bezpieczeństwo dziennikarzy stanowią kluczowe elementy prawa do wolności wypowiedzi i informacji oraz mają zasadnicze znaczenie dla demokratycznego funkcjonowania UE i jej państw członkowskich;
- K. mając na uwadze, że Słowenia zajmuje 36. miejsce w światowym rankingu wolności prasy opublikowanym w 2021 r. przez Reporterów bez Granic (w UE znajduje się na 18. miejscu), czyli spadła o cztery miejsca w porównaniu z ostatnim rokiem, kiedy zajmowała 32. miejsce⁽⁵⁾; mając na uwadze, że zgodnie ze sprawozdaniem Komisji na temat praworządności z 2021 r. oznacza to, że w kraju tym sytuacja w zakresie wolności mediów i ochrony dziennikarzy pogarsza się; mając na uwadze, że Komisarz Praw Człowieka Rady Europy zauważył w swoim memorandum z 4 czerwca 2021 r., że Słowenia ma dynamiczne środowisko medialne i prężne społeczeństwo obywatelskie, a prawa obywatelskie i polityczne, w tym prawo do wolności wypowiedzi i wolności pokojowego zgromadzenia się, są ogólnie chronione zarówno przepisami prawa, jak i w praktyce; mając na uwadze, że Komisarz Praw Człowieka zwrócił również uwagę na „pogorszenie warunków wolności mediów w Słowenii w ciągu ostatniego roku” oraz na to, że „w ciągu ostatnich 13 miesięcy na platformie Rady Europy opublikowano 13 ostrzeżeń dotyczących Słowenii”; mając na uwadze, że w perspektywie kilku ostatnich lat stanowi to znaczny wzrost⁽⁶⁾;
- L. mając na uwadze, że Słoweńska Agencja Prasowa, jako krajowy i publiczny dostawca informacji, odgrywa ważną rolę w gwarantowaniu wolności i pluralizmu mediów w tym kraju; mając na uwadze, że niezależność agencji, jej wolność od ingerencji politycznej i korzystanie przez nią ze stabilnego finansowania, ma zasadnicze znaczenie dla świadczonej przez nią usługi publicznej; mając na uwadze, że art. 3 ustawy o Słoweńskiej Agencji Prasowej wyraźnie określa spoczywający na państwie obowiązek zapewnienia agencji autonomii instytucjonalnej, niezależności redakcyjnej i odpowiedniego finansowania na potrzeby świadczenia przez nią usługi publicznej;
- M. mając na uwadze, że według Komisarza Praw Człowieka Rady Europy odnośne przepisy w Słowenii nie dotyczą konfliktu interesów między właścicielami mediów a partiami politycznymi; mając na uwadze, że brak przejrzystości i szczegółowych obowiązków spoczywających na organach państwowych w zakresie informowania o kwotach wydawanych przez państwo lub przedsiębiorstwa państwowe na reklamę w mediach rodzi problem potencjalnej instrumentalizacji politycznej reklam państwowych; mając na uwadze, że wciąż nie dokonano przeglądu przepisów dotyczących mediów i usług audiowizualnych; mając na uwadze, że zgodnie ze sprawozdaniem Komisji na temat praworządności z 2021 r., gdyby przyjęto opublikowany przez rząd w lipcu 2020 r. projekt zmian do ustawy o środkach masowego przekazu, osiągnięto by większą przejrzystość w kwestii własności mediów;
- N. mając na uwadze, że – pomimo prawnego obowiązku wypłaty dotacji państwowej – w 2021 r. rząd Słowenii wstrzymał na 312 dni niezbędne do świadczenia usługi publicznej finansowanie Słoweńskiej Agencji Prasowej; mając na uwadze, że Słoweńska Agencja Prasowa złożyła do sądu wnioski o wykonanie płatności za świadczenie usługi publicznej; mając na uwadze, że 8 listopada 2021 r. Słoweńska Agencja Prasowa i rządowe biuro ds. komunikacji podpisały umowę o świadczenie usług publicznych na listopad i grudzień 2021 r.; mając na uwadze, że 17 listopada 2021 r. rządowe biuro ds. komunikacji wypłaciło 676 000 EUR za usługę publiczną świadczoną przez Słoweńską Agencję Prasową w okresie od stycznia do kwietnia; mając ponadto na uwadze, że za sierpień agencji wypłacono 140 000 EUR za usługę publiczną; mając na uwadze, że niezapłacone pozostają roszczenia dotyczące finansowania usługi publicznej w wysokości co najmniej 507 000 EUR;

⁽⁵⁾ <https://rsf.org/en/ranking/2021>

⁽⁶⁾ <https://rm.coe.int/memorandum-on-freedom-of-expression-and-media-freedom-in-slovenia/1680a2ae85>

Czwartek, 16 grudnia 2021 r.

- O. mając na uwadze, że aby uniknąć bankructwa, w 2021 r. stowarzyszenie słoweńskich dziennikarzy wraz ze Słoweńską Agencją Prasową zebrały 385 132 EUR w swoich dwóch kampaniach finansowania społecznościowego pt. „#zaobSTAnek (7)” w związku z tym, że przetrwanie profesjonalnej i autonomicznej agencji oraz miejsca pracy około 100 pracowników były poważnie zagrożone;
- P. mając na uwadze, że umowa o świadczenie usług publicznych na 2022 r. jest obecnie przedmiotem negocjacji między Słoweńską Agencją Prasową a rządowym biurem ds. komunikacji; mając na uwadze, że 12 listopada 2021 r. we wspólnym oświadczeniu (8) w sprawie szybkiego reagowania w kwestii wolności mediów podpisanym przez Europejskie Centrum Wolności Prasy i Mediów (ECPMF), Europejską Federację Dziennikarzy (EFJ), Free Press Unlimited (FPU), Międzynarodowy Instytut Prasowy (IPI) i OBC Transeuropa (OBCT) wydano ostrzeżenie dotyczące długoterminowej rentowności finansowej Słoweńskiej Agencji Prasowej i wyrażono obawy, że nowy nadzór rządowego biura ds. komunikacji nad działalnością finansową Słoweńskiej Agencji Prasowej może naruszyć niezależność redakcyjną, przy czym dodano, że warunki handlowe zawarte w podpisanych ustaleniach osłabiają zrównoważony charakter modelu biznesowego agencji na warunkach obecnej umowy, ponieważ odpowiednie i sprawiedliwe finansowanie, przy jednoczesnym zagwarantowaniu niezależności redakcyjnej agencji, jest – zgodnie z przepisami prawa – kwestią kluczową;
- Q. mając na uwadze, że w Słowenii nadal rośnie liczba przypadków nękania, gróźb i postępowań sądowych przeciwko dziennikarzom, głównie dziennikarkom, a takich działań dopuszczają się czołowi politycy i osobistości publiczne, w tym członkowie rządu; mając na uwadze, że odnotowano przypadki ingerencji politycznej w media w Słowenii; mając na uwadze, że dziennikarze nadal napotykają przeszkody w uzyskiwaniu dostępu do informacji i dokumentów publicznych;
- R. mając na uwadze, że nie istnieje przejrzysty i jasny zestaw zasad dystrybucji reklam zamieszczanych mediach przez władze krajowe, regionalne i lokalne; mając na uwadze, że ta sytuacja jest szczególnie nieprzejrzysta w przypadku lokalnych mediów; mając na uwadze, że sytuacja ekonomiczna mediów w Słowenii pogorszyła się podczas pandemii COVID-19 i nie przyjęto żadnych szczególnych środków w celu złagodzenia skutków pandemii odczuwanych przez media;
- S. mając na uwadze, że w sprawozdaniu Europejskiego Instytutu Uniwersyteckiego w sprawie monitorowania pluralizmu mediów z 2021 r. podkreślono obawy dotyczące sytuacji finansowej krajowego nadawcy RTV Słowenia oraz presji politycznej wywieranej na tego nadawcę, a podobne obawy zgłaszały też różne zainteresowane strony; mając na uwadze, że Europejska Federacja Dziennikarzy i inicjatywa szybkiego reagowania w kwestii wolności mediów sygnalizują obawy w związku z proponowanymi zmianami programów informacyjnych w słoweńskiej publicznej stacji telewizyjnej RTV Słowenia, które mogłyby ograniczyć zdolność nadawcy do informowania opinii publicznej i sprawowania kontroli nad osobami znajdującymi się u władzy (9);
- T. mając na uwadze, że Słowenia, podobnie jak niektóre inne państwa członkowskie, nie wdrożyła jeszcze wszystkich przepisów dyrektywy o audiowizualnych usługach medialnych (10) i Europejskiego kodeksu łączności elektronicznej (11), w szczególności tych dotyczących niezależności krajowego regulatora rynku mediów, a także zaostrzonych przepisów dotyczących zwalczania nawoływania do przemocy lub nienawiści i promowania bezpieczniejszego, bardziej sprawiedliwego i zróżnicowanego krajobrazu audiowizualnego;
- U. mając na uwadze, że według doniesień nadal istnieją obawy dotyczące nacisków na niezależne instytucje publiczne i media, w tym kampanii oszczerstw, pomówień, dochodzeń karnych, a także strategicznych powództw zmierzających do stłumienia debaty publicznej (powództw typu SLAPP) wnoszonych przez czołowe osobistości publiczne i polityków, w tym członków rządu; mając na uwadze, że Słowenia nie w pełni zdepenalizowała zniesławienie, co może wywierać efekt mrozący dla wolności wypowiedzi i zgłaszania nadużyć ze strony osób sprawujących urzędy publiczne oraz może prowadzić do autocenzury;

(7) <https://www.zaobstanek.si/en>

(8) <https://ipi.media/slovenia-mfrr-welcomes-end-to-sta-funding-crisis/>

(9) <https://www.ecpmf.eu/slovenia-concerns-over-controversial-changes-to-rtv-programming/>

(10) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1808 z dnia 14 listopada 2018 r. zmieniająca dyrektywę 2010/13/UE w sprawie koordynacji niektórych przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych państw członkowskich dotyczących świadczenia audiowizualnych usług medialnych (dyrektywa o audiowizualnych usługach medialnych) ze względu na zmianę sytuacji na rynku (Dz.U. L 303 z 28.11.2018, s. 69).

(11) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1972 z dnia 11 grudnia 2018 r. ustanawiająca Europejski kodeks łączności elektronicznej (Dz.U. L 321 z 17.12.2018, s. 36).

Czwartek, 16 grudnia 2021 r.

- V. mając na uwadze, że środki ograniczające mające na celu zwalczanie rozprzestrzeniania się pandemii COVID-19 przyjmowano głównie w formie rozporządzeń i dekretów, a rzadziej w formie ustaw i aktów; mając na uwadze, że Sąd Konstytucyjny uznał szereg słoweńskich dekretów rządowych i przepisów prawnych dotyczących środków ograniczających za niezgodne z konstytucją, ponieważ naruszają one zasadę proporcjonalności lub są pozbawione podstawy prawnej;
- W. mając na uwadze, że w rozdziale poświęconym Słowenii w sprawozdaniu na temat praworządności z 2020 i 2021 r. Komisja stwierdziła, że zapewnienie odpowiednich zasobów Radzie Sądownictwa i Krajowej Radzie Prokuratorów jest ważnym warunkiem niezależnego i skutecznego funkcjonowania tych organów samorządu;
- X. mając na uwadze, że do Sądu Konstytucyjnego wniesiono rekordową liczbę spraw; mając na uwadze, że szeregu wyroków Sądu Konstytucyjnego nie wdrożono w wymaganym terminie;
- Y. mając na uwadze, że pojawiły się doniesienia o ingerencji politycznej w organy śledcze i organy ścigania, w szczególności w Krajowe Biuro Śledcze (NBI); mając na uwadze, że w październiku 2020 r. Sąd Administracyjny wydał orzeczenie sprawie niezgodności z prawem zwolnienia byłego dyrektora NBI oraz mając na uwadze, że rozpatrywane jest odwołanie w tej sprawie; mając na uwadze, że zgodnie z rozdziałem dotyczącym Słowenii zawartym w sprawozdaniu Komisji na temat praworządności z 2021 r. brakuje konkretnych rezultatów postępowań prowadzonych przez Biuro w sprawach dotyczących korupcji na wysokim szczeblu;
- Z. mając na uwadze, że rząd uchwalił nową zmienioną ustawę o organizacji i pracy w policji, obowiązującą od 13 listopada 2021 r., która zawiera przepisy przejściowe stanowiące, że wysocy rangą funkcjonariusze policji przestają zajmować stanowiska ze skutkiem natychmiastowym, co oznacza zakończenie zatrudnienia około 130 szefów policji, w tym dyrektorów policji mundurowej i policji kryminalnej, dyrektorów wszystkich ośmiu jednostek policji i 110 komendantów posterunków policji; mając na uwadze, że zmiany w ustawie o policji zmieniają procedury regulujące moment przejścia sprawy przez prokuratora, co może mieć wpływ na niezależność prokuratury; mając na uwadze, że w 2021 r. odwołano trzech dyrektorów NBI, a w wyższych szczeblach policji nastąpił szereg istotnych zmian, w tym niezgodne z prawem odwołanie dyrektora krajowej jednostki policji; mając na uwadze, że minister spraw wewnętrznych i dyrektor generalny policji nie wykonali dotychczas wyroku nr 82/2020-33 w sprawie tego niezgodnego z prawem zwolnienia ⁽¹²⁾;
- AA. mając na uwadze, że w rozdziale dotyczącym Słowenii w sprawozdaniu Komisji na temat praworządności z 2021 r. przestrzeń dla społeczeństwa obywatelskiego uznano za „ograniczoną”; mając na uwadze, że odnotowano kampanie oszczerstw wobec organizacji pozarządowych, prowadzone zwłaszcza za pośrednictwem mediów społecznościowych; mając na uwadze, że kampanie te szczególnie dotknęły organizacje społeczeństwa obywatelskiego, które zajmują się problematyką migrantów, umiejętności korzystania z mediów i handlu ludźmi; mając na uwadze, że zgodnie z danymi uzyskanymi przez słoweńską sieć parasolową organizacji pozarządowych CNVOS tylko organizacje pozarządowe, którym przyznano status organizacji pożytku publicznego, skutecznie uzyskują środki publiczne; mając na uwadze, że finansowanie organizacji pozarządowych zwiększono z 372 mln EUR w 2019 r. do 416 mln EUR w 2020 r. oraz mając na uwadze, że rząd wprowadził szereg zmian legislacyjnych w celu wsparcia organizacji pozarządowych w czasie pandemii ⁽¹³⁾;
- AB. mając na uwadze, że Sąd Najwyższy Słowenii uznał, iż postępowanie słoweńskiej policji w przypadku osoby ubiegającej się o azyl, która padła ofiarą „zawracania łańcuchowego”, jest nielegalne i stanowi naruszenie zakazu wydalen zbiorowych, zakazu tortur i prawa wnioskodawcy do dostępu do procedur azylowych ⁽¹⁴⁾;
- AC. mając na uwadze, że delegacja DRFMG odwiedziła Słowenię 13–15 października 2021 r. i stwierdziła, że ogólnie instytucje publiczne, zwłaszcza Sąd Konstytucyjny, Komisarz ds. Ochrony Danych i Prokurator Generalny, działają dobrze; mając jednocześnie na uwadze, że DRFMG wyraziła też głębokie zaniepokojenie innymi kwestiami, o których mowa w niniejszej rezolucji;

⁽¹²⁾ <https://www.24ur.com/novice/slovenija/spremembe-policija.html>

⁽¹³⁾ <https://www.cnvos.si/en/ngo-sector-slovenia/public-funding-aggregated-data/>

⁽¹⁴⁾ [https://www.sodnapraksa.si/?q=&advanceSerch=1&database\[SOVS\]=SOVS&database\[IESP\]=IESP&database\[VDSS\]=VDSS&database\[UPRS\]=UPRS&_submit=i%C5%A1%C4%8Di&doc_code=&task_code=23/2021&source2=&us_decision=&ecli=&meet_date-From=&meet_dateTo=&senat_judge=&areas=&institutes=&core_text=&decision=&description=&connection2=&publication=&rowsPerPage=20&page=0&id=2015081111448095](https://www.sodnapraksa.si/?q=&advanceSerch=1&database[SOVS]=SOVS&database[IESP]=IESP&database[VDSS]=VDSS&database[UPRS]=UPRS&_submit=i%C5%A1%C4%8Di&doc_code=&task_code=23/2021&source2=&us_decision=&ecli=&meet_date-From=&meet_dateTo=&senat_judge=&areas=&institutes=&core_text=&decision=&description=&connection2=&publication=&rowsPerPage=20&page=0&id=2015081111448095)
<https://push-forward.org/novica/javno-pismo-ob-sodbi-vrhovnega-sodisca-glede-nezakonitosti-postopkov-slovenske-policije-na>

Czwartek, 16 grudnia 2021 r.

1. uważa, że kluczowe znaczenie ma zapewnienie pełnego poszanowania wspólnych wartości europejskich zapisanych w art. 2 TUE;
2. jest głęboko zaniepokojony poziomem debaty publicznej, atmosferą wrogości, nieufnością i głęboką polaryzacją w Słowenii, które podważyły zaufanie do organów publicznych i między nimi; podkreśla fakt, że wybitne osobistości publiczne i politycy, w tym członkowie rządu, muszą dawać przykład i zapewniać pełną szacunku i cywilizowaną debatę publiczną, wolną od zastraszania, ataków, oszczerstw i nękania;
3. z zadowoleniem przyjmuje wyznaczenie – z sześciomiesięcznym opóźnieniem – 24 listopada 2021 r. dwóch delegowanych prokuratorów ze Słowenii do kolegium Prokuratury Europejskiej, co oznacza, że Prokuratura Europejska została już w pełni utworzona, a wszystkie uczestniczące państwa członkowskie powołały delegowanych prokuratorów europejskich; uważa, że w pełni funkcjonująca Prokuratura Europejska ma zasadnicze znaczenie dla ochrony integralności budżetu UE i zapewnienia ścigania przestępstw przeciwko interesom finansowym UE; wyraża zaniepokojenie proponowanymi przez Ministerstwo Sprawiedliwości zmianami legislacyjnymi dotyczącymi prokuratorów krajowych, które umożliwiłyby zmiany z mocą wsteczną kryteriów mianowania prokuratorów krajowych i doprowadziłyby do ryzyka odwołania dwojga nowo mianowanych prokuratorów delegowanych do Prokuratury Europejskiej ze Słowenii⁽¹⁵⁾; apeluje do rządu Słowenii, aby zapewnił skuteczne operacje strukturalne Prokuratury Europejskiej w Słowenii zgodnie z zasadami określonymi w rozporządzeniu w sprawie Prokuratury Europejskiej;
4. apeluje do rządu, aby jak najszybciej zakończył proces mianowania prokuratorów krajowych oczekujących na zatwierdzenie; odnotowuje wzrost zasobów Rady Sądownictwa i Krajowej Rady Prokuratorów i podkreśla, jak ważna jest autonomia finansowa tych organów samorządu i zapewnienie im adekwatnych środków;
5. odnotowuje wznowienie przez państwo płatności na rzecz Słoweńskiej Agencji Prasowej; podkreśla, że długoterminowa rentowność finansowa agencji jest niezbędna, aby mogła ona niezależnie wykonywać swoją funkcję;
6. wzywa rząd, aby wznowił finansowanie agencji przez państwo, do którego jest prawnie zobowiązany, oraz aby dokonywał tych płatności regularnie i w pełnej zgodności z prawem krajowym; wzywa rząd do zagwarantowania niezależności redakcyjnej agencji;
7. wyraża zaniepokojenie wszelkimi atakami, kampaniami oszczerstw, zniesławieniami, dochodzeniami karnymi i powództwami typu SLAPP, których dopuszczają się czołowe osobistości publiczne i politycy, w tym członkowie rządu, w szczególności gdy źródłem takich działań są władze i urzędnicy publiczni, oraz wzywa wszystkie podmioty do zaprzestania takich działań; wzywa rząd Słowenii, aby zapewnił wystarczające środki finansowe na telewizję publiczną RTV Słowenia, zaprzestał wszelkich ingerencji politycznych i presji na jej politykę redakcyjną oraz by chronił niezależność tego nadawcy; wzywa władze, aby poprawiły przejrzystość własności mediów, ustanowiły jasne zasady dotyczące kwot wydawanych na reklamę przez państwo lub przedsiębiorstwa państwowe oraz zapewniły obywatelom i dziennikarzom odpowiedni dostęp do informacji publicznych;
8. odnotowuje zmiany legislacyjne zaproponowane przez rząd w lipcu 2020 r., które miały zostać przyjęte do końca 2021 r., a których przyjęcie zwiększyłyby przejrzystość mediów; wzywa rząd, Zgromadzenie Narodowe i Radę Narodową Słowenii, aby przyspieszyły prace nad planowaną ustawą o środkach masowego przekazu; podkreśla ponadto, że potrzebne są jasne zasady umieszczania reklam państwowych, aby zapewnić opinii publicznej i dziennikarzom skuteczny dostęp do informacji publicznej;
9. wyraża zaniepokojenie utrzymującą się praktyką rządów w drodze dekretu, a zatem bez kontroli parlamentarnej, i wyraża szczególne obawy co do konieczności i proporcjonalności obecnych nadzwyczajnych środków w kontekście pandemii COVID-19; zauważa, że wiele dekretów rządowych jest pozbawionych jasnej podstawy prawnej i często nie jest publikowanych w Dzienniku Urzędowym;
10. zauważa, że ramy prawne i instytucjonalne służące zapobieganiu korupcji i jej zwalczaniu są wciąż udoskonalane, co znajduje odzwierciedlenie w szczególności w zmianach legislacyjnych, które zwiększyły niezależność, poprawiły organizację i funkcjonowanie Komisji ds. Zapobiegania Korupcji – mimo ograniczonych zasobów ludzkich, jakimi dysponuje ten organ – i co umocniło ramy prawne dotyczące lobbingu, ochrony sygnalistów i deklaracji majątkowych; zauważa, że poprzednią strategię w dużej mierze wdrożono, ale nadal wyraża zaniepokojenie brakiem skutecznego

⁽¹⁵⁾ <https://www.gov.si/drzavni-organi/vlada/seje-vlade/gradiva-v-obravnavi/show/7833>

Czwartek, 16 grudnia 2021 r.

egzekwowania przepisów antykorupcyjnych oraz faktem, że niektóre działania pozostają w toku i nie przyjęto żadnego nowego planu, oraz sygnalizuje obawy co do zdolności do prowadzenia skutecznych dochodzeń i z powodu niewielkiej liczby wyroków skazujących w sprawach o korupcję, zwłaszcza dotyczących wysoko postawionych osób;

11. wzywa rząd Słowenii do dopilnowania, aby zmiany w ustawie o policji w żaden sposób nie prowadziły do nadmiernej ingerencji politycznej ani nie wpływały na zdolności sił policyjnych lub na rolę i niezależność prokuratury; wzywa rząd Słowenii do zapewnienia wystarczających środków finansowych, aby umożliwić władzom wykonywanie ich zadań w pełni i bez nieuzasadnionych przeszkód;

12. zaleca, aby władze zintensyfikowały wysiłki na rzecz rozwiązania głównych problemów związanych z prawami człowieka, które dotyczą osób ubiegających się o azyl i migrantów, Romów, „skreślonych” i osób żyjących w ubóstwie ⁽¹⁶⁾;

13. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że Rzecznikowi Praw Obywatelskich przyznano status A jako krajowej instytucji praw człowieka, zgodnie z zasadami paryskimi i po dążeniu do otrzymania tego statusu od 2015 r.;

14. wzywa rząd do pełnego poszanowania słoweńskiej konstytucji oraz prawa i zobowiązań unijnych i międzynarodowych;

15. uważa, że wszystkie państwa członkowskie muszą w pełni przestrzegać prawa UE w swoich praktykach ustawodawczych i administracyjnych oraz bezwzględnie respektować praworządność i zasadę podziału władzy;

16. wzywa Słowenię do bezzwłocznej transpozycji do prawa krajowego dyrektywy o audiowizualnych usługach medialnych oraz Europejskiego kodeksu łączności elektronicznej; wzywa również władze słoweńskie do transpozycji do prawa krajowego unijnej dyrektywy dotyczącej sygnalistów ⁽¹⁷⁾;

17. wzywa rząd Słowenii, aby szybko i w pełni wdrożył orzeczenia Sądu Konstytucyjnego; wzywa rząd Słowenii do zapewnienia wystarczającego finansowania Radzie Sądownictwa i Krajowej Radzie Prokuratorów, Sądowi Konstytucyjnemu i Sądowi Najwyższemu oraz do poszanowania ich autonomii finansowej, tak aby te organy samorządu i niezależne instytucje mogły funkcjonować niezależnie i skutecznie;

18. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Komisji i Radzie, prezydentowi, rządowi i parlamentowi Słowenii, jak również rządowi i parlamentom państw członkowskich.

⁽¹⁶⁾ <https://rm.coe.int/report-on-the-visit-to-slovenia-from-20-to-23-march-2017-by-nils-muizn/1680730405>

⁽¹⁷⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1937 z dnia 23 października 2019 r. w sprawie ochrony osób zgłaszających naruszenia prawa Unii (Dz.U. L 305 z 26.11.2019, s. 17).

Czwartek, 16 grudnia 2021 r.

P9_TA(2021)0513

Sytuacja w Nikaragui

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 16 grudnia 2021 r. w sprawie sytuacji w Nikaragui (2021/3000(RSP))

(2022/C 251/15)

Parlament Europejski,

- uwzględniając swoje wcześniejsze rezolucje w sprawie Nikaragui, a w szczególności rezolucję z 8 lipca 2021 r. w sprawie sytuacji w Nikaragui ⁽¹⁾,
- uwzględniając oświadczenia wydane w imieniu UE przez wiceprzewodniczącego Komisji / wysokiego przedstawiciela Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa, a zwłaszcza oświadczenie z 8 listopada 2021 r. w sprawie Nikaragui,
- uwzględniając Umowę ustanawiającą stowarzyszenie między Unią Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Ameryką Środkową, z drugiej strony ⁽²⁾ (zwaną dalej „umową o stowarzyszeniu między UE a Ameryką Środkową”),
- uwzględniając rozporządzenia i decyzje Rady w sprawie środków ograniczających stosowanych w sytuacji poważnych pogwałceń i naruszeń praw człowieka w Nikaragui oraz decyzję Rady z 11 października 2021 r. zmieniającą decyzję (WPZiB) 2019/1720 w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Nikaragui, która przedłużyła obowiązywanie sankcji do dnia 15 października 2022 r. ⁽³⁾,
- uwzględniając wspólne oświadczenie 59 krajów w sprawie Nikaragui przyjęte 22 czerwca 2021 r. na 47. sesji Rady Praw Człowieka ONZ,
- uwzględniając ustną aktualizację na temat sytuacji praw człowieka w Nikaragui przedstawioną przez wysoką komisarz ONZ ds. praw człowieka Michelle Bachelet podczas 48. sesji Rady Praw Człowieka, która odbyła się 13 września 2021 r.,
- uwzględniając rezolucję Zgromadzenia Ogólnego Organizacji Państw Amerykańskich (OPA) z 12 listopada 2021 r. w sprawie wyborów w Nikaragui,
- uwzględniając akt wydany przez prezydenta Stanów Zjednoczonych J. Bidena 16 listopada 2021 r. w formie proklamacji zawieszającej wjazd do USA – w charakterze imigrantów i nie-imigrantów – osób odpowiedzialnych za politykę lub działania, które zagrażają demokracji w Nikaragui,
- uwzględniając oświadczenia Międzyamerykańskiej Komisji Praw Człowieka (IACHR), w szczególności oświadczenie z 10 listopada 2021 r. potępiające naruszenia praw człowieka zgłoszone podczas wyborów w Nikaragui oraz z 20 listopada 2021 r., w którym podkreślono właściwą jurysdykcję komisji w odniesieniu do Nikaragui i wyrażono ubolewanie z powodu decyzji Nikaragui o wypowiedzeniu Karty OPA w kontekście poważnych naruszeń praw człowieka,
- uwzględniając rezolucję OPA z 8 grudnia 2021 r. w sprawie wyników narad Stałej Rady z 29 listopada 2021 r. w sprawie sytuacji w Nikaragui,
- uwzględniając Międzynarodowy pakt praw obywatelskich i politycznych z 1966 r.,
- uwzględniając Regionalną umowę o dostępie do informacji, udziale społeczeństwa i sprawiedliwości w sprawach dotyczących środowiska w Ameryce Łacińskiej i na Karaibach podpisaną w Escazú (Kostaryka) 4 marca 2018 r.,

⁽¹⁾ Teksty przyjęte, P9_TA(2021)0359.

⁽²⁾ Dz.U. L 346 z 15.12.2012, s. 3.

⁽³⁾ Dz.U. L 361 z 12.10.2021, s. 52.

Czwartek, 16 grudnia 2021 r.

- uwzględniając Powszechną deklarację praw człowieka z 1948 r.,
 - uwzględniając art. 132 ust. 2 i 4 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że 7 listopada 2021 r. reżim Daniela Ortegi zorganizował w Nikaragui farsę, by stworzyć pozory procesu wyborczego, który nie był ani wolny, ani sprawiedliwy, wręcz przeciwnie, był całkowicie niedemokratyczny, niezgodny z prawem i naznaczony nadużyciami;
- B. mając na uwadze, że urzędujący prezydent Daniel Ortega, który sprawuje władzę w tym kraju od 2007 r., ponownie wybrał siebie na piątą i czwartą z rzędu kadencję przy, według Najwyższej Rady Wyborczej, około 75 % oddanych głosów i 65 % frekwencji; mając na uwadze, że według wiarygodnych obserwacji prowadzonych przez nikaraguańskie organizacje społeczeństwa obywatelskiego frekwencja była znacznie niższa, a wskaźnik absencji wyborczej szacowany jest na około 81,5 %;
- C. mając na uwadze, że Daniel Ortega poinstruował wszystkie pozostałe władze Nikaragui, by zmobilizowały wszelkie dostępne zasoby w celu sfalszowania wyników tego procesu; mając na uwadze, że między majem a listopadem 2021 r. nikaraguańskie władze skutecznie wyeliminowały wszelką wiarygodną konkurencję wyborczą oraz zdławiły integralność procesu wyborczego poprzez systematyczne arbitralne więzienie, nękanie i zastraszanie siedmiu potencjalnych kandydatów na prezydenta i około 40 przywódców opozycji, działaczy studenckich i prowincjonalnych, dziennikarzy, obrońców praw człowieka i przedstawicieli biznesu; mając na uwadze, że osobom arbitralnie aresztowanym stawia się sfabrykowane, motywowane politycznie i niejednoznaczne zarzuty karne, nieoparte żadnymi dowodami, w postępowaniach, w których dochodzi do poważnych naruszeń gwarancji procesowych, co dowodzi braku niezależności wymiaru sprawiedliwości; mając na uwadze, że kierowana przez reżim Najwyższa Rada Wyborcza odebrała osobowość prawną wszystkim niezależnym partiom opozycyjnym, w tym siedmiu potencjalnym kandydatom na prezydenta;
- D. mając na uwadze, że według organizacji społeczeństwa obywatelskiego w dniu wyborów odnotowano 285 aktów przemocy politycznej i aktów przymusu wyborczego, w tym aktów zastraszania, nękania, gróźb i szantażu, wymierzonych głównie w pracowników państwowych, pracowników sektora publicznego, studentów i personel medyczny, aby zmusić ich do głosowania; mając na uwadze, że reżim nikaraguański pozbawił obywateli Nikaragui praw obywatelskich i politycznych oraz wolności wypowiedzi, zrzeszania się i pokojowych zgromadzeń, zdelegalizował szereg organizacji społeczeństwa obywatelskiego i nie przestrzegał zobowiązań dotyczących praw człowieka i podstawowych wolności wynikających z konstytucji Nikaragui, Międzyamerykańskiej karty demokratycznej i międzynarodowych porozumień, których kraj ten jest stroną;
- E. mając na uwadze, że reżim coraz częściej atakuje dziennikarzy, wolność prasy i prawo do informacji; mając na uwadze, że siedmiu międzynarodowym nadawcom medialnym nie pozwolono wjechać do kraju w celu relacjonowania nieuczciwych wyborów; mając na uwadze, że niezależne stowarzyszenia dziennikarskie ujawniły co najmniej 52 ataki na niezależnych dziennikarzy, które miały miejsce od 25 października do 7 listopada 2021 r.; mając na uwadze, że 7 listopada 2021 r. jedynie oficjalne media otrzymały akredytację, co stanowi naruszenie prawa do informacji i wolności wypowiedzi, i co w rezultacie jeszcze bardziej potęguje cenzurę i ciszę medialną; mając na uwadze, że podobne represje są stosowane wobec m.in. obrońców praw człowieka, obrońców środowiska, obrońców kobiet i osób LGBTIQ, przywódców społecznych i politycznych, liderów biznesu, prawników oraz personelu medycznego i organizacji pozarządowych;
- F. mając na uwadze, że według doniesień od 3 do 7 listopada 2021 r. doszło do około 35 arbitralnych zatrzymań w tym kraju; mając na uwadze, że zwolniono tylko dziewięciu więźniów, natomiast 26 nadal przebywa w więzieniu; mając na uwadze, że oznacza to łącznie co najmniej 170 osób arbitralnie zatrzymanych; mając na uwadze, że łamanie praw człowieka, którego według zarzutów dopuszczają się głównie funkcjonariusze policji, urzędnicy gminni, agenci parapubliczni oraz grupy cywilne zorganizowane jako zwolennicy bojówek, nasiliło się w dniach poprzedzających sfalszowane wybory;
- G. mając na uwadze, że w sprawozdaniu IACHR z października 2021 r. stwierdzono, że Nikaragua stała się państwem policyjnym w wyniku represji, korupcji, oszustw wyborczych i strukturalnej bezkarności, za którymi stoi rząd dążący do nieskończonego utrwalenia swojej władzy oraz utrzymania przywilejów i immunitetów;
- H. mając na uwadze, że kilka organizacji międzynarodowych i ponad 40 narodów wyraziło zdecydowaną dezaprobatę dla wyborów w Nikaragui i odmówiło uznania ich za demokratyczne;

Czwartek, 16 grudnia 2021 r.

- I. mając na uwadze, że w ciągu kilku ostatnich lat reżim nikaraguański przyjmował coraz bardziej restrykcyjne przepisy, które instytucjonalizują represje i legalizują czyny popełniane w kraju od czasu wprowadzenia tych uregulowań; mając na uwadze, że Nikaragua przekształciła się w republikę strachu, a ponad 140 tys. obywateli musiało szukać schronienia na uchodźstwie w bardzo trudnych społeczno-ekonomicznych warunkach życia;
 - J. mając na uwadze, że udzielając koncesji międzynarodowym przedsiębiorstwom wydobywczym i wspierając osadników, reżim Nikaragui wylesił i zniszczył terytoria ludności rdzennej i ludności o korzeniach afrykańskich; mając na uwadze, że w 2020 r. w Nikaragui zamordowano 12 działaczy na rzecz środowiska w porównaniu z 5 w 2019 r., co sprawiło, że w 2020 r. kraj ten był najniebezpieczniejszym krajem dla obrońców praw do ziemi i środowiska w przeliczeniu na mieszkańca; mając na uwadze, że sprawcy zabójstw i aktów przemocy wymierzonych w ludność rdzenną w Nikaragui i popełnianych od stycznia 2020 r. w związku ze sporami terytorialnymi nadal pozostają bezkarni, zwłaszcza w Autonomicznym Regionie Wybrzeża Karaibskiego Północnego, w tym sprawcy zabójstwa dziewięciu tubylców w dniu 23 sierpnia 2020 r. oraz napaści seksualnej na dwie kobiety w ataku związanym ze sporem terytorialnym wokół wydobycia złota w Sauni;
1. potępia odegraną 7 listopada 2021 r. przez reżim Ortega-Murillo farsę wyborczą, która naruszyła wszelkie międzynarodowe standardy demokratyczne konieczne dla przeprowadzenia wiarygodnych, pluralistycznych, uczciwych i przejrzystych wyborów; uważa wyniki tych fikcyjnych wyborów za nieprawomocne, a zatem odrzuca również legitymację demokratyczną wszelkich organów władzy w nich wyłonionych; popiera oświadczenia stwierdzające, że wybory te dopełniają przekształcenia Nikaragui w autokratyczny reżim;
 2. wzywa władze Nikaragui, by przestrzegały praw człowieka i respektowały je, oraz by umożliwiły obywatelom Nikaragui korzystanie z przysługujących im praw obywatelskich i politycznych; apeluje o przeprowadzenie wyborów zgodnie z międzynarodowymi standardami i Międzyamerykańską kartą demokratyczną, aby zapewnić realizację demokratycznych aspiracji narodu Nikaragui, a także o zezwolenie organizacjom międzynarodowym i organizacjom społeczeństwa obywatelskiego na wjazd do kraju bez ograniczeń;
 3. ponownie wyraża solidarność z narodem Nikaragui i potępia przemoc, systematyczne represje wobec liderów opozycji politycznej, tłumienie działalności podmiotów społeczeństwa obywatelskiego, obrońców praw człowieka i pracowników mediów oraz członków ich rodzin – a w szczególności spowodowanie ofiar śmiertelnych; potępia również powszechną bezkarność za popełnione przeciwko nim zbrodnie oraz uporczywą korupcję praktykowaną przez funkcjonariuszy reżimu w Nikaragui; przypomina, że akty te stanowią wyraźne naruszenie praw człowieka, demokracji i praworządności oraz wskazują, że prezydent Daniel Ortega, wiceprezydent Rosario Murillo i funkcjonariusze reżimu w Nikaragui nie bronią tych zasad i wartości;
 4. ponawia apel o natychmiastowe i bezwarunkowe uwolnienie wszystkich arbitralnie przetrzymywanych więźniów politycznych, działaczy opozycji, obrońców praw człowieka i obrońców środowiska oraz dziennikarzy, a także o unieważnienie prowadzonych przeciwko nim postępowań sądowych; potępia ich ciągle nękanie psychiczne i fizyczne przez policję i władze więzienne, których szczególnym celem są kobiety, oraz fakt, że niektórzy z nich są przetrzymywani bez prawa kontaktu i bez dostępu do prawników, rodzin lub opieki medycznej; przypomina, że Nikaragua musi przestrzegać oenzetowskich wzorcowych reguł minimalnych traktowania więźniów („reguły Nelsona Mandeli”), co jest obowiązkiem wynikającym z prawa międzynarodowego; domaga się, aby reżim natychmiast przedstawił dowód na to, że osoby uwięzione jeszcze żyją, oraz dowody potwierdzające ich miejsce przetrzymywania; odrzuca decyzję reżimu Ortegi o wstrzymaniu postępowań sądowych przeciwko tym osobom, ponieważ skutkuje niekończącym się aresztem tymczasowym;
 5. domaga się sprawiedliwości dla wszystkich ofiar i rozliczenia sprawców, zgodnie z prawem Nikaragui i jej międzynarodowymi zobowiązaniami i obowiązkami, w drodze bezstronnych, gruntownych i niezależnych dochodzeń; wzywa władze Nikaragui do przeprowadzenia głębokich reform strukturalnych, aby zapewnić minimalne gwarancje prawne i sprawiedliwość proceduralną; ponadto potępia coraz częstsze przypadki zastraszania i coraz większą przemoc wobec obrońców praw człowieka, osób LGBTIQ, kobiet i aktywistów spośród ludności rdzennej w tym kraju, w tym rosnącą liczbę aktów kobietobójstwa; wzywa władze Nikaragui, aby położyły kres represjom i łamaniu praw człowieka oraz przywróciły pełne poszanowanie tych praw, w szczególności poprzez uchylenie wszystkich restrykcyjnych i bezprawnych przepisów oraz przywrócenie osobowości prawnej organizacjom obrońców praw człowieka; wzywa UE i jej państwa członkowskie, aby opowiedziały się za utworzeniem w Radzie Praw Człowieka ONZ mechanizmu dochodzeń i rozliczalności;
 6. ponownie stwierdza, że jedynym rozwiązaniem głębokiego kryzysu politycznego w Nikaragui jest pluralistyczny i konstruktywny dialog narodowy, i wyraża ubolewanie z powodu stałego braku zaangażowania oraz braku woli prowadzenia takiego dialogu ze strony reżimu Nikaragui; zauważa, że przeprowadzenie wolnych, uczciwych i przejrzystych wyborów, przywrócenie praworządności i swobód, zaprzestanie represji i zastraszania, uwolnienie arbitralnie przetrzymywanych więźniów politycznych, przywrócenie statusu prawnego partii politycznych, w przypadku których

Czwartek, 16 grudnia 2021 r.

został on arbitralnie uchylony, oraz umożliwienie powrotu z uchodźstwa bez wykluczenia i z pełnymi gwarancjami, a także ponowne wpuszczenie do Nikaragui międzynarodowych organów działających na rzecz praw człowieka to warunki wstępne jakiegokolwiek dialogu z reżimem Nikaragui; wzywa UE i jej państwa członkowskie, aby towarzyszyły w obecnych i przyszłych działaniach społeczeństwa obywatelskiego zmierzających do stworzenia warunków do dialogu, który doprowadziłby do przemian demokratycznych, zgodnie z ustaleniami zawartymi w umowach z marca 2019 r.;

7. popiera oświadczenie wiceprzewodniczącego / wysokiego przedstawiciela, zgodnie z którym rozważa on wszystkie instrumenty, którymi dysponuje UE, aby podjąć dodatkowe środki, w tym te, które mogą wykraczać poza indywidualne ograniczenia, a jednocześnie dążyć do uniknięcia wszelkich środków, które mogłyby zwiększyć ubóstwo ludności Nikaragui; z zadowoleniem przyjmuje włączenie Rosario Murillo oraz kilku innych osób do wykazu osób objętych sankcjami, który został przedłużony do października 2022 r.; wzywa do bezzwłocznego wpisania Daniela Ortegi na listę osób objętych sankcjami;

8. podkreśla, że korupcja, z której bezpośrednio korzysta rodzina Ortega-Murillo, oraz powiązania przedsiębiorstw z reżimem Nikaragui, co obejmuje również niszczenie zasobów naturalnych tego kraju, są endemiczne i powszechne oraz prowadzą Nikaraguę do zapaści gospodarczej i humanitarnej; zwraca uwagę, że UE i jej państwa członkowskie powinny kontynuować pomoc humanitarną nastawioną na wspieranie osób znajdujących się w najtrudniejszej sytuacji, a jednocześnie badać alternatywne środki zwalczania powszechnej korupcji; w związku z tym wzywa UE i jej państwa członkowskie do monitorowania przyznanych funduszy europejskich, w tym za pośrednictwem instytucji wielostronnych i finansowych, aby nie przyczyniały się one do umacniania korupcji reżimu;

9. jest zbulwersowany rosnącą kryminalizacją i prześladowaniem obrońców środowiska w Nikaragui; potępia nieustające ataki i akty agresji wobec ludności rdzennej Nikaragui; wzywa rząd Nikaragui do wypełnienia zobowiązań wynikających z porozumienia z Escazú;

10. wzywa UE i jej państwa członkowskie, aby za pośrednictwem swoich przedstawicieli i ambasad w Nikaragui uważnie monitorowały sytuację na miejscu, w tym śledziły procesy sądowe oraz odwiedzały krytyków reżimu i przywódców opozycji przebywających w więzieniach lub w areszcie domowym, a także aby ułatwiły wydawanie wiz w sytuacjach nadzwyczajnych i zapewniały tymczasowe schronienie z przyczyn politycznych w państwach członkowskich; podkreśla i pochwała kluczową rolę społeczeństwa obywatelskiego, obrońców praw człowieka i środowiska oraz dziennikarzy w Nikaragui; zwraca się do Europejskiej Służby Działań Zewnętrznych, aby zintensyfikowała regularny dialog z organizacjami społeczeństwa obywatelskiego i obrońcami praw człowieka oraz wzmocniła mechanizmy mające wspierać ich niezbędną działalność;

11. wyraża ubolewanie, że minister spraw zagranicznych Nikaragui wypowiedział 19 listopada 2021 r. kartę OPA, i podkreśla, że decyzja ta zamknie również dostęp tego kraju do finansowania z Międzyamerykańskiego Banku Rozwoju i oznacza wycofanie Nikaragui z regionalnych mechanizmów OPA na rzecz ochrony praw człowieka; przypomina, że pomimo rezygnacji z karty Nikaragua nadal jest związana zobowiązaniami wynikającymi z innych instrumentów OPA, w tym z Amerykańską Konwencją Praw Człowieka; podkreśla, że wejście w życie tego wystąpienia mogłoby zająć do dwóch lat;

12. wzywa społeczność międzynarodową i demokratycznych partnerów o podobnych poglądach do zwiększenia w skoordynowany sposób na forach wielostronnych presji politycznej na reżim Nikaragui, aby wspierać i prowadzić sprawną transformację, w wyniku której naród Nikaragui szybko i w pełni odzyska porządek demokratyczny i suwerenność narodową;

13. wyraża ubolewanie, że 10 grudnia 2021 r. reżim Nikaragui zerwał stosunki dyplomatyczne z demokratycznym Tajwanem i wolał szukać wsparcia ze strony totalitarnego państwa, jakim jest Chińska Republika Ludowa;

14. przypomina, że w świetle układu o stowarzyszeniu między UE a krajami Ameryki Środkowej Nikaragua musi nie tylko przestrzegać zasad praworządności, demokracji i praw człowieka, ale także je umacniać; ponawia swój apel o uruchomienie – w świetle obecnych okoliczności – klauzuli demokratycznej układu o stowarzyszeniu;

15. ponawia apel o natychmiastową ekstradycję Alessia Casimiriego do Włoch;

16. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, rządowi i parlamentom państw członkowskich, sekretarzowi generalnemu Organizacji Państw Amerykańskich, Europejsko-Latynoamerykańskiemu Zgromadzeniu Parlamentarnemu, Parlamentowi Środkowoamerykańskiemu, Grupie z Limy, a także rządowi i parlamentowi Republiki Nikaragui.

Czwartek, 16 grudnia 2021 r.

P9_TA(2021)0514

Ruch MeToo a molestowanie – konsekwencje dla instytucji UE

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 16 grudnia 2021 r. w sprawie ruchu MeToo i molestowania – konsekwencje dla instytucji UE (2021/2986(RSP))

(2022/C 251/16)

Parlament Europejski,

- uwzględniając art. 2 i 3 Traktatu o Unii Europejskiej (TUE) oraz art. 8, 10 i 19 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
- uwzględniając art. 21 i 23 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej (zwanej dalej „kartą”),
- uwzględniając Konwencję Międzynarodowej Organizacji Pracy w sprawie eliminacji przemocy i molestowania w miejscu pracy (konwencja nr 190) oraz jej główne postanowienia,
- uwzględniając Konwencję Rady Europy o zapobieganiu i zwalczaniu przemocy wobec kobiet i przemocy domowej (konwencja stambulska), która weszła w życie 1 sierpnia 2014 r.,
- uwzględniając dyrektywę 2006/54/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z 5 lipca 2006 r. w sprawie wprowadzenia w życie zasady równości szans oraz równego traktowania kobiet i mężczyzn w dziedzinie zatrudnienia i pracy ⁽¹⁾,
- uwzględniając sprawozdanie Komisji z 5 marca 2020 r. pt. „Unia równości: strategia na rzecz równouprawnienia płci na lata 2020–2025” (COM(2020)0152),
- uwzględniając swoją rezolucję z 26 października 2017 r. w sprawie przeciwdziałania molestowaniu i wykorzystywaniu seksualnemu w UE ⁽²⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z 28 listopada 2019 r. w sprawie przystąpienia UE do konwencji stambulskiej i innych środków przeciwdziałania przemocy ze względu na płeć ⁽³⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z 14 maja 2020 r. w sprawie preliminarza dochodów i wydatków Parlamentu Europejskiego na rok budżetowy 2021 ⁽⁴⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z 21 stycznia 2021 r. w sprawie perspektywy płci w okresie kryzysu związanego z COVID-19 oraz w okresie pokryzysowym ⁽⁵⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z 21 stycznia 2021 r. w sprawie europejskiej strategii na rzecz równouprawnienia płci ⁽⁶⁾,
- uwzględniając sprawozdanie Europejskiego Instytutu ds. Równości Kobiet i Mężczyzn w sprawie wskaźnika równouprawnienia płci za 2020 r.,
- uwzględniając sprawozdanie Europejskiego Rzecznika Praw Obywatelskich z 17 grudnia 2018 r. w sprawie godności w pracy w instytucjach i agencjach UE,
- uwzględniając załącznik II do Regulaminu zatytułowany „Kodeks właściwego zachowania posłów do Parlamentu Europejskiego przy wykonywaniu obowiązków służbowych”,

⁽¹⁾ Dz.U. L 204 z 26.7.2006, s. 23.

⁽²⁾ Dz.U. C 346 z 27.9.2018, s. 192.

⁽³⁾ Dz.U. C 232 z 16.6.2021, s. 48.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 323 z 11.8.2021, s. 33.

⁽⁵⁾ Teksty przyjęte, P9_TA(2021)0024.

⁽⁶⁾ Teksty przyjęte, P9_TA(2021)0025.

Czwartek, 16 grudnia 2021 r.

- uwzględniając opinię SJ-0328/21 (D(2021)24350) Wydziału Prawnego PE z 18 listopada 2021 r.,
 - uwzględniając pytanie do Komisji zatytułowane „MeToo i molestowanie – konsekwencje dla instytucji UE” (O-000074/2021 – B9-0045/2021),
 - uwzględniając art. 136 ust. 5 i art. 132 ust. 2 Regulaminu,
 - uwzględniając projekt rezolucji Komisji Praw Kobiet i Równouprawnienia,
- A. mając na uwadze, że równouprawnienie płci stanowi jedną z podstawowych wartości Unii, zapisaną w art. 2 TUE; mając na uwadze, że prawo do równego traktowania i niedyskryminacji to prawo podstawowe zapisane w Traktatach i karcie;
- B. mając na uwadze, że w prawie UE ⁽⁷⁾ zdefiniowano molestowanie seksualne jako „sytuację, w której ma miejsce jakakolwiek forma niepożądanego zachowania werbalnego, niewerbalnego lub fizycznego o charakterze seksualnym, którego celem lub skutkiem jest naruszenie godności osoby, w szczególności przy stwarzaniu atmosfery zastraszenia, wrogości, poniżenia, upokorzenia lub obrazy”; mając na uwadze, że molestowanie seksualne jest formą przemocy wobec kobiet i dziewcząt oraz skrajną formą dyskryminacji ze względu na płeć, która dotyka kobiety i dziewczęta w nieproporcjonalnie dużej mierze; mając na uwadze, że przemoc ze względu na płeć wynika z nierównego podziału władzy między kobietami a mężczyznami oraz z seksizmu i stereotypów związanych z płcią, które doprowadziły do dominacji mężczyzn nad kobietami i dyskryminacji kobiet; mając na uwadze, że kobiety stanowią blisko 90 % ofiar molestowania seksualnego, a mężczyźni około 10 %;
- C. mając na uwadze, że – jak wynika ze sprawozdania Agencji Praw Podstawowych Unii Europejskiej z 3 marca 2014 r. pt. „Przemoc wobec kobiet: badanie na poziomie Unii Europejskiej” – co trzecia kobieta doświadczyła przemocy fizycznej lub seksualnej w dorosłym życiu; mając na uwadze, że 55 % kobiet w UE było molestowanych seksualnie; mając na uwadze, że 32 % ofiar w UE wskazało, że sprawcą był ich przełożony, współpracownik lub klient; mając na uwadze, że 75 % kobiet pracujących w zawodach wymagających kwalifikacji lub zajmujących najwyższe stanowiska kierownicze było molestowanych seksualnie; mając na uwadze, że 61 % kobiet zatrudnionych w sektorze usług było molestowanych seksualnie;
- D. mając na uwadze, że podobnie jak inne formy cyberprzemocy ze względu na płeć, cybernękanie występuje coraz powszechniej; mając na uwadze, że w ocenie europejskiej wartości dodanej zwalczania cyberprzemocy ze względu na płeć ⁽⁸⁾ oszacowano, że 4–7 % kobiet w UE doświadczyło cybernękania w ciągu 12 miesięcy poprzedzających badanie;
- E. mając na uwadze, że postępy w zwalczaniu molestowania seksualnego po trzech latach działalności ruchu MeToo są niewystarczające i wciąż pozostaje wiele do zrobienia w instytucjach UE i poza nimi;
- F. mając na uwadze, że z badań wynika, że molestowanie jest częstsze, niż się powszechnie uważa, i że wiele przypadków nie jest zgłaszanych ⁽⁹⁾; mając na uwadze, że oprócz dyskryminacji ze względu na płeć molestowanie jest często powiązane z innymi formami dyskryminacji, co należy rozwiązać poprzez zastosowanie podejścia przekrojowego, uwzględniającego wszelkie aspekty;
- G. mając na uwadze, że przemoc seksualna i molestowanie w miejscu pracy to kwestie związane ze zdrowiem i bezpieczeństwem w miejscu pracy i że w takim rozumieniu powinno się je zwalczać i im zapobiegać;
- H. mając na uwadze, że ofiarami molestowania seksualnego są często pracownicy o najsłabszej pozycji w Parlamencie, w tym młodzi specjaliści, stażyści, akredytowani asystenci parlamentarni i pracownicy kontraktowi;

⁽⁷⁾ Dyrektywa 2006/54/WE.

⁽⁸⁾ Badanie Parlamentu Europejskiego z marca 2021 r. pt. „Zwalczanie przemocy ze względu na płeć: cyberprzemoc (ocena europejskiej wartości dodanej)”.

⁽⁹⁾ Sprawozdanie Europejskiego Rzecznika Praw Obywatelskich w sprawie godności w pracy w instytucjach i agencjach UE.

Czwartek, 16 grudnia 2021 r.

- I. mając na uwadze, że jedną z przyczyn niedostatecznego zgłaszania przypadków molestowania seksualnego jest brak świadomości, czasami wynikający z niedostatecznego zrozumienia wagi problemu, brak wiedzy na temat możliwości wsparcia dla ofiar lub sposób postrzegania sensytywności problemu czy też obawy przed wiktyimizacją lub utratą pracy;
- J. mając na uwadze, że ruch MeToo skłonił instytucje UE, by zaplanowały i rozpoczęły dostosowywanie swoich wewnętrznych zasad i procedur w celu lepszej identyfikacji przypadków molestowania, przeciwdziałania im i karania za nie;
- K. mając na uwadze, że nadal trzeba promować i dodatkowo wzmacniać równouprawnienie płci oraz dbać o uwzględnianie aspektu płci w UE, w tym na stanowiskach kierowniczych w instytucjach ⁽¹⁰⁾;
- L. mając na uwadze, że sygnaliści odgrywają kluczową rolę w ujawnianiu przypadków molestowania seksualnego i psychicznego, uchybień w zarządzaniu i dyskryminacji w miejscu pracy;
- M. mając na uwadze, że we wcześniejszych rezolucjach Parlament wzywał do przyjęcia licznych środków, tak by podejście „zero tolerancji” stało się normą, ale tylko kilka z nich zostało w pełni wdrożonych zgodnie z postulatami rezolucji dotyczącymi zwalczania molestowania i niegodziwego traktowania w celach seksualnych w UE, w związku z czym należy podjąć działania następcze;
- N. mając na uwadze, że pandemia COVID-19 i nowe metody pracy Parlamentu Europejskiego wdrożone podczas pandemii mogły zmniejszyć prawdopodobieństwo fizycznego nękania, a jednocześnie utrudnić ofiarom molestowania zgłaszanie skarg i zwracanie się do doradców o poradę i wsparcie;

Uwagi ogólne

1. potępia z mocą wszelkie przejawy przemocy ze względu na płeć, w tym przemoc seksualną, oraz wszelkie formy molestowania, w szczególności molestowanie seksualne; zdecydowanie potwierdza wcześniej wyrażone zaangażowanie w walkę z przemocą ze względu na płeć oraz przekonanie, że najlepszym sposobem, by położyć kres tej przemocy, jest przyjęcie kompleksowej dyrektywy uwzględniającej wszystkie jej przejawy; ponownie wzywa Radę do pilnego zakończenia procesu ratyfikacji konwencji stambulskiej przez UE, przy szerokim udziale i bez ograniczeń;
2. podkreśla, że molestowanie, a zwłaszcza molestowanie seksualne w miejscu pracy stanowi poważne naruszenie praw człowieka i poważny atak na zdrowie psychiczne i fizyczne, który odbiera doświadczającej go osobie poczucie bezpieczeństwa w pracy, a w niektórych przypadkach uniemożliwia jej wykonywanie pracy; zwraca uwagę, że kobiety są narażone na molestowanie seksualne o wiele bardziej niż mężczyźni;
3. podkreśla, że kluczowym czynnikiem w tworzeniu bezpiecznego środowiska pracy jest zapobieganie, które należy zapewnić, udzielając informacji, szerząc wiedzę oraz promując kampanie i strategie polityczne na rzecz zerowej tolerancji dla molestowania; jednocześnie należy budować formalne i nieformalne struktury w celu rozwiązywania problemów związanych z molestowaniem, w szczególności molestowaniem seksualnym, oraz zapewniania ofiarom doradztwa i pomocy psychologicznej, a także doradztwa w zakresie kontaktów z policją i kierowania spraw do podmiotów oferujących środki prawne;
4. pochwała wysiłki podjęte przez Parlament podczas kampanii MeToo, które przyczyniają się do przerwania milczenia i do lepszego uświadomienia, że należy poprawić warunki pracy wszystkich pracowników;

Zerowa tolerancja wobec molestowania jako ważny aspekt polityki Parlamentu na rzecz równości płci

5. uważa, że pomimo pewnych wysiłków podjętych do tej pory w celu wprowadzenia polityki zerowej tolerancji dla molestowania nadal występują w Parlamencie przypadki molestowania seksualnego, a ofiary nie zawsze mają odwagę skorzystać z istniejących dróg wsparcia, co oznacza, że należy zintensyfikować wysiłki na rzecz zapobiegania molestowaniu seksualnemu;

⁽¹⁰⁾ Komunikat Komisji pt. „Unia równości: strategia na rzecz równouprawnienia płci na lata 2020–2025”.

Czwartek, 16 grudnia 2021 r.

6. z zadowoleniem przyjmuje decyzję Prezydium z 2018 r. ustanawiającą procedurę i środki zapobiegania molestowaniu, zwłaszcza molestowaniu seksualnemu, takie jak Kodeks właściwego zachowania posłów do Parlamentu Europejskiego przy wykonywaniu obowiązków służbowych, który został włączony do Regulaminu w styczniu 2019 r.;
7. z zadowoleniem przyjmuje przyjęcie w 2020 r. planu działania Parlamentu Europejskiego w sprawie równości płci, a w 2021 r. harmonogramu jego realizacji;
8. ubolewa jednak, że środki mające przeciwdziałać molestowaniu seksualnemu nie są wystarczająco zdecydowane i nie obejmują wszystkich działań postulowanych w poprzednich rezolucjach, a zatem:
- a) wzywa służby Parlamentu do zapewnienia szkoleń na temat przeciwdziałania molestowaniu dostępnych we wszystkich językach urzędowych lub z tłumaczeniem ustnym oraz do skierowania działań informacyjnych do poszczególnych delegacji i grup politycznych;
 - b) wzywa służby Parlamentu do stworzenia publicznej listy posłów uczestniczących w tych szkoleniach dotyczących przeciwdziałania molestowaniu, która to lista zostanie opublikowana na stronie internetowej Parlamentu Europejskiego jako dobry przykład dla innych posłów;
 - c) ponownie wzywa⁽¹⁾ do podjęcia bardziej zdecydowanych środków w celu zapobiegania wszelkim przejawom molestowania, zwłaszcza molestowaniu seksualnemu, a w szczególności wzywa do jak najszybszego wprowadzenia obowiązkowych szkoleń na temat przeciwdziałania molestowaniu dla wszystkich posłów, a na samym początku kadencji dla nowo wybranych posłów, zgodnie z uzyskaną opinią prawną, ponieważ dobrowolne szkolenia w zakresie zapobiegania molestowaniu okazały się niewystarczające;
 - d) wzywa służby Parlamentu do oceny potencjalnych konsekwencji, takich jak możliwość ograniczenia rekrutacji pracowników, bez naruszania prawa posłów do pokrycia przez PE ponoszonych przez nich kosztów pomocy parlamentarnej, między innymi w przypadku nieprzestrzegania obowiązku określonego w ust. 8 lit. c) niniejszej rezolucji, gdy poseł odmawia udziału w obowiązkowych szkoleniach dotyczących przeciwdziałania molestowaniu;
9. wzywa do szerzenia wiedzy i do wprowadzenia obowiązkowych szkoleń na temat parlamentarnej polityki zerowej tolerancji dla molestowania, które byłyby kierowane do wszystkich osób pracujących regularnie w budynkach Parlamentu i których uczestnicy zyskiwaliby narzędzia umożliwiające rozpoznawanie wszelkich form molestowania, w szczególności molestowania seksualnego, oraz zgłaszanie przypadków molestowania, a także odpowiednie informacje o dostępnych strukturach wsparcia; podkreśla, że trzeba rozpropagować wiedzę na temat tych struktur wsparcia i ułatwić dostęp do nich;
10. apeluje również o środki służące ochronie skarżących, ofiar, świadków i sygnalistów przed wiktylizacją lub odwetem;
11. wzywa Parlament, aby nadal publicznie potępiał molestowanie seksualne i opracował kampanię uświadamiającą mającą na celu zwalczanie wszelkich form molestowania w Parlamencie Europejskim;
12. z zadowoleniem odnotowuje, że stworzono stanowiska zaufanych doradców, którzy służą cennym wsparciem i doradztwem ofiarom molestowania, w szczególności molestowania seksualnego, oraz zwraca się do właściwych organów Parlamentu o zadbanie, aby kontakt z doradcami był możliwy dla wszystkich potrzebujących go osób i aby doradcy byli w stanie udzielać wszelkiej niezbędnej pomocy; podkreśla, że istotne są przejrzyste procedury wyboru członków komitetów ds. przeciwdziałania nękanii i molestowaniu oraz wyboru zaufanych doradców, a także przejrzyste ramy czasowe ich mandatów;
13. wzywa właściwe organy w Parlamencie do wprowadzenia profesjonalnych mechanizmów zapewniających wsparcie i pomoc ofiarom molestowania seksualnego, do poprawy ich dostępności i do położenia kresu stygmatyzacji; podkreśla, że trzeba unikać wiktylizacji, i wzywa te organy do zadbania o to, by ofiarom molestowania nie utrudniano awansu zawodowego;
14. apeluje, aby zapewniono lepiej ukierunkowane szkolenia dla osób na wszystkich szczeblach zarządzania, dotyczące ich instytucjonalnej roli w codziennym stosowaniu polityki zerowej tolerancji dla molestowania, ze szczególnym uwzględnieniem grup o najsłabszej pozycji, takich jak stażyści, akredytowani asystenci parlamentarni i pracownicy kontraktowi;

⁽¹⁾ Rezolucja w sprawie przystąpienia UE do konwencji stambulskiej i innych środków przeciwdziałania przemocy ze względu na płeć, ust. 16: „wzywa przewodniczącego Parlamentu Europejskiego, Prezydium i administrację Parlamentu do kontynuowania działań mających na celu zadbanie o to, by Parlament Europejski był miejscem pracy wolnym od molestowania i seksizmu, oraz do wdrożenia następujących środków, zgodnie z postulatami przyjętymi w rezolucji z 2017 r. w sprawie przeciwdziałania molestowaniu i wykorzystywaniu seksualnemu w UE: ... wprowadzenie obowiązkowych szkoleń na temat szacunku i poszanowania godności w miejscu pracy dla wszystkich posłów do PE i wszystkich kategorii pracowników”; Rezolucja w sprawie przeciwdziałania molestowaniu i wykorzystywaniu seksualnemu w UE, ust. 17.

Czwartek, 16 grudnia 2021 r.

15. dostrzega dotychczasowe wysiłki na rzecz równości płci i uwzględniania aspektu płci w Parlamencie, w tym równowagi płci na stanowiskach kierowniczych, i zaznacza, że pełne wdrożenie harmonogramu realizacji planu działania w sprawie równości płci i przewidziane regularne przeglądy mające na celu jego doskonalenie mogą przyczynić się do stworzenia kultury wzajemnego szacunku, zapobiegając wszelkim formom molestowania oraz uwrażliwiając Parlament na problematykę płci; zaznacza, że istotne jest informowanie o planie działania w sprawie równości płci i o harmonogramie jego realizacji, aby zapewnić skuteczne wdrożenie; zwraca się o publikację tego planu i harmonogramu na stronie internetowej Parlamentu;

16. odnotowuje działania komitetu doradczego ds. zapobiegania nękanii i molestowaniu w miejscu pracy oraz komitetu doradczego rozpatrującego skargi dotyczące nękania lub molestowania w sprawach z udziałem akredytowanych asystentów parlamentarnych i posłów do Parlamentu Europejskiego i zajmującego się zapobieganiem nękanii i molestowaniu w miejscu pracy; apeluje o pełną przejrzystość rozpatrywania przez Parlament spraw dotyczących molestowania, przy jednoczesnej ochronie tożsamości osób poszkodowanych, a także zachęca oba komitety, aby co roku sporządzały i publikowały sprawozdania z monitorowania i ocenę ryzyka na stronie internetowej Parlamentu Europejskiego, wdrożyły mechanizmy kontroli, a w szczególności publikowały zewnętrzną ocenę działalności komitetu doradczego rozpatrującego skargi dotyczące nękania lub molestowania w sprawach z udziałem akredytowanych asystentów parlamentarnych i posłów do Parlamentu Europejskiego i zajmującego się zapobieganiem nękanii i molestowaniu w miejscu pracy; ponownie apeluje⁽¹²⁾, aby wybrani w przejrzysty sposób audytorzy zewnętrzni przeprowadzili niezależną ocenę obecnego systemu pod kątem jego skuteczności i aby w razie potrzeby zaproponowano zmiany jak najszybciej i przed końcem obecnej kadencji, tak by zapewnić niezależność oraz równowagę płci i uniknąć konfliktów interesów w istniejących strukturach, a zatem:

- a) zwraca się o zmianę składu obu komitetów, tak aby niezależni eksperci posiadający udokumentowaną wiedzę fachową w zakresie rozwiązywania problemów dotyczących molestowania w miejscu pracy – w tym lekarze, terapeuci i prawnicy zajmujący się problematyką molestowania – byli oficjalnymi członkami z prawem głosu;
- b) wskazuje, że posłowie i posłanki do Parlamentu Europejskiego mogą być ofiarami molestowania seksualnego, oraz wzywa właściwe służby Parlamentu i grupy polityczne, aby w związku z tym podjęły konkretne działania;
- c) zaleca powołanie grupy zadaniowej złożonej z niezależnych ekspertów, upoważnionej do badania przypadków molestowania i wykorzystywania seksualnego w Parlamencie, która oceniłaby obecny komitet doradczy rozpatrujący skargi dotyczące nękania lub molestowania w sprawach z udziałem akredytowanych asystentów parlamentarnych i posłów do Parlamentu Europejskiego i zajmujący się zapobieganiem nękanii i molestowaniu w miejscu pracy oraz pracowniczy komitet doradczy ds. zapobiegania nękanii i molestowaniu pracowników Parlamentu i zaproponowałaby odpowiednie zmiany;

17. zaleca, aby Europejski(-a) Rzecznik(-czka) Praw Obywatelskich raz w roku przekazywał(a) grupie wysokiego szczebla Parlamentu ds. równości płci i różnorodności dane na temat otrzymanych skarg dotyczących niewłaściwego administrowania związanych z zarzutami molestowania w Parlamencie;

Współpraca między instytucjami UE

18. wzywa wszystkie instytucje i agencje UE do regularnej wymiany najlepszych praktyk dotyczących przeciwdziałania molestowaniu, w tym strategii, wytycznych lub wszelkich nowych przepisów dotyczących molestowania i postępowania w takich przypadkach;

19. wzywa wszystkie instytucje UE, aby utworzyły sieć poufnych doradców lub mediatorów zewnętrznych w celu zapewnienia doradztwa i wsparcia ofiarom molestowania seksualnego, oraz zachęca do współpracy między poufnymi doradcami z różnych organów UE, co ma zasadnicze znaczenie dla mniejszych organów o mniejszej liczbie pracowników, aby zapewnić odpowiednie wsparcie;

20. wzywa wszystkie instytucje UE, aby odpowiednio oceniły i dostosowały swoją politykę wewnętrzną, tak by wszyscy – nie tylko stały personel, lecz także stażyści i wykonawcy zewnętrzni – mogli korzystać zarówno ze struktur formalnych, jak i nieformalnych, by informować o przypadkach molestowania oraz uzyskać doradztwo i pomoc psychologiczną;

⁽¹²⁾ Rezolucja w sprawie preliminarza dochodów i wydatków Parlamentu na rok budżetowy 2021, ust. 55.

Czwartek, 16 grudnia 2021 r.

21. wzywa Biuro Analiz Parlamentu Europejskiego, aby zleciło badanie na temat wartości dodanej platform służących sygnalizowaniu nieprawidłowości w miejscach pracy oraz sposobu ewentualnego stosowania takich platform w instytucjach UE, przy czym wyniki tego badania i odnośne zalecenia należy przedstawić podczas warsztatów lub wysłuchania z wymianą poglądów we właściwych komisjach Parlamentu;

22. wzywa Komisję, aby zapewniła wystarczające instrumenty umożliwiające działanie w przypadkach molestowania, unikanie wtórnej wiktyimizacji oraz terminowe reagowanie podczas przeglądów regulaminu pracowniczego UE;

23. wzywa agencje i organy UE, aby dostosowały swoje przepisy wewnętrzne dotyczące zwalczania wszelkich form molestowania, w szczególności molestowania seksualnego, a także zadbały o wdrożenie podstawowej zasady równouprawnienia płci wśród ogółu pracowników i na wszystkich szczeblach zarządzania, uwzględniając też nowe warunki pracy zdalnej i związane z nimi doświadczenia zdobyte podczas pandemii COVID-19; wzywa Komisję, aby monitorowała wdrażanie tych przepisów dotyczących przeciwdziałania molestowaniu oraz przestrzeganie zasady, zgodnie z którą należy stosować plany działania w sprawie równości płci w celu promowania i dalszego wzmocnienia równouprawnienia płci w agencjach i organach UE;

o

o o

24. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, agencjom i organom UE, rządów i parlamentom państw członkowskich oraz Zgromadzeniu Parlamentarnemu Rady Europy.

Czwartek, 16 grudnia 2021 r.

P9_TA(2021)0515

Sytuacja na granicy ukraińskiej i na terytoriach Ukrainy okupowanych przez Rosję

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 16 grudnia 2021 r. w sprawie sytuacji na granicy ukraińskiej i na terytoriach Ukrainy okupowanych przez Rosję (2021/3010(RSP))

(2022/C 251/17)

Parlament Europejski,

- uwzględniając swoje poprzednie rezolucje i sprawozdania w sprawie Ukrainy i Rosji,
- uwzględniając Kartę Narodów Zjednoczonych, Konwencję Narodów Zjednoczonych o prawie morza, Powszechną deklarację praw człowieka, Międzynarodowy pakt praw obywatelskich i politycznych oraz Konwencję Rady Europy o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności,
- uwzględniając akt końcowy z Helsinek z 1 sierpnia 1975 r. i powiązane z nim późniejsze dokumenty,
- uwzględniając Paryską kartę dla nowej Europy z 19–21 listopada 1990 r.,
- uwzględniając memorandum z Mińska z 19 września 2014 r. i pakiet środków służących wdrożeniu porozumień mińskich przyjęty i podpisany w Mińsku 12 lutego 2015 r. i zatwierdzony w całości w rezolucji Rady Bezpieczeństwa ONZ nr 2202 (2015) z 17 lutego 2015 r.,
- uwzględniając Układ o stowarzyszeniu między Unią Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Ukrainą, z drugiej strony, w szczególności jego tytuł II dotyczący dialogu politycznego i konwergencji w dziedzinie spraw zagranicznych i bezpieczeństwa⁽¹⁾,
- uwzględniając pierwszy dialog UE–Ukraina na temat cyberbezpieczeństwa, który odbył się 3 czerwca 2021 r.,
- uwzględniając Kartę partnerstwa strategicznego USA–Ukraina podpisaną 10 listopada 2021 r. przez sekretarza stanu USA Antony'ego Blinkena i ministra spraw zagranicznych Ukrainy Dmytra Kułebę,
- uwzględniając oświadczenie wysokiego przedstawiciela do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa Josepa Borrelli wydane po posiedzeniu Rady do Spraw Zagranicznych 13 grudnia 2021 r., w którym stwierdzono, że wszelka agresja na Ukrainę będzie miała konsekwencje polityczne i pociągnie za sobą wysokie koszty gospodarcze dla Rosji,
- uwzględniając oświadczenie sekretarza generalnego NATO Jensa Stoltenberga wydane po posiedzeniu ministrów spraw zagranicznych NATO 30 listopada 2021 r.,
- uwzględniając oświadczenie ministrów spraw zagranicznych grupy G7 z 12 grudnia 2021 r. w sprawie Rosji i Ukrainy,
- uwzględniając wspólne oświadczenie prezydenta Ukrainy Wołodymyra Zełeńskiego, przewodniczącego Rady Europejskiej Charlesa Michela i przewodniczącej Komisji Ursuli von der Leyen, wydane 12 października 2021 r. po 23. szczycie UE–Ukraina,
- uwzględniając rezolucję Zgromadzenia Ogólnego ONZ z 9 grudnia 2021 r. dotyczącą problemu militaryzacji w Republice Autonomicznej Krymu i w Sewastopolu (Ukraina), a także na niektórych obszarach Morza Czarnego i Morza Azowskiego,
- uwzględniając memorandum budapeszteńskie o gwarancjach bezpieczeństwa z 5 grudnia 1994 r.,
- uwzględniając politykę UE w odpowiedzi na kryzys na Ukrainie, w tym wprowadzone przez nią środki ograniczające, które obowiązują od 2014 r.,
- uwzględniając art. 132 ust. 2 i 4 Regulaminu,

⁽¹⁾ Dz.U. L 161 z 29.5.2014, s. 3.

Czwartek, 16 grudnia 2021 r.

- A. mając na uwadze, że zgodnie z zasadami Karty Narodów Zjednoczonych i prawa międzynarodowego wszystkie państwa „powstrzymają się w swych stosunkach międzynarodowych od groźby użycia siły lub użycia jej przeciwko integralności terytorialnej lub niezawisłości politycznej któregośkolwiek państwa”;
- B. mając na uwadze, że w tle kryzysu na granicy UE z Białorusią Federacja Rosyjska stale zwiększa obecność wojskową wzdłuż granicy z Ukrainą, gdzie zgromadziła dotychczas około 100 tys. żołnierzy, oraz w obwodzie donieckim i ługańskim na Ukrainie, które są obecnie okupowane przez siły wspierane przez Rosję, a także znacznie zwiększyła skalę działań wojskowych na okupowanym Krymie i w basenie Morza Czarnego; mając na uwadze, że najnowsze komercyjne zdjęcia satelitarne potwierdziły, że w rejonach tych koncentrowane są siły wojskowe; mając na uwadze, że aktualną koncentrację wojsk uważa się za większą niż poprzednie nagromadzenie sił zbrojnych wiosną tego roku;
- C. mając na uwadze, że z ustaleń wywiadu USA wynika, że Rosja może tym razem rozmieścić tam do początku 2022 r. nawet 175 000 żołnierzy; mając na uwadze, że te ofensywne działania można interpretować jako przygotowania do agresji wojskowej lub jako groźbę użycia siły wobec sąsiedniej Ukrainy w celu naruszenia jej suwerenności i niezależności politycznej, co jest sprzeczne z międzynarodowymi zobowiązaniami Federacji Rosyjskiej; mając na uwadze, że Alaksandr Łukaszenka zapowiedział pełne wsparcie Rosji w przypadku działań wojskowych przeciwko Ukrainie;
- D. mając na uwadze, że niedawnym ruchom wojsk rosyjskich przy granicy z Ukrainą towarzyszyły zintensyfikowane ingerencje i kampanie dezinformacyjne ze strony popleczników Rosji oraz prorosyjskich mediów w UE, na Ukrainie i w samej Rosji; mając na uwadze, że tego typu taktyka hybrydowa obejmuje zwiększenie ilości oczerniających treści, jakie publikowane są na temat NATO i Ukrainy, próbę obarczenia Ukrainy i NATO winą za ewentualną przyszłą eskalację działań wojskowych Rosji, a także rozpowszechnianie fałszywych narracji, w tym przez samego prezydenta Putina i byłego prezydenta Miedwiediewa;
- E. mając na uwadze, że minęło sześć lat od podpisania porozumień mińskich i ponad siedem lat od bezprawnej aneksji Półwyspu Krymskiego przez Federację Rosyjską i rozpoczęcia przez Rosję wojny na Ukrainie; mając na uwadze, że w trwającym nadal konflikcie straciło życie ponad 14 tys. osób; mając na uwadze, że konflikt ten doprowadził do wewnętrznego przesiedlenia blisko dwóch milionów osób; mając na uwadze, że życie mieszkańców terytoriów Ukrainy kontrolowanych i zaanektowanych przez Rosję oraz okolicznych regionów jest nadal bardzo trudne; mając na uwadze, że Rosja jest stroną konfliktu i w związku z tym nie może występować jako mediator;
- F. mając na uwadze, że wdrożenie pakietu środków na rzecz realizacji porozumień mińskich z lutego 2015 r. napotkało poważne przeszkody, w szczególności z powodu jednostronnych środków podjętych przez Federację Rosyjską wbrew jej zobowiązaniom wynikającym z tych porozumień;
- G. mając na uwadze, że od 2014 r. pojawiają się doniesienia, że wśród prorosyjskich separatystów na wschodzie Ukrainy znajdują się pracownicy rosyjskiej prywatnej firmy wojskowej znanej jako grupa Wagnera, których liczba początkowo wynosiła około 250, a obecnie wzrosła do 2,5 tys.;
- H. mając na uwadze, że zespół ONZ ds. praw człowieka na Ukrainie odnotował w sprawozdaniu z misji obserwacyjnej, opublikowanym 1 grudnia 2021 r., eskalację wrogich działań w strefie konfliktu w Donbasie, wzrost liczby ofiar cywilnych po stronie ukraińskiej oraz uszkodzenia infrastruktury; mając na uwadze, że w sprawozdaniu zaznaczono też, że sądy samozwańczej Republiki Donbasu nadal skazują cywilów za przestępstwa związane z konfliktem bez zapewnienia im sprawiedliwego procesu;
- I. mając na uwadze, że na okupowanych przez Rosję terytoriach Ukrainy w obwodzie donieckim i ługańskim działa ponad 160 nielegalnych więzień, w których od początku konfliktu przetrzymuje się nielegalnie oraz poddaje torturom i nieludzkiemu traktowaniu ponad 3 tys. osób;
- J. mając na uwadze, że Rosja w dalszym ciągu narusza zawieszenie broni w Donbasie, gdzie od 27 lipca 2020 r. do 2 grudnia 2021 r. przeprowadzono 2 346 ataków na pozycje ukraińskie, w wyniku których zginęło 65 żołnierzy ukraińskich, a 261 zostało rannych; wśród ofiar jest też 29 żołnierzy ukraińskich sił zbrojnych zabitych przez snajperów;
- K. mając na uwadze, że w kwietniu 2021 r. rosyjskie Ministerstwo Obrony jednostronnie zamknęło wody wokół Cieśniny Kerczeńskiej dla statków niekomercyjnych z innych państw, utrudniając w ten sposób swobodny przepływ statków na Morze Azowskie i z powrotem; mając na uwadze, że ograniczenia te nadal obowiązują, chociaż Rosja zapowiedziała ich zniesienie w październiku 2021 r.; mając na uwadze, że te perturbacje negatywnie oddziałują na ukraińskie porty na Morzu Azowskim oraz międzynarodowy tranzyt morski na Morzu Czarnym;

Czwartek, 16 grudnia 2021 r.

- L. mając na uwadze, że 15 listopada 2021 r. prezydent Rosji Władimir Putin podpisał dekret o uproszczonych zasadach handlu, umożliwiający dostęp towarów do tymczasowo niekontrolowanych przez rząd Ukrainy części obwodów donieckiego i ługańskiego oraz wywóz towarów z tych obszarów;
- M. mając na uwadze, że Karta partnerstwa strategicznego USA–Ukraina z 10 listopada 2021 r. stanowi, że Stany Zjednoczone i Ukraina zamierzają kontynuować szereg istotnych środków, aby zapobiec bezpośredniej i hybrydowej agresji na Ukrainę z zewnątrz oraz pociągnąć Rosję do odpowiedzialności za taką agresję i naruszenia prawa międzynarodowego;
- N. mając na uwadze, że 1 grudnia 2021 r. prezydent Putin zażądał od NATO prawnie wiążących gwarancji, iż nie dojdzie do dalszego rozszerzenia sojuszu na wschód; mając na uwadze, że w odniesieniu do potencjalnego członkostwa Ukrainy w NATO sekretarz generalny sojuszu Jens Stoltenberg stwierdził 30 listopada 2021 r. po posiedzeniu ministrów spraw zagranicznych NATO, że Rosja nie ma prawa weta ani prawa do ingerowania w ten proces;
1. popiera niezależność, suwerenność i integralność terytorialną Ukrainy w obrębie jej granic uznanych na szczeblu międzynarodowym; ponownie wyraża zdecydowane poparcie dla unijnej polityki nieuznawania bezprawnej aneksji Autonomicznej Republiki Krymu i Sewastopola; potępia bezpośrednio i pośrednio zaangażowanie Rosji w konflikt zbrojny na wschodzie Ukrainy oraz ciągłe naruszenia praw człowieka na tych terytoriach i na zaanektowanym Krymie;
 2. potępia obecną dużą koncentrację wojsk rosyjskich wzdłuż granicy z Ukrainą i nie przyjmuje tłumaczenia Rosji; przypomina, że jest to drugie tego rodzaju zdarzenie w tym roku; podkreśla, że temu nagromadzeniu wojsk towarzyszy dramatyczne nasilenie retoryki wojennej po stronie rosyjskiej;
 3. domaga się, aby Federacja Rosyjska natychmiast wycofała wszystkie swoje siły zbrojne, przestała zagrażać integralności terytorialnej Ukrainy, co ma destabilizujący wpływ na cały region i poza nim, zaprzestała wszelkich działań, które jeszcze bardziej pogłębiają konflikt, i złagodziła napięcia zgodnie ze spoczywającymi na niej zobowiązaniami międzynarodowymi; podkreśla konieczność pokojowego rozwiązania konfliktu w drodze działań politycznych;
 4. podkreśla, że koncentracja rosyjskich sił wojskowych zagraża też pokojowi, stabilności i bezpieczeństwu całej Europy, i wzywa Rosję do przestrzegania zobowiązań międzynarodowych, takich jak zasady i zobowiązania Organizacji Bezpieczeństwa i Współpracy w Europie – w tym dokument wiedeński – dotyczące przejrzystości ruchów wojsk; ponadto apeluje do Rosji, aby wypełniła zobowiązanie wynikające z Konwencji Narodów Zjednoczonych o prawie morza i zagwarantowała swobodę żeglugi i tranzytu przez międzynarodową Cieśninę Kerczeńską do portów na Morzu Azowskim;
 5. jest poważnie zaniepokojony stałą militaryzacją Morza Azowskiego, Morza Czarnego i regionu Morza Bałtyckiego, w szczególności militaryzacją obwodu kaliningradzkiego i nielegalnie okupowanego Krymu, w tym rozwijaniem przez Federację Rosyjską zdolności w zakresie środków izolowania pola walki (A2/AD), co pociąga za sobą wykorzystanie nowych systemów przeciwlotniczych S-400; wyraża również zaniepokojenie bezprecedensową koncentracją sił konwencjonalnych i przygotowaniami do ewentualnego rozmieszczenia broni jądrowej;
 6. wyraża solidarność z narodem ukraińskim, który od 2014 r. bardzo cierpi w wyniku wojny połączonej z poważnym kryzysem gospodarczym, a obecnie stoi przed groźbą wojny na pełną skalę, zagrażającej życiu wszystkich obywateli tego kraju;
 7. ponownie podkreśla, że dialog między UE a Ukrainą na temat bezpieczeństwa powinien zakładać ambitne cele i przyczyniać się do spójnej oceny wyzwań w zakresie bezpieczeństwa na miejscu; podkreśla, że kraje zaprzyjaźnione powinny zwiększyć wsparcie wojskowe dla Ukrainy i dostawy broni defensywnej, co jest zgodne z art. 51 Karty Narodów Zjednoczonych, który umożliwia indywidualną i zbiorową obronę własną; z zadowoleniem przyjmuje decyzję podjętą 2 grudnia 2021 r. przez Radę UE o przekazaniu Ukrainie w ramach Europejskiego Instrumentu na rzecz Pokoju kwoty 31 mln EUR na wzmocnienie odporności i zdolności obronnych; zauważa, że ewentualny przyszły udział Ukrainy w projektach stałej współpracy strukturalnej (PESCO) znacznie poprawiłby krajowe zdolności obronne Ukrainy zgodnie z najlepszymi praktykami i standardami UE, co zadeklarowano w układzie o stowarzyszeniu;
 8. podkreśla, że powtarzające się koncentrowanie rosyjskich sił przy granicy z Ukrainą jest narzędziem wymuszania ustępstw politycznych od Zachodu kosztem Ukrainy; podkreśla, że każde państwo decyduje o członkostwie w różnych sojuszach samo, bez konieczności uzyskania zgody innego państwa, dlatego odrzuca wszelkie próby włączania przez Rosję niektórych krajów do strefy jej wpływów, a tym samym wpływania na ich przyszłość; przypomina, że kompromisy lub ustępstwa ze strony Zachodu byłyby postrzegane przez stronę rosyjską jako słabość i jedynie zachęciłyby Rosję do dalszej eskalacji agresywnych działań;

Czwartek, 16 grudnia 2021 r.

9. podkreśla, że koncentracja wojsk rosyjskich jest też elementem szerszej strategii, obejmującej także pierwiastki wojny hybrydowej prowadzonej przez Rosję przeciwko Unii Europejskiej i jej partnerom o podobnych poglądach, a polegającej na tworzeniu chaosu i dezorientacji w sąsiedztwie i na granicach Unii Europejskiej oraz na jej terytorium; przypomina, że Rosja łączy różnego rodzaju zagrożenia: wojskowe, cyfrowe, energetyczne i dezinformacyjne, wykorzystując otwartość systemu UE do jej osłabienia; uważa, że UE musi być świadoma swoich słabych stron oraz słabości swoich partnerów w sąsiedztwie, a także zwiększyć odporność, aby móc skutecznie przeciwdziałać wszelkim atakom hybrydowym, i poprawić współpracę z partnerami, zwłaszcza w zakresie dezinformacji, oraz zwiększyć zdolność pokojowego rozwiązywania konfliktów, ze szczególnym uwzględnieniem sytuacji kobiet i słabszych grup społecznych na obszarach ogarniętych konfliktami;

10. podkreśla, że Unia Europejska musi być gotowa wysłać Federacji Rosyjskiej bardzo zdecydowane ostrzeżenie, że wrogie działania nie tylko będą nie do zaakceptowania, ale będą też miały wysoką cenę gospodarczą i polityczną; z zadowoleniem przyjmuje ostatnie oświadczenia ministrów spraw zagranicznych UE i G7, którzy zdecydowanie poparli skoordynowane międzynarodowe przeciwdziałanie możliwej agresji wojskowej Federacji Rosyjskiej na Ukrainę;

11. wzywa wiceprzewodniczącego Komisji i wysokiego przedstawiciela Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa do zapewnienia, że Rada będzie na bieżąco informowana o działaniach wojskowych Federacji Rosyjskiej i gotowa szybko uzgodnić dalsze wspólne działania, zwłaszcza surowe sankcje gospodarcze i finansowe w ścisłej koordynacji ze Stanami Zjednoczonymi, NATO i innymi partnerami, aby stawić czoła bezpośrednim i realnym zagrożeniom ze strony Rosji, a nie czekać z podjęciem działań na kolejną inwazję; podkreśla, że UE i jej partnerzy powinni przyjąć jednolite podejście do środków odstraszających; podkreśla, że wszelkie działania powinny być podejmowane w koordynacji z Ukrainą;

12. podkreśla, że nowy pakiet sankcji powinien obejmować rosyjski korpus oficerski i najwyższych dowódców uczestniczących w planowaniu ewentualnej inwazji, a także bezpośrednie otoczenie i oligarchów orbitujących wokół prezydenta Rosji oraz ich rodziny; domaga się, by sankcje te obejmowały zamrożenie aktywów finansowych i rzeczowych w UE, zakazy podróżowania i wykluczenie Rosji z systemu płatności SWIFT, co odetnie rosyjskie przedsiębiorstwa od międzynarodowego rynku finansowego i uniemożliwi zakup rosyjskiego długu państwowego na rynku pierwotnym i wtórnym, oraz by uderzały w ważne sektory gospodarki rosyjskiej i utrudniały finansowanie wywiadu i wojska;

13. podkreśla, że w razie rosyjskiego ataku na Ukrainę pierwszym i natychmiastowym działaniem UE powinno być uniemożliwienie wszelkich podróży i przywrócenie obowiązku wizowego dla posiadaczy rosyjskich paszportów dyplomatycznych, z wyjątkiem akredytowanych dyplomatów;

14. domaga się, by UE pilnie podjęła wiarygodne działania mające zmniejszyć jej zależność od importu energii z Rosji, i wzywa UE, by zgodnie z układem o stowarzyszeniu okazała większą solidarność energetyczną z Ukrainą, zwiększając wzajemne powiązania w infrastrukturze energetycznej; dlatego wzywa instytucje UE i wszystkie państwa członkowskie do zapewnienia, że gazociąg Nord Stream 2 nie zostanie uruchomiony, nawet jeśli w pewnym momencie spełni wymogi unijnej dyrektywy gazowej⁽²⁾; przypomina, że od dawna wyraża fundamentalne obawy dotyczące płynących z projektu Nord Stream 2 zagrożeń politycznych, gospodarczych i związanych z bezpieczeństwem; podkreśla, że trzeba przerwać budowę kontrowersyjnych elektrowni jądrowych przez Rosatom;

15. podkreśla, że państwa członkowskie powinny dopilnować, by nie były już miejscami chętnie przyjmującymi rosyjskie bogactwo i inwestycje o niejasnym pochodzeniu, w tym przez wprowadzenie globalnego mechanizmu sankcji antykorupcyjnych oraz konsekwentne wdrażanie i egzekwowanie obowiązujących dyrektyw o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy; wzywa Komisję i Radę do większych starań o zredukowanie strategicznych inwestycji Kremla w UE służących działalności wywrotowej, podważaniu procesów i instytucji demokratycznych oraz rozprzestrzenianiu korupcji, a także do zapewnienia większej przejrzystości, zwłaszcza w odniesieniu do funduszy zdeponowanych lub wydawanych w UE przez rosyjskie elity;

16. podkreśla, że trzeba zdecydowanie zniechęcać Rosję do obchodzenia obowiązujących sankcji unijnych; uważa, że UE powinna w tym celu przeprowadzić przegląd i aktualizację obowiązujących przepisów, aby zlikwidować liczne luki prawne i zwiększyć skuteczność sankcji oraz doprowadzić do tego, by Rosja zapłaciła faktycznie wyższą cenę za swoje wrogie działania;

(²) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/73/WE z dnia 13 lipca 2009 r. dotycząca wspólnych zasad rynku wewnętrznego gazu ziemnego i uchylająca dyrektywę 2003/55/WE (Dz.U. L 211 z 14.8.2009, s. 94).

Czwartek, 16 grudnia 2021 r.

17. wzywa Radę Europejską, by na posiedzeniu 16 grudnia 2021 r. omówiła i gruntownie oceniła wszelkie możliwe reakcje na zagrożenia dla bezpieczeństwa europejskiego ze strony Federacji Rosyjskiej oraz by kontynuowała wcześniejsze rozmowy o całościowej strategii UE wobec Rosji; wzywa UE i europejskich sojuszników do omówienia długoterminowych planów dotyczących bezpieczeństwa w Europie, by wspólnie stawić czoła przyszłym zagrożeniom militarnym na kontynencie; wyraża zaniepokojenie ciągłym pogarszaniem się stanu głównych filarów struktury bezpieczeństwa międzynarodowego i kontroli zbrojeń, którymi Rosja manipuluje i które niejednokrotnie narusza; wzywa Radę i Komisję, aby w Strategicznym Kompasie uznały zatem Rosję za poważne zagrożenie dla kontynentu europejskiego, co stwierdzono również w sprawozdaniu grupy analitycznej NATO;

18. wzywa Federację Rosyjską, by zaprzestała jednostronnych środków sprzecznych ze zobowiązaniami z porozumień mińskich i utrudniających ich dalsze wdrażanie, zaostrzających konflikt we wschodniej Ukrainie i budzących na arenie międzynarodowej wątpliwości co do woli politycznej i zdolności Federacji Rosyjskiej do przestrzegania jej zobowiązań;

19. wzywa Rosję i popieraną przez nią separatystów do przestrzegania porozumienia o zawieszeniu broni; wzywa Rosję do konstruktywnego zaangażowania się w prace normandzkiej czwórki i trójstronnej grupy kontaktowej oraz do wypełnienia zobowiązań międzynarodowych, zwłaszcza zobowiązań zapisanych w porozumieniach mińskich i Konwencji Narodów Zjednoczonych o prawie morza; wzywa do natychmiastowego uwolnienia wszystkich nielegalnie zatrzymanych i więzionych obywateli Ukrainy; zachęca również Radę do rozszerzenia zakresu sankcji, by objąć nimi takie działania jak polityka przyznawania paszportów rosyjskich i organizacja nielegalnych wyborów na Krymie oraz decyzja o włączeniu mieszkańców tych części ukraińskich obwodów donieckiego i ługańskiego, których nie kontroluje obecnie państwo ukraińskie, do głosowania w wyborach do Dumy we wrześniu 2021 r., a także zachęca do podniesienia ceny, jaką Rosja płaci za blokowanie wdrażania porozumień mińskich i rozmów normandzkiej czwórki; zwraca się do Międzynarodowego Trybunału Karnego o zbadanie zbrodni popełnionych przez stronę rosyjską i jej pełnomocników na Półwyspie Krymskim i we wschodniej Ukrainie; podkreśla, że Międzynarodowy Trybunał Sprawiedliwości i sprawy prowadzone zgodnie z zasadą jurysdykcji uniwersalnej mogą mieć w tym względzie pewną rolę do odegrania; uważa, że polityczne i wojskowe przywództwo faktycznych władz tzw. Ługańskiej i Donieckiej Republiki Ludowej należy objąć sankcjami w globalnym systemie sankcji UE za naruszenia praw człowieka;

20. podkreśla znaczenie specjalnej misji obserwacyjnej OBWE na Ukrainie oraz jej zdolności do nieskrępowanego kontynuowania prac po marcu 2022 r., czyli po planowanym wygaśnięciu jej dotychczasowego mandatu; stanowczo potępia działania Rosji uniemożliwiające specjalnej misji obserwacyjnej OBWE wypełnianie jej roli, jako że zakłóca działanie bezzałogowych statków powietrznych misji i blokuje dostęp obserwatorów do okupowanych terytoriów; ubolewa nad decyzją Rosji o zamknięciu misji obserwacyjnej OBWE w rosyjskich punktach kontrolnych w Gukowie i Doniecku;

21. zdecydowanie popiera starania Ukrainy o postawienie przed sądem rosyjskich najemników, którzy dopuścili się zbrodni wojennych, oraz wzywa UE i jej państwa członkowskie do zacieśnienia współpracy w tym celu;

22. ponownie wyraża poparcie dla międzynarodowego dochodzenia w sprawie okoliczności tragicznego zestrzelenia samolotu malezyjskich linii lotniczych (lot MH17), które może być zbrodnią wojenną, i ponawia apel o pociągnięcie winnych do odpowiedzialności;

23. potępia podpisanie przez prezydenta Putina dekretu o uproszczeniu zasad handlu, który ma ułatwić dostęp towarów do tymczasowo niekontrolowanych przez rząd części ukraińskich obwodów donieckiego i ługańskiego oraz wywóz towarów z tych obszarów, i wzywa Rosję do uchylenia tego dekretu; podkreśla, że takie środki jednostronne są pogwałceniem suwerenności i integralności terytorialnej Ukrainy, w tym w dziedzinie kontroli celnej, oraz że mogą one zwiększyć napięcia i utrwalić status quo, a zarazem utrudnić przyszły proces reintegracji;

24. popiera utworzenie i działalność międzynarodowej Platformy Krymskiej; uważa, że bardzo pomaga to w utrzymaniu sprawy nielegalnej aneksji Półwyspu Krymskiego w centrum uwagi społeczności międzynarodowej; wyraża zadowolenie z powodu zdecydowanego poparcia UE dla tej inicjatywy i wzywa UE, by dalej pomagała rozwijać format konsultacji i koordynacji; ubolewa, że organizacje międzynarodowe i obrońcy praw człowieka nadal nie mają wstępu na Krym;

25. wzywa Rosjan, by nie wierzyli we wszechobecną oficjalną propagandę przedstawiającą Zachód jako wrogów narodu i państwa rosyjskiego; przypomina, że demokracja i wolność zagrażają tylko skorumpowanym rosyjskim elitom, a nie narodowi; wyraża chęć zaangażowania się w dialog i tworzenie przyszłych stosunków z demokratyczną Rosją; przypomina, że ofiarą zewnętrznej i wewnętrznej agresywnej polityki pod hasłem „Kreml przede wszystkim” jest sam naród rosyjski;

Czwartek, 16 grudnia 2021 r.

26. wspiera władze Ukrainy w staraniach o zreformowanie kraju zgodnie z postanowieniami układu o stowarzyszeniu oraz umowy o pogłębionej i kompleksowej strefie wolnego handlu; wzywa instytucje UE, by utrzymały wiarygodną długoterminową perspektywę przystąpienia Ukrainy do UE zgodnie z art. 49 Traktatu o Unii Europejskiej, tak jak w przypadku każdego państwa europejskiego; podkreśla, że takie starania są niezbędne, by zwiększyć odporność Ukrainy i skuteczniej przeciwdziałać obecnej i przyszłej rosyjskiej agresji;

27. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji wiceprzewodniczącemu Komisji / wysokiemu przedstawicielowi Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa, Radzie, Komisji, rządowi i parlamentom państw członkowskich, Radzie Europy, Organizacji Bezpieczeństwa i Współpracy w Europie, prezydentowi, rządowi i Radzie Najwyższej Ukrainy oraz prezydentowi, rządowi i Dumie Państwowej Federacji Rosyjskiej.

Czwartek, 16 grudnia 2021 r.

P9_TA(2021)0516

Wdrażanie systemu certyfikacji procesu Kimberley

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 16 grudnia 2021 r. w sprawie wdrożenia systemu certyfikacji procesu Kimberley (2021/2885(RSP))

(2022/C 251/18)

Parlament Europejski,

- uwzględniając system certyfikacji procesu Kimberley,
 - uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 2368/2002 z dnia 20 grudnia 2002 r. wprowadzające w życie system certyfikacji Procesu Kimberley dla handlu międzynarodowego surowcem diamentowym⁽¹⁾ oraz wnioszek Komisji dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady wprowadzającego w życie system certyfikacji procesu Kimberley dla handlu międzynarodowego surowcem diamentowym (COM(2021)0115), którego celem jest przekształcenie kolejnych zmian w celu zachowania przejrzystości,
 - uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/821 z dnia 17 maja 2017 r. ustanawiające obowiązki w zakresie należytej staranności w łańcuchu dostaw unijnych importerów cyny, tantalu i wolframu, ich rud oraz złota pochodzących z obszarów dotkniętych konfliktami i obszarów wysokiego ryzyka⁽²⁾,
 - uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/947 z dnia 9 czerwca 2021 r. ustanawiające Instrument Sąsiedztwa oraz Współpracy Międzynarodowej i Rozwojowej – Globalny wymiar Europy⁽³⁾,
 - uwzględniając pytanie do Komisji w sprawie wdrożenia systemu certyfikacji procesu Kimberley (O-000073/2021 – B9-0044/2021),
 - uwzględniając art. 136 ust. 5 i art. 132 ust. 2 Regulaminu,
 - uwzględniając projekt rezolucji Komisji Handlu Międzynarodowego,
- A. mając na uwadze, że system certyfikacji procesu Kimberley ustanowiono w 2003 r. jako system certyfikacji objęty mandatem ONZ w celu powstrzymania handlu konfliktowymi diamentami, który napędzał wojny domowe; mając na uwadze, że system certyfikacji procesu Kimberley ma trójstronną strukturę z udziałem rządów jako decydentów oraz międzynarodowego przemysłu diamentowego i przedstawicieli społeczeństwa obywatelskiego w charakterze obserwatorów; mając na uwadze, że w systemie certyfikacji procesu Kimberley decyzje podejmuje się w drodze bezwzględnego konsensusu jego 56 członków, reprezentujących 82 kraje, przy czym UE i jej 27 państw członkowskich liczy się jako jeden uczestnik;
- B. mając na uwadze, że system certyfikacji procesu Kimberley definiuje konfliktowe diamenty jako „surowiec diamentowy wykorzystywany przez ruchy rebelianckie lub ich sprzymierzeńców do finansowania konfliktów zmierzających do podważenia rządów zgodnych z prawem”; mając na uwadze, że system certyfikacji procesu Kimberley uważa się za skuteczny w prawie całkowitym powstrzymaniu handlu diamentami konfliktowymi, jak pierwotnie zdefiniowano, i że obecnie handel diamentami konfliktowymi stanowi mniej niż 1 % całego handlu surowcem diamentowym, choć w 2003 r. odsetek ten wynosił aż 15 %;
- C. mając na uwadze, że nadal dochodzi do naruszeń praw człowieka w związku z wydobyciem diamentów na bogatych w diamenty obszarach dotkniętych konfliktami i obszarach wysokiego ryzyka, które to naruszenia mogą obejmować pracę dzieci i pracę przymusową, bicie, tortury, przemoc seksualną, wymuszone zaginięcia osób, wymuszone eksmisje i przesiedlenia, nielegalne zagarnianie ziemi oraz niszczenie miejsc ważnych pod względem rytualnym lub kulturowym;
- D. mając na uwadze, że od czasu wejścia w życie systemu certyfikacji procesu Kimberley jako globalnej inicjatywy w 2003 r. zmienił się charakter konfliktów i realia w terenie; mając na uwadze, że system certyfikacji procesu Kimberley nie uwzględnia sytuacji, w których publiczne lub prywatne siły bezpieczeństwa, przestępcy lub ugrupowania zbrojne stosują powszechną lub systematyczną przemoc w celu zabezpieczenia swoich interesów ekonomicznych w produkcji diamentów; mając na uwadze, że obecnie nie można zaspokoić oczekiwań konsumentów co do pewności pochodzenia i etycznego charakteru pozyskiwania diamentów; mając na uwadze, że skutkuje to

⁽¹⁾ Dz.U. L 358 z 31.12.2002, s. 28.

⁽²⁾ Dz.U. L 130 z 19.5.2017, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 209 z 14.6.2021, s. 1.

Czwartek, 16 grudnia 2021 r.

- spadkiem popytu na naturalne diamenty i w związku z tym ma negatywne konsekwencje dla legalnego przemysłu diamentowego i wydobywa rzemieślniczego; mając na uwadze, że mechanizmy takie jak system certyfikacji procesu Kimberley należy poddawać regularnym przeglądom i aktualizacjom, aby zagwarantować, że będą one w stanie sprostać oczekiwaniom konsumentów i międzynarodowym zobowiązaniom dotyczącym społecznej odpowiedzialności przedsiębiorstw i zrównoważonego rozwoju;
- E. mając na uwadze, że UE dążyła do rozszerzenia zakresu pierwotnej definicji diamentów konfliktowych zawartej w dokumencie podstawowym systemu certyfikacji procesu Kimberley w celu uwzględnienia w niej naruszeń praw człowieka, ale nie udało się osiągnąć pomyślnego rezultatu ze względu na konsensualny charakter procesu decyzyjnego oraz sprzeciw niektórych głównych krajów produkujących, handlujących i konsumujących;
- F. mając na uwadze, że system gwarancji Światowej Rady Diamentów jest dobrowolnym branżowym programem samoregulacji, który śledzi diamenty z certyfikatem procesu Kimberley poprzez łańcuch dostaw aż po handel oszlifowanymi i wypolerowanymi kamieniami;
1. podkreśla pilną potrzebę zmiany definicji diamentów konfliktowych w celu uzupełnienia jej o kwestię praw człowieka oraz społeczny i środowiskowy wymiar konfliktu związanego z produkcją diamentów, aby zagwarantować, że diamenty trafiające na rynek UE nie będą miały związku z żadnym naruszeniem praw człowieka ani przestępstwami środowiskowymi, niezależnie od tego, czy zostały one popełnione przez grupy rebeliantów, rządy czy prywatne przedsiębiorstwa; zwraca uwagę, że oprócz surowca diamentowego system certyfikacji procesu Kimberley powinien mieć też zastosowanie do kamieni oszlifowanych i wypolerowanych;
 2. wzywa do skuteczniejszego wdrożenia systemu certyfikacji procesu Kimberley w celu zapewnienia, że żadne konfliktowe diamenty nie trafiają do legalnych łańcuchów dostaw; apeluje o wzmocnienie i poprawę monitorowania i egzekwowania kontroli wewnętrznych w państwach uczestniczących; wzywa strony systemu certyfikacji procesu Kimberley do stworzenia niezależnego mechanizmu monitorowania, ponieważ zalecenia wydawane w następstwie wzajemnych wizyt kontrolnych mają charakter niewiążący i często nie są w stanie zaradzić uchybieniom we wdrażaniu wewnętrznych środków kontroli ani wprowadzić znaczących zmian w przypadkach niezgodności z minimalnymi wymogami systemu certyfikacji procesu Kimberley;
 3. wyraża głębokie zaniepokojenie ostatnimi doniesieniami o próbach uciszania obserwatorów społeczeństwa obywatelskiego na ostatnim międzysesyjnym posiedzeniu dotyczącym procesu Kimberley; ponownie podkreśla istotną rolę społeczeństwa obywatelskiego w trójstronnej strukturze systemu certyfikacji procesu Kimberley i wzywa do pełnego poszanowania wolności słowa przedstawicieli społeczeństwa obywatelskiego; zwraca uwagę na znaczenie zapewnienia wiarygodnego finansowania organizacjom społeczeństwa obywatelskiego działającym w obszarze konfliktowych minerałów i diamentów;
 4. z zadowoleniem przyjmuje zaangażowanie legalnego przemysłu diamentowego w system certyfikacji procesu Kimberley oraz ustanowienie systemu gwarancji Światowej Rady Diamentów; zauważa, że tworzenie miejsc pracy i dochody dla społeczności górniczych zależą od stabilnych, przejrzystych i odpowiedzialnych łańcuchów dostaw w sektorze diamentów;
 5. zwraca uwagę, że należy umożliwić śledzenie drogi diamentów od momentu wydobywania do wprowadzenia na rynek w sposób, który nie ogranicza się do zwykłej papierowej dokumentacji towarzyszącej transportowi diamentów; jest w pełni otwarty na koncepcję wykorzystania nowych technologii, takich jak łańcuch bloków, do poprawy identyfikowalności; z zadowoleniem przyjmuje działania na rzecz cyfryzacji certyfikatów procesu Kimberley;
 6. podkreśla znaczenie zajęcia się podstawowymi przyczynami konfliktów i przemocy związanych z diamentami w całym łańcuchu dostaw; wzywa Komisję i Europejską Służbę Działań Zewnętrznych do dopilnowania, by w ramach programu tematycznego „Pokój, stabilność i zapobieganie konfliktom” przeznaczono wystarczające środki na budowanie zdolności, aby wspierać zrównoważone i wrażliwe na konflikty zarządzanie zasobami naturalnymi oraz zgodność z procesem Kimberley i innymi podobnymi inicjatywami mającymi zastosowanie do minerałów z regionów ogarniętych konfliktami z myślą o poprawie warunków życia społeczności górniczych i usprawnieniu wydobywa rzemieślniczego; apeluje, by podmioty przydzielające fundusze geograficzne uwzględniały również działania związane z budowaniem zdolności i zapobieganiem konfliktom;
 7. wzywa UE, aby nadal była światowym liderem we wdrażaniu inicjatyw na rzecz odpowiedzialnego pozyskiwania, takich jak Wytyczne OECD dotyczące należytej staranności dla odpowiedzialnych łańcuchów dostaw minerałów z obszarów dotkniętych konfliktami i obszarów wysokiego ryzyka, a także zaktualizowane Wytyczne OECD dla przedsiębiorstw wielonarodowych; ponownie podkreśla, że odpowiedzialne pozyskiwanie i należyta staranność muszą być zgodne z Wytycznymi ONZ dotyczącymi biznesu i praw człowieka;

Czwartek, 16 grudnia 2021 r.

8. wzywa UE do dawania przykładu i dalszego wdrażania programu handlowego opartego na wartościach, aby wpłynąć na pozytywne zmiany w krajach nienależących do UE; zauważa w tym kontekście, że w przepisach UE dotyczących handlu diamentami należy odzwierciedlać najwyższy poziom ambicji; wzywa UE do rozważenia dodatkowych autonomicznych środków, aby – z myślą o wyeliminowaniu niedociągnięć systemu certyfikacji procesu Kimberley – dopilnować, by surowe, oszlifowane i wypolerowane diamenty mające związek z łamaniem praw człowieka nie były wprowadzane na rynek UE;
 9. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Komisji, Radzie, Europejskiej Służbie Działań Zewnętrznych oraz obecnemu przewodniczącemu i wiceprzewodniczącemu systemu certyfikacji procesu Kimberley.
-

Poniedziałek, 13 grudnia 2021 r.

III

(Akty przygotowawcze)

PARLAMENT EUROPEJSKI

P9_TA(2021)0484

Ocena technologii medycznych *II**

Rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 13 grudnia 2021 r. w sprawie stanowiska Rady w pierwszym czytaniu dotyczącego przyjęcia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie oceny technologii medycznych i zmiany dyrektywy 2011/24/UE (10531/3/2021 – C9-0422/2021 – 2018/0018(COD))

(Zwykła procedura ustawodawcza: drugie czytanie)

(2022/C 251/19)

Parlament Europejski,

- uwzględniając stanowisko Rady w pierwszym czytaniu (10531/3/2021 – C9-0422/2021),
 - uwzględniając uzasadnione opinie przedstawione – na mocy protokołu nr 2 w sprawie stosowania zasad pomocniczości i proporcjonalności – przez Izbę Poselską Republiki Czeskiej, Bundestag, Senat Francji oraz Sejm RP, w których stwierdzono, że projekt aktu ustawodawczego nie jest zgodny z zasadą pomocniczości,
 - uwzględniając opinie Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego z 23 maja 2018 r. oraz z 27 kwietnia 2021 r. ⁽¹⁾,
 - uwzględniając swoje stanowisko w pierwszym czytaniu ⁽²⁾ w sprawie wniosku Komisji przedstawionego Parlamentowi Europejskiemu i Radzie (COM(2018)0051),
 - uwzględniając art. 294 ust. 7 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
 - uwzględniając wstępne porozumienie zatwierdzone przez komisję przedmiotowo właściwą na podstawie art. 74 ust. 4 Regulaminu,
 - uwzględniając art. 67 Regulaminu,
 - uwzględniając zalecenie do drugiego czytania przedstawione przez Komisję Ochrony Środowiska Naturalnego, Zdrowia Publicznego i Bezpieczeństwa Żywności (A9-0334/2021),
1. zatwierdza stanowisko Rady przyjęte w pierwszym czytaniu;
 2. stwierdza, że akt prawny zostaje przyjęty zgodnie ze stanowiskiem Rady;
 3. zobowiązuje swojego przewodniczącego do podpisania wraz z przewodniczącym Rady aktu prawnego zgodnie z art. 297 ust. 1 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej;
 4. zobowiązuje swojego sekretarza generalnego do podpisania aktu prawnego po stwierdzeniu, że wszystkie procedury zostały prawidłowo zakończone, oraz do przygotowania, w porozumieniu z sekretarzem generalnym Rady, jego publikacji w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*;
 5. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania stanowiska Parlamentu Radzie i Komisji oraz parlamentom narodowym.

⁽¹⁾ Dz.U. C 283 z 10.8.2018, s. 28 i Dz.U. C 286 z 16.7.2021, s. 95.

⁽²⁾ Dz.U. C 449 z 23.12.2020, s. 638.

Wtorek, 14 grudnia 2021 r.

P9_TA(2021)0485

Unijny kontyngent taryfowy na wysokiej jakości wołowinę z Paragwaju *I**

Rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 14 grudnia 2021 r. w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/216 w odniesieniu do unijnego kontyngentu taryfowego na wysokiej jakości wołowinę z Paragwaju (COM(2021)0313 – C9-0228/2021 – 2021/0146(COD))

(Zwykła procedura ustawodawcza: pierwsze czytanie)

(2022/C 251/20)

Parlament Europejski,

- uwzględniając wniosek Komisji przedstawiony Parlamentowi Europejskiemu i Radzie (COM(2021)0313),
 - uwzględniając art. 294 ust. 2 i art. 207 ust. 2 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, zgodnie z którymi wniosek został przedstawiony Parlamentowi przez Komisję (C9-0228/2021),
 - uwzględniając art. 294 ust. 3 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
 - uwzględniając przekazane pismem z dnia 8 grudnia 2021 r. zobowiązanie przedstawiciela Rady do zatwierdzenia stanowiska Parlamentu, zgodnie z art. 294 ust. 4 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
 - uwzględniając art. 59 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Handlu Międzynarodowego (A9-0333/2021),
1. przyjmuje poniższe stanowisko w pierwszym czytaniu;
 2. zwraca się do Komisji o ponowne przekazanie mu sprawy, jeśli zastąpi ona pierwotny wniosek, wprowadzi w nim istotne zmiany lub planuje ich wprowadzenie;
 3. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania stanowiska Parlamentu Radzie i Komisji oraz parlamentom narodowym.

P9_TC1-COD(2021)0146

Stanowisko Parlamentu Europejskiego przyjęte w pierwszym czytaniu w dniu 14 grudnia 2021 r. w celu przyjęcia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/... w sprawie zmiany rozporządzenia (UE) 2019/216 w odniesieniu do unijnego kontyngentu taryfowego na wysokiej jakości wołowinę z Paragwaju

(Jako że pomiędzy Parlamentem i Radą osiągnięte zostało porozumienie, stanowisko Parlamentu odpowiada ostatecznej wersji aktu prawnego, rozporządzenia (UE) 2022/111.)

Wtorek, 14 grudnia 2021 r.

P9_TA(2021)0486

Europejski Rok Młodzieży 2022 *I****Rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 14 grudnia 2021 r. w sprawie wniosku dotyczącego decyzji Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie Europejskiego Roku Młodzieży 2022 (COM(2021)0634 – C9-0379/2021 – 2021/0328(COD))****(Zwykła procedura ustawodawcza: pierwsze czytanie)**

(2022/C 251/21)

Parlament Europejski,

- uwzględniając wniosek Komisji przedstawiony Parlamentowi Europejskiemu i Radzie (COM(2021)0634),
 - uwzględniając art. 294 ust. 2, art. 165 ust. 4 oraz art. 166 ust. 4 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, zgodnie z którymi wniosek został przedstawiony Parlamentowi przez Komisję (C9-0379/2021),
 - uwzględniając art. 294 ust. 3 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
 - uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego z dnia z dnia 8 grudnia 2021 r. ⁽¹⁾,
 - po konsultacji z Komitetem Regionów,
 - uwzględniając wstępne porozumienie zatwierdzone przez komisję przedmiotowo właściwą na podstawie art. 74 ust. 4 Regulaminu oraz przekazane pismem z dnia 10 grudnia 2021 r. zobowiązanie przedstawiciela Rady do zatwierdzenia stanowiska Parlamentu, zgodnie z art. 294 ust. 4 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
 - uwzględniając pismo Komisji Budżetowej z dnia 17 listopada 2021 r. dotyczące wyniku postępowania pojednawczego w sprawie budżetu w odniesieniu do wniosku Komisji dotyczącego decyzji Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie Europejskiego Roku Młodzieży 2022,
 - uwzględniając art. 59 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Kultury i Edukacji (A9-0322/2021),
- A. mając na uwadze, że ze względu na pilną potrzebę uzasadnione jest przeprowadzenie głosowania przed upływem ośmiotygodniowego terminu ustanowionego w art. 6 Protokołu nr 2 w sprawie stosowania zasad pomocniczości i proporcjonalności;
1. przyjmuje poniższe stanowisko w pierwszym czytaniu;
 2. zatwierdza wspólne oświadczenie Parlamentu Europejskiego i Rady załączone do niniejszej rezolucji, które zostanie opublikowane w serii C *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*;
 3. zatwierdza wspólne oświadczenie Parlamentu Europejskiego i Komisji załączone do niniejszej rezolucji, które zostanie opublikowane w serii C *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*;
 4. zwraca się do Komisji o ponowne przekazanie mu sprawy, jeśli zastąpi ona pierwotny wniosek, wprowadzi w nim istotne zmiany lub planuje ich wprowadzenie;

⁽¹⁾ Dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym.

Wtorek, 14 grudnia 2021 r.

5. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania stanowiska Parlamentu Radzie i Komisji oraz parlamentom narodowym.

P9_TC1-COD(2021)0328

Stanowisko Parlamentu Europejskiego przyjęte w pierwszym czytaniu w dniu 14 grudnia 2021 r. w celu przyjęcia decyzji Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/... w sprawie Europejskiego Roku Młodzieży (2022)

(Jako że pomiędzy Parlamentem i Radą osiągnięte zostało porozumienie, stanowisko Parlamentu odpowiada ostatecznej wersji aktu prawnego, decyzji (UE) 2021/2316.)

Wtorek, 14 grudnia 2021 r.

ZAŁĄCZNIK DO REZOLUCJI USTAWODAWCZEJ

Wspólne oświadczenie Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie finansowania Europejskiego Roku Młodzieży 2022 – decyzja (UE) 2021/2316

Parlament Europejski i Rada uzgadniają, że minimalny budżet operacyjny na realizację Europejskiego Roku Młodzieży 2022 wynosi 8 mln EUR. Z tej kwoty 3 mln EUR będą pochodzić z rocznego budżetu Europejskiego Korpusu Solidarności na 2022 r., a 5 mln EUR – z rocznego budżetu programu Erasmus+ na 2022 r.

Ponadto współprawodawcy zobowiązali się do pozostawienia trwałej spuścizny Europejskiego Roku Młodzieży po 2022 r. Bez uszczerbku dla uprawnień władzy budżetowej i zgodnie z art. 314 TFUE wszelkie dodatkowe finansowanie po 2022 r. należy określić w wieloletnich ramach finansowych na lata 2021–2027.

Oświadczenie Komisji w sprawie finansowania Europejskiego Roku Młodzieży 2022 – decyzja (UE) 2021/2316

Komisja przyjmuje do wiadomości porozumienie współprawodawców w sprawie wprowadzenia minimalnego budżetu operacyjnego w wysokości 8 mln EUR na realizację Europejskiego Roku Młodzieży 2022, bez uszczerbku dla możliwości wnoszenia dodatkowych wkładów z innych odpowiednich programów i instrumentów unijnych z myślą o uzupełnieniu kwoty 8 mln EUR.

Ponadto podczas trwania Europejskiego Roku Młodzieży Komisja przeprowadzi analizę sytuacji, a także będzie regularnie aktualizować informacje na temat możliwego i rzeczywistego wkładu z programów i instrumentów UE na rzecz realizacji Europejskiego Roku Młodzieży oraz przedstawiać sprawozdania z działań. Postępy we wdrażaniu wkładów w ramach programów unijnych będą regularnie przedstawiane Parlamentowi Europejskiemu i Radzie. Wkłady te należy uznać za uzupełniające i dodatkowe w stosunku do minimalnego budżetu operacyjnego w wysokości 8 mln EUR.

Wtorek, 14 grudnia 2021 r.

P9_TA(2021)0487

Wspólne zespoły dochodzeniowo-śledcze: dostosowanie do przepisów unijnych dotyczących ochrony danych osobowych *I**

Rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 14 grudnia 2021 r. w sprawie wniosku dotyczącego dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającej decyzję ramową Rady 2002/465/WSiSW w zakresie jej dostosowania do przepisów UE dotyczących ochrony danych osobowych (COM(2021)0020 – C9-0005/2021 – 2021/0008(COD))

(Zwykła procedura ustawodawcza: pierwsze czytanie)

(2022/C 251/22)

Parlament Europejski,

- uwzględniając wniosek Komisji przedstawiony Parlamentowi Europejskiemu i Radzie (COM(2021)0020),
 - uwzględniając art. 294 ust. 2 i art. 16 ust. 2 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, zgodnie z którym wniosek został przedstawiony Parlamentowi przez Komisję (C9-0005/2021),
 - uwzględniając art. 294 ust. 3 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
 - uwzględniając wstępne porozumienie zatwierdzone przez komisję przedmiotowo właściwą na podstawie art. 74 ust. 4 Regulaminu oraz przekazane pismem z dnia 17 listopada 2021 r. zobowiązanie przedstawiciela Rady do zatwierdzenia stanowiska Parlamentu, zgodnie z art. 294 ust. 4 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
 - uwzględniając art. 59 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych (A9-0236/2021),
1. przyjmuje poniższe stanowisko w pierwszym czytaniu;
 2. zwraca się do Komisji o ponowne przekazanie mu sprawy, jeśli zastąpi ona pierwotny wniosek, wprowadzi w nim istotne zmiany lub planuje ich wprowadzenie;
 3. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania stanowiska Parlamentu Radzie i Komisji oraz parlamentom narodowym.

P9_TC1-COD(2021)0008

Stanowisko Parlamentu Europejskiego przyjęte w pierwszym czytaniu w dniu 14 grudnia 2021 r. w celu przyjęcia dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/... w sprawie zmiany decyzji ramowej Rady 2002/465/WSiSW w odniesieniu do jej dostosowania do przepisów unijnych dotyczących ochrony danych osobowych

(Jako że pomiędzy Parlamentem i Radą osiągnięte zostało porozumienie, stanowisko Parlamentu odpowiada ostatecznej wersji aktu prawnego, dyrektywy (UE) 2022/211.)

Wtorek, 14 grudnia 2021 r.

P9_TA(2021)0488

Europejski nakaz dochodzeniowy w sprawach karnych: dostosowanie do przepisów unijnych dotyczących ochrony danych osobowych *I**

Rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 14 grudnia 2021 r. w sprawie wniosku dotyczącego dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającej dyrektywę 2014/41/UE w zakresie jej dostosowania do przepisów UE dotyczących ochrony danych osobowych (COM(2021)0021 – C9-0006/2021 – 2021/0009(COD))

(Zwykła procedura ustawodawcza: pierwsze czytanie)

(2022/C 251/23)

Parlament Europejski,

- uwzględniając wniosek Komisji przedstawiony Parlamentowi Europejskiemu i Radzie (COM(2021)0021),
 - uwzględniając art. 294 ust. 2 i art. 16 ust. 2 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, zgodnie z którymi wniosek został przedstawiony Parlamentowi przez Komisję (C9-0006/2021),
 - uwzględniając art. 294 ust. 3 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
 - uwzględniając wstępne porozumienie zatwierdzone przez komisję przedmiotowo właściwą na podstawie art. 74 ust. 4 Regulaminu oraz przekazane pismem z dnia 17 listopada 2021 r. zobowiązanie przedstawiciela Rady do zatwierdzenia stanowiska Parlamentu, zgodnie z art. 294 ust. 4 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
 - uwzględniając art. 59 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych (A9-0237/2021),
1. przyjmuje poniższe stanowisko w pierwszym czytaniu;
 2. zwraca się do Komisji o ponowne przekazanie mu sprawy, jeśli zastąpi ona pierwotny wniosek, wprowadzi w nim istotne zmiany lub planuje ich wprowadzenie;
 3. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania stanowiska Parlamentu Radzie i Komisji oraz parlamentom narodowym.

P9_TC1-COD(2021)0009

Stanowisko Parlamentu Europejskiego przyjęte w pierwszym czytaniu w dniu 14 grudnia 2021 r. w celu przyjęcia dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/... w sprawie zmiany dyrektywy nr 2014/41/UE w odniesieniu do jej dostosowania do przepisów unijnych dotyczących ochrony danych osobowych

(Jako że pomiędzy Parlamentem i Radą osiągnięte zostało porozumienie, stanowisko Parlamentu odpowiada ostatecznej wersji aktu prawnego, dyrektywy (UE) 2022/228.)

Wtorek, 14 grudnia 2021 r.

P9_TA(2021)0490

Uruchomienie Funduszu Solidarności Unii Europejskiej w celu udzielenia pomocy Chorwacji

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 14 grudnia 2021 r. w sprawie wniosku dotyczącego decyzji Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie uruchomienia Funduszu Solidarności Unii Europejskiej w celu udzielenia pomocy Chorwacji w związku z serią trzęsień ziemi, które rozpoczęły się 28 grudnia 2020 r. (COM(2021)0963 – C9-0403/2021 – 2021/0359(BUD))

(2022/C 251/24)

Parlament Europejski,

- uwzględniając wniosek Komisji przedłożony Parlamentowi Europejskiemu i Radzie (COM(2021)0963 – C9-0403/2021),
 - uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 2012/2002 z dnia 11 listopada 2002 r. ustanawiające Fundusz Solidarności Unii Europejskiej⁽¹⁾,
 - uwzględniając rozporządzenie Rady (UE, Euratom) 2020/2093 z dnia 17 grudnia 2020 r. określające wieloletnie ramy finansowe na lata 2021–2027⁽²⁾, w szczególności jego art. 9,
 - uwzględniając porozumienie międzyinstytucjonalne pomiędzy Parlamentem Europejskim, Radą Unii Europejskiej i Komisją Europejską z dnia 16 grudnia 2020 r. w sprawie dyscypliny budżetowej, współpracy w kwestiach budżetowych i należytego zarządzania finansami oraz w sprawie nowych zasobów własnych, w tym harmonogramu wprowadzania nowych zasobów własnych⁽³⁾, w szczególności jego punkt 10,
 - uwzględniając własną rezolucję z 21 stycznia 2021 r. w sprawie łagodzenia skutków trzęsień ziemi w Chorwacji⁽⁴⁾,
 - uwzględniając własną rezolucję z 20 października 2021 r. w sprawie skutecznego wykorzystania przez państwa członkowskie środków finansowych z Funduszu Solidarności Unii Europejskiej (FSUE) w sytuacjach klęsk żywiołowych⁽⁵⁾,
 - uwzględniając pismo przesłane przez Komisję Rozwoju Regionalnego,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Budżetowej (A9-0343/2021),
1. przekazuje wyrazy głębokiej solidarności i współczucia wszystkim osobom, które ucierpiały wskutek trzęsienia ziemi, oraz ich rodzinom, a także chorwackim władzom krajowym, regionalnym i lokalnym zaangażowanym w działania pomocowe;
 2. z zadowoleniem przyjmuje decyzję jako namacalną i widoczną formę solidarności Unii z jej obywatelami i regionami Chorwacji, które ucierpiały w wyniku trzęsień ziemi w okresie od 28 grudnia 2020 r. do 21 lutego 2021 r.;
 3. podkreśla pilną potrzebę uruchomienia pomocy finansowej za pośrednictwem Funduszu Solidarności Unii Europejskiej w celu zapewnienia, by wsparcie mogło dotrzeć do dotkniętych regionów w odpowiednim czasie;
 4. wyraża ubolewanie z powodu długiego czasu, jaki upłynął od złożenia przez Chorwację wniosku o pomoc finansową w dniu 18 marca 2021 r. do wniosku Komisji w sprawie przekazania pomocy pod koniec października 2021 r.; ponownie podkreśla znaczenie szybkiej mobilizacji Funduszu Solidarności Unii Europejskiej w przyszłości w celu udzielania pomocy potrzebującym ludziom i regionom;

⁽¹⁾ Dz.U. L 311 z 14.11.2002, s. 3.

⁽²⁾ Dz.U. L 433 I z 22.12.2020, s. 11.

⁽³⁾ Dz.U. L 433 I z 22.12.2020, s. 28.

⁽⁴⁾ Teksty przyjęte, P9_TA(2021)0023.

⁽⁵⁾ Teksty przyjęte, P9_TA(2021)0429.

Wtorek, 14 grudnia 2021 r.

5. podkreśla, że FSUE znajdował się pod znaczną presją w pierwszym roku obowiązywania WRF na lata 2021–2027, klęski żywiołowe są z natury nieprzewidywalne, a ze względu na zmianę klimatu ich liczba i dotkliwość prawdopodobnie z czasem wzrosną, co spowoduje wyższe koszty; podkreśla zatem swoje rosnące zaniepokojenie niedoborem zasobów dostępnych dla FSUE w latach 2021–2027; uważa, że ogólna kwota finansowania i ustalenia dotyczące przydziału środków z rezerwy na rzecz solidarności i pomocy nadzwyczajnej (SEAR) nie zapewniają optymalnej skuteczności FSUE, i wzywa do przeglądu rezerwy SEAR podczas kolejnego przeglądu WRF na lata 2021–2027;
 6. zatwierdza decyzję załączoną do niniejszej rezolucji;
 7. zobowiązuje swojego przewodniczącego do podpisania wraz z przewodniczącym Rady niniejszej decyzji i zapewnienia jej publikacji w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*;
 8. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji wraz z załącznikiem Radzie i Komisji.
-

Wtorek, 14 grudnia 2021 r.

ZAŁĄCZNIK

DECYZJA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

w sprawie uruchomienia Funduszu Solidarności Unii Europejskiej w celu udzielenia pomocy Chorwacji w związku z serią trzęsień ziemi począwszy od 28 grudnia 2020 r.

(Tekst tego załącznika nie został powtórzony w tym miejscu, ponieważ odpowiada on końcowej wersji decyzji (UE) 2022/49.)

Wtorek, 14 grudnia 2021 r.

P9_TA(2021)0491

Uruchomienie Europejskiego Funduszu Dostosowania do Globalizacji – wniosek EGF/2021/003 IT Porto Canale – Włochy**Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 14 grudnia 2021 r. w sprawie wniosku dotyczącego decyzji Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie uruchomienia Europejskiego Funduszu Dostosowania do Globalizacji dla Zwalnianych Pracowników w następstwie wniosku od Włoch – EGF/2021/003 IT Porto Canale (COM(2021)0935 – C9-0399/2021 – 2021/0337(BUD))**

(2022/C 251/25)

Parlament Europejski,

- uwzględniając wniosek Komisji przedłożony Parlamentowi Europejskiemu i Radzie (COM(2021)0935 – C9-0399/2021),
 - uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/691 z dnia 28 kwietnia 2021 r. w sprawie Europejskiego Funduszu Dostosowania do Globalizacji dla Zwalnianych Pracowników (EFG) i uchylecia rozporządzenia (UE) nr 1309/2013 ⁽¹⁾ („rozporządzenie w sprawie EFG”),
 - uwzględniając rozporządzenie Rady (UE, Euratom) 2020/2093 z dnia 17 grudnia 2020 r. określające wieloletnie ramy finansowe na lata 2021–2027 ⁽²⁾, w szczególności jego art. 8,
 - uwzględniając Porozumienie międzyinstytucjonalne z dnia 16 grudnia 2020 r. między Parlamentem Europejskim, Radą Unii Europejskiej i Komisją Europejską w sprawie dyscypliny budżetowej, współpracy w kwestiach budżetowych i należytego zarządzania finansami oraz w sprawie nowych zasobów własnych, w tym również harmonogramu wprowadzania nowych zasobów własnych ⁽³⁾, w szczególności jego pkt 9,
 - uwzględniając pismo przesłane przez Komisję Zatrudnienia i Spraw Socjalnych,
 - uwzględniając pismo przesłane przez Komisję Rozwoju Regionalnego,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Budżetowej (A9-0345/2021),
- A. mając na uwadze, że Unia opracowała instrumenty ustawodawcze i budżetowe w celu zapewnienia dodatkowego wsparcia pracownikom dotkniętym skutkami globalizacji oraz zmianami technologicznymi i środowiskowymi, takimi jak zmiany w strukturze światowego handlu, spory handlowe, istotne zmiany w stosunkach handlowych Unii lub w strukturze rynku wewnętrznego, oraz kryzysem finansowym lub gospodarczym, a także przejściem na gospodarkę niskoemisyjną bądź zmianami będącymi konsekwencją cyfryzacji lub automatyzacji;
- B. mając na uwadze, że 15 lipca 2021 r. Włochy złożyły wniosek EGF/2021/003 IT/Porto Canale o wkład finansowy z Europejskiego Funduszu Dostosowania do Globalizacji (EFG) w następstwie zwolnienia 190 pracowników w przedsiębiorstwie Porto Industriale di Cagliari SpA w sektorze gospodarki zaklasyfikowanym do działu 52 według klasyfikacji NACE Rev. 2 (Magazynowanie i działalność usługowa wspomagająca transport) we Włoszech, w regionie Sardynii (ITG2) zaliczanym do poziomu NUTS 2, w okresie odniesienia od 1 września 2020 r. do 1 stycznia 2021 r.;
- C. mając na uwadze, że wniosek złożono na podstawie kryteriów interwencji przewidzianych w art. 4 ust. 3, stanowiących odstępstwo od kryteriów zawartych w art. 4 ust. 2 lit. a) rozporządzenia w sprawie EFG, zgodnie z którym wymagane jest zaprzestanie działalności przez co najmniej 200 zwolnionych pracowników w czteromiesięcznym okresie odniesienia, w przedsiębiorstwie działających w danym państwie członkowskim, z uwzględnieniem zwolnień pracowników u jego dostawców i producentów niższego szczebla lub osób, które zaprzestały prowadzenia działalności na własny rachunek;

⁽¹⁾ Dz.U. L 153 z 3.5.2021, s. 48.

⁽²⁾ Dz.U. L 433 I z 22.12.2020, s. 11.

⁽³⁾ Dz.U. L 433 I z 22.12.2020, s. 28.

Wtorek, 14 grudnia 2021 r.

- D. mając na uwadze, że chociaż w czteromiesięcznym okresie odniesienia miało miejsce mniej niż 200 zwolnień, można przyznać odstępstwo od art. 4 ust. 2 lit. a), ponieważ do zwolnień tych doszło na niewielkim rynku pracy, gdzie PKB na mieszkańca w 2018 r. wynosił 21 600 EUR (w porównaniu ze średnią europejską wynoszącą 31 000 EUR ⁽⁴⁾); poza tym rynek ten poważnie ucierpiał wskutek kryzysu z 2008 r. ⁽⁵⁾ i kryzysu pandemicznego ⁽⁶⁾;
- E. mając na uwadze, że działalność w porcie w Cagliari zmniejszała się w latach 2011–2018, a ruch zmniejszył się o 90 % w 2018 r. z powodu braku połączenia lądowego z resztą Włoch oraz z powodu stopniowego przenoszenia zdolności i operacji przeladunkowych do ośrodków położonych na krańcach basenu Morza Śródziemnego;
- F. mając na uwadze, że w 2019 r. przedsiębiorstwo Contship Italia Group, jedyny udziałowiec Porto Industriale di Cagliari SpA, koncesjonariusza terminalu kontenerowego, postanowiło zakończyć działalność w porcie w Cagliari i postawić swoją spółkę zależną Porto Industriale di Cagliari SpA w stan dobrowolnej likwidacji, a pomimo trzykrotnego przedłużenia terminu przetargu nie znaleziono żadnego nowego koncesjonariusza, co doprowadziło do zwolnienia 190 pracowników, którzy nadal byli zatrudnieni w przedsiębiorstwie we wrześniu 2020 r.;
- G. mając na uwadze, że środki EFG nie mogą przekroczyć maksymalnej rocznej kwoty 186 mln EUR (w cenach z 2018 r.), zgodnie z art. 8 rozporządzenia Rady (UE, Euratom) 2020/2093 z dnia 17 grudnia 2020 r. określającego wieloletnie ramy finansowe na lata 2021–2027;
1. zgadza się z Komisją, że warunki określone w art. 4 ust. 3 rozporządzenia w sprawie EFG zostały spełnione i że Włochom przysługuje na mocy tego rozporządzenia wkład finansowy w wysokości 1 493 407 EUR, co stanowi 85 % łącznych kosztów wynoszących 1 756 950 EUR, na które składają się wydatki na zindywidualizowane usługi w wysokości 1 686 750 EUR oraz wydatki na wdrożenie EFG ⁽⁷⁾ w wysokości 70 200 EUR;
 2. zauważa, że władze Włoch złożyły wniosek 15 lipca 2021 r. oraz że Komisja zakończyła ocenę wniosku 28 października 2021 r. i przekazała ją Parlamentowi tego samego dnia;
 3. zauważa, że wniosek dotyczy 190 zwolnionych pracowników, którzy zaprzestali działalności w przedsiębiorstwie Porto Industriale di Cagliari SpA; ponadto zauważa, że Włochy oczekują, iż wszyscy kwalifikujących się beneficjenci skorzystają ze środków pomocowych (beneficjenci objęci pomocą);
 4. przypomina, że oczekuje się, iż społeczne skutki zwolnień będą znaczne dla gospodarki Sardynii, która również w znacznym stopniu ucierpiała w wyniku kryzysu związanego z COVID-19; liczba miejsc pracy w tym regionie spadła o 4,6 % w 2020 r. w porównaniu ze spadkiem o 2,0 % odnotowanym w skali całych Włoch ⁽⁸⁾; zauważa ponadto, że inny rozpatrywany wniosek o wsparcie z EFG dotyczy zwolnień w Air Italy na Sardynii;
 5. podkreśla, że w wyniku pandemii odsetek gospodarstw domowych na Sardynii pozbawionych dochodów z pracy wzrósł do 16,5 % w 2020 r. (+ 3,5 punktu procentowego w stosunku do 2019 r.);
 6. zwraca uwagę, że większość zwolnionych pracowników to mężczyźni (90,5 %) w wieku od 30 do 54 lat (98,4 %) z wykształceniem średnim II stopnia lub pomaturalnym (83,7 %);
 7. zauważa, że Włochy rozpoczęły świadczenie zindywidualizowanych usług na rzecz beneficjentów objętych pomocą 8 października 2020 r., a zatem okres kwalifikowalności do otrzymania wkładu finansowego z EFG będzie trwał od 8 października 2020 r. przez 24 miesiące po dacie wejścia w życie decyzji w sprawie finansowania;
 8. przypomina, że zindywidualizowane usługi, które mają zostać zapewnione pracownikom i osobom prowadzącym działalność na własny rachunek, obejmują następujące działania: ogólne informacje i poradnictwo zawodowe, doradztwo w zakresie rozwoju kariery zawodowej, pomoc w poszukiwaniu pracy, mentoring w zakresie przystosowania się do nowego miejsca pracy, doradztwo w zakresie zakładania działalności gospodarczej, pomoc finansowa na tworzenie przedsiębiorstw, szkolenia, a także zachęty i wkład w koszty szczególnie;

⁽⁴⁾ <https://ec.europa.eu/growth/tools-databases/regional-innovation-monitor/base-profile/sardinia>

⁽⁵⁾ <https://ec.europa.eu/growth/tools-databases/regional-innovation-monitor/base-profile/sardinia>

⁽⁶⁾ Banca d'Italia. L'economia della Sardegna. Rapporto annuale, giugno 2021.

⁽⁷⁾ Zgodnie z art. 7 ust. 5 rozporządzenia w sprawie EFG.

⁽⁸⁾ Banca d'Italia. L'economia della Sardegna. Rapporto annuale, giugno 2021.

Wtorek, 14 grudnia 2021 r.

9. z zadowoleniem przyjmuje możliwość wprowadzenia specjalnych i ograniczonych w czasie środków w ramach skoordynowanego pakietu, obejmujących m.in. wypłacanie zasiłków na opiekę nad dzieckiem, zgodnie z art. 7 ust. 2 lit. b) rozporządzenia w sprawie EFG, aby ułatwić osobom poszukującym pracy uczestnictwo w proponowanych działaniach i wchodzenie na rynek pracy;
10. wyraża zadowolenie, że szkolenia będą koncentrować się na tematyce związanej z zieloną gospodarką, niebieską gospodarką, zindywidualizowanymi usługami, usługami zdrowotnymi i społecznymi, promocją dziedzictwa kulturowego i działalnością kulturalną;
11. zauważa, że Włochy zaczęły ponosić wydatki administracyjne w zakresie wdrażania EFG 18 stycznia 2021 r. i że wydatki na działania przygotowawcze, działania w zakresie zarządzania, dostarczania i upowszechniania informacji oraz działania w zakresie kontroli i sprawozdawczości będą kwalifikowały się zatem do przyznania wkładu finansowego z EFG od 18 stycznia 2021 r. przez 31 miesięcy po dacie wejścia w życie decyzji w sprawie finansowania;
12. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że środki te zaplanowano zgodnie z włoską krajową strategią zrównoważonego rozwoju (SNSvS)⁽⁹⁾ oraz że skoordynowany pakiet zindywidualizowanych usług opracowano w drodze konsultacji między regionem Sardynii, agencją ASPAL⁽¹⁰⁾, gminą Cagliari, podmiotem zarządzającym portem w Cagliari i związkami zawodowymi; zauważa, że partnerzy społeczni byli w pełni zaangażowani w planowanie i dostosowywanie pakietu środków;
13. podkreśla, że władze Włoch potwierdziły, iż działania kwalifikowalne nie są objęte pomocą z innych funduszy lub instrumentów finansowych Unii;
14. ponownie podkreśla, że pomoc z EFG nie może zastępować działań, za podjęcie których – na mocy prawa krajowego lub układów zbiorowych – odpowiedzialne są przedsiębiorstwa, ani żadnych świadczeń lub praw beneficjentów środków z EFG, w celu zapewnienia pełnej dodatkowości środków;
15. zauważa, że spełniono wszystkie wymogi proceduralne;
16. zatwierdza decyzję załączoną do niniejszej rezolucji;
17. zobowiązuje swojego przewodniczącego do podpisania wraz z przewodniczącym Rady niniejszej decyzji i zapewnienia jej publikacji w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*;
18. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji wraz z załącznikiem Radzie i Komisji.

⁽⁹⁾ Strategia Nazionale per lo Sviluppo sostenibile (SNSvS)

⁽¹⁰⁾ Regionalne publiczne służby zatrudnienia.

Wtorek, 14 grudnia 2021 r.

ZAŁĄCZNIK

DECYZJA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

**w sprawie uruchomienia Europejskiego Funduszu Dostosowania do Globalizacji dla Zwalnianych Pracowników
w następstwie wniosku Włoch (EGF/2021/003 IT/Porto Canale)**

(Tekst tego załącznika nie został powtórzony w tym miejscu, ponieważ odpowiada on końcowej wersji decyzji (UE) 2022/48.)

Wtorek, 14 grudnia 2021 r.

P9_TA(2021)0492

Uruchomienie Europejskiego Funduszu Dostosowania do Globalizacji – wniosek EGF/2021/002 IT/Air Italy – Włochy

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 14 grudnia 2021 r. w sprawie wniosku dotyczącego decyzji Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie uruchomienia Europejskiego Funduszu Dostosowania do Globalizacji dla Zwolnianych Pracowników w następstwie wniosku złożonego przez Włochy – EGF/2021/002 IT/Air Italy (COM(2021)0936 – C9-0400/2021 – 2021/0338(BUD))

(2022/C 251/26)

Parlament Europejski,

- uwzględniając wniosek Komisji przedłożony Parlamentowi Europejskiemu i Radzie (COM(2021)0936 – C9-0400/2021),
 - uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/691 z dnia 28 kwietnia 2021 r. w sprawie Europejskiego Funduszu Dostosowania do Globalizacji dla Zwolnianych Pracowników (EFG) i uchylenia rozporządzenia (UE) nr 1309/2013⁽¹⁾ („rozporządzenie w sprawie EFG”),
 - uwzględniając rozporządzenie Rady (UE, Euratom) 2020/2093 z dnia 17 grudnia 2020 r. określające wieloletnie ramy finansowe na lata 2021–2027⁽²⁾, w szczególności jego art. 8,
 - uwzględniając Porozumienie międzyinstytucjonalne z dnia 16 grudnia 2020 r. między Parlamentem Europejskim, Radą Unii Europejskiej i Komisją Europejską w sprawie dyscypliny budżetowej, współpracy w kwestiach budżetowych i należytego zarządzania finansami oraz w sprawie nowych zasobów własnych, w tym również harmonogramu wprowadzania nowych zasobów własnych⁽³⁾, w szczególności jego pkt 9,
 - uwzględniając pismo przesłane przez Komisję Zatrudnienia i Spraw Socjalnych,
 - uwzględniając pismo przesłane przez Komisję Rozwoju Regionalnego,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Budżetowej (A9-0346/2021),
- A. mając na uwadze, że Unia opracowała instrumenty ustawodawcze i budżetowe w celu zapewnienia dodatkowego wsparcia pracownikom dotkniętym skutkami globalizacji oraz zmianami technologicznymi i środowiskowymi, takimi jak zmiany w strukturze światowego handlu, spory handlowe, istotne zmiany w stosunkach handlowych Unii lub w strukturze rynku wewnętrznego, oraz kryzysem finansowym lub gospodarczym, a także przejściem na gospodarkę niskoemisyjną bądź zmianami będącymi konsekwencją cyfryzacji lub automatyzacji;
- B. mając na uwadze, że 15 lipca 2021 r. Włochy złożyły wniosek EGF/2021/002 IT/Air Italy o wkład finansowy z Europejskiego Funduszu Dostosowania do Globalizacji (EFG) w następstwie zwolnienia 466 pracowników w przedsiębiorstwie Air Italy SpA w sektorze gospodarki zaklasyfikowanym do działu 51 według klasyfikacji NACE Rev. 2 (Transport lotniczy) we Włoszech, w regionie Sardynii (ITG2) zaliczanym do poziomu NUTS 2, w okresie odniesienia od 1 września 2020 r. do 1 stycznia 2021 r.;
- C. mając na uwadze, że wniosek dotyczy 466 zwolnionych pracowników, którzy zaprzestali działalności w Air Italy SpA w okresie odniesienia, natomiast 145 pracowników zostało zwolnionych przed okresem odniesienia lub po nim w wyniku tych samych zdarzeń, które spowodowały zaprzestanie działalności pracowników zwolnionych w okresie odniesienia, i w związku z tym zostaną oni uznani za kwalifikujących się beneficjentów;
- D. mając na uwadze, że wniosek opiera się na kryterium interwencji określonym w art. 4 ust. 2 lit. a) rozporządzenia w sprawie EFG, zgodnie z którym w przedsiębiorstwie w państwie członkowskim musi dojść do zaprzestania działalności co najmniej 200 zwolnionych pracowników w czteromiesięcznym okresie odniesienia;

⁽¹⁾ Dz.U. L 153 z 3.5.2021, s. 48.

⁽²⁾ Dz.U. L 433 I z 22.12.2020, s. 11.

⁽³⁾ Dz.U. L 433 I z 22.12.2020, s. 28.

Wtorek, 14 grudnia 2021 r.

- E. mając na uwadze, że od momentu powstania w 2018 r., w wyniku fuzji Meridiana Fly i Air Italy, Air Italy borykało się z różnymi trudnościami⁽⁴⁾, które doprowadziły do strat w wysokości 160 mln EUR w 2018 r. i 230 mln EUR w 2019 r.;
- F. mając na uwadze, że 11 lutego 2020 r. udziałowcy Air Italy zatwierdzili dobrowolną likwidację przedsiębiorstwa i odwołanie wszystkich przewozów od 25 lutego 2020 r.;
- G. mając na uwadze, że procedura zwolnień grupowych dotycząca 1 453 pracowników Air Italy została wstrzymana do września 2020 r. ze względu na pandemię COVID-19⁽⁵⁾;
- H. mając na uwadze, że środki EFG nie mogą przekroczyć maksymalnej rocznej kwoty 186 mln EUR (w cenach z 2018 r.), zgodnie z art. 8 rozporządzenia Rady (UE, Euratom) 2020/2093 z dnia 17 grudnia 2020 r. określającego wieloletnie ramy finansowe na lata 2021–2027⁽⁶⁾;
1. zgadza się z Komisją, że warunki określone w art. 4 ust. 2 lit. a) rozporządzenia w sprawie EFG zostały spełnione i że Włochom przysługuje na mocy tego rozporządzenia wkład finansowy w wysokości 3 874 640 EUR, co stanowi 85 % łącznych kosztów wynoszących 4 558 400 EUR, na które składają się wydatki na zindywidualizowane usługi w wysokości 4 376 000 EUR oraz wydatki na wdrożenie EFG⁽⁷⁾ w wysokości 182 400 EUR;
 2. zauważa, że władze Włoch złożyły wniosek 15 lipca 2021 r. oraz że Komisja zakończyła ocenę wniosku 28 października 2021 r. i przekazała ją Parlamentowi tego samego dnia;
 3. zauważa, że łączna liczba kwalifikujących się i objętych pomocą beneficjentów wynosi 611, i zwraca uwagę, że prawie połowa kwalifikujących się osób to kobiety (48,11 %);
 4. przypomina, że oczekuje się, iż społeczne skutki zwolnień będą znaczne dla gospodarki Sardynii, która również w znacznym stopniu ucierpiała w wyniku kryzysu związanego z COVID-19; liczba miejsc pracy w tym regionie spadła o 4,6 % w 2020 r. w porównaniu ze spadkiem o 2,0 % odnotowanym w skali całych Włoch⁽⁸⁾; zauważa ponadto, że inny rozpatrywany wniosek o wsparcie z EFG dotyczy zwolnień w Porto Canale na Sardynii;
 5. podkreśla, że w wyniku pandemii odsetek gospodarstw domowych na Sardynii pozbawionych dochodów z pracy wzrósł do 16,5 % w 2020 r. (+ 3,5 punktu procentowego w stosunku do 2019 r.);
 6. zwraca uwagę, że większość zwolnionych pracowników posiada wykształcenie średnie II stopnia lub policealne (93,3 %) i ma od 30 do 54 lat (69,23 %); zauważa, że druga co do wielkości grupa wiekowa to osoby powyżej 54 lat (30,77 %) oraz że może ona borykać się z dodatkowymi wyzwaniem z ponowną integracją na rynku pracy;
 7. zauważa, że Włochy rozpoczęły świadczenie zindywidualizowanych usług na rzecz beneficjentów objętych pomocą 4 listopada 2020 r., a zatem okres kwalifikowalności do otrzymania wkładu finansowego z EFG będzie trwał od 4 listopada 2020 r. przez 24 miesiące po dacie wejścia w życie decyzji w sprawie finansowania;
 8. przypomina, że zindywidualizowane usługi, które mają zostać zapewnione pracownikom, obejmują następujące działania: ogólne informacje i poradnictwo zawodowe, pomoc w poszukiwaniu pracy, szkolenia, doradztwo w zakresie zakładania działalności gospodarczej, pomoc finansowa na tworzenie przedsiębiorstw, a także zachęty i wkład w koszty szczególne;
 9. z zadowoleniem przyjmuje możliwość wprowadzenia specjalnych i ograniczonych w czasie środków w ramach skoordynowanego pakietu, obejmujących m.in. wypłacanie zasiłków na opiekę nad dzieckiem, zgodnie z art. 7 ust. 2 lit. b) rozporządzenia w sprawie EFG, aby ułatwić osobom poszukującym pracy uczestnictwo w proponowanych działaniach i wchodzenie na rynek pracy;

⁽⁴⁾ Jak spory z Alitalia dotyczące połączeń między Włochami kontynentalnymi a Sardynią: www.quifinanza.it/soldi/air-italy; sprzeciw trzech amerykańskich przewoźników wobec zwiększenia liczby bezpośrednich lotów Air Italy między Stanami Zjednoczonymi a Europą: <https://www.politico.com/f/?id=0000016a-26c5-d80c-a7ea-7fc56fae0000>; lub trzy samoloty Boeing 737 Max, które nie mogły wykonywać lotów ze względu na wady w zakresie bezpieczeństwa: www.quifinanza.it/soldi/air-italy.

⁽⁵⁾ Decreto Legge 17 marzo 2020, n.18. art. 46.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 433 I z 22.12.2020, s. 11.

⁽⁷⁾ Zgodnie z art. 7 ust. 5 rozporządzenia w sprawie EFG.

⁽⁸⁾ Banca d'Italia. L'economia della Sardegna. Rapporto annuale, giugno 2021.

Wtorek, 14 grudnia 2021 r.

10. uważa, że odpowiedzialnością społeczną Unii Europejskiej jest zapewnienie zwolnionym pracownikom niezbędnych kwalifikacji do ekologicznej i sprawiedliwej transformacji zgodnie z Europejskim Zielonym Ładem, zwłaszcza w przypadku pracowników posiadających kwalifikacje istotne dla sektorów, które obecnie są wysokoemisyjne; wyraża dlatego zadowolenie, że szkolenia będą koncentrować się na tematyce związanej z zieloną gospodarką, niebieską gospodarką, zindywidualizowanymi usługami, usługami zdrowotnymi i społecznymi, promocją dziedzictwa kulturowego i działalnością kulturalną;
 11. zauważa, że Włochy zaczęły ponosić wydatki administracyjne w zakresie wdrażania EFG 4 listopada 2020 r. i że wydatki na działania przygotowawcze, działania w zakresie zarządzania, dostarczania i upowszechniania informacji oraz działania w zakresie kontroli i sprawozdawczości będą kwalifikowały się zatem do przyznania wkładu finansowego z EFG od 4 listopada 2020 r. przez 31 miesięcy po dacie wejścia w życie decyzji w sprawie finansowania;
 12. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że środki te zaplanowano zgodnie z włoską krajową strategią zrównoważonego rozwoju (SNSvS) oraz że skoordynowany pakiet zindywidualizowanych usług omówiono z ASPAL (regionalnymi publicznymi służbami zatrudnienia), regionem Sardynii i odnośnymi związkami zawodowymi; zauważa, że partnerzy społeczni byli w pełni zaangażowani w planowanie tych działań;
 13. podkreśla, że władze Włoch potwierdziły, iż działania kwalifikowalne nie są objęte pomocą z innych funduszy lub instrumentów finansowych Unii;
 14. przypomina, że pomoc z EFG nie może zastępować działań, za które na mocy prawa krajowego lub umów zbiorowych odpowiedzialne są przedsiębiorstwa, ani żadnych świadczeń lub praw beneficjentów środków z EFG, w celu zapewnienia pełnej dodatkowości środków;
 15. zauważa, że spełniono wszystkie wymogi proceduralne;
 16. zatwierdza decyzję załączoną do niniejszej rezolucji;
 17. zobowiązuje swojego przewodniczącego do podpisania wraz z przewodniczącym Rady niniejszej decyzji i zapewnienia jej publikacji w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*;
 18. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji wraz z załącznikiem Radzie i Komisji.
-

Wtorek, 14 grudnia 2021 r.

ZAŁĄCZNIK

DECYZJA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

**w sprawie uruchomienia Europejskiego Funduszu Dostosowania do Globalizacji dla Zwolnianych Pracowników
w następstwie wniosku złożonego przez Włochy – EGF/2021/001 IT/Air Italy**

(Tekst tego załącznika nie został powtórzony w tym miejscu, ponieważ odpowiada on końcowej wersji decyzji (UE) 2022/51.)

Wtorek, 14 grudnia 2021 r.

P9_TA(2021)0493

Uruchomienie Europejskiego Funduszu Dostosowania do Globalizacji – wniosek EGF/2021/004 ES /Aragón automotive – Hiszpania

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 14 grudnia 2021 r. w sprawie wniosku dotyczącego decyzji Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie uruchomienia Europejskiego Funduszu Dostosowania do Globalizacji dla Zwolnianych Pracowników w następstwie wniosku złożonego przez Hiszpanię – EGF/2021/004 ES / Aragón automotive (COM(2021)0683 – C9-0404/2021 – 2021/0356(BUD))

(2022/C 251/27)

Parlament Europejski,

- uwzględniając wniosek Komisji przedłożony Parlamentowi Europejskiemu i Radzie (COM(2021)0683 – C9-0404/2021),
 - uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/691 z dnia 28 kwietnia 2021 r. w sprawie Europejskiego Funduszu Dostosowania do Globalizacji dla Zwolnianych Pracowników oraz uchylenia rozporządzenia (UE) nr 1309/2013 ⁽¹⁾ (rozporządzenie w sprawie EFG),
 - uwzględniając rozporządzenie Rady (UE, Euratom) 2020/2093 z dnia 17 grudnia 2020 r. określające wieloletnie ramy finansowe na lata 2021–2027 ⁽²⁾ („rozporządzenie w sprawie WRF”), w szczególności jego art. 8,
 - uwzględniając Porozumienie międzyinstytucjonalne z dnia 16 grudnia 2020 r. między Parlamentem Europejskim, Radą Unii Europejskiej i Komisją Europejską w sprawie dyscypliny budżetowej, współpracy w kwestiach budżetowych i należytego zarządzania finansami oraz w sprawie nowych zasobów własnych, w tym również harmonogramu wprowadzania nowych zasobów własnych ⁽³⁾, w szczególności jego pkt 9,
 - uwzględniając pismo Komisji Zatrudnienia i Spraw Socjalnych,
 - uwzględniając pismo Komisji Rozwoju Regionalnego,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Budżetowej (A9-0344/2021),
- A. mając na uwadze, że Unia opracowała instrumenty ustawodawcze i budżetowe, aby zapewnić dodatkowe wsparcie pracownikom dotkniętym skutkami globalizacji oraz zmianami technologicznymi i środowiskowymi, takimi jak zmiany w strukturze światowego handlu, spory handlowe, istotne zmiany w stosunkach handlowych Unii lub w strukturze rynku wewnętrznego oraz kryzys finansowy lub gospodarczy, a także przejściem na gospodarkę niskoemisyjną bądź zmianami będącymi konsekwencją cyfryzacji lub automatyzacji;
- B. mając na uwadze, że Hiszpania złożyła wniosek EGF/2021/004 ES/Aragón automotive o wkład finansowy z Europejskiego Funduszu Dostosowania do Globalizacji (EFG) w następstwie 592 zwolnień w sektorze działalności gospodarczej zaklasyfikowanym do działu 29 według klasyfikacji NACE Rev. 2 (Produkcja pojazdów samochodowych, przyczep i naczep) na poziomie NUTS 2 w regionie Aragón (ES24) w Hiszpanii w okresie odniesienia, który w przypadku tego wniosku trwał od 1 listopada 2020 r. do 1 maja 2021 r.;

⁽¹⁾ Dz.U. L 153 z 3.5.2021, s. 48.

⁽²⁾ Dz.U. L 433 I z 22.12.2020, s. 11.

⁽³⁾ Dz.U. L 433 I z 22.12.2020, s. 28.

Wtorek, 14 grudnia 2021 r.

- C. mając na uwadze, że wniosek dotyczy 592 zwolnionych pracowników, którzy zaprzestali prowadzenia działalności w okresie odniesienia w 50 przedsiębiorstwach ⁽⁴⁾, podczas gdy 460 pracowników zostało zwolnionych przed okresem odniesienia lub po nim w następstwie tych samych wydarzeń, które spowodowały zaprzestanie działalności przez zwolnionych pracowników w okresie odniesienia, w związku z czym zostaną oni również uznani za kwalifikujących się beneficjentów;
- D. mając na uwadze, że podstawą przedmiotowego wniosku są kryteria interwencji przewidziane w art. 4 ust. 2 lit. b) rozporządzenia w sprawie EFG, zgodnie z którymi wymagane jest zaprzestanie działalności przez co najmniej 200 zwolnionych pracowników w sześciomiesięcznym okresie odniesienia w przedsiębiorstwach działających w tym samym sektorze gospodarki według klasyfikacji NACE Rev. 2 i zlokalizowanych w jednym regionie lub w dwóch sąsiadujących ze sobą regionach na poziomie NUTS 2 w państwie członkowskim;
- E. mając na uwadze, że pandemia COVID-19, restrykcyjne ograniczenia w przemieszczaniu się wprowadzone w II kw. w Hiszpanii ⁽⁵⁾ oraz wynikające z nich niedobory półprzewodników ⁽⁶⁾ negatywnie wpłynęły na sektor motoryzacyjny w tym kraju, przez co w okresie styczeń–czerwiec 2021 r. produkcja pojazdów w Hiszpanii (1,2 mln sztuk) była nadal niższa o 21,6 % od produkcji w tym samym okresie 2019 r. ⁽⁷⁾;
- F. mając na uwadze, że w Aragonii na sektor motoryzacyjny przypada 2,42 % zatrudnienia netto i około 6 % regionalnego PKB ⁽⁸⁾, a zarejestrowana stopa bezrobocia jest obecnie o 26 % wyższa niż przed pandemią (75 578 osób poszukujących pracy w czerwcu 2021 r. w porównaniu z 60 000 w czerwcu 2019 r.) ⁽⁹⁾;
- G. mając na uwadze, że środki z EFG nie przekraczają maksymalnej rocznej kwoty 186 milionów EUR (w cenach z 2018 r.), zgodnie z art. 8 rozporządzenia w sprawie ERF;
1. zgadza się z Komisją, że warunki określone w art. 4 ust. 2 lit. b) rozporządzenia w sprawie EFG zostały spełnione i że Hiszpanii przysługuje na mocy tego rozporządzenia wkład finansowy w wysokości 1 404 863 EUR, co stanowi 85 % łącznych kosztów wynoszących 1 652 780 EUR, na które składają się wydatki na zindywidualizowane usługi w wysokości 1 600 280 EUR oraz wydatki na wdrożenie EFG ⁽¹⁰⁾ w wysokości 52 500 EUR; zauważa, że spełniono wszystkie wymogi proceduralne;
 2. zauważa, że władze hiszpańskie złożyły wniosek 26 lipca 2021 r. oraz że Komisja zakończyła ocenę wniosku 8 listopada 2021 r. i przekazała ją Parlamentowi tego samego dnia;
 3. zauważa, że wniosek dotyczy łącznie 1 052 pracowników zwolnionych w hiszpańskim sektorze motoryzacyjnym; ubolewa, że Hiszpania oczekuje, iż jedynie 320 spośród wszystkich kwalifikujących się beneficjentów weźmie udział w środkach (beneficjenci objęci pomocą); zachęca władze lokalne do bardziej proaktywnego motywowania zwolnionych pracowników do udziału w proponowanych działaniach;
 4. zwraca uwagę, że jedną trzecią beneficjentów objętych pomocą stanowią kobiety (34,1 %), a prawie 40 % jest w wieku powyżej 54 lat (39,7 %);

⁽⁴⁾ Adieconti S.L., Lear Corporation Asientos S.L., Adient Automotive S.L., Lecitrailer Post Venta Zaragoza S.L., Adient Seating Spain S.L., Lecitrailer S.A., Af Aftermarket Iberica S.L., Magna Automotive Spain S.A.U., Android Industries Zaragoza S.L., Mahle Behr Spain S.A., Arcelormital Tailored Blanks Zaragoza S.L., Majorel Sp Solutions S.A.U, Carrocerías Moncayo S.L., Mann-Hummel Iberica S.A., Carrocerías Vicam S.L., Modulos Ribera Alta S.L.U., Carrocerías Vicente Salomon Sanz S.L., Opel España S.L.U., Casting Ros S.A., Proma Hispania S.A.Ad, Celulosa Fabril S.A., Remolques Jalon S.L., Cooper Estándar Automotive España Slu, Rhenus Automotive Systems Zaragoza, Copo Aragón S.L.U., Rigual S.A., Copo Zaragoza S.A., Ronal Iberica S.A. Unipersonal, Dana Automoción S.A., Schmitz Cargobull Iberica S.A., Faurecia Automotive España S.A., Seguridad De Servicio Movil S.L., Faurecia Sistemas de Escape, Talleres Emilio Montañes S.A., Flexngate Aragón S.L., Ti Group Automotive Systems S.A., Gestamp Aragón S.A., Traf Automotions S.L., Gestamp Manufacturing Autochasis S.L., Tristone Flowtech Spain S.A., Icer Brakes S.A., Union Tecnológica del Automóvil S.L., Ilunion Servicios Industriales Aragón S.L., Valeo Térmico S.A., Ilunion Servicios Industriales S.L., Zanini Epila S.L., Insonorizantes Pelzer S.A., ZF-Aftermarket Ibérica SL., Kdk-Dongkook Automotive Spain S.A., i Zfoam España SL.

⁽⁵⁾ Według danych fundacji Confemetal i stowarzyszenia Anfac pandemia znacząco wpłynęła na działalność i obroty przedsiębiorstw sektora motoryzacyjnego w Hiszpanii; doprowadziło to do spadku sprzedaży (32,3 %), produkcji (18,9 %) i obrotów (11,3 %) w 2020 r. w porównaniu z 2019 r.: <https://anfac.com/wp-content/uploads/2021/07/Informe-Anual-ANFAC-2020.pdf>

⁽⁶⁾ Na początku 2021 r. przewidywano, że kryzys związany z układami scalonymi doprowadzi do strat rzędu 60 mld EUR w sektorze motoryzacyjnym. Kwota ta została skorygowana w górę do ponad 90 mld EUR: <https://www.consultancy.eu/news/6273/global-chip-shortage-costs-automotive-sector-90-billion>

⁽⁷⁾ https://cincodias.elpais.com/cincodias/2021/07/22/companias/1626961844_041144.html

⁽⁸⁾ <https://caaragon.com/>

⁽⁹⁾ <https://www.facebook.com/GobAragon/posts/6537004519658572>

⁽¹⁰⁾ Zgodnie z art. 7 ust. 5 rozporządzenia w sprawie EFG.

Wtorek, 14 grudnia 2021 r.

5. przypomina, że oczekuje się, iż społeczne skutki zwolnień będą znaczące dla gospodarki Aragonii, w której 60 % osób poszukujących pracy stanowią kobiety, a 49 % wszystkich osób poszukujących pracy jest w wieku powyżej 50 lat ⁽¹⁾; wyraża zatem ubolewanie, że zwolnienia będą dotyczyć w szczególności dwóch kategorii pracowników, którzy już teraz znajdują się w niekorzystnej sytuacji na regionalnym rynku pracy;
6. zauważa, że Hiszpania rozpoczęła świadczenie zindywidualizowanych usług na rzecz beneficjentów objętych pomocą 15 października 2021 r., a zatem okres kwalifikowalności do otrzymania wkładu finansowego z EFG będzie trwał od 15 października 2021 r. przez 24 miesiące po dacie wejścia w życie decyzji w sprawie finansowania;
7. przypomina, że zindywidualizowane usługi, które mają być świadczone pracownikom i osobom prowadzącym działalność na własny rachunek, obejmują następujące działania: ogólne sesje informacyjne i wstępne, poradnictwo zawodowe, intensywną pomoc w poszukiwaniu pracy, szkolenia horyzontalne, szkolenia służące przekwalifikowaniu i szkolenia służące podniesieniu kwalifikacji, jak również zachęty finansowe; ponieważ 34,1 % beneficjentów objętych pomocą stanowią kobiety, zachęca władze, by bardziej skupiły się na programach i działaniach opracowanych z myślą o interesach kobiet;
8. zauważa, że planowane środki powinny być wdrażane zgodnie z hiszpańską strategią gospodarki o obiegu zamkniętym opartą na nietoksycznych cyklach materiałowych oraz że działania szkoleniowe powinny spełniać wymóg upowszechniania umiejętności wymaganych w cyfrowej epoce przemysłowej i w zasobooszczędnej gospodarce, zgodnie z art. 7 ust. 2 rozporządzenia w sprawie EFG;
9. zauważa, że Hiszpania zaczęła ponosić wydatki administracyjne związane z wdrażaniem EFG 1 października 2021 r. i że wydatki na działania przygotowawcze, działania dotyczące zarządzania, dostarczania i upowszechniania informacji oraz działania kontrolne i sprawozdawcze będą kwalifikowały się zatem do przyznania wkładu finansowego z EFG od 1 października 2021 r. przez 31 miesięcy po dacie wejścia w życie decyzji w sprawie finansowania;
10. wyraża zadowolenie, że skoordynowany pakiet zindywidualizowanych usług opracowano w drodze konsultacji z partnerami społecznymi (UGT ⁽¹²⁾, CCOO ⁽¹³⁾, CEPYME ⁽¹⁴⁾ i CEOE ⁽¹⁵⁾);
11. podkreśla, że władze Hiszpanii potwierdziły, iż działania kwalifikowalne nie są objęte pomocą z innych funduszy lub instrumentów finansowych Unii;
12. przypomina, że pomoc z EFG nie może zastępować działań, za które na mocy prawa krajowego lub umów zbiorowych odpowiedzialne są przedsiębiorstwa, ani żadnych świadczeń lub praw beneficjentów środków z EFG, w celu zapewnienia pełnej dodatkowości środków;
13. zatwierdza decyzję załączoną do niniejszej rezolucji;
14. zobowiązuje swojego przewodniczącego do podpisania wraz z przewodniczącym Rady niniejszej decyzji i zapewnienia jej publikacji w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*;
15. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji wraz z załącznikiem Radzie i Komisji.

⁽¹⁾ <http://www.aragon.es/iaest> (Bezrobocie rejestrowane, czerwiec 2021 r.)

⁽¹²⁾ <http://www.ugt.es>

⁽¹³⁾ <https://www.ccoo.es>

⁽¹⁴⁾ <https://www.cepyme.es>

⁽¹⁵⁾ <https://www.ceoe.es>

Wtorek, 14 grudnia 2021 r.

ZAŁĄCZNIK

DECYZJA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

**w sprawie uruchomienia Europejskiego Funduszu Dostosowania do Globalizacji dla Zwolnianych Pracowników
w następstwie wniosku złożonego przez Hiszpanię – EGF/2021/004 ES / Aragón automotive**

(Tekst tego załącznika nie został powtórzony w tym miejscu, ponieważ odpowiada on końcowej wersji decyzji (UE) 2022/50.)

Wtorek, 14 grudnia 2021 r.

P9_TA(2021)0494

Przewidywalność dla państw członkowskich oraz procedury rozstrzygnięcia sporów przy udostępnianiu tradycyjnych zasobów własnych oraz zasobów własnych opartych na VAT i na DNB *

Rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 14 grudnia 2021 r. w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Rady zmieniającego rozporządzenie (UE, Euratom) nr 609/2014 w celu zwiększenia przewidywalności dla państw członkowskich oraz uściślenia procedur rozstrzygnięcia sporów przy udostępnianiu tradycyjnych zasobów własnych oraz zasobów własnych opartych na VAT i na DNB (COM(2021)0327 – C9-0257/2021 – 2021/0161(NLE))

(Konsultacja)

(2022/C 251/28)

Parlament Europejski,

- uwzględniając wniosek Komisji przedstawiony Radzie (COM(2021)0327),
 - uwzględniając art. 322 ust. 2 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej oraz art. 106a Traktatu ustanawiającego Europejską Wspólnotę Energii Atomowej, na mocy których Rada skonsultowała się z Parlamentem (C9-0257/2021),
 - uwzględniając porozumienie międzyinstytucjonalne z dnia 16 grudnia 2020 r. pomiędzy Parlamentem Europejskim, Radą Unii Europejskiej i Komisją Europejską w sprawie dyscypliny budżetowej, współpracy w kwestiach budżetowych i należytego zarządzania finansami oraz w sprawie nowych zasobów własnych, w tym również harmonogramu wprowadzania nowych zasobów własnych⁽¹⁾,
 - uwzględniając decyzję Rady (UE, Euratom) 2020/2053 z dnia 14 grudnia 2020 r. w sprawie systemu zasobów własnych Unii Europejskiej oraz uchylającą decyzję 2014/335/UE, Euratom⁽²⁾, w szczególności jej art. 10,
 - uwzględniając rozporządzenie Rady (UE, Euratom) 2021/770 z dnia 30 kwietnia 2021 r. w sprawie obliczania zasobów własnych opartych na odpadach opakowaniowych z tworzyw sztucznych niepoddawanych recyklingowi, metod i procedury udostępniania tych zasobów własnych, w sprawie środków w celu zaspokojenia potrzeb gotówkowych oraz w sprawie niektórych aspektów zasobów własnych opartych na dochodzie narodowym brutto⁽³⁾,
 - uwzględniając opinię Europejskiego Trybunału Obrachunkowego nr 2/2021 w sprawie wniosku Komisji dotyczącego rozporządzenia Rady zmieniającego rozporządzenie (UE, Euratom) nr 609/2014 w celu zwiększenia przewidywalności dla państw członkowskich oraz uściślenia procedur rozstrzygnięcia sporów przy udostępnianiu tradycyjnych zasobów własnych oraz zasobów własnych opartych na VAT i na DNB (COM(2021) 327 final z dnia 25 czerwca 2021 r., 2021/0161(NLE))⁽⁴⁾,
 - uwzględniając swoją rezolucję ustawodawczą z dnia 25 marca 2021 r. w sprawie projektu rozporządzenia Rady w sprawie obliczania zasobów własnych opartych na odpadach opakowaniowych z tworzyw sztucznych niepoddawanych recyklingowi, metod i procedury udostępniania tych zasobów własnych, środków w celu zaspokojenia potrzeb gotówkowych oraz niektórych aspektów zasobów własnych opartych na dochodzie narodowym brutto⁽⁵⁾,
 - uwzględniając art. 82 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Budżetowej (A9-0347/2021),
1. zatwierdza po poprawkach wnioski Komisji;
 2. zwraca się do Komisji o odpowiednią zmianę jej wniosku, zgodnie z art. 293 ust. 2 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej oraz art. 106a Traktatu ustanawiającego Europejską Wspólnotę Energii Atomowej;
 3. zwraca się do Rady o poinformowanie go, jeśli uzna ona za stosowne odejście od tekstu przyjętego przez Parlament;

⁽¹⁾ Dz.U. L 433 I z 22.12.2020, s. 28.

⁽²⁾ Dz.U. L 424 z 15.12.2020, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 165 z 11.5.2021, s. 15.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 402 I z 5.10.2021, s. 1.

⁽⁵⁾ Teksty przyjęte, P9_TA(2021)0104.

Wtorek, 14 grudnia 2021 r.

4. zwraca się do Rady o ponowne skonsultowanie się z Parlamentem, jeśli uzna ona za stosowne wprowadzenie znaczących zmian do wniosku Komisji;
5. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania stanowiska Parlamentu Radzie i Komisji.

Poprawka 1

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Motyw 1

Tekst proponowany przez Komisję

1. Chociaż rozporządzenie Rady (UE, Euratom) nr 609/2014⁽¹⁾ stanowi solidną i stabilną podstawę mechanizmu finansowania Unii, należy doprecyzować przepisy dotyczące udostępniania zasobów własnych w celu zwiększenia przewidywalności dla państw członkowskich **oraz uściślenia procedur rozstrzygania sporów**.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (UE, Euratom) nr 609/2014 z dnia 26 maja 2014 r. w sprawie metod i procedury udostępniania tradycyjnych zasobów własnych, zasobów własnych opartych na VAT i zasobów własnych opartych na DNB oraz w sprawie środków w celu zaspokojenia potrzeb gotówkowych, Dz.U. L 168 z 7.6.2014, s. 39.

Poprawka

1. Chociaż rozporządzenie Rady (UE, Euratom) nr 609/2014⁽¹⁾ stanowi solidną i stabilną podstawę mechanizmu finansowania Unii, należy doprecyzować **niektóre** przepisy dotyczące udostępniania zasobów własnych w celu zwiększenia przewidywalności dla państw członkowskich.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (UE, Euratom) nr 609/2014 z dnia 26 maja 2014 r. w sprawie metod i procedury udostępniania tradycyjnych zasobów własnych, zasobów własnych opartych na VAT i zasobów własnych opartych na DNB oraz w sprawie środków w celu zaspokojenia potrzeb gotówkowych, Dz.U. L 168 z 7.6.2014, s. 39.

Wtorek, 14 grudnia 2021 r.

Poprawka 2
Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 7

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

7. *W celu zapewnienia proporcjonalności systemu przy jednoczesnym utrzymaniu efektu odstraszającego w rozporządzeniu (UE, Euratom) nr 609/2014 ograniczono podwyższenie odsetek powyżej stopy referencyjnej do 16 punktów procentowych. To ograniczenie do 16 punktów procentowych ma zastosowanie wyłącznie do wszystkich przypadków, o których dowiedziano się po wejściu w życie rozporządzenia Rady (UE, Euratom) 2016/804 ⁽¹²⁾. W związku z tym w odniesieniu do przypadków, o których dowiedziano się jeszcze przed wejściem w życie rozporządzenia 2016/804 dotyczących szczególnie wysokich kwot odsetek, nie można skorzystać z tego limitu niezależnie od tego, czy państwa członkowskie zostały już powiadomione o kwocie odsetek. W takich przypadkach państwa członkowskie nadal są zobowiązane do zapłaty kwot odsetek, które nie są proporcjonalne w stosunku do wysokości należnej kwoty głównej. Aby doprecyzować i uprościć stosowne przepisy rozporządzenia (UE, Euratom) nr 609/2014, ograniczenie podwyższenia do 16 punktów procentowych należy stosować do każdej kwoty odsetek, o której państwo członkowskie nie zostało powiadomione przed wejściem w życie niniejszego rozporządzenia.*

skreśla się

⁽¹²⁾ Rozporządzenie Rady (UE, Euratom) 2016/804 z dnia 17 maja 2016 r. zmieniające rozporządzenie (UE, Euratom) nr 609/2014 w sprawie metod i procedury udostępniania tradycyjnych zasobów własnych, zasobów własnych opartych na VAT i zasobów własnych opartych na DNB oraz w sprawie środków w celu zaspokojenia potrzeb gotówkowych (Dz.U. L 132 z 21.5.2016, s. 85).

Wtorek, 14 grudnia 2021 r.

Poprawka 3

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Motyw 10

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

10. W przypadku braku porozumienia między państwami członkowskimi a Komisją co do udostępnienia tradycyjnych zasobów własnych należy nadać formalny charakter procedurze przeglądu i wprowadzić ją do rozporządzenia (UE, Euratom) nr 609/2014, aby zwiększyć jej przejrzystość i doprecyzować prawa państw członkowskich do obrony. Należy również wprowadzić przepisy odzwierciedlające obecną praktykę w zakresie płatności objętych zastrzeżeniami, co stwarza możliwość wszczęcia przeciwko Komisji postępowania w sprawie bezpodstawnego wzbogacenia zgodnie z art. 268 TFUE i art. 340 akapit drugi TFUE.

skreśla się

Poprawka 4

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 4 – litera b

Rozporządzenie (UE, Euratom) nr 609/2014

Artykuł 10b – ustęp 7

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

- b) dodaje się ust. 7 w brzmieniu:

skreśla się

„7. Jeżeli państwo członkowskie i Komisja nie mogą dojść do porozumienia w sprawie konkretnych dostosowań zasobów własnych opartych na VAT, o których mowa w ust. 2 akapit pierwszy lit. c) niniejszego artykułu, państwo członkowskie może zwrócić się do Komisji o przeprowadzenie przeglądu jej oceny zgodnie z art. 13b.”;

Wtorek, 14 grudnia 2021 r.

Poprawka 5**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 5 – litera b**

Rozporządzenie (UE, Euratom) nr 609/2014

Artykuł 12 – ustęp 5 – akapit 3

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

b) ust. 5 akapit trzeci otrzymuje brzmienie:**skreśla się**

„Łączne podwyższenie na mocy akapitów pierwszego i drugiego nie może przekroczyć 16 punktów procentowych. Ograniczenie podwyższenia do 16 punktów procentowych stosuje się do każdego przypadku, w którym państwo członkowskie nie zostało powiadomione o kwocie odsetek przed dniem [wprowadzić datę wejścia w życie niniejszego rozporządzenia (zmieniającego)]. Podwyższoną stopę procentową stosuje się do całego okresu opóźnienia.”;

Poprawka 6**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 6 – litera c**

Rozporządzenie (UE, Euratom) nr 609/2014

Artykuł 13 – ustęp 5

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

c) dodaje się ust. 5 w brzmieniu:**skreśla się**

„5. Jeżeli państwo członkowskie i Komisja nie mogą dojść do porozumienia w sprawie względów, o których mowa w ust. 2 akapit pierwszy niniejszego artykułu, państwo członkowskie może zwrócić się do Komisji o przeprowadzenie przeglądu jej oceny zgodnie z art. 13b.”;

Wtorek, 14 grudnia 2021 r.

Poprawka 7

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 7

Rozporządzenie (UE, Euratom) nr 609/2014

Artykuł 13b

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

Artykuł 13b

skreśla się

Procedura przeglądu

1. W przypadku braku porozumienia między państwem członkowskim a Komisją, o którym mowa w art. 13 ust. 5, lub dotyczącego innych kwot tradycyjnych zasobów własnych należnych budżetowi Unii, państwo członkowskie może zwrócić się do Komisji o przeprowadzenie przeglądu oceny w terminie trzech miesięcy od jej otrzymania. W przypadku braku porozumienia między państwem członkowskim a Komisją, o którym mowa w art. 10b ust. 7, państwo członkowskie może zwrócić się do Komisji o przeprowadzenie przeglądu oceny w terminie dwóch miesięcy od jej otrzymania. Z wyjątkiem przypadków, o których mowa w art. 10b ust. 7, wniosek taki zawiera uzasadnienie przeglądu, którego dotyczy, oraz dokumenty potwierdzające. Wniosek i następująca po nim procedura nie zmieniają obowiązku udostępniania przez państwa członkowskie zasobów własnych, jeżeli są one należne budżetowi Unii.

2. W ciągu sześciu miesięcy od dnia otrzymania wniosku, o którym mowa w ust. 1, Komisja przekazuje państwu członkowskiemu swoje uwagi na temat uzasadnienia przedstawionego we wniosku. W przypadku gdy Komisja uzna za konieczne wezwanie do przedstawienia dodatkowych informacji, sześciomiesięczny termin rozpoczyna bieg w dniu otrzymania żądanych informacji dodatkowych. Dane państwo członkowskie dostarcza dodatkowe informacje w ciągu trzech miesięcy. W przypadku braku porozumienia między państwem członkowskim a Komisją, o którym mowa w art. 10b ust. 7, Komisja przekazuje państwu członkowskiemu swoje uwagi na temat uzasadnienia przedstawionego we wniosku w ciągu trzech miesięcy od dnia otrzymania wniosku.

3. Jeżeli państwo członkowskie nie może dostarczyć dalszych informacji mających znaczenie dla procedury przeglądu, może wystąpić do Komisji z wnioskiem o udzielenie odpowiedzi na podstawie dostępnych informacji. W takim przypadku sześciomiesięczny termin rozpoczyna bieg w dniu otrzymania tego wniosku.

4. W przypadku gdy państwo członkowskie złoży skargę o stwierdzenie nieważności decyzji przyjętej przez Komisję zgodnie z art. 9 ust. 1a rozporządzenia nr 1553/89 i jeżeli Komisja nie udzieliła jeszcze odpowiedzi w ramach procedury przeglądu dotyczącej tej samej korekty VAT, Komisja zawiesza procedurę przeglądu do czasu wydania prawomocnego wyroku przez Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej.

Wtorek, 14 grudnia 2021 r.

P9_TA(2021)0495

Umowa o transporcie lotniczym między UE a USA ***

Rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 14 grudnia 2021 r. w sprawie projektu decyzji Rady w sprawie zawarcia, w imieniu Unii Europejskiej, Protokołu zmieniającego Umowę o transporcie lotniczym między Stanami Zjednoczonymi Ameryki a Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi (06385/2021 – C9-0368/2021 – 2010/0112(NLE))

(Zgoda)

(2022/C 251/29)

Parlament Europejski,

- uwzględniając projekt decyzji Rady (06385/2021),
 - uwzględniając projekt Protokołu zmieniającego Umowę o transporcie lotniczym między Stanami Zjednoczonymi Ameryki a Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi ⁽¹⁾ (09913/2010),
 - uwzględniając wniosek o wyrażenie zgody przedstawiony przez Radę na mocy art. 100 ust. 2 i art. 218 ust. 6 akapit drugi lit. a) Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (C9-0368/2021),
 - uwzględniając art. 105 ust. 1 i 4 oraz art. 114 ust. 7 Regulaminu,
 - uwzględniając zalecenie Komisji Transportu i Turystyki (A9-0335/2021),
1. wyraża zgodę na zawarcie protokołu;
 2. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania stanowiska Parlamentu Radzie i Komisji, jak również rządów i parlamentom państw członkowskich oraz Stanów Zjednoczonych Ameryki.

⁽¹⁾ Dz.U. L 223 z 25.8.2010, s. 3.

Wtorek, 14 grudnia 2021 r.

P9_TA(2021)0496

Umowa o partnerstwie w sprawie połowów między Republiką Gabońską a Wspólnotą Europejską: protokół wykonawczy ***

Rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 14 grudnia 2021 r. w sprawie projektu decyzji Rady w sprawie zawarcia w imieniu Unii Europejskiej Protokołu wykonawczego do Umowy o partnerstwie w sprawie połowów między Republiką Gabońską a Wspólnotą Europejską (2021–2026) (09172/2021 – C9-0253/2021 – 2021/0127(NLE))

(Zgoda)

(2022/C 251/30)

Parlament Europejski,

- uwzględniając projekt decyzji Rady (09172/2021),
 - uwzględniając Protokół wykonawczy do Umowy o partnerstwie w sprawie połowów między Republiką Gabońską a Wspólnotą Europejską (2021–2026) (09171/2021),
 - uwzględniając wniosek o wyrażenie zgody przedstawiony przez Radę na mocy art. 43 ust. 2 i art. 218 ust. 6 akapit drugi lit. a) ppkt (v) oraz art. 218 ust. 7 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (C9-0253/2021),
 - uwzględniając art. 105 ust. 1 i 4 oraz art. 114 ust. 7 Regulaminu,
 - uwzględniając opinię przedstawioną przez Komisję Budżetową,
 - uwzględniając zalecenie Komisji Rybołówstwa (A9-0316/2021),
1. wyraża zgodę na zawarcie protokołu;
 2. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania stanowiska Parlamentu Radzie i Komisji, jak również rządów i parlamentom państw członkowskich oraz Republiki Gabońskiej.

Wtorek, 14 grudnia 2021 r.

P9_TA(2021)0497

**Instrument dotyczący udzielania zamówień publicznych w kontekście międzynarodowym
***I**

Poprawki przyjęte przez Parlament Europejski w dniu 14 grudnia 2021 r. w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie dostępu towarów i usług z państw trzecich do rynku wewnętrznego Unii w zakresie zamówień publicznych oraz procedur wspierających negocjacje dotyczące dostępu unijnych towarów i usług do rynków zamówień publicznych państw trzecich (COM(2016)0034 – C9-0018/2016 – 2012/0060(COD)) ⁽¹⁾

(Zwykła procedura ustawodawcza: pierwsze czytanie)

(2022/C 251/31)

Poprawka 1**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Tytuł rozporządzenia**

Tekst proponowany przez Komisję

Zmieniony wniosek ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY w sprawie dostępu towarów i usług z państw trzecich do **rynku wewnętrznego Unii w zakresie zamówień publicznych** oraz procedur wspierających negocjacje dotyczące dostępu unijnych towarów i usług do rynków zamówień publicznych państw trzecich

Poprawka

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY w sprawie dostępu **wykonawców**, towarów i usług z państw trzecich do **unijnego rynku** zamówień oraz procedur wspierających negocjacje dotyczące dostępu unijnych **wykonawców**, towarów i usług do rynków zamówień publicznych państw trzecich

Poprawka 2**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Motyw 5**

Tekst proponowany przez Komisję

- (5) **Zmienione wielostronne Porozumienie WTO w sprawie zamówień publicznych przewiduje jedynie ograniczony dostęp przedsiębiorstw unijnych do rynków zamówień publicznych państw trzecich i ma zastosowanie tylko do niektórych członków WTO, którzy są stroną tego Porozumienia. Zmienione Porozumienie WTO w sprawie zamówień publicznych zostało zawarte przez Unię w grudniu 2013 r.**

Poprawka

skreśla się

⁽¹⁾ Sprawa została odesłana do komisji właściwej w celu przeprowadzenia negocjacji międzyinstytucjonalnych na podstawie art. 59 ust. 4 akapit czwarty Regulaminu (A9-0337/2021).

Wtorek, 14 grudnia 2021 r.

Poprawka 3

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Motyw 6

Tekst proponowany przez Komisję

- (6) W kontekście WTO oraz swoich stosunków dwustronnych Unia postuluje ambitne otwarcie międzynarodowych rynków zamówień **publicznych** Unii i jej partnerów handlowych, w oparciu o zasadę wzajemności i obopólnych korzyści.

Poprawka

- (6) W kontekście WTO oraz swoich stosunków dwustronnych Unia postuluje ambitne otwarcie międzynarodowych rynków zamówień Unii i jej partnerów handlowych, w oparciu o zasadę wzajemności i obopólnych korzyści.

Poprawka 4

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Motyw 6 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

- (6a) **Wielostronne Porozumienie WTO w sprawie zamówień rządowych oraz umowy handlowe UE, które zawierają postanowienia dotyczące zamówień, zapewniają wykonawcom unijnym dostęp wyłącznie do rynków zamówień państw trzecich, które są stronami tych umów.**

Poprawka

Poprawka 5

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Motyw 7

Tekst proponowany przez Komisję

- (7) Jeżeli **dane** państwo jest stroną Porozumienia WTO w sprawie zamówień publicznych lub zawarło z UE umowę handlową, która zawiera postanowienia dotyczące zamówień **publicznych**, to w przypadku gdy praktyki restrykcyjne są związane z zamówieniami objętymi zobowiązaniami dotyczącymi dostępu do rynku, podjętymi przez dane państwo w stosunku do Unii, Komisja powinna postępować zgodnie z mechanizmami konsultacji lub rozwiązywania sporów określonymi w **tej umowie**.

Poprawka

- (7) Jeżeli państwo **trzecie** jest stroną Porozumienia WTO w sprawie zamówień publicznych lub zawarło z UE umowę handlową, która zawiera postanowienia dotyczące zamówień, to w przypadku gdy praktyki restrykcyjne są związane z zamówieniami objętymi zobowiązaniami **tego państwa trzeciego** dotyczącymi dostępu do rynku, podjętymi przez dane państwo w stosunku do Unii, Komisja powinna postępować zgodnie z mechanizmami konsultacji lub rozwiązywania sporów określonymi w **tych umowach**.

Wtorek, 14 grudnia 2021 r.

Poprawka 6
Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 8

Tekst proponowany przez Komisję

- (8) Wiele państw trzecich jest niechętnych otwarciu swoich rynków zamówień **publicznych** i koncesji na międzynarodową konkurencję bądź większemu otwarciu tych rynków ponad to, co ma dotąd miejsce. W rezultacie unijni wykonawcy napotykać praktyki restrykcyjne w udzielaniu zamówień w przypadku wielu partnerów handlowych Unii. Te praktyki restrykcyjne w udzielaniu zamówień skutkują utratą istotnych możliwości handlowych.

Poprawka

- (8) Wiele państw trzecich jest niechętnych otwarciu swoich rynków zamówień i koncesji na międzynarodową konkurencję bądź większemu otwarciu tych rynków ponad to, co ma dotąd miejsce. W rezultacie unijni wykonawcy napotykać praktyki restrykcyjne w udzielaniu zamówień w przypadku wielu partnerów handlowych Unii. Te praktyki restrykcyjne w udzielaniu zamówień skutkują utratą istotnych możliwości handlowych.

Poprawka 7
Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 9

Tekst proponowany przez Komisję

- (9) **Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/25/UE⁽¹⁶⁾ zawiera jedynie kilka przepisów dotyczących zewnętrznego aspektu unijnej polityki zamówień publicznych, w szczególności art. 85 i 86. Przepisy te mają ograniczony zakres i powinny zostać zastąpione.**

Poprawka

skreśla się

⁽¹⁶⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/25/UE z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie udzielania zamówień przez podmioty działające w sektorach gospodarki wodnej, energetyki, transportu i usług pocztowych (Dz.U. L 94 z 28.3.2014, s. 243).

Wtorek, 14 grudnia 2021 r.

Poprawka 8

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Motyw 10

Tekst proponowany przez Komisję

- (10) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 654/**2014** ⁽¹⁷⁾ ustanawia zasady i procedury, za pomocą których Unia egzekwuje swoje prawa wynikające z zawartych przez nią międzynarodowych umów handlowych. Brak jest zasad i procedur dotyczących traktowania towarów i usług nieobjętych takimi umowami międzynarodowymi.

⁽¹⁷⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 654/2014 z dnia 15 maja 2014 r. dotyczące wykonywania praw Unii w zakresie stosowania i egzekwowania zasad handlu międzynarodowego oraz zmieniające rozporządzenie Rady (WE) nr 3286/94 ustanawiające procedury wspólnotowe w zakresie wspólnej polityki handlowej w celu zapewnienia wykonania praw Wspólnoty zgodnie z zasadami handlu międzynarodowego, w szczególności tymi ustanowionymi pod auspicjami Światowej Organizacji Handlu (Dz.U. L 189 z 27.6.2014, s. 50).

Poprawka

- (10) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 654/**2014** ^(*) ustanawia zasady i procedury, za pomocą których Unia egzekwuje swoje prawa wynikające z zawartych przez nią międzynarodowych umów handlowych. Brak jest **takich** zasad i procedur dotyczących traktowania **wykonawców**, towarów i usług nieobjętych takimi umowami międzynarodowymi.

^(*) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 654/2014 z dnia 15 maja 2014 r. dotyczące wykonywania praw Unii w zakresie stosowania i egzekwowania zasad handlu międzynarodowego oraz zmieniające rozporządzenie Rady (WE) nr 3286/94 ustanawiające procedury wspólnotowe w zakresie wspólnej polityki handlowej w celu zapewnienia wykonania praw Wspólnoty zgodnie z zasadami handlu międzynarodowego, w szczególności tymi ustanowionymi pod auspicjami Światowej Organizacji Handlu (Dz.U. L 189 z 27.6.2014, s. 50).

Wtorek, 14 grudnia 2021 r.

Poprawka 9
Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 11

Tekst proponowany przez Komisję

- (11) **W interesie pewności prawa dla wykonawców, instytucji zamawiających i podmiotów zamawiających z Unii oraz państw trzecich międzynarodowe zobowiązania dotyczące dostępu do rynku podjęte przez Unię wobec państw trzecich w dziedzinie zamówień publicznych i koncesji powinny zostać odzwierciedlone w unijnym porządku prawnym, zapewniając tym samym ich skuteczne stosowanie.**

Poprawka

- (11) **Międzynarodowe zobowiązania dotyczące dostępu do rynku podjęte przez Unię wobec państw trzecich w dziedzinie zamówień i koncesji wymagają między innymi równego traktowania wykonawców z tych państw. Dlatego środki przyjęte na podstawie niniejszego rozporządzenia mogą mieć zastosowanie tylko do wykonawców, towarów lub usług z państw, które nie są stronami wielostronnego Porozumienia WTO w sprawie zamówień rządowych ani dwu- lub wielostronnych umów handlowych z Unią, zawierających zobowiązania dotyczące dostępu do rynków zamówień i koncesji, lub z państw, które są stronami takich umów, ale wyłącznie w odniesieniu do postępowań o udzielenie zamówienia na towary, usługi lub koncesje nieobjęte tymi umowami. Niezależnie od zastosowania środków przyjętych na podstawie niniejszego rozporządzenia oraz zgodnie z komunikatem Komisji z 24 lipca 2019 r. pt. „Wytoczne dotyczące udziału oferentów z państw trzecich w unijnym rynku zamówień publicznych oraz wprowadzania na ten rynek towarów z państw trzecich”^(1a), a także z dyrektywami Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/23/UE, 2014/24/UE i 2014/25/UE, wykonawcy z państw trzecich, które nie zawarły żadnej umowy przewidującej otwarcie unijnego rynku zamówień lub których towary, usługi i roboty nie są objęte taką umową, nie mają zapewnionego dostępu do postępowań o udzielenie zamówienia w UE i mogą zostać z nich wykluczeni.**

^(1a) C(2019)5494

Wtorek, 14 grudnia 2021 r.

Poprawka 10

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Motyw 12

Tekst proponowany przez Komisję

- (12) **Realizacja celów dotyczących** poprawy dostępu wykonawców unijnych do rynków zamówień publicznych i koncesji określonych państw trzecich **chronionych za pomocą środków lub praktyk restrykcyjnych i dyskryminujących w udzielaniu zamówień, a także zachowania równych warunków konkurencji w ramach rynku wewnętrznego**, wymaga odniesienia się do niepreferencyjnych reguł pochodzenia ustanowionych w przepisach prawa celnego UE, tak by instytucje zamawiające i podmioty zamawiające wiedziały, czy towary i usługi są objęte międzynarodowymi zobowiązaniami Unii.

Poprawka

- (12) **Skuteczne stosowanie wszelkich środków przyjętych na podstawie niniejszego rozporządzenia w celu** poprawy dostępu wykonawców unijnych do rynków zamówień i koncesji określonych państw trzecich wymaga **jasnego zestawu** reguł pochodzenia **wykonawców, towarów i usług**.

Poprawka 11

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Motyw 13

Tekst proponowany przez Komisję

- (13) Pochodzenie towaru należy ustalać zgodnie z art. 22-26 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/1992 ⁽⁵⁾.

⁽⁵⁾ Rozporządzenie Rady (EWG) nr 2913/1992 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiające Wspólnotowy Kodeks Celny (Dz.U. L 302 z 19.10.1992, s. 1).

Poprawka

- (13) Pochodzenie towaru należy ustalać zgodnie z art. 59–62 rozporządzenia **Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013** ⁽⁵⁾.

⁽⁵⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 z dnia 9 października 2013 r. ustanawiające unijny kodeks celny (Dz.U. L 269 z 10.10.2013, s. 1).

Wtorek, 14 grudnia 2021 r.

Poprawka 12
Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 14

Tekst proponowany przez Komisję

- (14) Pochodzenie usługi należy ustalać na podstawie pochodzenia dostarczającej go osoby fizycznej lub prawnej.

Poprawka

- (14) Pochodzenie usługi należy ustalać na podstawie pochodzenia dostarczającej go osoby fizycznej lub prawnej. **Za miejsce pochodzenia osoby prawnej należy uznać państwo, zgodnie z którego prawem osoba prawna została utworzona lub zorganizowana i na którego terytorium prowadzi istotną działalność gospodarczą. Kryterium istotnej działalności gospodarczej nie powinno umożliwiać potencjalnego obchodzenia jakichkolwiek środków przyjętych na podstawie niniejszego rozporządzenia przez zakładanie firm przykrywek. Pojęcie „istotnej działalności gospodarczej” jest stosowane w Układzie ogólnym w sprawie handlu usługami WTO. W prawie unijnym jest ono równoznaczne z pojęciem „skutecznego i trwałego powiązania z gospodarką” i ściśle związane ze swobodą przedsiębiorczości określoną w art. 49 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej. Komisja regularnie publikuje wytyczne oparte na orzecznictwie dotyczącym swobody przedsiębiorczości, odnoszące się m.in. do pojęcia skutecznego lub stabilnego i trwałego powiązania z gospodarką. Art. 86 dyrektywy 2014/25/UE również odnosi się do pojęcia „bezpośredniego i skutecznego powiązania z gospodarką”, równoznacznego z pojęciem „istotnej działalności gospodarczej”.**

Wtorek, 14 grudnia 2021 r.

Poprawka 13
Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 15

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

- (15) *W świetle ogólnego celu polityki Unii polegającego na wspieraniu wzrostu gospodarczego państw rozwijających się oraz ich włączenia do globalnego łańcucha wartości, co stanowi podstawę ustanowienia przez Unię ogólnego systemu preferencji określonego w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 978/2012 ⁽⁶⁾, niniejsze rozporządzenie nie powinno mieć zastosowania do ofert, w których ponad 50 % ich całkowitej wartości stanowią towary i usługi pochodzące, zgodnie z unijnymi regułami niepreferencyjnego pochodzenia, z krajów najslabiej rozwiniętych korzystających z rozwiązania „wszystko oprócz broni” lub z krajów rozwijających się uznawanych za podatne na zagrożenia ze względu na brak dywersyfikacji i niewystarczającą integrację z międzynarodowym systemem handlu, zgodnie z definicjami, odpowiednio, w załącznikach IV i VII do rozporządzenia (UE) nr 978/2012.*

skreśla się

⁽⁶⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 978/2012 z dnia 25 października 2012 r. wprowadzające ogólny system preferencji taryfowych i uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 732/2008 (Dz.U. L 303 z 31.10.2012, s. 1).

Poprawka 14
Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 16

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

- (16) *W świetle ogólnego celu polityki Unii polegającego na wspieraniu małych i średnich przedsiębiorstw niniejsze rozporządzenie nie powinno również mieć zastosowania do ofert składanych przez MŚP mające siedzibę w Unii i prowadzące istotną działalność gospodarczą bezpośrednio i skutecznie powiązaną z gospodarką przynajmniej jednego państwa członkowskiego.*

skreśla się

Wtorek, 14 grudnia 2021 r.

Poprawka 15

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Motyw 17

Tekst proponowany przez Komisję

- (17) Dokonując oceny, czy w państwie trzecim występują środki lub praktyki **restrykcyjne** lub **dyskryminujące w udzielaniu** zamówień, Komisja powinna badać, w jakim stopniu prawo dotyczące zamówień **publicznych** i koncesji danego państwa **zapewnia** przejrzystość zgodnie z międzynarodowymi standardami **w dziedzinie zamówień publicznych oraz wyklucza możliwość dyskryminacji** unijnych towarów, usług i wykonawców. Ponadto powinna ona badać, w jakim stopniu poszczególne instytucje zamawiające lub podmioty zamawiające utrzymują bądź przyjmują praktyki **dyskryminujące** towary, usługi i wykonawców z Unii.

Poprawka

- (17) Dokonując oceny, czy w państwie trzecim występują **konkretne** środki lub praktyki, **które mogą skutkować utrudnieniem dostępu unijnych towarów, usług lub wykonawców do rynków** zamówień **lub koncesji**, Komisja powinna badać, w jakim stopniu prawo, **zasady i inne środki** dotyczące zamówień i koncesji danego państwa **zapewniają** przejrzystość zgodnie z międzynarodowymi standardami **oraz nie powodują poważnych i powtarzających się ograniczeń w stosunku do** unijnych towarów, usług **lub** wykonawców. Ponadto powinna ona badać, w jakim stopniu poszczególne instytucje zamawiające lub podmioty zamawiające utrzymują bądź przyjmują **restrykcyjne** praktyki **uderzające w** towary, usługi **lub** wykonawców z Unii.

Poprawka 16

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Motyw 19

Tekst proponowany przez Komisję

- (19) Komisja powinna mieć możliwość wszczęcia w dowolnym momencie, **z własnej inicjatywy lub na wniosek zainteresowanych stron bądź państwa członkowskiego**, postępowania wyjaśniającego w sprawie środków lub praktyk restrykcyjnych w udzielaniu zamówień przyjmowanych lub utrzymywanych rzekomo przez państwo trzecie. **Tego rodzaju postępowania wyjaśniające powinny pozostawać bez uszczerbku dla rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 654/2014.**

Poprawka

- (19) Komisja powinna mieć możliwość wszczęcia w dowolnym momencie **przejrzystego** postępowania wyjaśniającego w sprawie środków lub praktyk restrykcyjnych **lub dyskryminujących** w udzielaniu zamówień przyjmowanych lub utrzymywanych rzekomo przez państwo trzecie, **jeżeli uzna, że takie postępowanie leży w interesie Unii.**

Wtorek, 14 grudnia 2021 r.

Poprawka 17

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Motyw 19 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

- (19a) Ustalenie, czy postępowanie wyjaśniające leży w interesie Unii, powinno opierać się na uwzględnieniu wszystkich interesów rozpatrywanych łącznie, w tym interesu unijnego przemysłu, unijnych użytkowników, konsumentów, pracowników i partnerów społecznych. Komisja powinna rozważyć konsekwencje wszczęcia lub niewszczęcia postępowania wyjaśniającego pod kątem jego wpływu, oraz środki, które można by przyjąć na podstawie niniejszego rozporządzenia, w szerszym interesie Unii. Należy zwrócić szczególną uwagę na ogólny cel, jakim jest osiągnięcie wzajemności poprzez otwarcie rynków państw trzecich i poprawę możliwości dostępu do rynku dla unijnych wykonawców. W związku z tym można by wziąć pod uwagę obecność oferentów z państw trzecich na unijnym rynku zamówień. Należy również uwzględnić cel polegający na ograniczeniu wszelkich zbędnych obciążeń administracyjnych dla instytucji zamawiających i podmiotów zamawiających oraz wykonawców. Komisja powinna zwrócić szczególną uwagę na sektory uważane za strategiczne w odniesieniu do unijnych zamówień publicznych.

Poprawka 18

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Motyw 19 b (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

- (19b) Biorąc pod uwagę ogólny cel polityki Unii, jakim jest wspieranie wzrostu gospodarczego krajów najslabiej rozwiniętych, krajów o niskim i niższym średnim dochodzie oraz włączanie ich do globalnych łańcuchów wartości, wszczęcie postępowania wyjaśniającego przeciwko takim krajom na podstawie niniejszego rozporządzenia nie leżałoby w interesie Unii, chyba że wystąpią uzasadnione przesłanki wskazujące na obchodzenie przyjętych środków IPI. Dlatego niniejsze rozporządzenie nie ma w zamierzeniu zastosowania do krajów najslabiej rozwiniętych korzystających z rozwiązania „wszystko oprócz broni”, krajów rozwijających się uznanych za podatne na zagrożenia ze względu na brak dywersyfikacji i niewystarczającą integrację z międzynarodowym systemem handlu, określonych w rozporządzeniu (UE) nr 978/2012, ani do krajów korzystających z rozwiązania ogólnego, o którym mowa w tym rozporządzeniu, chyba że gospodarka takich krajów zostanie uznana za konkurencyjną w danych sektorach.

Wtorek, 14 grudnia 2021 r.

Poprawka 19

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Motyw 20

Tekst proponowany przez Komisję

- (20) *Jeżeli istnienie restrykcyjnego lub dyskryminującego środka lub praktyki w udzielaniu zamówień w państwie trzecim potwierdzi się, Komisja powinna wezwać dane państwo do podjęcia konsultacji w celu poprawy możliwości przetargowych dla unijnych wykonawców, towarów i usług z UE w odniesieniu do zamówień publicznych w tym państwie.*

Poprawka

- (20) *W trakcie postępowania wyjaśniającego Komisja powinna wezwać dane państwo trzecie do podjęcia konsultacji w celu wyeliminowania i skorygowania wszelkich restrykcyjnych środków lub praktyk oraz w celu skutecznej poprawy możliwości przetargowych dla unijnych wykonawców, towarów i usług z UE w odniesieniu do rynków zamówień i koncesji w tym państwie.*

Poprawka 20

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Motyw 22

Tekst proponowany przez Komisję

- (22) *Jeżeli konsultacje z danym państwem nie prowadzą w rozsądnym terminie do wystarczającej poprawy w zakresie możliwości przetargowych dla wykonawców, towarów i usług unijnych, Komisja powinna być w stanie przyjąć, w stosownych przypadkach środek korekty cen mający zastosowanie do ofert przedstawionych przez wykonawców pochodzących z tego państwa lub obejmujących towary i usługi pochodzące z tego państwa.*

Poprawka

- (22) *Jeżeli postępowanie wyjaśniające potwierdzi istnienie restrykcyjnych środków lub praktyk, a konsultacje z danym państwem nie prowadzą w rozsądnym terminie do podjęcia zadowalających działań naprawczych, które skutecznie zaradzą poważnym i powtarzającym się naruszeniom dostępu dla wykonawców, towarów i usług unijnych, lub dane państwo trzecie odmówi podjęcia konsultacji, Komisja powinna przyjąć na podstawie niniejszego rozporządzenia środki IPI w postaci korekty punktacji lub wykluczenia ofert.*

Poprawka 21

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Motyw 23

Tekst proponowany przez Komisję

- (23) *Tego rodzaju środki powinny być stosowane jedynie do celu oceny ofert obejmujących towary lub usługi pochodzące z danego państwa. Aby zapobiec obchodzeniu tych środków, konieczne może być również skierowanie ich do określonych osób prawnych kontrolowanych przez podmioty zagraniczne lub będących ich własnością, które, chociaż mają siedzibę w Unii Europejskiej, nie prowadzą istotnej działalności gospodarczej bezpośrednio i skutecznie powiązanej z gospodarką co najmniej jednego państwa członkowskiego. Odpowiednie środki nie powinny być nieproporcjonalne do praktyk restrykcyjnych w udzielaniu zamówień, na które stanowią odpowiedź.*

Poprawka

- (23) *Środek korekty punktacji powinien być stosowany jedynie do celu oceny ofert przedstawionych przez wykonawców pochodzących z danego państwa. Nie powinno to wpływać na faktyczną cenę do zapłacenia w ramach zamówienia, które zostanie udzielone wybranemu oferentowi.*

Wtorek, 14 grudnia 2021 r.

Poprawka 22
Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 23 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

- (23a) *Środki IPI powinny mieć zastosowanie do postępowań o udzielenie zamówienia wchodzących w zakres niniejszego rozporządzenia, w tym do umów ramowych i dynamicznych systemów zakupów. Środki IPI powinny mieć również zastosowanie do konkretnych zamówień udzielanych w dynamicznym systemie zakupów, jeżeli te dynamiczne systemy zakupów są objęte środkiem IPI. Nie powinny jednak mieć zastosowania do takich zamówień poniżej określonego progu, aby ograniczyć całkowite obciążenie administracyjne instytucji zamawiających i podmiotów zamawiających. Aby uniknąć ewentualnego podwójnego stosowania środków IPI, środki te nie powinny mieć zastosowania do zamówień udzielanych na podstawie umowy ramowej, jeżeli środki IPI zostały już zastosowane na etapie zawierania tej umowy ramowej.*

Poprawka 23
Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 23 b (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

- (23b) *W świetle ogólnego celu polityki Unii, jakim jest wspieranie małych i średnich przedsiębiorstw (MŚP), Komisja oraz instytucje zamawiające i podmioty zamawiające powinny należycie rozważyć skutki niniejszego rozporządzenia, aby zapobiec nadmiernemu obciążeniu MŚP. Komisja we współpracy z państwami członkowskimi powinna udostępnić wytyczne dotyczące najlepszych praktyk służących osiągnięciu tego celu, aby zapewnić skuteczność niniejszego rozporządzenia oraz spójność jego wykonania.*

Wtorek, 14 grudnia 2021 r.

Poprawka 24**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Motyw 23 c (nowy)**

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

- (23c) *Aby uniknąć ewentualnego obchodzenia środka IPI, na zwycięskich oferentów należy nałożyć dodatkowe obowiązki umowne. Obowiązki te powinny mieć zastosowanie wyłącznie do postępowań o udzielenie zamówienia, do których stosuje się środek IPI, jak również do zamówień udzielanych na podstawie umowy ramowej, jeżeli zamówienia te są równe pewnemu progowi lub go przekraczają, a dana umowa ramowa jest objęta środkiem IPI.*

Poprawka 25**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Motyw 24**

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

- (24) *Środki korekty cen nie powinny mieć negatywnego wpływu na negocjacje handlowe prowadzone z danym państwem. W związku z tym, w przypadku gdy dane państwo prowadzi z Unią istotne negocjacje dotyczące dostępu do rynku w dziedzinie zamówień publicznych, Komisja może zawiesić środki na czas negocjacji.*

skreśla się

Poprawka 26**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Motyw 25**

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

- (25) *W celu uproszczenia stosowania środka korekty cen przez instytucje zamawiające lub podmioty zamawiające, należy założyć, że przedmiotem takiego środka będą wszyscy wykonawcy pochodzący z państwa trzeciego objętego środkiem, z którym nie zawarto porozumienia w sprawie zamówień publicznych, chyba że mogą oni wykazać, że mniej niż 50 % całkowitej wartości ich oferty stanowią towary lub usługi pochodzące z danego państwa trzeciego.*

skreśla się

Wtorek, 14 grudnia 2021 r.

Poprawka 27
Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 26

Tekst proponowany przez Komisję

- (26) *Najlepiej predestynowane do wyznaczenia instytucji zamawiających lub podmiotów zamawiających lub kategorii instytucji zamawiających lub podmiotów zamawiających, które powinny stosować środek korekty cen, są państwa członkowskie. Aby zapewnić podjęcie odpowiedniego poziomu działań i osiągnięcie sprawliwego podziału obciążeń między państwa członkowskie, ostateczną decyzję, na podstawie wykazu przekazanego przez każde państwo członkowskie, powinna podjąć Komisja. W razie konieczności Komisja może stworzyć wykaz z własnej inicjatywy.*

Poprawka

skreśla się

Poprawka 28
Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 27

Tekst proponowany przez Komisję

- (27) **Konieczne** jest, aby instytucje zamawiające i podmioty zamawiające miały dostęp do szerokiej gamy wysokiej jakości produktów zaspokajających ich potrzeby zakupowe po konkurencyjnych cenach. W związku z tym instytucje zamawiające i podmioty zamawiające powinny mieć możliwość niestosowania środków **korekty cen** ograniczających dostęp towarów i usług nieobjętych zobowiązaniami **w przypadku, gdy** brakuje towarów lub usług unijnych bądź objętych zobowiązaniami, które spełniałyby wymogi instytucji zamawiającej lub podmiotu zamawiającego **w zakresie** zabezpieczenia zasadniczych potrzeb **społecznych**, dotyczących na przykład **dziedzin zdrowia i bezpieczeństwa publicznego, lub gdy zastosowanie środka prowadziłoby do nieproporcjonalnego wzrostu ceny lub kosztów zamówienia.**

Poprawka

- (27) **Konieczne** jest, aby instytucje zamawiające i podmioty zamawiające miały dostęp do szerokiej gamy wysokiej jakości produktów zaspokajających ich potrzeby zakupowe po konkurencyjnych cenach. W związku z tym instytucje zamawiające i podmioty zamawiające **w wyjątkowych przypadkach** powinny mieć możliwość niestosowania środków **IPI** ograniczających dostęp towarów i usług nieobjętych zobowiązaniami, **jeżeli** brakuje towarów lub usług unijnych bądź objętych zobowiązaniami, które spełniałyby wymogi instytucji zamawiającej lub podmiotu zamawiającego, **lub jeżeli takie działanie odnosi się do** zabezpieczenia zasadniczych potrzeb **porządku publicznego**, dotyczących na przykład **zdrowia publicznego lub ochrony środowiska. Zastosowanie tych wyjątków powinno wymagać zatwierdzenia przez Komisję. Instytucje zamawiające i podmioty zamawiające powinny powiadamiać Komisję w sposób terminowy i kompleksowy, by umożliwić odpowiednie monitorowanie wykonania niniejszego rozporządzenia.**

Wtorek, 14 grudnia 2021 r.

Poprawka 29
Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 28

Tekst proponowany przez Komisję

(28) W przypadku nieprawidłowego zastosowania przez instytucje zamawiające lub podmioty zamawiające wyjątków od środków **korekty cen** ograniczających dostęp towarów i usług nieobjętych zobowiązaniami, Komisja powinna mieć możliwość wykorzystania mechanizmu naprawczego wynikającego z art. 3 dyrektywy Rady 89/665/EWG⁽²⁰⁾ lub z art. 8 dyrektywy Rady 92/13/EWG⁽²¹⁾. Ponadto umowy, które zostały zawarte z wykonawcami przez instytucje zamawiające lub podmioty zamawiające z naruszeniem środków **korekty cen** ograniczających dostęp towarów i usług nieobjętych zobowiązaniami powinny być nieskuteczne.

⁽²⁰⁾ Dyrektywa Rady 89/665/EWG z dnia 21 grudnia 1989 r. w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do stosowania procedur odwoławczych w zakresie udzielania zamówień publicznych na dostawę i roboty budowlane (Dz.U. L 395 z 30.12.1989, s. 33).

⁽²¹⁾ Dyrektywa Rady 92/13/EWG z dnia 25 lutego 1992 r. koordynująca przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne odnoszące się do stosowania przepisów wspólnotowych w procedurach zamówień publicznych podmiotów działających w sektorach gospodarki wodnej, energetyki, transportu i telekomunikacji (Dz.U. L 76 z 23.3.1992, s. 14).

Poprawka

(28) W przypadku nieprawidłowego zastosowania przez instytucje zamawiające lub podmioty zamawiające wyjątków od środków **IPI** ograniczających dostęp towarów i usług nieobjętych zobowiązaniami, Komisja powinna mieć możliwość wykorzystania mechanizmu naprawczego wynikającego z art. 3 dyrektywy Rady 89/665/EWG⁽²⁰⁾ lub z art. 8 dyrektywy Rady 92/13/EWG⁽²¹⁾. Ponadto umowy, które zostały zawarte z wykonawcami przez instytucje zamawiające lub podmioty zamawiające z naruszeniem środków **IPI** ograniczających dostęp towarów i usług nieobjętych zobowiązaniami powinny być nieskuteczne.

⁽²⁰⁾ Dyrektywa Rady 89/665/EWG z dnia 21 grudnia 1989 r. w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do stosowania procedur odwoławczych w zakresie udzielania zamówień publicznych na dostawę i roboty budowlane (Dz.U. L 395 z 30.12.1989, s. 33).

⁽²¹⁾ Dyrektywa Rady 92/13/EWG z dnia 25 lutego 1992 r. koordynująca przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne odnoszące się do stosowania przepisów wspólnotowych w procedurach zamówień publicznych podmiotów działających w sektorach gospodarki wodnej, energetyki, transportu i telekomunikacji (Dz.U. L 76 z 23.3.1992, s. 14).

Wtorek, 14 grudnia 2021 r.

Poprawka 30

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Motyw 30

Tekst proponowany przez Komisję

- (30) W przypadku przyjmowania aktów wykonawczych w odniesieniu do przyjęcia, wycofania, zawieszenia lub przywrócenia środka **korekty cen** należy stosować procedurę sprawdzającą.

Poprawka

- (30) W przypadku przyjmowania aktów wykonawczych w odniesieniu do przyjęcia, wycofania, zawieszenia lub przywrócenia środka **IPI** należy stosować procedurę sprawdzającą, **a Komisję powinien wspierać komitet ustanowiony rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/1843** ⁽²²⁾ (rozporządzenia w sprawie przeszkód w handlu). W razie potrzeby oraz w sprawach mających wpływ na unijne ramy prawne zamówień publicznych Komisja powinna mieć również możliwość zasięgnięcia opinii Komitetu Doradczego ds. Zamówień Publicznych ustanowionego decyzją Rady 71/306/EWG.

⁽²²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/1843 z dnia 6 października 2015 r. ustanawiające procedury unijne w zakresie wspólnej polityki handlowej w celu zapewnienia wykonania praw Unii zgodnie z zasadami handlu międzynarodowego, w szczególności tymi ustanowionymi pod auspicjami Światowej Organizacji Handlu (Dz.U. L 272 z 16.10.2015, s. 1).

Poprawka 31

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Motyw 30 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

- (30a) Informacje otrzymane na podstawie niniejszego rozporządzenia powinny być wykorzystywane wyłącznie do celów, do których o nie wnioskowano, oraz z należytym poszanowaniem obowiązujących unijnych i krajowych wymogów ochrony danych i poufności. Należy odpowiednio stosować rozporządzenie (WE) nr 1049/2001, jak również art. 28 dyrektywy 2014/23/UE, art. 21 dyrektywy 2014/24/UE i art. 39 dyrektywy 2014/25/UE.

Wtorek, 14 grudnia 2021 r.

Poprawka 32
Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 32

Tekst proponowany przez Komisję

- (32) *Regularne składanie sprawozdań przez Komisję powinno umożliwić monitorowanie stosowania i skuteczności procedur ustanowionych w drodze niniejszego rozporządzenia.*

Poprawka

- (32) *Zgodnie z porozumieniem międzyinstytucjonalnym z 13 kwietnia 2016 r. w sprawie lepszego stanowienia prawa ^(1a) oraz między innymi w celu zmniejszenia obciążeń administracyjnych, w szczególności dla państw członkowskich, Komisja powinna regularnie prowadzić przeglądy zakresu, funkcjonowania i skuteczności niniejszego rozporządzenia. Komisja powinna składać sprawozdanie z takiej oceny Parlamentowi Europejskiemu i Radzie. Następnym przeglądem może być sporządzenie odpowiednich wniosków ustawodawczych.*

Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) 2018/1046 w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii (zwane dalej rozporządzeniem finansowym) stanowi, że przepisy dotyczące udzielania zamówień oraz zasady mające zastosowanie do zamówień publicznych udzielanych przez instytucje Unii na własny rachunek powinny opierać się na zasadach określonych w odpowiednich przepisach dorobku prawnego UE w dziedzinie zamówień publicznych. Dokonując przeglądu rozporządzenia finansowego, należy zatem przewidzieć stosowanie rozporządzenia IPI również do zamówień publicznych udzielanych przez instytucje Unii.

^(1a) Dz.U. L 123 z 12.5.2016, s. 1.

Poprawka 33
Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 33

Tekst proponowany przez Komisję

- (33) *Zgodnie z zasadą proporcjonalności, dla realizacji podstawowego celu dotyczącego ustanowienia wspólnej polityki zewnętrznej w dziedzinie zamówień publicznych konieczne i właściwe jest określenie wspólnych zasad traktowania przetargów dotyczących towarów i usług nieobjętych międzynarodowymi zobowiązaniami Unii. Niniejsze rozporządzenie nie wykracza poza to, co jest niezbędne do osiągnięcia zamierzonych celów, zgodnie z art. 5 akapit czwarty Traktatu o Unii Europejskiej,*

Poprawka

skreśla się

Wtorek, 14 grudnia 2021 r.

Poprawka 34

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 1 – ustęp 1

Tekst proponowany przez Komisję

1. Niniejsze rozporządzenie ustanawia środki służące poprawie dostępu unijnych wykonawców, towarów i usług do rynków zamówień **publicznych** i koncesji państw trzecich. Określa ono procedury umożliwiające Komisji wszczynanie postępowań dotyczących rzekomych środków lub praktyk **restrykcyjnych i dyskryminujących w udzielaniu zamówień przyjmowanych lub utrzymywanych przez państwa trzecie** przeciwko unijnym wykonawcom, towarom i usługom, a także rozpoczynanie konsultacji z danymi państwami trzecimi.

Niniejsze rozporządzenie wprowadza możliwość **stosowania środków korekty cen wobec niektórych ofert składanych w przypadku zamówień udzielanych na potrzeby realizacji robót budowlanych lub obiektu budowlanego, dostawy towarów lub świadczenia usług oraz w przypadku koncesji, w zależności od pochodzenia przedmiotowych wykonawców, towarów lub usług.**

Poprawka

1. Niniejsze rozporządzenie ustanawia środki służące poprawie dostępu unijnych wykonawców, towarów i usług do rynków zamówień i koncesji państw trzecich **w odniesieniu do zamówień nieobjętych zobowiązaniami**. Określa ono procedury umożliwiające Komisji wszczynanie postępowań dotyczących rzekomych środków lub praktyk **państw trzecich** przeciwko unijnym wykonawcom, towarom i usługom, a także rozpoczynanie konsultacji z danymi państwami trzecimi.

Niniejsze rozporządzenie wprowadza możliwość **nakładania przez Komisję, w drodze aktów wykonawczych, środków IPI w odniesieniu do takich środków lub praktyk państw trzecich, mających na celu ograniczenie dostępu wykonawców, towarów lub usług z państw trzecich do unijnych postępowań o udzielenie zamówienia.**

Poprawka 35

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 1 – ustęp 2 – wprowadzenie

Tekst proponowany przez Komisję

2. Niniejsze rozporządzenie ma zastosowanie do **zamówień** objętych następującymi aktami:

Poprawka

2. Niniejsze rozporządzenie ma zastosowanie do **postępowań o udzielenie zamówienia** objętych następującymi aktami:

Poprawka 36

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 1 – ustęp 3

Tekst proponowany przez Komisję

3. **Niniejsze rozporządzenie ma zastosowanie do zamówień na dostawę towarów lub usług i koncesji na wykonanie robót budowlanych i realizację usług. Ma ono zastosowanie wyłącznie w przypadkach dotyczących towarów i usług zamawianych do celów rządowych. Nie ma ono zastosowania w przypadku zakupu towarów w celu ich komercyjnej odsprzedaży lub w celu wykorzystania ich do produkcji towarów do sprzedaży komercyjnej. Nie ma ono zastosowania w przypadku, gdy usługi są nabywane w celu ich komercyjnej odsprzedaży lub w celu wykorzystania przy świadczeniu usług w celu ich komercyjnej sprzedaży.**

Poprawka

skreśla się

Wtorek, 14 grudnia 2021 r.

Poprawka 37**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Artykuł 1 – ustęp 4**

Tekst proponowany przez Komisję

4. Niniejsze rozporządzenie stosuje się wyłącznie w odniesieniu do restrykcyjnych lub dyskryminujących środków lub praktyk w udzielaniu zamówień wdrożonych przez państwo trzecie w odniesieniu do zakupów towarów i usług nieobjętych zobowiązaniami. Niniejsze rozporządzenie stosuje się bez uszczerbku dla wszelkich zobowiązań międzynarodowych Unii.

Poprawka

skreśla się

Poprawka 38**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Artykuł 1 – ustęp 4 a (nowy)**

Tekst proponowany przez Komisję

4a. Niniejsze rozporządzenie pozostaje bez uszczerbku dla wszelkich międzynarodowych zobowiązań Unii lub środków, które państwa członkowskie i ich instytucje zamawiające oraz podmioty zamawiające mogą podejmować zgodnie z aktami, o których mowa w ust. 2.

Poprawka

Poprawka 39**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Artykuł 1 – ustęp 5 a (nowy)**

Tekst proponowany przez Komisję

5a. Niniejsze rozporządzenie ma zastosowanie wyłącznie do postępowań o udzielenie zamówienia rozpoczętych po jego wejściu w życie. Środek IPI ma zastosowanie wyłącznie do postępowań o udzielenie zamówienia objętych tym środkiem IPI i rozpoczętych w dowolnym momencie między wejściem w życie tego środka IPI a jego wygaśnięciem, wycofaniem lub zawieszeniem. Instytucje zamawiające i podmioty zamawiające umieszczają odniesienie do stosowania niniejszego rozporządzenia oraz wszelkich obowiązujących środków IPI w dokumentach specyfikacji zamówienia w przypadku procedur objętych zakresem środka IPI.

Poprawka

Wtorek, 14 grudnia 2021 r.

Poprawka 40

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 1 – ustęp 5 b (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

5b. W celu odpowiedniego uwzględnienia wymogów środowiskowych, społecznych i wymogów dotyczących pracy w postępowaniach o udzielenie zamówienia publicznego i koncesji instytucje zamawiające i podmioty zamawiające podejmują stosowne środki, aby zapewnić przestrzeganie obowiązków środowiskowych, społecznych i dotyczących pracy wynikających z przepisów ustawowych, wykonawczych lub administracyjnych, zarówno na szczeblu unijnym, jak i krajowym, a także z układów zbiorowych zgodnych z prawem Unii mającym zastosowanie do zamówień publicznych. Jednocześnie w trakcie realizacji zamówienia powinny mieć zastosowanie zobowiązania wynikające z międzynarodowych konwencji ratyfikowanych przez wszystkie państwa członkowskie i wymienionych w załączniku X do dyrektywy 2014/23/UE, załączniku X do dyrektywy 2014/24/UE i w załączniku XIV do dyrektywy 2014/25/UE.

Państwa członkowskie informują Komisję o wszelkich trudnościach prawnych i faktycznych napotkanych i zgłoszonych przez ich wykonawców, które wynikają z nieprzestrzegania międzynarodowych przepisów prawa ochrony środowiska, prawa socjalnego i prawa pracy, wymienionych w akapicie pierwszym, i które wykonawcy ci napotkali, ubiegając się o zamówienia w UE lub w państwach trzecich.

Poprawka 41

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 2 – ustęp 1 – litera e

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

a) „wykonawca” oznacza **każdą osobę fizyczną lub prawną lub podmiot publiczny lub grupę takich osób lub podmiotów, w tym tymczasowe stowarzyszenie przedsiębiorstw, które składają na rynku ofertę wykonania robót budowlanych lub obiektu budowlanego, dostawy towarów lub świadczenia usług;**

a) „wykonawca” oznacza **wykonawcę zgodnie z definicją zawartą w dyrektywach 2014/23/UE, 2014/24/UE i 2014/25/UE;**

Wtorek, 14 grudnia 2021 r.

Poprawka 42**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Artykuł 2 – ustęp 1 – litera a a (nowa)**

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

aa) „towary” oznaczają towary, o których mowa w przedmiocie postępowania o udzielenie zamówienia oraz w specyfikacji zamówienia, ale nie obejmują żadnych nakładów, materiałów ani składników włączonych do dostarczanych towarów;

Poprawka 43**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Artykuł 2 – ustęp 1 – litera a b (nowa)**

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

ab) „wartość szacunkowa” oznacza szacunkową wartość zamówienia obliczoną zgodnie z dyrektywami 2014/23/UE, 2014/24/UE i 2014/25/UE;

Poprawka 44**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Artykuł 2 – ustęp 1 – litera a c (nowa)**

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

ac) „dowody” oznaczają wszelkie informacje, zaświadczenia, dokumenty uzupełniające, oświadczenia i inne środki dowodowe mające na celu wykazanie zgodności z obowiązkami określonymi w art. 9a ust. 1 lit. c), takie jak:

- (i) świadectwa pochodzenia, deklaracje dostawców lub deklaracje przywozowe dla towarów pochodzących z państw trzecich;*
- (ii) opis procesów produkcyjnych (w tym próbki, opisy lub fotografie) towarów, które mają być dostarczone;*
- (iii) wyciąg z odpowiednich rejestrów lub sprawozdań finansowych dotyczących pochodzenia usług, w tym numer identyfikacyjny VAT;*

Wtorek, 14 grudnia 2021 r.

Poprawka 45

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 2 – ustęp 1 – litera a d (nowa)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

ad) „środek korekty punktacji” oznacza względne obniżenie punktacji oferty o określony procent w wyniku jej oceny przez instytucję zamawiającą lub podmiot zamawiający na podstawie kryteriów udzielenia zamówienia określonych w dokumentach zamówienia; w przypadkach gdy jedynym kryterium udzielenia zamówienia jest cena lub koszt, środek korekty punktacji oznacza względne podniesienie, do celów oceny ofert, ceny oferowanej przez oferenta o określony procent;

Poprawka 46

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 2 – ustęp 1 – litera b

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

b) „instytucja zamawiająca” oznacza „instytucję zamawiającą” zgodnie z definicją w **art. 2 ust. 1 dyrektywy** 2014/24/UE;

b) „instytucja zamawiająca” oznacza „instytucję zamawiającą” zgodnie z definicją **zawartą** w **dyrektywach** 2014/23/UE, 2014/24/UE i 2014/25/UE;

Poprawka 47

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 2 – ustęp 1 – litera c

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

c) „**podmiot** zamawiający” oznacza „podmiot zamawiający” zgodnie z definicją w **art. 4 ust. 1 dyrektywy** 2014/25/UE i **art. 7 dyrektywy** 2014/23/UE;

c) „**podmiot** zamawiający” oznacza „podmiot zamawiający” zgodnie z definicją **zawartą** w **dyrektywach** 2014/23/UE i 2014/25/UE;

Poprawka 48

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 2 – ustęp 1 – litera c a (nowa)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

ca) „zainteresowana strona” oznacza każdą osobę lub podmiot, na których interes może mieć wpływ środek państwa trzeciego, takie jak przedsiębiorstwa, związki przedsiębiorstw, stowarzyszenia handlowe, związki zawodowe lub organizacje społeczeństwa obywatelskiego, w tym organizacje konsumenckie;

Wtorek, 14 grudnia 2021 r.

Poprawka 49

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 2 – ustęp 1 – litera d

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

d) „towary lub usługi objęte zobowiązaniami” oznaczają towary lub usługi pochodzące z państwa, z którym Unia zawarła umowę międzynarodową w dziedzinie zamówień publicznych i koncesji zawierającą zobowiązania dotyczące dostępu do rynku, i w odniesieniu do których przedmiotowa umowa ma zastosowanie;

skreśla się

Poprawka 50

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 2 – ustęp 1 – litera e

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

e) „towary lub usługi nieobjęte zobowiązaniami” oznaczają towary lub usługi pochodzące z państwa, z którym Unia nie zawarła umowy międzynarodowej w dziedzinie zamówień publicznych i koncesji zawierającej zobowiązania dotyczące dostępu do rynku, a także towary lub usługi pochodzące z państwa, z którym Unia zawarła tego rodzaju umowę, ale w odniesieniu do których przedmiotowa umowa nie ma zastosowania;

skreśla się

Poprawka 51

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 2 – ustęp 1 – litera f

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

f) „restrykcyjny lub dyskryminujący środek lub praktyka w udzielaniu zamówień” oznacza wszelkie ustawowe, wykonawcze lub administracyjne środki, procedury lub praktyki, lub ich połączenie, przyjęte lub utrzymywane przez organy publiczne lub poszczególne instytucje zamawiające lub podmioty zamawiające w państwie trzecim, które powodują poważne i powtarzające się naruszenia dostępu unijnych towarów, usług lub wykonawców do **rynku** zamówień **publicznych** i koncesji **tego państwa**.

f) „**środek** lub praktyka **państwa trzeciego**” oznacza wszelkie ustawowe, wykonawcze lub administracyjne środki, procedury lub praktyki, lub ich połączenie, **o charakterze ogólnym, wynikające z polityki krajowej lub regionalnej**, przyjęte lub utrzymywane przez organy publiczne lub poszczególne instytucje zamawiające lub podmioty zamawiające w państwie trzecim, które powodują poważne i powtarzające się naruszenia dostępu unijnych towarów, usług lub wykonawców do **rynków** zamówień **lub** koncesji.

Wtorek, 14 grudnia 2021 r.

Poprawka 52

Wniosek dotyczący rozporządzenia Artykuł 2 – ustęp 1 – litera f a (nowa)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

fa) „środek IPI” oznacza środek przyjęty przez Komisję na podstawie niniejszego rozporządzenia, ograniczający dostęp wykonawców lub towarów i usług pochodzących z państw trzecich do unijnego rynku zamówień lub koncesji w obszarze zamówień nieobjętych zobowiązaniami;

Poprawka 53

Wniosek dotyczący rozporządzenia Artykuł 2 – ustęp 1 – litera f b (nowa)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

fb) „zamówienie nieobjęte zobowiązaniami” oznacza postępowanie o udzielenie zamówienia na towary, usługi lub koncesje, w odniesieniu do którego Unia nie podjęła zobowiązań dotyczących dostępu do rynku w ramach umowy międzynarodowej w dziedzinie zamówień lub koncesji;

Poprawka 54

Wniosek dotyczący rozporządzenia Artykuł 2 – ustęp 1 – litera f c (nowa)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

fc) „zamówienia” oznaczają zamówienia publiczne zdefiniowane w dyrektywie 2014/24/UE, koncesje zdefiniowane w dyrektywie 2014/23/UE oraz zamówienia na dostawy, roboty budowlane i usługi zdefiniowane w dyrektywie 2014/25/UE;

Poprawka 55

Wniosek dotyczący rozporządzenia Artykuł 2 – ustęp 1 – litera f d (nowa)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

fd) „oferent” oznacza oferenta zgodnie z definicją zawartą w dyrektywach 2014/23/UE, 2014/24/UE i 2014/25/UE;

Wtorek, 14 grudnia 2021 r.

Poprawka 56

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 2 – ustęp 1 – litera g a (nowa)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

ga) „podwykonawstwo” oznacza zlecenie wykonania części zamówienia stronie trzeciej; zwykłej dostawy towarów lub części niezbędnych do świadczenia usługi nie uważa się za podwykonawstwo;

Poprawka 57

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 2 – ustęp 1 – litera h

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

h) MŚP oznacza MŚP zgodnie z definicją w zaleceniu Komisji 2003/361/WE⁽²³⁾;

skreśla się

⁽²³⁾ Zalecenie Komisji 2003/361/WE z dnia 6 maja 2003 r. w sprawie definicji mikro, małych i średnich przedsiębiorstw (Dz.U. L 124 z 20.5.2003, s. 36).

Poprawka 58

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 2 – ustęp 2

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

2. Do celów niniejszego rozporządzenia realizację robót budowlanych lub obiektu budowlanego w rozumieniu dyrektyw 2014/25/UE, 2014/24/UE i dyrektywy 2014/23/UE uznaje się za świadczenie usługi.

2. Do celów niniejszego rozporządzenia, z wyjątkiem art. 8a ust. 3 i art. 8a ust. 7, realizację robót budowlanych lub obiektu budowlanego w rozumieniu dyrektyw 2014/23/UE, 2014/24/UE i dyrektywy 2014/25/UE uznaje się za świadczenie usługi.

Poprawka 59

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 3 – nagłówek

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

Reguły pochodzenia

Ustalenie pochodzenia

Wtorek, 14 grudnia 2021 r.

Poprawka 60

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 3 – ustęp 1

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

1. Pochodzenie towaru ustala się zgodnie z art. 22–26 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/1992 ⁽²⁴⁾.

skreśla się

⁽²⁴⁾ Rozporządzenie Rady (EWG) nr 2913/1992 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiające Wspólnotowy Kodeks Celny (Dz.U. L 302 z 19.10.1992, s. 1).

Poprawka 61

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 3 – ustęp 2

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

2. Pochodzenie usługi ustala się na podstawie pochodzenia dostarczającego ją wykonawcy.

skreśla się

Poprawka 62

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 3 – ustęp 3 – akapit 1 – litera a

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

a) w przypadku osoby fizycznej – państwo, którego osoba ta jest obywatelem lub w którym posiada miejsce stałego pobytu;

a) w przypadku osoby fizycznej – państwo, którego osoba ta jest obywatelem lub w którym **osoba ta** posiada miejsce stałego pobytu;

Poprawka 63

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 3 – ustęp 3 – akapit 1 – litera b – podpunkt i

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

(i) **jeżeli usługa nie jest świadczona poprzez obecność handlową w Unii** – państwo, zgodnie z którego prawem osoba prawna została utworzona lub w inny sposób zorganizowana zgodnie z prawodawstwem tego państwa i na terytorium którego osoba prawna prowadzi istotną działalność gospodarczą;

(i) państwo, zgodnie z którego prawem osoba prawna została utworzona lub w inny sposób zorganizowana zgodnie z prawodawstwem tego państwa i na terytorium którego osoba prawna prowadzi istotną działalność gospodarczą, **co pociąga za sobą bezpośrednio i skuteczne powiązanie z gospodarką tego państwa;**

Wtorek, 14 grudnia 2021 r.

Poprawka 64

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 3 – ustęp 3 – akapit 1– litera b – podpunkt ii

Tekst proponowany przez Komisję

(ii) państwo członkowskie, w którym osoba prawna ma siedzibę i w którym prowadzi istotną działalność gospodarczą bezpośrednio i skutecznie powiązaną z gospodarką danego państwa członkowskiego.

Poprawka

(ii) jeżeli osoba prawna nie prowadzi istotnej działalności gospodarczej na terytorium państwa, w którym została utworzona lub z którym jest w inny sposób związana, pochodzenie tej osoby prawnej jest pochodzeniem osoby lub osób, które mogą wywierać, bezpośrednio lub pośrednio, dominujący wpływ na tę osobę prawną z tytułu bycia jej właścicielem, posiadania w niej udziału finansowego lub zasad, które nią rządzą.

Poprawka 65

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 3 – ustęp 3 – akapit 2

Tekst proponowany przez Komisję

Do celów lit. b) ppkt (ii) pierwszego akapitu, w przypadku, gdy osoba prawna nie prowadzi istotnej działalności gospodarczej bezpośrednio i skutecznie powiązanej z gospodarką państwa członkowskiego, za pochodzenie osoby prawnej przyjmuje się pochodzenie osoby lub osób prawnych, które są właścicielami osoby prawnej lub sprawują nad nią kontrolę.

Poprawka

Do celów lit. b) ppkt (ii) pierwszego akapitu domniemywa się, że dana osoba lub osoby wywierają dominujący wpływ na osobę prawną w którymkolwiek z poniższych przypadków, gdy bezpośrednio lub pośrednio:

- a) posiadają większość kapitału subskrybowanego osoby prawnej;
- b) kontrolują większość głosów przypadających na akcje wyemitowane przez osobę prawną;
- c) mogą powołać więcej niż połowę członków organu administracyjnego, zarządzającego lub nadzorczego osoby prawnej.

Poprawka 66

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 3 – ustęp 3 – akapit 3

Tekst proponowany przez Komisję

Osobę prawną uznaje się za „będącą własnością” osób z danego państwa, w przypadku gdy więcej niż 50 procent jej udziałów jest w posiadaniu osób z tego państwa.

Poprawka

skreśla się

Wtorek, 14 grudnia 2021 r.

Poprawka 67

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 3 – ustęp 3 – akapit 4

Tekst proponowany przez Komisję

Osobę prawną uznaje się za „kontrolowaną” przez osoby z danego państwa, w przypadku gdy osoby takie mają uprawnienie do powołania większości zarządu albo mogą w inny uprawniony sposób kierować jej działaniami.

Poprawka

skreśla się

Poprawka 68

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 3 – ustęp 3 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

3a. Jeżeli wykonawca jest grupą osób fizycznych lub prawnych lub podmiotów publicznych, a przynajmniej jedna z tych osób lub jeden z tych podmiotów pochodzi z państwa trzeciego, którego wykonawcy oraz towary i usługi są objęte środkiem IPI, środek ten stosuje się również do ofert złożonych przez tę grupę. Nie ma to zastosowania, jeżeli udział tych osób lub podmiotów w grupie wynosi mniej niż 15 % wartości danej oferty, chyba że te osoby lub podmioty są niezbędne do spełnienia w większości przynajmniej jednego z kryteriów kwalifikacji w danym postępowaniu o udzielenie zamówienia.

Poprawka 69

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 3 – ustęp 3 b (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

3b. Instytucje zamawiające lub podmioty zamawiające mogą w dowolnym momencie trwania postępowania o udzielenie zamówienia zwrócić się do wykonawcy o przedłożenie, wyjaśnienie lub uzupełnienie w odpowiednim terminie informacji lub dokumentów związanych z weryfikacją pochodzenia wykonawcy, pod warunkiem że wnioski takie są składane w pełnej zgodności z zasadami równego traktowania i przejrzystości. Oferty wykonawców, którzy nie przedstawią takich informacji lub dokumentów, odrzuca się zgodnie z zasadami mającymi zastosowanie do postępowania o udzielenie zamówienia.

Wtorek, 14 grudnia 2021 r.

Poprawka 70

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 3 – ustęp 3 c (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

3c. *Do celów stosowania dodatkowych zobowiązań umownych spoczywających na wybranym oferencie, określonych w art. 9a, pochodzenie towaru ustala się zgodnie z art. 59–62 rozporządzenia (UE) nr 952/2013, a pochodzenie usługi ustala się na podstawie pochodzenia świadczącego ją wykonawcy.*

Poprawka 71

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Rozdział II – tytuł

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

Rozdział II
Zwolnienia

skreśla się

Poprawka 72

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 4 – ustęp 1

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

Oferty są wyłączone z zakresu niniejszego rozporządzenia, jeśli **ponad 50 % ich całkowitej wartości stanowią towary lub usługi pochodzące** z krajów najslabiej rozwiniętych wymienionych w załączniku IV do rozporządzenia (UE) nr 978/2012⁽²⁷⁾ i z krajów rozwijających się uznawanych za podatne na zagrożenia ze względu na brak dywersyfikacji i niewystarczającą integrację z międzynarodowym systemem handlu, zgodnie z definicją w załączniku VII do rozporządzenia (UE) nr 978/2012.

⁽²⁷⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 978/2012 z dnia 25 października 2012 r. wprowadzające ogólny system preferencji taryfowych i uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 732/2008 (Dz.U. L 303 z 31.10.2012, s. 1).

Oferty są wyłączone z zakresu niniejszego rozporządzenia, jeśli **zostały złożone przez wykonawców pochodzących** z krajów najslabiej rozwiniętych wymienionych w załączniku IV do rozporządzenia (UE) nr 978/2012⁽²⁷⁾ i z krajów rozwijających się uznawanych za podatne na zagrożenia ze względu na brak dywersyfikacji i niewystarczającą integrację z międzynarodowym systemem handlu, zgodnie z definicją w załączniku VII do rozporządzenia (UE) nr 978/2012. **Komisja może wyłączyć z zakresu niniejszego rozporządzenia oferty złożone przez wykonawców pochodzących z krajów rozwijających się korzystających z rozwiązania ogólnego, o którym mowa w art. 1 ust. 2 lit. a) rozporządzenia (UE) nr 978/2012, chyba że gospodarka takich krajów zostanie uznana za konkurencyjną w danych sektorach.**

⁽²⁷⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 978/2012 z dnia 25 października 2012 r. wprowadzające ogólny system preferencji taryfowych i uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 732/2008 (Dz.U. L 303 z 31.10.2012, s. 1).

Wtorek, 14 grudnia 2021 r.

Poprawka 73
Wniosek dotyczący rozporządzenia
Artykuł 5

Tekst proponowany przez Komisję

Artykuł 5

Poprawka

skreśla się

Zwolnienie ofert składanych przez MŚP

Z zakresu niniejszego rozporządzenia wyłączone są oferty składane przez MŚP⁽²⁸⁾ mające siedzibę w Unii i prowadzące istotną działalność gospodarczą bezpośrednio i skutecznie powiązaną z gospodarką przynajmniej jednego państwa członkowskiego.

⁽²⁸⁾ W rozumieniu zalecenia Komisji z dnia 6 maja 2003 r. w sprawie definicji mikroprzedsiębiorstw oraz małych i średnich przedsiębiorstw (Dz. U. L nr 124 z 20.5.2003, s. 36).

Poprawka 74
Wniosek dotyczący rozporządzenia
Rozdział III – tytuł

Tekst proponowany przez Komisję

Postępowania wyjaśniające, konsultacje i środki **korekty cen**

Poprawka

Postępowania wyjaśniające, konsultacje, środki i **dodatkowe zobowiązania umowne**

Poprawka 75
Wniosek dotyczący rozporządzenia
Artykuł 6 – nagłówek

Tekst proponowany przez Komisję

Postępowania wyjaśniające

Poprawka

Postępowania wyjaśniające i **konsultacje**

Wtorek, 14 grudnia 2021 r.

Poprawka 76
Wniosek dotyczący rozporządzenia
Artykuł 6 – ustęp 1

Tekst proponowany przez Komisję

1. Jeżeli Komisja uzna, iż leży to w interesie Unii, **może w dowolnym momencie**, z własnej inicjatywy lub na **wniosek zainteresowanych stron bądź** państwa członkowskiego, **wszcząć** postępowanie wyjaśniające w sprawie **rzekomych środków lub praktyk restrykcyjnych lub dyskryminujących w udzielaniu zamówień**. **W przypadku wszczęcia postępowania wyjaśniającego Komisja publikuje** ogłoszenie w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej, **zapraszając zainteresowane strony i państwa członkowskie** do przekazania Komisji **wszelkich istotnych informacji** w wyznaczonym terminie.

Poprawka

1. Jeżeli Komisja uzna, iż leży to w interesie Unii, z własnej inicjatywy lub **w odpowiedzi na uzasadnioną skargę zainteresowanej strony w Unii, Parlamentu Europejskiego lub** państwa członkowskiego **wszczyna postępowanie wyjaśniające w sprawie rzekomego środka lub praktyki państwa trzeciego, publikując** ogłoszenie w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej. **Ogłoszenie o wszczęciu postępowania wyjaśniającego zawiera wstępną ocenę środka lub praktyki państwa trzeciego przeprowadzoną przez Komisję oraz zaproszenie zainteresowanych stron z Unii oraz państw członkowskich** do przekazania Komisji informacji w wyznaczonym terminie.

Komisja udostępnia na swojej stronie internetowej formularz, który zainteresowane strony lub państwa członkowskie są zobowiązane wypełnić w celu przedłożenia uzasadnionej skargi.

Ustalenie, czy interes Unii wymaga postępowania wyjaśniającego, opiera się na ocenie różnych interesów rozpatrywanych łącznie, w tym interesu przemysłu krajowego, użytkowników i konsumentów. Postępowanie wyjaśniające nie może zostać wszczęte, jeżeli na podstawie wszystkich uzyskanych informacji Komisja może wyraźnie stwierdzić, że wszczęcie takiego postępowania wyjaśniającego nie leży w interesie Unii.

Poprawka 77
Wniosek dotyczący rozporządzenia
Artykuł 6 – ustęp 1 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

1a. **Po opublikowaniu ogłoszenia Komisja wzywa dane państwo trzecie do przedstawienia opinii, dostarczenia informacji i podjęcia konsultacji z Komisją w celu przeciwdziałania środkowi lub praktyce państwa trzeciego, których dotyczy zarzut. Komisja regularnie informuje zainteresowane strony, Parlament Europejski i państwa członkowskie na forum komitetu utworzonego na mocy art. 7 rozporządzenia w sprawie przeszkód w handlu.**

Wtorek, 14 grudnia 2021 r.

Poprawka 78

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 6 – ustęp 2

Tekst proponowany przez Komisję

2. Ocena, czy dane państwo trzecie przyjęło lub utrzymuje rzekome środki lub praktyki restrykcyjne lub dyskryminujące w udzielaniu zamówień, jest dokonywana przez Komisję na podstawie informacji dostarczonych przez zainteresowane strony i państwa członkowskie, faktów zebranych przez Komisję w trakcie jej postępowania wyjaśniającego lub obydwu tych źródeł. Ocena kończy się w terminie ośmiu miesięcy od wszczęcia postępowania wyjaśniającego. W należycie uzasadnionych przypadkach termin ten może zostać przedłużony o cztery miesiące.

Poprawka

2. Postępowanie wyjaśniające i konsultacje kończą się w terminie sześciu miesięcy od daty opublikowania w Dzienniku Urzędowym ogłoszenia o wszczęciu postępowania wyjaśniającego. W należycie uzasadnionych przypadkach Komisja może, przed upływem początkowych sześciu miesięcy, przedłużyć ten termin o trzy miesiące, przez publikację ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej i poinformowanie o tym państwa trzeciego, zainteresowanych stron, Parlamentu Europejskiego i państw członkowskich.

Poprawka 79

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 6 – ustęp 2 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

2a. Po zakończeniu postępowania wyjaśniającego i konsultacji Komisja podaje do wiadomości publicznej sprawozdanie zawierające główne ustalenia z postępowania wyjaśniającego oraz proponowany kierunek działań. Sprawozdanie to Komisja przedstawia Parlamentowi Europejskiemu.

Poprawka 80

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 6 – ustęp 3

Tekst proponowany przez Komisję

3. W przypadku gdy w rezultacie swojego postępowania wyjaśniającego Komisja stwierdzi, że rzekome środki lub praktyki restrykcyjne lub dyskryminujące w udzielaniu zamówień nie są utrzymywane lub że nie skutkują one ograniczeniami w dostępie unijnych wykonawców lub unijnych towarów i usług do rynków zamówień publicznych i koncesji w danym państwie trzecim, zamyka ona postępowanie wyjaśniające.

Poprawka

3. W przypadku gdy w następstwie swojego postępowania wyjaśniającego Komisja ustali, że rzekomy środek lub praktyka państwa trzeciego nie są utrzymywane lub że nie skutkują one poważnym i powtarzającym się naruszeniem dostępu unijnych wykonawców, unijnych towarów lub usług do rynku zamówień i koncesji w państwie trzecim, zamyka ona postępowanie wyjaśniające i publikuje ogłoszenie o jego zakończeniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.

Wtorek, 14 grudnia 2021 r.

Poprawka 81**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Artykuł 6 – ustęp 4**

Tekst proponowany przez Komisję

4. Po zakończeniu postępowania wyjaśniającego Komisja podaje do wiadomości publicznej sprawozdanie, w którym przedstawia swoje główne wnioski.

Poprawka

skreśla się

Poprawka 82**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Artykuł 6 – ustęp 4 a (nowy)**

Tekst proponowany przez Komisję

4a. Komisja może zawiesić postępowanie wyjaśniające i konsultacje w dowolnym momencie, jeżeli państwo trzecie:

- a) podejmie zadowalające środki naprawcze, które skutecznie zapobiegają poważnym i powtarzającym się naruszeniom dostępu unijnych wykonawców lub unijnych towarów i usług oraz skutecznie poprawiają taki dostęp; lub
- b) zobowiąże się wobec Unii do zaprzestania lub stopniowego wycofywania środka lub praktyki państwa trzeciego w rozsądnym terminie, nie dłuższym niż trzy miesiące.

Komisja w dowolnym momencie wznowia postępowanie wyjaśniające i konsultacje, jeżeli stwierdzi, że powody zawieszenia nie są już aktualne.

W przypadku zawieszenia lub wznowienia postępowania wyjaśniającego i konsultacji Komisja publikuje ogłoszenie w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.

Poprawka

Poprawka 83**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Artykuł 7**

Tekst proponowany przez Komisję

[...]

Poprawka

skreśla się

Poprawka 84**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Artykuł 8**

Tekst proponowany przez Komisję

[...]

Poprawka

skreśla się

Wtorek, 14 grudnia 2021 r.

Poprawka 85
Wniosek dotyczący rozporządzenia
Artykuł 8 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

Artykuł 8 a

Środki IPI

1. Jeżeli po przeprowadzeniu postępowania wyjaśniającego i konsultacji zgodnie z art. 6 Komisja ustali, że środek lub praktyka państwa trzeciego istnieje, nakłada środek IPI w drodze aktu wykonawczego. Środek IPI ma zastosowanie tylko wtedy, gdy główny przedmiot postępowania o udzielenie zamówienia wchodzi w zakres aktu wykonawczego, jak określono zgodnie z ust. 7 lit. a). Postępowanie o udzielenie zamówienia nie może być opracowywane z zamiarem wyłączenia tego postępowania z zakresu niniejszego rozporządzenia.

2. Środek IPI określa się na podstawie następujących kryteriów, w świetle dostępnych informacji:

- a) proporcjonalność środka IPI wobec środka lub praktyki państwa trzeciego;
- b) dostępność alternatywnych źródeł dostaw danych towarów i usług w celu uniknięcia lub zminimalizowania znaczącego negatywnego wpływu na instytucje zamawiające lub podmioty zamawiające.
- c) zaangażowanie przedsiębiorstw z danego państwa trzeciego w działania związane z zamówieniami na rynku wewnętrznym, przy braku wzajemności.

3. Środek IPI ma zastosowanie wyłącznie do postępowań o udzielenie zamówienia, których szacunkowa wartość wynosi co najmniej 10 000 000 EUR bez podatku VAT w przypadku robót budowlanych i koncesji oraz co najmniej 5 000 000 EUR bez podatku VAT w przypadku towarów i usług.

4. Środek IPI ma zastosowanie również do konkretnych zamówień udzielanych w dynamicznym systemie zakupów, jeżeli te dynamiczne systemy zakupów są objęte środkiem IPI, z wyjątkiem konkretnych zamówień o wartości szacunkowej niższej od odpowiednich wartości określonych w art. 8 dyrektywy 2014/23/UE, art. 4 dyrektywy 2014/24/UE i art. 15 dyrektywy 2014/25/UE.

Środek IPI nie ma zastosowania do postępowań o udzielenie zamówienia na podstawie umowy ramowej. Środek IPI nie ma również zastosowania do poszczególnych części zamówienia, które mają zostać udzielone zgodnie z art. 5 ust. 10 dyrektywy 2014/24/UE lub art. 16 ust. 10 dyrektywy 2014/25/UE.

Wtorek, 14 grudnia 2021 r.

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

5. W akcie wykonawczym Komisja może zdecydować, w zakresie ustanowionym w ust. 7 niniejszego artykułu, o ograniczeniu dostępu wykonawców, towarów lub usług z państw trzecich do postępowań o udzielenie zamówienia przez zobowiązanie instytucji zamawiających lub podmiotów zamawiających do:

- a) nałożenia środka korekty punktacji na oferty złożone przez wykonawców pochodzących z danego państwa trzeciego;
- b) wykluczenia ofert złożonych przez wykonawców pochodzących z danego państwa trzeciego; lub
- c) nałożenia połączonych środków a) i b), jeśli środkiem IPI podlegają różne sektory lub kategorie towarów i usług.

6. Środek korekty punktacji, o którym mowa w ust. 5 lit. a), stosuje się wyłącznie do celów oceny i klasyfikacji ofert. Nie wpływa on na cenę do zapłacenia w ramach zamówienia, które zostanie udzielone wybranemu oferentowi.

7. Akt wykonawczy przyjęty zgodnie z art. 14 ust. 2 określa zakres stosowania środka IPI, w tym:

- a) sektory lub kategorie towarów, usług i koncesji w oparciu o Wspólny Słownik Zamówień oraz wszelkie mające zastosowanie wyjątki;
- b) określone kategorie instytucji zamawiających lub podmiotów zamawiających;
- c) określone kategorie wykonawców;
- d) w odniesieniu do środka korekty punktacji, o którym mowa w ust. 5 lit. a), wartość procentową korekty, która może wynosić do 100 % punktacji oferty w zależności od państwa trzeciego oraz sektora przedmiotowych towarów, usług, robót budowlanych lub koncesji.

8. Przy określaniu środka IPI Komisja decyduje, w oparciu o warianty określone w ust. 5 lit. a), b) lub c), o rodzaju środka, który najskuteczniej zaradziłby danemu poziomowi utrudnień dla unijnych wykonawców na rynkach państw trzecich.

Wtorek, 14 grudnia 2021 r.

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

9. Komisja może wycofać środek IPI lub zawiesić jego stosowanie, jeśli państwo trzecie podejmie zadowalające działania naprawcze, które likwidują naruszenia dostępu unijnych towarów, usług lub wykonawców do rynku zamówień publicznych i koncesji tego państwa, bądź też zobowiąże się do zaprzestania stosowania danego środka lub praktyki. Jeżeli Komisja uzna, że podjęte działania naprawcze lub zobowiązania zostały uchylone, zawieszono lub niewłaściwie wdrożone, podaje swoje ustalenia do wiadomości publicznej i w dowolnym czasie przywraca stosowanie środka IPI. Komisja może wycofać, zawiesić lub przywrócić środek IPI zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 14 ust. 2, a następnie opublikować ogłoszenie w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.

10. Środek IPI wygasa po pięciu latach od jego wejścia w życie. Okres obowiązywania środka IPI może zostać przedłużony o pięć lat. Dziewięć miesięcy przed datą wygaśnięcia środka IPI Komisja, z własnej inicjatywy, wszczyna przegląd przedmiotowego środka IPI, publikując ogłoszenie w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej. Przegląd taki kończy się w ciągu sześciu miesięcy. Po przeprowadzeniu takiego przeglądu Komisja może przedłużyć okres obowiązywania środka IPI, odpowiednio go dostosować lub zastąpić innym środkiem IPI.

Poprawka 86

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 9

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

Artykuł 9

skreśla się

Przedmiotowe instytucje lub podmioty

Komisja wyznacza instytucje lub podmioty zamawiające lub kategorie instytucji lub podmiotów zamawiających, wskazane przez państwo członkowskie, których zamówienia są objęte środkiem. W celu stworzenia podstaw dla takiego wyznaczenia każde państwo członkowskie przedkłada wykaz odpowiednich instytucji lub podmiotów zamawiających lub kategorii instytucji lub podmiotów zamawiających. Komisja zapewnia podjęcie odpowiedniego poziomu działań i osiągnięcie sprawiedliwego podziału obciążeń między państwa członkowskie.

Wtorek, 14 grudnia 2021 r.

Poprawka 87
Wniosek dotyczący rozporządzenia
Artykuł 9 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

Artykuł 9a

Dodatkowe zobowiązania umowne wybranego oferenta

1. W przypadku postępowań o udzielenie zamówienia, do których ma zastosowanie środek IPI, jak również w przypadku zamówień udzielanych na podstawie umowy ramowej, jeżeli szacunkowa wartość tych zamówień jest równa lub wyższa od wartości określonych odpowiednio w art. 8 dyrektywy 2014/23/UE, art. 4 dyrektywy 2014/24/UE i art. 15 dyrektywy 2014/25/UE oraz jeżeli te umowy ramowe były objęte środkiem IPI, instytucje zamawiające i podmioty zamawiające włączają również do warunków umowy z wybranym oferentem:

- a) obowiązek niezlecenia, w tym poprzez dostawę towarów i części, więcej niż 25 % łącznej wartości zamówienia wykonawcom z państwa trzeciego objętego środkiem IPI;
- b) w przypadku zamówień, których przedmiot obejmuje dostawę towarów, zobowiązanie, że w okresie obowiązywania umowy towary dostarczone lub usługi świadczone w ramach realizacji zamówienia i pochodzące z kraju trzeciego objętego środkiem IPI stanowią nie więcej niż 25 % całkowitej wartości zamówienia, niezależnie od tego, czy takie towary lub usługi są dostarczane lub świadczone bezpośrednio przez oferenta, czy przez podwykonawcę;
- c) obowiązek dostarczenia na żądanie odpowiednich dowodów odpowiadających lit. a) lub b) instytucji zamawiającej lub podmiotowi zamawiającemu, najpóźniej w chwili zakończenia realizacji zamówienia;
- d) proporcjonalną opłatę w razie nieprzestrzegania zobowiązań, o których mowa w lit. a) lub b), w wysokości 25 % łącznej wartości zamówienia.

2. Do celów ust. 1 lit. c) wystarczy przedstawić dowody na to, że ponad 75 % łącznej wartości zamówienia pochodzi z państw innych niż państwo trzecie objęte środkiem IPI. Instytucja zamawiająca lub podmiot zamawiający żąda przedstawienia dowodów, jeżeli istnieją uzasadnione przesłanki niezgodności z ust. 1 lit. a) lub b) lub jeżeli zamówienia udzielono grupie wykonawców, w której skład wchodzi osoba prawna z państwa trzeciego objętego środkiem IPI.

Wtorek, 14 grudnia 2021 r.

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

3. W przypadku ofert złożonych przez niezależne MŚP – w rozumieniu zalecenia Komisji 2003/361/WE – pochodzące z Unii lub z państwa trzeciego, z którym Unia zawarła umowę międzynarodową w dziedzinie zamówień, Komisja i państwa członkowskie udostępniają wytyczne dotyczące najlepszych praktyk, by zapewnić skuteczność niniejszego rozporządzenia oraz spójność jego wykonania. Wytyczne te uwzględniają w szczególności potrzeby informacyjne MŚP.

4. Instytucje i podmioty zamawiające umieszczają odniesienie do dodatkowych warunków określonych w niniejszym artykule w dokumentacji postępowań o udzielenie zamówienia, do których środek IPI ma zastosowanie.

Poprawka 88

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 10

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

[...]

skreśla się

Poprawka 89

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 11

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

[...]

skreśla się

Poprawka 90

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 12 – ustęp 1 – wprowadzenie

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

1. Instytucje zamawiające i podmioty zamawiające mogą postanowić o niestosowaniu środka **korekty cen** w odniesieniu do postępowania o udzielenie zamówienia **lub koncesji**, jeżeli:

1. Instytucje zamawiające i podmioty zamawiające mogą **w wyjątkowych przypadkach** postanowić o niestosowaniu środka **IPI** w odniesieniu do postępowania o udzielenie zamówienia, jeżeli:

Wtorek, 14 grudnia 2021 r.

Poprawka 91**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Artykuł 12 – ustęp 1 – litera a**

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

a) brakuje dostępnych towarów lub usług unijnych bądź objętych zobowiązaniami, które spełniałyby wymogi instytucji zamawiającej lub podmiotu zamawiającego; lub

skreśla się

Poprawka 92**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Artykuł 12 – ustęp 1 – litera a (nowa)**

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

aa) otrzymano wyłącznie oferty od wykonawców pochodzących z państwa trzeciego objętego środkiem IPI lub tylko takie oferty spełniają wymogi przetargowe, lub

Poprawka 93**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Artykuł 12 – ustęp 1 – litera a b (nowa)**

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

ab) jest to uzasadnione nadrzędnym interesem publicznym, takim jak zdrowie publiczne lub ochrona środowiska;

Poprawka 94**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Artykuł 12 – ustęp 1 – litera b**

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

b) zastosowanie środka prowadziło do nieproporcjonalnego wzrostu ceny lub kosztów zamówienia.

skreśla się

Wtorek, 14 grudnia 2021 r.

Poprawka 95

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 12 – ustęp 2

Tekst proponowany przez Komisję

2. W przypadku gdy instytucja zamawiająca lub podmiot zamawiający zamierza nie stosować środka **korekty cen**, **wskazuje ten fakt w ogłoszeniu o zamówieniu, które publikuje na podstawie art. 49 dyrektywy 2014/24/UE lub art. 69 dyrektywy 2014/25/UE lub w ogłoszeniu o koncesji na podstawie art. 31 dyrektywy 2014/23/UE**. Powiadamia o tym Komisję najpóźniej w terminie **dziesięciu dni kalendarzowych od publikacji ogłoszenia o zamówieniu**.

Poprawka

2. W przypadku gdy instytucja zamawiająca lub podmiot zamawiający zamierza nie stosować środka **IPI**, powiadamia o tym Komisję **niezwłocznie, a w każdym razie najpóźniej w terminie trzydziestu dni przed udzieleniem zamówienia, i przedstawia szczegółowe uzasadnienie skorzystania z wyjątku**.

Poprawka 96

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 12 – ustęp 3 – akapit 1 – litera d

Tekst proponowany przez Komisję

d) podstawę decyzji o niezastosowaniu środka **korekty cen** oraz szczegółowe uzasadnienie skorzystania z wyjątku;

Poprawka

d) podstawę decyzji o niezastosowaniu środka **IPI** oraz szczegółowe uzasadnienie skorzystania z wyjątku;

Poprawka 97

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 12 – ustęp 3 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

3a. **Każdy wniosek o skorzystanie z wyjątku na podstawie niniejszego artykułu wymaga zatwierdzenia przez Komisję przed udzieleniem zamówienia.**

Poprawka 98

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 3 – ustęp 3 b (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

3b. **Komisja może sprzeciwić się wnioskowi o skorzystanie z wyjątku od środka IPI, jeżeli wniosek ten nie jest dość szczegółowo uzasadniony. Komisja informuje instytucję zamawiającą lub podmiot zamawiający o swojej decyzji bez zbędnej zwłoki.**

Wtorek, 14 grudnia 2021 r.

Poprawka 99

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 12 – ustęp 4

Tekst proponowany przez Komisję

4. W przypadku gdy instytucja zamawiająca lub podmiot zamawiający przeprowadza procedurę negocjacyjną bez wcześniejszej publikacji, na podstawie art. 2 dyrektywy 2014/24/UE lub art. 50 dyrektywy 2014/25/UE i postanawia nie stosować środka korekty cen, wskazuje ten fakt w ogłoszeniu o udzieleniu zamówienia, które publikuje na podstawie art. 50 dyrektywy 2014/24/UE lub art. 70 dyrektywy 2014/25/UE lub w ogłoszeniu o udzieleniu koncesji, które publikuje na podstawie art. 32 dyrektywy 2014/23/UE oraz powiadamia Komisję najpóźniej w terminie dziesięciu dni kalendarzowych od publikacji ogłoszenia o udzieleniu zamówienia.

Powiadomienie zawiera następujące informacje:

- a) nazwę i dane kontaktowe instytucji zamawiającej lub podmiotu zamawiającego;
- b) opis przedmiotu zamówienia lub koncesji;
- c) informacje na temat pochodzenia dopuszczonych wykonawców, towarów lub usług;
- d) uzasadnienie skorzystania z wyjątku;
- e) w stosownych przypadkach, wszelkie inne informacje uznane za przydatne przez instytucję zamawiającą lub podmiot zamawiający.

Poprawka

skreśla się

Poprawka 100

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 13 – ustęp 2

Tekst proponowany przez Komisję

2. Umowy zawarte z wykonawcą z naruszeniem środków **korekty cen** przyjętych lub przywróconych przez Komisję na mocy niniejszego rozporządzenia są nieskuteczne.

Poprawka

2. Umowy, które zostały zawarte z wykonawcą z naruszeniem środków **IPI** przyjętych lub przywróconych przez Komisję zgodnie z niniejszym rozporządzeniem są nieskuteczne.

Wtorek, 14 grudnia 2021 r.

Poprawka 101
Wniosek dotyczący rozporządzenia
Artykuł 13 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

Artykuł 13a

Zasoby

Komisja zapewnia przydzielenie odpowiednich zasobów na wdrożenie i egzekwowanie niniejszego rozporządzenia.

Poprawka 102
Wniosek dotyczący rozporządzenia
Artykuł 15

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

[...]

skreśla się

Poprawka 103
Wniosek dotyczący rozporządzenia
Artykuł 16 – ustęp 1

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

Do dnia 31 grudnia 2018 r. oraz co najmniej co trzy lata po tym terminie, Komisja przedkłada Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie ze stosowania niniejszego rozporządzenia oraz postępów w międzynarodowych negocjacjach dotyczących dostępu wykonawców unijnych do **postępowań o udzielenie zamówienia publicznego lub koncesji w państwach** trzecich, podjętych zgodnie z niniejszym rozporządzeniem. **W tym celu** państwa członkowskie przekazują Komisji, na jej wniosek, odpowiednie informacje.

Dwa lata od wejścia w życie niniejszego rozporządzenia oraz co najmniej co trzy lata po tym terminie Komisja przedkłada Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie ze stosowania niniejszego rozporządzenia oraz postępów w międzynarodowych negocjacjach dotyczących dostępu wykonawców unijnych do **rynków zamówień i koncesji państw** trzecich, podjętych zgodnie z niniejszym rozporządzeniem. Państwa członkowskie przekazują Komisji, na jej wniosek, odpowiednie informacje **dotyczące stosowania środków na podstawie niniejszego rozporządzenia, w tym dotyczące liczby postępowań o udzielenie zamówienia na szczeblu centralnym i niższym niż centralny, w których zastosowano dany środek IPI, liczby ofert otrzymanych z państw trzecich objętych tym środkiem IPI, oraz liczby przypadków, w których zastosowano szczególny wyjątek od środka IPI.** Sprawozdanie to podaje się do wiadomości publicznej.

Wtorek, 14 grudnia 2021 r.

Poprawka 104**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Artykuł 16 – ustęp 1 a (nowy)**

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

Komisja stworzy unijną bazę danych zawierającą informacje o postępowaniach o udzielenie zamówienia publicznego lub koncesji z udziałem państw trzecich oraz o środkach IPI stosowanych na podstawie niniejszego rozporządzenia. Ta baza danych będzie opierać się na informacjach otrzymywanych od państw członkowskich. Komisja będzie co roku aktualizować tę bazę danych.

Poprawka 105**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Artykuł 17**

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

Artykuł 17*skreśla się***Zmiana dyrektywy 2014/25/UE**

Wraz z wejściem niniejszego rozporządzenia w życie skreśla się art. 85 i 86 dyrektywy 2014/25/UE.

Poprawka 106**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Artykuł 17 a (nowy)**

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

Artykuł 17a**Przegląd**

Najpóźniej w terminie trzech lat od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, a następnie co trzy lata Komisja dokonuje przeglądu zakresu, funkcjonowania i skuteczności niniejszego rozporządzenia oraz przedstawia swoje ustalenia Parlamentowi Europejskiemu i Radzie. W należycie uzasadnionych przypadkach Komisja może przedłużyć termin drugiego przeglądu do pięciu lat. W przypadku takiego przedłużenia Komisja z wyprzedzeniem informuje Parlament Europejski i Radę.

Środa, 15 grudnia 2021 r.

P9_TA(2021)0498

Przepisy przejściowe dotyczące niektórych wyrobów medycznych do diagnostyki in vitro oraz odroczonego stosowania wymogów dotyczących wyrobów na własny użytek *I**

Rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 15 grudnia 2021 r. w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającego rozporządzenie (UE) 2017/746 as regards transitional provisions for certain *in vitro* diagnostic medical devices and deferred application of requirements for in-house devices (COM(2021)0627 – C9-0381/2021 – 2021/0323(COD))

(Zwykła procedura ustawodawcza: pierwsze czytanie)

(2022/C 251/32)

Parlament Europejski,

- uwzględniając wniosek Komisji przedstawiony Parlamentowi Europejskiemu i Radzie (COM(2021)0627),
 - uwzględniając art. 294 ust. 2 oraz art. 114 i art. 168 ust. 4 lit. c) Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, zgodnie z którymi wniosek został przedstawiony Parlamentowi przez Komisję (C9-0381/2021),
 - uwzględniając art. 294 ust. 3 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
 - uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego z dnia 8 grudnia 2021 r. ⁽¹⁾,
 - po konsultacji z Komitetem Regionów,
 - uwzględniając zobowiązanie przedstawiciela Rady przekazane pismem z dnia 24 listopada 2021 r., do zatwierdzenia stanowiska Parlamentu Europejskiego, zgodnie z art. 294 ust. 4 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
 - uwzględniając art. 59 i art. 163 Regulaminu,
1. przyjmuje poniższe stanowisko w pierwszym czytaniu;
 2. zwraca się do Komisji o ponowne przekazanie mu sprawy, jeśli zastąpi ona pierwotny wniosek, wprowadzi w nim istotne zmiany lub planuje ich wprowadzenie;
 3. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania stanowiska Parlamentu Radzie i Komisji oraz parlamentom narodowym.

P9_TC1-COD(2021)0323

Stanowisko Parlamentu Europejskiego przyjęte w pierwszym czytaniu w dniu 15 grudnia 2021 r. w celu przyjęcia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/... zmieniającego rozporządzenie (UE) 2017/746 w odniesieniu do przepisów przejściowych dotyczących niektórych wyrobów medycznych do diagnostyki in vitro oraz odroczonego stosowania warunków dotyczących wyrobów produkowanych w ramach instytucji zdrowia publicznego

(Jako że pomiędzy Parlamentem i Radą osiągnięte zostało porozumienie, stanowisko Parlamentu odpowiada ostatecznej wersji aktu prawnego, rozporządzenia (UE) 2022/112.)

⁽¹⁾ Dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym.

Środa, 15 grudnia 2021 r.

P9_TA(2021)0499

Akt o rynkach cyfrowych *I**

Poprawki przyjęte przez Parlament Europejski w dniu 15 grudnia 2021 r. w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie kontestowalnych i uczciwych rynków w sektorze cyfrowym (akt o rynkach cyfrowych) (COM(2020)0842 – C9-0419/2020 – 2020/0374(COD))⁽¹⁾

(Zwykła procedura ustawodawcza: pierwsze czytanie)

(2022/C 251/33)

Poprawka 1**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Motyw 1**

Tekst proponowany przez Komisję

- (1) Usługi cyfrowe ogółem, a w szczególności platformy internetowe, odgrywają coraz większą rolę w gospodarce, zwłaszcza na rynku wewnętrznym, ponieważ **stwarzają nowe możliwości rynkowe** w Unii i ułatwiają handel transgraniczny.

Poprawka

- (1) Usługi cyfrowe ogółem, a w szczególności platformy internetowe, odgrywają coraz większą rolę w gospodarce, zwłaszcza na rynku wewnętrznym, ponieważ **otwierają użytkownikom biznesowym dostęp do użytkowników końcowych w całej Unii i poza nią**, ułatwiają handel transgraniczny, **otwierając przed wieloma europejskimi przedsiębiorcami zupełnie nowe możliwości biznesowe w Unii z korzyścią dla unijnych konsumentów**.

⁽¹⁾ Sprawa została odesłana do komisji właściwej w celu przeprowadzenia negocjacji międzyinstytucjonalnych na podstawie art. 59 ust. 4 akapit czwarty Regulaminu (A9-0332/2021).

Środa, 15 grudnia 2021 r.

Poprawka 2

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Motyw 2

Tekst proponowany przez Komisję

- (2) Podstawowe usługi platformowe charakteryzują się jednocześnie wieloma cechami, które mogą być wykorzystywane przez ich dostawców. Do takich cech podstawowych usług platformowych należą m.in. ekstremalne korzyści skali, które często wynikają z niemal zerowych kosztów krańcowych pozyskiwania użytkowników biznesowych lub użytkowników końcowych. Inne cechy podstawowych usług platformowych to bardzo silne efekty sieciowe, zdolność łączenia wielu użytkowników biznesowych z wieloma użytkownikami końcowymi dzięki wielostronności tych usług, znaczny stopień zależności zarówno użytkowników biznesowych, jak i użytkowników końcowych, efekty uzależnienia od jednego dostawcy, brak stosowania przez użytkowników końcowych multihomingu do tego samego celu, integracja pionowa oraz zalety oparte na danych. Wszystkie te cechy w połączeniu z nieuczciwymi praktykami dostawców tych usług mogą w znacznym stopniu osłabić kontestowalność podstawowych usług platformowych, jak również wpłynąć na uczciwość stosunków handlowych między dostawcami takich usług a ich użytkownikami biznesowymi i użytkownikami końcowymi, co może doprowadzić do szybkiego zmniejszenia wyboru dla użytkowników biznesowych i użytkowników końcowych, które może mieć poważne konsekwencje w praktyce, a w rezultacie może sprawić, że dostawca tych usług uzyska status tzw. strażnika dostępu.

Poprawka

- (2) Podstawowe usługi platformowe charakteryzują się jednocześnie wieloma cechami, które mogą być wykorzystywane przez ich dostawców. Do takich cech podstawowych usług platformowych należą m.in. ekstremalne korzyści skali, które często wynikają z niemal zerowych kosztów krańcowych pozyskiwania użytkowników biznesowych lub użytkowników końcowych. Inne cechy podstawowych usług platformowych to bardzo silne efekty sieciowe, zdolność łączenia wielu użytkowników biznesowych z wieloma użytkownikami końcowymi dzięki wielostronności tych usług, znaczny stopień zależności zarówno użytkowników biznesowych, jak i użytkowników końcowych, efekty uzależnienia od jednego dostawcy, brak stosowania przez użytkowników końcowych multihomingu do tego samego celu, integracja pionowa oraz zalety oparte na danych. Wszystkie te cechy w połączeniu z nieuczciwymi praktykami dostawców tych usług mogą w znacznym stopniu osłabić kontestowalność podstawowych usług platformowych, jak również wpłynąć na uczciwość stosunków handlowych między dostawcami takich usług a ich użytkownikami biznesowymi i użytkownikami końcowymi, co może doprowadzić do szybkiego zmniejszenia wyboru dla użytkowników biznesowych i użytkowników końcowych, które może mieć poważne konsekwencje w praktyce, a w rezultacie może sprawić, że dostawca tych usług uzyska status tzw. strażnika dostępu. **Jednocześnie należy uznać, że usług świadczonych w celach niekomercyjnych, takich jak projekty oparte na współpracy, nie należy uznawać za usługi podstawowe do celów niniejszego rozporządzenia.**

Poprawka 3

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Motyw 4

Tekst proponowany przez Komisję

- (4) Połączenie tych cech strażników dostępu może prowadzić w wielu przypadkach do poważnego zachwiania równowagi w zakresie siły przetargowej, a w konsekwencji do nieuczciwych praktyk i warunków dla użytkowników biznesowych oraz użytkowników końcowych podstawowych usług platformowych świadczonych przez strażników dostępu, ze szkodą dla cen, jakości, wyboru i innowacyjności w ramach tych usług.

Poprawka

- (4) Połączenie tych cech strażników dostępu może prowadzić w wielu przypadkach do poważnego zachwiania równowagi w zakresie siły przetargowej, a w konsekwencji do nieuczciwych praktyk i warunków dla użytkowników biznesowych oraz użytkowników końcowych podstawowych usług platformowych świadczonych przez strażników dostępu, ze szkodą dla cen, jakości, **norm dotyczących prywatności i bezpieczeństwa, uczciwej konkurencji**, wyboru i innowacyjności w ramach tych usług.

Środa, 15 grudnia 2021 r.

Poprawka 4

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Motyw 6

Tekst proponowany przez Komisję

- (6) Strażnicy dostępu wywierają znaczący wpływ na rynek wewnętrzny, gdyż zapewniają dużej liczbie użytkowników biznesowych punkty dostępu umożliwiające im dotarcie do użytkowników końcowych w dowolnym miejscu w Unii i na różnych rynkach. Negatywny wpływ nieuczciwych praktyk na rynek wewnętrzny oraz szczególnie słaba kontestowalność podstawowych usług platformowych, w tym ich negatywne skutki społeczne i gospodarcze, skłoniły ustawodawców krajowych i sektorowe organy regulacyjne do podjęcia działań. Przyjęto już lub zaproponowano szereg **krajowych** rozwiązań regulacyjnych w celu rozwiązania problemu nieuczciwych praktyk i kontestowalności usług cyfrowych lub przynajmniej w odniesieniu do niektórych z nich. Stwarza to ryzyko rozbieżnych rozwiązań regulacyjnych, a tym samym rozdrobnienia rynku wewnętrznego, co zwiększa ryzyko wzrostu kosztów przestrzegania przepisów ze względu na różne zbiory krajowych wymogów regulacyjnych.

Poprawka

- (6) Strażnicy dostępu wywierają znaczący wpływ na rynek wewnętrzny, gdyż zapewniają dużej liczbie użytkowników biznesowych punkty dostępu umożliwiające im dotarcie do użytkowników końcowych w dowolnym miejscu w Unii i na różnych rynkach. Negatywny wpływ nieuczciwych praktyk na rynek wewnętrzny oraz szczególnie słaba kontestowalność podstawowych usług platformowych, w tym ich negatywne skutki społeczne i gospodarcze, skłoniły ustawodawców krajowych i sektorowe organy regulacyjne do podjęcia działań. Przyjęto już **na szczeblu krajowym** lub zaproponowano szereg rozwiązań regulacyjnych w celu rozwiązania problemu nieuczciwych praktyk i kontestowalności usług cyfrowych lub przynajmniej w odniesieniu do niektórych z nich. Stwarza to ryzyko rozbieżnych rozwiązań regulacyjnych, a tym samym rozdrobnienia rynku wewnętrznego, co zwiększa ryzyko wzrostu kosztów przestrzegania przepisów ze względu na różne zbiory krajowych wymogów regulacyjnych.

Poprawka 5

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Motyw 8

Tekst proponowany przez Komisję

- (8) Zbliżenie rozbieżnych przepisów krajowych powinno wyeliminować ograniczenia swobody świadczenia i odbioru usług, w tym usług detalicznych, na rynku wewnętrznym. Należy zatem ustanowić ukierunkowany zbiór zharmonizowanych **przepisów bezwzględnie obowiązujących** na poziomie Unii, aby zapewnić kontestowalne i uczciwe rynki cyfrowe, na których działają strażnicy dostępu, w ramach rynku wewnętrznego.

Poprawka

- (8) Zbliżenie rozbieżnych przepisów krajowych powinno wyeliminować ograniczenia swobody świadczenia i odbioru usług, w tym usług detalicznych, na rynku wewnętrznym. Należy zatem ustanowić ukierunkowany zbiór zharmonizowanych **zobowiązań prawnych** na poziomie Unii, aby zapewnić kontestowalne i uczciwe rynki cyfrowe, na których działają strażnicy dostępu, w ramach rynku wewnętrznego, **z korzyścią dla całej gospodarki Unii, a zwłaszcza unijnych konsumentów.**

Środa, 15 grudnia 2021 r.

Poprawka 6

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Motyw 9

Tekst proponowany przez Komisję

- (9) Fragmentacji rynku wewnętrznego można skutecznie zapobiec jedynie wówczas, gdy państwa członkowskie nie będą mogły **stosować przepisów krajowych, które odnoszą się do rodzajów przedsiębiorstw i usług objętych niniejszym rozporządzeniem**. Jednocześnie, ponieważ niniejsze rozporządzenie ma na celu uzupełnienie egzekwowania prawa konkurencji, należy doprecyzować, że niniejsze rozporządzenie nie narusza art. 101 i 102 TFUE, odpowiadających im krajowych reguł konkurencji i innych krajowych reguł konkurencji dotyczących jednostronnego postępowania, które opierają się na zindywidualizowanej ocenie pozycji rynkowych i postępowania, w tym jego prawdopodobnych skutków i dokładnego zakresu zabronionego postępowania, i które przewidują możliwość przedstawiania przez przedsiębiorstwa argumentów dotyczących wydajności i obiektywnego uzasadnienia danego postępowania. Stosowanie tych ostatnich zasad nie powinno jednak mieć wpływu na obowiązki nałożone na strażników dostępu na mocy niniejszego rozporządzenia oraz na ich jednolite i skuteczne stosowanie na rynku wewnętrznym.

Poprawka

- (9) Fragmentacji rynku wewnętrznego można skutecznie zapobiec jedynie wówczas, gdy państwa członkowskie nie będą mogły **ograniczać swobody strażników dostępu dodatkowymi przepisami lub obowiązkami w celu zapewnienia kontestowalnych i uczciwych rynków. Nie uniemożliwia to państwom członkowskim nakładania takich samych, surowszych lub innych obowiązków na strażników dostępu, aby realizować uzasadniony interes publiczny, zgodnie z prawem Unii. Do uzasadnionych interesów publicznych mogą między innymi należeć ochrona konsumentów, walka z nieuczciwą konkurencją oraz wspieranie wolności i pluralizmu mediów, wolności wypowiedzi, a także różnorodności kulturowej lub językowej**. Jednocześnie, ponieważ niniejsze rozporządzenie ma na celu uzupełnienie egzekwowania prawa konkurencji, należy doprecyzować, że niniejsze rozporządzenie nie narusza art. 101 i 102 TFUE, odpowiadających im krajowych reguł konkurencji i innych krajowych reguł konkurencji dotyczących jednostronnego postępowania, które opierają się na zindywidualizowanej ocenie pozycji rynkowych i postępowania, w tym jego prawdopodobnych skutków i dokładnego zakresu zabronionego postępowania, i które przewidują możliwość przedstawiania przez przedsiębiorstwa argumentów dotyczących wydajności i obiektywnego uzasadnienia danego postępowania. Stosowanie tych ostatnich zasad nie powinno jednak mieć wpływu na obowiązki i zakazy nałożone na strażników dostępu na mocy niniejszego rozporządzenia oraz na ich jednolite i skuteczne stosowanie na rynku wewnętrznym.

Środa, 15 grudnia 2021 r.

Poprawka 7
Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 10

Tekst proponowany przez Komisję

- (10) Art. 101 i 102 TFUE oraz odpowiadające im krajowe reguły konkurencji dotyczące antykonkurencyjnych praktyk wielostronnych i jednostronnych, jak również kontroli połączeń przedsiębiorstw, mają na celu ochronę niezakłóconej konkurencji na rynku. Niniejsze rozporządzenie służy osiągnięciu celu, który ma charakter uzupełniający, lecz różny od celu polegającego na ochronie niezakłóconej konkurencji na danym rynku, określonego w prawie konkurencji, czyli służy zapewnieniu, aby rynki, na których działają strażnicy dostępu, były i pozostały kontestowalne i uczciwe, niezależnie od faktycznych, prawdopodobnych lub domniemanych skutków zachowania danego strażnika dostępu objętego niniejszym rozporządzeniem dla konkurencji na danym rynku. Niniejsze rozporządzenie ma zatem na celu ochronę innego interesu prawnego niż te przepisy i powinno pozostawać bez uszczerbku dla ich stosowania.

Poprawka

- (10) Art. 101 i 102 TFUE oraz odpowiadające im krajowe reguły konkurencji dotyczące antykonkurencyjnych praktyk wielostronnych i jednostronnych, jak również kontroli połączeń przedsiębiorstw, mają na celu ochronę niezakłóconej konkurencji na rynku. Niniejsze rozporządzenie służy osiągnięciu celu, który ma charakter uzupełniający, lecz różny od celu polegającego na ochronie niezakłóconej konkurencji na danym rynku, określonego w prawie konkurencji, czyli służy zapewnieniu, aby rynki, na których działają strażnicy dostępu, były i pozostały kontestowalne i uczciwe, **oraz by chronić odnośne prawa użytkowników biznesowych i użytkowników końcowych**, niezależnie od faktycznych, prawdopodobnych lub domniemanych skutków zachowania danego strażnika dostępu objętego niniejszym rozporządzeniem dla konkurencji na danym rynku. Niniejsze rozporządzenie ma zatem na celu ochronę innego interesu prawnego niż te przepisy i powinno pozostawać bez uszczerbku dla ich stosowania.

Środa, 15 grudnia 2021 r.

Poprawka 8

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Motyw 11

Tekst proponowany przez Komisję

- (11) Niniejsze rozporządzenie powinno również uzupełniać, bez uszczerbku dla ich stosowania, przepisy wynikające z innych aktów prawa Unii regulujących określone aspekty świadczenia usług objętych niniejszym rozporządzeniem, w szczególności przepisy rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1150⁽²⁶⁾, **rozporządzenia** Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) xx/xx/UE⁽²⁷⁾ (akt o usługach cyfrowych), **rozporządzenia** Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679⁽²⁸⁾, **dyrektywy** Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/790⁽²⁹⁾, **dyrektywy** Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/2366⁽³⁰⁾ oraz **dyrektywy** Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/13/UE⁽³¹⁾, jak również przepisy **krajowe mające na celu egzekwowanie lub, w stosownych przypadkach, wdrożenie tych przepisów unijnych.**

⁽²⁶⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1150 z dnia 20 czerwca 2019 r. w sprawie propagowania sprawiedliwości i przejrzystości dla użytkowników biznesowych korzystających z usług pośrednictwa internetowego (Dz.U. L 186 z 11.7.2019, s. 57).

⁽²⁷⁾ Wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) .../... w sprawie jednolitego rynku usług cyfrowych (akt o usługach cyfrowych) i zmieniającego dyrektywę 2000/31/WE.

⁽²⁸⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz.U. L 119 z 4.5.2016, s. 1).

⁽²⁹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/790 z dnia 17 kwietnia 2019 r. w sprawie prawa autorskiego i praw pokrewnych na jednolitym rynku cyfrowym oraz zmiany dyrektyw 96/9/WE i 2001/29/WE (Dz.U. L 130 z 17.5.2019, s. 92).

⁽³⁰⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/2366 z dnia 25 listopada 2015 r. w sprawie usług płatniczych w ramach rynku wewnętrznego, zmieniająca dyrektywy 2002/65/WE, 2009/110/WE, 2013/36/UE i rozporządzenie (UE) nr 1093/2010 oraz uchylająca dyrektywę 2007/64/WE (Dz.U. L 337 z 23.12.2015, s. 35).

⁽³¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/13/UE z dnia 10 marca 2010 r. w sprawie koordynacji niektórych przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych państw członkowskich dotyczących świadczenia audiowizualnych usług medialnych (dyrektywa o audiowizualnych usługach medialnych) (Dz.U. L 95 z 15.4.2010, s. 1).

Poprawka

- (11) Niniejsze rozporządzenie powinno również uzupełniać, bez uszczerbku dla ich stosowania, przepisy wynikające z innych aktów prawa Unii regulujących określone aspekty świadczenia usług objętych niniejszym rozporządzeniem, w szczególności przepisy rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1150⁽²⁶⁾, **Rozporządzenie** Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) xx/xx/UE (akt o usługach cyfrowych)⁽²⁷⁾, **rozporządzenie** Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679⁽²⁸⁾, **dyrektywa** Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/790⁽²⁹⁾, **dyrektywa 2002/58/WE**, **dyrektywa** Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/2366⁽³⁰⁾, **dyrektywa (UE) 2019/882**, **dyrektywa (UE) 2018/1808 i dyrektywa** Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2010/⁽³¹⁾, **dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2005/29/WE i dyrektywa Rady 93/13/EWG**, jak również przepisy **na szczeblu krajowym przyjęte zgodnie z przepisami unijnymi. Jeżeli chodzi w szczególności o przepisy dotyczące zgody na przetwarzanie danych osobowych określone w rozporządzeniu (UE) 2016/679 i dyrektywie 2002/58/WE, niniejsze rozporządzenie stosuje się do nich i nie wywiera na nie wpływu.**

⁽²⁶⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1150 z dnia 20 czerwca 2019 r. w sprawie propagowania sprawiedliwości i przejrzystości dla użytkowników biznesowych korzystających z usług pośrednictwa internetowego (Dz.U. L 186 z 11.7.2019, s. 57).

⁽²⁷⁾ Wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) .../... w sprawie jednolitego rynku usług cyfrowych (akt o usługach cyfrowych) i zmieniającego dyrektywę 2000/31/WE.

⁽²⁸⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz.U. L 119 z 4.5.2016, s. 1).

⁽²⁹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/790 z dnia 17 kwietnia 2019 r. w sprawie prawa autorskiego i praw pokrewnych na jednolitym rynku cyfrowym oraz zmiany dyrektyw 96/9/WE i 2001/29/WE (Dz.U. L 130 z 17.5.2019, s. 92).

⁽³⁰⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/2366 z dnia 25 listopada 2015 r. w sprawie usług płatniczych w ramach rynku wewnętrznego, zmieniająca dyrektywy 2002/65/WE, 2009/110/WE, 2013/36/UE i rozporządzenie (UE) nr 1093/2010 oraz uchylająca dyrektywę 2007/64/WE (Dz.U. L 337 z 23.12.2015, s. 35).

⁽³¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/13/UE z dnia 10 marca 2010 r. w sprawie koordynacji niektórych przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych państw członkowskich dotyczących świadczenia audiowizualnych usług medialnych (dyrektywa o audiowizualnych usługach medialnych) (Dz.U. L 95 z 15.4.2010, s. 1).

Środa, 15 grudnia 2021 r.

Poprawka 9

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Motyw 12

Tekst proponowany przez Komisję

(12) Słaba kontestowalność i nieuczciwe praktyki w sektorze cyfrowym to problem, który w przypadku niektórych usług cyfrowych występuje częściej i jest wyraźniejszy niż w przypadku innych usług. Dotyczy to w szczególności szeroko rozpowszechnionych i powszechnie wykorzystywanych usług cyfrowych, które przeważnie bezpośrednio pośredniczą między użytkownikami biznesowymi a użytkownikami końcowymi i które najczęściej charakteryzują się takimi cechami jak ekstremalne korzyści skali, bardzo silne efekty sieciowe, zdolność łączenia wielu użytkowników biznesowych z wieloma użytkownikami końcowymi dzięki wielostronności tych usług, efekty uzależnienia od jednego dostawcy, brak multihomingu czy integracja pionowa. Często na danym rynku funkcjonuje tylko jeden duży dostawca tych usług cyfrowych lub bardzo ograniczona liczba takich dostawców. Wspomniani dostawcy podstawowych usług platformowych najczęściej występują w roli strażników dostępu dla użytkowników biznesowych i użytkowników końcowych, co ma poważne konsekwencje, ponieważ dostawcy ci zyskują zdolność łatwego ustalania warunków handlowych w sposób jednostronny i ze szkodą dla swoich użytkowników biznesowych i użytkowników końcowych. W związku z tym należy skoncentrować się wyłącznie na tych usługach cyfrowych, z których najpowszechniej korzystają użytkownicy biznesowi i użytkownicy końcowi, oraz na tych, w przypadku których **obecne warunki rynkowe świadczą o tym, iż** obawy dotyczące słabej kontestowalności i nieuczciwych praktyk ze strony strażników dostępu są wyraźniejsze i bardziej naglące z punktu widzenia rynku wewnętrznego.

Poprawka

(12) Słaba kontestowalność i nieuczciwe praktyki w sektorze cyfrowym to problem, który w przypadku niektórych usług cyfrowych występuje częściej i jest wyraźniejszy niż w przypadku innych usług. Dotyczy to w szczególności szeroko rozpowszechnionych i powszechnie wykorzystywanych usług cyfrowych, które przeważnie bezpośrednio pośredniczą między użytkownikami biznesowymi a użytkownikami końcowymi i które najczęściej charakteryzują się takimi cechami jak ekstremalne korzyści skali, bardzo silne efekty sieciowe, zdolność łączenia wielu użytkowników biznesowych z wieloma użytkownikami końcowymi dzięki wielostronności tych usług, efekty uzależnienia od jednego dostawcy, brak multihomingu czy integracja pionowa. Często na danym rynku funkcjonuje tylko jeden duży dostawca tych usług cyfrowych lub bardzo ograniczona liczba takich dostawców. Wspomniani dostawcy podstawowych usług platformowych najczęściej występują w roli strażników dostępu dla użytkowników biznesowych i użytkowników końcowych, co ma poważne konsekwencje, ponieważ dostawcy ci zyskują zdolność łatwego ustalania warunków handlowych w sposób jednostronny i ze szkodą dla swoich użytkowników biznesowych i użytkowników końcowych. W związku z tym należy skoncentrować się wyłącznie na tych usługach cyfrowych, z których najpowszechniej korzystają użytkownicy biznesowi i użytkownicy końcowi, oraz na tych, w przypadku których obawy dotyczące słabej kontestowalności i nieuczciwych praktyk ze strony strażników dostępu są wyraźniejsze i bardziej naglące z punktu widzenia rynku wewnętrznego.

Środa, 15 grudnia 2021 r.

Poprawka 10
Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 13

Tekst proponowany przez Komisję

- (13) W szczególności usługi pośrednictwa internetowego, wyszukiwarki internetowe, systemy operacyjne, internetowe serwisy społecznościowe, usługi platformy udostępniania wideo, usługi łączności interpersonalnej niewykorzystujące numerów, usługi w chmurze i internetowe usługi reklamowe mogą mieć wpływ zarówno na dużą liczbę użytkowników końcowych, jak i na przedsiębiorstwa, co pociąga za sobą ryzyko nieuczciwych praktyk biznesowych. W związku z tym należy je uwzględnić w definicji podstawowych usług platformowych i objąć zakresem niniejszego rozporządzenia. Usługi pośrednictwa internetowego mogą również występować w dziedzinie usług finansowych i mogą pośredniczyć w świadczeniu takich usług lub być wykorzystywane do świadczenia takich usług, których niewyczerpujący wykaz zawiera załącznik II do dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/1535⁽³²⁾. W pewnych okolicznościach pojęcie użytkowników końcowych powinno obejmować użytkowników, których tradycyjnie uznaje się za użytkowników biznesowych, ale którzy w danej sytuacji nie korzystają z podstawowych usług platformowych w celu dostarczania towarów lub usług innym użytkownikom końcowym, takich jak na przykład przedsiębiorstwa korzystające z usług w chmurze do własnych celów.

⁽³²⁾ Dyrektywa (UE) 2015/1535 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 9 września 2015 r. ustanawiająca procedurę udzielania informacji w dziedzinie przepisów technicznych oraz zasad dotyczących usług społeczeństwa informacyjnego, Dz.U. L 241 z 17.9.2015, s. 1.

Poprawka

- (13) W szczególności usługi pośrednictwa internetowego, wyszukiwarki internetowe, systemy operacyjne **takie jak inteligentne urządzenia, internet rzeczy lub usługi cyfrowe wbudowane w pojazdy**, internetowe serwisy społecznościowe, usługi platformy udostępniania wideo, usługi łączności interpersonalnej niewykorzystujące numerów, usługi w chmurze, **usługi asystenta wirtualnego, przeglądarki internetowej, telewizja hybrydowa** i internetowe usługi reklamowe mogą mieć wpływ zarówno na dużą liczbę użytkowników końcowych, jak i na przedsiębiorstwa, co pociąga za sobą ryzyko nieuczciwych praktyk biznesowych. W związku z tym należy je uwzględnić w definicji podstawowych usług platformowych i objąć zakresem niniejszego rozporządzenia. Usługi pośrednictwa internetowego mogą również występować w dziedzinie usług finansowych i mogą pośredniczyć w świadczeniu takich usług lub być wykorzystywane do świadczenia takich usług, których niewyczerpujący wykaz zawiera załącznik II do dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/1535⁽³²⁾. W pewnych okolicznościach pojęcie użytkowników końcowych powinno obejmować użytkowników, których tradycyjnie uznaje się za użytkowników biznesowych, ale którzy w danej sytuacji nie korzystają z podstawowych usług platformowych w celu dostarczania towarów lub usług innym użytkownikom końcowym, takich jak na przykład przedsiębiorstwa korzystające z usług w chmurze do własnych celów.

⁽³²⁾ Dyrektywa (UE) 2015/1535 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 9 września 2015 r. ustanawiająca procedurę udzielania informacji w dziedzinie przepisów technicznych oraz zasad dotyczących usług społeczeństwa informacyjnego, Dz.U. L 241 z 17.9.2015, s. 1.

Środa, 15 grudnia 2021 r.

Poprawka 11

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Motyw 14

Tekst proponowany przez Komisję

- (14) Szereg innych usług pomocniczych, takich jak usługi identyfikacji **lub** usługi płatnicze **oraz** usługi techniczne, które wspierają świadczenie usług płatniczych, może być świadczonych przez strażników dostępu wraz z podstawowymi usługami platformowymi. Ponieważ strażnicy dostępu często udostępniają portfel swoich usług jako część zintegrowanego ekosystemu, do którego nie mają dostępu, a przynajmniej nie na równych warunkach, zewnątrzni dostawcy takich usług pomocniczych, i mogą powiązać dostęp do podstawowej usługi platformowej ze świadczeniem co najmniej jednej usługi pomocniczej, strażnicy dostępu prawdopodobnie będą mieli większe możliwości i motywację do rozszerzenia swojej siły rynkowej z podstawowych usług platformowych na te usługi pomocnicze, ze szkodą dla możliwości wyboru i dla kontestowalności tych usług.

Poprawka

- (14) Szereg innych usług pomocniczych, takich jak usługi identyfikacji, usługi płatnicze, usługi techniczne, które wspierają świadczenie usług płatniczych, **lub usługi płatnicze wewnątrz aplikacji**, może być świadczonych przez strażników dostępu wraz z podstawowymi usługami platformowymi. Ponieważ strażnicy dostępu często udostępniają portfel swoich usług jako część zintegrowanego ekosystemu, do którego nie mają dostępu, a przynajmniej nie na równych warunkach, zewnątrzni dostawcy takich usług pomocniczych, i mogą powiązać dostęp do podstawowej usługi platformowej ze świadczeniem co najmniej jednej usługi pomocniczej, strażnicy dostępu prawdopodobnie będą mieli większe możliwości i motywację do rozszerzenia swojej siły rynkowej z podstawowych usług platformowych na te usługi pomocnicze, ze szkodą dla możliwości wyboru i dla kontestowalności tych usług.

Poprawka 244

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Motyw 14 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

- (14a) *Strażnicy dostępu mogą również świadczyć inne usługi pomocnicze, na przykład sprzedaż detaliczną lub dystrybucję, które są przeznaczone dla użytkowników końcowych obok podstawowych usług platformowych. Takie usługi pomocnicze mogą stanowić konkurencję dla użytkowników biznesowych podstawowej usługi platformowej oraz znacząco przyczynić się do zachwiania równowagi na danym rynku i ostatecznie niesprawiedliwie zwiększyć siłę rynkową strażnika dostępu, w tym w stosunku do partnerów biznesowych strażnika dostępu, takich jak dostawcy towarów lub usług, uzależnionych od takiej usługi pomocniczej. Aby uniemożliwić strażnikom dostępu nieuczciwe wykorzystywanie pozycji rynkowej zapewnianej przez świadczenie usług równoległych, takie usługi pomocnicze powinny również podlegać obowiązkom mającym zastosowanie do podstawowych usług platformowych.*

Poprawka

Środa, 15 grudnia 2021 r.

Poprawka 12

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Motyw 20

Tekst proponowany przez Komisję

- (20) Bardzo wysoka liczba użytkowników biznesowych, którzy są zależni od podstawowej usługi platformowej, aby dotrzeć do bardzo wysokiej liczby **aktywnych miesięcznie** użytkowników końcowych, umożliwia dostawcy tej usługi wpływanie na działalność znacznej części użytkowników biznesowych na swoją korzyść oraz zasadniczo wskazuje, że dostawca pełni funkcję ważnego punktu dostępu. Należy ustalić odpowiednie poziomy tych wartości stanowiące znaczny odsetek całej ludności Unii, jeśli chodzi o użytkowników końcowych, oraz całej populacji przedsiębiorstw korzystających z platform, aby określić próg dla użytkowników biznesowych.

Poprawka

- (20) Bardzo wysoka liczba użytkowników biznesowych, którzy są zależni od podstawowej usługi platformowej, aby dotrzeć do bardzo wysokiej liczby **miesięcznych** użytkowników końcowych, umożliwia dostawcy tej usługi wpływanie na działalność znacznej części użytkowników biznesowych na swoją korzyść oraz zasadniczo wskazuje, że dostawca pełni funkcję ważnego punktu dostępu. Należy ustalić odpowiednie poziomy tych wartości stanowiące znaczny odsetek całej ludności Unii, jeśli chodzi o użytkowników końcowych, oraz całej populacji przedsiębiorstw korzystających z platform, aby określić próg dla użytkowników biznesowych.

Poprawka 13

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Motyw 21

Tekst proponowany przez Komisję

- (21) Ugruntowana i trwała pozycja w zakresie prowadzonej działalności lub przewidywalne osiągnięcie takiej pozycji w przyszłości występuje zwłaszcza wtedy, gdy kontestowalność pozycji dostawcy podstawowej usługi platformowej jest ograniczona. Może się tak zdarzyć wówczas, gdy dostawca świadczy podstawową usługę platformową w co najmniej trzech państwach członkowskich na rzecz bardzo wysokiej liczby użytkowników biznesowych i użytkowników końcowych przez co najmniej trzy lata.

Poprawka

- (21) Ugruntowana i trwała pozycja w zakresie prowadzonej działalności lub przewidywalne osiągnięcie takiej pozycji w przyszłości występuje zwłaszcza wtedy, gdy kontestowalność pozycji dostawcy podstawowej usługi platformowej jest ograniczona. Może się tak zdarzyć wówczas, gdy dostawca świadczy podstawową usługę platformową w co najmniej trzech państwach członkowskich na rzecz bardzo wysokiej liczby użytkowników biznesowych i użytkowników końcowych przez co najmniej trzy lata. **W załączniku do niniejszego rozporządzenia należy przedstawić wykaz wskaźników stosowanych przez dostawców podstawowych usług platformowych przy pomiarze miesięcznym użytkowników końcowych i rocznym użytkowników biznesowych.**

Środa, 15 grudnia 2021 r.

Poprawka 14

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Motyw 22

Tekst proponowany przez Komisję

- (22) Na takie progi mogą mieć wpływ zmiany na rynku i rozwój techniczny. Komisja powinna być zatem uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych w celu określenia metody ustalania, czy osiągnięto progi ilościowe, oraz – w razie potrzeby – w celu regularnego dostosowywania tej metody do zmian na rynku i rozwoju technologicznego. Jest to szczególnie istotne w przypadku progu odnoszącego się do kapitalizacji rynkowej, który powinien być indeksowany w odpowiednich odstępach czasowych.

Poprawka

- (22) Na takie progi mogą mieć wpływ zmiany na rynku i rozwój techniczny. Komisja powinna być zatem uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych w celu określenia metody ustalania, czy osiągnięto progi ilościowe, **aktualizacji wykazu wskaźników określonych w załączniku do niniejszego rozporządzenia**, oraz – w razie potrzeby – w celu regularnego dostosowywania tej metody do zmian na rynku i rozwoju technologicznego. Jest to szczególnie istotne w przypadku progu odnoszącego się do kapitalizacji rynkowej, który powinien być indeksowany w odpowiednich odstępach czasowych.

Poprawka 15

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Motyw 23

Tekst proponowany przez Komisję

- (23) Dostawcy podstawowych usług platformowych, **którzy spełniają progi ilościowe, ale są w stanie przedstawić dostatecznie uzasadnione argumenty świadczące o tym, że w okolicznościach**, w których dana podstawowa usługa platformowa funkcjonuje, nie spełniają oni obiektywnych wymogów **dotyczących wyznaczenia jako strażnik dostępu, nie** powinni być **wyznaczani bezpośrednio, lecz wyłącznie pod warunkiem przeprowadzenia dalszego badania**. Ciężar przedstawienia dowodu na to, że domniemanie wynikające ze spełnienia progów ilościowych nie powinno mieć zastosowania do konkretnego dostawcy, powinien spoczywać na tym dostawcy. **W swojej ocenie** Komisja powinna **uwzględniać jedynie te elementy, które są bezpośrednio związane z wymogami dotyczącymi wyznaczenia jako strażnik dostępu, mianowicie czy jest to ważny punkt dostępu obsługiwany przez dostawcę wywierającego znaczący wpływ na rynek wewnętrzny oraz o ugruntowanej i trwałej pozycji – faktycznej albo przewidywalnej. Każde uzasadnienie ze względów gospodarczych mające na celu wykazanie przyrostów wydajności wynikających z konkretnego rodzaju postępowania dostawcy podstawowych usług platformowych należy odrzucać, ponieważ nie jest ono istotne w kontekście wyznaczenia jako strażnik dostępu. Komisja powinna być w stanie podjąć decyzję na podstawie progów ilościowych, gdy dostawca znacznie utrudnia badanie, nie stosując się do środków wdrożonych przez Komisję w ramach badania**.

Poprawka

- (23) Dostawcy podstawowych usług platformowych **powinni być w stanie wykazać, że pomimo spełnienia progów ilościowych, ze względu na wyjątkowe okoliczności**, w których dana podstawowa usługa platformowa funkcjonuje, nie spełniają oni obiektywnych wymogów, **aby zostać strażnikami dostępu. W tym celu** powinni być **w stanie przedstawić wystarczająco przekonujące argumenty**. Ciężar przedstawienia **przekonującego dowodu** na to, że domniemanie wynikające ze spełnienia progów ilościowych nie powinno mieć zastosowania do konkretnego dostawcy, powinien spoczywać na tym dostawcy. Komisja powinna **być w stanie podjąć decyzję na podstawie progów ilościowych i dostępnych faktów, gdy dostawca znacznie utrudnia badanie, nie stosując się do środków wdrożonych przez Komisję w ramach badania. Ze względu na zwiększenie przejrzystości rynku Komisja może wymagać, aby informacje dotyczące użytkowników biznesowych i końcowych były weryfikowane przez dostawców usług pomiaru liczby odbiorców będących podmiotami trzecimi, uprawnionych do świadczenia takich usług zgodnie z normami rynkowymi i kodeksami postępowania obowiązującymi w Unii Europejskiej**.

Środa, 15 grudnia 2021 r.

Poprawka 16

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Motyw 29

Tekst proponowany przez Komisję

- (29) Wyznaczeni strażnicy dostępu powinni spełniać obowiązki określone w niniejszym rozporządzeniu w odniesieniu do każdej z podstawowych usług platformowych wymienionych w odpowiedniej decyzji o wyznaczeniu. Przepisy bezwzględnie obowiązujące powinny mieć zastosowanie z uwzględnieniem w stosownych przypadkach konglomeratowego charakteru pozycji strażników dostępu. Ponadto środki wdrażające, które Komisja może w drodze decyzji nałożyć na strażnika dostępu **w następie dialogu regulacyjnego**, powinny zostać zaprojektowane w efektywny sposób, z uwzględnieniem cech podstawowych usług platformowych, a także możliwego ryzyka obchodzenia przepisów oraz zgodnie z zasadą proporcjonalności i z poszanowaniem praw podstawowych odnośnych przedsiębiorstw oraz osób trzecich.

Poprawka

- (29) Wyznaczeni strażnicy dostępu powinni spełniać obowiązki określone w niniejszym rozporządzeniu w odniesieniu do każdej z podstawowych usług platformowych wymienionych w odpowiedniej decyzji o wyznaczeniu. Przepisy bezwzględnie obowiązujące powinny mieć zastosowanie z uwzględnieniem w stosownych przypadkach konglomeratowego charakteru pozycji strażników dostępu. Ponadto środki wdrażające, które Komisja może w drodze decyzji nałożyć na strażnika dostępu, powinny zostać zaprojektowane w efektywny sposób, z uwzględnieniem cech podstawowych usług platformowych, a także możliwego ryzyka obchodzenia przepisów oraz zgodnie z zasadą proporcjonalności i z poszanowaniem praw podstawowych odnośnych przedsiębiorstw oraz osób trzecich.

Poprawka 17

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Motyw 30

Tekst proponowany przez Komisję

- (30) Bardzo szybko zmieniający się i złożony pod względem technologicznym charakter podstawowych usług platformowych wymaga dokonywania regularnego przeglądu statusu strażników dostępu, w tym tych, w przypadku których przewiduje się, że w niedalekiej przyszłości osiągną ugruntowaną i trwałą pozycję w zakresie prowadzonej działalności. Aby zapewnić wszystkim uczestnikom rynku, w tym strażnikom dostępu, wymaganą pewność odnośnie do mających zastosowanie zobowiązań prawnych, konieczne jest wyznaczenie terminu na przeprowadzenie takich regularnych przeglądów. Ważne jest również przeprowadzanie takich przeglądów regularnie, nie rzadziej niż co **dwa lata**.

Poprawka

- (30) Bardzo szybko zmieniający się i złożony pod względem technologicznym charakter podstawowych usług platformowych wymaga dokonywania regularnego przeglądu statusu strażników dostępu, w tym tych, w przypadku których przewiduje się, że w niedalekiej przyszłości osiągną ugruntowaną i trwałą pozycję w zakresie prowadzonej działalności. Aby zapewnić wszystkim uczestnikom rynku, w tym strażnikom dostępu, wymaganą pewność odnośnie do mających zastosowanie zobowiązań prawnych, konieczne jest wyznaczenie terminu na przeprowadzenie takich regularnych przeglądów. Ważne jest również przeprowadzanie takich przeglądów regularnie, nie rzadziej niż co **rok**.

Środa, 15 grudnia 2021 r.

Poprawka 18
Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 31

Tekst proponowany przez Komisję

- (31) Aby zapewnić skuteczność przeglądu statusu strażnika dostępu, jak również możliwość dostosowywania wykazu podstawowych usług platformowych świadczonych przez strażnika dostępu, strażnicy dostępu powinni informować Komisję o wszystkich swoich planowanych i zakończonych przejściach innych dostawców podstawowych usług platformowych lub jakichkolwiek innych usług świadczonych w sektorze cyfrowym. Takie informacje powinny nie tylko być przydatne we wspomnianym powyżej procesie przeglądu dotyczącym statusu poszczególnych strażników dostępu, ale zapewnią również informacje o kluczowym znaczeniu dla monitorowania ogólniejszych tendencji w zakresie kontestowalności w sektorze cyfrowym, w związku z czym mogą być użytecznym elementem do rozważenia w kontekście badań rynku przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu.

Poprawka

- (31) Aby zapewnić skuteczność przeglądu statusu strażnika dostępu, jak również możliwość dostosowywania wykazu podstawowych usług platformowych świadczonych przez strażnika dostępu, strażnicy dostępu powinni informować Komisję o wszystkich swoich planowanych i zakończonych przejściach innych dostawców podstawowych usług platformowych lub jakichkolwiek innych usług świadczonych w sektorze cyfrowym. Takie informacje powinny nie tylko być przydatne we wspomnianym powyżej procesie przeglądu dotyczącym statusu poszczególnych strażników dostępu, ale zapewnią również informacje o kluczowym znaczeniu dla monitorowania ogólniejszych tendencji w zakresie kontestowalności w sektorze cyfrowym, w związku z czym mogą być użytecznym elementem do rozważenia w kontekście badań rynku przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu. ***Komisja powinna poinformować właściwe organy krajowe o takich zgłoszeniach. Informacja może zostać wykorzystana, aby uruchomić system odsyłania, o którym mowa w art. 22 rozporządzenia (WE) nr 139/2004.***

Środa, 15 grudnia 2021 r.

Poprawka 19

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Motyw 32

Tekst proponowany przez Komisję

- (32) Aby zabezpieczyć uczciwość i kontestowalność podstawowych usług platformowych świadczonych przez strażników dostępu, konieczne jest ustanowienie w sposób jasny i jednoznaczny zbioru zharmonizowanych obowiązków w odniesieniu do tych usług. Takie przepisy są potrzebne, aby zniwelować ryzyko dotyczące szkodliwych skutków nieuczciwych praktyk stosowanych przez strażników dostępu, z korzyścią dla środowiska biznesowego, w którym świadczone są przedmiotowe usługi, z korzyścią dla użytkowników i wreszcie z korzyścią dla całego społeczeństwa. Biorąc pod uwagę szybko zmieniający się i dynamiczny charakter rynków cyfrowych oraz znaczącą siłę gospodarczą strażników dostępu, ważne jest, aby obowiązki te były skutecznie stosowane i nie były obchodzone. Aby to osiągnąć, przedmiotowe obowiązki powinny mieć zastosowanie do wszelkich **praktyk** strażnika dostępu, niezależnie od ich formy i niezależnie od tego, czy mają one charakter umowny, komercyjny, techniczny czy jakikolwiek inny, o ile **dana praktyka odpowiada rodzajowi praktyki, którego dotyczy jeden z obowiązków ustanowionych w niniejszym rozporządzeniu.**

Poprawka

- (32) Aby zabezpieczyć uczciwość i kontestowalność podstawowych usług platformowych świadczonych przez strażników dostępu, konieczne jest ustanowienie w sposób jasny i jednoznaczny zbioru zharmonizowanych obowiązków w odniesieniu do tych usług. Takie przepisy są potrzebne, aby zniwelować ryzyko dotyczące szkodliwych skutków nieuczciwych praktyk stosowanych przez strażników dostępu, z korzyścią dla środowiska biznesowego, w którym świadczone są przedmiotowe usługi, z korzyścią dla użytkowników i wreszcie z korzyścią dla całego społeczeństwa. Biorąc pod uwagę szybko zmieniający się i dynamiczny charakter rynków cyfrowych oraz znaczącą siłę gospodarczą strażników dostępu, ważne jest, aby obowiązki te były skutecznie stosowane i nie były obchodzone. Aby to osiągnąć, przedmiotowe obowiązki powinny mieć zastosowanie do wszelkich **postępowań** strażnika dostępu, niezależnie od ich formy i niezależnie od tego, czy mają one charakter umowny, komercyjny, techniczny czy jakikolwiek inny, o ile **może ono w praktyce mieć cel lub skutek równoważny z praktykami, które są zakazane na mocy niniejszego rozporządzenia. Takim postępowaniem może być projekt technologiczny stosowany przez strażnika dostępu, przedstawianie użytkownikom końcowym opcji wyboru w sposób, który nie jest neutralny, lub wykorzystywanie struktury, funkcji lub sposobu obsługi interfejsu użytkownika lub jego części w celu podważenia lub ograniczenia autonomii użytkownika, możliwości podejmowania decyzji lub wyboru.**

Środa, 15 grudnia 2021 r.

Poprawka 20
Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 33

Tekst proponowany przez Komisję

- (33) Obowiązki ustanowione w niniejszym rozporządzeniu są ograniczone do tego, co jest niezbędne i uzasadnione, aby rozwiązać kwestię nieuczciwości zidentyfikowanych praktyk strażników dostępu oraz aby zapewnić kontestowalność podstawowych usług platformowych świadczonych przez strażników dostępu. W związku z tym nałożone obowiązki powinny odpowiadać tym praktykom, które uznaje się za nieuczciwe, biorąc pod uwagę cechy sektora cyfrowego oraz gdy z doświadczenia zdobytego na przykład w zakresie egzekwowania unijnych reguł konkurencji wynika, że mają one szczególnie negatywny bezpośredni wpływ na użytkowników biznesowych i użytkowników końcowych. Ponadto konieczne jest przewidzenie możliwości dialogu regulacyjnego ze strażnikami dostępu w celu dostosowania tych obowiązków, które prawdopodobnie będą wymagały szczególnych środków wdrażających w celu zapewnienia ich skuteczności i proporcjonalności. Wspomniane obowiązki powinny być aktualizowane wyłącznie po dokładnym zbadaniu charakteru i wpływu konkretnych praktyk, które to praktyki mogły zostać niedawno zidentyfikowane – **w następstwie dogłębnego badania** – jako nieuczciwe lub ograniczające kontestowalność w ten sam sposób, co nieuczciwe praktyki określone w niniejszym rozporządzeniu, podczas gdy potencjalnie nie są one objęte zakresem obecnego zbioru obowiązków.

Poprawka

- (33) Obowiązki ustanowione w niniejszym rozporządzeniu są ograniczone do tego, co jest niezbędne i uzasadnione, aby rozwiązać kwestię nieuczciwości zidentyfikowanych praktyk strażników dostępu oraz aby zapewnić kontestowalność podstawowych usług platformowych świadczonych przez strażników dostępu. W związku z tym nałożone obowiązki powinny odpowiadać tym praktykom, które uznaje się za nieuczciwe, biorąc pod uwagę cechy sektora cyfrowego oraz gdy z doświadczenia zdobytego na przykład w zakresie egzekwowania unijnych reguł konkurencji wynika, że mają one szczególnie negatywny bezpośredni wpływ na użytkowników biznesowych i użytkowników końcowych. **Obowiązki określone w rozporządzeniu powinny uwzględniać charakter świadczonych podstawowych usług platformowych oraz różne istniejące modele biznesowe.** Ponadto konieczne jest przewidzenie możliwości dialogu regulacyjnego ze strażnikami dostępu w celu dostosowania tych obowiązków, które prawdopodobnie będą wymagały szczególnych środków wdrażających w celu zapewnienia ich skuteczności i proporcjonalności. Wspomniane obowiązki powinny być aktualizowane wyłącznie po dokładnym zbadaniu charakteru i wpływu konkretnych praktyk, które to praktyki mogły zostać niedawno zidentyfikowane jako nieuczciwe lub ograniczające kontestowalność w ten sam sposób, co nieuczciwe praktyki określone w niniejszym rozporządzeniu, podczas gdy potencjalnie nie są one objęte zakresem obecnego zbioru obowiązków.

Środa, 15 grudnia 2021 r.

Poprawka 21

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Motyw 36

Tekst proponowany przez Komisję

- (36) Postępowanie polegające na łączeniu danych użytkowników końcowych z różnych źródeł lub na logowaniu użytkowników do różnych usług oferowanych przez strażników dostępu daje strażnikom dostępu potencjalne korzyści wynikające z nagromadzenia danych, tym samym podnosząc bariery wejścia. W celu zapewnienia, aby strażnicy dostępu nie osłabiali nieuczciwie kontestowalności podstawowych usług platformowych, powinni oni umożliwić swoim użytkownikom końcowym możliwość swobodnego wybrania takich praktyk biznesowych, oferując mniej spersonalizowane rozwiązanie alternatywne. Możliwość ta powinna obejmować wszystkie możliwe źródła danych osobowych, w tym usługi własne strażnika dostępu, jak również strony internetowe osób trzecich, oraz powinna być z wyprzedzeniem przedstawiana użytkownikowi końcowemu w sposób wyraźny, jasny i bezpośredni.

Poprawka

- (36) Postępowanie polegające na łączeniu danych użytkowników końcowych z różnych źródeł lub na logowaniu użytkowników do różnych usług oferowanych przez strażników dostępu daje strażnikom dostępu potencjalne korzyści wynikające z nagromadzenia danych, tym samym podnosząc bariery wejścia. W celu zapewnienia, aby strażnicy dostępu nie osłabiali nieuczciwie kontestowalności podstawowych usług platformowych, powinni oni umożliwić swoim użytkownikom końcowym możliwość swobodnego wybrania takich praktyk biznesowych, oferując mniej spersonalizowane, **ale równoważne**, rozwiązanie alternatywne. **Mniej spersonalizowana alternatywa nie powinna być różna lub pogorszona w porównaniu z usługą oferowaną użytkownikom końcowym, którzy wyrażają zgodę na łączenie ich danych osobowych.** Możliwość ta powinna obejmować wszystkie możliwe źródła danych osobowych, w tym usługi własne strażnika dostępu, jak również strony internetowe osób trzecich, oraz powinna być z wyprzedzeniem przedstawiana użytkownikowi końcowemu w sposób wyraźny, jasny i bezpośredni.

Poprawka 22

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Motyw 36 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

- (36a) **Małoletni zasługują na szczególną ochronę ich danych osobowych, w szczególności jeśli chodzi o ich wykorzystywanie do celów marketingowych lub tworzenia profili osobowości lub użytkowników oraz gromadzenia danych osobowych. Dlatego dane osobowe małoletnich zebrane lub w inny sposób wygenerowane przez strażników dostępu nie mogą być przetwarzane do celów handlowych, takich jak marketing bezpośredni, profilowanie czy reklama ukierunkowana behawioralnie.**

Środa, 15 grudnia 2021 r.

Poprawka 23
Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 36 b (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

- (36b) *Aby zagwarantować użytkownikom końcowym sprawiedliwy wybór, odmowa zgody nie powinna być trudniejsza niż udzielenie zgody. Ponadto, aby chronić prawa i swobody użytkowników końcowych, przetwarzanie danych osobowych do celów reklamowych powinno odbywać się zgodnie z wymogami minimalizacji danych, o których mowa w art. 5 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (UE) 2016/679. Także przetwarzanie danych osobowych ujawniających pochodzenie rasowe lub etniczne, poglądy polityczne, przekonania religijne lub światopogląd bądź przynależność do związków zawodowych, a także dane dotyczące zdrowia lub życia seksualnego albo orientacji seksualnej powinno być ściśle ograniczone i podlegać odpowiednim zabezpieczeniom określonym w art. 9 rozporządzenia (UE) 2016/679.*

Środa, 15 grudnia 2021 r.

Poprawka 24

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Motyw 37

Tekst proponowany przez Komisję

(37) Ze względu na swoją pozycję strażnicy dostępu mogą w określonych przypadkach ograniczać użytkownikom biznesowym swoich usług pośrednictwa internetowego możliwość oferowania ich towarów lub usług użytkownikom końcowym na korzystniejszych warunkach, w tym cenowych, za pośrednictwem innych usług pośrednictwa internetowego. Takie ograniczenia w znacznym stopniu zniechęcają użytkowników biznesowych danych strażników dostępu do korzystania z alternatywnych usług pośrednictwa internetowego, co zmniejsza kontestowalność między platformami, a w konsekwencji ogranicza wybór alternatywnych internetowych kanałów pośrednictwa dla użytkowników końcowych. W celu zapewnienia, aby użytkownicy biznesowi usług pośrednictwa internetowego świadczonych przez strażników dostępu mogli swobodnie wybierać alternatywne usługi pośrednictwa internetowego i różnicować warunki, na jakich oferują swoje produkty lub usługi użytkownikom końcowym, nie należy akceptować stosowania przez strażników dostępu praktyki polegającej na ograniczaniu użytkownikom biznesowym możliwości różnicowania warunków handlowych, w tym cenowych. Takie ograniczenie powinno mieć zastosowanie do każdego środka o równoważnym skutku, takiego jak na przykład zwiększone stawki prowizji lub skreślenie z listy ofert użytkowników biznesowych.

Poprawka

(37) Ze względu na swoją pozycję strażnicy dostępu mogą, w określonych przypadkach, **poprzez narzucanie warunków umownych**, ograniczać użytkownikom biznesowym swoich usług pośrednictwa internetowego możliwość oferowania ich towarów lub usług użytkownikom końcowym na korzystniejszych warunkach, w tym cenowych, za pośrednictwem innych usług pośrednictwa internetowego **lub bezpośrednich kanałów biznesowych**. Takie ograniczenia w znacznym stopniu zniechęcają użytkowników biznesowych danych strażników dostępu do korzystania z alternatywnych usług pośrednictwa internetowego **lub bezpośrednich kanałów dystrybucji**, co zmniejsza kontestowalność między platformami, a w konsekwencji ogranicza wybór alternatywnych internetowych kanałów pośrednictwa dla użytkowników końcowych. W celu zapewnienia, aby użytkownicy biznesowi usług pośrednictwa internetowego świadczonych przez strażników dostępu mogli swobodnie wybierać alternatywne usługi pośrednictwa internetowego **lub inne bezpośrednie kanały dystrybucji** i różnicować warunki, na jakich oferują swoje produkty lub usługi użytkownikom końcowym, nie należy akceptować stosowania przez strażników dostępu praktyki polegającej na ograniczaniu użytkownikom biznesowym możliwości różnicowania warunków handlowych, w tym cenowych. Takie ograniczenie powinno mieć zastosowanie do każdego środka o równoważnym skutku, takiego jak na przykład zwiększone stawki prowizji lub skreślenie z listy ofert użytkowników biznesowych.

Środa, 15 grudnia 2021 r.

Poprawka 25

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Motyw 38

Tekst proponowany przez Komisję

(38) Aby zapobiec dalszemu zwiększeniu swojej zależności od podstawowych usług platformowych świadczonych przez strażników dostępu, użytkownicy biznesowi tych strażników dostępu powinni mieć swobodę promowania i wybierania kanału dystrybucji, który uważają za najbardziej odpowiedni w kontaktach z dowolnymi użytkownikami końcowymi, których ci użytkownicy biznesowi już pozyskali za pośrednictwem podstawowych usług platformowych świadczonych przez strażnika dostępu. Z kolei użytkownicy końcowi również powinni mieć swobodę wyboru ofert takich użytkowników biznesowych oraz zawierania z nimi umów albo za pośrednictwem podstawowych usług platformowych strażnika dostępu, w stosownych przypadkach, albo korzystając z bezpośredniego kanału dystrybucji użytkownika biznesowego lub innej pośredniego kanału dystrybucji, z którego taki użytkownik biznesowy może korzystać. Powinno to mieć zastosowanie do promowania ofert i zawierania umów pomiędzy użytkownikami biznesowymi a użytkownikami końcowymi. Ponadto nie należy podważać ani ograniczać możliwości swobodnego nabywania przez użytkowników końcowych treści, abonamentów, funkcji lub innych pozycji poza podstawowymi usługami platformowymi strażnika dostępu. W szczególności należy unikać sytuacji, w której strażnicy dostępu ograniczają użytkownikom końcowym dostęp do takich usług i możliwość korzystania z nich za pośrednictwem aplikacji działającej na ich podstawowej usłudze platformowej. Na przykład abonentom treści internetowych zakupionych poza aplikacją do pobrania lub zakupionych w sklepie z aplikacjami nie należy uniemożliwiać dostępu do takich treści internetowych w aplikacji w ramach podstawowej usługi platformowej strażnika dostępu tylko dlatego, że zostały zakupione poza taką aplikacją lub sklepem z aplikacjami.

Poprawka

(38) Aby zapobiec dalszemu zwiększeniu swojej zależności od podstawowych usług platformowych świadczonych przez strażników dostępu, użytkownicy biznesowi tych strażników dostępu powinni mieć swobodę promowania i wybierania kanału dystrybucji, który uważają za najbardziej odpowiedni w kontaktach z dowolnymi użytkownikami końcowymi, których ci użytkownicy biznesowi już pozyskali za pośrednictwem podstawowych usług platformowych świadczonych przez strażnika dostępu **lub za pośrednictwem innych kanałów. Pozyskany użytkownik końcowy to użytkownik końcowy, który nawiązał już stosunek umowny z użytkownikiem biznesowym. Takie stosunki umowne mogą mieć charakter płatny lub bezpłatny (np. bezpłatne testy, limitowane usługi bezpłatne) i mogły zostać zawarte albo w ramach podstawowej usługi platformowej strażnika dostępu, albo za pośrednictwem innego kanału.** Z kolei użytkownicy końcowi również powinni mieć swobodę wyboru ofert takich użytkowników biznesowych oraz zawierania z nimi umów albo za pośrednictwem podstawowych usług platformowych strażnika dostępu, w stosownych przypadkach, albo korzystając z bezpośredniego kanału dystrybucji użytkownika biznesowego lub innej pośredniego kanału dystrybucji, z którego taki użytkownik biznesowy może korzystać. Powinno to mieć zastosowanie do promowania ofert, **komunikacji** i zawierania umów pomiędzy użytkownikami biznesowymi a użytkownikami końcowymi. Ponadto nie należy podważać ani ograniczać możliwości swobodnego nabywania przez użytkowników końcowych treści, abonamentów, funkcji lub innych pozycji poza podstawowymi usługami platformowymi strażnika dostępu. W szczególności należy unikać sytuacji, w której strażnicy dostępu ograniczają użytkownikom końcowym dostęp do takich usług i możliwość korzystania z nich za pośrednictwem aplikacji działającej na ich podstawowej usłudze platformowej. Na przykład abonentom treści internetowych zakupionych poza aplikacją do pobrania lub zakupionych w sklepie z aplikacjami nie należy uniemożliwiać dostępu do takich treści internetowych w aplikacji w ramach podstawowej usługi platformowej strażnika dostępu tylko dlatego, że zostały zakupione poza taką aplikacją lub sklepem z aplikacjami.

Środa, 15 grudnia 2021 r.

Poprawka 26

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Motyw 39

Tekst proponowany przez Komisję

(39) W celu zabezpieczenia uczciwego środowiska handlowego i ochrony kontestowalności sektora cyfrowego ważne jest, aby zabezpieczyć prawo użytkowników biznesowych do zgłaszania obaw dotyczących nieuczciwego postępowania strażników dostępu wszelkim właściwym organom administracyjnym lub innym organom publicznym. Użytkownicy biznesowi mogą być na przykład zainteresowani złożeniem skargi na różnego rodzaju nieuczciwe praktyki, takie jak dyskryminujące warunki dostępu, nieuzasadnione zamykanie kont użytkowników biznesowych lub niejasne podstawy skreślenia produktu z listy ofert. Należy w związku z tym zakazać wszelkich praktyk, które w jakikolwiek sposób ograniczałyby taką możliwość zgłaszania obaw lub dochodzenia roszczeń, na przykład poprzez klauzule poufności zawarte w umowach lub innych pisemnych warunkach. Zakaz taki powinien pozostawać bez uszczerbku dla prawa użytkowników biznesowych i strażników dostępu do określania w swoich umowach warunków korzystania, w tym korzystania z prawnych mechanizmów rozpatrywania skarg, w tym jakiegokolwiek korzystania z alternatywnych mechanizmów rozstrzygania sporów lub z jurysdykcji konkretnych sądów zgodnie z odpowiednim prawem unijnym i krajowym. Ponadto zakaz taki powinien pozostawać bez uszczerbku dla roli odgrywanej przez strażników dostępu w zwalczaniu nielegalnych treści w internecie.

Poprawka

(39) W celu zabezpieczenia uczciwego środowiska handlowego i ochrony kontestowalności sektora cyfrowego ważne jest, aby zabezpieczyć prawo użytkowników biznesowych **i użytkowników końcowych, a także sygnalistów** do zgłaszania obaw dotyczących nieuczciwego postępowania strażników dostępu wszelkim właściwym organom administracyjnym lub innym organom publicznym. Użytkownicy biznesowi **lub użytkownicy końcowi** mogą być na przykład zainteresowani złożeniem skargi na różnego rodzaju nieuczciwe praktyki, takie jak dyskryminujące warunki dostępu, nieuzasadnione zamykanie kont użytkowników biznesowych lub niejasne podstawy skreślenia produktu z listy ofert. Należy w związku z tym zakazać wszelkich praktyk, które w jakikolwiek sposób ograniczałyby **lub utrudniały** taką możliwość zgłaszania obaw lub dochodzenia roszczeń, na przykład poprzez klauzule poufności zawarte w umowach lub innych pisemnych warunkach. Zakaz taki powinien pozostawać bez uszczerbku dla prawa użytkowników biznesowych i strażników dostępu do określania w swoich umowach warunków korzystania, w tym korzystania z prawnych mechanizmów rozpatrywania skarg, w tym jakiegokolwiek korzystania z alternatywnych mechanizmów rozstrzygania sporów lub z jurysdykcji konkretnych sądów zgodnie z odpowiednim prawem unijnym i krajowym. Ponadto zakaz taki powinien pozostawać bez uszczerbku dla roli odgrywanej przez strażników dostępu w zwalczaniu nielegalnych treści w internecie.

Środa, 15 grudnia 2021 r.

Poprawka 27

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Motyw 40

Tekst proponowany przez Komisję

- (40) **Usługi identyfikacyjne mają zasadnicze znaczenie dla prowadzenia działalności przez użytkowników biznesowych**, ponieważ mogą one umożliwić im nie tylko optymalizację usług w zakresie dozwolonym zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 i dyrektywą 2002/58/WE Parlamentu Europejskiego i Rady⁽³³⁾, ale również zwiększenie zaufania do transakcji internetowych, zgodnie z prawem unijnym lub krajowym. Strażnicy dostępu nie powinni zatem wykorzystywać swojej pozycji dostawcy podstawowych usług platformowych i wymagać od zależnych od nich użytkowników biznesowych, aby uwzględniali jakiegokolwiek usługi identyfikacyjne świadczone przez samego strażnika dostępu w ramach usług lub produktów oferowanych ich użytkownikom końcowym, gdy tacy użytkownicy biznesowi mają dostęp do innych usług identyfikacyjnych.

⁽³³⁾ Dyrektywa 2002/58/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 lipca 2002 r. dotycząca przetwarzania danych osobowych i ochrony prywatności w sektorze łączności elektronicznej (dyrektywa o prywatności i łączności elektronicznej) (Dz.U. L 201 z 31.7.2002, s. 37).

Poprawka

- (40) **Strażnicy dostępu oferują szereg usług pomocniczych. Aby zapewnić kontestowalność niezwykle ważne jest, aby użytkownicy biznesowi mieli swobodę wyboru takich usług pomocniczych i nie musieli obawiać się żadnych szkodliwych skutków podczas świadczenia podstawowej usługi platformowej i prowadzenia działalności**, ponieważ mogą one umożliwić im nie tylko optymalizację usług w zakresie dozwolonym zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 i dyrektywą 2002/58/WE Parlamentu Europejskiego i Rady⁽³³⁾, ale również zwiększenie zaufania do transakcji internetowych, zgodnie z prawem unijnym lub krajowym. Strażnicy dostępu nie powinni zatem **wykorzystywać swojej pozycji dostawcy podstawowych usług platformowych i wymagać od zależnych od nich użytkowników biznesowych, aby korzystali z jakiegokolwiek usługi pomocniczej świadczonej przez strażnika dostępu lub konkretną stronę trzecią, oferowali taką usługę lub uwzględniali ją, jeżeli ci użytkownicy biznesowi mają dostęp do innych usług pomocniczych. Strażnicy dostępu nie powinni** wykorzystywać swojej pozycji dostawcy podstawowych usług platformowych i wymagać od zależnych od nich użytkowników biznesowych, aby uwzględniali jakiegokolwiek usługi identyfikacyjne świadczone przez samego strażnika dostępu w ramach usług lub produktów oferowanych ich użytkownikom końcowym, gdy tacy użytkownicy biznesowi mają dostęp do innych usług identyfikacyjnych.

⁽³³⁾ Dyrektywa 2002/58/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 lipca 2002 r. dotycząca przetwarzania danych osobowych i ochrony prywatności w sektorze łączności elektronicznej (dyrektywa o prywatności i łączności elektronicznej) (Dz.U. L 201 z 31.7.2002, s. 37).

Środa, 15 grudnia 2021 r.

Poprawka 28

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Motyw 41

Tekst proponowany przez Komisję

(41) Strażnicy dostępu nie powinni ograniczać swobody wyboru użytkowników końcowych przez techniczne uniemożliwianie im korzystania z różnych aplikacji i usług lub wykupowania abonamentów różnych aplikacji i usług. Strażnicy dostępu powinni w związku z tym zapewniać swobodę wyboru niezależnie od tego, czy są producentami jakiegokolwiek sprzętu zapewniającego dostęp do takich aplikacji lub usług, oraz nie powinni stwarzać sztucznych barier technicznych sprawiających, że zmiana aplikacji lub usługi staje się **niemożliwa** lub nieskuteczna. Samo zaoferowanie danego produktu lub danej usługi użytkownikom końcowym, w tym poprzez preinstalację, a także ulepszenie oferty dla użytkowników końcowych, obejmujące m.in. niższą cenę lub wyższą jakość, nie stanowiłoby samo w sobie bariery dla zmiany.

Poprawka

(41) Strażnicy dostępu nie powinni ograniczać swobody wyboru użytkowników końcowych przez techniczne uniemożliwianie im korzystania z różnych aplikacji i usług lub wykupowania abonamentów różnych aplikacji i usług. Strażnicy dostępu powinni w związku z tym zapewniać swobodę wyboru niezależnie od tego, czy są producentami jakiegokolwiek sprzętu zapewniającego dostęp do takich aplikacji lub usług, oraz nie powinni stwarzać sztucznych barier technicznych sprawiających, że zmiana aplikacji lub usługi staje się **trudniejsza** lub nieskuteczna. Samo zaoferowanie danego produktu lub danej usługi użytkownikom końcowym, w tym poprzez preinstalację, a także ulepszenie oferty dla użytkowników końcowych, obejmujące m.in. niższą cenę lub wyższą jakość, nie stanowiłoby samo w sobie bariery dla zmiany.

Środa, 15 grudnia 2021 r.

Poprawka 29

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Motyw 42

Tekst proponowany przez Komisję

- (42) Warunki, na jakich strażnicy dostępu świadczą internetowe usługi reklamowe na rzecz użytkowników biznesowych, w tym zarówno reklamodawców, jak i wydawców, są często nieprzejrzyste i niejasne. Taka niejasność jest częściowo powiązana z praktykami kilku platform, ale wynika również z ogromnej złożoności współczesnej reklamy programatycznej. Uznaje się, że sektor ten stał się mniej przejrzysty po wprowadzeniu nowych przepisów dotyczących prywatności, i oczekuje się, że stanie się on jeszcze bardziej nieprzejrzysty wraz z zapowiadającym usunięciem plików cookie osób trzecich. W rezultacie reklamodawcy i wydawcy często nie mają informacji lub wiedzy na temat warunków usług reklamowych, które zakupili, i mają mniejszą zdolność zmiany dostawców internetowych usług reklamowych na alternatywnych dostawców. Ponadto koszty reklam internetowych mogą być wyższe niż w bardziej uczciwym, przejrzystym i kontestowalnym środowisku platform. Te wyższe koszty zostaną prawdopodobnie odzwierciedlone w cenach, które użytkownicy końcowi płacą za wiele codziennych produktów i usług opartych na wykorzystaniu reklam internetowych. Obowiązki w zakresie przejrzystości powinny zatem obejmować wymóg, aby strażnicy dostępu udzielali reklamodawcom i wydawcom, na rzecz których świadczą internetowe usługi reklamowe, na ich żądanie i w możliwym zakresie informacji, które umożliwiają obu stronom zrozumienie ceny płaconej za każdą z poszczególnych usług reklamowych świadczonych w ramach odpowiedniego łańcucha wartości reklam.

Poprawka

- (42) Warunki, na jakich strażnicy dostępu świadczą internetowe usługi reklamowe na rzecz użytkowników biznesowych, w tym zarówno reklamodawców, jak i wydawców, są często nieprzejrzyste i niejasne. Taka niejasność jest częściowo powiązana z praktykami kilku platform, ale wynika również z ogromnej złożoności współczesnej reklamy programatycznej. Uznaje się, że sektor ten stał się mniej przejrzysty po wprowadzeniu nowych przepisów dotyczących prywatności, i oczekuje się, że stanie się on jeszcze bardziej nieprzejrzysty wraz z zapowiadającym usunięciem plików cookie osób trzecich. W rezultacie reklamodawcy i wydawcy często nie mają informacji lub wiedzy na temat warunków usług reklamowych, które zakupili, i mają mniejszą zdolność zmiany dostawców internetowych usług reklamowych na alternatywnych dostawców. Ponadto koszty reklam internetowych mogą być wyższe niż w bardziej uczciwym, przejrzystym i kontestowalnym środowisku platform. Te wyższe koszty zostaną prawdopodobnie odzwierciedlone w cenach, które użytkownicy końcowi płacą za wiele codziennych produktów i usług opartych na wykorzystaniu reklam internetowych. Obowiązki w zakresie przejrzystości powinny zatem obejmować wymóg, aby strażnicy dostępu udzielali reklamodawcom i wydawcom, na rzecz których świadczą internetowe usługi reklamowe, **bezpłatnych, skutecznych, wysokiej jakości, ciągłych informacji w czasie rzeczywistym**, na ich żądanie i w możliwym zakresie informacji, które umożliwiają obu stronom zrozumienie ceny płaconej za każdą z poszczególnych usług reklamowych świadczonych w ramach odpowiedniego łańcucha wartości reklam **oraz dostępność i widoczność reklamy**.

Środa, 15 grudnia 2021 r.

Poprawka 30

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Motyw 44

Tekst proponowany przez Komisję

- (44) Użytkownicy biznesowi mogą również dokonywać zakupu usług reklamowych od dostawcy podstawowych usług platformowych w celu dostarczania towarów i świadczenia usług na rzecz użytkowników końcowych. W tym przypadku może okazać się, że dane nie są generowane w ramach podstawowej usługi platformowej, lecz dostarczane na potrzeby takiej usługi przez użytkownika biznesowego lub generowane na podstawie jego działań podejmowanych za pośrednictwem odnośnej podstawowej usługi platformowej. W niektórych przypadkach ta podstawowa usługa platformowa zapewniająca reklamę może pełnić podwójną rolę – pośrednika i dostawcy usług reklamowych. Wówczas obowiązek, w ramach którego zabrania się strażnikowi dostępu pełniącemu podwójną rolę wykorzystywania danych użytkowników biznesowych, powinien mieć zastosowanie również w odniesieniu do danych, które podmiot świadczący podstawową usługę platformową otrzymał od przedsiębiorstw w celu świadczenia usług reklamowych związanych z tą podstawową usługą platformową.

Poprawka

- (44) Użytkownicy biznesowi mogą również dokonywać zakupu usług reklamowych od dostawcy podstawowych usług platformowych w celu dostarczania towarów i świadczenia usług na rzecz użytkowników końcowych. W tym przypadku może okazać się, że dane nie są generowane w ramach podstawowej usługi platformowej, lecz dostarczane na potrzeby takiej usługi przez użytkownika biznesowego lub generowane na podstawie jego działań podejmowanych za pośrednictwem odnośnej podstawowej usługi platformowej. W niektórych przypadkach ta podstawowa usługa platformowa zapewniająca reklamę może pełnić podwójną rolę – pośrednika i dostawcy usług reklamowych. Wówczas obowiązek, w ramach którego zabrania się strażnikowi dostępu pełniącemu podwójną rolę wykorzystywania danych użytkowników biznesowych, powinien mieć zastosowanie również w odniesieniu do danych, które podmiot świadczący podstawową usługę platformową otrzymał od przedsiębiorstw w celu świadczenia usług reklamowych związanych z tą podstawową usługą platformową. **Ponadto strażnik dostępu powinien powstrzymać się od ujawniania jakichkolwiek szczególnie chronionych informacji handlowych uzyskanych w związku z jedną z jego usług reklamowych jakiegokolwiek osobie trzeciej należącej do tego samego przedsiębiorstwa oraz od wykorzystywania takich informacji do celów innych niż świadczenie konkretnej usługi reklamowej, chyba że jest to konieczne do przeprowadzenia transakcji handlowej.**

Poprawka 31

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Motyw 46

Tekst proponowany przez Komisję

- (46) Strażnik dostępu może stosować różne środki w celu faworyzowania własnych usług lub produktów w ramach swojej podstawowej usługi platformowej, ze szkodą dla takich samych lub podobnych usług, które użytkownicy końcowi mogliby otrzymać za pośrednictwem osób trzecich. Może tak być na przykład wtedy, gdy pewne aplikacje lub usługi są preinstalowane przez strażnika dostępu. Aby umożliwić użytkownikom końcowym wybór, strażnicy dostępu nie powinni uniemożliwiać im odinstalowania aplikacji preinstalowanych w swojej podstawowej usłudze platformowej i w ten sposób faworyzować własnych aplikacji.

Poprawka

- (46) Strażnik dostępu może stosować różne środki w celu faworyzowania własnych usług lub produktów w ramach swojej podstawowej usługi platformowej, ze szkodą dla takich samych lub podobnych usług, które użytkownicy końcowi mogliby otrzymać za pośrednictwem osób trzecich. Może tak być na przykład wtedy, gdy pewne aplikacje lub usługi są preinstalowane przez strażnika dostępu. Aby umożliwić użytkownikom końcowym wybór, strażnicy dostępu nie powinni uniemożliwiać im odinstalowania aplikacji preinstalowanych w swojej podstawowej usłudze platformowej i w ten sposób faworyzować własnych aplikacji. **Strażnik dostępu może ograniczyć takie odinstalowanie, jeżeli takie aplikacje są niezbędne do funkcjonowania systemu operacyjnego lub urządzenia.**

Środa, 15 grudnia 2021 r.

Poprawka 32
Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 47

Tekst proponowany przez Komisję

- (47) Zasady, które strażnicy dostępu ustalają w odniesieniu do dystrybucji aplikacji, mogą w niektórych okolicznościach ograniczać użytkownikom końcowym możliwość instalowania aplikacji lub sklepów z aplikacjami osób trzecich na systemach operacyjnych lub sprzęcie odpowiedniego strażnika dostępu i efektywnego korzystania z takich aplikacji lub sklepów oraz ograniczać użytkownikom końcowym możliwość dostępu do tych aplikacji lub sklepów z aplikacjami poza podstawową usługą platformową danego strażnika dostępu. Takie ograniczenia mogą utrudniać deweloperom aplikacji korzystanie z alternatywnych kanałów dystrybucji oraz ograniczać użytkownikom końcowym swobodę wyboru spośród różnych aplikacji z różnych kanałów dystrybucji i powinny być zakazane jako nieuczciwe i mogące osłabiać kontestowalność podstawowych usług platformowych. W celu zapewnienia, aby aplikacje lub sklepy z aplikacjami osób trzecich nie zagrażały integralności sprzętu lub systemu operacyjnego dostarczanego przez strażnika dostępu, dany strażnik dostępu może wdrożyć proporcjonalne środki techniczne lub umowne służące osiągnięciu tego celu, jeśli wykaże, że takie środki są niezbędne i uzasadnione oraz że nie ma mniej restrykcyjnych sposobów na zabezpieczenie integralności tego sprzętu lub systemu operacyjnego.

Poprawka

- (47) Zasady, które strażnicy dostępu ustalają w odniesieniu do dystrybucji aplikacji, mogą w niektórych okolicznościach ograniczać użytkownikom końcowym możliwość instalowania aplikacji lub sklepów z aplikacjami osób trzecich na systemach operacyjnych lub sprzęcie odpowiedniego strażnika dostępu i efektywnego korzystania z takich aplikacji lub sklepów oraz ograniczać użytkownikom końcowym możliwość dostępu do tych aplikacji lub sklepów z aplikacjami poza podstawową usługą platformową danego strażnika dostępu. Takie ograniczenia mogą utrudniać deweloperom aplikacji korzystanie z alternatywnych kanałów dystrybucji oraz ograniczać użytkownikom końcowym swobodę wyboru spośród różnych aplikacji z różnych kanałów dystrybucji i powinny być zakazane jako nieuczciwe i mogące osłabiać kontestowalność podstawowych usług platformowych. ***Aby zagwarantować kontestowalność, strażnik dostępu powinien, jeśli jest to właściwe, skłonić użytkownika końcowego do podjęcia decyzji, czy pobrana aplikacja lub sklep z aplikacjami mają stać się domyślne.*** W celu zapewnienia, aby aplikacje lub sklepy z aplikacjami osób trzecich nie zagrażały integralności sprzętu lub systemu operacyjnego dostarczanego przez strażnika dostępu, dany strażnik dostępu może wdrożyć proporcjonalne środki techniczne lub umowne służące osiągnięciu tego celu, jeśli wykaże, że takie środki są niezbędne i uzasadnione oraz że nie ma mniej restrykcyjnych sposobów na zabezpieczenie integralności tego sprzętu lub systemu operacyjnego.

Środa, 15 grudnia 2021 r.

Poprawka 33

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Motyw 48

Tekst proponowany przez Komisję

(48) Strażnicy dostępu są często zintegrowani wertykalnie i oferują użytkownikom końcowym produkty lub usługi za pośrednictwem własnych podstawowych usług platformowych lub za pośrednictwem użytkownika biznesowego, nad którym sprawują kontrolę, co często prowadzi do konfliktu interesów. Przykładem jest sytuacja, w której strażnik dostępu oferuje własne usługi pośrednictwa internetowego za pośrednictwem wyszukiwarki internetowej. Gdy strażnicy dostępu oferują te produkty lub usługi w ramach podstawowej usługi platformowej, mogą zarezerwować lepszą pozycję pod względem plasowania dla własnej oferty ze szkodą dla produktów osób trzecich również działających w ramach tej podstawowej usługi platformowej. Może się tak wydarzyć na przykład w przypadku produktów lub usług, w tym innych podstawowych usług platformowych, które są plasowane w wynikach prezentowanych przez wyszukiwarki internetowe lub które są częściowo lub w całości osadzone w wynikach wyszukiwarek internetowych, tj. grupach wyników dotyczących konkretnych tematów, wyświetlanych wraz z wynikami wyszukiwarek internetowych, które są traktowane lub wykorzystywane przez niektórych użytkowników końcowych jako usługa odrębna lub dodatkowa w stosunku do wyszukiwarki internetowej. Inne przypadki dotyczą aplikacji, których dystrybucja odbywa się za pośrednictwem sklepów z aplikacjami, lub produktów lub usług, które są widoczne i wyświetlane w kanale informacyjnym serwisu społecznościowego, lub też produktów lub usług plasowanych w wynikach wyszukiwania lub wyświetlanych na internetowej platformie handlowej. W tych okolicznościach strażnik dostępu pełni podwójną rolę – pośrednika dla dostawców będących osobami trzecimi oraz bezpośredniego dostawcy własnych produktów lub usług. W konsekwencji ci strażnicy dostępu mają zdolność bezpośredniego osłabiania kontestowalności tych produktów lub usług w ramach tych podstawowych usług platformowych, ze szkodą dla użytkowników biznesowych, którzy nie są kontrolowani przez danego strażnika dostępu.

Poprawka

(48) Strażnicy dostępu są często zintegrowani wertykalnie i oferują użytkownikom końcowym produkty lub usługi za pośrednictwem własnych podstawowych usług platformowych lub za pośrednictwem użytkownika biznesowego, nad którym sprawują kontrolę, co często prowadzi do konfliktu interesów. Przykładem jest sytuacja, w której strażnik dostępu oferuje własne usługi pośrednictwa internetowego za pośrednictwem wyszukiwarki internetowej. Gdy strażnicy dostępu oferują te produkty lub usługi w ramach podstawowej usługi platformowej, mogą zarezerwować lepszą pozycję pod względem plasowania dla własnej oferty ze szkodą dla produktów osób trzecich również działających w ramach tej podstawowej usługi platformowej. Może się tak wydarzyć na przykład w przypadku produktów lub usług, w tym innych podstawowych usług platformowych, które są plasowane w wynikach prezentowanych przez wyszukiwarki internetowe lub które są częściowo lub w całości osadzone w wynikach wyszukiwarek internetowych, tj. grupach wyników dotyczących konkretnych tematów, wyświetlanych wraz z wynikami wyszukiwarek internetowych, które są traktowane lub wykorzystywane przez niektórych użytkowników końcowych jako usługa odrębna lub dodatkowa w stosunku do wyszukiwarki internetowej. **Takie preferencyjne lub osadzone wyświetlanie odrębnej usługi pośrednictwa internetowego powinno stanowić faworyzowanie, niezależnie od tego, czy informacje lub wyniki w uprzywilejowanych grupach określonych wyników mogą być również dostarczane w ramach konkurencyjnych usług i niezależnie od tego, czy są plasowane w sposób niedyskryminacyjny.** Inne przypadki dotyczą aplikacji, których dystrybucja odbywa się za pośrednictwem sklepów z aplikacjami, lub produktów lub usług, które są widoczne i wyświetlane w kanale informacyjnym serwisu społecznościowego, lub też produktów lub usług plasowanych w wynikach wyszukiwania lub wyświetlanych na internetowej platformie handlowej. W tych okolicznościach strażnik dostępu pełni podwójną rolę – pośrednika dla dostawców będących osobami trzecimi oraz bezpośredniego dostawcy własnych produktów lub usług, **co prowadzi do konfliktu interesów.** W konsekwencji ci strażnicy dostępu mają zdolność bezpośredniego osłabiania kontestowalności tych produktów lub usług w ramach tych podstawowych usług platformowych, ze szkodą dla użytkowników biznesowych, którzy nie są kontrolowani przez danego strażnika dostępu.

Środa, 15 grudnia 2021 r.

Poprawka 34
Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 49

Tekst proponowany przez Komisję

- (49) W takich sytuacjach strażnik dostępu nie powinien angażować się w żadną formę zróżnicowanego lub preferencyjnego traktowania w plasowaniu w ramach podstawowej usługi platformowej, czy to za pomocą środków prawnych, handlowych lub technicznych, na korzyść produktów lub usług, które oferuje sam lub za pośrednictwem kontrolowanego przez siebie użytkownika biznesowego. W celu zagwarantowania efektywności tego obowiązku należy również zapewnić, aby warunki, które mają zastosowanie do takiego plasowania, również były ogólnie uczciwe. Plasowanie powinno w tym kontekście obejmować wszystkie formy względnej widoczności, w tym wyświetlanie, oceny, linkowanie lub wyniki głosowe. W celu zapewnienia, aby obowiązek ten był efektywny i nie mógł być obchodzony, powinien on mieć zastosowanie również do każdego środka, który może mieć skutek równoważny ze zróżnicowanym lub preferencyjnym traktowaniem w plasowaniu. Wytoczne przyjęte zgodnie z art. 5 rozporządzenia (UE) 2019/1150 powinny również ułatwiać wdrażanie i egzekwowanie tego obowiązku.⁽³⁴⁾

⁽³⁴⁾ Zawiadomienie Komisji: Wytoczne dotyczące przejrzystości plasowania na podstawie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1150 (Dz.U. C 424 z 8.12.2020, s. 1).

Poprawka

- (49) W takich sytuacjach strażnik dostępu nie powinien angażować się w żadną formę zróżnicowanego lub preferencyjnego traktowania w plasowaniu w ramach podstawowej usługi platformowej, czy to za pomocą środków prawnych, handlowych lub technicznych, na korzyść produktów lub usług, które oferuje sam lub za pośrednictwem kontrolowanego przez siebie użytkownika biznesowego. W celu zagwarantowania efektywności tego obowiązku należy również zapewnić, aby warunki, które mają zastosowanie do takiego plasowania, również były ogólnie uczciwe. Plasowanie powinno w tym kontekście obejmować wszystkie formy względnej widoczności, w tym wyświetlanie, oceny, linkowanie lub wyniki głosowe. W celu zapewnienia, aby obowiązek ten był efektywny i nie mógł być obchodzony, powinien on mieć zastosowanie również do każdego środka, który może mieć skutek równoważny ze zróżnicowanym lub preferencyjnym traktowaniem w plasowaniu. **Ponadto w celu uniknięcia konfliktu interesów należy wymagać od strażników dostępu, aby traktowali swój własny produkt lub usługi jako odrębny podmiot gospodarczy, który jest ekonomicznie opłacalny jako samodzielna usługa.** Wytoczne przyjęte zgodnie z art. 5 rozporządzenia (UE) 2019/1150 powinny również ułatwiać wdrażanie i egzekwowanie tego obowiązku.⁽³⁴⁾

⁽³⁴⁾ Zawiadomienie Komisji: Wytoczne dotyczące przejrzystości plasowania na podstawie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1150 (Dz.U. C 424 z 8.12.2020, s. 1).

Środa, 15 grudnia 2021 r.

Poprawka 35
Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 52 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

- (52a) Brak wzajemnych połączeń między usługami oferowanymi przez strażników dostępu może znacząco wpłynąć na opcje wyboru i możliwość zmiany dostawcy przez użytkowników ze względu na niezdolność użytkownika końcowego do odtworzenia połączeń i sieci społecznych zapewnianych przez strażnika dostępu, nawet jeżeli możliwe jest korzystanie z multihomingu. W związku z tym należy umożliwić wszystkim dostawcom równoważnych podstawowych usług platformowych wzajemne połączenie z usługami łączności interpersonalnej niewykorzystującymi numerów oferowanymi przez strażników dostępu lub usługami sieci społecznościowych na ich wniosek i bezpłatnie. Wzajemne połączenie należy zapewniać z zachowaniem takich samych warunków i jakości, jakie są dostępne strażnikowi dostępu lub wykorzystywane przez niego, przy jednoczesnym zagwarantowaniu wysokiego poziomu bezpieczeństwa i ochrony danych osobowych. W szczególnym przypadku usług łączności interpersonalnej wykorzystujących numery wymogi dotyczące wzajemnych połączeń powinny umożliwiać dostawcom będącym osobami trzecimi ubieganie się o dostęp i wzajemne połączenia w odniesieniu do takich funkcji jak tekst, wideo, głos i obraz, przy jednoczesnym zapewnieniu dostępu i wzajemnych połączeń w odniesieniu do podstawowych funkcji, takich jak posty, polubienia i komentarze w serwisach społecznościowych. Środki wzajemnego połączenia usług łączności interpersonalnej niewykorzystujących numerów powinny być nakładane zgodnie z przepisami kodeksu łączności elektronicznej, a w szczególności z warunkami i procedurami określonymi w jego art. 61. Należy jednak założyć, że dostawcy usług łączności interpersonalnej niewykorzystujących numerów, którzy zostali wyznaczeni na strażników dostępu, spełniają warunki wymagane do uruchomienia procedur, a mianowicie osiągają znaczny poziom zasięgu i upowszechnienia wśród użytkowników, a zatem powinni spełniać minimalne mające zastosowanie wymogi w zakresie interoperacyjności.

Środa, 15 grudnia 2021 r.

Poprawka 36
Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 53

Tekst proponowany przez Komisję

- (53) Warunki, na jakich strażnicy dostępu świadczą internetowe usługi reklamowe na rzecz użytkowników biznesowych, w tym zarówno reklamodawców, jak i wydawców, są często nieprzejrzyste i niejasne. W rezultacie reklamodawcy i wydawcy często nie mają informacji na temat skutku wywołanego przez daną reklamę. Aby jeszcze bardziej zwiększyć uczciwość, przejrzystość i kontestowalność internetowych usług reklamowych wyznaczonych na podstawie niniejszego rozporządzenia, jak również usług, które są w pełni zintegrowane z innymi podstawowymi usługami platformowymi tego samego dostawcy, wyznaczeni strażnicy dostępu powinni zatem zapewniać reklamodawcom i wydawcom na ich żądanie nieodpłatny dostęp do stosowanych przez strażnika dostępu narzędzi pomiaru wyników oraz informacji potrzebnych reklamodawcom, agencjom reklamowym działającym w imieniu przedsiębiorstwa plasującego reklamę, a także wydawcom do przeprowadzenia samodzielnie niezależnej weryfikacji świadczenia odnośnych internetowych usług reklamowych.

Poprawka

- (53) Warunki, na jakich strażnicy dostępu świadczą internetowe usługi reklamowe na rzecz użytkowników biznesowych, w tym zarówno reklamodawców, jak i wydawców, są często nieprzejrzyste i niejasne. W rezultacie reklamodawcy i wydawcy często nie mają informacji na temat skutku wywołanego przez daną reklamę. Aby jeszcze bardziej zwiększyć uczciwość, przejrzystość i kontestowalność internetowych usług reklamowych wyznaczonych na podstawie niniejszego rozporządzenia, jak również usług, które są w pełni zintegrowane z innymi podstawowymi usługami platformowymi tego samego dostawcy, wyznaczeni strażnicy dostępu powinni zatem zapewniać reklamodawcom i wydawcom **pełną jawność i przejrzystość parametrów i danych wykorzystywanych do podejmowania decyzji, wykonywania i pomiaru usług pośrednictwa**. Na ich żądanie **strażnik dostępu zapewnia** nieodpłatny dostęp do stosowanych przez strażnika dostępu narzędzi pomiaru wyników oraz informacji potrzebnych reklamodawcom, agencjom reklamowym działającym w imieniu przedsiębiorstwa plasującego reklamę, a także wydawcom do przeprowadzenia samodzielnie niezależnej weryfikacji świadczenia odnośnych internetowych usług reklamowych.

Środa, 15 grudnia 2021 r.

Poprawka 37

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Motyw 57

Tekst proponowany przez Komisję

(57) W szczególności strażnicy dostępu, którzy udzielają dostępu do **sklepów z aplikacjami**, pełnią funkcję ważnego punktu dostępu dla użytkowników biznesowych, którzy chcą dotrzeć do użytkowników końcowych. W świetle braku równowagi w zakresie siły przetargowej pomiędzy tymi strażnikami dostępu a użytkownikami biznesowymi ich **sklepów z aplikacjami** należy zabronić tym strażnikom dostępu stosowania warunków ogólnych, w tym warunków ustalania cen, które byłyby nieuczciwe lub prowadziłyby do nieuzasadnionego różnicowania. Ustalanie cen lub inne ogólne warunki dostępu powinny być uznawane za nieuczciwe, jeśli prowadzą do braku równowagi między prawami i obowiązkami nakładanymi na użytkowników biznesowych lub przynoszą strażnikowi dostępu korzyść, która jest nieproporcjonalna do usługi świadczonej przez niego na rzecz użytkowników biznesowych, lub prowadzą do niekorzystnej sytuacji dla użytkowników biznesowych, którzy świadczą podobne lub takie same usługi jak strażnik dostępu. Poniższe wartości odniesienia mogą służyć jako kryteria określania uczciwości ogólnych warunków dostępu: ceny lub warunki stosowane przez innych dostawców **sklepów z aplikacjami** w odniesieniu do tych samych lub podobnych usług; ceny lub warunki stosowane przez dostawcę sklepu z aplikacjami w odniesieniu do innych powiązanych lub podobnych usług lub w stosunku do innych rodzajów użytkowników końcowych; ceny lub warunki stosowane przez dostawcę sklepu z aplikacjami w odniesieniu do tej samej usługi w innych regionach geograficznych; ceny lub warunki stosowane przez dostawcę sklepu z aplikacjami w odniesieniu do tej samej usługi, którą strażnik dostępu sam oferuje. W ramach tego obowiązku nie należy ustanawiać prawa dostępu i obowiązek ten powinien pozostawać bez uszczerbku dla możliwości przyjmowania przez dostawców **sklepów z aplikacjami** wymaganej odpowiedzialności w ramach zwalczania nielegalnych i niechcianych treści, jak określono w rozporządzeniu [akt o usługach cyfrowych].

Poprawka

(57) W szczególności strażnicy dostępu, którzy udzielają dostępu do **podstawowych usług platformowych**, pełnią funkcję ważnego punktu dostępu dla użytkowników biznesowych, którzy chcą dotrzeć do użytkowników końcowych. W świetle braku równowagi w zakresie siły przetargowej pomiędzy tymi strażnikami dostępu a użytkownikami biznesowymi ich **podstawowych usług platformowych** należy zabronić tym strażnikom dostępu stosowania warunków ogólnych, w tym warunków ustalania cen, które byłyby nieuczciwe lub prowadziłyby do nieuzasadnionego różnicowania. Ustalanie cen lub inne ogólne warunki dostępu powinny być uznawane za nieuczciwe, jeśli prowadzą do braku równowagi między prawami i obowiązkami nakładanymi na użytkowników biznesowych lub przynoszą strażnikowi dostępu korzyść, która jest nieproporcjonalna do usługi świadczonej przez niego na rzecz użytkowników biznesowych, lub prowadzą do niekorzystnej sytuacji dla użytkowników biznesowych, którzy świadczą podobne lub takie same usługi jak strażnik dostępu. Poniższe wartości odniesienia mogą służyć jako kryteria określania uczciwości ogólnych warunków dostępu: ceny lub warunki stosowane przez innych dostawców **podstawowych usług platformowych** w odniesieniu do tych samych lub podobnych usług; ceny lub warunki stosowane przez dostawcę sklepu z aplikacjami w odniesieniu do innych powiązanych lub podobnych usług lub w stosunku do innych rodzajów użytkowników końcowych; ceny lub warunki stosowane przez dostawcę sklepu z aplikacjami w odniesieniu do tej samej usługi w innych regionach geograficznych; ceny lub warunki stosowane przez dostawcę sklepu z aplikacjami w odniesieniu do tej samej usługi, którą strażnik dostępu sam oferuje. W ramach tego obowiązku nie należy ustanawiać prawa dostępu i obowiązek ten powinien pozostawać bez uszczerbku dla możliwości przyjmowania przez dostawców **podstawowych usług platformowych** wymaganej odpowiedzialności w ramach zwalczania nielegalnych i niechcianych treści, jak określono w rozporządzeniu [akt o usługach cyfrowych].

Środa, 15 grudnia 2021 r.

Poprawka 38
Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 57 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

- (57a) *Wdrożenie obowiązków strażników dostępu związanych z dostępem, instalacją, możliwością przenoszenia lub interoperacyjnością można ułatwić dzięki stosowaniu norm technicznych. W tym względzie Komisja powinna określić odpowiednie, powszechnie stosowane normy techniczne ICT opracowane przez organizacje normalizacyjne, jak przewidziano w art. 13 rozporządzenia (UE) nr 1025/2012, lub, w stosownych przypadkach, zwrócić się do europejskich organów normalizacyjnych o ich opracowanie.*

Środa, 15 grudnia 2021 r.

Poprawka 39

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Motyw 58

Tekst proponowany przez Komisję

(58) **W** celu zapewnienia efektywności obowiązków ustanowionych w niniejszym rozporządzeniu, a jednocześnie dopilnowania, aby były one ograniczone do tego, co jest niezbędne do zapewnienia kontestowalności i zwalczania szkodliwych skutków nieuczciwego postępowania strażników dostępu, ważne jest jasne sformułowanie i określenie tych obowiązków, tak aby strażnik dostępu mógł je natychmiast wypełnić, z pełnym poszanowaniem rozporządzenia (UE) 2016/679 i dyrektywy 2002/58/WE, ochrony konsumentów, cyberbezpieczeństwa i bezpieczeństwa produktów. Strażnicy dostępu powinni zapewniać zgodność z niniejszym rozporządzeniem już na etapie projektowania. Niezbędne środki powinny zatem zostać w jak największym stopniu i w miarę możliwości włączone do projektu technologicznego stosowanego przez strażników dostępu. W niektórych przypadkach może okazać się jednak właściwe, aby Komisja, po przeprowadzeniu dialogu z danym strażnikiem dostępu, doprecyzowała niektóre środki, które dany strażnik dostępu powinien zastosować w celu skutecznego wypełnienia tych obowiązków, które mogą podlegać doprecyzowaniu. Wspomniana możliwość prowadzenia dialogu regulacyjnego powinna ułatwić strażnikom dostępu zapewnienie zgodności z obowiązującymi przepisami i usprawnić proces prawidłowego wdrażania rozporządzenia.

Poprawka

(58) **Celem niniejszego rozporządzenia jest stworzenie kontestowalnych i uczciwych warunków działania sektora cyfrowego, aby promować innowacyjność, wysoką jakość produktów i usług cyfrowych, uczciwe i konkurencyjne ceny, a także zaoferować wysoką jakość i swobodę wyboru użytkownikom końcowym w sektorze cyfrowym.** W celu zapewnienia efektywności obowiązków ustanowionych w niniejszym rozporządzeniu, a jednocześnie dopilnowania, aby były one ograniczone do tego, co jest niezbędne do zapewnienia kontestowalności i zwalczania szkodliwych skutków nieuczciwego postępowania strażników dostępu, ważne jest jasne sformułowanie i określenie tych obowiązków, tak aby strażnik dostępu mógł je natychmiast wypełnić, z pełnym poszanowaniem rozporządzenia (UE) 2016/679 i dyrektywy 2002/58/WE, ochrony konsumentów, cyberbezpieczeństwa i bezpieczeństwa produktów, **a także wymogów dotyczących dostępności dla osób z niepełnosprawnościami zgodnie z dyrektywą (UE) 2019/882.** Strażnicy dostępu powinni zapewniać zgodność z niniejszym rozporządzeniem już na etapie projektowania. Niezbędne środki powinny zatem zostać w jak największym stopniu i w miarę możliwości włączone do projektu technologicznego stosowanego przez strażników dostępu. W niektórych przypadkach może okazać się jednak właściwe, aby Komisja, po przeprowadzeniu dialogu z danym strażnikiem dostępu **i, w stosownych przypadkach, po konsultacji z zainteresowanymi stronami trzecimi,** doprecyzowała **w decyzji** niektóre środki, które dany strażnik dostępu powinien zastosować w celu skutecznego wypełnienia tych obowiązków, które mogą podlegać doprecyzowaniu. Wspomniana możliwość prowadzenia dialogu regulacyjnego powinna ułatwić strażnikom dostępu zapewnienie zgodności z obowiązującymi przepisami i usprawnić proces prawidłowego wdrażania rozporządzenia.

Środa, 15 grudnia 2021 r.

Poprawka 40**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Motyw 59**

Tekst proponowany przez Komisję

- (59) Strażnikom dostępu należy również zapewnić, jako dodatkowy element służący zapewnieniu proporcjonalności, możliwość wystąpienia o zawieszenie – w zakresie, w jakim będzie to konieczne – określonego obowiązku z uwagi na wystąpienie wyjątkowych okoliczności pozostających poza kontrolą strażnika dostępu, takich jak np. niemożliwy od przewidzenia wstrząs wywołany czynnikami zewnętrznymi, który tymczasowo wyeliminował znaczną część popytu użytkowników końcowych na określoną podstawową usługę platformową, jeżeli strażnik dostępu będzie w stanie wykazać, że spełnienie określonego obowiązku zagraża rentowności działalności prowadzonej przez niego w Unii.

Poprawka

- (59) Strażnikom dostępu należy również zapewnić, jako dodatkowy element służący zapewnieniu proporcjonalności, możliwość wystąpienia o zawieszenie – w zakresie, w jakim będzie to konieczne – określonego obowiązku z uwagi na wystąpienie wyjątkowych okoliczności pozostających poza kontrolą strażnika dostępu, takich jak np. niemożliwy od przewidzenia wstrząs wywołany czynnikami zewnętrznymi, który tymczasowo wyeliminował znaczną część popytu użytkowników końcowych na określoną podstawową usługę platformową, jeżeli strażnik dostępu będzie w stanie wykazać, że spełnienie określonego obowiązku zagraża rentowności działalności prowadzonej przez niego w Unii. **W decyzji Komisja powinna podać powody przyznania zawieszenia i regularnie dokonywać jej przeglądu, aby ocenić, czy warunki przyznania zawieszenia nadal zachodzą.**

Poprawka 41**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Motyw 60**

Tekst proponowany przez Komisję

- (60) W wyjątkowych okolicznościach uzasadnionych względami związanymi z moralnością publiczną, zdrowiem publicznym lub bezpieczeństwem publicznym Komisja powinna mieć możliwość uznania, że dany obowiązek nie ma zastosowania do określonej podstawowej usługi platformowej. Jeżeli dany obowiązek wywiera wpływ na wskazane powyżej kwestie leżące w interesie publicznym, może to świadczyć o tym, że koszt wdrożenia tego obowiązku dla całego społeczeństwa byłby w określonym wyjątkowym przypadku zbyt wysoki, a zatem nieproporcjonalny. Dialog regulacyjny mający na celu ułatwienie zapewnienia zgodności z przepisami dotyczącymi możliwości zastosowania – w ograniczonym stopniu – zawieszenia i zwolnienia powinien gwarantować proporcjonalność obowiązków przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu bez uszczerbku dla oczekiwanego wpływu ex ante na uczciwość i kontestowalność.

Poprawka

- (60) W wyjątkowych okolicznościach uzasadnionych względami związanymi z moralnością publiczną, zdrowiem publicznym lub bezpieczeństwem publicznym Komisja powinna mieć możliwość uznania, że dany obowiązek nie ma zastosowania do określonej podstawowej usługi platformowej. Jeżeli dany obowiązek wywiera wpływ na wskazane powyżej kwestie leżące w interesie publicznym, może to świadczyć o tym, że koszt wdrożenia tego obowiązku dla całego społeczeństwa byłby w określonym wyjątkowym przypadku zbyt wysoki, a zatem nieproporcjonalny. Dialog regulacyjny mający na celu ułatwienie zapewnienia zgodności z przepisami dotyczącymi możliwości zastosowania – w ograniczonym **i należyście uzasadnionym** stopniu – zawieszenia i zwolnienia powinien gwarantować proporcjonalność obowiązków przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu bez uszczerbku dla oczekiwanego wpływu ex ante na uczciwość i kontestowalność. **W przypadku przyznania takiego zwolnienia Komisja powinna dokonywać przeglądu swojej decyzji co rok.**

Środa, 15 grudnia 2021 r.

Poprawka 42

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Motyw 61

Tekst proponowany przez Komisję

- (61) Ochrona danych użytkowników końcowych oraz ich prywatności ma istotne znaczenie przy przeprowadzaniu jakiegokolwiek oceny potencjalnie negatywnych skutków zaobserwowanych praktyk stosowanych przez strażników dostępu w zakresie gromadzenia i przechowywania dużych ilości danych pochodzących od użytkowników końcowych. Zapewnienie odpowiedniego poziomu przejrzystości stosowanych przez strażników dostępu praktyk w zakresie profilowania ułatwi kontestowalność podstawowych usług platformowych, ponieważ strażnicy dostępu znajdują się pod zewnętrzną presją mającą na celu zapobieżenie sytuacji, w której głębokie profilowanie konsumentów stałoby się normą w branży, biorąc pod uwagę fakt, że potencjalne nowe podmioty wchodzące na rynek lub dostawcy będący przedsiębiorstwami typu start-up nie są w stanie uzyskać dostępu do danych w takim samym zakresie, na takim samym poziomie szczegółowości i na zbliżoną skalę. Dzięki większej przejrzystości inni dostawcy podstawowych usług platformowych powinni móc łatwiej odróżnić się od pozostałych podmiotów za sprawą stosowania lepszych gwarancji ochrony prywatności. Aby zapewnić minimalny poziom skuteczności tego obowiązku w zakresie przejrzystości, strażnicy dostępu powinni przedstawić przynajmniej uzasadnienie decyzji o prowadzeniu profilowania, w tym informacje na temat tego, czy dane osobowe i dane uzyskane na podstawie analizy aktywności użytkownika są wykorzystywane i przetwarzane, a także informacje na temat celu, w jakim sporządza się i ewentualnie wykorzystuje profil, wpływu tego rodzaju profilowania na usługi świadczone przez strażnika dostępu oraz kroków podejmowanych w celu zapewnienia użytkownikom końcowym wiedzy na temat potencjalnych zastosowań danych uzyskanych w rezultacie takiego profilowania, jak również w celu zwrócenia się do nich o wyrażenie zgody na takie profilowanie.

Poprawka

- (61) Ochrona danych użytkowników końcowych oraz ich prywatności ma istotne znaczenie przy przeprowadzaniu jakiegokolwiek oceny potencjalnie negatywnych skutków zaobserwowanych praktyk stosowanych przez strażników dostępu w zakresie gromadzenia i przechowywania dużych ilości danych pochodzących od użytkowników końcowych. Zapewnienie odpowiedniego poziomu przejrzystości stosowanych przez strażników dostępu praktyk w zakresie profilowania ułatwi kontestowalność podstawowych usług platformowych, ponieważ strażnicy dostępu znajdują się pod zewnętrzną presją mającą na celu zapobieżenie sytuacji, w której głębokie profilowanie konsumentów stałoby się normą w branży, biorąc pod uwagę fakt, że potencjalne nowe podmioty wchodzące na rynek lub dostawcy będący przedsiębiorstwami typu start-up nie są w stanie uzyskać dostępu do danych w takim samym zakresie, na takim samym poziomie szczegółowości i na zbliżoną skalę. Dzięki większej przejrzystości inni dostawcy podstawowych usług platformowych powinni móc łatwiej odróżnić się od pozostałych podmiotów za sprawą stosowania lepszych gwarancji ochrony prywatności. Aby zapewnić minimalny poziom skuteczności tego obowiązku w zakresie przejrzystości, strażnicy dostępu powinni przedstawić przynajmniej uzasadnienie decyzji o prowadzeniu profilowania, w tym informacje na temat tego, czy dane osobowe i dane uzyskane na podstawie analizy aktywności użytkownika są wykorzystywane i przetwarzane, a także informacje na temat celu, w jakim sporządza się i ewentualnie wykorzystuje profil, wpływu tego rodzaju profilowania na usługi świadczone przez strażnika dostępu oraz kroków podejmowanych w celu zapewnienia użytkownikom końcowym wiedzy na temat potencjalnych zastosowań danych uzyskanych w rezultacie takiego profilowania, jak również w celu zwrócenia się do nich o wyrażenie zgody na takie profilowanie. **Wiedza fachowa organów ochrony konsumentów, jako członków Grupy Wysokiego Szczebla Organów Regulacji Cyfrowej, powinna być szczególnie brana pod uwagę przy ocenie technik profilowania konsumentów. Komisja powinna opracować standardy i proces audytu w porozumieniu z Europejskim Inspektorem Ochrony Danych, Europejską Radą Ochrony Danych, społeczeństwem obywatelskim i ekspertami.**

Środa, 15 grudnia 2021 r.

Poprawka 43
Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 62

Tekst proponowany przez Komisję

- (62) Aby zapewnić pełne i trwałe osiągnięcie celów niniejszego rozporządzenia, Komisja powinna mieć możliwość oceny, czy dostawca podstawowych usług platformowych powinien zostać wyznaczony jako strażnik dostępu bez konieczności spełnienia progów ilościowych ustanowionych w niniejszym rozporządzeniu, czy systematyczne niewypełnianie przez strażnika dostępu nałożonych na niego obowiązków daje podstawy do zastosowania dodatkowych środków zaradczych, **oraz** czy wykaz obowiązków służących przeciwdziałaniu nieuczciwym praktykom, jakich dopuszczają się strażnicy dostępu, powinien zostać poddany przeglądowi **i** czy należy **zidentyfikować** inne, równie nieuczciwe praktyki ograniczające kontestowalność rynków cyfrowych. Taka ocena powinna opierać się na badaniach rynku przeprowadzanych w odpowiednich ramach czasowych, z zastosowaniem przejrzystych procedur i **jasno określonych** terminów, aby wzmocnić wpływ ex ante niniejszego rozporządzenia na kontestowalność i uczciwość w sektorze cyfrowym oraz zapewnić wymagany poziom pewności prawa.

Poprawka

- (62) Aby zapewnić pełne i trwałe osiągnięcie celów niniejszego rozporządzenia, Komisja powinna mieć możliwość oceny, czy dostawca podstawowych usług platformowych powinien zostać wyznaczony jako strażnik dostępu bez konieczności spełnienia progów ilościowych ustanowionych w niniejszym rozporządzeniu, czy systematyczne niewypełnianie przez strażnika dostępu nałożonych na niego obowiązków daje podstawy do zastosowania dodatkowych środków zaradczych, czy wykaz obowiązków służących przeciwdziałaniu nieuczciwym praktykom, jakich dopuszczają się strażnicy dostępu, powinien zostać poddany przeglądowi, **a także** czy należy **z badać** inne, równie nieuczciwe praktyki ograniczające kontestowalność rynków cyfrowych. Taka ocena powinna opierać się na badaniach rynku przeprowadzanych w odpowiednich ramach czasowych, z zastosowaniem przejrzystych procedur i **wiążących** terminów, aby wzmocnić wpływ ex ante niniejszego rozporządzenia na kontestowalność i uczciwość w sektorze cyfrowym oraz zapewnić wymagany poziom pewności prawa.

Środa, 15 grudnia 2021 r.

Poprawka 44

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Motyw 64

Tekst proponowany przez Komisję

- (64) Komisja powinna zbadać i ocenić, czy w danym przypadku zastosowanie dodatkowych behawioralnych lub – w stosownych przypadkach – strukturalnych środków zaradczych jest uzasadnione, aby uniemożliwić strażnikowi dostępu utrudnianie osiągnięcia celów niniejszego **rozporządzenia** przez systematyczne niewypełnianie co najmniej jednego obowiązku przewidzianego w niniejszym rozporządzeniu **skutkujące umocnieniem jego pozycji strażnika dostępu**. Taka sytuacja miałaby miejsce w przypadku dalszego wzrostu wielkości strażnika dostępu na rynku wewnętrznym, dalszego zwiększania ekonomicznej zależności użytkowników biznesowych i użytkowników końcowych od podstawowych usług platformowych świadczonych przez strażnika dostępu w miarę wzrostu liczby tych użytkowników oraz czerpania przez strażnika dostępu korzyści z tytułu dalszego ugruntowania swojej pozycji. W takich przypadkach Komisja powinna mieć zatem możliwość zastosowania dowolnego środka zaradczego niezależnie od tego, czy ma on charakter behawioralny czy strukturalny, z należyтым uwzględnieniem zasady proporcjonalności. Strukturalne środki zaradcze, takie jak rozdział prawny, funkcjonalny lub strukturalny, w tym zbycie działalności gospodarczej lub jej części, powinno stosować się jedynie wtedy, gdy nie istnieją równie skuteczne behawioralne środki zaradcze albo gdy równie skuteczne behawioralne środki zaradcze byłyby bardziej uciążliwe dla odnośnego przedsiębiorstwa niż strukturalne środki zaradcze. Wprowadzenie zmian w strukturze przedsiębiorstwa, które istniało przed stwierdzeniem systematycznego niewypełniania nałożonych na niego obowiązków, można byłoby uznać za proporcjonalne wyłącznie w przypadku wystąpienia poważnego ryzyka, że tego rodzaju systematycznie niewypełnianie obowiązków wynika z samej struktury odnośnego przedsiębiorstwa.

Poprawka

- (64) Komisja powinna zbadać i ocenić, czy w danym przypadku zastosowanie dodatkowych behawioralnych lub – w stosownych przypadkach – strukturalnych środków zaradczych jest uzasadnione, aby uniemożliwić strażnikowi dostępu utrudnianie osiągnięcia celów niniejszego **rozporządzenia** przez systematyczne niewypełnianie co najmniej jednego obowiązku przewidzianego w niniejszym rozporządzeniu. **W takich przypadkach systematycznego niewypełniania obowiązków Komisja powinna mieć zatem możliwość zastosowania dowolnego środka zaradczego – niezależnie od tego, czy ma on charakter behawioralny czy strukturalny – jaki będzie niezbędny, aby skutecznie zapewnić zgodność z niniejszym rozporządzeniem. Komisja może zakazać strażnikom dostępu dokonywania przejęć (w tym „killer-acquisitions”) w obszarach istotnych z punktu widzenia niniejszego rozporządzenia, takich jak sektory cyfrowe lub związane z danymi, np. gry hazardowe, instytuty badawcze, towary konsumpcyjne, urządzenia fitness, monitorowanie stanu zdrowia i usługi finansowe oraz przez ograniczony okres, jeżeli jest to konieczne i proporcjonalne, aby uniknąć szkód spowodowanych powtarzającymi się naruszeniami lub zapobiec dalszym szkodom dla kontestowalności i uczciwości rynku wewnętrznego. W takiej sytuacji Komisja może wziąć pod uwagę różne elementy, takie jak prawdopodobne efekty sieciowe, konsolidację danych i możliwe skutki długoterminowe lub czy i kiedy nabycie podmiotów posiadających określone zasoby danych może znacząco zagrozić kontestowalności i konkurencyjności rynków z powodu skutków horyzontalnych, wertykalnych lub konglomeratowych.**

Środa, 15 grudnia 2021 r.

Poprawka 45
Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 65 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

(65a) Środki tymczasowe mogą być ważnym narzędziem zapewniającym, aby w trakcie badania naruszenie będące jego przedmiotem nie spowodowało poważnych i natychmiastowych szkód dla użytkowników biznesowych lub końcowych strażników dostępu. W przypadku konieczności podjęcia pilnych działań, gdy ryzyko wyrządzenia poważnych i bezpośrednich szkód użytkownikom biznesowym lub użytkownikom końcowym strażników dostępu może wynikać z nowych praktyk, które mogą osłabiać kontestowalność podstawowych usług platformowych, Komisja powinna być uprawniona do wprowadzenia środków tymczasowych poprzez tymczasowe nałożenie obowiązków na danego strażnika dostępu. Te środki tymczasowe powinny być ograniczone do tego, co jest konieczne i uzasadnione. Powinny one mieć zastosowanie do czasu zakończenia badania rynku i wydania przez Komisję odpowiedniej ostatecznej decyzji zgodnie z art. 17.

Poprawka 46
Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 67

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

(67) Jeżeli w toku postępowania w przedmiocie niewypełnienia obowiązków lub w toku badania dotyczącego systemowego niewypełnienia obowiązków strażnik dostępu powyższymi określone zobowiązania wobec Komisji, Komisja powinna mieć możliwość przyjęcia decyzji, na mocy której zobowiązania te stałyby się wiążące dla danego strażnika dostępu, jeżeli Komisja uzna, że wspomniane zobowiązania zapewniają skuteczne wypełnianie obowiązków ustanowionych w niniejszym rozporządzeniu. Na mocy takiej decyzji Komisja powinna również mieć możliwość stwierdzenia, że w danym przypadku nie ma już podstaw do podjęcia przez nią działań.

skreśla się

Środa, 15 grudnia 2021 r.

Poprawka 47

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Motyw 70

Tekst proponowany przez Komisję

- (70) Komisja powinna mieć możliwość bezpośredniego zwracania się do przedsiębiorstw lub związków przedsiębiorstw o przekazanie wszelkich istotnych dowodów, danych i informacji. Ponadto na potrzeby niniejszego rozporządzenia Komisja powinna mieć możliwość zwrócenia się o wszelkie istotne informacje do dowolnego publicznego organu, podmiotu lub agencji w państwie członkowskim lub do dowolnej osoby fizycznej lub prawnej. Wykonując decyzję Komisji, przedsiębiorstwa są zobowiązane do udzielenia odpowiedzi na pytania dotyczące okoliczności faktycznych oraz do przedstawienia dokumentów.

Poprawka

- (70) Komisja powinna mieć możliwość bezpośredniego zwracania się do przedsiębiorstw lub związków przedsiębiorstw o przekazanie wszelkich istotnych dowodów, danych i informacji. **Wyznaczone przez Komisję terminy dostarczenia informacji powinny uwzględniać wielkość i możliwości przedsiębiorstwa lub grupy przedsiębiorstw.** Ponadto na potrzeby niniejszego rozporządzenia Komisja powinna mieć możliwość zwrócenia się o wszelkie istotne informacje do dowolnego publicznego organu, podmiotu lub agencji w państwie członkowskim lub do dowolnej osoby fizycznej lub prawnej. Wykonując decyzję Komisji, przedsiębiorstwa są zobowiązane do udzielenia odpowiedzi na pytania dotyczące okoliczności faktycznych oraz do przedstawienia dokumentów.

Poprawka 48

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Motyw 75

Tekst proponowany przez Komisję

- (75) W kontekście postępowań prowadzonych zgodnie z niniejszym rozporządzeniem odnośnym przedsiębiorstwom powinno przysługiwać prawo do bycia wysłuchanym przez Komisję, a podejmowane decyzje powinny być podawane do wiadomości publicznej. Przy dążeniu do zapewnienia poszanowania prawa do dobrej administracji i prawa do obrony odnośnych przedsiębiorstw, a w szczególności prawa dostępu do akt i prawa do bycia wysłuchanym, należy pamiętać o zagwarantowaniu ochrony informacji poufnych. Ponadto, zachowując poufność informacji, Komisja powinna zapewnić, aby wszelkie informacje, na których opiera się jej decyzja, ujawniano w zakresie, który umożliwia adresatowi decyzji zrozumienie faktów i względów, które doprowadziły do jej podjęcia. W określonych okolicznościach niektóre dokumenty dotyczące działalności przedsiębiorstwa, np. rejestry zawierające informacje wymieniane między prawnikami a ich klientami, mogą zostać uznane za poufne, jeżeli spełniono stosowne warunki.

Poprawka

- (75) W kontekście postępowań prowadzonych zgodnie z niniejszym rozporządzeniem odnośnym przedsiębiorstwom powinno przysługiwać prawo do bycia wysłuchanym przez Komisję, a podejmowane decyzje powinny być podawane do wiadomości publicznej. Przy dążeniu do zapewnienia poszanowania prawa do dobrej administracji i prawa do obrony odnośnych przedsiębiorstw, a w szczególności prawa dostępu do akt i prawa do bycia wysłuchanym, należy pamiętać o zagwarantowaniu ochrony informacji poufnych **i szczególnie chronionych informacji handlowych, które mogą zagrozić poufności tajemnicy przedsiębiorstwa.** Ponadto, zachowując poufność informacji, Komisja powinna zapewnić, aby wszelkie informacje, na których opiera się jej decyzja, ujawniano w zakresie, który umożliwia adresatowi decyzji zrozumienie faktów i względów, które doprowadziły do jej podjęcia. W określonych okolicznościach niektóre dokumenty dotyczące działalności przedsiębiorstwa, np. rejestry zawierające informacje wymieniane między prawnikami a ich klientami, mogą zostać uznane za poufne, jeżeli spełniono stosowne warunki.

Środa, 15 grudnia 2021 r.

Poprawka 49**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Motyw 75 a (nowy)**

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

- (75a) *Aby ułatwić współpracę i koordynację działań Komisji i państw członkowskich w zakresie egzekwowania przepisów, należy ustanowić grupę wysokiego szczebla zrzeszającą organy regulacyjne odpowiedzialne za sektor cyfrowy, uprawnioną do doradzania Komisji. Powołanie grupy powinno umożliwić wymianę informacji i najlepszych praktyk między państwami członkowskimi oraz poprawić monitorowanie, a tym samym wzmocnić wdrażanie niniejszego rozporządzenia.*

Poprawka 50**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Motyw 75 b (nowy)**

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

- (75b) *Komisja powinna stosować przepisy niniejszego rozporządzenia w ścisłej współpracy z właściwymi krajowymi organami, aby zapewnić skuteczną egzekwowalność i spójne wdrażanie rozporządzenia oraz ułatwić współpracę z organami krajowymi.*

Poprawka 51**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Motyw 76**

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

- (76) W celu zapewnienia jednolitych warunków wykonywania przepisów art. 3, 6, 12, 13, 15, 16, 17, 20, 22, 23, 25 i 30 należy powierzyć Komisji uprawnienia wykonawcze. Uprawnienia te powinny być wykonywane zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011⁽³⁵⁾.

- (76) W celu zapewnienia jednolitych warunków wykonywania przepisów art. 3, 5, 6, 12, 13, 15, 16, 17, 20, 22, 23, 25 i 30 należy powierzyć Komisji uprawnienia wykonawcze. Uprawnienia te powinny być wykonywane zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011⁽³⁵⁾.

⁽³⁵⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiające przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję (Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13).

⁽³⁵⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiające przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję (Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13).

Środa, 15 grudnia 2021 r.

Poprawka 52

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Motyw 77

Tekst proponowany przez Komisję

(77) Komitet doradczy powołany zgodnie z przepisami rozporządzenia (UE) nr 182/2011 powinien również opiniować określone indywidualne decyzje Komisji wydawane na podstawie niniejszego rozporządzenia. Aby zapewnić kontestowalne i uczciwe rynki w sektorze cyfrowym w całej Unii, na których działają strażnicy dostępu, Komisji należy przekazać uprawnienia do przyjmowania aktów zgodnie z art. 290 Traktatu w celu uzupełnienia niniejszego rozporządzenia. Akty delegowane powinny być w szczególności przyjmowane w kwestiach dotyczących metodyki określania progów ilościowych wykorzystywanych do wyznaczania strażników dostępu na podstawie niniejszego rozporządzenia **oraz w kwestiach związanych z aktualizacją obowiązków ustanowionych w niniejszym rozporządzeniu, jeżeli Komisja zidentyfikowała – na podstawie badania rynku – konieczność zaktualizowania tych obowiązków w celu przeciwdziałania praktykom ograniczającym kontestowalność podstawowych usług platformowych lub praktykom, które są nieuczciwe**. Szczególnie ważne jest, aby Komisja prowadziła stosowne konsultacje oraz aby konsultacje te prowadzone były zgodnie z zasadami określonymi w Porozumieniu międzyinstytucjonalnym z dnia 13 kwietnia 2016 r. w sprawie lepszego stanowienia prawa⁽³⁶⁾. W szczególności, aby zapewnić Parlamentowi Europejskiemu i Radzie udział na równych zasadach w przygotowaniu aktów delegowanych, instytucje te otrzymują wszelkie dokumenty w tym samym czasie co eksperci państw członkowskich, a eksperci tych instytucji mogą systematycznie brać udział w posiedzeniach grup eksperckich Komisji zajmujących się przygotowaniem aktów delegowanych.

⁽³⁶⁾ Porozumienie międzyinstytucjonalne pomiędzy Parlamentem Europejskim, Radą Unii Europejskiej a Komisją Europejską w sprawie lepszego stanowienia prawa (Dz.U. L 123 z 12.5.2016, s. 1).

Poprawka

(77) Komitet doradczy powołany zgodnie z przepisami rozporządzenia (UE) nr 182/2011 powinien również opiniować określone indywidualne decyzje Komisji wydawane na podstawie niniejszego rozporządzenia. Aby zapewnić kontestowalne i uczciwe rynki w sektorze cyfrowym w całej Unii, na których działają strażnicy dostępu, Komisji należy przekazać uprawnienia do przyjmowania aktów zgodnie z art. 290 Traktatu w celu uzupełnienia niniejszego rozporządzenia. Akty delegowane powinny być w szczególności przyjmowane w kwestiach dotyczących metodyki określania progów ilościowych wykorzystywanych do wyznaczania strażników dostępu na podstawie niniejszego rozporządzenia. Szczególnie ważne jest, aby Komisja prowadziła stosowne konsultacje oraz aby konsultacje te prowadzone były zgodnie z zasadami określonymi w Porozumieniu międzyinstytucjonalnym z dnia 13 kwietnia 2016 r. w sprawie lepszego stanowienia prawa⁽³⁶⁾. W szczególności, aby zapewnić Parlamentowi Europejskiemu i Radzie udział na równych zasadach w przygotowaniu aktów delegowanych, instytucje te otrzymują wszelkie dokumenty w tym samym czasie co eksperci państw członkowskich, a eksperci tych instytucji mogą systematycznie brać udział w posiedzeniach grup eksperckich Komisji zajmujących się przygotowaniem aktów delegowanych.

⁽³⁶⁾ Porozumienie międzyinstytucjonalne pomiędzy Parlamentem Europejskim, Radą Unii Europejskiej a Komisją Europejską w sprawie lepszego stanowienia prawa (Dz.U. L 123 z 12.5.2016, s. 1).

Poprawka 53

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Motyw 77 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

(77a) **Sądy krajowe będą odgrywały istotną rolę w stosowaniu niniejszego rozporządzenia i powinny mieć możliwość zwrócenia się do Komisji o przesłanie im informacji lub opinii w kwestiach dotyczących stosowania rozporządzenia. Jednocześnie Komisja powinna mieć możliwość przedstawienia sądom państw członkowskich uwag ustnych lub pisemnych.**

Środa, 15 grudnia 2021 r.

Poprawka 54
Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 77 b (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

- (77b) *Sygnaliści mogą zwracać uwagę właściwych organów na nowe informacje, co pomaga tym organom w wykrywaniu przypadków naruszenia niniejszego rozporządzenia oraz w nakładaniu kar. Niniejsze rozporządzenie powinno więc zapewnić ustanowienie odpowiednich warunków umożliwiających sygnalistom ostrzeganie właściwych organów o faktycznych lub potencjalnych naruszeniach niniejszego rozporządzenia oraz chronić te osoby przed środkami odwetowymi.*

Poprawka 55
Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 77 c (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

- (77c) *Użytkownicy końcowi powinni być uprawnieni do egzekwowania swoich praw w odniesieniu do obowiązków nałożonych na strażników dostępu na mocy niniejszego rozporządzenia w drodze powództw przedstawicielskich zgodnie z dyrektywą (UE) 2020/1828.*

Środa, 15 grudnia 2021 r.

Poprawka 56

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Motyw 78

Tekst proponowany przez Komisję

(78) Komisja powinna dokonywać okresowo oceny niniejszego rozporządzenia oraz ściśle monitorować jego skutki dla kontestowalności i uczciwości stosunków handlowych w ramach gospodarki platform internetowych, w szczególności w celu ustalenia, czy istnieje potrzeba wprowadzenia zmian w świetle istotnych zmian w dziedzinie technologii lub działalności gospodarczej. Wspomniana ocena powinna obejmować dokonywanie regularnego przeglądu wykazu podstawowych usług platformowych **oraz obowiązków spoczywających na strażnikach dostępu**, a także działań służących **egzekwowaniu wypełniania tych obowiązków**, aby zapewnić kontestowalne i uczciwe rynki cyfrowe w całej Unii. W celu uzyskania szerokiego obrazu rozwoju sytuacji w sektorze, ocena powinna uwzględniać doświadczenia państw członkowskich i odpowiednich zainteresowanych stron. W tym względzie Komisja może również wziąć pod uwagę opinie i sprawozdania przekazane jej przez Obserwatorium Gospodarki Platform Internetowych, które ustanowiono pierwotnie na mocy decyzji Komisji C(2018)2393 z dnia 26 kwietnia 2018 r. Po dokonaniu oceny Komisja powinna podjąć stosowne działania. **Przy przeprowadzaniu ocen i dokonywaniu przeglądów** praktyk i obowiązków przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu Komisja powinna dążyć do utrzymania wysokiego poziomu ochrony i poszanowania wspólnych praw i wartości unijnych, w szczególności równouprawnienia i niedyskryminacji.

Poprawka

(78) Komisja powinna dokonywać okresowo oceny niniejszego rozporządzenia oraz ściśle monitorować jego skutki dla kontestowalności i uczciwości stosunków handlowych w ramach gospodarki platform internetowych, w szczególności w celu ustalenia, czy istnieje potrzeba wprowadzenia zmian w świetle istotnych zmian w dziedzinie technologii lub działalności gospodarczej. Wspomniana ocena powinna obejmować dokonywanie regularnego przeglądu wykazu podstawowych usług platformowych, a także działań służących **ich egzekwowaniu**, aby zapewnić kontestowalne i uczciwe rynki cyfrowe w całej Unii. W celu uzyskania szerokiego obrazu rozwoju sytuacji w sektorze, ocena powinna uwzględniać doświadczenia państw członkowskich i odpowiednich zainteresowanych stron. W tym względzie Komisja może również wziąć pod uwagę opinie i sprawozdania przekazane jej przez Obserwatorium Gospodarki Platform Internetowych, które ustanowiono pierwotnie na mocy decyzji Komisji C(2018)2393 z dnia 26 kwietnia 2018 r. Po dokonaniu oceny Komisja powinna podjąć stosowne działania. **Podczas oceny i przeglądu** praktyk i obowiązków przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu Komisja powinna dążyć do utrzymania wysokiego poziomu ochrony i poszanowania wspólnych praw i wartości unijnych, w szczególności równouprawnienia i niedyskryminacji.

Poprawka 57

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Motyw 78 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

(78a) **Z zastrzeżeniem procedury budżetowej i za pośrednictwem istniejących instrumentów finansowych Komisji należy przydzielić odpowiednie zasoby ludzkie, finansowe i techniczne, aby mogła skutecznie wypełniać obowiązki i wykonywać uprawnienia do egzekwowania niniejszego rozporządzenia.**

Środa, 15 grudnia 2021 r.

Poprawka 58**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Motyw 79**

Tekst proponowany przez Komisję

Niniejsze rozporządzenie nie narusza praw podstawowych i jest zgodne z zasadami uznanymi w szczególności w Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej, w szczególności w jej art. 16, 47 i 50. W związku z tym niniejsze rozporządzenie powinno być interpretowane i stosowane z uwzględnieniem tych praw i zasad.

Poprawka

(79) Niniejsze rozporządzenie nie narusza praw podstawowych i jest zgodne z zasadami uznanymi w szczególności w Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej, w szczególności w jej art. 16, 47 i 50. W związku z tym niniejsze rozporządzenie powinno być interpretowane i stosowane z uwzględnieniem tych praw i zasad.

Poprawka 59**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Artykuł 1 – ustęp 1**

Tekst proponowany przez Komisję

1. **W niniejszym rozporządzeniu ustanawia się zharmonizowane przepisy służące** zapewnieniu w całej Unii kontestowalnych i uczciwych rynków w sektorze cyfrowym, na których działają strażnicy dostępu.

Poprawka

1. **Celem niniejszego rozporządzenia jest przyczynienie się do prawidłowego funkcjonowania rynku wewnętrznego dzięki ustanowieniu zharmonizowanych przepisów służących** zapewnieniu w całej Unii kontestowalnych i uczciwych rynków **dla wszystkich przedsiębiorstw z korzyścią dla użytkowników biznesowych i końcowych** w sektorze cyfrowym, na których działają strażnicy dostępu, **aby sprzyjać innowacjom i poprawić sytuację konsumentów.**

Poprawka 231**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Artykuł 1 – ustęp 2**

Tekst proponowany przez Komisję

2. Niniejsze rozporządzenie ma zastosowanie do podstawowych usług platformowych świadczonych lub oferowanych przez strażników dostępu użytkownikom **biznesowym mającym siedzibę w Unii lub użytkownikom** końcowym mającym siedzibę lub miejsce pobytu w Unii, niezależnie od siedziby lub miejsca pobytu strażników dostępu i niezależnie od innych mających zastosowanie przepisów regulujących kwestie związane ze świadczeniem usług.

Poprawka

2. Niniejsze rozporządzenie ma zastosowanie do podstawowych usług platformowych świadczonych lub oferowanych przez strażników dostępu użytkownikom **końcowym mającym siedzibę lub miejsce pobytu w Unii i użytkownikom biznesowym**, niezależnie od siedziby lub miejsca pobytu strażników dostępu **lub użytkowników biznesowych** i niezależnie od innych mających zastosowanie przepisów regulujących kwestie związane ze świadczeniem usług. **Niniejsze rozporządzenie stosuje się i interpretuje z pełnym poszanowaniem praw podstawowych i zasad zapisanych w Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej, w szczególności w jej art. 11, 16, 47 i 50.**

Środa, 15 grudnia 2021 r.

Poprawka 60

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 1 – ustęp 3 – litera b

Tekst proponowany przez Komisję

b) związanych z usługami łączności elektronicznej zdefiniowanymi w art. 2 pkt 4 dyrektywy (UE) 2018/1972 innych niż rynki związane z **usługami** łączności interpersonalnej **zdefiniowanymi** w art. 2 pkt 4 **lit. b)** tej dyrektywy.

Poprawka

b) związanych z usługami łączności elektronicznej zdefiniowanymi w art. 2 pkt 4 dyrektywy (UE) 2018/1972 innych niż rynki związane z **usługą** łączności interpersonalnej **niewykorzystującą numerów zdefiniowaną** w art. 2 pkt 7 tej dyrektywy.

Poprawka 61

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 1 – ustęp 5

Tekst proponowany przez Komisję

5. W celu zapewnienia kontestowalnych i uczciwych rynków państwa członkowskie nie mogą nakładać na strażników dostępu dodatkowych obowiązków w drodze ustaw, rozporządzeń ani działań administracyjnych. Powyższy zakaz nie narusza przepisów regulujących kwestie związane z dochodzeniem innych uzasadnionych interesów publicznych zgodnie z prawem Unii. W szczególności żaden z przepisów niniejszego rozporządzenia nie uniemożliwia państwu członkowskiemu nałożenia na przedsiębiorstwa – w tym dostawców podstawowych usług platformowych – obowiązków zgodnych z prawem Unii, jeżeli obowiązki te nie są powiązane z faktem, że odpowiednim przedsiębiorstwom nadano status strażnika dostępu w rozumieniu niniejszego rozporządzenia w celu ochrony konsumentów lub przeciwdziałania przypadkom nieuczciwej konkurencji.

Poprawka

5. W celu **zapobieżenia fragmentacji rynku wewnętrznego oraz** zapewnienia kontestowalnych i uczciwych rynków państwa członkowskie nie mogą nakładać na strażników dostępu **w rozumieniu niniejszego rozporządzenia** dodatkowych obowiązków w drodze ustaw, rozporządzeń ani działań administracyjnych. Powyższy zakaz nie narusza przepisów regulujących kwestie związane z dochodzeniem innych uzasadnionych interesów publicznych zgodnie z prawem Unii. W szczególności żaden z przepisów niniejszego rozporządzenia nie uniemożliwia państwu członkowskiemu nałożenia na przedsiębiorstwa – w tym dostawców podstawowych usług platformowych – obowiązków zgodnych z prawem Unii, jeżeli obowiązki te nie są powiązane z faktem, że odpowiednim przedsiębiorstwom nadano status strażnika dostępu w rozumieniu niniejszego rozporządzenia w celu ochrony konsumentów lub przeciwdziałania przypadkom nieuczciwej konkurencji **albo aby realizować uzasadniony interes publiczny.**

Środa, 15 grudnia 2021 r.

Poprawka 62

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 1 – ustęp 6

Tekst proponowany przez Komisję

6. Niniejsze rozporządzenie pozostaje bez uszczerbku dla stosowania art. 101 i 102 TFUE. Pozostaje ono również bez uszczerbku dla stosowania: przepisów krajowych zakazujących antykonkurencyjnych porozumień i decyzji związków przedsiębiorstw oraz przepisów krajowych zakazujących stosowania praktyk uzgodnionych i nadużywania pozycji dominującej; krajowych reguł konkurencji zakazujących innych form praktyk jednostronnych w zakresie, w jakim **mają one również** zastosowanie do przedsiębiorstw innych niż strażnicy dostępu lub w jakim wiążą się z nałożeniem dodatkowych obowiązków na strażników dostępu; rozporządzenia Rady (WE) nr 139/⁽³⁸⁾ i przepisów krajowych dotyczących kontroli połączeń; **rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1150 i rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) .../...⁽³⁹⁾.**

⁽³⁸⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 139/2004 z dnia 20 stycznia 2004 r. w sprawie kontroli koncentracji przedsiębiorstw (rozporządzenie WE w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw) (Dz.U. L 24 z 29.1.2004, s. 1).

⁽³⁹⁾ **Rozporządzenie (UE) .../.. Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) .../... w sprawie jednolitego rynku usług cyfrowych (akt o usługach cyfrowych) i zmieniającego dyrektywę 2000/31/WE.**

Poprawka

6. Niniejsze rozporządzenie pozostaje bez uszczerbku dla stosowania art. 101 i 102 TFUE. Pozostaje ono również bez uszczerbku dla stosowania: przepisów krajowych zakazujących antykonkurencyjnych porozumień i decyzji związków przedsiębiorstw oraz przepisów krajowych zakazujących stosowania praktyk uzgodnionych i nadużywania pozycji dominującej; krajowych reguł konkurencji zakazujących innych form praktyk jednostronnych w zakresie, w jakim **reguły mają** zastosowanie do przedsiębiorstw innych niż strażnicy dostępu **w rozumieniu niniejszego rozporządzenia** lub w jakim wiążą się z nałożeniem dodatkowych obowiązków na strażników dostępu; rozporządzenia Rady (WE) nr 139/**2004**⁽³⁸⁾ i przepisów krajowych dotyczących kontroli połączeń **oraz rozporządzenia (UE) 2019/1150.**

⁽³⁸⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 139/2004 z dnia 20 stycznia 2004 r. w sprawie kontroli koncentracji przedsiębiorstw (rozporządzenie WE w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw) (Dz.U. L 24 z 29.1.2004, s. 1).

Poprawka 63

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 1 – ustęp 7

Tekst proponowany przez Komisję

7. Organy krajowe nie mogą podejmować decyzji, które byłyby sprzeczne z decyzją przyjętą przez Komisję na podstawie niniejszego rozporządzenia. Komisja i państwa członkowskie ściśle ze sobą współpracują i ściśle koordynują **swoje** działania w zakresie egzekwowania.

Poprawka

7. Organy krajowe nie mogą podejmować decyzji, które byłyby sprzeczne z decyzją przyjętą przez Komisję na podstawie niniejszego rozporządzenia. Komisja i państwa członkowskie ściśle ze sobą współpracują i ściśle koordynują działania w zakresie egzekwowania **przepisów w oparciu o zasady zapisane w art. 31d.**

Poprawka 64

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 2 – akapit 1 – punkt 2 – litera f a (nowa)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

fa) przeglądarki internetowe;

Środa, 15 grudnia 2021 r.

Poprawka 65

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 2 – akapit 1 – punkt 2 – litera f b (nowa)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

fb) wirtualni asystenci;

Poprawka 66

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 2 – akapit 1 – punkt 2 – litera f c (nowa)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

fc) telewizja hybrydowa;

Poprawka 67

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 2 – akapit 1 – punkt 2 – litera h

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

h) usługi reklamowe, w tym wszelkie sieci reklamowe, giełdy reklamowe i wszelkie inne usługi pośrednictwa w zakresie reklam świadczone przez dostawcę dowolnych podstawowych usług platformowych wymienionych w lit. a)–g);

h) usługi reklamowe **online**, w tym wszelkie sieci reklamowe, giełdy reklamowe i wszelkie inne usługi pośrednictwa w zakresie reklam świadczone przez dostawcę, **jeżeli przedsiębiorstwo, do którego należy, jest również dostawcą** dowolnych podstawowych usług platformowych wymienionych w lit. a)–g);

Poprawka 68

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 2 – akapit 1 – punkt 6

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

6) „wyszukiwarka internetowa” oznacza usługę cyfrową zdefiniowaną w art. 2 pkt 5 rozporządzenia (UE) 2019/1150;

6) „wyszukiwarka internetowa” oznacza usługę cyfrową zdefiniowaną w art. 2 pkt 5 rozporządzenia (UE) 2019/1150, **co wyklucza funkcje wyszukiwania w ramach innych usług pośrednictwa internetowego;**

Środa, 15 grudnia 2021 r.

Poprawka 69**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Artykuł 2 – akapit 1 – punkt 10 a (nowy)**

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

10a) „przeglądarka internetowa” oznacza oprogramowanie, które pozwala na połączenie i interakcję z treściami internetowymi dostępnymi na serwerach, które są podłączone do sieci takich jak internet, w tym z samodzielnymi przeglądarkami internetowymi, a także z przeglądarkami internetowymi zintegrowanymi lub wbudowanymi w oprogramowanie lub podobnymi

Poprawka 70**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Artykuł 2 – akapit 1 – punkt 10 b (nowy)**

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

10b) „wirtualni asystenci” oznaczają oprogramowanie, które jest wbudowane lub połączone z towarem w rozumieniu dyrektywy (UE) 2019/771, i które może przetwarzać polecenia, zadania lub pytania w oparciu o technologie głosowe, obrazowe lub inne technologie obliczeń kognitywnych, w tym usługi w zakresie rzeczywistości rozszerzonej, i które na podstawie otrzymanych poleceń, zadań lub pytań korzysta z własnych usług i usług osób trzecich lub kontroluje własne urządzenia i urządzenia osób trzecich.

Poprawka 71**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Artykuł 2 – akapit 1 – punkt 10 c (nowy)**

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

10c) „telewizja hybrydowa” oznacza oprogramowanie systemowe lub w aplikacji, które steruje odbiornikiem telewizyjnym podłączonym do internetu i umożliwia uruchamianie na nim oprogramowania, w tym muzyki i treści wizualnych lub zdjęć;

Środa, 15 grudnia 2021 r.

Poprawka 72

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 2 – akapit 1 – punkt 14

Tekst proponowany przez Komisję

14) „usługa pomocnicza” oznacza usługi świadczone w związku z podstawowymi usługami platformowymi lub w połączeniu z tymi usługami, w tym usługi płatnicze zdefiniowane w art. 4 pkt 3 dyrektywy (UE) 2015/2366 oraz usługi techniczne wspierające świadczenie usług płatniczych zdefiniowane w art. 3 lit. j) tej dyrektywy, usługi realizacji, usługi identyfikacyjne lub usługi reklamowe;

Poprawka

14) „usługa pomocnicza” oznacza usługi świadczone w związku z podstawowymi usługami platformowymi lub w połączeniu z tymi usługami, w tym usługi płatnicze zdefiniowane w art. 4 pkt 3 dyrektywy (UE) 2015/2366 oraz usługi techniczne wspierające świadczenie usług płatniczych zdefiniowane w art. 3 lit. j) tej dyrektywy, **systemy płatności wewnątrz aplikacji**, usługi realizacji, **w tym usługi doręczania paczek zdefiniowane w art. 2 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2018/644, transport towarów**, usługi identyfikacyjne lub usługi reklamowe;

Poprawka 73

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 2 – akapit 1 – punkt 14 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

14a) „system płatności wewnątrz aplikacji” oznacza aplikację, usługę lub interfejs użytkownika do przetwarzania płatności od użytkowników aplikacji.

Poprawka

14a) „system płatności wewnątrz aplikacji” oznacza aplikację, usługę lub interfejs użytkownika do przetwarzania płatności od użytkowników aplikacji.

Poprawka 74

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 2 – akapit 1 – punkt 18

Tekst proponowany przez Komisję

18) „plasowanie” oznacza przyznawanie określonej widoczności towarom lub usługom **oferowanym w ramach usług pośrednictwa internetowego lub internetowych serwisów społecznościowych** lub nadawanie wagi wynikom wyszukiwania **przez wyszukiwarki internetowe**, w formie, w jakiej plasowanie to zostało przedstawione, zorganizowane lub przekazane przez, **odpowiednio**, dostawców **usług pośrednictwa internetowego, dostawców internetowych serwisów społecznościowych lub dostawców wyszukiwarek internetowych, niezależnie od środków technologicznych wykorzystanych** do takiego przedstawienia, zorganizowania lub przekazania;

Poprawka

18) „plasowanie” oznacza przyznawanie określonej widoczności towarom lub usługom **za pośrednictwem podstawowych usług platformowych** lub nadawanie wagi wynikom wyszukiwania **w wyszukiwarce internetowej** w formie, w jakiej plasowanie to zostało przedstawione, zorganizowane lub przekazane przez dostawców **podstawowej usługi platformowej bez względu na środki technologiczne wykorzystane** do takiego przedstawienia, zorganizowania lub przekazania;

Środa, 15 grudnia 2021 r.

Poprawka 75**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Artykuł 2 – akapit 1 – punkt 18 a (nowy)**

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

18a) „wyniki wyszukiwania” oznaczają wszelkie informacje w dowolnym formacie, w tym teksty, grafikę, głos lub inny wynik, zwrócone w odpowiedzi na zapytanie pisemne lub ustne i związane z tym zapytaniem, niezależnie od tego, czy informacje są wynikiem organicznym, wynikiem odpłatnym, bezpośrednią odpowiedzią lub jakimkolwiek produktem, usługą lub informacjami oferowanymi w związku z wynikami organicznymi lub wyświetlanymi wraz z nimi lub częściowo lub całkowicie w nich zawartymi;

Poprawka 76**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Artykuł 2 – akapit 1 – punkt 23 a (nowy)**

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

23a) „interoperacyjność” oznacza zdolność do wymiany informacji i wzajemnego wykorzystywania wymienionej informacji, tak aby wszystkie elementy sprzętu lub oprogramowania istotne dla danej usługi i wykorzystywane przez jego dostawcę skutecznie współpracowały ze sprzętem lub oprogramowaniem istotnym z punktu widzenia danych usług świadczonych przez dostawców będących osobami trzecimi, inne niż elementy, za pośrednictwem których dane informacje są pierwotnie dostarczane. Obejmuje to możliwość dostępu do takich informacji bez konieczności używania oprogramowania lub innych technologii do celów konwersji.

Poprawka 77**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Artykuł 3 – ustęp 1 – wprowadzenie**

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

1. **Dostawcę podstawowych usług platformowych wyznacza się jako strażnika dostępu, jeżeli taki dostawca:**

1. **Przedsiębiorstwo wskazuje się jako strażnika dostępu, jeśli przedsiębiorstwo takie:**

Środa, 15 grudnia 2021 r.

Poprawka 78

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 3 – ustęp 1 – litera b

Tekst proponowany przez Komisję

b) świadczy podstawową usługę platformową pełniącą funkcję ważnego punktu dostępu, za pośrednictwem którego użytkownicy biznesowi mogą dotrzeć do użytkowników końcowych; oraz

Poprawka

b) świadczy podstawową usługę platformową pełniącą funkcję ważnego punktu dostępu, za pośrednictwem którego użytkownicy biznesowi **i użytkownicy końcowi** mogą dotrzeć do **innych** użytkowników końcowych; oraz

Poprawka 79

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 3 – ustęp 2 – wprowadzenie

Tekst proponowany przez Komisję

2. Przyjmuje się, że **dostawca podstawowych usług platformowych** spełnia:

Poprawka

2. Przyjmuje się, że **przedsiębiorstwo** spełnia:

Poprawka 80

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 3 – ustęp 2 – litera a

Tekst proponowany przez Komisję

a) wymóg określony w ust. 1 lit. a), jeżeli **przedsiębiorstwo, w skład którego wchodzi dostawca**, uzyskało na przestrzeni ostatnich trzech lat obrotowych roczny obrót na terytorium EOG wynoszący co najmniej **6,5** mld EUR lub jeżeli średnia kapitalizacja rynkowa lub równoważna godziwa wartość rynkowa przedsiębiorstwa, **w skład którego wchodzi dostawca**, wynosiła co najmniej **65** mld EUR w ostatnim roku obrotowym i jeżeli świadczy on podstawową usługę platformową w co najmniej trzech państwach członkowskich;

Poprawka

a) wymóg określony w ust. 1 lit. a), jeżeli uzyskało na terytorium EOG wynoszący co najmniej **8** mld EUR lub jeżeli średnia kapitalizacja rynkowa lub równoważna godziwa wartość rynkowa przedsiębiorstwa wynosiła co najmniej **80** mld EUR w ostatnim roku obrotowym i jeżeli świadczy on podstawową usługę platformową w co najmniej trzech państwach członkowskich;

Poprawka 81

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 3 – ustęp 2 – litera b – akapit 1

Tekst proponowany przez Komisję

wymóg określony w ust. 1 lit. b), jeżeli świadczy podstawową usługę platformową, z **której** w ostatnim roku obrotowym korzystało miesięcznie ponad 45 mln **aktywnych** użytkowników końcowych mających siedzibę lub miejsce pobytu w **Unii** oraz rocznie ponad 10 000 **aktywnych** użytkowników biznesowych z siedzibą w **Unii**;

Poprawka

wymóg określony w ust. 1 lit. b), jeżeli świadczy **co najmniej jedną** podstawową usługę platformową, **a z każdej z nich** w ostatnim roku obrotowym korzystało miesięcznie ponad 45 mln użytkowników końcowych mających siedzibę lub miejsce pobytu w **EOG** **i** rocznie ponad 10 000 użytkowników biznesowych z siedzibą w **EOG**;

Środa, 15 grudnia 2021 r.

Poprawka 82

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 3 – ustęp 2 – litera b – akapit 2

Tekst proponowany przez Komisję

do celów akapitu pierwszego aktywni użytkownicy końcowi miesięcznie oznaczają średnią liczbę aktywnych użytkowników końcowych miesięcznie w okresie obejmującym większą część ostatniego roku obrotowego;

Poprawka

skreśla się

Poprawka 83

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 3 – ustęp 2 – litera c

Tekst proponowany przez Komisję

c) wymóg określony w ust. 1 lit. c), jeżeli progi ustanowione w lit. b) zostały osiągnięte w każdym z ostatnich **trzech** lat obrotowych.

Poprawka

c) wymóg określony w ust. 1 lit. c), jeżeli progi ustanowione w lit. b) zostały osiągnięte w każdym z ostatnich **dwóch** lat obrotowych.

Poprawka 84

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 3 – ustęp 2 – akapit 1 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

Do celów lit. b)

- (i) liczbę użytkowników końcowych miesięcznie i liczbę użytkowników biznesowych rocznie mierzy się z uwzględnieniem wskaźników określonych w załączniku do niniejszego rozporządzenia; oraz
- (ii) liczba użytkowników końcowych miesięcznie odnosi się do średniej liczby użytkowników końcowych miesięcznie w okresie co najmniej sześciu miesięcy w ciągu ostatniego roku obrotowego;

Środa, 15 grudnia 2021 r.

Poprawka 85

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 3 – ustęp 3

Tekst proponowany przez Komisję

3. Jeżeli **dostawca podstawowych usług platformowych** osiąga wszystkie progi, o których mowa w ust. 2, powiadamia Komisję o tym fakcie w **terminie trzech** miesięcy od dnia osiągnięcia tych progów i przedstawia jej stosowne informacje wskazane w ust. 2. Takie powiadomienie zawiera stosowne informacje wskazane w ust. 2 odnoszące się do każdej z podstawowych usług platformowych świadczonych przez **dostawcę**, która osiąga progi ustanowione w ust. 2 lit. b). Powiadomienie to aktualizuje się za każdym razem, gdy inne podstawowe usługi platformowe indywidualnie osiągną progi ustanowione w ust. 2 lit. b).

Niewypełnienie przez **odpowiedniego dostawcę podstawowych usług platformowych** obowiązku zgłoszenia wymaganych informacji zgodnie z niniejszym ustępem nie uniemożliwia Komisji wyznaczenia tego **dostawcy** jako strażnika dostępu w dowolnym momencie zgodnie z ust. 4.

Poprawka

3. Jeżeli **przedsiębiorstwo dostarczające podstawowe usługi platformowe** osiąga wszystkie progi, o których mowa w ust. 2, powiadamia Komisję o tym fakcie **bez zbędnej zwłoki, a najpóźniej w ciągu dwóch** miesięcy od dnia osiągnięcia tych progów i przedstawia jej stosowne informacje wskazane w ust. 2. Takie powiadomienie zawiera stosowne informacje wskazane w ust. 2 odnoszące się do każdej z podstawowych usług platformowych świadczonych przez **przedsiębiorstwo**, która osiąga progi ustanowione w ust. 2 lit. b). Powiadomienie to aktualizuje się za każdym razem, gdy inne podstawowe usługi platformowe indywidualnie osiągną progi ustanowione w ust. 2 lit. b).

Niedopełnienie przez **odpowiednie przedsiębiorstwo dostarczające podstawowe usługi platformowe** obowiązku zgłoszenia wymaganych informacji zgodnie z niniejszym ustępem nie uniemożliwia Komisji wyznaczenia tego **przedsiębiorstwa** jako strażnika dostępu w dowolnym momencie zgodnie z ust. 4.

Poprawka 86

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 3 – ustęp 4 – akapit 1

Tekst proponowany przez Komisję

Komisja – bez zbędnej zwłoki i najpóźniej w ciągu 60 dni od dnia otrzymania kompletnych informacji, o których mowa w ust. 3 – wyznacza **dostawcę podstawowych usług platformowych, który osiągnął** wszystkie progi ustanowione w ust. 2, jako strażnika dostępu, **chyba że wspomniany dostawca przedstawi** w powiadomieniu **nałężycie uzasadnione** argumenty świadczące o tym, że biorąc pod uwagę okoliczności, w których świadczy stosowną podstawową usługę platformową, **i zważywszy na elementy wymienione w ust. 6, dostawca** nie spełnia wymogów ustanowionych w ust. 1.

Poprawka

Komisja – bez zbędnej zwłoki i najpóźniej w ciągu 60 dni od dnia otrzymania kompletnych informacji, o których mowa w ust. 3 – wyznacza **przedsiębiorstwo dostarczające podstawowe usługi platformowe, które osiągnęło** wszystkie progi ustanowione w ust. 1 i 2, jako strażnika dostępu. **Przedsiębiorstwo może przedstawić** w powiadomieniu **przekonujące** argumenty świadczące o tym, że biorąc pod uwagę okoliczności, w których świadczy stosowną podstawową usługę platformową, **przedsiębiorstwo** nie spełnia wymogów ustanowionych w ust. 1.

Poprawka 87

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 3 – ustęp 4 – akapit 2

Tekst proponowany przez Komisję

Jeżeli strażnik dostępu przedstawi tego rodzaju **nałężycie uzasadnione argumenty świadczące o tym, że nie spełnia wymogów ustanowionych w ust. 1, Komisja stosuje przepisy ust. 6, aby ocenić, czy kryteria przewidziane w ust. 1 zostały spełnione.**

Poprawka

skreśla się

Środa, 15 grudnia 2021 r.

Poprawka 88

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 3 – ustęp 4 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

4a. Jeżeli przedsiębiorstwo dostarczające podstawowe usługi platformowe nie powiadomi Komisji, nie dostarczy informacji wymaganych na podstawie ust. 3 lub w terminie wyznaczonym przez Komisję nie dostarczy wszystkich istotnych informacji, które są wymagane do oceny zasadności wyznaczenia go na strażnika dostępu zgodnie z ust. 2 i ust. 6, Komisja ma prawo wyznaczyć to przedsiębiorstwo na strażnika dostępu w dowolnym momencie na podstawie dostępnych jej zgodnie z ust. 4 informacji.

Poprawka 89

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 3 – ustęp 5

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

5. Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 37 w celu określenia metody ustalania, czy osiągnięto progi ilościowe ustanowione w ust. 2, oraz – w razie potrzeby – w celu regularnego dostosowywania tej metody do zmian na rynku i rozwoju technologicznego, **w szczególności jeżeli chodzi o próg ustanowiony w ust. 2 lit. a).**

5. Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 37 w celu określenia metody ustalania, czy osiągnięto progi ilościowe ustanowione w ust. 2 **niniejszego artykułu**, oraz – w razie potrzeby – w celu regularnego dostosowywania tej metody do zmian na rynku i rozwoju technologicznego. **Komisja jest upoważniona do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 37, aby uaktualnić wykaz wskaźników określonych w załączniku do niniejszego rozporządzenia.**

Poprawka 90

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 3 – ustęp 6 – akapit 1

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

Zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 15 Komisja **może zidentyfikować** jako strażnika dostępu **dowolnego dostawcę podstawowych usług platformowych**, który spełnia wszystkie wymogi przewidziane w ust. 1, ale **który nie osiągnął** wszystkich progów ustanowionych w ust. 2 **lub który przedstawił należyte uzasadnione argumenty zgodnie z ust. 4.**

Zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 15 Komisja **identyfikuje** jako strażnika dostępu **dowolne przedsiębiorstwo dostarczające podstawowe usługi platformowe**, z **wyłączeniem średnich i małych lub mikroprzedsiębiorstw zdefiniowanych w zaleceniu Komisji 2003/361/WE, które spełnia** wszystkie wymogi przewidziane w ust. 1 **niniejszego artykułu**, ale **które nie osiągnęło** wszystkich progów ustanowionych w ust. 2 **niniejszego artykułu.**

Środa, 15 grudnia 2021 r.

Poprawka 91

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 3 – ustęp 6 – akapit 2 – litera a

Tekst proponowany przez Komisję

a) wielkość, w tym **obroty** i kapitalizację rynkową, **działalności prowadzonej** przez **dostawcę podstawowych usług platformowych** oraz jego pozycję;

Poprawka

a) wielkość, w tym **obrót** i kapitalizację rynkową, **działalność prowadzoną** przez **przedsiębiorstwo świadczące podstawowe usługi platformowe** oraz jego pozycję;

Poprawka 92

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 3 – ustęp 6 – akapit 2 – litera c

Tekst proponowany przez Komisję

c) bariery wejścia wynikające z efektów sieciowych i korzyści opartych na danych, w szczególności jeżeli chodzi o możliwość uzyskania przez **dostawcę** dostępu do danych osobowych i nieosobowych oraz gromadzenia przez **niego** tych danych lub o jego zdolności analityczne;

Poprawka

c) bariery wejścia wynikające z efektów sieciowych i korzyści opartych na danych, w szczególności jeżeli chodzi o możliwość uzyskania przez **przedsiębiorstwo** dostępu do danych osobowych i nieosobowych oraz gromadzenia przez **nie** tych danych lub o jego zdolności analityczne;

Poprawka 93

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 3 – ustęp 6 – akapit 2 – litera d

Tekst proponowany przez Komisję

d) skutki związane ze skalą i zakresem **korzystne dla dostawcy**, w tym tego rodzaju skutki w odniesieniu do danych;

Poprawka

d) skutki związane ze skalą i zakresem, z **których korzysta przedsiębiorstwo**, w tym tego rodzaju skutki w odniesieniu do danych;

Poprawka 94

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 3 – ustęp 6 – akapit 2 – litera e a (nowa)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

ea) **stopień wykorzystania multihomingu wśród użytkowników biznesowych**;

Środa, 15 grudnia 2021 r.

Poprawka 95

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 3 – ustęp 6 – akapit 2 – litera e b (nowa)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

eb) zdolność przedsiębiorstwa do wdrażania strategii konglomeratu, w szczególności poprzez jego integrację pionową lub znaczące wpływy na powiązanych rynkach;

Poprawka 96

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 3 – ustęp 6 – akapit 3

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

Przeprowadzając ocenę, Komisja bierze pod uwagę możliwe do przewidzenia zmiany tych elementów.

Przeprowadzając ocenę, Komisja bierze pod uwagę możliwe do przewidzenia zmiany tych elementów, **w tym wszelkie planowane koncentracje z udziałem innego dostawcy podstawowych usług platformowych lub wszelkich innych usług świadczonych w sektorze cyfrowym.**

Poprawka 97

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 3 – ustęp 6 – akapit 4

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

Jeżeli dostawca podstawowej usługi platformowej, który osiągnął progi ilościowe ustanowione w ust. 2, nie zastosuje się w znacznym stopniu do środków zarządzanych przez Komisję w ramach badania i taki brak zgodności będzie się utrzymywał po skierowaniu do dostawcy wniosku o zastosowanie się do tych środków w rozsądnym terminie i o przedstawienie uwag, Komisja jest uprawniona do wyznaczenia tego dostawcy jako strażnika dostępu.

skreśla się

Poprawka 98

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 3 – ustęp 6 – akapit 5

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

Jeżeli dostawca podstawowej usługi platformowej, który nie osiągnął progów ilościowych ustanowionych w ust. 2, nie zastosuje się w znacznym stopniu do środków zarządzanych przez Komisję w ramach badania i taki brak zgodności będzie się utrzymywał po skierowaniu do dostawcy wniosku o zastosowanie się do tych środków w rozsądnym terminie i o przedstawienie uwag, Komisja jest uprawniona do wyznaczenia tego dostawcy jako strażnika dostępu na podstawie dostępnych faktów.

skreśla się

Środa, 15 grudnia 2021 r.

Poprawka 99

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 3 – ustęp 7

Tekst proponowany przez Komisję

7. W odniesieniu do każdego strażnika dostępu **zidentyfikowanego** zgodnie z ust. 4 lub ust. 6 Komisja identyfikuje **odpowiednie przedsiębiorstwo, do którego należy ten dostawca, i sporządza wykaz odpowiednich podstawowych usług platformowych świadczonych** w ramach tego samego przedsiębiorstwa, z których każda pełni funkcję ważnego punktu dostępu dla użytkowników biznesowych, za pośrednictwem którego docierają oni do użytkowników końcowych **zgodnie** z ust. 1 lit. b).

Poprawka

7. W odniesieniu do każdego **przedsiębiorstwa wskazanego jako** strażnik dostępu zgodnie z ust. 4 lub ust. 6 Komisja identyfikuje **w terminie określonym w ust. 4 odpowiednie podstawowe usługi platformowe świadczone** w ramach tego samego przedsiębiorstwa, z których każda pełni funkcję ważnego punktu dostępu dla użytkowników biznesowych, za pośrednictwem którego docierają oni do użytkowników końcowych, **o których to usługach mowa** w ust. 1 lit. b).

Poprawka 100

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 3 – ustęp 8

Tekst proponowany przez Komisję

8. Strażnik dostępu jest zobowiązany wypełnić obowiązki ustanowione w art. 5 i 6 **w terminie sześciu miesięcy** od dnia zamieszczenia podstawowej usługi platformowej w wykazie zgodnie z ust. 7 niniejszego artykułu.

Poprawka

8. Strażnik dostępu jest zobowiązany **jak najszybciej** wypełnić obowiązki ustanowione w art. 5 i 6 **i każdym przypadku nie później niż cztery miesiące** od dnia zamieszczenia podstawowej usługi platformowej w wykazie zgodnie z ust. 7 niniejszego artykułu.

Poprawka 101

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 4 – ustęp 2 – akapit 1

Tekst proponowany przez Komisję

Komisja regularnie – przynajmniej raz na **2** lata – dokonuje przeglądu służącego ustaleniu, czy wyznaczeni strażnicy dostępu nadal spełniają wymogi ustanowione w art. 3 ust. 1 **lub** czy **nowi dostawcy podstawowych usług platformowych** spełniają te wymogi. W ramach przeprowadzanego regularnie przeglądu bada się również konieczność dostosowania wykazu podstawowych usług platformowych świadczonych przez danego strażnika dostępu.

Poprawka

Komisja regularnie – przynajmniej raz na **trzy** lata – dokonuje przeglądu służącego ustaleniu, czy wyznaczeni strażnicy dostępu nadal spełniają wymogi ustanowione w art. 3 ust. 1, **oraz przynajmniej raz na rok w celu ustalenia**, czy **nowe podstawowe usługi platformowe** spełniają te wymogi. W ramach przeprowadzanego regularnie przeglądu bada się również konieczność dostosowania wykazu podstawowych usług platformowych świadczonych przez danego strażnika dostępu. **Przegląd nie ma skutku zawieszającego w odniesieniu do zobowiązań strażnika dostępu.**

Poprawka 102

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 4 – ustęp 2 – akapit 2

Tekst proponowany przez Komisję

Jeżeli po przeprowadzeniu przeglądu zgodnie z akapitem pierwszym Komisja stwierdzi, że zmieniły się okoliczności faktyczne, na podstawie których **dostawców podstawowych usług platformowych** wyznaczono jako strażników dostępu, przyjmuje odpowiednią decyzję w tym zakresie.

Poprawka

Jeżeli po przeprowadzeniu przeglądu zgodnie z akapitem pierwszym Komisja stwierdzi, że zmieniły się okoliczności faktyczne, na podstawie których **przedsiębiorstwa dostarczające podstawowe usługi platformowe** wyznaczono jako strażników dostępu, przyjmuje odpowiednią decyzję w tym zakresie.

Środa, 15 grudnia 2021 r.

Poprawka 103**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Artykuł 4 – ustęp 3**

Tekst proponowany przez Komisję

3. Komisja publikuje i aktualizuje wykaz strażników dostępu oraz wykaz podstawowych usług platformowych, w odniesieniu do których muszą oni na bieżąco wypełniać obowiązki przewidziane w art. 5 i 6.

Poprawka

3. Komisja publikuje i aktualizuje wykaz **przedsiębiorstw wyznaczonych na** strażników dostępu oraz wykaz podstawowych usług platformowych, w odniesieniu do których muszą oni na bieżąco wypełniać obowiązki przewidziane w art. 5 i 6. **Komisja publikuje sprawozdanie roczne zawierające wnioski z monitorowania, w tym ocenę wpływu na użytkowników biznesowych, w szczególności na małe i średnie przedsiębiorstwa oraz użytkowników końcowych i przedstawia je Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.**

Poprawka 104**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Artykuł 5 – akapit 1 – litera a**

Tekst proponowany przez Komisję

a) powstrzymuje się od łączenia danych osobowych pozyskiwanych za pośrednictwem tych podstawowych usług platformowych z danymi osobowymi pozyskiwanymi za pośrednictwem dowolnych innych usług oferowanych przez strażnika dostępu lub z danymi osobowymi pozyskiwanymi za pośrednictwem usług świadczonych przez osoby trzecie, a także od rejestrowania użytkowników końcowych jako użytkowników innych usług świadczonych przez strażnika dostępu w celu łączenia danych osobowych, chyba że użytkownikowi końcowemu zapewniono możliwość dokonania wyboru i wyraził on zgodę w rozumieniu rozporządzenia (UE) 2016/679;

Poprawka

a) powstrzymuje się od łączenia **i krzyżowego wykorzystywania** danych osobowych pozyskiwanych za pośrednictwem tych podstawowych usług platformowych z danymi osobowymi pozyskiwanymi za pośrednictwem dowolnych innych usług oferowanych przez strażnika dostępu lub z danymi osobowymi pozyskiwanymi za pośrednictwem usług świadczonych przez osoby trzecie, a także od rejestrowania użytkowników końcowych jako użytkowników innych usług świadczonych przez strażnika dostępu w celu łączenia danych osobowych, chyba że użytkownikowi końcowemu zapewniono możliwość dokonania wyboru **w sposób wyraźny i jasny** i wyraził on zgodę w rozumieniu rozporządzenia (UE) 2016/679;

Poprawka 105**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Artykuł 5 – akapit 1 – litera b**

Tekst proponowany przez Komisję

b) **zapewnia** użytkownikom biznesowym **możliwość oferowania**, przy wykorzystaniu usług pośrednictwa internetowego świadczonych przez osobę trzecią, tych samych produktów lub usług użytkownikom końcowym po cenach lub na warunkach innych niż w ramach usług pośrednictwa internetowego świadczonych przez strażnika dostępu;

Poprawka

b) **nie stosuje zobowiązań umownych, które uniemożliwiają** użytkownikom biznesowym **oferowanie**, przy wykorzystaniu usług pośrednictwa internetowego świadczonych przez osobę trzecią **lub za pomocą własnych kanałów bezpośredniej sprzedaży internetowej**, tych samych produktów lub usług użytkownikom końcowym po cenach lub na warunkach innych niż w ramach usług pośrednictwa internetowego świadczonych przez strażnika dostępu;

Środa, 15 grudnia 2021 r.

Poprawka 106

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 5 – akapit 1 – litera c

Tekst proponowany przez Komisję

- c) zapewnia użytkownikom biznesowym możliwość **promowania** ofert **wśród użytkowników końcowych pozyskanych** za pośrednictwem podstawowej usługi platformowej **oraz zawierania z tymi użytkownikami końcowymi umów niezależnie od tego, czy korzystają oni w tym celu z podstawowych usług platformowych świadczonych przez strażnika dostępu, czy też nie, a także zapewnia użytkownikom końcowym – za pośrednictwem podstawowych usług platformowych świadczonych przez strażnika dostępu – możliwość uzyskania dostępu do oraz korzystania z treści, abonamentów, funkcji lub innych elementów przy użyciu aplikacji użytkownika biznesowego, jeżeli użytkownicy końcowi pozyskali te elementy od odpowiedniego użytkownika biznesowego bez korzystania z podstawowych usług platformowych świadczonych przez strażnika dostępu;**

Poprawka

- c) zapewnia użytkownikom biznesowym możliwość **przedstawiania** ofert **użytkownikom końcowym pozyskanym** za pośrednictwem podstawowej usługi platformowej **lub za pośrednictwem innych kanałów, w tym ofert na innych warunkach zakupu, oraz promowania takich ofert wśród tych użytkowników końcowych oraz** możliwość zawierania z tymi użytkownikami końcowymi umów **lub pobierania opłat za świadczone usługi niezależnie od tego, czy korzystają oni w tym celu z podstawowych usług platformowych świadczonych przez strażnika dostępu, czy też nie;**

Poprawka 107

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 5 – akapit 1 – litera c a (nowa)

Tekst proponowany przez Komisję

- ca) umożliwia użytkownikom końcowym dostęp do treści, abonamentów, funkcji lub innych elementów za pośrednictwem podstawowych usług platformowych świadczonych przez strażnika dostępu oraz korzystanie z nich przy użyciu aplikacji użytkownika biznesowego, także jeżeli elementy te zostały nabyte przez użytkowników końcowych od właściwego użytkownika biznesowego bez korzystania z podstawowych usług platformowych strażnika dostępu, chyba że strażnik dostępu może udowodnić, że taki dostęp zmniejszy ochronę danych użytkowników końcowych lub cyberbezpieczeństwo;

Poprawka

Poprawka 108

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 5 – akapit 1 – litera d

Tekst proponowany przez Komisję

- d) powstrzymuje się od uniemożliwiania lub utrudniania użytkownikom biznesowym zgłaszania odpowiedniemu organowi publicznemu uwag dotyczących dowolnych praktyk, jakich dopuszczają się strażnicy dostępu;

Poprawka

- d) powstrzymuje się od **bezpośredniego lub pośredniego** uniemożliwiania lub utrudniania użytkownikom biznesowym **lub użytkownikom końcowym** zgłaszania odpowiedniemu organowi publicznemu, **w tym sądom krajowym**, uwag dotyczących dowolnych praktyk, jakich dopuszczają się strażnicy dostępu;

Środa, 15 grudnia 2021 r.

Poprawka 109

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 5 – akapit 1 – litera e

Tekst proponowany przez Komisję

- e) powstrzymuje się od nakładania na użytkowników biznesowych obowiązku korzystania z usługi identyfikacyjnej świadczonej przez strażnika dostępu w kontekście usług oferowanych przez użytkowników biznesowych za pośrednictwem podstawowych usług platformowych tego strażnika dostępu, jak również obowiązku oferowania takiej usługi identyfikacyjnej lub współdziałania z taką usługą;

Poprawka

- e) powstrzymuje się od nakładania na użytkowników biznesowych obowiązku korzystania z usługi identyfikacyjnej **lub dowolnej innej usługi pomocniczej** świadczonej przez strażnika dostępu w kontekście usług oferowanych przez użytkowników biznesowych za pośrednictwem podstawowych usług platformowych tego strażnika dostępu, jak również obowiązku oferowania takiej usługi identyfikacyjnej lub współdziałania z taką usługą;

Poprawka 110

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 5 – akapit 1 – litera f

Tekst proponowany przez Komisję

- f) **powstrzymuje się od nakładania na** użytkowników biznesowych lub **użytkowników** końcowych **obowiązku zostania abonentem lub zarejestrowania się jako użytkownik** dowolnej innej podstawowej usługi platformowej **zidentyfikowanej zgodnie z art. 3 lub spełniającej progi ustanowione w art. 3 ust. 2 lit. b) jako wymogu, którego spełnienie umożliwia** uzyskanie dostępu, zostanie abonentem lub zarejestrowanie się jako użytkownik dowolnej ze świadczonych przez siebie podstawowych usług platformowych zidentyfikowanych zgodnie z tym artykułem;

Poprawka

- f) **nie wymaga** od użytkowników biznesowych lub końcowych **wykupienia abonamentu lub rejestracji, aby używać** dowolnej innej podstawowej usługi platformowej, **co warunkowałoby** uzyskanie dostępu, zostanie abonentem lub zarejestrowanie się jako użytkownik dowolnej ze świadczonych przez siebie podstawowych usług platformowych zidentyfikowanych zgodnie z tym artykułem;

Poprawka 111

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 5 – akapit 1 – litera g

Tekst proponowany przez Komisję

- g) udziela reklamodawcom i wydawcom, **na rzecz których świadczy usługi reklamowe, na ich żądanie informacji dotyczących ceny płaconej przez reklamodawcę i wydawcę, a także kwoty lub wysokości wynagrodzenia wypłacanego wydawcy z tytułu opublikowania danej reklamy oraz z tytułu każdej odpowiedniej usługi reklamowej świadczonej przez strażnika dostępu.**

Poprawka

- g) udziela reklamodawcom i wydawcom **lub osobom trzecim upoważnionym przez reklamodawców lub wydawców, na rzecz których świadczy usługi reklamy cyfrowej, bezpłatny, wysokiej jakości, skuteczny, ciągły i w czasie rzeczywistym dostęp do pełnych informacji na temat widoczności i dostępności portfela reklam, w tym:**

Poprawka 112

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 5 – akapit 1 – litera g – podpunkt i (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

- (i) **warunki cenowe ofert składanych przez reklamodawców i pośredników reklamowych;**

Poprawka

Środa, 15 grudnia 2021 r.

Poprawka 113

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 5 – akapit 1 – litera g – podpunkt ii (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

(ii) mechanizmy ustalania cen i systemy obliczania opłat, w tym kryteria pozacenowe w procesie aukcyjnym;

Poprawka 114

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 5 – akapit 1 – litera g – podpunkt iii (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

(iii) cena i opłaty uiszczane przez reklamodawcę i wydawcę, w tym wszelkie potrącenia i opłaty dodatkowe;

Poprawka 115

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 5 – akapit 1 – litera g – podpunkt iv (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

(iv) kwota i wynagrodzenie wypłacone wydawcy za publikację danej reklamy; oraz

Poprawka 116

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 5 – akapit 1 – litera g – podpunkt v (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

(v) kwota i wynagrodzenie wypłacane wydawcom za każdą z usług reklamowych świadczonych przez strażnika dostępu.

Środa, 15 grudnia 2021 r.

Poprawka 117**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Artykuł 5 – akapit 1 – litera g a (nowa)**

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

- ga) powstrzymuje się od wykorzystywania – w kontekście konkurencji z użytkownikami biznesowymi – jakichkolwiek niedostępnych publicznie danych wygenerowanych w toku korzystania z odpowiednich podstawowych usług platformowych lub usług pomocniczych przez tych użytkowników biznesowych, w tym przez użytkowników końcowych tych użytkowników biznesowych, którzy korzystają z oferowanych przez niego podstawowych usług platformowych lub usług pomocniczych, lub z niedostępnych publicznie danych dostarczonych przez tych użytkowników biznesowych korzystających z oferowanych przez niego podstawowych usług platformowych lub usług pomocniczych lub dostarczonych przez użytkowników końcowych tych użytkowników biznesowych;*

Poprawka 235**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Artykuł 5 – akapit 1 – litera g b (nowa)**

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

- gb) od momentu pierwszego użycia przez użytkowników końcowych jakiegokolwiek preinstalowanej podstawowej usługi platformowej w systemie operacyjnym, nakłania użytkowników końcowych do zmiany ustawień domyślnych tej podstawowej usługi platformowej na inną opcję z wykazu głównych dostępnych usług osób trzecich, a także dopuszcza i technicznie umożliwia użytkownikom końcowym odinstalowanie preinstalowanych aplikacji oprogramowania w ramach podstawowej usługi platformowej na dowolnym etapie, bez uszczerbku dla możliwości ograniczenia przez strażnika dostępu takiej możliwości odinstalowania w odniesieniu do aplikacji oprogramowania, które są kluczowe dla funkcjonowania systemu operacyjnego lub urządzenia i które ze względów technicznych nie mogą być oferowane przez osoby trzecie jako autonomiczny produkt;*

Środa, 15 grudnia 2021 r.

Poprawka 119

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 6 – akapit 1 – litera a

Tekst proponowany przez Komisję

a) powstrzymuje się od wykorzystywania – w kontekście konkurencji z użytkownikami biznesowymi – jakichkolwiek niedostępnych publicznie danych wygenerowanych w toku działalności tych użytkowników biznesowych, w tym danych wygenerowanych przez użytkowników końcowych tych użytkowników biznesowych, którzy korzystają z oferowanych przez niego podstawowych usług platformowych, lub z niepublicznie dostępnych danych dostarczonych przez tych użytkowników biznesowych korzystających z oferowanych przez niego podstawowych usług platformowych lub dostarczonych przez użytkowników końcowych tych użytkowników biznesowych;

Poprawka

skreśla się

Poprawka 120

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 6 – akapit 1 – litera a (nowa)

Tekst proponowany przez Komisję

aa) powstrzymuje się od łączenia danych osobowych – do własnych celów handlowych oraz do celów umieszczania reklam osób trzecich w ramach własnych usług – aby dostarczać reklamy ukierunkowane lub mikrotargetowane, chyba że użytkownik końcowy, który nie jest małoletni, udzielił strażnikowi dostępu wyraźnej, jednoznacznej, odnowionej i świadomej zgody zgodnie z procedurą określoną w rozporządzeniu (UE) 2016/679.

Poprawka

Poprawka 121

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 6 – akapit 1 – litera b

Tekst proponowany przez Komisję

b) zapewnia użytkownikom końcowym możliwość odinstalowania dowolnych aplikacji wstępnie zainstalowanych w ramach oferowanej przez niego podstawowej usługi platformowej bez uszczerbku dla możliwości ograniczenia przez strażnika dostępu zakresu takiej możliwości odinstalowania w taki sposób, by nie obejmowała ona aplikacji mających kluczowe znaczenie dla funkcjonowania systemu operacyjnego lub urządzenia i które ze względów technicznych nie mogą być oferowane przez osoby trzecie jako autonomiczny produkt;

Poprawka

skreśla się

Środa, 15 grudnia 2021 r.

Poprawka 122

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 6 – akapit 1 – litera c

Tekst proponowany przez Komisję

- c) **pozwała na** instalowanie i efektywne korzystanie z oferowanych przez osoby trzecie aplikacji lub sklepów z aplikacjami korzystających z systemów operacyjnych tego strażnika dostępu lub współpracujących z takimi systemami oraz zapewnia możliwość uzyskania dostępu do tych aplikacji lub sklepów z aplikacjami w inny sposób niż za pośrednictwem podstawowych usług platformowych świadczonych przez tego strażnika dostępu. Strażnik dostępu **musi mieć możliwość** podejmowania **proporcjonalnych** działań w celu zapewnienia, aby oferowane przez osoby trzecie aplikacje lub sklepy z aplikacjami nie zagrażały integralności dostarczanego przez niego sprzętu lub systemu operacyjnego;

Poprawka

- c) **umożliwia użytkownikom końcowym** instalowanie i efektywne korzystanie z oferowanych przez osoby trzecie aplikacji lub sklepów z aplikacjami korzystających z systemów operacyjnych tego strażnika dostępu lub współpracujących z takimi systemami, **stwarza ku temu możliwości techniczne** oraz zapewnia możliwość uzyskania dostępu do tych aplikacji lub sklepów z aplikacjami w inny sposób niż za pośrednictwem **odpowiednich** podstawowych usług platformowych świadczonych przez tego strażnika dostępu. Strażnik dostępu, **jeśli jest to właściwe, wzywa użytkownika końcowego do podjęcia decyzji o tym, czy pobrana aplikacja lub sklep z aplikacjami mają stać się domyślne. Nie zabrania się strażnikowi dostępu** podejmowania – **w niezbędnym i proporcjonalnym zakresie** – działań w celu zapewnienia, aby oferowane przez osoby trzecie aplikacje lub sklepy z aplikacjami nie zagrażały integralności dostarczanego przez niego sprzętu lub systemu operacyjnego **ani nie zmniejszały ochrony danych użytkowników końcowych lub cyberbezpieczeństwa, pod warunkiem że te niezbędne i proporcjonalne środki są przez strażnika dostępu należycie uzasadnione;**

Poprawka 123

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 6 – akapit 1 – litera d

Tekst proponowany przez Komisję

- d) **powstrzymuje się od plasowania** usług i produktów oferowanych przez samego strażnika dostępu lub przez dowolną osobę trzecią należącą do tego samego przedsiębiorstwa **na korzystniejszych zasadach** niż podobne usługi lub produkty oferowane przez inną osobę trzecią oraz **dokonuje takiego plasowania na podstawie sprawiedliwych i niedyskryminujących warunków;**

Poprawka

- d) **nie traktuje na korzystniejszych zasadach w plasowaniu lub innych ustawieniach** usług i produktów oferowanych przez samego strażnika dostępu lub przez dowolną osobę trzecią należącą do tego samego przedsiębiorstwa niż podobne usługi lub produkty oferowane przez inną osobę trzecią oraz **stosuje przejrzyste, sprawiedliwe i niedyskryminujące warunki w odniesieniu do takich usług lub produktów stron trzecich;**

Środa, 15 grudnia 2021 r.

Poprawka 124

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 6 – ustęp 1 – litera e

Tekst proponowany przez Komisję

- e) **powstrzymuje się od technicznego ograniczania** użytkownikom końcowym **możliwości korzystania z różnych aplikacji i usług, do których można uzyskać dostęp przy użyciu systemu operacyjnego strażnika dostępu, oraz do** wykupowania abonamentów takich aplikacji i usług, w tym również jeżeli chodzi o wybór dostawcy usługi dostępu do internetu dla użytkowników końcowych;

Poprawka

- e) **nie ogranicza** użytkownikom końcowym – **pod względem technicznym ani w żaden inny sposób – możliwości korzystania z różnych aplikacji i usług oraz** wykupowania abonamentów **za dostęp do** takich aplikacji i usług, w tym również jeżeli chodzi o wybór dostawcy usługi dostępu do internetu dla użytkowników końcowych;

Poprawka 125

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 6 – ustęp 1 – litera e a (nowa)

Tekst proponowany przez Komisję

- ea) **powstrzymuje się od praktyk, które utrudniają użytkownikowi końcowemu możliwość rezygnacji z podstawowej usługi platformowej;**

Poprawka

Środa, 15 grudnia 2021 r.

Poprawka 126

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 6 – ustęp 1 – litera f

Tekst proponowany przez Komisję

- f) zapewnia użytkownikom biznesowym i dostawcom usług **pomocniczych możliwość uzyskania** dostępu do tego samego systemu operacyjnego, sprzętu lub funkcji oprogramowania, które są dostępne dla strażnika dostępu **lub wykorzystywane przez niego do świadczenia dowolnych usług pomocniczych, oraz gwarantuje** interoperacyjność **wspomnianych** systemu operacyjnego, sprzętu lub funkcji oprogramowania;

Poprawka

- f) zapewnia użytkownikom biznesowym, **dostawcom usług i dostawcom sprzętu bezpłatny dostęp do tych samych funkcji sprzętu i oprogramowania, jakie są dostępne dla sprzętu lub usług dostarczanych przez strażnika dostępu i do których uzyskuje się dostęp lub które są kontrolowane za pośrednictwem systemu operacyjnego, pod warunkiem że system operacyjny został zidentyfikowany zgodnie z art. 3 ust. 7, a także zapewnia interoperacyjność z tymi funkcjami. Dostawcom usług pomocniczych umożliwia się ponadto dostęp do tego samego systemu operacyjnego, sprzętu lub funkcji oprogramowania oraz interoperacyjność z tym systemem operacyjnym, sprzętem lub funkcjami oprogramowania (niezależnie od tego, czy te funkcje oprogramowania są częścią systemu operacyjnego), które są dostępne dla usług pomocniczych świadczonych przez strażnika dostępu. Strażnikowi dostępu nie uniemożliwia się podjęcia niezbędnych środków w celu zadbania o to, aby interoperacyjność nie zagrażała integralności systemu operacyjnego, sprzętu lub funkcji oprogramowania zapewnianych przez strażnika dostępu ani nie osłabiała ochrony danych użytkowników końcowych ani cyberbezpieczeństwa, pod warunkiem, że strażnik dostępu należycie uzasadni takie niezbędne środki;**

Poprawka 127

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 6 – ustęp 1 – litera f a (nowa)

Tekst proponowany przez Komisję

- fa) umożliwia wszystkim dostawcom usług łączności interpersonalnej niewykorzystujących numerów, na ich wniosek i nieodpłatnie, wzajemne połączenie ze świadczonymi przez strażników dostępu usługami łączności interpersonalnej niewykorzystującymi numerów zidentyfikowanymi na podstawie art. 3 ust. 7. Wzajemne połączenie zapewnia się z zachowaniem obiektywnie takich samych warunków i jakości, jakie są dostępne strażnikowi dostępu lub wykorzystywane przez niego, jego jednostki zależne lub jego partnerów, umożliwiając tym samym funkcjonalną interakcję z tymi usługami, przy jednoczesnym zagwarantowaniu wysokiego poziomu bezpieczeństwa i ochrony danych osobowych;

Poprawka

Środa, 15 grudnia 2021 r.

Poprawka 128

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 6 – ustęp 1 – litera f b (nowa)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

fb) umożliwia wszystkim dostawcom usług sieci społecznościowych, na ich wniosek i nieodpłatnie, wzajemne połączenie z usługami sieci społecznościowych strażników dostępu zidentyfikowanymi na podstawie art. 3 ust. 7. Wzajemne połączenie zapewnia się z zachowaniem obiektywnie takich samych warunków i jakości, jakie są dostępne strażnikowi dostępu lub wykorzystywane przez niego, jego jednostki zależne lub jego partnerów, umożliwiając tym samym funkcjonalną interakcję z tymi usługami, przy jednoczesnym zagwarantowaniu wysokiego poziomu bezpieczeństwa i ochrony danych osobowych. Realizacja tego obowiązku podlega specyfikacji Komisji zgodnie z art. 10 ust. 2a;

Poprawka 129

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 6 – ustęp 1 – litera g

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

g) zapewnia reklamodawcom i wydawcom – na ich żądanie i nieodpłatnie – dostęp do stosowanych przez strażnika dostępu narzędzi pomiaru wyników oraz informacji potrzebnych reklamodawcom i wydawcom do przeprowadzenia samodzielnie weryfikacji zasobów reklamowych;

g) zapewnia reklamodawcom i wydawcom **oraz osobom trzecim upoważnionym przez reklamodawców i wydawców** – na ich żądanie i nieodpłatnie – dostęp do stosowanych przez strażnika dostępu narzędzi pomiaru wyników oraz informacji potrzebnych reklamodawcom i wydawcom do przeprowadzenia samodzielnie weryfikacji zasobów reklamowych, **w tym zagregowanych i niezagregowanych danych oraz danych dotyczących wyników, w sposób umożliwiający reklamodawcom i wydawcom wykorzystanie własnych narzędzi weryfikacyjnych i pomiarowych do oceny podstawowych usług świadczonych przez strażników dostępu;**

Poprawka 130

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 6 – ustęp 1 – litera h

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

h) zapewnia rzeczywistą możliwość przenoszenia danych wygenerowanych w toku działalności **użytkownika biznesowego lub użytkownika końcowego i – w szczególności – dostarcza użytkownikom końcowym** narzędzi ułatwiających **im przenoszenie** danych zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2016/679, w tym poprzez zapewnianie **im** stałej możliwości uzyskania dostępu do danych w czasie rzeczywistym;

h) zapewnia **użytkownikom końcowym lub osobom trzecim upoważnionym przez użytkownika końcowego** – na ich żądanie i nieodpłatnie – rzeczywistą możliwość przenoszenia danych **dostarczonych przez użytkownika końcowego lub wygenerowanych w toku ich działalności w kontekście korzystania z odpowiedniej podstawowej usługi platformowej, m.in. poprzez zapewnienie nieodpłatnych** narzędzi ułatwiających **skuteczne korzystanie z takiej możliwości przenoszenia** danych zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2016/679, w tym poprzez zapewnianie stałej możliwości uzyskania dostępu do danych w czasie rzeczywistym;

Środa, 15 grudnia 2021 r.

Poprawka 131

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 6 – ustęp 1 – litera i

Tekst proponowany przez Komisję

- i) zapewnia użytkownikom biznesowym lub osobom trzecim upoważnionym przez użytkownika biznesowego **możliwość skorzystania z funkcji nieodpłatnego, rzeczywistego, stałego, wysokiej jakości dostępu i korzystania** w czasie rzeczywistym z danych zagregowanych **lub** niezagregowanych dostarczanych lub generowanych w kontekście korzystania z odpowiednich podstawowych usług platformowych przez tych użytkowników biznesowych oraz przez użytkowników końcowych mających styczność z produktami lub usługami oferowanymi przez tych użytkowników biznesowych; jeżeli chodzi o dane osobowe, zapewnia dostęp do takich danych i możliwość korzystania z tych danych wyłącznie wówczas, gdy są one bezpośrednio powiązane z faktem korzystania przez użytkownika końcowego z produktów lub usług oferowanych przez odpowiedniego użytkownika biznesowego za pośrednictwem stosownej podstawowej usługi platformowej oraz gdy użytkownik końcowy zdecyduje się udostępnić takie dane, wyrażając zgodę w rozumieniu rozporządzenia (UE) 2016/679;

Poprawka

- i) zapewnia użytkownikom biznesowym lub osobom trzecim upoważnionym przez użytkownika biznesowego – **na ich żądanie i nieodpłatnie – stały dostęp** w czasie rzeczywistym **do** danych zagregowanych **i** niezagregowanych dostarczanych lub generowanych w kontekście korzystania z odpowiednich podstawowych usług platformowych **lub usług pomocniczych, które oferuje strażnik dostępu**, przez tych użytkowników biznesowych oraz przez użytkowników końcowych mających styczność z produktami lub usługami oferowanymi przez tych użytkowników biznesowych, **a także możliwość korzystania z tych danych; obejmuje to, na żądanie użytkownika biznesowego, możliwość i niezbędne narzędzia dostępu do danych i ich analizy „na miejscu” bez konieczności przekazywania ich przez strażnika dostępu**; jeżeli chodzi o dane osobowe, zapewnia dostęp do takich danych i możliwość korzystania z tych danych wyłącznie wówczas, gdy są one bezpośrednio powiązane z faktem korzystania przez użytkownika końcowego z produktów lub usług oferowanych przez odpowiedniego użytkownika biznesowego za pośrednictwem stosownej podstawowej usługi platformowej oraz gdy użytkownik końcowy zdecyduje się udostępnić takie dane, wyrażając zgodę w rozumieniu rozporządzenia (UE) 2016/679;

Poprawka 132

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 6 – ustęp 1 – litera k

Tekst proponowany przez Komisję

- k) stosuje sprawiedliwe i niedyskryminujące ogólne warunki dostępu użytkowników biznesowych do **swojego sklepu z aplikacjami wyznaczonego** zgodnie z art. 3 niniejszego rozporządzenia.

Poprawka

- k) stosuje **przejrzyste**, sprawiedliwe, **rozsądne** i niedyskryminujące ogólne warunki dostępu **i warunki, które nie są mniej korzystne niż warunki stosowane do jego własnych usług dla** użytkowników biznesowych, **w odniesieniu do jego podstawowych usług platformowych wyznaczonych** zgodnie z art. 3 niniejszego rozporządzenia.

Środa, 15 grudnia 2021 r.

Poprawka 133
Wniosek dotyczący rozporządzenia
Artykuł 6 – ustęp 2

Tekst proponowany przez Komisję

Artykuł 6 – ustęp 2

2. Do celów ust. 1 lit. **a**) dane niedostępne publicznie obejmują wszelkie zagregowane i niezagregowane dane wygenerowane przez użytkowników biznesowych, które można wywnioskować z działalności komercyjnej prowadzonej przez użytkowników biznesowych lub ich klientów w ramach podstawowej usługi platformowej **oferowanej** przez strażnika dostępu lub które można zgromadzić w toku tej działalności.

Poprawka

Artykuł 5 – ustęp 2

2. Do celów ust. 1 lit. **ga**) dane niedostępne publicznie obejmują wszelkie zagregowane i niezagregowane dane wygenerowane przez użytkowników biznesowych, które można wywnioskować z działalności komercyjnej prowadzonej przez użytkowników biznesowych lub ich klientów w ramach podstawowej usługi platformowej **lub usług pomocniczych oferowanych** przez strażnika dostępu lub które można zgromadzić w toku tej działalności.

Poprawka 134
Wniosek dotyczący rozporządzenia
Artykuł 7 – ustęp 1

Tekst proponowany przez Komisję

1. **Działania, jakie strażnik dostępu podejmuje**, aby wypełnić obowiązki ustanowione w art. 5 i 6, **muszą skutecznie przyczynić się do osiągnięcia celu, w jakim ustanowiono odpowiedni obowiązek**. Strażnik dostępu zapewnia **podejmowanie tych działań zgodnie** z rozporządzeniem (UE) 2016/679 i dyrektywą 2002/58/WE, **a także zgodnie** z przepisami w zakresie cyberbezpieczeństwa, ochrony konsumentów i bezpieczeństwa produktów.

Poprawka

1. **Strażnik dostępu musi podejmować skuteczne działania**, aby wypełnić obowiązki ustanowione w art. 5 i 6, **a na wezwanie musi to wykazać**. Strażnik dostępu zapewnia **zgodność podejmowanych przez siebie działań** z rozporządzeniem (UE) 2016/679, dyrektywą 2002/58/WE, przepisami w zakresie cyberbezpieczeństwa, ochrony konsumentów i bezpieczeństwa produktów, **a także z wymogami dotyczącymi dostępności dla osób z niepełnosprawnościami zgodnie z dyrektywą 2019/882**.

Poprawka 135
Wniosek dotyczący rozporządzenia
Artykuł 7 – ustęp 1 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

1a. Strażnik dostępu – w ciągu sześciu miesięcy od jego wyznaczenia i zgodnie z art. 3 ust. 8 – przedkłada Komisji sprawozdanie opisujące w szczegółowy i przejrzysty sposób działania podjęte w celu wypełnienia obowiązków określonych w art. 5 i 6. Sprawozdanie to należy aktualizować co najmniej raz do roku.

Środa, 15 grudnia 2021 r.

Poprawka 136
Wniosek dotyczący rozporządzenia
Artykuł 7 – ustęp 1 b (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

1b. Wraz ze sprawozdaniem, o którym mowa w ust. 1a, i w tych samych ramach czasowych, strażnik dostępu dostarcza Komisji niepoufne streszczenie sprawozdania, które zostanie niezwłocznie opublikowane przez Komisję. Niepoufne streszczenie jest aktualizowane co najmniej raz w roku zgodnie ze szczegółowym sprawozdaniem.

W celu wypełnienia obowiązków określonych w art. 6 i w przypadku, gdy strażnik dostępu ma uzasadnione wątpliwości co do odpowiedniej metody lub metod wypełnienia obowiązków, strażnik dostępu może zwrócić się do Komisji o zaangażowanie się w proces obejmujący przyjmowanie i rozpatrywanie wniosków o wyjaśnienia, a następnie doprecyzowanie odpowiednich środków, które strażnik dostępu musi podjąć w celu skutecznego i proporcjonalnego wypełnienia tych obowiązków. Doprecyzowanie obowiązków określonych w art. 6 ogranicza się do kwestii związanych z zapewnieniem skutecznego i proporcjonalnego wypełnienia obowiązków. W takim przypadku Komisja może podjąć decyzję o skonsultowaniu się z osobami trzecimi, których opinie uważa za konieczne w odniesieniu do środków, których wdrożenia oczekuje się od strażnika dostępu. Czas trwania tego procesu nie może wykroczyć poza okres przewidziany w art. 3 ust. 8, z możliwością przedłużenia o dwa miesiące, według uznania Komisji, jeżeli dialogu nie zakończono przed upływem wspomnianego okresu.

Komisja zachowuje swobodę w podejmowaniu decyzji o zaangażowaniu się w taki proces, z należyтым uwzględnieniem zasad równego traktowania, proporcjonalności i sprawiedliwości proceduralnej. W przypadku gdy Komisja postanowi nie angażować się w taki proces, przedstawia odpowiedniemu strażnikowi dostępu pisemne uzasadnienie. Na zakończenie tego procesu Komisja może również w drodze decyzji określić środki, które dany strażnik dostępu ma podjąć w wyniku zakończenia tego procesu określonego w ust. 1b.

Poprawka 137
Wniosek dotyczący rozporządzenia
Artykuł 7 – ustęp 2

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

2. Jeżeli Komisja stwierdzi, że działania, które strażnik dostępu zamierza podjąć zgodnie z ust. 1, lub działania, które strażnik dostępu już podjął, nie zapewniają skutecznego wypełnienia przez niego odpowiednich obowiązków ustanowionych w art. 6, może – w drodze decyzji – wskazać działanie, które dany strażnik dostępu ma **obowiązek** podjąć w tym zakresie. Komisja przyjmuje taką decyzję w terminie **sześciu** miesięcy od dnia wszczęcia postępowania na podstawie art. 18.

2. Jeżeli Komisja stwierdzi, że działania, które strażnik dostępu zamierza podjąć zgodnie z ust. 1, lub działania, które strażnik dostępu już podjął, nie zapewniają skutecznego wypełnienia przez niego odpowiednich obowiązków ustanowionych w art. 6, może – w drodze decyzji – wskazać działanie, które dany strażnik dostępu ma podjąć w tym zakresie. Komisja przyjmuje taką decyzję **jak najszybciej i w żadnym wypadku nie później niż** w terminie **czterech** miesięcy od dnia wszczęcia postępowania na podstawie art. 18.

Środa, 15 grudnia 2021 r.

Poprawka 138
Wniosek dotyczący rozporządzenia
Artykuł 7 – ustęp 4

Tekst proponowany przez Komisję

4. W celu przyjęcia decyzji na podstawie ust. 2 Komisja przekazuje swoje wstępne ustalenia w terminie **trzech** miesięcy od dnia wszczęcia postępowania. We wstępnych ustaleniach Komisja wyjaśnia środki, których wprowadzenie rozważa lub które jej zdaniem odnośny dostawca podstawowych usług platformowych powinien wprowadzić w celu skutecznego zastosowania się do wstępnych ustaleń.

Poprawka

4. W celu przyjęcia decyzji na podstawie ust. 2 Komisja przekazuje swoje wstępne ustalenia **i publikuje zwięzłe streszczenie jak najszybciej, a w żadnym wypadku nie później niż w terminie dwóch** miesięcy od dnia wszczęcia postępowania. We wstępnych ustaleniach Komisja wyjaśnia środki, których wprowadzenie rozważa lub które jej zdaniem odnośny dostawca podstawowych usług platformowych powinien wprowadzić w celu skutecznego zastosowania się do wstępnych ustaleń. **Komisja może podjąć decyzję o wezwaniu zainteresowanych stron trzech do przedstawienia uwag w terminie określonym przez Komisję w publikacji. Przy publikowaniu Komisja musi należycie uwzględnić uzasadniony interes przedsiębiorstw w zakresie ochrony ich tajemnicy handlowej.**

Poprawka 139
Wniosek dotyczący rozporządzenia
Artykuł 7 – ustęp 7

Tekst proponowany przez Komisję

7. Strażnik dostępu może zwrócić się do Komisji o wszczęcie postępowania na podstawie art. 18 w celu ustalenia, czy działania, jakie strażnik dostępu zamierza podjąć lub podjął zgodnie z art. 6, skutecznie przyczyniają się do osiągnięcia celu przyświecającego danemu obowiązkowi w określonych okolicznościach. **Strażnik dostępu może przedstawić** w składanym przez siebie wniosku uzasadnioną opinię zawierającą w szczególności wyjaśnienie powodu, dla którego uznaje planowane lub już podjęte działania za skutecznie przyczyniające się do osiągnięcia celu przyświecającego danemu obowiązkowi w określonych okolicznościach.

Poprawka

7. Strażnik dostępu może, **w terminie wypełnienia obowiązków, o którym mowa w art. 3 ust. 8,** zwrócić się do Komisji o wszczęcie postępowania na podstawie art. 18 w celu ustalenia, czy działania, jakie strażnik dostępu zamierza podjąć lub podjął zgodnie z art. 6, skutecznie przyczyniają się do osiągnięcia celu przyświecającego danemu obowiązkowi w określonych okolicznościach. W składanym przez siebie wniosku **strażnik dostępu przedstawia** uzasadnioną opinię zawierającą w szczególności wyjaśnienie powodu, dla którego uznaje planowane lub już podjęte działania za skutecznie przyczyniające się do osiągnięcia celu przyświecającego danemu obowiązkowi w określonych okolicznościach. **Komisja przyjmuje decyzję w terminie sześciu miesięcy od dnia wszczęcia postępowania na podstawie art. 18.**

Środa, 15 grudnia 2021 r.

Poprawka 140**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Artykuł 8 – ustęp 1***Tekst proponowany przez Komisję*

1. Komisja może – na uzasadniony wniosek strażnika dostępu – w nadzwyczajnym przypadku zawiesić całość lub część określonego obowiązku ustanowionego w art. 5 i 6 w odniesieniu do podstawowej usługi platformowej w drodze decyzji przyjętej zgodnie z procedurą doradczą, o której mowa w art. 32 ust. 4, jeżeli strażnik dostępu wykaże, że wypełnienie tego obowiązku mogłoby zagrozić – z uwagi na wystąpienie nadzwyczajnych okoliczności pozostających poza kontrolą strażnika dostępu – rentowności działalności prowadzonej przez strażnika dostępu w Unii, wyłącznie w zakresie niezbędnym do wyeliminowania takiego zagrożenia dla rentowności. Komisja dąży do przyjęcia decyzji o zawieszeniu niezwłocznie, a najpóźniej w ciągu 3 miesięcy od dnia otrzymania kompletnego uzasadnionego wniosku.

Poprawka

1. Komisja może – na uzasadniony wniosek strażnika dostępu – w nadzwyczajnym przypadku zawiesić całość lub część określonego obowiązku ustanowionego w art. 5 i 6 w odniesieniu do podstawowej usługi platformowej w drodze decyzji przyjętej zgodnie z procedurą doradczą, o której mowa w art. 32 ust. 4, jeżeli strażnik dostępu wykaże, że wypełnienie tego obowiązku mogłoby zagrozić – z uwagi na wystąpienie nadzwyczajnych okoliczności pozostających poza kontrolą strażnika dostępu – rentowności działalności prowadzonej przez strażnika dostępu w Unii, wyłącznie w zakresie niezbędnym do wyeliminowania takiego zagrożenia dla rentowności. Komisja dąży do przyjęcia decyzji o zawieszeniu niezwłocznie, a najpóźniej w ciągu **trzech** miesięcy od dnia otrzymania kompletnego uzasadnionego wniosku. **Decyzji o zawieszeniu towarzyszy uzasadnienie wyjaśniające powody zawieszenia.**

Poprawka 141**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Artykuł 8 – ustęp 2***Tekst proponowany przez Komisję*

2. Jeżeli zawieszenia dokonano na podstawie ust. 1, Komisja corocznie dokonuje przeglądu decyzji o zawieszeniu. Po przeprowadzeniu takiego przeglądu Komisja uchyla zawieszenie albo stwierdza, że warunki ustanowione w ust. 1 pozostają spełnione.

Poprawka

2. Jeżeli zawieszenia dokonano na podstawie ust. 1, Komisja corocznie dokonuje przeglądu decyzji o zawieszeniu. Po przeprowadzeniu takiego przeglądu Komisja uchyla zawieszenie **w całości lub częściowo** albo stwierdza, że warunki ustanowione w ust. 1 pozostają spełnione.

Poprawka 142**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Artykuł 8 – ustęp 3 – akapit 1***Tekst proponowany przez Komisję*

Komisja może – działając na uzasadniony wniosek strażnika dostępu – tymczasowo zawiesić konieczność wypełnienia określonego obowiązku w odniesieniu do jednej podstawowej usługi platformowej lub większej ich liczby jeszcze przed przyjęciem decyzji na podstawie ust. 1.

Poprawka

W pilnych przypadkach Komisja może – działając na uzasadniony wniosek strażnika dostępu – tymczasowo zawiesić konieczność wypełnienia określonego obowiązku w odniesieniu do jednej podstawowej usługi platformowej lub większej ich liczby jeszcze przed przyjęciem decyzji na podstawie ust. 1.

Środa, 15 grudnia 2021 r.

Poprawka 143

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 8 – ustęp 3 – akapit 2

Tekst proponowany przez Komisję

Oceniając ten wniosek, Komisja bierze pod uwagę w szczególności wpływ wypełnienia określonego obowiązku na rentowność działalności strażnika dostępu w Unii, a także na osoby trzecie. Zawieszenie może podlegać warunkom i obowiązkom określonym przez Komisję, aby zapewnić sprawiedliwą równowagę między powyższymi interesami a celami niniejszego rozporządzenia. Wspomniany wniosek może zostać złożony i rozpatrzony pozytywnie w dowolnym momencie w trakcie oceny prowadzonej przez Komisję na podstawie ust. 1.

Poprawka

Oceniając ten wniosek, Komisja bierze pod uwagę w szczególności wpływ wypełnienia określonego obowiązku na rentowność działalności strażnika dostępu w Unii, a także na osoby trzecie, **w szczególności mniejszych użytkowników biznesowych i konsumentów**. Zawieszenie może podlegać warunkom i obowiązkom określonym przez Komisję, aby zapewnić sprawiedliwą równowagę między powyższymi interesami a celami niniejszego rozporządzenia. Wspomniany wniosek może zostać złożony i rozpatrzony pozytywnie w dowolnym momencie w trakcie oceny prowadzonej przez Komisję na podstawie ust. 1.

Poprawka 144

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 9 – nagłówek

Tekst proponowany przez Komisję

Zwolnienie ze względu na **nadrzędny interes publiczny**

Poprawka

Zwolnienie ze względu na **moralność publiczną, zdrowie publiczne lub bezpieczeństwo publiczne**

Poprawka 145

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 9 – ustęp 1

Tekst proponowany przez Komisję

1. Komisja może – działając na uzasadniony wniosek strażnika dostępu lub z własnej inicjatywy – zwolnić strażnika dostępu z całości lub części określonego obowiązku ustanowionego w art. 5 i 6 w odniesieniu do pojedynczej podstawowej usługi platformowej zidentyfikowanej na podstawie art. 3 ust. 7, przyjmując decyzję zgodnie z procedurą doradczą, o której mowa w art. 32 ust. 4, jeżeli takie zwolnienie jest uzasadnione, biorąc pod uwagę względy określone w ust. 2 niniejszego artykułu. Komisja przyjmuje decyzję o zwolnieniu najpóźniej w ciągu **3** miesięcy od dnia otrzymania kompletnego uzasadnionego wniosku.

Poprawka

1. Komisja może – działając na uzasadniony wniosek strażnika dostępu lub z własnej inicjatywy – zwolnić strażnika dostępu z całości lub części określonego obowiązku ustanowionego w art. 5 i 6 w odniesieniu do pojedynczej podstawowej usługi platformowej zidentyfikowanej na podstawie art. 3 ust. 7, przyjmując decyzję zgodnie z procedurą doradczą, o której mowa w art. 32 ust. 4, jeżeli takie zwolnienie jest uzasadnione, biorąc pod uwagę względy określone w ust. 2 niniejszego artykułu. Komisja przyjmuje decyzję o zwolnieniu najpóźniej w ciągu **trzech** miesięcy od dnia otrzymania kompletnego uzasadnionego wniosku. **Decyzji takiej towarzyszy uzasadnienie wyjaśniające powody zwolnienia.**

Środa, 15 grudnia 2021 r.

Poprawka 146**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Artykuł 9 – ustęp 1 a (nowy)**

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

1a. Jeżeli zwolnienia udzielono na podstawie ust. 1, Komisja co roku dokonuje przeglądu decyzji o zwolnieniu. Po przeprowadzeniu takiego przeglądu Komisja uchyla zwolnienie w całości lub częściowo albo stwierdza, że warunki określone w ust. 1 są nadal spełniane.

Poprawka 147**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Artykuł 9 – ustęp 3 – akapit 1**

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

Komisja może – działając na uzasadniony wniosek strażnika dostępu lub z własnej inicjatywy – tymczasowo zawiesić konieczność wypełnienia określonego obowiązku w odniesieniu do jednej podstawowej usługi platformowej lub większej ich liczby jeszcze przed przyjęciem decyzji na podstawie ust. 1.

W pilnych przypadkach Komisja może – działając na uzasadniony wniosek strażnika dostępu lub z własnej inicjatywy – tymczasowo zawiesić konieczność wypełnienia określonego obowiązku w odniesieniu do jednej podstawowej usługi platformowej lub większej ich liczby jeszcze przed przyjęciem decyzji na podstawie ust. 1.

Poprawka 148**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Artykuł 10 – ustęp 1**

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

1. Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 34 w celu **zaktualizowania obowiązków ustanowionych w art. 5 i 6**, jeżeli wyniki badania rynku przeprowadzonego na podstawie art. 17 będą wskazywały **na konieczność nałożenia nowych obowiązków odnoszących się do praktyk**, które ograniczają kontestowalność podstawowych usług platformowych lub są nieuczciwe w taki sam sposób jak praktyki, do których odnoszą się obowiązki ustanowione w art. 5 i 6.

1. Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 37 w celu **zmiany art. 5 i 6 poprzez dodanie obowiązków**, jeżeli wyniki badania rynku przeprowadzonego na podstawie art. 17 będą wskazywały, **że jest to konieczne, aby zaradzić praktykom**, które ograniczają kontestowalność podstawowych usług platformowych lub są nieuczciwe w taki sam sposób jak praktyki, do których odnoszą się obowiązki ustanowione w art. 5 i 6. **Te akty delegowane mogą jedynie dodawać nowe obowiązki do obowiązków wymienionych w art. 5 i 6.**

Poprawka 149**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Artykuł 10 – ustęp 1 a (nowy)**

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

1a. Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 37 w celu uzupełnienia niniejszego rozporządzenia w odniesieniu do obowiązków określonych w art. 5 i 6. **Te akty delegowane określają jedynie następujące elementy:**

Środa, 15 grudnia 2021 r.

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

- a) zakres, w jakim obowiązek ma zastosowanie do niektórych podstawowych usług platformowych;
- b) zakres, w jakim obowiązek ma zastosowanie wyłącznie do podzbioru użytkowników biznesowych lub użytkowników końcowych; lub
- c) sposób, w jaki należy wypełniać obowiązki, aby zapewnić skuteczność tych obowiązków;

Poprawka 150

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 10 – ustęp 2 – litera a

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

- a) można zaobserwować brak równowagi między prawami i obowiązkami użytkowników biznesowych, a strażnik dostępu uzyskuje korzyść od użytkowników biznesowych, która jest nieproporcjonalna względem usługi świadczonej przez niego na rzecz tych użytkowników, lub

- a) można zaobserwować brak równowagi między prawami i obowiązkami użytkowników biznesowych, a strażnik dostępu uzyskuje korzyść od użytkowników biznesowych, która jest nieproporcjonalna względem usługi świadczonej przez niego na rzecz tych użytkowników **lub użytkowników końcowych**, lub

Poprawka 151

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 10 – ustęp 2 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

2a. W odniesieniu do obowiązku określonego w art. 6 ust. 1 lit. fb) Komisja do ... [18 miesięcy po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia] przyjmuje akt delegowany zgodnie z art. 37 w celu uzupełnienia niniejszego rozporządzenia poprzez zdefiniowanie zakresu i cech wzajemnego powiązania internetowych serwisów społecznościowych strażników dostępu, a także standardów lub specyfikacji technicznych takiego wzajemnego powiązania. Takie standardy lub specyfikacje techniczne muszą zapewniać wysoki poziom bezpieczeństwa i ochrony danych osobowych. Przy opracowywaniu standardów lub specyfikacji technicznych Komisja może konsultować się z organami normalizacyjnymi lub innymi odpowiednimi zainteresowanymi stronami, jak przewidziano w rozporządzeniu (UE) 1025/2012.

Środa, 15 grudnia 2021 r.

Poprawka 152
Wniosek dotyczący rozporządzenia
Artykuł 11

Tekst proponowany przez Komisję

Artykuł 11

Przeciwdziałanie obchodzeniu obowiązków

1. Strażnik dostępu zapewnia pełne i skuteczne wypełnianie obowiązków ustanowionych w art. 5 i 6. **Przez cały okres, w którym obowiązki ustanowione w art. 5 i 6 mają zastosowanie do podstawowych usług platformowych wyznaczonych na podstawie art. 3, żadne postępowanie przedsiębiorstwa, w skład którego wchodzi strażnik dostępu, nie może utrudniać wypełniania tych obowiązków, niezależnie od tego, czy takie postępowanie jest motywowane względami o charakterze umownym, komercyjnym, technicznym lub jakimkolwiek innym.**

2. Jeżeli zapewnienie zgodności z niniejszym rozporządzeniem wiąże się z koniecznością uzyskania zgody na gromadzenie i **przetwarzanie** danych osobowych, strażnik dostępu podejmuje konieczne działania, aby zapewnić użytkownikom biznesowym możliwość bezpośredniego uzyskania zgody na przetwarzanie tych danych w przypadkach, w których jest to wymagane zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2016/679 i dyrektywą 2002/58/WE, albo aby zapewnić zgodność z unijnymi przepisami i zasadami w zakresie ochrony danych i prywatności w inny sposób, w tym – w stosownych przypadkach – poprzez dostarczanie użytkownikom biznesowym należycie zanonimizowanych danych. **Strażnik dostępu nie może doprowadzić do sytuacji, w której uzyskanie takiej zgody przez użytkownika biznesowego będzie bardziej uciążliwe niż uzyskanie zgody na potrzeby usług własnych świadczonych przez strażnika dostępu.**

Poprawka

Artykuł 6a

Przeciwdziałanie obchodzeniu obowiązków

1. Strażnik dostępu zapewnia pełne i skuteczne wypełnianie obowiązków ustanowionych w art. 5 i 6.

1a. Przez cały okres, w którym obowiązki ustanowione w art. 5 i 6 mają zastosowanie do podstawowych usług platformowych wyznaczonych na podstawie art. 3, strażnik dostępu ani żadne przedsiębiorstwo, w skład którego wchodzi strażnik dostępu, nie może angażować się w żadne działania, które – mimo że formalnie, koncepcyjnie lub technicznie różni się od działań zakazanych na mocy art. 5 i 6 – może w praktyce mieć równoważny cel lub skutek, niezależnie od tego, czy takie działanie ma charakter umowny, komercyjny, techniczny czy jakiegokolwiek inny.

1b. Strażnik dostępu nie może angażować się w żadne działania zniechęcające do interoperacyjności poprzez stosowanie technicznych środków ochrony, dyskryminujących warunków świadczenia usług, obejmowanie interfejsów programowania aplikacji prawem autorskim lub dostarczanie informacji wprowadzających w błąd.

2. Jeżeli zapewnienie zgodności z niniejszym rozporządzeniem wiąże się z koniecznością uzyskania zgody na gromadzenie, **przetwarzanie** i **udostępnianie** danych osobowych, strażnik dostępu podejmuje konieczne działania, aby zapewnić użytkownikom biznesowym możliwość bezpośredniego uzyskania zgody na przetwarzanie tych danych w przypadkach, w których jest to wymagane zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2016/679 i dyrektywą 2002/58/WE, albo aby zapewnić zgodność z unijnymi przepisami i zasadami w zakresie ochrony danych i prywatności w inny sposób, w tym – w stosownych przypadkach – poprzez dostarczanie użytkownikom biznesowym należycie zanonimizowanych danych.

Środa, 15 grudnia 2021 r.

Tekst proponowany przez Komisję

3. Strażnik dostępu nie może pogorszyć warunków ani obniżyć jakości żadnej z podstawowych usług platformowych świadczonych na rzecz użytkowników biznesowych lub użytkowników końcowych, którzy zdecydowali się skorzystać z praw lub możliwości przewidzianych w art. 5 i 6, ani sprawić, że korzystanie z tych praw lub możliwości będzie nadmiernie utrudnione.

Poprawka

3. Strażnik dostępu nie może pogorszyć warunków ani obniżyć jakości żadnej z podstawowych usług platformowych świadczonych na rzecz użytkowników biznesowych lub użytkowników końcowych, którzy zdecydowali się skorzystać z praw lub możliwości przewidzianych w art. 5 i 6, ani sprawić, że korzystanie z tych praw lub możliwości będzie nadmiernie utrudnione, **np. poprzez oferowanie użytkownikom końcowym możliwości wyboru w sposób nieobiektywny, bądź też naruszając autonomię użytkownika lub zakłócając proces podejmowania decyzji lub dokonywania wyboru za pomocą struktury, designu, funkcji lub sposobu działania interfejsu użytkownika lub jego części.**

Poprawka 153

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 12 – ustęp 1 – akapit 1

Tekst proponowany przez Komisję

Strażnik dostępu informuje Komisję o każdej planowanej koncentracji w rozumieniu art. 3 rozporządzenia (WE) nr 139/2004 z **udziałem dowolnego innego dostawcy podstawowych usług platformowych lub jakichkolwiek innych usług świadczonych w sektorze cyfrowym**, niezależnie od tego, czy taka koncentracja podlega zgłoszeniu unijnemu organowi ochrony konkurencji zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 139/2004, czy też właściwemu krajowemu organowi ochrony konkurencji zgodnie z krajowymi przepisami dotyczącymi połączeń.

Poprawka

Strażnik dostępu informuje Komisję o każdej planowanej koncentracji w rozumieniu art. 3 rozporządzenia (WE) nr 139/2004 niezależnie od tego, czy taka koncentracja podlega zgłoszeniu unijnemu organowi ochrony konkurencji zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 139/2004, czy też właściwemu krajowemu organowi ochrony konkurencji zgodnie z krajowymi przepisami dotyczącymi połączeń.

Poprawka 154

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 12 – ustęp 1 – akapit 1 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

(This section is empty in the provided image)

Poprawka

Komisja informuje właściwe organy krajowe o takich zgłoszeniach.

Poprawka 155

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 12 – ustęp 3

Tekst proponowany przez Komisję

3. Jeżeli po przeprowadzeniu jakiegokolwiek koncentracji, o której mowa w ust. 1, dodatkowe podstawowe usługi platformowe indywidualnie osiągają progi ustanowione w art. 3 ust. 2 lit. b), dany strażnik dostępu informuje Komisję o tym fakcie w terminie trzech miesięcy od dnia przeprowadzenia koncentracji i przekazuje Komisji informacje, o których mowa w art. 3 ust. 2.

Poprawka

3. Jeżeli po przeprowadzeniu jakiegokolwiek koncentracji, o której mowa w ust.1, **zostanie wykazane, że** dodatkowe usługi platformowe indywidualnie osiągają progi ustanowione w art. 3 ust. 2 lit. b), dany strażnik dostępu informuje Komisję o tym fakcie w terminie trzech miesięcy od dnia przeprowadzenia koncentracji i przekazuje Komisji informacje, o których mowa w art.3 ust.2.

Środa, 15 grudnia 2021 r.

Poprawka 156**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Artykuł 12 – ustęp 3 a (nowy)**

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

3a. Właściwe organy krajowe mogą wykorzystać informacje otrzymane zgodnie z ust. 1 w celu zwrócenia się do Komisji o zbadanie koncentracji zgodnie z art. 22 rozporządzenia (WE) nr 139/2004.

Poprawka 157**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Artykuł 12 – ustęp 3 b (nowy)**

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

3b. Komisja publikuje co roku wykaz transakcji nabycia, o których została poinformowana przez strażników dostępu.

Poprawka 158**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Artykuł 13 – ustęp 1**

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

W terminie sześciu miesięcy od dnia jego wyznaczenia na podstawie art. 3 strażnik dostępu jest zobowiązany przedłożyć Komisji poddany niezależnemu audytowi opis wszelkich technik profilowania konsumentów, z których korzysta w odniesieniu do świadczonych przez siebie podstawowych usług platformowych zidentyfikowanych na podstawie art. 3 lub w ramach tych usług. Opis ten należy aktualizować co najmniej raz do roku.

W terminie sześciu miesięcy od dnia jego wyznaczenia na podstawie art. 3 strażnik dostępu jest zobowiązany przedłożyć Komisji **i Grupie Wysokiego Szczebla Organów Regulacji Cyfrowej** poddany niezależnemu audytowi opis wszelkich technik profilowania konsumentów, z których korzysta w odniesieniu do świadczonych przez siebie podstawowych usług platformowych zidentyfikowanych na podstawie art. 3 lub w ramach tych usług. Opis ten należy aktualizować co najmniej raz do roku. **Komisja opracowuje standardy i procedurę audytu w porozumieniu z Europejskim Inspektorem Ochrony Danych, Europejską Radą Ochrony Danych, społeczeństwem obywatelskim i ekspertami.**

Poprawka 159**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Artykuł 13 – ustęp 1 a (nowy)**

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

Strażnik dostępu udostępnia publicznie streszczenie opisu poddanego audytowi, o którym mowa w ust. 1, uwzględniając konieczność zachowania tajemnicy handlowej.

Środa, 15 grudnia 2021 r.

Poprawka 160**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Artykuł 14 – ustęp 3 – litera a**

Tekst proponowany przez Komisję

a) nastąpiła istotna zmiana odnośnie do jakiegokolwiek faktu, który był podstawą do podjęcia decyzji;

Poprawka

a) nastąpiła istotna zmiana odnośnie do jakiegokolwiek faktu, który był podstawą do podjęcia decyzji; **lub**

Poprawka 161**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Artykuł 14 – ustęp 3 a (nowy)**

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

3a. Komisja może również zwrócić się do jednego lub kilku właściwych organów krajowych o wsparcie przy badaniu rynku.

Poprawka 162**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Artykuł 15 – ustęp 1**

Tekst proponowany przez Komisję

1. Komisja może przeprowadzić badanie rynku w celu ustalenia, czy dostawca podstawowych usług platformowych powinien zostać wyznaczony jako strażnik dostępu na podstawie art. 3 ust. 6, lub w celu zidentyfikowania podstawowych usług platformowych dla strażnika dostępu na podstawie art. 3 ust. 7. Komisja **dąży do zakończenia badania** rynku poprzez przyjęcie decyzji **zgodnie z procedurą doradczą, o której mowa w art. 32 ust. 4**, w terminie dwunastu miesięcy **od dnia rozpoczęcia tego badania**.

Poprawka

1. Komisja może przeprowadzić badanie rynku w celu ustalenia, czy dostawca podstawowych usług platformowych powinien zostać wyznaczony jako strażnik dostępu na podstawie art. 3 ust. 6, lub w celu zidentyfikowania podstawowych usług platformowych dla strażnika dostępu na podstawie art. 3 ust. 7. Komisja **jest zobowiązana zakończyć prowadzone badanie** rynku poprzez przyjęcie decyzji w terminie dwunastu miesięcy.

Poprawka 163**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Artykuł 15 – ustęp 2**

Tekst proponowany przez Komisję

2. W toku badania rynku przeprowadzanego na podstawie ust. 1 Komisja **dąży do przekazania swoich wstępnych ustaleń** odnośnemu dostawcy podstawowych usług platformowych w **terminie sześciu** miesięcy od daty rozpoczęcia tego badania. We wstępnych ustaleniach Komisja wyjaśnia, czy w jej opinii dostawca podstawowych usług platformowych powinien tymczasowo zostać wyznaczony jako strażnik dostępu na podstawie art. 3 ust. 6.

Poprawka

2. W toku badania rynku przeprowadzanego na podstawie ust. 1 Komisja **przekazuje swoje wstępne ustalenia** odnośnemu dostawcy podstawowych usług platformowych **tak szybko jak to możliwe i w żadnym razie nie później niż sześć** miesięcy od daty rozpoczęcia tego badania. We wstępnych ustaleniach Komisja wyjaśnia, czy w jej opinii dostawca podstawowych usług platformowych powinien tymczasowo zostać wyznaczony jako strażnik dostępu na podstawie art. 3 ust. 6.

Środa, 15 grudnia 2021 r.

Poprawka 164

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 15 – ustęp 3

Tekst proponowany przez Komisję

3. Jeżeli dostawca podstawowych usług platformowych osiąga progi ustanowione w art. 3 ust. 2, ale przedstawił należyte uzasadnione argumenty zgodnie z art. 3 ust. 4, Komisja dąży do zakończenia badania rynku w terminie pięciu miesięcy od daty jego rozpoczęcia poprzez przyjęcie decyzji na podstawie ust. 1. W takim przypadku Komisja dąży do przekazania dostawcy podstawowych usług platformowych wstępnych ustaleń, o których mowa w ust. 2, w terminie trzech miesięcy od dnia rozpoczęcia badania.

Poprawka

skreśla się

Poprawka 165

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 15 – ustęp 4

Tekst proponowany przez Komisję

4. Jeżeli Komisja, działając na podstawie art. 3 ust. 6, wyznaczy jako strażnika dostępu dostawcę podstawowych usług platformowych, który nie osiągnął jeszcze ugruntowanej i trwałej pozycji w zakresie prowadzonej działalności, ale można z dużym prawdopodobieństwem przewidzieć, że osiągnie taką pozycję w niedalekiej przyszłości, nakłada na tego strażnika dostępu **wyłącznie** obowiązki ustanowione w art. 5 lit. b) i art. 6 ust. 1 lit. e), f), h) oraz i), **określone w decyzji o wyznaczeniu. Komisja nakłada jednak wspomniane obowiązki wyłącznie w stopniu, w jakim jest to konieczne i stosowne do zapobieżenia osiągnięciu przez danego strażnika dostępu ugruntowanej i trwałej pozycji w zakresie prowadzonej przez niego działalności w nieuczciwy sposób.** Komisja dokonuje przeglądu takiego wyznaczenia zgodnie z **procedurą ustanowioną** w art. 4.

Poprawka

4. Jeżeli Komisja, działając na podstawie art. 3 ust. 6, wyznaczy jako strażnika dostępu dostawcę podstawowych usług platformowych, który nie osiągnął jeszcze ugruntowanej i trwałej pozycji w zakresie prowadzonej działalności, ale można z dużym prawdopodobieństwem przewidzieć, że osiągnie taką pozycję w niedalekiej przyszłości, nakłada na tego strażnika dostępu obowiązki ustanowione w art. 5 i 6. Komisja dokonuje przeglądu takiego wyznaczenia zgodnie z art. 4.

Środa, 15 grudnia 2021 r.

Poprawka 166

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 16 – ustęp 1

Tekst proponowany przez Komisję

1. **Jeżeli w toku badania** rynku **okaże się, że** strażnik dostępu systematycznie nie **wypełnia obowiązków ustanowionych w art. 5 i 6 i dodatkowo umocnił lub rozszerzył swoją pozycję strażnika** dostępu, **biorąc pod uwagę elementy wymienione w art. 3 ust. 1**, Komisja może – **w drodze decyzji przyjmowanej zgodnie z procedurą doradczą, o której mowa w art. 32 ust. 4** – zastosować wobec **takiego** strażnika dostępu **dowolne** behawioralne lub strukturalne środki zaradcze, które są **proporcjonalne do wagi popełnionego naruszenia** i konieczne do zapewnienia zgodności z przepisami niniejszego rozporządzenia. Komisja jest zobowiązana zakończyć prowadzone badanie rynku poprzez przyjęcie decyzji w **terminie dwunastu** miesięcy od dnia jego rozpoczęcia.

Poprawka

1. **Komisja może przeprowadzić badanie rynku w celu sprawdzenia, czy dany strażnik dostępu systematycznie nie wypełniał nałożonych na niego obowiązków. Jeżeli w toku badania rynku okaże się, że strażnik dostępu systematycznie nie wypełnia obowiązków ustanowionych w art. 5 i 6**, Komisja może zastosować wobec **tego** strażnika dostępu **takie** behawioralne lub strukturalne środki zaradcze, które są **skuteczne** i konieczne do zapewnienia zgodności z przepisami niniejszego rozporządzenia. **W stosownych przypadkach Komisja jest uprawniona do żądania zbadania środków zaradczych w celu optymalizacji ich skuteczności.** Komisja jest zobowiązana zakończyć prowadzone badanie rynku poprzez przyjęcie decyzji **jak najszybciej i w żadnym wypadku nie później niż dwanaście** miesięcy od dnia jego rozpoczęcia.

Poprawka 167

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 16 – ustęp 1 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

1a. **Zgodnie z ust. 1 Komisja może przez wyznaczony okres ograniczać strażnikom dostępu możliwość dokonywania przejęć w obszarach istotnych dla niniejszego rozporządzenia, pod warunkiem, że takie ograniczenia są proporcjonalne i konieczne do naprawienia szkody spowodowanej powtarzającymi się naruszeniami lub do zapobieżenia dalszym szkodom dla kontestowalności i uczciwości rynku wewnętrznego.**

Poprawka 168

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 16 – ustęp 2

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

2. **Komisja może zastosować strukturalne środki zaradcze na podstawie ust. 1 wyłącznie wówczas, gdy nie istnieją równie skuteczne behawioralne środki zaradcze albo gdy równie skutecznie behawioralne środki zaradcze byłyby bardziej uciążliwe dla danego strażnika dostępu niż strukturalne środki zaradcze.**

skreśla się

Środa, 15 grudnia 2021 r.

Poprawka 169

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 16 – ustęp 3

Tekst proponowany przez Komisję

3. Przyjmuje się, że strażnik dostępu systematycznie nie wypełnia obowiązków ustanowionych w art. 5 i 6, jeżeli Komisja wydała przeciwko strażnikowi dostępu co najmniej **trzy** decyzje w sprawie niewypełniania obowiązków lub w sprawie nałożenia grzywny na podstawie, odpowiednio, art. 25 i 26 w odniesieniu do dowolnej spośród świadczonych przez niego podstawowych usług platformowych w okresie **pięciu** lat poprzedzających przyjęcie decyzji o rozpoczęciu badania rynku z uwagi na możliwość przyjęcia decyzji na podstawie niniejszego artykułu.

Poprawka

3. Przyjmuje się, że strażnik dostępu systematycznie nie wypełnia obowiązków ustanowionych w art. 5 i 6, jeżeli Komisja wydała przeciwko strażnikowi dostępu co najmniej **dwie** decyzje w sprawie niewypełniania obowiązków lub w sprawie nałożenia grzywny na podstawie, odpowiednio, art. 25 i 26 w odniesieniu do dowolnej spośród świadczonych przez niego podstawowych usług platformowych w okresie **dziesięciu** lat poprzedzających przyjęcie decyzji o rozpoczęciu badania rynku z uwagi na możliwość przyjęcia decyzji na podstawie niniejszego artykułu.

Poprawka 170

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 16 – ustęp 4

Tekst proponowany przez Komisję

4. *Przyjmuje się, że strażnik dostępu dodatkowo umocnił lub rozszerzył swoją pozycję strażnika dostępu, biorąc pod uwagę elementy wymienione w art. 3 ust. 1, jeżeli doszło do zwiększenia jego wpływu na rynek wewnętrzny, wzrostu jego znaczenia jako punktu dostępu, za pośrednictwem którego użytkownicy biznesowi mogą dotrzeć do użytkowników końcowych, lub umocnienia jego ugruntowanej i trwałej pozycji w zakresie prowadzonej działalności.*

Poprawka

skreśla się

Poprawka 171

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 16 – ustęp 5

Tekst proponowany przez Komisję

5. Komisja przekazuje swoje zastrzeżenia danemu strażnikowi dostępu w **terminie sześciu miesięcy** od dnia rozpoczęcia badania. W swoich zastrzeżeniach Komisja wyjaśnia, czy wstępnie uznaje warunki określone w ust. 1 za spełnione, oraz wskazuje, które środki zaradcze wstępnie uznaje za **konieczne** i **proporcjonalne**.

Poprawka

5. Komisja przekazuje swoje zastrzeżenia danemu strażnikowi dostępu **jak najszybciej i w żadnym razie nie później niż cztery miesiące** od dnia rozpoczęcia badania. W swoich zastrzeżeniach Komisja wyjaśnia, czy wstępnie uznaje warunki określone w ust. 1 za spełnione, oraz wskazuje, które środki zaradcze wstępnie uznaje za **skuteczne** i **konieczne**.

Środa, 15 grudnia 2021 r.

Poprawka 172

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 16 – ustęp 6

Tekst proponowany przez Komisję

6. **Na dowolnym etapie** badania rynku Komisja może przedłużyć okres prowadzenia tego badania, jeżeli takie przedłużenie jest uzasadnione ze względów obiektywnych i jeżeli jest proporcjonalne. Takie przedłużenie może również dotyczyć terminu na zgłoszenie zastrzeżeń przez Komisję lub terminu na przyjęcie przez nią ostatecznej decyzji. Łączny okres przedłużenia lub przedłużeń dokonanych na podstawie niniejszego ustępu nie może przekraczać sześciu miesięcy. **Komisja może przeprowadzić analizę zobowiązań podjętych na podstawie art. 23 i nadać im wiążący charakter na mocy swojej decyzji.**

Poprawka

6. **W toku** badania rynku Komisja może przedłużyć okres prowadzenia tego badania, jeżeli takie przedłużenie jest uzasadnione ze względów obiektywnych i jeżeli jest proporcjonalne. Takie przedłużenie może również dotyczyć terminu na zgłoszenie zastrzeżeń przez Komisję lub terminu na przyjęcie przez nią ostatecznej decyzji. Łączny okres przedłużenia lub przedłużeń dokonanych na podstawie niniejszego ustępu nie może przekraczać sześciu miesięcy.

Poprawka 173

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 16 – ustęp 6 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

6a. **Aby zapewnić skuteczne wypełnianie przez strażnika dostępu obowiązków ustanowionych w art. 5 lub 6, Komisja regularnie dokonuje przeglądu środków zaradczych, które wprowadza zgodnie z ust. 1 niniejszego artykułu. Komisja jest uprawniona do zmiany tych środków zaradczych, jeżeli w wyniku badania stwierdzi, że nie są skuteczne.**

Poprawka

Poprawka 174

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 17 – ustęp 1

Tekst proponowany przez Komisję

Komisja może przeprowadzić badanie rynku, aby ocenić, czy do wykazu podstawowych usług platformowych należy dodać jedną usługę lub większą liczbę usług świadczonych w sektorze cyfrowym, lub aby wykryć rodzaje praktyk, które mogą ograniczać kontestowalność podstawowych usług platformowych lub być nieuczciwe i do których nie odniesiono się w skuteczny sposób w niniejszym rozporządzeniu. Komisja jest zobowiązana opublikować dostępne publicznie sprawozdanie najpóźniej w terminie **24** miesięcy od dnia rozpoczęcia badania rynku.

Poprawka

Komisja może przeprowadzić badanie rynku, aby ocenić, czy do wykazu podstawowych usług platformowych należy dodać jedną usługę lub większą liczbę usług świadczonych w sektorze cyfrowym, lub aby wykryć rodzaje praktyk, które mogą ograniczać kontestowalność podstawowych usług platformowych lub być nieuczciwe i do których nie odniesiono się w skuteczny sposób w niniejszym rozporządzeniu. Komisja jest zobowiązana opublikować dostępne publicznie sprawozdanie najpóźniej w terminie **18** miesięcy od dnia rozpoczęcia badania rynku.

Środa, 15 grudnia 2021 r.

Poprawka 175

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 17 – ustęp 2 – litera b a (nowa)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

ba) Komisja jest uprawniona do wprowadzenia środków tymczasowych, jeżeli istnieje ryzyko poważnych i natychmiastowych szkód dla użytkowników biznesowych lub użytkowników końcowych strażników dostępu.

Poprawka 176

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 19 – ustęp 1

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

1. Komisja może zwrócić się w drodze zwykłego wniosku lub decyzji do przedsiębiorstw i związków przedsiębiorstw o udzielenie jej wszystkich niezbędnych informacji, w tym informacji na potrzeby monitorowania zgodności z przepisami niniejszego rozporządzenia, wdrażania tych przepisów oraz ich egzekwowania. Komisja może również w drodze zwykłego wniosku lub decyzji zwrócić się o udzielenie jej dostępu do baz danych i algorytmów wykorzystywanych przez przedsiębiorstwa oraz zwrócić się o udzielenie jej wyjaśnień w tym zakresie.

1. Komisja może zwrócić się w drodze zwykłego wniosku lub decyzji do przedsiębiorstw i związków przedsiębiorstw o udzielenie jej wszystkich niezbędnych informacji, w tym informacji na potrzeby monitorowania zgodności z przepisami niniejszego rozporządzenia, wdrażania tych przepisów oraz ich egzekwowania. Komisja może również w drodze zwykłego wniosku lub decyzji zwrócić się o udzielenie jej dostępu do baz danych, algorytmów wykorzystywanych przez przedsiębiorstwa oraz **informacji o testach, a także** zwrócić się o udzielenie jej wyjaśnień w tym zakresie.

Poprawka 177

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 19 – ustęp 2

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

2. Komisja może zwrócić się do przedsiębiorstw i związków przedsiębiorstw o udzielenie jej informacji na podstawie ust. 1 również przed rozpoczęciem badania rynku na podstawie art. 14 **lub przed wszczęciem postępowania na podstawie art. 18.**

2. Komisja może zwrócić się do przedsiębiorstw i związków przedsiębiorstw o udzielenie jej informacji na podstawie ust. 1 również przed rozpoczęciem badania rynku na podstawie art. 14.

Środa, 15 grudnia 2021 r.

Poprawka 178

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 19 – ustęp 4

Tekst proponowany przez Komisję

4. Jeżeli Komisja w drodze decyzji zwraca się do przedsiębiorstw i związków przedsiębiorstw o udzielenie informacji, podaje cel takiego żądania, określa zakres żądanych informacji i ustala termin, w którym należy je dostarczyć. Jeżeli Komisja zwraca się do przedsiębiorstw o zapewnienie jej dostępu do ich baz danych i algorytmów, podaje **podstawę prawną i** cel takiego żądania **oraz** ustala termin, w którym należy zapewnić ten dostęp. Komisja poucza o karach przewidzianych w art. 26 oraz poucza o okresowych karach pieniężnych przewidzianych w art. 27 lub nakłada takie kary. Poucza ona również o prawie do kontroli tej decyzji przez Trybunał Sprawiedliwości.

Poprawka

4. Jeżeli Komisja w drodze decyzji zwraca się do przedsiębiorstw i związków przedsiębiorstw o udzielenie informacji, podaje cel takiego żądania, określa zakres żądanych informacji i ustala termin, w którym należy je dostarczyć. Jeżeli Komisja zwraca się do przedsiębiorstw o zapewnienie jej dostępu do ich baz danych i algorytmów, podaje cel takiego żądania, **określa zakres żądanych informacji oraz** ustala termin, w którym należy zapewnić ten dostęp. Komisja poucza o karach przewidzianych w art. 26 oraz poucza o okresowych karach pieniężnych przewidzianych w art. 27 lub nakłada takie kary. Poucza ona również o prawie do kontroli tej decyzji przez Trybunał Sprawiedliwości.

Poprawka 179

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 20 – ustęp 1

Tekst proponowany przez Komisję

Komisja **może** przesłuchać każdą osobę fizyczną lub prawną, która wyrazi zgodę na takie przesłuchanie, na potrzeby zgromadzenia informacji dotyczących przedmiotu dochodzenia, w tym informacji dotyczących monitorowania zgodności z przepisami niniejszego rozporządzenia, wdrażania tych przepisów i ich egzekwowania.

Poprawka

Komisja **i właściwe organy krajowe, zgodnie z art. 31c, mogą** przesłuchać każdą osobę fizyczną lub prawną, która wyrazi zgodę na takie przesłuchanie na potrzeby zgromadzenia informacji dotyczących przedmiotu dochodzenia, w tym informacji dotyczących monitorowania zgodności z przepisami niniejszego rozporządzenia, wdrażania tych przepisów i ich egzekwowania.

Poprawka 180

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 21 – ustęp 2

Tekst proponowany przez Komisję

2. Kontrole na miejscu można również przeprowadzać przy wsparciu audytorów lub ekspertów powołanych przez Komisję na podstawie art. 24 ust. 2.

Poprawka

2. Kontrole na miejscu można również przeprowadzać przy wsparciu audytorów lub ekspertów powołanych **rotacyjnie** przez Komisję na podstawie art. 24 ust. 2.

Środa, 15 grudnia 2021 r.

Poprawka 181**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Artykuł 22 – ustęp 1**

Tekst proponowany przez Komisję

1. W przypadku konieczności podjęcia pilnych działań z uwagi na ryzyko wyrządzenia poważnych i **nieodwracalnych** szkód użytkownikom biznesowym lub użytkownikom końcowym strażnika dostępu, Komisja może – w drodze decyzji przyjętej zgodnie z procedurą doradczą, o której mowa w art. 32 ust. 4 – zarządzić środki tymczasowe **przeciwko strażnikowi** dostępu na podstawie stwierdzenia prima facie, że doszło do naruszenia przepisów art. 5 lub 6.

Poprawka

1. W przypadku konieczności podjęcia pilnych działań z uwagi na ryzyko wyrządzenia poważnych i **natychniastowych** szkód użytkownikom biznesowym lub użytkownikom końcowym strażnika dostępu, Komisja może – w drodze decyzji przyjętej zgodnie z procedurą doradczą, o której mowa w art. 32 ust. 4 – zarządzić środki tymczasowe **wobec strażnika** dostępu na podstawie stwierdzenia prima facie, że doszło do naruszenia przepisów art. 5 lub 6.

Poprawka 182**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Artykuł 22 – ustęp 2**

Tekst proponowany przez Komisję

2. Decyzję, o której mowa w ust. 1, **można przyjąć** wyłącznie w kontekście postępowania wszczętego z **uwagi na możliwość przyjęcia** decyzji stwierdzającej niewypełnianie obowiązków na podstawie art. 25 ust. 1. Decyzja ta obowiązuje przez czas oznaczony, który może zostać przedłużony, jeżeli okaże się to konieczne i stosowne.

Poprawka

2. Decyzję, o której mowa w ust. 1, **przyjmuje się** wyłącznie w kontekście postępowania wszczętego z **myślą o ewentualnym przyjęciu** decyzji stwierdzającej niewypełnianie obowiązków na podstawie art. 25 ust. 1. Decyzja ta obowiązuje przez czas oznaczony, który może zostać przedłużony, jeżeli okaże się to konieczne i stosowne.

Poprawka 183**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Artykuł 22 – ustęp 2 a (nowy)**

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

2a. W razie konieczności podjęcia pilnych działań z uwagi na ryzyko wyrządzenia użytkownikom biznesowym lub użytkownikom końcowym strażnika dostępu poważnych i bezpośrednich szkód wynikających z nowych praktyk wdrożonych przez co najmniej jednego strażnika dostępu, które mogłyby osłabić kontestowalność podstawowych usług platformowych lub mogłyby być nieuczciwe na podstawie art. 10 ust. 2, Komisja może nałożyć na danych strażników dostępu środki tymczasowe, aby zapobiec materializacji takiego ryzyka.

Środa, 15 grudnia 2021 r.

Poprawka 184

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 22 – ustęp 2 b (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

2b. Decyzję, o której mowa w ust. 2a niniejszego artykułu, przyjmuje się wyłącznie w kontekście badania rynku przeprowadzonego na podstawie art. 17 i w ciągu 6 miesięcy od rozpoczęcia takiego badania. Środki tymczasowe obowiązują przez określony czas i w każdym przypadku odnawia się je lub wycofuje w celu uwzględnienia ostatecznej decyzji wydanej w oparciu o badanie rynku przeprowadzone na podstawie art. 17.

Poprawka 185

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 23

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

Artykuł 23

skreśla się

Środki na zobowiązania

1. Jeżeli w toku postępowania, o którym mowa w art. 16 lub 25, dany strażnik dostępu zaproponuje podjęcie zobowiązań odnoszących się do stosownych podstawowych usług platformowych i mających na celu wypełnienie obowiązków ustanowionych w art. 5 i 6, Komisja może – w drodze decyzji przyjmowanej zgodnie z procedurą doradczą, o której mowa w art. 32 ust. 4 – nadać tym zobowiązaniom moc wiążącą względem danego strażnika dostępu oraz oświadczyć, że nie ma dalszych podstaw do prowadzenia postępowania.

2. Komisja może, działając z własnej inicjatywy lub na wniosek, wznowić stosowne postępowanie w drodze decyzji, jeżeli:

- a) nastąpiła istotna zmiana odnośnie do jakiegokolwiek faktu, który był podstawą do podjęcia decyzji;
- b) dany strażnik dostępu działa w sposób sprzeczny ze swoimi zobowiązaniami;
- c) decyzja została podjęta na podstawie niekompletnych, nieprawdziwych lub wprowadzających w błąd informacji dostarczonych przez strony.

Środa, 15 grudnia 2021 r.

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

3. Jeżeli Komisja uzna, że zobowiązania zaproponowane przez danego strażnika dostępu nie zapewniają w skuteczny sposób wypełnienia obowiązków ustanowionych w art. 5 i 6, uzasadnia w decyzji kończącej dane postępowanie, dlaczego nie nadała tym zobowiązaniom mocy wiążącej.

Poprawka 186

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 24 – ustęp 1

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

1. Komisja **może podejmować** działania konieczne w celu monitorowania skutecznego wdrażania i wypełniania obowiązków ustanowionych w art. 5 i 6 oraz skutecznego wdrażania i stosowania decyzji przyjętych na podstawie art. 7, 16, 22 i 23.

1. Komisja **podejmuje** działania konieczne w celu monitorowania skutecznego wdrażania i wypełniania obowiązków ustanowionych w art. 5 i 6 oraz skutecznego wdrażania i stosowania decyzji przyjętych na podstawie art. 7, 16, 22 i 23.

Poprawka 187

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 24 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

Artykuł 24a

Mechanizm składania skarg

1. Użytkownicy biznesowi, konkurenci, użytkownicy końcowi podstawowych usług platformowych oraz ich przedstawiciele lub inne osoby mające uzasadniony interes mogą składać do właściwych organów krajowych skargi na wszelkie praktyki lub zachowania strażników dostępu wchodzące w zakres niniejszego rozporządzenia, w tym przypadki niewypełniania obowiązków.

Właściwe organy krajowe oceniają takie skargi i zgłaszają je Komisji.

Komisja bada, czy istnieją uzasadnione powody do wszczęcia postępowania zgodnie z art. 18 bądź rozpoczęcia badania rynku zgodnie z art. 14.

2. W odniesieniu do składania skarg i zgłaszania naruszeń niniejszego rozporządzenia oraz w kwestiach ochrony osób zgłaszających takie naruszenia zastosowanie mają przepisy dyrektywy (UE) 2019/1937.

Środa, 15 grudnia 2021 r.

Poprawka 188
Wniosek dotyczący rozporządzenia
Artykuł 24 b (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

Artykuł 24b

Komórka ds. zgodności z prawem

1. Strażnicy dostępu ustanawiają komórkę ds. zgodności z prawem, która jest niezależna od komórek operacyjnych strażnika dostępu, i powołują co najmniej jednego urzędnika ds. zgodności z prawem, w tym kierownika komórki ds. zgodności z prawem.

2. Strażnik dostępu dba o to, by komórka ds. zgodności z prawem, o której mowa w ust. 1, dysponowała wystarczającymi uprawnieniami i zasobami, posiadała odpowiednią rangę, a także miała dostęp do organu zarządzającego strażnika dostępu w celu monitorowania przestrzegania przez strażnika dostępu przepisów niniejszego rozporządzenia.

3. Strażnik dostępu dba o to, by urzędnicy ds. zgodności z prawem powołani zgodnie z ust. 1 mieli kwalifikacje zawodowe, wiedzę, doświadczenie i umiejętności niezbędne do wykonywania zadań, o których mowa w ust. 4.

Strażnik dostępu dba również o to, aby kierownik komórki ds. zgodności z prawem powołany zgodnie z ust. 1 był menedżerem wyższego szczebla odpowiadającym, w ramach odrębnej funkcji, za komórkę ds. zgodności z prawem oraz był niezależny od komórek operacyjnych i organu zarządzającego strażnika dostępu.

4. Kierownik komórki ds. zgodności z prawem podlega bezpośrednio organowi zarządzającemu strażnika dostępu i jest uprawniony do zgłaszania zastrzeżeń i ostrzegania tego organu w przypadku wystąpienia ryzyka nieprzestrzegania przepisów niniejszego rozporządzenia, bez uszczerbku dla obowiązków organu zarządzającego w ramach jego funkcji nadzorczych i zarządczych.

Kierownik komórki ds. zgodności z prawem nie może zostać odwołany bez uprzedniej zgody organu zarządzającego strażnika dostępu.

5. Urzędnicy ds. zgodności z prawem powołani przez strażnika dostępu zgodnie z ust. 1 nadzorują wypełnianie przez strażnika dostępu obowiązków określonych w niniejszym rozporządzeniu, w tym co najmniej następujące zadania:

a) organizowanie, monitorowanie i nadzorowanie środków i działań strażników dostępu mających na celu zapewnienie wypełniania obowiązków określonych w niniejszym rozporządzeniu;

Środa, 15 grudnia 2021 r.

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

- b) przekazywanie informacji i doradzanie kierownictwu i pracownikom strażnika dostępu na temat odpowiednich obowiązków wynikających z niniejszego rozporządzenia;
- c) w stosownych przypadkach – monitorowanie przestrzegania zobowiązań uznanych za wiążące zgodnie z art. 23, bez uszczerbku dla możliwości powoływania przez Komisję niezależnych ekspertów zewnętrznych zgodnie z art. 24 ust. 2;
- d) współpraca z Komisją do celów niniejszego rozporządzenia.

6. Strażnicy dostępu przekazują Komisji imię i nazwisko oraz dane kontaktowe kierownika komórki ds. zgodności z prawem.

7. Organ zarządzający strażnika dostępu określa i nadzoruje działania strażnika dostępu wdrażające rozwiązania w zakresie zarządzania, które zapewniają niezależność komórki ds. zgodności z prawem, w tym podział obowiązków w organizacji strażnika dostępu i zapobieganie konfliktom interesów, oraz odpowiada za ich wdrażanie.

Poprawka 189

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 25 – ustęp 1 – litera e

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

e) zobowiązaniami, które uznano za prawnie wiążące na podstawie art. 23.

skreśla się

Poprawka 190

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 25 – ustęp 1 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

1a. Komisja przyjmuje decyzję w terminie 12 miesięcy od dnia wszczęcia postępowania na podstawie art. 18.

Środa, 15 grudnia 2021 r.

Poprawka 191

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 25 – ustęp 2

Tekst proponowany przez Komisję

2. Przed przyjęciem decyzji na podstawie ust. 1 Komisja przedstawia swoje wstępne ustalenia danemu strażnikowi dostępu. **We** wstępnych ustaleniach Komisja wyjaśnia środki, których wprowadzenie rozważa lub które jej zdaniem dany strażnik dostępu powinien wprowadzić w celu skutecznego zastosowania się do wstępnych ustaleń.

Poprawka

2. Przed przyjęciem decyzji na podstawie ust. 1 Komisja przedstawia swoje wstępne ustalenia danemu strażnikowi dostępu. **W tych** wstępnych ustaleniach Komisja wyjaśnia środki, których wprowadzenie rozważa lub które jej zdaniem dany strażnik dostępu powinien wprowadzić w celu skutecznego zastosowania się do wstępnych ustaleń.

Poprawka 192

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 25 – ustęp 4

Tekst proponowany przez Komisję

4. Strażnik dostępu przedstawia Komisji opis środków, które **wprowadził** w celu zastosowania się do decyzji przyjętej na podstawie ust. 1.

Poprawka

4. Strażnik dostępu przedstawia Komisji opis środków, które **podjął** w celu zastosowania się do decyzji przyjętej na podstawie ust. 1.

Poprawka 193

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 26 – ustęp 1 – wprowadzenie

Tekst proponowany przez Komisję

1. W drodze decyzji na podstawie art. 25 Komisja może nałożyć na strażnika dostępu grzywny, **których wysokość nie przekracza 10 %** jego łącznego obrotu w poprzednim roku obrotowym, jeżeli Komisja ustali, że strażnik dostępu umyślnie lub w wyniku zaniedbania nie przestrzega:

Poprawka

1. W drodze decyzji na podstawie art. 25 Komisja może nałożyć na strażnika dostępu grzywny **nie mniejsze niż 4 % i nie większe niż 20 %** jego łącznego **światowego** obrotu w poprzednim roku obrotowym, jeżeli Komisja ustali, że strażnik dostępu umyślnie lub w wyniku zaniedbania nie przestrzega:

Poprawka 194

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 26 – ustęp 1 – litera a a (nowa)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

aa) **obowiązku przekazywania informacji, które są wymagane na podstawie art. 12;**

Środa, 15 grudnia 2021 r.

Poprawka 195**Wniosek dotyczący rozporządzenia
Artykuł 26 – ustęp 1 – litera a b (nowa)**

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

ab) obowiązku przekazywania informacji, które są wymagane na podstawie art. 13, lub w razie przekazania informacji nieprawidłowych, niekompletnych lub wprowadzających w błąd;

Poprawka 196**Wniosek dotyczący rozporządzenia
Artykuł 26 – ustęp 1 – litera e**

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

e) zobowiązań uznanych za wiążące w drodze decyzji przyjętej na podstawie art. 23.

skreśla się

Poprawka 197**Wniosek dotyczący rozporządzenia
Artykuł 26 – ustęp 2 – litera b**

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

b) nie prześlą informacji wymaganych zgodnie z art. 12 lub prześlą informacje nieprawidłowe, niekompletne lub wprowadzające w błąd;

skreśla się

Poprawka 198**Wniosek dotyczący rozporządzenia
Artykuł 26 – ustęp 2 – litera c**

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

c) nie przedstawią opisu wymaganego zgodnie z art. 13;

skreśla się

Środa, 15 grudnia 2021 r.

Poprawka 199

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 27 – ustęp 2

Tekst proponowany przez Komisję

2. W przypadku gdy przedsiębiorstwa wypełniły obowiązek, w odniesieniu do którego nałożono okresową karę pieniężną w celu jego wyegzekwowania, Komisja może w drodze decyzji przyjętej zgodnie z procedurą doradczą, o której mowa w art. 32 ust. 4, ustalić ostateczną wysokość okresowej kary pieniężnej **na poziomie niższym niż ten, który wynikałby z pierwotnej decyzji.**

Poprawka

2. W przypadku gdy przedsiębiorstwa wypełniły obowiązek, w odniesieniu do którego nałożono okresową karę pieniężną w celu jego wyegzekwowania, Komisja może w drodze decyzji przyjętej zgodnie z procedurą doradczą, o której mowa w art. 32 ust. 4, ustalić ostateczną wysokość okresowej kary pieniężnej.

Poprawka 200

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 28 – ustęp 1

Tekst proponowany przez Komisję

1. Uprawnienia przyznane Komisji na podstawie art. 26 i 27 podlegają terminowi przedawnienia wynoszącemu **trzy lata.**

Poprawka

1. Uprawnienia przyznane Komisji na podstawie art. 26 i 27 podlegają terminowi przedawnienia wynoszącemu **pięć lat.**

Poprawka 201

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 30 – ustęp 1 – wprowadzenie

Tekst proponowany przez Komisję

1. Przed przyjęciem decyzji na podstawie art. 7, art. 8 ust. 1, art. 9 ust. 1, art. 15, 16, 22, 23, 25 i 26 oraz art. 27 ust. 2 Komisja zapewnia odnośnemu strażnikowi dostępu lub odnośnemu przedsiębiorstwu lub odnośnemu związkowi przedsiębiorstw możliwość bycia wysłuchanym w kwestii:

Poprawka

1. Przed przyjęciem decyzji na podstawie art. 7, art. 8 ust. 1, art. 9 ust. 1, art. 15, 16, 22, 23, 25 i 26 oraz art. 27 ust. 2 Komisja zapewnia odnośnemu strażnikowi dostępu lub odnośnemu przedsiębiorstwu lub odnośnemu związkowi przedsiębiorstw, **w tym osobom trzecim mającym uzasadniony interes,** możliwość bycia wysłuchanym w kwestii:

Środa, 15 grudnia 2021 r.

Poprawka 202**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Artykuł 30 – ustęp 2**

Tekst proponowany przez Komisję

2. Odnośni strażnicy dostępu, odnośne przedsiębiorstwa i odnośne związki przedsiębiorstw mogą przedstawić swoje uwagi do wstępnych ustaleń Komisji w terminie wyznaczonym przez Komisję we wstępnych ustaleniach, który nie może być krótszy niż 14 dni.

Poprawka

2. Odnośni strażnicy dostępu, odnośne przedsiębiorstwa i odnośne związki przedsiębiorstw, **w tym osoby trzecie mające uzasadniony interes**, mogą przedstawić swoje uwagi do wstępnych ustaleń Komisji w terminie wyznaczonym przez Komisję we wstępnych ustaleniach, który nie może być krótszy niż 14 dni.

Poprawka 203**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Artykuł 30 – ustęp 3**

Tekst proponowany przez Komisję

3. Podstawą decyzji przyjętych przez Komisję mogą być wyłącznie zastrzeżenia, co do których odnośni strażnicy dostępu, odnośne przedsiębiorstwa i odnośne związki przedsiębiorstw mogli przedstawić swoje uwagi.

Poprawka

3. Podstawą decyzji przyjętych przez Komisję mogą być wyłącznie zastrzeżenia, co do których odnośni strażnicy dostępu, odnośne przedsiębiorstwa, odnośne związki przedsiębiorstw **i osoby trzecie mające uzasadniony interes** mogli przedstawić swoje uwagi.

Poprawka 233**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Artykuł 30 a (nowy)**

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

Artykuł 30a**Odpowiedzialność**

1. Komisja przyjmuje roczne sprawozdanie na temat stanu gospodarki cyfrowej. Zawiera ono analizę pozycji rynkowej, wpływu i modeli biznesowych strażników dostępu na wspólnym rynku. Ponadto podsumowuje działania Komisji, w szczególności środki nadzorcze przyjęte na podstawie rozdziałów II i IV niniejszego rozporządzenia, a także zawiera ocenę tego, czy reguły konkurencji, przepisy niniejszego rozporządzenia (i rozporządzenia XX/2021 [akt o usługach cyfrowych]) oraz obecne poziomy egzekwowania są odpowiednie, aby rozwiązać problem zachowań antykonkurencyjnych oraz zapewnić kontestowalność i uczciwe warunki na rynkach cyfrowych. Sprawozdanie roczne zawiera również ocenę sprawozdań z kontroli przewidzianych w art. 13 i ocenę skutków społecznych, w której analizuje się nowe produkty i usługi cyfrowe oraz ich potencjalny wpływ na zdrowie psychiczne, zachowania użytkowników, dezinformację, polaryzację i demokrację. W ramach swego mandatu Komisja koordynuje działania w zakresie nadzoru i monitorowania z działaniami przewidzianymi w akcie o usługach cyfrowych, aby osiągnąć jak najlepszą synergę.

Środa, 15 grudnia 2021 r.

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

2. Parlament Europejski za pośrednictwem właściwych komisji może co roku wydawać opinie o sprawozdaniu Komisji, w tym proponować badania rynku w odniesieniu do nowych usług i nowych praktyk na podstawie art. 17.

3. Komisja odnosi się na piśmie do opinii przyjętej przez Parlament Europejski oraz odpowiada na wszelkie wezwania do działania dotyczące art. 17 niniejszego rozporządzenia, w tym uzasadniając brak zamiaru podjęcia działań, a także na wszelkie pytania Parlamentu Europejskiego lub Rady w terminie pięciu tygodni od ich otrzymania.

4. Na wniosek Parlamentu Europejskiego Komisja uczestniczy w wysłuchaniu przed Parlamentem Europejskim. Wysłuchania odbywają się co najmniej dwa razy do roku. Właściwy komisarz składa oświadczenie przed Parlamentem Europejskim i udziela odpowiedzi na pytania posłów, gdy tylko zostanie o to poproszony. Ponadto stały dialog na wysokim szczeblu między Parlamentem Europejskim a Komisją toczy się w formie wymiany poglądów, która odbywa się nie rzadziej niż cztery razy do roku.

Poprawka 204

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 31 – ustęp 1

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

1. Informacje zgromadzone zgodnie z art. 3, 12, 13, 19, 20 i 21 wykorzystuje się wyłącznie do celów niniejszego rozporządzenia.

1. Informacje zgromadzone zgodnie z art. 3, 19, 20, 21 i 31d wykorzystuje się wyłącznie do celów niniejszego rozporządzenia.

Poprawka 205

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 31 – ustęp 1 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

1a. Informacje zgromadzone na podstawie art. 12 wykorzystuje się wyłącznie do celów niniejszego rozporządzenia i rozporządzenia (WE) nr 139/2004.

Środa, 15 grudnia 2021 r.

Poprawka 206
Wniosek dotyczący rozporządzenia
Artykuł 31 – ustęp 1 b (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

1b. *Informacje zgromadzone na podstawie art. 13 wykorzystuje się wyłącznie do celów niniejszego rozporządzenia i rozporządzenia (UE) 2016/679.*

Poprawka 207
Wniosek dotyczący rozporządzenia
Artykuł 31 – ustęp 2

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

2. Bez uszczerbku dla wymiany i wykorzystania informacji przekazywanych w celu wykorzystania ich na podstawie art. 32 i 33 Komisja, organy państw członkowskich, ich urzędnicy, funkcjonariusze i inne osoby pracujące pod nadzorem tych organów oraz wszelkie osoby fizyczne lub prawne, w tym audytorzy i eksperci powołani na podstawie art. 24 ust. 2, nie ujawniają informacji uzyskanych lub wymienionych przez nich zgodnie z niniejszym rozporządzeniem oraz objętych obowiązkiem zachowania tajemnicy zawodowej. Obowiązek ten ma również zastosowanie do wszystkich przedstawicieli i ekspertów państw członkowskich uczestniczących w działaniach Komitetu Doradczego ds. Rynków Cyfrowych zgodnie z art. 32.

2. Bez uszczerbku dla wymiany i wykorzystania informacji przekazywanych w celu wykorzystania ich na podstawie art. **12, 13, 31d**, 32 i 33 Komisja, organy państw członkowskich, ich urzędnicy, funkcjonariusze i inne osoby pracujące pod nadzorem tych organów oraz wszelkie osoby fizyczne lub prawne, w tym audytorzy i eksperci powołani na podstawie art. 24 ust. 2, nie ujawniają informacji uzyskanych lub wymienionych przez nich zgodnie z niniejszym rozporządzeniem oraz objętych obowiązkiem zachowania tajemnicy zawodowej. Obowiązek ten ma również zastosowanie do wszystkich przedstawicieli i ekspertów państw członkowskich uczestniczących w działaniach Komitetu Doradczego ds. Rynków Cyfrowych zgodnie z art. 32.

Środa, 15 grudnia 2021 r.

Poprawka 208
Wniosek dotyczący rozporządzenia
Artykuł 31 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

Artykuł 31a

**Europejska Grupa Wysokiego Szczebla Organów Regulacji
Cyfrowej**

1. Komisja ustanawia Europejską Grupę Wysokiego Szczebla Organów Regulacji Cyfrowej (zwaną dalej „grupą”) w formie grupy ekspertów, w skład której wchodzi: przedstawiciel Komisji, przedstawiciel właściwych organów Unii, przedstawiciele krajowych organów ochrony konkurencji oraz przedstawiciele innych właściwych organów krajowych w konkretnych sektorach, w tym w sektorze ochrony danych, łączności elektronicznej i ochrony konsumentów.
2. Do celów ust. 1 odpowiednie właściwe organy krajowe są reprezentowane w grupie przez swoich szefów. W celu ułatwienia prac grupie Komisja zapewnia jej sekretariat.
3. Prace grupy mogą być organizowane w eksperckich grupach roboczych tworzących zespoły specjalistów z różnych organów regulacyjnych, które służą Komisji wiedzą specjalistyczną na wysokim poziomie.

Poprawka 209
Wniosek dotyczący rozporządzenia
Artykuł 31 b (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

Artykuł 31b

**Zadania Europejskiej Grupy Wysokiego Szczebla Organów
Regulacji Cyfrowej**

1. Grupa wspiera Komisję w zapewnianiu spójnego stosowania niniejszego rozporządzenia i monitorowaniu jego przestrzegania poprzez doradztwo, wiedzę fachową i zalecenia. W tym celu grupa realizuje następujące zadania:
 - a) podejmowanie kwestii związanych ze współpracą i koordynacją między Komisją a państwami członkowskimi w zakresie działań związanych z egzekwowaniem prawa poprzez wspieranie wymiany informacji i najlepszych praktyk dotyczących ich pracy oraz zasad i praktyk podejmowania decyzji w celu wypracowania spójnego podejścia regulacyjnego;
 - b) wydawanie Komisji zaleceń dotyczących konieczności przeprowadzenia dochodzeń na rynku zgodnie z art. 14, 15, 16 i 17;
 - c) wydawanie zaleceń dla Komisji w sprawie potrzeby aktualizacji zobowiązań wynikających z rozporządzenia na mocy art. 5 i 6;

Środa, 15 grudnia 2021 r.

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

- d) doradzanie Komisji i służenie jej wiedzą fachową w przygotowywaniu wniosków ustawodawczych i inicjatyw politycznych, w tym na mocy art. 38;
- e) doradzanie Komisji i służenie jej wiedzą fachową w przygotowywaniu aktów delegowanych;
- f) w razie potrzeby, służenie radą i wiedzą fachową na wczesnym etapie przygotowywania aktów wykonawczych, przed przedłożeniem ich komitetowi zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 182/2011; and
- g) na wniosek Komisji – zapewnianie doradztwa technicznego i wiedzy fachowej przed przyjęciem decyzji w sprawie specyfikacji na mocy art. 7.
2. Grupa co roku składa Parlamentowi Europejskiemu sprawozdanie ze swojej działalności oraz przedstawia zalecenia i sugestie polityczne dotyczące egzekwowania niniejszego rozporządzenia i innych kwestii przyczyniających się do rozwoju spójnego podejścia regulacyjnego do jednolitego rynku cyfrowego.
3. Grupa ustanawia swój regulamin wewnętrzny zgodnie z przepisami Komisji dotyczącymi grup ekspertów, ustanowionymi decyzją Komisji C(2016)3301.
4. Spotkania grupy z zainteresowanymi stronami i strażnikami dostępu są rejestrowane i upubliczniane co miesiąc zgodnie z unijnym rejestrem służącym przejrzystości.

Poprawka 210

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 31 c (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

Artykuł 31c

Rola krajowych organów ochrony konkurencji i innych właściwych organów

1. Krajowe organy ochrony konkurencji oraz inne właściwe organy wyznaczone przez państwa członkowskie wspierają Komisję w monitorowaniu wypełniania i egzekwowania obowiązków określonych w niniejszym rozporządzeniu oraz regularnie składają Komisji sprawozdanie z przestrzegania niniejszego rozporządzenia.
2. Krajowe organy ochrony konkurencji oraz inne właściwe organy, koordynowane przez Komisję, mogą wspierać badania rynku lub postępowania na podstawie art. 7 ust. 2 oraz art. 15, 16, 17, 19, 20 i 21, gromadząc informacje i służąc wiedzą fachową.
3. Krajowe organy ochrony konkurencji oraz inne właściwe organy mogą przyjmować skargi zgodnie z procedurą określoną w art. 24a.

Środa, 15 grudnia 2021 r.

Poprawka 211
Wniosek dotyczący rozporządzenia
Artykuł 31 d (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

Artykuł 31d

Współpraca i koordynacja działań z państwami członkowskimi

1. Komisja i państwa członkowskie ściśle współpracują ze sobą i koordynują swoje działania w zakresie egzekwowania prawa w celu zapewnienia spójnego, skutecznego i komplementarnego egzekwowania niniejszego rozporządzenia.
2. W przypadku gdy organ krajowy zamierza wszcząć w sprawie strażnika dostępu dochodzenie na podstawie przepisów krajowych, o których mowa w art. 1 ust. 6, informuje Komisję na piśmie o pierwszym formalnym środku dochodzeniowym – przed zastosowaniem takiego środka lub niezwłocznie po jego zainicjowaniu. Informację tę można również udostępnić krajowym organom ochrony konkurencji oraz innym właściwym organom innych państw członkowskich.
3. W przypadku gdy organ krajowy zamierza nałożyć obowiązki na strażników dostępu na podstawie przepisów krajowych, o których mowa w art. 1 ust. 6, informuje Komisję o projekcie odnośnych przepisów nie później niż 60 dni przed ich przyjęciem, podając powody. Informację tę można również udostępnić krajowym organom ochrony konkurencji oraz innym właściwym organom innych państw członkowskich. Jeżeli w ciągu tych 60 dni Komisja poinformuje dany organ krajowy, że projekt przepisów jest sprzeczny z niniejszym rozporządzeniem lub z decyzją przyjętą przez Komisję na mocy niniejszego rozporządzenia lub rozważaną w ramach postępowania wszczętego przez Komisję, organ krajowy nie przyjmuje tych przepisów.
4. Komisja i krajowe organy ochrony konkurencji oraz właściwe organy państw członkowskich egzekwujące przepisy, o których mowa w art. 1 ust. 6, są uprawnione do wzajemnego przekazywania wszelkich kwestii faktycznych lub prawnych, w tym informacji poufnych.
5. Krajowe organy ochrony konkurencji oraz inne właściwe organy państw członkowskich egzekwujące przepisy, o których mowa w art. 1 ust. 6, mogą konsultować się z Komisją we wszelkich sprawach związanych ze stosowaniem niniejszego rozporządzenia.

Środa, 15 grudnia 2021 r.

Poprawka 212

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 32 – ustęp 1 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

1a. Na posiedzenia, na których mają być omawiane szczególne kwestie, państwa członkowskie mają prawo wyznaczyć dodatkowego przedstawiciela organu posiadającego odpowiednią wiedzę fachową w zakresie tych kwestii. Nie ogranicza to prawa powoływania przez członków komitetu innych ekspertów z państw członkowskich.

Poprawka 213

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 32 – ustęp 4 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

4a. Spotkania Komitetu Doradczego ds. Rynków Cyfrowych i Komisji z przedstawicielami strażników dostępu i innych zainteresowanych stron są rejestrowane i upubliczniane co miesiąc zgodnie z unijnym rejestrem służącym przejrzystości.

Poprawka 214

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 33 – ustęp 1

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

1. Jeżeli co najmniej trzy państwa członkowskie zwrócą się do Komisji o rozpoczęcie badania na podstawie art. 15, ponieważ uważają, że istnieją uzasadnione powody, aby podejrzewać, że dostawca podstawowych usług platformowych powinien zostać wyznaczony jako strażnik dostępu, Komisja w ciągu czterech miesięcy bada, czy istnieją uzasadnione powody, aby rozpocząć takie badanie.

1. Co najmniej dwa krajowe organy ochrony konkurencji lub inne właściwe organy krajowe mogą zwrócić się do Komisji o rozpoczęcie badania na podstawie art. 15, 16, 17 lub 25. Właściwe organy przedkładają dowody na poparcie swojego wniosku. Komisja w ciągu czterech miesięcy bada, czy istnieją uzasadnione powody, aby rozpocząć takie badanie. Jeżeli Komisja uzna, że nie ma wystarczających podstaw do rozpoczęcia postępowania, może odrzucić taki wniosek i poinformować odpowiednie właściwe organy o powodach tego odrzucenia. Komisja publikuje wyniki swojej oceny.

Poprawka 215

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 33 – ustęp 2

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

2. Państwa członkowskie przedkładają dowody na poparcie swojego wniosku.

skreśla się

Środa, 15 grudnia 2021 r.

Poprawka 216

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 36 – nagłówek

Tekst proponowany przez Komisję

Przepisy wykonawcze

Poprawka

Ustalenia szczegółowe

Poprawka 217

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 36 – ustęp 1 – wprowadzenie

Tekst proponowany przez Komisję

1. **Przepisy wykonawcze Komisja może przyjmować akty wykonawcze dotyczące art. 3, 6, 12, 13, 15, 16, 17, 20, 22, 23, 25 i 30 w odniesieniu do:**

Poprawka

1. **Komisja** może przyjmować akty wykonawcze **określające szczegółowe zasady** w odniesieniu do:

Poprawka 218

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 36 – ustęp 1 – litera a a (nowa)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

aa) **formy, treści i innych szczegółów dotyczących sposobu dokonywania wyboru i wyrażania zgody, zgodnie z art. 5 lit. a);**

Poprawka 219

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 36 – ustęp 1 – litera a b (nowa)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

ab) **formy, treści i innych szczegółów dotyczących sposobu przekazywania informacji na temat ceny i wynagrodzenia, zgodnie z art. 5 lit. g);**

Poprawka 220

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 36 – ustęp 1 – litera g a (nowa)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

ga) **praktycznych ustaleń dotyczących współpracy i koordynacji między Komisją a państwami członkowskimi, o których mowa w art. 31d.**

Środa, 15 grudnia 2021 r.

Poprawka 221**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Artykuł 36 – ustęp 2**

Tekst proponowany przez Komisję

2. **praktycznych ustaleń dotyczących współpracy i koordynacji między Komisją a państwami członkowskimi, o których mowa w art. 1 ust. 7.** Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą doradczą, o której mowa w art. 32 ust. 4. Przed przyjęciem jakichkolwiek środków na podstawie ust. 1 Komisja publikuje ich projekt i zaprasza wszystkie zainteresowane strony do przedłożenia uwag w wyznaczonym przez nią terminie, który nie może być krótszy niż jeden miesiąc.

Poprawka

2. *Te* akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą doradczą, o której mowa w art. 32 ust.4. Przed przyjęciem jakichkolwiek środków na podstawie ust. 1 Komisja publikuje ich projekt i zaprasza wszystkie zainteresowane strony do przedłożenia uwag w wyznaczonym przez nią terminie, który nie może być krótszy niż jeden miesiąc.

Poprawka 222**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Artykuł 36 a (nowy)**

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

Artykuł 36a**Wytyczne**

Aby ułatwić strażnikom dostępu wypełnianie i egzekwowanie obowiązków ustanowionych w art. 5, 6, 12 i 13, Komisja może, jeżeli uzna to za stosowne, dołączyć wytyczne do obowiązków określonych w tych artykułach. W stosownych i koniecznych przypadkach Komisja może upoważnić organy normalizacyjne do opracowania odpowiednich norm ułatwiających wykonywanie tych obowiązków.

Poprawka 223**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Artykuł 37 – ustęp 2**

Tekst proponowany przez Komisję

2. Uprawnienia do przyjęcia aktów delegowanych, o których mowa w art. 3 ust. 6 i art. **9 ust. 1**, powierza się Komisji na okres 5 lat od dnia DD/MM/RRRR r. Komisja sporządza sprawozdanie dotyczące przekazania uprawnień nie później niż dziewięć miesięcy przed końcem okresu 5 lat. Przekazanie uprawnień zostaje automatycznie przedłużone na takie same okresy, chyba że Parlament Europejski lub Rada sprzeciwią się takiemu przedłużeniu nie później niż trzy miesiące przed końcem każdego okresu.

Poprawka

2. Uprawnienia do przyjęcia aktów delegowanych, o których mowa w art. 3 ust. 6 i art. **10**, powierza się Komisji na okres 5 lat od dnia DD/MM/RRRR r. Komisja sporządza sprawozdanie dotyczące przekazania uprawnień nie później niż dziewięć miesięcy przed końcem okresu 5 lat. Przekazanie uprawnień zostaje automatycznie przedłużone na takie same okresy, chyba że Parlament Europejski lub Rada sprzeciwią się takiemu przedłużeniu nie później niż trzy miesiące przed końcem każdego okresu.

Środa, 15 grudnia 2021 r.

Poprawka 224

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 37 – ustęp 3

Tekst proponowany przez Komisję

3. Przekazanie uprawnień, o którym mowa w art. 3 ust. 6 i art. 9 ust. 1, może zostać w dowolnym momencie odwołane przez Parlament Europejski lub przez Radę. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie określonych w niej uprawnień. Decyzja o odwołaniu staje się skuteczna następnego dnia po jej opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej lub w określonym w tej decyzji późniejszym terminie. Nie wpływa ona na ważność jakichkolwiek już obowiązujących aktów delegowanych.

Poprawka

3. Przekazanie uprawnień, o którym mowa w art. 3 ust. 6 i art. 10, może zostać w dowolnym momencie odwołane przez Parlament Europejski lub przez Radę. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie określonych w niej uprawnień. Decyzja o odwołaniu staje się skuteczna następnego dnia po jej opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej lub w określonym w tej decyzji późniejszym terminie. Nie wpływa ona na ważność jakichkolwiek już obowiązujących aktów delegowanych.

Poprawka 225

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 37 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

Artykuł 37a

Zmiana w dyrektywie (UE) 2019/1937

W części XX załącznika do dyrektywy (UE) 2019/1937 dodaje się punkt w brzmieniu:

„Rozporządzenie (UE) .../... Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia ... w sprawie XX (UE) 2021/XXX i zmieniające dyrektywę (UE) 2019/1937 (Dz.U. L ...)”.

Poprawka 226

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 37 b (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

Artykuł 37b

Zmiana dyrektywy (UE) 2020/1828 w sprawie powództw przedstawicielskich wytaczanych w celu ochrony zbiorowych interesów konsumentów

W załączniku I dodaje się następujący punkt:

„(X) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie kontestowalnych i uczciwych rynków w sektorze cyfrowym (akt o rynkach cyfrowych)”

Środa, 15 grudnia 2021 r.

Poprawka 227

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 39 – ustęp 2 – akapit 1

Tekst proponowany przez Komisję

Niniejsze rozporządzenie stosuje się po upływie **sześciu** miesięcy od dnia jego wejścia w życie.

Poprawka

Niniejsze rozporządzenie stosuje się po upływie **dwóch** miesięcy od dnia jego wejścia w życie.

Poprawka 228

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Załącznik 1 (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

a) Uwagi ogólne:

1. Niniejszy załącznik ma na celu określenie metodyki identyfikacji i obliczania „użytkowników końcowych” i „użytkowników biznesowych” w odniesieniu do każdej podstawowej usługi platformowej zdefiniowanej w art. 2 ust. 2 do celów art. 3 ust. 2 lit. b). Zapewnia odniesienie umożliwiające przedsiębiorstwu ocenę, czy jego podstawowe usługi platformowe spełniają progi ilościowe określone w art. 3 ust. 2 lit. b), w związku z czym uznane zostaną za spełniające warunek określony w art. 3 ust. 1 lit. b). Załącznik ten będzie zatem również istotny dla każdej szerszej oceny prowadzonej na podstawie art. 3 ust. 6. Obowiązkiem przedsiębiorstwa jest zapewnienie jak najdokładniejszego przybliżenia liczby wspomnianych użytkowników zgodnie ze wspólnymi zasadami i szczegółową metodyką przedstawioną w niniejszym załączniku. Żaden z elementów niniejszego załącznika nie pozbawia Komisji możliwości wymagania od przedsiębiorstwa świadczącego podstawowe usługi platformowe dostarczenia wszelkich informacji niezbędnych do identyfikacji i obliczenia „użytkowników końcowych” i „użytkowników biznesowych”. Komisja jest przy tym związana terminami określonymi w odpowiednich przepisach niniejszego rozporządzenia. Żaden z elementów niniejszego załącznika nie powinien stanowić podstawy prawnej do śledzenia użytkowników. Metodyka zawarta w niniejszym załączniku pozostaje bez uszczerbku dla jakichkolwiek obowiązków określonych w rozporządzeniu, w tym obowiązków określonych w art. 3 ust. 3 i 6 i w art. 11 ust. 1. W szczególności wymagana zgodność z art. 11 ust. 1 oznacza również identyfikowanie i obliczanie użytkowników końcowych i użytkowników biznesowych w oparciu o dokładny pomiar lub najdokładniejsze dostępne przybliżenie – zgodnie z faktycznymi zdolnościami w zakresie identyfikacji i obliczania, którymi w odnośnym momencie dysponuje przedsiębiorstwo świadczące podstawowe usługi platformowe. Pomiarzy te lub najdokładniejsze dostępne przybliżenie są spójne z danymi przekazywanymi w sprawozdaniu na podstawie art. 13 i obejmują te dane.

Środa, 15 grudnia 2021 r.

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

2. W art. 2 pkt 16 i 17 przedstawiono definicje „użytkownika końcowego” i „użytkownika biznesowego”, wspólne dla wszystkich podstawowych usług platformowych.
3. W celu identyfikacji i obliczenia liczby „użytkowników końcowych” i „użytkowników biznesowych” w niniejszym załączniku stosuje się pojęcie „unikalnego użytkownika”. Pojęcie „unikalnego użytkownika” obejmuje „użytkowników końcowych” i „użytkowników biznesowych” ujętych tylko raz w odniesieniu do odnośnej podstawowej usługi platformowej w określonym okresie (tzn. w okresie miesiąca w przypadku „użytkowników końcowych” i w okresie roku w przypadku „użytkowników biznesowych”), niezależnie od tego, ile razy użytkownicy ci korzystali w tym okresie z odpowiedniej podstawowej usługi platformowej. Pozostaje to bez uszczerbku dla faktu, że ta sama osoba fizyczna lub prawna może jednocześnie być użytkownikiem końcowym i użytkownikiem biznesowym różnych podstawowych usług platformowych.
 - b) Użytkownicy końcowi
4. Liczba „unikalnych użytkowników” w odniesieniu do „użytkowników końcowych”: unikalnych użytkowników identyfikuje się zgodnie z najdokładniejszym miernikiem podanym przez przedsiębiorstwo świadczące którąkolwiek z podstawowych usług platformowych, w szczególności:
 - a) Uznaje się, że gromadzenie danych – na temat korzystania z podstawowych usług platformowych – w oparciu o środowiska wymagające jednorazowego logowania (signed-in) lub wymagające trwałego zalogowania (logged-in) stwarza, bez zagłębiania się w sprawę, najmniejsze ryzyko wielokrotnego liczenia tego samego użytkownika, na przykład w odniesieniu do zachowania użytkowników korzystających z różnych urządzeń lub platform. Zatem przedsiębiorstwo przedkłada zagregowane zanonimizowane dane dotyczące liczby unikalnych użytkowników dla każdej odnośnej podstawowej usługi platformowej w oparciu o środowiska wymagające jednorazowego logowania lub trwałego zalogowania, jeśli takie dane istnieją.
 - b) W przypadku podstawowych usług platformowych, do których użytkownicy końcowi mają (również) dostęp poza środowiskami wymagającymi jednorazowego logowania lub trwałego zalogowania, przedsiębiorstwo dodatkowo przedkłada zagregowane zanonimizowane dane na temat liczby unikalnych użytkowników końcowych odnośnej podstawowej usługi platformowej w oparciu o alternatywny miernik ujmujący również użytkowników końcowych korzystających z danej usługi poza środowiskami wymagającymi logowania; miernikami takimi mogą być na przykład adresy IP, identyfikatory plików cookie lub inne identyfikatory takie jak identyfikatory RFID (identyfikacja za pomocą fal radiowych), pod warunkiem że te adresy lub identyfikatory są (obiektywnie) niezbędne do świadczenia podstawowych usług platformowych.

Środa, 15 grudnia 2021 r.

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

5. W art. 3 ust. 2 również wymaga się, by liczba „miesięcznych użytkowników końcowych” oparta była na średniej liczbie miesięcznych użytkowników końcowych w okresie co najmniej sześciu miesięcy w ciągu ostatniego roku obrotowego. Przedsiębiorstwo świadczące podstawową (-e) usługę(-y) platformową(-e) może pominąć wartości odstające w danym roku. Wartości odstające oznaczają wartości, które wykraczają poza normalny zakres, takie jak szczyt sprzedaży, który miał miejsce w ciągu jednego miesiąca w danym roku, ale nie obejmują rocznej regularnej i przewidywalnej sprzedaży.
- c) Użytkownicy biznesowi
6. Liczba „unikalnych użytkowników” w odniesieniu do „użytkowników biznesowych”: liczbę „unikalnych użytkowników” należy ustalać, w stosownych przypadkach, z wykorzystaniem poziomu konta użytkownika, gdzie każde odrębne konto biznesowe powiązane z korzystaniem z danej podstawowej usługi platformowej świadczonej przez przedsiębiorstwo oznacza unikalnego użytkownika biznesowego tej podstawowej usługi platformowej. Jeśli pojęcie „konto biznesowe” nie ma zastosowania do danej podstawowej usługi platformowej, odnośne przedsiębiorstwo świadczące podstawowe usługi platformowe ustala liczbę unikalnych użytkowników biznesowych poprzez odniesienie do odpowiednich przedsiębiorstw.
- d) Przekazywanie informacji
7. Przedsiębiorstwo przekazujące informacje dotyczące liczby użytkowników końcowych i użytkowników biznesowych danej podstawowej usługi platformowej jest odpowiedzialne za zapewnienie kompletności i dokładności tych informacji. W związku z tym:
- a) Przedsiębiorstwo jest odpowiedzialne za przekazywanie danych dotyczących danej podstawowej usługi platformowej w sposób niepowodujący zaniżenia lub zawyżenia liczby użytkowników końcowych i użytkowników biznesowych w informacjach przekazywanych Komisji (na przykład gdy użytkownicy uzyskują dostęp do podstawowych usług platformowych za pośrednictwem różnych platform lub urzędzeń).
- b) Przedsiębiorstwo jest odpowiedzialne za przedstawienie dokładnych i zwięzłych wyjaśnień dotyczących metodyki stosowanej w celu ustalenia informacji przekazywanych Komisji oraz za wszelkie ryzyko zaniżenia lub zawyżenia liczby użytkowników końcowych i użytkowników biznesowych danej podstawowej usługi platformowej i za wszelkie rozwiązania przyjęte w celu wyeliminowania tego ryzyka.
- c) Przedsiębiorstwo dostarcza Komisji danych opartych na alternatywnym mierniku w przypadku gdy Komisja ma wątpliwości co do dokładności danych przedłożonych przez przedsiębiorstwo świadczące podstawowe usługi platformowe.

Środa, 15 grudnia 2021 r.

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

8. Do celów obliczania liczby „użytkowników końcowych” i „użytkowników biznesowych”:

- a) Przedsiębiorstwo świadczące podstawowe usługi platformowe nie identyfikuje podstawowych usług platformowych należących do tej samej kategorii podstawowych usług platformowych na podstawie art. 2 pkt 2 jako odrębnych usług głównie w oparciu o fakt, że świadczone są z wykorzystaniem różnych nazw domen – czy to krajowych domen najwyższego poziomu (ccTLD) czy funkcjonalnych domen najwyższego poziomu (gTLD) – czy jakichkolwiek atrybutów geograficznych.
- b) Przedsiębiorstwo świadczące podstawowe usługi platformowe uznaje za odrębne te podstawowe usługi platformowe, które pomimo przynależności do tej samej kategorii podstawowych usług platformowych na podstawie art. 2 pkt 2 wykorzystywane są do różnych celów przez ich użytkowników końcowych lub ich użytkowników biznesowych, lub przez obie te grupy, nawet w przypadku gdy ich użytkownicy końcowi są jednocześnie użytkownikami biznesowymi.
- c) Przedsiębiorstwo świadczące podstawowe usługi platformowe uznaje za odrębne te podstawowe usługi platformowe, które są przez nie oferowane w sposób zintegrowany, ale które (i) nie należą do tej samej kategorii podstawowych usług platformowych na podstawie art. 2 pkt 2 lub (ii) pomimo przynależności do tej samej kategorii podstawowych usług platformowych na podstawie art. 2 pkt 2 wykorzystywane są do różnych celów przez ich użytkowników końcowych lub ich użytkowników biznesowych, lub przez obie te grupy, nawet w przypadku gdy ich użytkownicy końcowi są jednocześnie użytkownikami biznesowymi.

e) Szczegółowe definicje

9. Szczegółowe definicje na potrzeby poszczególnych podstawowych usług platformowych Poniższy wykaz zawiera szczegółowe definicje „użytkowników końcowych” i „użytkowników biznesowych” dla każdej podstawowej usługi platformowej.

Środa, 15 grudnia 2021 r.

Poprawka 229

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Załącznik 1 – tabela (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

Podstawowa usługa platformowa	Użytkownicy końcowi	Użytkownicy biznesowi
Usługi pośrednictwa internetowego	Liczba unikalnych użytkowników końcowych, którzy weszli w interakcję z usługą pośrednictwa internetowego przynajmniej raz w miesiącu, na przykład poprzez aktywne zalogowanie się, dokonanie zapytania, kliknięcie lub przewijanie, lub którzy co najmniej raz w miesiącu dokonali transakcji, korzystając z usługi pośrednictwa internetowego.	Liczba unikalnych użytkowników biznesowych, którzy w ciągu całego roku dysponowali co najmniej jedną pozycją w ramach usługi pośrednictwa internetowego lub którzy co najmniej raz w miesiącu dokonali transakcji, korzystając z usługi pośrednictwa internetowego.
Wyszukiwarki internetowe	Liczba unikalnych użytkowników końcowych, którzy weszli w interakcję z wyszukiwarką internetową co najmniej raz w miesiącu, na przykład poprzez dokonanie zapytania.	Liczba unikalnych użytkowników biznesowych posiadających firmową witrynę internetową (tj. stronę internetową wykorzystywaną w celach komercyjnych lub zawodowych), która w ciągu roku została zaindeksowana lub znajdowała się w indeksie.
Internetowe serwisy społecznościowe	Liczba unikalnych użytkowników końcowych, którzy weszli w interakcję z internetowym serwisem społecznościowym co najmniej raz w miesiącu, na przykład poprzez aktywne zalogowanie się, otwarcie strony, przewijanie, klikanie, polubienie, dokonanie zapytania, zamieszczenie wpisu lub przesłanie komentarza.	Liczba unikalnych użytkowników biznesowych, którzy w ramach internetowego serwisu społecznościowego mają profil firmowy lub konto biznesowe i którzy weszli w interakcję z internetowym serwisem społecznościowym co najmniej raz w roku, na przykład poprzez aktywne zalogowanie się, otwarcie strony, przewijanie, klikanie, polubienie, dokonanie zapytania, zamieszczenie wpisu lub przesłanie komentarza, lub korzystanie z narzędzi dla firm oferowanych przez serwis.
Usługi platformy udostępniania wideo	Liczba unikalnych użytkowników końcowych, którzy weszli w interakcję z usługą platformy udostępniania wideo co najmniej raz w miesiącu, na przykład poprzez odtworzenie fragmentu treści audiowizualnych, dokonanie zapytania lub zamieszczenie materiału z treściami audiowizualnymi, w tym w szczególności wideo stworzonych przez użytkowników.	Liczba unikalnych użytkowników biznesowych, którzy w ciągu roku dostarczyli co najmniej jeden materiał z treściami audiowizualnymi w celu zamieszczenia lub odtworzenia w ramach usługi platformy udostępniania wideo.
Usługi łączności interpersonalnej niewykorzystujące numerów	Liczba unikalnych użytkowników końcowych, którzy co najmniej raz w miesiącu zainicjowali komunikację za pośrednictwem usługi łączności interpersonalnej niewykorzystującej numerów lub w jakikolwiek sposób uczestniczyli w takiej komunikacji.	Liczba unikalnych użytkowników biznesowych, którzy co najmniej raz w roku skorzystali z konta biznesowego lub w inny sposób zainicjowali komunikację za pośrednictwem usługi łączności interpersonalnej niewykorzystującej numerów lub w jakikolwiek sposób uczestniczyli w takiej komunikacji, by w sposób bezpośredni komunikować się z użytkownikiem końcowym.

Środa, 15 grudnia 2021 r.

Podstawowa usługa platformowa	Użytkownicy końcowi	Użytkownicy biznesowi
Systemy operacyjne	Liczba unikalnych użytkowników końcowych korzystających z urządzenia z systemem operacyjnym, który uruchomiono, zaktualizowano lub wykorzystano co najmniej raz w miesiącu.	Liczba unikalnych programistów, którzy w ciągu roku opublikowali, zaktualizowali lub oferowali co najmniej jedną aplikację lub program wykorzystujące język programowania lub jakiekolwiek narzędzia programistyczne systemu operacyjnego lub w jakikolwiek sposób działające w tym systemie operacyjnym.
Usługi chmur obliczeniowych	Liczba unikalnych użytkowników końcowych, którzy co najmniej raz w miesiącu weszli w interakcję z jakąkolwiek usługą w chmurze pochodzącą od odnośnego dostawcy usług w chmurze w zamian za jakikolwiek rodzaj wynagrodzenia, niezależnie od tego, czy wynagrodzenie to ma miejsce w tym samym miesiącu.	Liczba unikalnych użytkowników biznesowych, którzy w ciągu roku świadczyli jakąkolwiek usługę w chmurze opartą na infrastrukturze chmury odpowiedniego dostawcy usług w chmurze.
Usługi reklamowe	<p>Sprzedaż na własny rachunek przestrzeni reklamowych</p> <p>Liczba unikalnych użytkowników końcowych, którym co najmniej raz w miesiącu zaprezentowano reklamę.</p> <p>Pośrednictwo reklamowe (w tym sieci reklamowe, giełdy reklamowe i wszelkie inne usługi pośrednictwa w zakresie reklamy)</p> <p>Liczba unikalnych użytkowników końcowych, którym co najmniej raz w miesiącu zaprezentowano reklamę, co doprowadziło do aktywacji usługi pośrednictwa reklamowego.</p>	<p>Sprzedaż na własny rachunek przestrzeni reklamowych</p> <p>Liczba unikalnych reklamodawców, których reklama została wyświetlona co najmniej raz w roku.</p> <p>Pośrednictwo reklamowe (w tym sieci reklamowe, giełdy reklamowe i wszelkie inne usługi pośrednictwa w zakresie reklamy)</p> <p>Liczba unikalnych użytkowników biznesowych (w tym reklamodawców, wydawców lub innych pośredników), którzy w ciągu roku weszli w interakcję z usługą pośrednictwa reklamowego lub byli w ramach takiej usługi obsługiwani.</p>

ISSN 1977-1002 (wydanie elektroniczne)
ISSN 1725-5228 (wydanie papierowe)

Urząd Publikacji
Unii Europejskiej
L-2985 Luksemburg
LUKSEMBURG

PL